

Or. 250. Si de tabulis & prescriptionibus controversia est. pro Qu. R. 52. Saarum prescriptione & literarū aduersaria proferre.
 † A D I V N C. False, ii. in Ant.

P E R S C R I P T U S. 2. contra Rull. 87. Hoc perscriptum in monumentis veteribus reperiens. 3. C. 13. Et quoniam nondum est perscriptum Senatusconsultum, ex memoria vobis, Quirites, quid Senatus censuerit, exponam. i. Fa. 2. Senatus autoritas perscripta. in Plf. 35. Iis verbis ea de me Senatus autoritas declarata est, ut nemini sit triumphus honorificentius, quam mihi salus restituioque perscripta. 3. de Or. 5. Et eundem, id quod in autoritatibus perscriptis extat, scribendo affuisse in Plf. 61. Rationes etiam perscriptae erant ita scite & literate, ut scriba, &c.

† A D V E R B. Diligentius, 2. de Inu. Diligentissime, 14. Famil. Diuinitus, de Arusp. Honorificentius salus, literate, scite rationes, in Plf. Sanctissime equitas, i. Off.

⊗ Syntaxis. Perscribere omnia diligenter. Pecuniam scite & literate perscribere.

P E R S C R U T O R, exquiror, inquiero. pro Flac. 19. Itaque perscrutamini penitus naturam rationemq; criminum. 6. V. 47. Inquire & perscrutari omnia. 5. Tus. 59. Speculari & perscrutari. omnia 1. de Inu. 68. Definite literas perscrutari. 2. 128. Perscrutari voluntatem alicuius domesticis suspicionibus. 1. Offic. 25. Dionysius præmittebat de stipatoribus suis, qui perscrutarentur arculas muliebres, &, ne quod occultaretur telum, exquirerent.

† A D V E R B. Penitus naturam, pro Flac.

P E R S E C O. 3. Atti. 23. Quare da te in sermonem, & perfeca, & confice, &c. 4. Acad. 122. Ecquid nos rerum naturas perfecare, aperire, diuidere possumus?

P E R S E C U T O R. hoc verbo Vlpiantes extraordinarias iuris actiones putat contineri, ut fidei commissorum, & aliorum, qua non habent iuris ordinarij executionem. Or. 141. Persecutionum cautionumque præceptio in iure ciuili.

P E R S E P H O N E. Proserpina, 2. de N. 166. περσεφόνη Græci nominant quam frugum semen esse volunt.

P E R S E Q U E N D U S. pro Ar. 14. In ea autem persequenda omnes cruciatus corporis parui sunt ducendi. Or. 58. Id notandum est ad studium persequenda suavitatis in vocibus.

P E R S E Q U E N T I S S I M U S iniutiarum. 2. de Inu.

P E R S E Q U O R, sequor, colo, imitor. 7. V. 180. Horum nos hominum sectam persequimur. 1. Aca. 7. Si vero Academiam veterem persequamur, &c.

¶ Oris, exto, appareo. 2. de Diu. 149. Supersticio quocunq; vertebris, persequitur.

¶ Pergo in. pro Dom. 141. Nec institutas ceremonias persequi potuit. 5. de Leg. Ea quæ restant, in illis aliorum vimbraculis persequamur.

¶ Peruenio ad. 3. Fa. 6. Eò discessisti, quò ego ne persequi quidem possem triginta diebus.

¶ Tueor. pro Cec. 8. & 1. V. 21. Persequi ius suum. 5. 32. & pro Fl. 47. Bona sua repetere ac persequi lite atque iudicio. pro Qui. 45. Persequi rem suam. id est, petere in iudicio.

¶ Exequor. 2. Qu. Fr. 13. Tua mandata persequar diligenter. de Sen. 16. || Quæ versibus persecutus est Ennius. ibid. Vt cui reliquias persequare.

¶ Venor, affecto. 3. de Leg. 18. Qui legatione hæreditates aut syngraphas suas persequuntur. in Plf. 53. Quæ tu diuerticula, quæ flexiones, dum omnes soliditudines persequeris, quæsisti?

¶ Vino, ago. 12. A. 15. Ut vitam inopem & vagam persequamur.

¶ Vt scors. 4. Acad. 1. Persequi inimicitias. 4. V. 9. Injuries suas per vos vlcisci ac persequi statuerunt. 1. 64. Qui injuries suas persequi volunt. pro Dom. 49. Is mortem eius se persequi velle dixit. 13. A. 39. Persequi mortem alicuius pro Cec. 32. Vt tuas injuries persequar. id est, à te factas.

¶ Sume. 1. Fa. 9. Cùm pœnas à seditione ciue per bonos viros iudicio persequi vellet. 9. At. 17. Persequi pœnas alicuius.

¶ Texo. I.P. 31. Tristissimis omnibus aliquem exeuntem persequi. 1. de Or. 182. Persequi aliquid acris. 6. Fa. 7. Persequi vitia alicuius. 7. Att. 22. Pompeium persequi Cæsar dicitur. 10. Fa. 15. Persequi aliquem bello.

¶ Complector, comprehendo. Or. 102. In lege Manilia temperata oratione ornandi copiam persecuti sumus. de Cl. 122. Nunc reliquorum oratorum ætates & gradus persequamur. 1. de N. 112. Epicurus voluptates persequitur omnes nominatim. 1. Acad. 12. Brutus sic philosophiam Latinis literis persequitur, nihil vt, &c. 2. de Diu. 17. Qui siderum motus numeris persequuntur. 10. Fa. 7. Sed breviorem me due res faciunt: vna, quod publicis litteris omnia sum persecutus: altera, &c. 5. de Fi. 64. Nec sum copiam quam potui. &c. persecutus. 2. A. 27. Longum est persequi cæteros, &c. I.P. 10. Persequere connexos his funeribus dies. de Pro. 19. Si idem extrema persequitur, qui inchoauit, iam omnia perfecta videbimus. de Ar. 19. Vix quisquam arte villa ordinem rerum ac vicissitudinem persequi potest. 1. Off. 87. Has tex Xenophon cōmodissime persecutus est in eo libro, qui, &c.

1. de D. 49. Is diligentissime res Annibal is persecutus est. de Se. 16. Quæ versibus persegutus est Ennius. pro Syl. 42. Qui consuetudine & celeritate scribendi faciliter quæ dicentur, persequi possent. || pro Cec. 34. Vt omnia omnium non modo tantum rerum, sed etiam tenuissimarum iura statuerint perfe- cuti, sint: hoc genus vnum, &c. 1. de Fin. 12. Quid à singulis philosophiæ discipulis dicteretur, perseguti sunt.

† A D V E R B. Acriter, acris. 2. de Orat. Commodè. 8. Famil. Commodè, deinceps reliqua, 2. Off. Crudelissime, 2. Philip. Cupidissime laudem, pro Rab. Post. Digne iniuriam, 3. Ver. Diligenter mandata, 2. ad Q. Frat. Diligentissime omnia, 6. Attic. Diligenter vias, subtilissime membra locorum, vsque eò, Top. Diligentissime res, 1. de Diu. Grauissime versibus, de Senec. Nominatim, 1. de Nat. Publice bello, 7. Off. Sapienter extrema, 4. Fam. Severe dedecus, 2. Ver. Studiose, 3. Off. Subtiliter, 1. de Or. Subtilius, 4. de Finib. Vehementissime iniurias, 4. Ver.

P E R S E V E R A N T I A, affiditas, constantia. 2. de In. 164. Perseverantia est, in ratione bene considerata, stabilis & perpetua permanens. Part. 65. Aliud an idem sit, vt pertinaciam, & perseverantiam. pro Dom. 8. Nimia perseverantia. pro Planc. 89. Ergo ille cum perseverantiam sententia suæ, non salutem recip. resuisset, tamen, &c. 7. A. 14. Retinenda est igitur vobis constantia, grauitas, perseverantia. hoc ore animaduertas, quantis sit pondere.

† A D I V N C. Grata & iucunda alicui, nimia, pro Dom. Sua, ad Post. PERSEVERATVR 6.V.85. Quod cum omnibus displiceret, non est ab isto persegutum.

P E R S E V E R O, persisto, permaneo, persisto. 6. At. 3. Et quod tibi Roma ostenderam me seruatorum, in eo persegueari. 9. A. 6. At ille in hac constantia mörbo aduersante persegueauit. de Pro. 10. Statuit ius dicere, & in eo persegueauit. 4. A. 11. Vt vos in ista sententia persegueretis. 3. de L. 27. Persegueeras tu quidem, & in tua vetera sententia permanes. 3. de N. 83. Persegueare in eadem sententia. 2. de In. 5. Persegueare in vitiis. pro Qu. 31. Dolabella iniuriam facere fortissime persegueat. pro Quint. 66. Si inimicissime contendere persegueret. 7. Fa. 29. Quare mi Cicero perseguea constanter nos defendere. 8. Att. 11. Quod queris, quid Cæsar ad mescipserit, quod sape, gratissimum sibi est, quod quierit, oratque, in eo vt perseguerem. 12. A. 5. Cuiusvis hominis est, errare: nullius, nisi insipientis, persegueare in errore.

¶ Affeuero, de Am. 24. Cùm Pylades Orestem se esse dicere, Orestes autem se esse perseguearet.

¶ Absoluo, exequor. pro Qu. 76. Quod turpissime suscepisse, persegueare & transfigere non potuisti.

¶ Statuo. 9. At. 22. Et ad vibem vt non accederem, persegueauit.

† A D V E R B. Fortissime, pro Qu. Stulte, & diu in paru cognito, 2. de In. 25. Syntaxis. Perseverantia est permanens. &c. Pertinacia & perseverantia. Constantia, grauitas, persegueantia, in hoc persegueo. Dicitur, & in eo persegueauit. Persegueare, & in sententia permanere. Hoc non persegueauisti, neque transfigisti. Vt abirem, persegueauit.

P E R S E V S. 2. de N. 112. Ad pedes Andromedæ Perseus describitur.

P E R S I C U S. de Sen. 59. Cyri purpura, ornatissime Persicus multo auro multisque gemmis. 1. de D. 46. Dionysius Persicus.

P E R S I M I L I S, lege, I.P. 93. M E M O R I A.

P E R S I S T O, persisto, persegueo. 2. de Fin. 107. Si in eo persistitis, ad corpus ea quæ dixi referre.

* P E R S I V S. 2. de Ora. 25. & 1. de Finib. 7.

* P E R S O L V E N D U S. Frag. epist. Cùm legionibus erunt quæ posspondimus persoluenda.

P E R S O L V O, soluo. 11. Fa. 11. Tantum me tibi debere existimo, quantum persoluere difficile est pro Planc. 103. Sinite me, quod vobis fretus huic sape promisi, id à vobis ei persoluere.

¶ Respondeo. 14. At. 22. Persoluui primæ epistolæ, venio ad secundam.

¶ Aperio, explico. 7. 3. Si mihi hoc ζετημε, persoluereis, magis me cura liberaris.

¶ Pator, do. 7. V. 162. Persoluere pœnas iudicio. Lege, P. O. N. A.

¶ Obseruo, presto. 3. Fa. 9. Persoluere promissa. de Ar. 28. Persoluere vota. pro Plan. 80. Persoluere gratiam. 7. V. 182. Officium. 7. At. 3. Persoluere rationem officij sui. 14. Pl. 34.

† A D V E R B. Cumulat pœnissima, 14. Philip.

P E R S O L V T U S. Or. 214. Ab omnibus esse ei pœnas persolutas.

P E R S O N A, est ea proprietas, quæ homo differt ab homine in rebus.

qua Rhetores attributa personarum vocant, ut pater, filius, maritus, uxoris, iudex, imperator, Philosophus, orator: & id genus alia.

¶ Munus, partes. pro Quint. 45. & 7. Fa. 33. Petitor persolam sufficiere, accusatoris deponere. pro Syl. 8. Denique istam persolam vehementer & acrem, quam mihi tempus & resp. impo-

suit, iam voluntas & natura ipsa detraxit. pro Cec. 14. Quam persolam cognoscitis mulierum assessoris, cognitoris viuorum, &c. hanc personam imponite Ebutor:is enim: &c. I.P. 7. I.

Qui philosophiam profitetur, grauissimam sustinet personam. de Cl. 80. Paulus personam principis ciuis facile dicendo cœatur. ibid. 16. Ad tuendā personā magistratus. 1. de Or. 169. Is qui

hac personā suscepit, ut amicorum partes tucatur. 3. de Or. 51. Nc

Nec adhuc quam personam teneant, intelligunt. pro Mur. 6. Egō has partes lenitatis & misericordia semper egi libenter: illam verò grauitatis & seueritatis personam non appetui, sed à rep. mihi imposita sustinui. 2. cont. Rul. 48. Vos mihi personam hanc imposuit ipsa natura, magna cum excellentia præstantia que reliquarum animantium. 8. At. 29. Magnum est in rep. tueri personam principis. 1. Offi. 115. Ipsa autem quam personam gerere velimus, à nostra voluntate proficiuntur. 6. At. 2. Ita veni in Senatum, vt meminissim quam personam imponam à vobis sustinerem. ibidem. 15. Quanquam non alienum fuit personas quādam à vobis recognosci, vt, &c. I. P. 44. Non capiunt angustias pectoris tui tantam personam, tam grauem, tam seueram. id est, personam consolans. 2. de Or. 102. Tres personas unus sustineo: mea, aduersarij, iudicis. 1. Offic. 124. Magistratus gerit personam ciuitatis. pro Planc. 100. Is abiecit quæstoriā personam, comitique sumptus.

Homo, hominis conditio. 6. Fa. 6. Cæsar nunquam nisi honorificissimum Pompeium appellat, at in eius persona multa fecit asperius: armorum ista & victoria sunt facta, non Cæsaris. 3. 5. Neque enim obscuris personis, nec paruis causis res agetur. 1. ad Her. 8. A persona alicuius capere benevolentiam. 4. Fam. 5. Ea reminiscere, qua digna tua persona sunt. Libentēque communita persona te mihi fratri loco esse duco. 2. de Or. 145. Hominiū innumerabiles personæ. 3. de N. 71. Medea & Atreus heroinæ personæ. 8. Att. 16. Ecquæ pacifica persona desideretur. 2. A. 66. Exultabat gaudio persona de Mimo, modo egens, repente diues. 1. Offi. 11. Ac duab. his personis, quas suprà dixi, tertia adiungitur, quam casus aliquis vel tempus imponit. 3. Offic. 106. Cum tractaretur Atreus, personæ seruendum fuit. 9. At. 13. Ad eam rationem existimabam esse satis aptam naturam ac personam meam. Quid est autem, cur ego personatus ambulem? parvum foeda persona est ipsius senectutis?

Facie scita, histrionia. 2. de Orat. 193. Sæpe vidi cum ex persona mihi ardere oculi hominis histrioniis viderentur.

A D I V N C. Alienæ certa, 1. de Inuent. Alienæ, pro S. R. Antiquæ, 13. Attic. Aptæ ad aliquam rationem, 9. Att. Aptior, idonea, stultissima, de Amic. Communis, 1. Offic. Confusa, 3. de Orat. Difficillimæ, propriæ, Orat. Extrema, 2. de Leg. Ficta, Part. Foeda, 15. At. Grauis, innumerabiles hominum, 2. de Orat. Graues, 4. Acad. Grauis, magnifica, præstantes, 3. de Finib. Tam grauis, tam secura, grauissima, tanta, in Piso. Heroicæ, 3. de Nat. Improba, turpissima, 4. Ver. Impurissima, luculenta, pro Q. Rose. Lewis, 2. cont. Rull. Mira, 7. Famil. Muta, pro Dom. Obscuræ, 4. Famil. Pacifica, 1. Att. Quæstoria, pro Planc. Vehemens, & acris, pro Syl.

Syntaxis. Suscipere personam, sustinere, imponere, tueri, tenere, abijcere. Natura & persona.

P E R S O N A T V S. 3. de Orator. 219. Nostris senes, qui personatum ne Rosciū quidem magnopè laudant. 15. At. 1. Quid est autem, cur ego personatus ambulem?

P E R S O N O. percrepo. pro S.R. 134. Cantu vocum, neruorum & tibiarium tota vicinitas personabat. 2. A. 105. At verò te inquilino personabant omnia vocibus, ebriorum. pro Planc. 86. Cum furiā illa vox secum illos facere acerbissimè personabat. pro Cæl. 47. Illi verò non loquuntur solum, verùm etiam personat, huc viuis muliebris libidinem esse prolapsam. 6. Fa. 18. Iam tamē personare aures eius huiusmodi vocibus non est inutile. In Pif. 22. Cantu & cymbalis personare.

T A D V E R B. Acerbissimè, pro Cn. Planc.

P E R S P E C T V S, certus, cognitus, exploratus, pertractatus. 3. At. 15. Factum omnia ad me perspecta & explorata perstringas. 11. 1. Tua erga me mihi, perspectissima benevolentia. 2. de Orator. 318. Tota causa pertractata atque perspecta. 1. Fam. 7. Re perspecta atque cognita. 1. de Ora. 92. Arrem cognitis penitusque perspectis rebus contineri. Brut. 1. Clodij animum perspectum habeo, cognitum, iudicatum. Or. 121. Erit etiam ei perspectum, nihil posse, &c. de Fat. 15. Quod erit ei perspectum in arte. 1. de Or. 108. Ars definitur ex rebus penitus perspectis, planèque cognitis, &c. 1. Offi. 149. Is quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est.

T A D V E R B. Maximè, de Clar. Penitus, 1. de Or. Planè, 8. Famil.

Syntaxis. Perspectum & exploratum. Perspectum ac cognitum, & contra. Perspettus, cognitus, iudicatus animus. Perspectum planèque cognitum.

P E R S P E R G O, respingo, profundo. 1. de Orat. 159. Lepos, quo tanquam sale perspergatur omnis oratio.

P E R S P I C A C I T A S, solertia, acumen. 1. Att. 15. Nunc vides quibus fluctibus iactemur, & si ex iis quæ scripsimus, (tanta es perspicacitate) etiam à me non scripta perspicis. ex Gallico Sim. Colinae exemplari. **O**scitania librarij hanc parent hefin irreppissimum esse factum esse mendosorem locum, nullibz voce perspicacitas Ciceronem memini.

P E R S P I C A X, solers acutus. 1. Off. 100. Id quod acutum & perspicax natura est. 3. 98. Palamedis perspicax prudentia.

P E R S P I C I E N T I A, consideratio, contemplatio, cognitio, intelligē-

tia. 1. 15. Quod honestum est, aut in perspicientia veris solertiæ que versatur, aut, &c.

Syntaxis. Prudentia perspicax. Acutum & perspicax. Id versatur in veri perspicientia, solertiæque.

P E R S P I C I O, animaduerto. 2. de Inuen. 17. Animus ita videtur affectus fuisse, vt rem cum consilio & cura perspicere non, notuerit. 1. de Leg. 59. Homo cum seipso perspexit, tortumque tentarit, intelliget, &c. de Ar. 18. Nemo illorum prudentiam non dicam assequi, sed quanta fuerit, perspicere potest. 1. Fam. 2. Quod tum dicendo, tum si. singulis appellandis rogamusque perspexeram. 3. 10. Nolle accidisset tempus, in quo perspicere posses, quanti te facerem: quanquam in consuetudine quotidiana perspexiles, sicuti perspicias. pro Syl. 76. Perspicere etiam atque etiam, &c. penitus introspicere istorum mentes. 1. C. 21. Quorum tu studia percipere potuisti. 1. de Or. 219. Qui rerum omnium naturam perspexit. 14. At. Ex fronte, vt aiunt, meum erga te amorem perspicere potuisses. 2. Offi. 18. Perspicere, quid in quaque re verum sit. * con. C. Anton. Gladiatores, quos ipse perspexit, & legit, & emit.

T A D V E R B. Acutissimè, 10. Att. Altius, 2. Ver. Dilucidè, 4. Acad. Etiam, atque etiam, pro Syll. Optimè, 6. Famil. Planè, 1. Tuic. Penitus mores, 1. de Orat. Penitus obseruantiam, 13. Famil. Præclarè, 3. de Legib. Soler-tissimè, lineamenta operum, 6. Ver. Studiosè, 5. Tuf.

P E R S P I C I O R. de Am. 64. Quidam sæpe in parua pecunia perspiciuntur, quād sint leues.

Syntaxis. Cum consilio & cura perspicere. Se perspicere, totumque tentare. Non assequi, neque perspicere. Perspicere etiam atque etiam, penitus. introspice. Perspicere in parua pecunia, quād sis leuis.

P E R S P I C I V E, manifeste aperte, dilucidè. pro Cæl. 26. Non me hæc mouent, quæ perspicue falsa sunt. 2. de Diu. 41. Dixinatio perspicue tollit. 1. de In. 90. Falsum est, in quo perspicue mendacium est. Ibid. res perspicue turpis. 3. de Fin. 19. Planè & perspicue dicere, vel scribere aliquid. 2. 6.

P E R S P I C I V I T A S, evidentia. 3. Aca. 17. Nihil est clarius evapria. vt Græci: perspicuitatem, aut evidentiam nos, si placet, nominemus. 3. de Natur. Perspicuitas argumentatione leuat. E N A R G I A.

P E R S P I C I V S, clarus, evidens, apertus, manifestus, minimè dubius. 3. de Nat. 9. Quasi hoc perspicuum sit, constetque inter omnes, esse deos. 2. de Orat. 132. Perspicua sunt hæc quidem, & in vulgaris prudentia (id est iudicio) sita. 1. de Inu. 66. Hæc propositio indiget approbationis: non enim perspicua est. ibidem. Ex his omnibus illud perspicuum est, approbationem, &c. 2. de Or. 115. Iam illud perspicuum est, omnium rerum, &c. pro S.R. 18. Rem quæ suspicio sit, perspicuum facere. 2. V. 5. Facere aliquid perspicuum. pro Dom. 64. Quodam se in medios hostes ad perspicuum mortem pro salute exercitus iniecisse. pro Quint. 80. Perspicua veritas. 2. Offic. 16. Quis est enim, cui non perspicua sint illa, quæ pluribus verbis à Panetio commemorantur.

Syntaxis. Perspicuum est, atque constat. Perspicuum, & in vulgaris prudentia situm. Ad perspicuum mortem.

P E R S T O, persisto, persevero. pro Qu. R. 5. Perstat in sententia Saturni. Ibidem. 2. Perstat in impudentia. 4. Acad. 26. Tamen ne in ista prauitate perstatibus. 3. Off. 39. Vrgent rusticè sanè: nesciant enim posse, & in eo perstant.

P E R S T R I N G O, percurro, leuiter rango, strictim attingo, breuiter strictimque dico, non longius persequor. 6. V. 105. Rei magnitudo me breuiter perstringere atrocitatem criminis non finit. 2. de Or. 201. Sic quid esset illud, perquā breuiter perstringi atque attigi. pro S.R. 91. In animo est leuiter transire ac tantummodo perstringere vnamquamque rem. 2. Att. 47. Nunc reliquum cursum videat, quem quidem celeriter perstringam, ad ea enim quæ, &c. festinat animus. 2. Att. 102. & de Am. 46. Quem locum, breuiter perstringi paulò ante.

Obaco. de Sen. 42. Voluntas rationi inimica mentis, vt ita dicam, perstringit oculos. pro R. P. 43. Nec illius animi aciem perstringit splendor sui nominis, nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunæ & glorie. Brut. 18. Qui splendore falsi honoris obiecto aciem boni ingenij perstringunt. 4. de Finib. 37. Aciem animorum nostrorum virtutis splendore perstringunt. 12. A. 3. Quod videbam equidem, sed quasi per caliginem perstringerat aciem Bruti salus. in Vat. 25. Cuius splendor ac dignitas perstringebat oculos Vatinij. 4. ad Her. 64. Existimat se gemmæ nitore & auri splendore oculos omnium perstringere.

Carpo, pungo. 3. Att. 11. Perstringere aliquem. pro Seit. 14. Vt eos quorum scelere essem violatus, vocis libertate perstringerem. pro Planc. 33. Ille L. Crassi voluntatem asperioribus verbis sæpe perstringit impunè. pro Syll. 46. Nemo vñquam me tenuissima suspicione perstringit, quem non peruerterem. de Clar. 313. Cöfusatus meus illum leuiter perstringit. 16. At. 1. Itaque perstringam sine vña contumelia.

Effodio. 2. A. 102. Aratrum, cuius quidem vomere portam Capuz penè perstringisti.

T A D V E R B. Breuiter, 6. Ver. Breuiter locum de Amic, Celiter cursum

Philip. Leuiter aliquem, de Clar. Impunè voluntatem facetiis, pro Planc. Perquambreuter, & attingere, 2. de Orat.

PE R S T R I N G O R. 2. conf. Rul. 66. Quod solum tam exile & mācrum est, ut arato perstringi non possit?

Syntaxis. Breuiter perstringere. Perstringere & attingere. Leuiter transire, & perstringere. Celeriter perstringere. Hunc locum perstringam breuiter. Oculos mentis perstringere, actem animi, actem boni ingenij. Perstringere verbis, iustificatione. Perstringit vomer terram, murum fere.

PER STUDIO SVS. 5. At. 20. Perstudiosus tui.

PERTSVDIO SE. de Cl. 206.

PERSVADENDVM. 1. de Or. 138. Oratoris officium est, dicere ad persuadendum accommodare.

PERSVADEO, probo, ad credendum dico, fidem facio. 10. Att. 8. Sic enim volo te tibi persuadere, mihi neminem esse chariorem. 7. 8. Profsus ita esse, ut scribis, mihi persuades. 4. Acad. 118. At hoc Anaximandro populari suo non persuasit. 16. Att. 5. Hoc mihi non solum confirmavit, sed etiam persuasit. 2. A. 24. Quorum si vtrumvis persuasisset, in has inferias nunquam incidissemus. 3. de Ora. 80. 14. At. 14. Hoc tibi primum persuadeas velim, me, &c. 1. Fa. 5. Hoc velim tibi penitus persuadeas. 3. Offi. 37. Omnibus persuasum esse debet, si posseimus, &c. 4. Tufc. 59. Ne forte de paupertate non persuaseris, sit egritudini concedendū.

TADVERB. Penitus sibi, 14. Att. Profus, 2. Att.

PERSVADETVR. 1. Offic. 66. Cum persuasum sit, nihil hominem nisi quod honestum sit, expetere oportere. de Sen. 80. Mihi nunquam persuaderi potuit, animos, &c. 1. de N. 61. Esse deos, persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad veritatem planè velim.

TADVERB. Planè, 1. de Nat. Temerè quicquam, 11. Fam.

PERSVASIO, persuasus, 2. ad Heren. 5. Confugiet ad imprudētiā, stultitiam, adolescentiam, vim, persuasionem. 1. de Inue. 6. Dicere appositē ad persuasōnēm. Ibid. 41. Prudentia ratio queritur ex iis, qua clām, palām, vi, persuasionē fecerit. 2. 37. Imprudentia, necessitudini, aut persuasiōni attribuentur.

* **P**ERSVASVS, persuasus, pro L. Varen. Vtrūm velitis, casu illo itinere Varenūm esse vsum, an huius persuasū & inductū.

PERSVASVS. 3. Tufc. 72. Opinio mali: quo viso & persuaso a gritudo insequitur necessariō. 7. V. 63. Omnes sic habent persuasum, istum clām à piratis pecuniam accepisse. 11. Fa. 2. Persuasum est mihi de tua fide. Ibid. 9. Persuassimum mihi est. 1. de Inuen. 23. Si ab iis, qui ante dixerunt, iam quiddam auditori persuasum videtur. 1. ad Heren. 10. Aut cum animus auditoris persuasus videtur. 6. V. 11. Quid, si magnitudine pecuniae persuasum est ei? verisimile non est.

Syntaxis. Persuasum est, persuasum habeo. Persuaderi mihi non potuit, esse. De tua fide mihi persuasum est, persuassimum. Persuasus animus.

PERSVBTLIS, pertenuis. pro Plan. 58. Perelegans & subtilis oratio.

PERTADET, tādet valde. 1. Q. Fr. 2. Pertāsum est laetitiae Gr̄corum. Orat. 159. Ex quo quidem pertāsum etiam volunt, quod eadem consuetudo non probavit: id est, pro pertāsum.

PERTENDO, contendō, confero. pro Corn. 11. Nos C. Pompejū decretem iudicium, de consilij sententia pronunciatiū recognoscemus: cum legibus cōfēremus: cum fēderib⁹, quorū acerbissima diligentia est, pertendemus?

PERTENTATVS. 2. de Orat. 318. Tota causa pertentata atque perspecta.

PERTENTO, attento, explorō. 2. Qu. Fr. 4. Perspice rem & pertenta. 2. de Inuen. 38. Pertentare aliquam rem ex omnibus partibus.

PERTENVIS. pro Cecin. 47. Pertenuis vis. 1. de Orat. 107. Dicendi aut nullam artem aut pertenuem videri. 14. Fam. 3. Spes pertenuis. pro Cluen. 17. Pertenuis supicio. 2. V. 168. Pertenuē argumentum. 2. contra Rull. 86. Pertenuē discrimen.

PERTERBO, exterebro, perforo. 1. de Diui. 48. Annibal columnam auream perterebrauit.

PERTERREO, terro, conterro, exterro, metum offero. pro Cecin. 24. ferro, inquit, te reieci, atque perterriui.

TADVERB. Subito vultu, pro Mil. Vehementius, pro Q. R. Com.

PERTERRICRIPVS. Orator. 164. Enny: quod terrores crepat, & incurrit.

PERTERRITVS, exanimatus. 1. alacer, gestiens. 1. de Diuin. 57. Is primō perterritus somnio surrexit, deinde cum se collegisset, &c. recubuit. ibidem. Tum ego contremui timore perterritus. pro Mil. 62. Milo nullo metu perterritus, nulla conscientia exanimatus. 2. C. 14. Catilina obstupefactus ac perterritus mea diligētia, &c. de Am. 37. Itaque hac amentia quæstione noua perterritus, in Asiam profugit. Brut. 10. Perterritos inermes, saucios non sunt nostri duces persecuti. pro Cec. 22. Omnes metu perterriti, in fugam se conferunt.

TADVERB. Planè, 2. Attic. Vehementer, 1. de Diu.

Syntaxis. Obstupefactus & perterritus. Metu perterritus. *P*ERTEXO, dextexo, perficie. 1. Attic. 11. Quid multa? totum hunc locum quem in Aristocratia ego varie meis orationibus soleo pingere, de flamma, de ferro, &c. valde grauitet, perterrit. 2. de Orat. 145. Pertexe modò, Antoni, quod exorsus est.

TADVERB. Valde, grauitet locum, 1. At.

PERTERREFACTVS. 1. Fam. 20. Brutii.

PERTIMESCENDVS. 1. Fa. 9. Non putau famam inconstitutia mihi pertimescendam. 2. de Or. 140. Pertimescenda est multitudi causarum.

TADVERB. Magnoperè, 1. Catil.

PERTIMESCO, perhorresco. pro Qu. 1. Gratia Sex. Nejjy ne in P. Quintio noceat, id vero in mediocriter pertimesco, 1. P. 21. In quo merum quidem fortunæ rotam pertimescebat. 1. Ver. 71. Pertimescere de honore ac fama sua.

TADVERB. Grauirer, 7. Ver. Incredibiliter, 8. Att. Magnoperè, pro Cl. Non mediocriter, pro Quint. Vehementius inuidiam, 1. Catil.

Syntaxis. Pertimesco bellum, de fama.

PERTINACIA, obstinatio, perinacia. 1. Off. 64. In magnitudine animi facilimè pertinacia & nimia cupiditas principatus inscit. 4. Acad. 65. In minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coercetur. 2. Tufc. 5. Et refellere sine pertinacia & refelli sine iracundia parati sumus. 1. de Fin. 28. Ne cum iracundia & pertinacia recte disputari potest, pro Plan. 94. Libertatem non in pertinacia, sed in quādam moderatione possit. tam putabo, pro Mar. 22. Qui sua pertinacia vitam amiserunt, 1. de In. 165. Pertinacia, quæ perseverantia finitima est. 1. Acad. 43. Pertinacia aut studium vincendi, pro Mar. 32. Quæ enim pertinacia quibusdam, eadem aliis constantia videri potest.

TADIVNC. Nefaria, 15. Famili.

PERTINACIĒ, cum pertinacia. 10. Fa. 23. Nam nisi uno loco essemus, verebar ne cui obrectatorum videret & nimium pertinaciter Lepido infensus, & mea patientia etiam alere bellum. **P**ERTINAX, obfirmatus, obstinatus. 2. de Or. 182. Demissus, non acer, non pertinax, non litigiosus, non acerbus, pro Lig. 18. Cupidus, iratus, pertinax, 1. Offic. 134. Sermo lenis, minimus, pertinax. 1. de Fin. 27. Concertationes in disputando pertinaces, ibid. Certè valde pertinax non ero. 2. de Finib. 9. nisi valde pertinax fueris.

TADVERB. Valde, 2. de Finib.

Syntaxis. Sermo pertinax, homo, concertatio. Sine pertinacia refletere. Sine iracundia refelli.

PERTINENS, attingens, penetrans. 2. de Nat. 24. Vis vitalis per omnem mundum pertinens. Ibid. 71. Deus pertinens per natum cuiusq; rei, per terras Ceres, per maria Neptunus, &c. 1. 38. Ratio quādam pertinens per omnem rerum naturam. 2. 139. Vena in omnes partes corporis pertinentes, ibid. Neru totū corpore pertinentes.

PERTINEO, permaneo, permeo, penetro. || Propriam huius verbi vim

Sulgus ignorat, ea enim est quam recentiores, vocabula primum, tendere, extendere, ire, attingere, nunc profert, quæ locum non habent cum significandum est aliquid quod diffusum sit in longitudinem aut latitudinem, propriam itaque vim ex Cicerone dīcamus. 2. de Nat. 137. Vix quæ pertinent ad iecur, eique adhærent. Ibidem. 135. Aspera arteria ad pulmones vsque pertinet. 1. de Di. 9. Quæ potest igitur contagio ex infinito pendere interalio pertinere ad lunam, vel potius ad terram? Ibidem. 93. Ut si iam concedamus aliquid, vim cœlestem ad eos, qui in terris giguntur, pertinere. 2. de Or. 6. Talem verò existere eloquentiam non cognitis rebus omnibus, quæ in tantam prudentiam pertinent, non potuisse confirmo. 8. Attic. 9. Eodemq; pertinet, quod causam eius probo.

Syntaxis. Pertinens vis per totum corpus, in omne corpus, omni corpore, ad omne corpus.

PERTINET, attinet, spectat, attingit, valet, partes mes precia sunt, hoc officium præcipue est, alienum non est. pro Mar. 3. Id autem etiam si tunc ad te, ut quidam falsò putant, non pertinet, nūc certè pertinet, te, &c. 3. At. 6. Idque ad multa pertinet meis, ut in Epeiro consistemus. 1. de Ora. 94. Omnes res quæ ad dīcendum pertinent. 5. de Fin. 24. Cum autem processus paulum, & quatenus quidque se attingat, ad sequē pertineat, perspicere ceperit, tum, &c. 4. 40. At enim iam dicitis virtutem non posse constitui, si ea quæ extra virtutem sunt, ad beatè viendum pertineant. 1. C. 38. Cetera credo velit, quæ ad colandam vitem attinebunt. pro Cor. 34. Nec verò hæc oratio mea pertinet ad infirmandum fœdus Gaditanorum. 10. Fa. 3. Interē, quæ ad dignitatem tuam pertinere arbitrabor, diligenter curabo. 1. de Or. 135. Hęc ars latè patet, & ad multis pertinet, 1. Off. 92. Hoc latissimè patet, ad plurimōque pertinet. 2. de Diu. 98. Ad rem pertinet quomodo cœlo affecto quodque animal oratur. 3. de Na. 60. Vestri hæc confirmant, interpretando quorū quæque pertineat. de Cl. 299. Quod autem plures à nobis nominati sunt, eò pertinuit, quod intelligi volui, &c. 3. de Or. 12. Dum illa ad hanc ciuilem scientiam, quæ pertinet, & quæ inten-

transferamus. 6. Fam. 12. Hoc cō pertinet, vt, &c. i. de Fin. 34. Intelligere quā aliquid pertineat. Ibidem. 1. Atque hēc cō pertinet oratio, vt, &c. 7. V. 25. Summa illuc pertinet, vt sciatis, &c.

A D V E R B. Eo orationem, 6. Famil. Magnoper ē ad dicendum, 1. de Orat. Omnia nihil ad se, de Senec. Nunc certē, pro Marc. Publicē ad ciuitatem, 3. Ver. Valde ad rem, 12. Att. Vehementer, de Pet. Conf.

Syntaxis. Hoc ad te pertinet. Quorū sum hoc pertinet? quo? cō. Summa illuc pertinet, vt.

P E R T R A C T A N D V S. 1. de Nat. 9. Dare se ad totam philosophiam pertractandam.

P E R T R A C T A N S. Parad. 6. Aliquis barbatulos nullulos exceptans de piscina & pertractans.

P E R T R A C T A T I O. vīsū, euolutio, trectatio, explicatio, 1. de Orat.

48. Sine multa pertractione rerum omnium. Ibid. 187. Poctarum pertractatio.

T A D I V N C. Multa rerum publicarum, 1. de Orat.

P E R T R A C T A T I V S. perspectus, exploratus, 3. Tuf. 30. Perceptas penitus & pertractatas humanas res habere. 1. de Di. 128. Qui euē-

torum consequentiam diurnitatem pertractata notaerunt. 2. 49. Ostenta restant, vt tota aruspicina sit pertractata.

P E R T R A C T O. traxo, explicio, vero, p. r. u. l. o. 1. de Or. 22. Orato-

rem dicendo peragare per animos hominum, sensus mentel-

que pertractare. 1. de In. 45. Facilius autē ad inuentionem ani-

mus incidet, si gesti negoti & suam & aduersarij narrationem

sepe & diligenter pertractabit.

T A D I V R B. Diligenter narrationem, 3. de Inuent. Mollius, 3. de Fin.

P E R T R I S T I S. 1. de Diu. 14. Pertriste carmen. pro Cæl. 25. Per-

tristis patruus, censor, magister.

P E R T Y M V L T V O S E. 15. Fam. 4.

P E R T Y R B A T E. 1. de Inu. 29. Orat. 12.

P E R T Y R A T I O. affectio animi, motus animi turbidus. Gracē

dolor, confusio, 3. Tuf. 17. & 23. Quā Graci inclius Latinī perturbationes appellant, quām Graci, qui morbos vo-

cant. 4. Tuf. 10. & 46. Zeo perturbationē ita definit, perturba-

tio sit (quod p. d. ille dicit) auerā à ratione contra naturam asimi commotio: vel breuius, vt perturbatio sit appetitus vehe-

mentior. 4. Ibid. 34. Perturbationes sunt, vt paulo antē diximus, turbidi animorum concitatique motus auerā à ratione, inimi-

cimentis vitaque tranquilla. 1. Off. Perturbationes fugiamus, id est, motus animi nimios, rationi non obtemperantes. 2. de Or.

178. Impetu quadam animi, & perturbatione potius, quam con-

silio aut iudicio regi. 1. Off. 66. Nulli neque homini, neque per-

turbationi animi, neque fortunae succumbere oportet. Ibid. 131.

Si cauebimus, ne in perturbationes examinationēsque incida-

mus. Evidem sum magna animi perturbatione commotus 2. de

de Orat. 214. Illud genus orationis non cognitionem iudicis, sed perturbationem requirit. 1. de Diu. 62. Vt nihil sit, quod er-

ore animis perturbationēmque afferat. pro Cl. 54. Timor rei, perturbatio, suspensus incertusque vultus, crebra coloris mutatio, quā erant ante suspiciose, hēc aperta & manifesta fa-

ciebant. 1. Off. 137. Quā cum aliqua perturbatione fiunt, ea ne-

que constanter fieri possunt, nec ab iis qui adsunt, approbari. ib.

23. Qui iniustē imperium in quempiam facit, aut ira, aut perturba-

tionē, incitatus, is, &c. ibidem 67. Vacandum est omni animi

perturbatione, tum cōpeditate & metu, tum etiam aēgritudine &

voluptate animi, & iracundia. 9. Fa. 15. Tanta perturbatio vale-

tudinis tuę. 3. Tufc. 24. Perturbationes quatuor sunt: voluptas, li-

bido, ineris, aēgritudo. 3. de Fin. 35. Perturbationes genere sunt

quatuor, partibus plures aēgritudo, formido, latititia. 3. Tufc. 25.

Perturbationes, quas in vita hominum stultitia quasi quādam immitis furias. 5. 43. & 48. Perturbatio, concitatio animi, vel

commotio, vel permotio.) (sedatio animi. 4. 41. Aēgritudo cate-

reque perturbationes amplificata, certē pestifera sunt. Igitur

etiam suscep̄ta continuo in magna pestis parte versantur. Ete-

nim ipsa se impellunt. Ibidem. Vtrum moderatas perturbatio-

nes apponent.

Confusio. 8. A. 2. Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tan-

ta, vt maior timor oriatur. pro Flacc. 94. Videtis in quo motu

temporū, quanta in conuersione rerum & perturbatione ver-

semur. de Fat. 2. Cūm omnes post interitum Cæsarī nouarum

perturbationum causē quāri viderentur. 16. Attic. 17. Magnam

rerum perturbationē fore. Para. 3. Quicquid peccatur, perturba-

tionē peccatur rationis atque ordinis. 1. Off. 93. Omnis per-

urbatio & rerum motus cernitur. 1. de Nat. 3. Perturbatio vita-

magna confusio. 2. de Diu. 94. Cæli perturbatio.) (serenitas.

T A D I V N. Brevis animi, 1. Off. Cælestes, & maritimæ, & terrenæ, 3. de

Nat. Diuturna, de Clar. Fœda, hilariores, moderatæ, naturales, opinabi-

lis, pellifera, tabicæ mentis, vehementior, vitiosæ, vniuersa, volunta-

ri, 4. Tufc. Grauis aēgritudius, 3. Tufc. magna animi, 16. Attic. & Top.

Naturales, & rationis expertes, nouæ. 2. de Diu. Tante, 8. Famil. Vitiosa,

3. de Finib.

Syntaxis. In perturbationes & examinationes incidere. Animis per-

urbationē commotus. Rerum omnium perturbatio. Vita perturbatio-

& confusio. Cæli perturbatio.

P E R T U R B A T R I X. 1. de L. 39. Perturbatrix harum omnium re-

rūm Academia.

P E R T U R B A T V S, confusus.) (integer, quietus. 8. At. 11. Quōd me

magnō animi motu perturbatum putas. Nonnūdū sī equidem, sed, &c. i.

de Diu. 60. Nunc omniſti cibo & vīno perturbata & confusa cer-

nimus. 2. de Diu. 122. Somniantūm vīla, quā multō etiam per-

turbatoria sunt. 1. contra Rull. 23. Ciuitas perturbata seditionis-

bus. 3. de Orat. 46. Non discriptis sententiis, non præposterioris

temporibus, non confusis perlōnis, non perturbato ordine. de

Ar. 45. Id ita perturbatum, itaque permūtatum est, vt, &c. pro

Domo. 35. Perturbatis sacris, contaminatis gentibus factus es

filius, &c. pro Clu. 51. Tum vērō ita sum perturbatus, vt omnia

timere.

T A D V E R B. Valde priore pagina, 16. Fam. Vehementer animus, 10. Att.

Vehementer iudex, de Clar.

P E R T V R B O, turbo, perturbationem affiro, concito. pro Syl. 56. Cin-

cious est ab eo in Hispaniam missus, vt eam prouinciam per-

turbaret.

¶ Malē habeo. pro Rabir. 18. Nec me clamor iste commouet aut

perturbat.

¶ Expello. 4. ad Her. 13. Ut eum præcipite perturbetis ex ciuitate.

¶ Confundo. de Clar. 22. 3. Ut perturbem atatum ordinem.

P E R T V R B O R, sollicitor. pro Mil. 1. Milo magis de reip. salute,

quam de sua perturbatur. Orat. 128. Alterum quo perturbantur

animi, & concitantur. 1. de Orator. 219. Nec vērō illis tragedis

tuis Craske perturbor.

T A D V E R B. Valde, 4. Attic. Vehementius desperatione, 3. Att.

P E R T V R P E. pro Cæl. 50. Perturpe aut flagitiosum esse.

P E R V A D O, peruenio, permaneo. 5. V. 66. Cernitis, iudices, quantum

incendium per agros petuaserit. pro Pomp. 23. Opinio quā per

animos gentium barbararum peruaferat. ibid. 44. Nulla ora est

tam deferta, quōd non illius diei fama peruaferit. pro Syll. 53.

Quas oras maxime quasi morbus quidam illius furoris perua-

ferat. 7. V. 6. Pars eius belli in Italianum nulla peruaferit. 2. de N. 145.

Nequid in aures, quod noceat, possit peruadere. ; . Ver. 44. Qua-

cunque iter fecit, vt quādam calamitas peruadere videbatur.

5. 207. Locis intra Oceanum iam nullus est, quōd non per hac

tempora nostrorum hominum libido iniquitāque peruaferit.

Syntaxis. Peruaderet, in Italianum. Id in aures peruaferit, rumor, sonus.

P E R V A G A T V S, diuulgatus, peruulgatus. 1. de Inu. 55. Hēc causa

apud Græcos peruagata est. pro Plan. 47. Vulgaris & peruagata

declamatio. 195. Res peruagata & vulgaris. 2. de Inu. 47. Pars

autem est peruagatori, id est, communior. 2. de Ora. 210. Commu-

ne & peruagatumvitium. 1. 265. De communibz & peruagatis

rebus loqui, vel audire. 3. 186. Vulgare, quotidianum, peruagatum.

Or. 147. Peruagatissimus ille versus qui vetat, artem pude-

re proloquo quam factites. Topic. 69. Longē & latē peruagata

bona.) (angusta. 4. V. 104. In re tam clara, tam testata, tam abs te

ipso peruagata, tabulas publicas corrumpere auderes; alia, per-

peruulgata. pro Mar. 27. Illustis & peruulgata fama alicuius rei. || 6.

V. 64. Vīque ad vltimās terras peruagatum. 2. de Or. 127. Præ-

ceptis peruagata. pro Plan. 95. Nihil ex meis est temporibus mi-

nus peruagatum.

T A D V E R B. Longē, latēque, Top. V. 5. vīque eo, 6. Ver.

Syntaxis. Peruagatum apud nos, Peruagatum & vulgare. Com-

une ac peruagatum. Vulgare, quotidianum, & peruagatum. Longē

latēque peruagatum. Clarum, testatum, peruagatum. Illustris & per-

uagata fama.

P E R V A G O R, erro. 7. I. V. 97. Hic prædonum nauicula peruagata-

sunt. 2. de In. 113. Deinde nē eis honos nimium peruagetur. 1.

Leg. 32. Molestia, latititia, cupiditates, timores, similiter omniū

mentes peruagantur. id est, peragant.

T A D V E R B. Nimium, 2. de In. Similiter, 1. de Leg.

P E R V A R I E. 2. de Or. 327. Peruariē, iucundē, narrare.

P E R V E H O R, euehor, perducō. 1. Tuf. 119. Quō vīnam velis passis

peruchi licet. 14. At. 21.

P E P V E L L O, vellico. 3. Tufc. 36. Fortunā quā peruellere te forsi-

tan potuerit & pungere, non potuerit certē vires frangere. 1. de

Or. 265. Antonius non mihi fuit molestus, quōd ius nostrum ci-

uile peruelit.

P E R V E N I E D I. 1. de Or. 13. 5. Nihil profunt studia peruenien-

tiū aliquō, nisi illud quōd cō quō intendas, ferat deducātque,

cognōris.

P E R V E N I O, deuenio, portineo, mano, permaneo, perducō. 1. C.

30. Si iste quō intendant, in Manliana castra peruenierit. pro Mur.

22. Ut cō quō intendant, maturē cum exercitu perueniat. pro

Seft. 50. Marius in oras Africæ disertissimas peruenit. Orator.

105. Si potuisse, quo contendimus, peruenire 6. V. 64. Perue-

nit res ad istius aures, sed nescio quomodo. 11. A. 6. Mihi qui-

dem & ille peruenisse videtur, quoad progredi potuerit feri

hominis amentia. Par. 4. Iactam à te nefariam, in me iniuriam

semper duxi, tamen peruenisse ad me nunquam putau. pro

Syl. 12. Nondum ad propositum mihi finē honoris perue-

ram,

ram de Cl. 259. Cotta alia quadam via ad eandem laudem peruerat. 8. At. 5. Ne epistola in eius manus perueniret. 4. ad Herren. 13. Ad paucos ex aliis peccatis inuidia peruenit. 1. de Orat. 94. Libellus qui me imprudente & inuitu excidit, & peruenit in manus hominum. Brut. 15. Ad liberos qui nihil meruerunt, pœna parentum peruenit. 2. Offi. 28. Nisi multorum impunita, cœlera tulissemus, nunquam ad vnum tanta licentia peruenisset. Top. 29. Pecunia, quæ morte alicuius ad quempiam peruenit iure, pro R. P. 9. Nemo vñquam quò ea pecunia peruenisset, causam dixit, qui, &c. Ibid. 8. Quò & ad quos pecunia peruenit. 1. de D. 46. Cyrus ad sepruagefum annum peruenit. 5. Att. 21. Summum erat periculum, ne culpa Senatus res ad tabulas nouas peruereret, pro Flacc. 43. Qui nulla conditio in Senatum peruenire potuit, pro Qu. 46. Peruenire ad suum, sine alterius infamia, pro R. P. 17. In quo spes fuit, posse sese aliquando ad suas fortunas peruenire. 13. Fa. 14. Peruenire ad nummos. 4. contra Rul. 79. Si posset ager iste ad vos peruenire, pro Cec. 42. Non ea sola vis est, quæ ad corpus nostrum vitamque peruenit, sed, &c. 5. V. 226. Quid est enim in calamitate residui, quod non ad miseros aratores isto prætore per summam iniuriam peruererit? 2. contra Rull. 22. Sine ad illos potestatem, ad te gratiam tui beneficij peruenire, pro Mur. 66. Tamen natura similitudo illius ad te magis, qui ab illo ortus es, peruenire potuit, quām, &c. 1. Qu. Fr. 1. 22. Sed etiam à quo ad alios peruenisse putetur humanitas. 5. Fa. 12. Si in tua scripta peruenero. 5. V. 132. Nihil ad tuas aures de infamia tua peruenisse, pro M. Sca. Posse virtutem sine præsidio fortunæ, quò contendis, labore & constantia peruenire.

P E R V E N I T U R . 1. At. 14. Ad quem propter diei breuitatem non est peruentum.

P E R V E N T U R V S . 2. de Or. 269. Ego tibi hoc confirmo, si Romæ manseris, te paucis annis ad maximas pecunias peruenturum. S.R. 153. Vide quem in locum rempub. peruenturam putas.

† A D V E R B. Commodiū ad exitum, 2. de Finib. Gradatim, 1. de Natu. Maturè, pro Mur. Occultè, 3. Catil. Ocyus, pro Quint. Penitus in disputationem, 1. de Orat. Procliuū ad laudem, Anteq. Spissè, atque vix, de Clat. Turò, 2. Philip. Tardiū ad fructum laborum, de Pet. Conf. Volubiliter ad extremum, Orat.

¶ Syntax. Quò intenait, peruenit. Iniuria ad illum peruenit. In manus peruenire epistolam. Ad hunc sui patris pœna peruenit. Licentia ad unum omnis peruenit. Ad illum pecunia peruenit. Ad vigesimum peruenire annum. Peruenire ad suum, ad suas fortunas, ad nummos, ad illum calamitas peruenit. In tua scripta si peruenero. Quem in locum peruenimus?

P E R V E R S E , perperam, prospere, 3. de Nat. 70. Multi deorum beneficio peruerse vntur. 1. de Ora. 150. Peruerse dicere homines, peruerse dicendo consequi. 3. Off. 113. Fuit igitur stulta callicitas, peruerse imitata prudentiam, de Ami. 84. Plerique peruerse, ne dicam impudenter volunt. 1. de Inu. 5. Peruerse abuti aliqua re.

P E R V E R S I O , inuersio, perturbatio. 4. ad Her. 45.

P E R V E R S I T A S , pœnit. Orat. 31. Quæ est in hominibus tantæ peruersitas, vt inuentis frugibus glande vescantur. 1. Qu. Fr. 1. 30. Cùm te alicuius improbitas peruersitasque commouerit. 1. Offic. 145. Vt si quis in foro cantet, aut si qua est alia magna peruersitas. 2. Qu. Fr. 4. Alicuius peruersitatem quām humanissimè ferre. 1. Fa. 7. Incredibilis hominum peruersitas.

† A D I V N C T . Incredibilis hominem, 1. Famil. Magna, 1. Offi. Summa opinione, 3. Tusc. Tanta, Orat.

P E R V E R S V S , prauus, traposterus, pro Qu. R. 30. Nihil ab hoc prauum & peruersum produci potest, de Arusp. 25. Ludi deformati, inquinati, peruersi, conturbati. 4. de Finib. 40. Nunc ista separantur, vt disiuncta sint, quo nihil potest esse peruersus. 5. Tuscul. 50. Quo quid potest dici peruersus, pro Qu. R. 56. Nisi forte tu peruerso more id facis, pro Mur. 75. Peruersa sapientia Tuberonis, vel Stoicorum, pro Cl. 71. Præposterus & peruersus. 1. de Nat. 80. Oculi peruersi, vt strabonum.

† A D V E R B. Aperte, perspicue, 4. Acad.

¶ Syntax. Prauus & peruersus. Deformatus, inquinatus, peruersus, conturbatus, Præposterus & peruersus. Strabonum oculi peruersi.

P E R V E R S V S . 2. de Di. 115. Crostus hostium viam sese peruersum putauit, peruerit autem suam.

* P E R V E R T E N D V S . Hortens. Tibi id ipsum peruerendum fuit. **P E R V E R T O ,** euerto, 1. de Diu. 49. Tum visam belluam immanem quacunque incederet, arbusta, virgulta, tecta peruertere de Cl. 272. Ceciditque, cum eos imitari coepit, quos ipse peruerterat, de Ar. 57. Qui sacra occulta in expiabilis scelere peruerit pro Clu. 108. Quintius Junium peruerit. 1. ad Her. 26. Orestes nisi attulerit facti rationem, peruerit defensionem. 1. Offic. 5. Qui dam propositis malorum & bonorum finibus, officium omne peruerterunt. Ibid. 26. Temeritas C. Cœsar, qui omnia iura diuina & humana peruerit.

‡ D V E R B. Funditus, 15. Attic.

¶ Syntax. Peruertero domum, arbusta, hominem, sacra, cœlata, fenestrem, officium, iura.

P E R V E S P E R I . 9. Fam. 2. Cùm ad me peruersi veniſſet, legare etiam, Quum nuper vespri.

P E R V E S T I G A T I O , inquisitio. 1. de Orat. 9. Omnia vel scientia peruestigatione, vel disserendi ratione comprehendere.

† A D I V N C . Diligentissima rationis, 1. de Orat.

P E R V E S T I G O , inuenio, reperio. 6. V. 31. Vt canes venatici operantes, inter quas venere, & peruestigabunt. 2. de Ora. 74. Nolle regiones, inter quas venere, & peruestiges quod queris.

P E R V E T V S . 3. Qu. Fr. 1. Peruetus epistola. 13. Fa. 17. Peruetus amitterem habemus. Lege, S E G E S T A .

P E R V I C A C I A , pertinacia. 4. Tus. 26. Mulierositas, peruvicacia, liguritio, &c.

P E R V I D E O , 15. Atti. 4. Ibi te quām primum peruidere velim. 10. Fa. 9. Meritorum meorum fieri accessiones, peruidere te spero, cognitum magis recipio. Incer. Fuisse qui peruideret cxxv. M. passuum.

† A D V E R B. Penitus, 2. de Finib.

P E R V I G I L A T I O , vigilis. 2. de Leg. 37. Pervigilations nocturnæ.

† A D I V N C T . Nocturnæ, 2. de Leg.

P E R V I G I L O , pernocto. pro S. R. 98. Non orat, vt eam noctem pervigilet?

P E R V I N C O . 1. At. 1. Restitit & peruvicit Cato.

P E R V I V S , apertus. 2. de N. 67. Transitions peruviae.

P E R V I N G O , vngu. 1. Tusc. 113. Tunc iuuenes veste posita, corpora oleo perunixerunt.

P E R V O L O . pro S. R. 19. Decem horis sex & quinquaginta milia passuum peroulauit. * de Consolat. Castos leui quodam ac facilis lapsum ad Deos, id est, ad naturam sui similem peruvolare.

P E R V O L O . 1. At. 1. Hoc abs te mihi ignosci peruelim. pro Syll. 23. Sed scire ex te peruelim, quamobrem, &c.

† A D V E R B. Velocius, 6. de Repub.

P E R V O L V O , versor. 2. de Or. 149. Vt in his locis peruvolatur animus, quos, &c.

P E R V O L V T O , pertracto, evoluo, voluto. 5. At. 12. Peruvolatilibros. 1. de Or. 158. lege, S C R I P T O R .

P E R V R B A N V S . 1. de Or. 72. de Cl. 239. 2. At. 15.

P E R V V L G A T V S , iactatus, peruvagatus. 4. V. 85. Res nota atque apud omnes peruvagata. pro Cel. 6. Sunt enim ista maledicta peruvagata in omnes. 4. V. 104. In re tam clara, tam testata, tam ab ipso peruvagata. aliter, peruvagata. pro Mil. 33. Peruvagatus ciuitatis sermo. 3. de Fin. 5. Res peruvagata. 5. Fam. 16. Consolatio peruvagata. 2. de Fin. 15. De re in vulgus peruvagata loquitur.

¶ Syntax. Notum & apud omnes peruvagatum. Clarum, testatum, peruvagatum.

P E R V S T V S , exsus. 13. Fa. 15. Homo perustus.

P E R V T I L I S , 9. At. 20. Opera & fidelitas.

P E R V V L G O , diuulgo. 12. 44. Tu vero peruvla Hircium.

¶ Trado. pro Cal. 38. Mulier, quæ se omnibus peruvlget.

P E R V V L G O R . pro Syl. 42. Illas tabulas describi ab omnibus statim libratiis, diuidi passim & peruvlgari, atque edi populo imperati, 2. de In. 1. 14. Præmia virtutis cum improbis communicari, & cum mediocribus hominibus peruvlgari non oportet, de Ora, lib. 1. Veteres illi peruvlgari artem suam noluerunt.

¶ Syntax. Illa secundis peruvlgat meretrix. Liber diuinus, peruvlgatus, editus.

P E S . de Vniu. 16. pedes & membra gradiendi. 1. de Orat. 28. Sed quod ille durissimis pedibus fecit, vt se abiceret in herba, &c. id meis pedibus certe concedi est æquius. 3. Qu. Fr. 1. Sepe mensum pedibus aiebat passuum cccc. millia. 16. At. 7. Brutus pedibus ad me statim. 3. Alter pedibus in Macedoniam venire. 3. V. 87. Pedibus ire, & reuerti. de Sen. 14. Ingredi iter pedibus. 5. Att. 9. pedibus iter facere in Vat. 12. Cum iter illud Hispanien pedibus ferè confici soleat. Postquam in Sen. 7. Ne quis pedibus iret, ne scribendo adesset. 8. Att. 5. Pollucem seruum à pedibus meum Roman misi. 2. de Dia. 30. Quid ante pedes est, nemo spectat, cœli scrutantur plagas. 3. de Or. 158. Transilite ante pedes posita, & alia longè repetita lumere. pro Cecin. 3. Si in fundo pedem posuisse, statim tibi esse pereundum. 2. A. 48. Nihil erat in terris, vbi in tuo pedem poneres. Ibidem. Pedem ponere, vestigium imprimere. 4. de Finib. 69. Sapientia vbi pedem poseret, non habebat. 7. At. 2. pedem in Italia video nullum esse, qui non in istius potestate sit. id est, locum. pro Decio. 42. Nunquam à te pedem discessi. pro Plan. 48. Non possum magis pedem conferre, vt aiunt, aut proprius accedere. 10. Fam. 30. Referre pedem. 1. de Orat. 23. Supplodere pedem. 4. Attic. 16. Per me ista pedibus trahantur. 7. Fam. 32. Trahantur per me pedib. omnes rei, non labore. Ibidem 31. Propter ics tuas ita contractas, vt nec caput, nec pedes: equidem vellim pedes

pedes haberent, ut aliquando redires. pro Sest. 26. Proiicere se ad pedes alicuius. 4. Att. 2. Abicere se ad pedes alicuius. 7. Ver. 118. Mater mihi ad pedes misera iacuit. 2. Qu. Fr. 5. Furnius pre-sens ad pedes vnuſcuiusque iacens. 10. Att. 4. Alter, qui nos sibi quondam ad pedes suos stratos ne subleuabat quidem. Ante-quām. 26. Quibus sigillatim ſape ſupplex ad pedes iacui. Postq. Quir. 11. Cum Cn. Oppius ad pedes flens iaceret. pro Sest. 145. Frater volutatus eit ad pedes inimicorum. 1. At. 11. Accedere ad pedes omnium ſigillatim. 2. 1. Noli de uno pede fororis quar, licet etiam alterum tollas. 8. At. 9. Cui tali in re libenter me ad pedes abieciſſem. 16. 6. Peſtanum & Vibonensem utrumque pe-dibus & equi transmisimus. 3. Att. 28. Hodiē in poſſeſſionem li-beratis pedem ponimus. pro Lig. 24. Prohibiti eſtiſ in prouin-cia veſtra pedem ponere. *in Clod. Cūm vincirentur pedes fa-ciſ. Incert. Fuisse Pōllionem pede longiorē, quām quenquam longiſſimum.

Veli funis. 3. de Or. 157. Pes in nauī, id eſt, funis, quo velum ten-diſtur, & remittitur pro gubernatoris voluntate,

Menſura in syllabis. Or. 188. Pes qui adhibetur ad numeros, par-titur in tria, vt necesse fit, &c. 3. de Orat. 180. Cūm ſint numeri plures, iambū & trochæum ſegregat ab oratione Aristoteles, &c. Quare pŕimum ad heroum nos dactyli, & ampæſti, & ſpon-dei pedem inuitat. Orat. 218. Iam Paean, quād plures habet ſyl-labas, quām tres, numerus quibusdam, non pes habetur. Ibidem. 194. Pedes non ſyllabis, ſed temporibus, & interuallis, & ſpatiis metiendi. 2. de Or. 254. Histrio aſtrictus certa quadam numero-moderatione & pedum. *Frag. epift. Pedes faceti.

A D I V N C T. Contaminari, externus, liberiores, Orat. Dexter, poſte-riores, Or. Durifſimi, 1. de Inu. Extremi, hero, medij, minimi, primi, & poſtemi. 3. de Or. Nudi, 10. Fam.

Syntaxis. Pedibus ad me ſtatim filius. Iter per dibus ingredi, Pedibus iter confidere. Ante pedes eſt illud. Infundo pedem ponere. In meo pede non poſsum ponere. Nullus eſt pes in Italia, id eſt, locus minimus, pe-dem alioꝝ non diſcedere. Conferre, referre pedem. Pedibus trahi. Hac tua negotia nec caput, nec pedes habet. Ad pedes alicuius iacere, proi-cre, abicere ſe, sternere ſe, volutare, accidere.

PESSIMUS sentire de repub. 14. A. 18. 2. de Or. & alibi ſæpe.

PESSIMVS. II. Fa. 1. 11. At. 21. 22. pro Qu. R. 30. 1. de Inu. & fre-ſuſſuſter aliaſ.

PESSINVNTIVS, ſacerdos Matris magna. pro Sest. 56.

PESSVND O, conculco, protero. *Incer. Hominem ita peſſundare verbiſ alterum velle.

PESTIFER, pernicioſus.) (. ſalutaris. pro Dom. 85. Pestifer ciuiſ. 8. At. 22. Bellum magnum & pestiferum. 3. de Finib. 75. Pestiferū viuum. pro Dom. 2. Pestifer ac funestus tribunarus de Arusp. 50. Vipera venenata & pestifera. 3. Cuius à Brundusio crudelis ac pestifer reditus timeretur. Postq. in Senat. 3. Quem habuit ille pestifer annus maximè fidelem. 2. de Nat. 34. Accessus ad res fa-lutares, à pestiferis recessus. Ibid. 120. A pestiferis & nocentibus rebus refugere. 2. Attic. 17. Ad res pestiferas aditus ſibi compa-rent.

PESTIFER E, pernicioſe. 2. de Leg. 13. Multa pestiferē & pernicioſe ſcīſcuntur in populis. Aliās, pestifera.

Syntaxis. Pestiferum ac funestum. Venenatum & pestiferum. Cru-delis ac pestifer homo, pestifera.) (. ſalutaria. Pestifera & nocentia, Pestifer & pernicioſe.

PESTILEN S. 2. de Diu. 79. Sunt partes agrorum alia pesti-ten-teſ, alia ſalubres. 5. Fa. 16. Hoc grauifimo & pestilentifimo an-no Part. 37. Locus pestilens.) (. ſalubris, 2. contra Rull. 80. Age calo ac loco calamitosoſ.

PESTILENTIA.) (. ſalubritas. 2. de D. 30. 14. Fa. 1. De loco nunc quidem abiit pestilentia: ſed quandiu fuit, me non attigit. 2. de N. 14. Vastitas, pestilentia. &c. 2. contra Rull. 69. Ager propter ſterilitatim inculcus, proper pestilentiam vastus atque deſer-tus. 1. cont. Rull. 16. Inuidiae aut pestilentiae poſſeflores. 1. de D. 131. Quorum ex habitu & colore tum ſalubritatis, tum pestile-tiae, ſigna percipi, &c. 2. Offi. 16. Cauſa eluionis, pestilentiae, valiſtatis, belluarum etiam repentina multitudines.

PESTIſ, pernicioſe. 2. Offic. 16. Nulla tam deteſtabilis pestis eſt, quā non homini ab homine naſcatur. pro Rab. 2. Pestis ac per-nicioſe ciuitatis. 1. C. 33. Cum tua pefe atque pernicio profici-scere, &c. pro Sest. 33. Illa tua ac pefis patriæ. de Ar. 4. Cum his exitioſis prodigiis, ac penè huius imperij pestibus. pro Dō. 5. Funesta reipub. pefis. 5. Fa. 8. Quādām pefes hominum laude aliena dolentium. 1. de Nat. 102. Ibes auertunt pefem ab Egypio. 3. 67. Sibi ipſa nefariam pefem machinatur, id eſt, maxi-mam vim anguium. 1. de Or. 3. Fluctus à communi pefte depulsi, in hoſmetiſlos redundarunt. 5. V. 125. Importunifima pefis pro Syll. 76. Nec enim eſt quisquam qui arbitretur illi inclusis in Rep. pefibus diutiū hoc imperium ſtarre potuſſe.

A D I V N C T. Adulta. 2. Cinat. Anxiæ, naturales, textilis, 2. Tusc. Cala-mitofa. 3. in Ver. Capitalis, de Sen. Deteſtabilis, 2. Off. Funesta reipub. importuna pro Dom. importunifima. 5. Ver. Magna, ep. ad Br. Maior,

3. Off. Mala, 6. Phil. Miserrima, pro Deiot. Nefariæ, 3. de Nat. Nefariæ, re-liquæ, pro Sest. Pernicioſa, pro Clu. Praefens, 13. Phil. Publicæ ſociorum-de Prou. Terra, & horribilis, & infesta reipub. 2. cont. Rull. Teterima, pro Mil.

Syntaxis. Propter pefilientiam ager vastus. Ille pefis & pernicioſes Reip. Quādām hominum pefes aliena laude dolentium.

PETASAT VS. petaso, id eſt, lato pileo teſtus. 15. Fa. 17. Sed peraſati veniunt comites ad portam expectare dicunt.

PETESSO, peto. 2. Tusc. 72. Qui hanc laudem peteffunt, nullum fugiunt dolore. 1. de Diu. 17.

Mentéque diuina cælum terrā ſque peteffit.

PETITIO, actio priuata. de Clu. 18. At ego tibi non ſoluam niſi priuā à te cauer, amplius eo nomine neminem cuius petatio fit, petitum. pro Qu. R. 56. Et tibi integrum petitionem reliquit. 13. Fa. 10.

Inſuper iūtus, coniectio, percuſſio. Orat. 228. Sed nec oratio facit plagam grauem, niſi petatio fuerit apta. 1. C. 15. Ego huius petio[n]es ita coniectas, ut vitari non poſſe viderentur, parua qua-dam declinatione effugi.

Rogatio. Qu. de Pet. Petitio consulatus. id eſt, ambitus.

A D I V N C T. Alienā, 2. cont. Rull. Anguſta extraordinaria, de Cl. An-guſtior, pro Dom. Apt. Orat. Integra, pro Q. R. Plena Pompa, illuſtris, ſplendida, popularis, pro S. R. Splendidior, 9. Fam. Tota, pro Mil.

PETITOR, actor. Part. 110. Sed accusatorem pro omni auctore & perito appello. 1. At. 1. Petitorum hæc eſt adhuc informata co-gitatio. pro Qu. R. 42. Petitor.) (reus. pro Cec. 8. Prætor nunquām petitori præſtituit, qua actione illum vti velit. pro Qu. 45. Poſſumus petitoris peronam fuſcipere, accuſatoris deponere. 5. V. 97. Cum in his rebus omnibus publicanas petitor ac pignera-tor, non erector, neque poſſessor ſoleat eſſe.

A D I V N C T. Bonus, de Pet. Conf.

PETITIVS. de Ar. 45. Petita eſt autoritas veſtra.

PETO, poſco, poſtulo, quoſo, contendo, expoſco, imploro. 6. Ver. 64. Iſte peti-ti à rege, & cum pluribus verbis rogar, vt, &c. pro Qu. 77. cum is à me peterer, & ſumme contendere, vt, &c. 1. Fa. 7. Quapropter à te etiam atque etiam pro noſtra ſumma coniunctione, próque tua in me perpetua & maxima beneuelētia maiorem in modum peto atque contendeo, vt, &c. 6. V. 66. Id ſibi vt donaret, rōgare & vehementer petere coepit. 5. 189. Petiuit in beneficio loco, & gratia, vt, &c. 1. de Orat. 162. Similiter nunc petes à Craſſo, vt, &c. Petere præſidium, vel auxilium ab aliquo. Lege, A V X I -L I V M. II. Fa. 2. Peto à te, vt eum conſeruatum velis. 1. Acad. 5. Quæ docti à Græcis petere mallent, indocti ne à nobis quidem accipiunt. 1. de Inu. 66. Summoperè ſapientia petenda eſt. 6. At. 1. Petere præfecturam alii. 2. Qu. Fr. 14. M. Curtius tribunatum, ab Cæſare petiuit. Ibid. 15. Præſidium firmiſſimum petebamus ex optimi & potentissimi beneuelētia ad omne ſtatū noſtre dignitatis. 2. At. 2. Qui me epiftola petiuit, ad te, vt video, coini-nos arceſſit. 2. de Finib. 61. Eāmque mortem ardentiore ſtudio peteret, quā Epicurus voluppare petendam putat. pro Clu. 96. & 103. Petere mulctam ab aliquo. Orat. 230. Petere veniam. Qu. de Pet. 43. Petere honores. 5. Fr. 15. Literis vtor, non vt ab iis medicinam perputiam, ſed vt exigua doloris obliuionem pe-tam. 3. de Orat. 321. Ex hiſ tantum, quantum res petit, haui-riem *pro P. Quint. 73. A me nominiſ eius, quod inficiatus eſet, diem petiuit. pro C. Corn. 1. Petiuit à me prætore maxima contestatione, vt con. C. Ant. Cūm Prætūram petemerūſ. ibid. Qui id à me peteres.

Appero, quaro, inuado. 4. ad Her. 23. Bonorum inſidiatores la-trocinio vitam innocentissimi cuiusque petiſtis. ibid. Quos tā-topere timeat, eos neceſſe eſt, vt quoquo modo poſſit veheſtio petat. Ibid. 21. Qui ſi fuſſet homo, nunquā tam crudeliter vi-tam hominiſ petiſſet. 1. de Inu. 19. Petere pœnas ab aliquo pro Qu. R. 5. Pecuniam non ex tuis tabulis, ſed ex aduersariis petis. Orat. 228. Gladiatores & vitando caute, & petendo veheſtenter, omnia faciunt utiſter ad pugnam, & ad alſpectum veuſtē. pro Mur. 52. Caput & collū petere. pro Mil. 31. Petere iugulum ali-cui. pro S. R. 7. & 150. Petere ſanguinem & vitam alicuius. Ibid. Cuius latus mucro ille petebat. 1. C. 11. Quotiescumque me petiſti, per me tibi obſtitui: nunc remp. vniuerlam petis.

Sumo, facio. pro Cec. 10. Altius initium rei alicuius demon-ſtrandæ petere.

Aſſequor. Or. 56. Qui eloquentiæ principatum petis.

Suſcipio. 2. At. 8. Fortaffe alium curſum petiuit.

Vado, eo. 2. de N. 125. Grues loca calidiora petentes, mare traſ-mittunt. 9. At. 22. Crotoneſ petemus. 4. Fa. 4. Per Macedoniam Cyzicum petebamus. 3. Offi. 50. Naves Rhodum petentes vidi pro Plan. 96. Iter à Vibione Brundusium petere contendi. Ibid. 97. Dyrrachium petere contendi.

A D I V N C T. Aequū ac diligenter, quid, etiam atque etiam maiorem, in modum, & contendere, maximoperè, veheſtenter, etiam atque etiam, 13. Fam. Alicundè copiam dicendi, 2. de Orat. Altè præmium, pro Cl. Altius initium rei, pro Cec. Amantissimè, 2. ad Quint. Frat. Aperre exercitum, in Pifo. Aperre rem, contrā, 2. cont. Rull. Aperre vniuerlam petis. 1. Catil. Aſſidue ac diligenter, de Pet. Conf. Arroganter pro

pro Qu. Lig. Audaeter, pro Dom. Blandius, deinceps magistratum, si-
militer, i. de Orat. Breuter, 15. Famil. Iampridem, 4. Ver. Imprudenter,
5. Att. Magnoper, 14. Att. Negligeuter Aeditatorem, pro Planc. Nomi-
natum Tribunatum, ordinatum honores, 4. Famil. Paulus quidem post,
tamdiu nihil, pro Quint. Perspicue pacem, summoper sapientiam,
de Inu. Proxime confilium, 11. Att. Prudentissime quid, 16. At. Valde, 1.
Att. Vehementer, 6. Ver.

P E T O R . 2. de Fin. 50. Quæ est illa laus, quæ possit è macello pe-
tit? pro Arc. 1.6. Ex his studiis delectatio sola petitur. 1. de Orat.
168. Ut illi inde peteretur, vetus atque inusitata exceptio dare-
tur. 1. de Inuen. 9.1. Remotum est, quod ultra quam satis est pe-
titur. id est, reperitur, pro Deiot. 28. Vnde pudoris exempla pe-
terentur.

P E T R I N Y M , Lepra villa fuit. 6. Fam. 19.

P E T R I N I , ex Petriño. 5. V. 90.

P E T U L A N S , proterius, procax. 2. de Orat. 305. Si quis mihi male-
dicit, petulans & planè insanus videtur. 1. de Finib. 92. Alij appe-
tendo omnia petulantes, alij audace, proterui. Parad. 3. Lapsa
est libido in muliere ignota, dolor ad pauciores pertinet, quam
si petulans fuisset in aliquo nobili virgine. pro Mur. 14. Nul-
lum eius petulans dictum in vita profertur. pro Syll. 71. Audax,
perulans, libidinosus. 2. de Inuen. 33. Turpis, cupidus, petulans. 2.
Q. Fr. 4. Vatinius homo petulans & audax. I.P. 10. Id nemo tam
effusè petulans conatus est. de Clar. 241. Feruidum quoddam
& petulans, & furiosum genus, dicendi. 1. Offic. 104. Genus io-
candi illiberale, petulans, flagitosum, obsecnem. || 1. de Leg. 50.
Infamia metu non esse petulantes.

† A D V E R B . Effusè, in Piso.

P E T U L A N T E R , licenter, pro Cæl. 6. Maledictio si iactatur pe-
tulantiū, conuicium nominatur. Ibid. 38. Si proterua petulan-
ter viueret. Ibid. 32. Petulanter facimus, si, &c. 9. At. 22. Petulan-
tissimè aliquid fieri. 2. 19. Diphilus tragedus in nostrum Pom-
peium petulanter inuectus est.

P E T U L A N T I A , procacitas, proteruitas.) (modestia, pudor. 1. Offic.
127. Itaque nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat,
nec oratio obsecnitate. 6. Fa. 7. Nec in petulantiam incidas. 2.
C. 25. Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia. I.P. 31. Ho-
minis furorem & petulantiam fregi. 2. V. 14. Coniuges integras
ab istius petulantia conservare non licitum est. pro Font. 17. &
pro Ceci. 103. Turpitudo, quæ à libidine, aut à petulantia nata
fit. * de suis Consil. Tarditate modorum & grauitate cantus il-
lorum furentem petulantiam refedisse.

† A D I V N C T . Intolerabilis, pro Dom. Furens, de suis Conf.

ꝝ Syntaxis. Petulans & insanus. Appetendo petulans. In virgine pe-
tulans. Audax, petulans, libidinosus. Effusè petulans. Feruidum, petu-
lans & furiosum. Petulans maledictio conuicium est. Petulanter in-
uchi. Euorem & petulantiam frangere.

P E T U L V S , qui oculum alterum minorem habet, ac ferè clausum. 1.
de Nat. 81.

P E X V S , compositus. 2. C. 22. Quos pexo capillo nitidos. videtis.

P H A E C E S , Corcyrae. Legc, C O R C Y R A . de Cl. 71. Carmina
qua: apud Homerum & in Phæcum, & in procorum epulis
canuntur.

P H A E N O N , Saturni stella. 2. de N. 53.

P H A E R E V S . 1. Offic. 108. Phæreus Iason.

P H A E T O N , Iouis stella. 2. de N. 53.

ꝝ Solis filius. 3. Offi. 94. Sol Phætoni filio (vt redeamus ad fabu-
las) facturum se esse dixit, quicquid optasset.

P H A L A R I S . 6. V. 73. Ille nobilis taurus, quæ crudelissimus om-
nium tyrannorum. Phalaris habuisse dicitur. Phalaridis tauro
succensis ignibus torsti. in Pisonem. 42. P I S I S T R A T Y S .

P H A L A R I S , Grammaticus. in Pison. 73.

P H A L E R A E , quorum ornamenta. 5. V. 85. Qu. Rubrium & phala-
ris ac torque donasti. 6. 28. Phaleras pulcherrimas, quæ regis
Hieronis fuisse dicuntur, vtrum tandem abstulisti, an emisti?
ibid. Alias item mobiles, id est, phaleras. 16. At. 17. Planeum sine
phaleris dimissum.

† A D I V N C T . Faæ, pulcherrimæ, nobiles, 6. Ver.

P H A L E R E V S , Ille Oemetrius, omnium istorum, mea sententia,
politissimus. 1. de Or. 95.

P H A L E R I V S , Articæ portus, ubi declamare solitus est Demosthe-
nes. 5. de Fin. 5.

P H A N I A . 2. Famil. 13. Phania καρπος μογετος. proverbum.
ꝝ 3. 1. Non facilius ex ea recognoscere posse, quam ex liberto
tuo Phania.

P H A N T A S I A , 1. Acad. 39. & 4. 18. Sensus iunctos esse censuit è
quadam quasi impulsione oblata extrinsecus: quam ille φωνη-
σιν, nos visum appellemus licet. 15. Fa. 16. Qui putant etiam
ἀγνητικας φωνητicas spectris Carianis excitari. 9. At. 4. Deinde
emergit rursus dolor, αισχυλος φωνητicus.

ꝝ Syntaxis. Ex impulsione extrinsecus oblata, que phantasia est, &
visu extant sensus.

P H A R M A C O P O L A , unguentarius. pro Client. 40. L. Clodius
pharmacopola circumforaneus

† A D I V N C T . Circumforaneus, pro Clu.

P H A R S A L I A , Thessalia regio, & campi, Philippi etiam ditta.
14. A. 2.

P H A R S A L I C Y S . pro Deo. 29. Pharsalicum prælium.
P H A S E L I S , Græce, φάσηλος, urbs Cilicia, piratarum receptaculum.
6. Ver. 21. Phaselis illa, quam cepit P. Seruilius, non fuctat urbs
antè Cilicum atque prædorum.

P H A S E L V S , myoparo. Erat etiam genus nauigij Campani oblongi,
neq; ita magni. 15. At. 17. Phafelus episcopus. 1. 10. epistolam an-
choris solutis de Phafelo dediti.

† A D I V N C T . Episcopus, 15. At.

P H A S E L I T A , à Phafelide dicti populi.

P H A T N A E , stelle in Canceris signo, que præspe à Latinis dicuntur. In
Prognosticis, teste Prisc.

As autem tenui que carent lumina Phatna.

P H E N E A T A , populi. 3. de N. 56.

P H E R A E , urbs Thessalia nominis. 1. de Diu. 53.

P H E R A E V S . 2. Off. 25. & 2. de Inu. 44. 3. de N. 70.

P H E R E C I D E V S . 2. de Diu. 3. 1. Lege, P V T E V S .

P H I D I A S , de Clar. 228. Ut Phidias signum simul aspectum &
probatum est. 2. 57. Mineruæ signum ex ebo pulcherrimum
Phidias.

P H I D I T I A , Lacedamoniorum coniuncta. 5. Tusc. 98.

P I A A Y T I A , Lege, A M O R . 13. Att. 13. Nisi forre me commu-
nis φιλαντία decipit.

P H I L I P P I C A E . 1. Philippicæ orationes Demosthenis. ad Br.
ep. prid. inu. 4. Video te delectari Philippicis nostris. Ibidem. 5.
ꝝ Iam concedo ut vel Philippicci vocentur. || 2. At. 1. Quod in eis
orationibus, quæ Philippicæ nominantur, enituerat ciuis ille
tuus Demosthenes, &c.

P I A I P P I Z E I N . lege, F A C E R E cum aliquo.

P H I L O C T E T A , & P H I L O C T E T E S . 5. de Fin. 32. Ea perse-
rant, quæ Philoctetam videmus in fabulis: qui cum cruciat-
non ferendis doloribus, propagabat tamen vitam auctio-
sagittarum, configebat tardus, celeres, stans, volentes, vt apud
Actium est. de Fat. 36. Philoctetes serpentis morsi ulceratus in
insula Lemno relictus est. de Rep. Nimiù te laborare dolco,
& meliorem ciuem esse quam Philoctetam: qui accepta iniuria,
illa spectacula quærebant, qua tibi acerba esse video. 4. ad
ꝝ Her. 42. Non posse capi Troiam sine Philoctetæ sagitis. || 1.
Tusc. 44. & 2. de Finib. 9. 5. 2. Q. Fr. 9.

P H I L O C T E T E V S , clamor. 2. de Fi. 94. & 2. Tusc. 55.

P H I L O L O G I A , studium, vel amor sermoris. 16. Fa. 21. Non est
enim sciuncius iocus à philologia & quotidiana avygnat 2. At.
17. Et opera & oleum philologiae nostræ perierit.

P I A O G Y N E I A . Lege, M V L I E R O S I T A S .

P H I L O L O G Y S . 13. At. 13. Homines nobiles, sed nullo modo
philologi. 2. Qu. Fr. 9. Nos autem ita philologi sumus, vt vel
cum fabris habitare possimus.

P H I L O M E L V M , urbs Phrygia. 15. Fa. 4. 3. 8. & 5. V. 191.

P H I L O M E L S I S . 5. V. 191.

P H I L O S O P H I A , studium, vel amor sapientiæ. 2. Off. 5. Nec quic-
quam aliud est philosophia, si interpretari velis, quam studium
sapientiæ. 1. de Leg. 58. Sapientia, à cuius amore Græco verbo
philosophia nomen inuenit. 1. Tusc. 64. Philosophia omnium
mater artium, donum & inuentum deorum. 1. de Orat. 9. Philo-
sophia laudandarum artium omnium procreavit, & quasi pa-
rens. 3. 57. Omnis optimarum rerum cognitio, atque in iis
exercitatio, philosophia nominatur. 3. de Fin. 4. Ars est enim
philosophia vita. de Cl. 322. Philosophia mater omnium be-
nefactorum, benedictorum. 3. Tusc. 6. Est profecto animi me-
dicina philosophia. 2. 13. Cultura animi philosophia est, que
extrahit virtutia radicitus, &c. I.P. 71. Philosophia virtutis conti-
net, & officij, & bene viuendi disciplinam: quam qui profite-
tur, grauissimam mihi sustinere personam videtur. de Sen. 1.
Nūquam igitur satis dignè laudari philosophia poterit: cui qui
pareat, omne tempus ætatis sine molestia possit degere. de Vn.
44. Quibus ex reb. philosophiam adepti sumus: qno bono nul-
lum optabilius, nullum præstantius, neque datum est mortali-
um generi deorum concessu atque munere, neque dabatur. 1.
Tusc. 4. Philosophia paucis contenta iudicibus, multitudinem
consulto fugiens. 2. de D. 80. In philosophia nihil debet esse
commentitii fabulosi loci. Or. 51. In Philosophia plurimum
interest, quemadmodum dicas: vbi res spectatur, non verba pè-
duntur. 1. Tusc. 74. Philosophia commentatio mortis. 1. de Or.
193. Ista præpotens & gloria philosophia. Or. 14. Sine philo-
sophia non posse fieri: cum quem quærimus eloquentem. Ibid.
16. Nec vero sine philosophorum disciplina genus & specimen
cuiusque rei cernere, neque eam definiendo explicare, nec tri-
buere in partes possimus. nec iudicare quæ vera, quæ falsa sunt,
neque cernere consequentia, repugnantiam videre, ambigua di-
stingere. 2. de Diu. 3. Philosophia vir bonus & fortis effectus. 1.
Off. 5. Tota philosophia, mi Cicero, frugifera & fructuosa est.
nec vlla pars eius inulta ac deserta est. 1. de Or. 58. Philosophia
in uia

in tres partes distributa est: in naturæ obscuritatem, in diffrendi subtilitatem, in vitam atque mores. de Clar. 31. Philosophia, non illa de natura, sed hæc in qua de bonis rebus & malis, de quo hominum vita & moribus disputatione, tum primum in vii mente quædam. 1. de Orat. 75. Apollonius Rhodius irridebat & contemnebat philosophiam. 2. 155. Philosophia, sicut Zethus ille Pacuvianus, propè bellum indicere. 2. Off. 8. In antiquissima nobilissimæ philosophia verisari. 3. de Orat. 59. Exercitatio propria duarum philosophiarum. 2. Tusc. 13. Philosophia præparat animos ad fatus accipiendo: eaque mandat his, & vt ita dicam, serit, quæ adulta fructus vberimos ferant. 4. Acad. 61. Tunc cum tantis laudib. philosophiam extuleris, ea philosophiam Academicam sequere, quæ confundit vera cum falsis, spoliat nos iudicio, priuat approbatione, ornat omnibus sensibus? 7. Fa. 30. Nisi me in philosophia portum contulisse. Incepit philosophiam Dij paucis quibusdam veram dederunt.

[†] ADIVNC. Acutior, 5. de Fin. Antiqua, vetus, 1. Aca. Antiquissima, nobilissimæ, tota, 1. Offic. Ars vita, 3. de Fin. Commentatio mortis, domini, & inventum deorum, patria, & aucta, referta, 1. Tusc. Cultura animi, magistra vita, vniuersa, 2. Tusc. Dux vita, indagatrix virtutis, inventrix legum, magistra morum & disciplina, medicina animi, 3. Tusc. Frugifera, & fructuosa, 3. Offic. Mater omnium bene factorum, benèque dictorum, de Clar. Magna, 4. Attic. Media, Orat. Molesta, vera, & antiqua, 15. Fam. Orba, 1. de Nat. Quædam procreatrix, & quasi pars laudatarum artium, præpotens, & gloria, similis alicuius, vera, verissima, 1. de Orat. Vera, elegansque, 4. Tusc.

PHILOSOPHICVS. 5. Tusc. 121. A Bruto impulsu sumus ad has philosophicas scritiones. 11. Fa. 27. Ut hac φιλοσοφία πρόσθια scriberem, tu me impulisti. PHILOSOPHO, philosophiam colo. 4. de Fin. 1. & 2. de Orat. 156. Decreui philosophari, vt Neoptolemus apud Ennium, paucis: nam omnino haud placet. 1. de Fi. 1. Quibusdam totum hoc displicer philosophari. 13. A. 45. Sed iam se colligit, & ad extremum incipit philosophari. 1. de Nat. 6. Et cum minimè videbamur, tum maximè philosophabamur. de Cl. 306. Admirabilis quodam ad Philosphandum studio concitatus. Postq. in Sen. 13. Cum Graculis philosophari. 1. Tusc. 89. Quanquam quid opus sit in hoc philosophari, cum rem non magnopere egere philosophia videamus.

PHILOSOPHVS, physicus, natura interpres, magister virtutis, qui r̄ognitione doctrinæ, delectatur. 5. Tusc. 8. Pythagoras ingenium & eloquentiam cum admiratus esset Leon, quæsiuit ex eo, quæ maximè arte consideret: at ille artem quidem se scire nullum respondit, sed esse philosphum. 1. de Fin. 15. Et tamen à philosopho si afferat eloquentiam, non alpernet: si non habeat, non admodum flagitem. 1. de Or. 212. Philosophus, qui de sua via sapientia virus penè omnia proficitur, is est, qui omnium rerum diuinarum atque humanarum naturam causasque noscit, & omnem benè viendi rationem tenet ac persequitur. 1. de Orat. 217. Philosophi, qui omnia sicut propria sua esse atque à se possideri volunt. 3. de Nat. 77. Philophi rerum autores, non fabularum. 2. de Or. 61. In philosophos vestros si quando incidi, nullum prouersus verbum intelligitor: sunt angustis & concisis disputationib. illigati. Ora. 46. Philosophorum mos testuiter differendi. 2. Offic. 89. Sed de hoc toto genere commodiis à quibusdam optimis viris ad medium ianuæ sedentibus, quam ab illis philosophis villa in schola disputatur. 2. de Diuin. 119. Sed nescio quomodo nihil tam absurdè dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum. 4. Tusc. 70. Philosophi magistrorum virtutis. 2. de Nat. 167. Socrates princeps philosophorum. 2. de Orat. 21. In gymnasii philosophi garrare ceperunt. Horrenf. Ut antiquis philosophis, hisque maximis longèque clarissimis, placuit.

[†] ADIVNC. Absoluti, & perfecti, non contemptissimi, sed acuti, non inepti, superflitos, & penè fanatici, 2. de Diuin. Antiqui, graues, optimi & grauissimi, summi, veteres, voluptriji, 3. Tusc. Auctores rerum, non fabularum, vulgo imperiti, & similes Imperatorum, 3. de Nat. Minime contemendi, 3. Ver. Discrepantes magistrorum virtutis, 4. Tusc. Elegansissimus omnium, & eruditissimus, grauissimus, innumerabilis, nobilis, nobilissimi, 5. Tusc. Non ignobilis, 1. Tusc. Imperiosus, multi, & magni, summus, 2. de Fin. Magnus, nobilissimi longè, atque principes, severissimus, 1. Off. Magni, atque nobiles, 1. de N. Minime mali, sed fasti, acuti, 3. Off. Minuti, de Sen. Mollis, & languidus, eneruatus, 1. de Or. Multi, præstantissimi, 1. de Diu. Nobilissimus, perfecti, 2. Tusc. Nobilissimus, & clarissimus, 2. de Orat. Nobilissimus, & prudentissimus, de Clar. Plebei, 1. Aca. Politissimus, & acutissimus, reliqui, 4. Acad. Seuerus, & grauus, 3. de Fin.

PHILOTEORIS, qui studio nouas semper visendi terras regiones, 7. tenet. 7. Fam. 16.

PHLEGETON, fluuius apud inferos. Lege, A C H E R O N.

PHIASIS, populi, 6. At. 2. Phiasios dici sciebam. 5. Tusc. 8.

PHIASIVS, Ibid. 10. Post hunc Phiasium sermonem.

PHILIVS, oppidum. Ibid. 8.

PHOEBVS, Sol. 1. de Diu. 18.

Quid vero Phœbi fax trifitis, nuncia belli.

PHOENICIA, regio Syria, 11. A. 35.

PHOENISSÆ, Euripi tragedia. 1. Offic. 88.

PHOENICE, populi, 2. de N. 106.

PHOENIX, apud Homerum Achillis magister, 3. de Or. 54.

PHOCII, populi, 1. P. 96.

PHORCIS, de Vn. 35. Saturnus, Phorcis, & Ops fratres, Oceanus, Terræque filii.

PHOSPHOROS, Veneris stella, 2. de N. 54.

PHRENETICVS, demens, insaniens, 1. de Diu. 81. Nec cardiacis hoc tribuendum est, nec phreneticis.

PI PONHΣΙΣ, Lege, P R DENTIA.

PHRYGIA, Orat. 25. Caria, Phrygia, Mysia.

PHRYGIVS, Phryx, 1. Qu. Fr. 1. 16. Pacconius nescio quis homo, ne Græcius quidem, aut Mysius, aut Phrygus potius. 1. de Diu. 114. Qui sono quadam vocum & Phrygii cantibus incitantur. Phrygium ferrum. Lege, F E R R V M.

PHRYX, pro Flac. 40. Ignotissimus Phryx. pro Flac. 65. Proverbum, Phrygem plagiis fieri meliorem.

PHTHIA, Achillis patria, 1. de Diu. 52.

PHTHIOTIA, Tusc. 1. Pherecrates quidam Phthioti seneç.

PHYLARCHVS, tribunus. Potest etiam gentis nomen esse. Arabes enim quidam Phylarchi à Strabone numerantur. 15. Fa. 1. Iamblichus Phylarchus Arabum.

PHYSICA, explicatio naturæ, 3. de Fin. 72. Ad eas virtutes Dialeticam etiam adiungunt, & Physicam. ibid. Physica quoq; non sine causa tributus est honos, propterea quod, &c.

PHYSICA, res Physica, vel naturales. Orat. 119. Oratorem ne Physicorum quidem esse expertem volo. 1. de Finib. 17. Epicurus in Physicis, quibus maximè gloriatur. totus est alienus.

PHYSICA, acutè, physicorum more, 3. de N. 18. & 1. de D. 26. Quæ à re physice dicta sunt.

PHYSICVS, 1. de Natur. 84. Physicus, id est, speculator venatörque naturæ, 2. de Diu. 33. Quod video physicis placuisse, eisque maximè, qui omne quod esset, vnum esse dixerunt. 2. de Finib. 15. Nec de re obscura loquitur, vt Physici, 2. de Diu. 122. Si velim geometricum quiddam, aut physicum, aut dialecticum explicare. 1. 110. Physica disputationi subtilitas, 2. de Na. 55. Ut plerique dicunt, physica rationis ignari. Ibidem 23. Rationibus physicis confirmare aliquid. 1. de Orat. 117. Eadémque ratione dicantur, & quos φυσικούς Graci nominant, iudicem Poëta: quoniam Empedocles physicus egregium poëma fecerit. Orat. 119. Oratorem ne physicorum quidem esse ignorarum volo. 1. de Or. 49. Si ornata locutus est, sicuti fertur, physicus ille Democritus, materies illa fuit physici, ornatus vero ipse verborum oratoris putandus est.

[†] ADIVNC. Obscurus, 2. de Diu. Politiones, veteres, 4. Acad. Speculator venatörque naturæ, 1. de Nat.

PHYSIOMON, de Fat. 10. Socratem notauit Zophyrus Phygnomon, qui se profitebat in hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere.

PHYSIOLOGIA, natura ratio, 1. de Diu. 90. Naturæ ratio, quam physiologiam Græci appellant. 1. de Nat. 20. Hunc censes primis, vt dicitur, labiis gustasse physiologiam, 2. de Diu. 37. Dum aruspicinam veram esse vultis, physiologiam tota pervertitis.

[†] ADIVNC. Tota, 2. de Diu.

PACVLVM, 2. de Leg. 57. Porco fœmina piaculum pati.

PICAM, particula, quæ nominibus quibusdam ad finē addi solet. Lege, ALIQVISPAM, & QVISPIAM.

PICEARIÆ, vetricigal picis. Est autem pix, humor pinguis ex tada seu pinu combusta collectus. de Clar. 85. Societas, quæ picearias de P. Cornelio, L. Mummi censoribus redemisset. alias, picarias, alias, pecuaria, legebatur.

PICENTIVS, 8. At. 19.

PICENTES, populi, pro Syll. 25. Aut doceat Picentes solos non esse peregrinos.

PICENVM, ora Italie, 8. Attic. 8.

PICENVS, vs. de Cl. 57. Ager Gallicus & Picenus.

PICTORI, 4. Acad. 20. Multa vident pictores in umbris & in eminentia, quæ nos videmus. 2. de Leg. 45. Dignissima autem dona habentur, & formæ ab uno pictore uno absoluta die. de Clar. 70. Zeufis, Polygnotus, Timantes, qui non plus quam quatuor colorib. vii sunt: Etion vero, & Nicomachus, & Protogenes, perfecti pictores fuerunt.

[†] ADIVNC. Mali, de Opt. Gen. Or. Perfecti, de Cl. Summus, 1. de Or.

PICTURA, tabula. Orat. 36. In picturis alios, horrida, inulta, abdita, & opaca: contrà alios nitida, lata, collustrata delectant. 5. Tusc. 114. Homerum tradunt cæcum fuisse: at eius picturam, non poësin videmus. 4. Acad. 20. Oculi pictura tenentur, aures cantibus. 6. V. 1. Pictura textilis, aut in tabulis, 5. Tusc. 13. Cum animalium ab ista pictura, imaginibusque virtutum ad rem veritatemque traduxeris.

[†] ADIVNC. Antiquissima, vetus, de Clar. Egregiæ, 1. de Inuent. Non egregia, sed etiam euancens vetustate, 5. de Rep. Horrida, inulta, abdita, & opaca.) (nitida, lata, collustrata, Orat. Nobilis, 1. de Natur. Nouæ.) (veteres, 2. de Orat. Placidissima, 5. Tusc. Textilis, & in tabulis, 6. Verr.

P I C T U S. de Cl. 261. Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. ibid. 292. Lysias, quo quid potest esse pictus? s. de Fi. 80. Qui nunquam philosophum pictum, ut dicitur, viderunt. s. Tus. 61. Textile, stragulum, magnificis operibus pictum.

† A D V E R B. Præclarè, pulcherrimè, 6. Ver.

P I E, religiè, 1. de Nat. 45. Piè colere Deos. ibid. 56. Piè sanctèq; colere Deum. de Sen. 81. Memoriam nostri piè inuolatèq; seruabitis pro Mur. 73. Illa piè fecit. pro Plan. 98. Ut confiteare aliquando, quod faciam, me & gratè & piè facere. pro Mil. 104. Metuo enim, ne scelerè dicam in te, quod pro Milone dicam piè. 6. Att. 7. Quintus filius suapte piè sanè currentem animum patris sui, sorori tuae reconciliavit.

☞ Syntaxis. Piè sanctèque Deum colere. Suapte piè currens animus.

P I E R I D E S, musa Pieria. 3. de Nat. 54. Tertia Ioue tertio Piero natæ & Antiopæ, quas Pierides & Pieridas solent Poëtæ appellare.

P I E T A S. 2. de Inu. 161. Pietas est, per quam sanguine coniunctis, patriæque benevolis officium & diligens tribuitur cultus. Part. 78. Pietas est iustitia erga parentes. pro Plan. 80. Pietas est voluntas grata in parentes. 1. de Nat. 117. Est enim pietas iustitia aduersum deos. pro Plan. 29. Pietas iudicio meo fundatum est virtutum omnium. de Somn. 7. Iustitiam cole & pietatem: quæ cùm sit magna in parentibus & propinquis, tum in patria maxima est. 1. de Nat. 153. Pietas cui coniuncta iustitia est, reliquæque virtutes. hic pietas pro religione ponitur. pro Qu. 26. Si pierate propinquitas colitur, qui affinem prodit, impius sit necesse est. pro S. R. 37. Quod præclarè à sapientibus dicitur, Vulnera sepe lœditur pietas. 2. de Or. 167. Si pietati summa tribuenda laus sit, debetis moueri, cùm Qu. Metellum tam piè lugere videatis. de Cl. 126. Vtinam Gracchus non tam fratri pietatem, quam patriæ præstare voluisse. pro Flac. 96. Nimia pietas & summus amor in patriam. pro Do. 107. Nec est villa erga deos pietas, nisi honesta de nomine eorum ac mente opinio. Postq. ad Quir. 18. Qua sanctissimi homines pierate erga deos immortales esse solent, eadē ego erga populum Roman. semper ero. Anteq. 14. Illi quorum animus est religionis pietate defuictus. 2. Off. 11. Deos placatos efficiet pietas & sanctitas 1. de Nat. 3. Pietas, sanctitas, religio, quæ omnia purè & castè deorum numini tribuenda sunt. 2. de Fin. 71. Nemo pius est, qui pieratem cauet. 2. Fa. 6. Pietas in referenda gratia. 1. Ego omni officio, ac potius pietate erga te ceteris satisfacio omnibus. ibid. 4. Meam in te pietatem: quid enim dicam benevolentiam? 6. 20. Hic tui omnes valent, summâque pietate te desiderant. pro Cl. 65. Quorum alter eloquentia damnationem illam tacita pietate deplorat. Ib. 172. Tu qui pietate ad accusandum excitatus es. 3. de Fin. 73. Pietas aduersus deos. 1. Tuscul. 113. Pietas erga matrem. 2. de Inu. 66. Pietas est, quæ erga patriam, aut parentes, aut alios sanguine coniunctos officium conseruare moneat. * de re. Ptolemeo. Difficilis ratio belli gerendi, at plena fidei, plena pietatis. 1. de Nat. 3. In specie fictæ simulationis pietatis inesse non potest, cum qua simul & sanctitatem & religionem tolli necesse est. ibi. Pierate aduersus deos sublata fides tollitur. pro M. Marcello 10. Vir optimus, & commemorabili pietate ac virtute præditus.

† A D V N C. Clara, & in omnibus grata, pro Seft. Commemorabilis, pro Mar. Diuinæ, maxima, singularis, summa, eximia, 5. Fam. Immunis, 3. Offi. Incredibilis, Postq. ad Quir. Insignis, 4. Attic. Iucunda, 2. Fa. Magna, Som. Scip. Maior, pro Rab. Mira, 6. Att. Nimia, pro Flac. Par. in Vat. Præfens, 10. Fa. Tacita, pro Client.

☞ Syntaxis. Pietatem colere. Nimia pietas, & summus amor. Pietas & sanctitas Deum faciunt placatum. Pietas, sanctitas, religio. Pietate summa aliquem desiderare. Pietas, charitas, bonitas. (contrà potius.)

P I G E R, segnis ad aliquid agendum 4. ad Her. 44. Frigus pigrum dicimus, quia pigros facit. 7. Fa. 17. Quod mihi interdum piger, interdum timidus in labore militari videbare. 8. 1. Ad literas scribendas pigerrimus.

P I G E T, tader, pœnitet. 1. de Diuin. 66. Mea mater, tui me miseret, mei piget pro Syll. 90. Te ipsum iam expletum huius miseriæ piget. pro Dom. 29. Menò solùm piget stultitiae meæ, sed etiam pudet. in Sall. 4. Quod si es ab illo ortus, nonnullos iam tua turpitudinis pigeret. 5. Attic. 13. In cupiditatem incubui, nec me piget. de Clar. 188. Induci ad misericordiam, ad pudendum, ad pigendum. in Sall. 20. Neque piguit querere, cur ego, &c.

☞ Syntaxis. Ad pudendum inductus. **P I G M E N T A R I V S.** 15. Fa. 17. Accius pigmentarius valde gaudebat, se aduersarium perdidisse.

P I G M E N T U M, color, fucus, ornatus. 1. de Diu. 23. & 248. Asperga temere pigmenta in tabella, oris linea menta effingere possunt. de Cl. 298. Intelliges nihil illius lineamentis, nisi eorum pigmentorum, quæ inuenta nondum erant, florem & colore de fuisse. 2. de Or. 18. Sententia veræ sine pigmentis fucioq; puerili. 2. At. 1. Aristotelica pigmenta.

P I G N E R A T O R, 5. V. 27. Cum in his rebus omnibus publica-

nus petitot ac pignerator, non erector neque possessor solcæ esse.

P I G N E R O R, pignus aufero fiduciam accipio. 14. A. 31. Etenim Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet. 1. de Rep. teste Nonio. Sed vt plurimas & maximas nostri animi, ingenj, consilij prima ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur. de pa-

P I G N V S, fiducia obses. 1. At. 16. Ut nos duos quasi pignora publicæ retineri videremur. 1. A. 12. Coguntur enim Senatores nō pignoribus, sed eorum quorum de honore agitur, gracia, ibid. Qui vñquam tanto damno Senatorem coegerit: aut quid est vñtra pignus aut mulctam? 12. At. 22. Ut quam primum illud pignus liberalitatis populi Rom. aspiciam. Pro libertate hac omnia proicias, quæ sunt pignora iniuria. de Pro 2. Quoniam me derunt ad explendas suas cupiditates. 3. de Orat. 4. An tu cum omnem autoritatem vniuersi ordinis pro pignore putares, camque in conspectu pop. Rom. concideres, me his pignoribus existimas posse terre? Ibi. Philippus grauiter exarsit, pignoribus que ablatis Crassum instituit coercere. 13. A. 8. Magnis & multis pignoribus eum respub. obligatum tenet. 8. At. 9. Minus multa dederant illi reipub. pignora, in Sall. 18. Postea quā magna pignora eis dederat, cum quibus se coniunxerat. pro Cl. 190. Illa tibi ad confirmandas inimicitias affinitatis coniunctionem pignori fore putauit. 1. A. 4. Magnum pignus ab eo recipit datum, se liberam ciuitatem esse velle. pro Cæl. 78. Habet ab hoc republic. duas accusationes, vel obsides periculi, vel pigno. ra voluntatis.

† A D V N C. Magnum, pro Deiot. & in Sall. Magna, & multa, 13. Phil. Multa, 8. Attic.

☞ Syntaxis. Pignora retinere. Filij quasi pignora. Hoc pro pignore puto, trado.

P I G R I T I A, negligentia, ignavia, inertia. 4. Tusc. 19. Definitum pigritia, metum consequentis laboris. 16. At. 14. Noli pigritia pigritia facere me, quod non mea manu scribam. 1. Off. 28. & 136. Negligentia, pigritia, inertia, ignavia. ibid. 101. Efficientum est, ut appetitus rationis obedient, eam neque præcurrant, neque propter pigritudinam aut ignaviam deferant.

P I G R O R, grauor. 14. At. 1. Tu quæso quicquid noui (multa autem expecto) scribere ne pigrere.

P I S S I M V S. 13. A. 43. Antonius. Mihi quidem constat, &c. nec Lepidi societatem violare pījissimi hominis. Cicer. Tu porro ne pios quidem, sed pījissimos queris: & quod verbum omnino nullum in lingua Latina est, id propter tuam diuinam pietatem, nouum inducis.

P I L A T A. 1. de Or. 73. Vt qui pila ludunt. ibid. 217. Licetista ratione dicamus pila bene, & duodecim scrupis ludere, proprium est iuris ciuilis. 3. 55. Pila, tali, tessera. I.P. Iste claudus, quomodo aiunt pilam tenere, &c. de Sen. 83. Retorquere pilam, 3. de Ora. 86. Tityus præclarè pila ludens, Brulla talis.

P I L O S. I.P. 1. Pilosæ genæ, dentes putridi.

P I L V M, genus teli Romanorum proprium. 11. A. 1. Idque caput fixum gestari iussit in pilo. pro Mil. 65. Sparorum pilorumque multitudine.

P I L V S. 2. de Nat. 143. Munitæq; sunt palpebrae tanquam vallo pilorum. 4. Aca 85. Nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus aliis. pro Qu. R. 20. Hic capite & supercilij semper est rafis, ne vllum pilum viri boni habere videatur. 5. At. 20. Interē è Cappadocia ne pilum quidem. 2. Q. Fr. 15. Ego ne pilo quidem minus te amabo.

P I N D E N I S S, oppidum. 5. Atti. 20. 6. 1. 2. Fa. 10. & lib. 6. ep. 1. Epist.

P I N D E N I S S A, populi. 5. At. 20.

P I N G E N D V S. de Cl. 141. In verbis pingendis, & illuminandis sententiis.

P I N G O, pictura exprimo. 2. de Orat. 69. Vt in pictura, qui hominis speciem pingere perdidicerit, is potest cuiusvis vel formæ, vel ætatis, etiam si non didicerit, pingere. 2. de Inu. 1. Is & cetera tabulas pinxit, &c. id est, Zeuxis. 5. At. 1. Bibliothecā mihi tui pingerunt constructione. 2. de Fi. 69. Cleantes tabulam verbis pingere solebat, &c. id est, tabulam voluptatis. 2. Qu. Fr. 14. Quadriges poëticis modò mihi date Britanniam, quam pingam coloribus tuis, penicillo meo.

P I N G O R. 5. Fa. 12. Alexander ab Apelle potissimum pingi, à Lipsio pingi volebat.

† A D V E R B. Benè, Top. Egregiè, 2. de Or. & de Cla. Potissimum, 5. Fa. Variè, 1. Att.

☞ Syntaxis. Pingere speciem homini, verba Pictum stragulum,

P I N G V S, optimus, crassus, rufus. de Fat. 7. Thebani crassum cerum, itaque Thebani pingue & valentes. 1. de Diu. 130. Pingue & cōcretum esse eccliam. pro Arch. 26. Cordubæ natu poëta, pingue quiddam sonantes atque peregrinum. 4. Acad. 109. Quod ipsi Antiochæ pingue videbatur, & sibi contrarium. de Am. 19. Agamus igitur pingui Minerua, vt aiunt.

☞ Syntaxis

Syntaxis. Pingue & concretum cælum. Pingue sonans poëta, & pugnatum.
 PINNA, penna. 3. de Nat. 59. Minerua, cui pinnarum talaria affigunt in Arat.
 Atque avis ad summam caudam primas, recedit.
 Pinna, &c.
 Est & concha marina genus. 2. de Na. 123. Pinna duabus granibus patula conchis. 3. de Fin. 63. Quæ in concha patula pinna dicitur.
 + ADIVNC T. Patula, 1. de Nat. & 3. de Fin.
 PINNATVS, pennatus, pinniger. 3. de Natu. 58. Pinnatus cupidus. 1.
 Tufc. 14. Pinnata cauda.
 PINNIGER, penniger. 7. Fa. 33. Pinniger in corpore, non armigero tela exercere, aliter, Penniger.
 PINNOTERES, concha marina, id est, piscis genus. 3. de Fin. 63. At illa que in concha patula, pinna dicitur: isque qui enate concha, quod eam custodit, pinnoteres vocatur.
 PINNVL A. 2. de Nat. 129. Pulli cum pinnulis vii possunt.
 PILO, expio. 2. de Leg. 21. Hetruria principes fulgura atque ostenta pianto. pro Dom. 132. Si quid tibi piandum aut initiuendum fuisset religione domestica.
 PIRÆVS, nequius, Græc, portus Athenarum. 7. At. 3. Venio ad Piræam, in quo magis reprehendens sum, quod homo Romanus Piræam dixerim, non Piræum sic enim omnes nostri locuti sunt, quam quod In addiderim. 6. 9. In Piræa cum exissem, &c. de Cl. 31. Ut semel è Piræo eloquentia cuecta est.
 PIRATA, prædo. 7. V. 63. Iste à piratis ob hunc archipiratam pecunias accepit. 2. 13. Urbes piratis prædonib[us]que parfactæ. 3. Offic. 107. Nam pirata non est ex perduellum numero definitus, sed communis hostis omnium. pro S. R. 146. Quis prædo tam nefarius? pirata tam barbarus. || 7. V. 70. 71. 85. 95.
 + ADIVNC T. Barbarus, conseleratus, pro S. R. Immunes, 3. Off. Nefarius, 3. Ver. Nobilissimus, 5. Ver. Securi, 7. Ver.
 PIRATICA. Postquam in Sen. 10. Is profecto egestate coactus piraticam fecisset.
 PIRATICVS. 7. V. 72. 88. & 96.
 PIS, oppidum. 2. Qu. Fr. 5.
 PISAVRVM, oppidum, & PISSAVRENSIS. de Cl. 270.
 PISCATOR. 3. Offi. 8. Tum Pythius pescatores ad se conuocauit, ab his petuit, ut ante suos hortulos pescarentur.
 PISCATV S, subf. 2. de Fin. 2. 3. Piscatu, aucupio.
 PISCICVL S. 2. de Nat. 123. Pisciculi parui. * Acad. Pisciculos exultantes videmus.
 + ADIVNC T. Parui, 2. de Nat.
 PISCINA, lacuna, in qua pisces viui seruantur. 2. Qu. Fr. 1. Att. 15. & Par. 5. Magna vis aquæ usque ad piscinam publicam. 2. Att. 1. Simili barbati in piscinis sint. 3. Qu. Fr. 1. Intelligo mirifica suauitate te villam habiturum piscina & salientibus additis, palestra & sylva viridicata. Lege. NI LV S.
 + ADIVNC T. Publica, Parad.
 PISCINARIUS, qui piscinis electatur. 1. At. 16. Beatos homines (hos piscinarios dico amicos tuos) non obscurè nobis inuidet. Ibid. 17. Mihi vero ut inuidant piscinarij nostri, &c.
 PISCIS. 2. de Nat. 129. Pisces, ut aiunt, oua cum genuerint, relinquent de Seneçt. 44. Piscis hamo capiuntur. I.P. 67. Mensa extorta non conchyliis aut piscibus, sed multa carne, &c. 2. de N. 111. Pisces signum celeste. * Hortens. Primus balneolas suscepit, inclusit pisces. de Fat. Allarus est fortè Scipioni accipenser, quoadmodū raro capit, sed est pisces, ut ferunt, imprimis nobilis. 3. de N. 39. Piscem Syri venerantur. 4. Ac. 8. 1. de Diu. 24.
 + ADIVNC T. Squamoſi, Arat.
 PISCOR. 3. Offi. 8. Tum Pythius pescatores ad se conuocauit, ab his petuit, ut ante suos hortulos postera die pescarentur.
 PISIDÆ, Pisdij, populi. 1. de Diu. 2. & 92.
 PISIDIA, regio. Ibid. 94.
 PISIDI, Pisida. 1. de D. 25. Cilices Pamphilij, Pisdij.
 PISTRATVS, Tyrannus clemens Athenis. 7. At. 19.
 PISTOR, qui panem conficit. I.P. 67. Pistor domi nullus, nulla celiapans & vinum à propola atque decupa. pro S.R. 134. Mitto halceates vulgares, coquos, pistores, lecticarios, &c. 2. de Finib. 23. Optimis cocis, pistoribus, piscatu, aucupio, &c.
 PISTRINVM, locus ubi frumentum tundebatur mola translati. 1. de Or. 46. Oratorem in iudicia & in conciunculas, tanquam in aliquod pistrinum detruidi & compingi videbam. 2. 144. Tibi mecum in eodem est pistriño Crasse viuendum. 1. Qu. Fr. 2. Tradere aliquem in custodiā, vel in publicum, vel in pistrinum.
 PISTRIX, cetus, belua marina, in Ar. Fera pistrix. Ibid. in Ar. Spiniferam subter caudam pistricis adhæsit.
 PITHO, Leg. SVADA.
 PITVITA, unus ex quatuor corporis humoribus, aqua simili. 1. Tufc. 16. Sanguis, bilis, pituita. 4. Tufc. 12. Cum pituita redundat, aur bilis in corpore.
 PITUITOSVS. de Fat. 7. In aliis locis homines sunt pituitosi, &

quasi redundantes, in aliis exiccati atque aridi.
 PIVS, qui pietatem colit. 3. Off. 90. Ipsa patriæ conductit pios habere ciues in parétes. 2. de Leg. 15. Deos piorum & impiorum habere rationem. pro Cor. 35. Nihil est aliud in fœdere, nisi vt pia & æterna pax sit. 2. de Fi. 71. Nemo pius est, qui pietatem cauet. pro Seſt. 4. Pius dolor, & iusta iracundia. de Somn. 7. Quare tibi Publi & piis omnibus retinēdus est animus in custodia corporis. pro S.R. 66. Orestes ne pius quidem sine scelere esse potuit.
 + Syntaxis. Pia & æterna pax.

P L A C A B I L I S, exorabilis. 4. V. 95. Omnia habuit æquiora & placabiliora, quæ animum iudicis. 14. Atti. 13. Ut eo te placabiliorum præbeas. Or. 34. Tu eos etiam quos contra statuis, æquos placabilesque dimittis. Corn. in vita Att. Præbere se placabilem alicui. 4. ad Her. 22. & 59. Placabilis, exorabilis.) (implacabilis, inexorabilis.

P L A C A B I L I T A S, clementia, lenitas, mansuetudo. 1. Offi. 88. Nihil magnus & preclaro viro dignus placabilitate atq; clemētia. P L A C A N D V S. 1. At. 8. Primùm tibi de nostro placando, aut etiā penè restituendo polliceor. de Ar. 63. Nostræ sunt inter nos iræ discordiaeque placanda.

P L A C A T E, patienter, humaniter, placide. 6. Fa. 1. Omnia humana placatæ & moderate feramus. Ibidem 13. Remissius & placatiūs quotidie aliquid ferre.

P L A C A T I O, pax, venia. 3. de Nat. 5. & 2. de Diu. 2. 6. Nostra ciuitas nunquam sine placatione deorum immortalium tanta esse potuisset.

¶ Ad bac, moderatio, tranquillitas. 4. Tufc. 60. Perturbatio animi, placatione abluatur.

+ ADIVNC T. Tanta deorum, 2. de Diu.

P L A C A T V S, placabilis, pacatus, tranquillus, quietus. 5. Att. 1. Nihil tam vidi mite, nihil tam placatum, quantum erat frater meus in sororem tuam. 5. Tufc. 16. Sic animi quietus & placatus itatus cernitur. Ibid. Alteros tibi iam placatos esse intelligo, alteros nunquam iratos fuisse. 1. 97. Placatissima quies. 1. de Fin. 71. Placata, tranquilla, quieta, beata vita. Quin. de Pet. 36. Tamē hi possunt abs te placari æquique discedere. pro Mar. 18. Dij vel placati iam, vel etiam satiatæ esse debet. Postq. ad Quir. 1. Si mihi placata & tranquilla omnia fuisse. Orat. 63. Res placata & minimè turbulentæ. 2. Offic. 11. Deos placatos pietas efficit & sanctitas. 3. de Na. 15. Tu Deciorum deuotionibus placatos esse deos censes.

+ Syntaxis. Miris & placatus homo in aliquem. Quietus & placatus animi status. Placata quies. Placata, tranquilla, quieta, beata vita. Placata, æquique. Placata, ac minimè turbulentæ.

P L A C E N T I A, urbs, & colonia Rom. in L. Pisoni, apud Asconium Pedianum.

P L A C E N T I V S. de Clar. 172. T. Tinca Placentinus. & 2. A. & in Pif. 57.

P L A C E O, non displico, satisfacio, arrideo, iucundus sum, videtur, probatur, cordi est. 14. Att. 22. Cum scripsisse ad Brutum de opimo genere dicendi, non modò mihi, sed etiam tibi scripsit, tibi illud, quod mihi placaret, non probari: quare sine quælo quemque sibi scribere: suam cuique sponsam, mihi meam: suum cuique amorem, mihi meum: non scire: hoc enim Attilius poëta darissimus, ibid. Meum mihi placebat, illi suum. 2. de Or. 15. Ego nunquam mihi minus quam hefterno die placui. 9. Att. 15. Videbo tibi non probari, quæ ne mihi quidem placebant. 13. 1. Excepto quid istis placeat de epistola ad Cæsarem. Ibid. 13. Volo Dolabellæ valde desideranti placere, nec reperio quid. 2. Q. Fr. 5. Longilius mihi aiebat, se velle nobis placere. pro Dom. 53. Nonne fieri poterat, ut populo de Cypro rege placeret? de exibus Byzantii displaceceret? Bru. 5. Hoc mihi in te placuit. 2. Offic. 51. Quod scribere non auderem, nisi idem placeceret Panærig. 16. Fa. 5. Videbis, quid Lysoni, quid medico placeat.

P L A C E T, scitum est. 2. ad Heren. 1. Ita nobis placitum est, ut scriberemus, &c. 11. Fam. 1. Cum in his versarer angustiis, placitum est mihi, ut postularem legationem, &c. 8. Att. 17. Placitum est mihi, ut Brundusium ducerem hanc copiam quam habeo mecum. 8. Fam. 4. & 8. At. 17. De prouinciis placitum est, ut coram Pompeio ageretur. pro S.R. 101. Si diis immortalibus placet. 1. de Diu. 110. Ut doctissimis sapientissimisque placuit. Ibid. Nam non placet Stoicis, &c. 4. Academ. 99. Duo placet esse Carneadi visorum genera. 1. de Finib. 28. Vtrum igitur percurri omnem Epicuri disciplinam placet? an, &c. Ibid. Igitur agam sic, ut ipsi autori huius disciplinae placet. Ibid. Ut placet, inquam. 1. Fa. 2. Itaque postridie placuit, ut breuiter sententias diceremus. 1. de Or. 155. Postea mihi placuit, eoque sum vsus adolescens, ut explicarem, &c. pro Cluent. 73. Canutio placuit repente iudices pronunciare.

+ A D V E R B. Admodum, Orat. Constanter, perpetuò consilium, 16. ad Brut. Egregie, 14. Att. Planè, vehementer, de Clar. Profrus, valde, 6. Fa. Reæ, 1. de Leg. Recissimè, 13. Att. Valde, 4. Attic.

P L A C I D E, leniter, placare. 1. At. 92. Placide sedatæq; loqui. 4. V. 84. Placide ferre aliquid. 2. Tufc. 58. Placide & sedate ferre dolorem.

P L A C I D V S, placatus, tranquillus. 5. Tufc. 48. Semper in animo

sapiens esse placidissimum pacem. 4. 10. Placida quietaq; constantia. pro Cesc. 28. Aliquem iratum, placidum ac mollem reddere. de Sen. 13. Placida ac lenis senectus. 2. de Or. 181. Oratione placida, summissa, leuis.

Syntaxis. Placidè sedatèque. Placida, quietaq; constantia. Placidum ac mollem reddere. Placida, sumissa, lenis oratio.

PLACO, lenio, mitigo placatum officio, reconcilio, expio, proculo. 13. Fa. 1. Is ad me Romam literas misit, vt te sibi placarem. 2. C. 17. Quos ego non tam vlcisci studio, quām sanare & ipsos placare reipub. 7. A. 24. Iam verò ipse se placabit & leniet prouinciae Galliæ. 1. de Fin. 47. Et animos quasi concordia quadam placet ac leniat. pro Dom. 140. Cū diuinum numen sceleri violatum precibus placare cogeretur. pro Font. 21. Gallis humanis hostiis deos placant. 2. Tusc. 22. Hæc dextera lernam terram matata exectra placavit. pro Deiot. 9. Nemo vñquam te placavit inimicus, qui vñllas resedisse in te similitatis reliquias senserit. 2. de Leg. 22. Impius ne audeto placare donis iram deorum. 1. Q. Fr. 2. Quoscumque de te queri audiui, quacunque potui ratione placauit. 10. A. 6. Placa animum & miriga. 1. de N. 1. Qua in causa benevolos obiurgatores placare possumus. pro Dom. 44. Placauit odio improborum. pro Font. 16. Placare animos iudicium.

PLACOR. 3. de Nat. 15. Quæ autem tanta eorum fuit iniurias, vt placari populo Romano non possent, nisi viri tales occidissent in Clod. Quibus iste facile à se Deos placari posse arbitrabatur.

ADVERB. Aliando, 10. Phil.

Syntaxis. Placare & lenire. Placare & mitagare.

PLAGA, vulnus, percussio. 7. V. 133. Dico mercedem vulneris atq; plaga constitui nefas esse. 2. Tusc. 41. Qui bene instituti sunt, accipere plagam malunt, quām turpiter vitare. 1. de Natur. 70. Grauiorem plagam accipiebat, vt leuiores repelleret. 9. Fa. 6. Hæc est leuior plaga ab amico, quam à debitore. 2. Tusc. 6. Venitque plaga vehementior. pro Mur. 48. Illa plaga est iniecta petitioni tua maxima. pro Flacc. 65. Phrygem plagi fieri meliorem 7.V. 161. Crepitus plagarum. in Vat. 20. Infigere plagam mortiferam alicui. 7. A. 17. Luculentam tamen ipse plagam accepit. Orat. 228. Sic nec oratio facit plagam grauem, nisi. pro Sest. 44. Si nō fuisset accipienda plaga mihi insanibilis, illi mortifera, quam Recip. imposuisset.

Regio. 2. de Diu. 30. Quod ante oculos est, non vident, cœli scrutantur plagas.

IMPULSUS. de Fat. 22. Motus extra pondus & plagam, cū atomus declinat interualllo minimo. ibid. 46. Atomi vim quandam habens à Democrito impulsionis, quam ille plagam appellat, ab Epicuro grauitatis & ponderis.

Numerus multitudinis, retia. M A C V L A. 7. Lege, V. 150. Si ex his laqueis te exueris, in illas tibi maiores plagas incidendum est. 4. Acad. 147. Plagas ipsi contra se Stoici texerunt. 3. Off. 68. Tendere plagas. 2. Fa. 25. Coniicere aliquē in alicuius plagas.

ADIVNC. Grauis, Orat. Grauior, 1. de Nat. Grauissimæ, tenebria, vehementior, 2. Tusc. Honestior, 11. Attic. Insanabilis alicuius, alteri mortifera, & extrema, pro Seil. Leuior, 9. Fam. Luculenta, 7. Phil. Major, 3. Tus. Maiores, 3. Ver. Maxima, pro Mur. Mediocris, pestifera, 1. Offic. Mortifera, in Vat. Odiosa, 5. Att. Tanta, 5. Philip.

Syntaxis. Plaga & vulnus. Plagam accipere, repellere. Plaga venit maior. Plagam inijicere, infligere, imponere, facere.

PLAGIARIVS, qui liberum hominem vendit vel emit, item qui seruum seruamus à domino auertit, fugam suadet, emit vendit ne sciente domino. Fieri autem potest hic, ut sic cognomen remi eius, de quo loquitur Cicero. 1. Qu. Fr. 2. Licinium plagiarium cum pullo miluino tributa exigere.

PLAGIOSIPPVS. 2. ad Her. 43.

PLANE, clarè, sperrè, obcurè 1. de Or. 144. Planè & lucidè loqui. de Aruf. 25 & 3. de Fin. 19. Planè & perspicue dicere aliquid. 7. Fa. 19. Quām planissimè res illa scribi potuit. 4. V. 156. Aperiissimè & planissimè explicare aliquid. pro Qu. R. 42. Planius & apertiū dicam. Topi. 14. Quo planius accipiatur. 2. de Fin. 10. Sed illud dixisti bene Latinè, parum planè. 2. de Diu. 96. Demosthenem scribit Phalereus, cum Rhodice nequeret, exercitatione fecisse, vt planissimè diceret. I P. 50. Quod omnes leges planissimè vertant. 2. Fa. 15. De Ocella parum planè ad me scripseras. 1. de Fin. 15. Nam & complectitur verbis quod vult, & dicit planè quod intelligam. 7. A. 17. Gladiatorem appella, vt appellant hi qui planè & Latinè loquuntur.

Omnino, propositus. de Cla. 215. Nec ille hoc planè atque omnino defuit 1. de Orat. 161. Neque omnino, &c. neque planè, &c. de Clar. 312. Quod iam propemodum. vel planè potius effecisti. Ibid. 280. Perfectè, planèque eruditus 7. Atti. 13. Enigma Oppiorum planè non intellexi. 2. 24. Te rogo vt planè ad nos aduoles. 13. 6. Quod conuenisti, &c. fecisti planè bene. 1. de Ora. 108. Res penitus cognita, planèque perspecta. 4. ad Heren. 29. Fieri potest, vt non planè par sit numerus syllabarum. 3. Fa. 10. Illud planè molestè tuli, quod videbam, &c. 7. 23. Si Planè enim intelligo, te, &c. 1. 5. Causa Alexandrina videtur ab illo planè es-

se deposita. 8. At. 16. Explicari mihi tuum consilium plane volo, vt penitus intelligam. 1. de Leg. 53. Sed ego plane vellem me arbitrium inter eos datum.

Syntaxis. Plane & dilucide. Aperte & plane. Plane & omnino. Propemodum, vel plane potius. Perfectèque planeq; eruditus. PLANE & inerrantes stelle septem. 1. Tusc. 63. Planetarum motus tarditate & celerritate dissimili. * Hortens. Omnibus planetis in eundem recurrentibus locum.

PLANGOR, euatus, ploratus. Or. 131. Plangore & lamentatione compleuimus forum. 2. A. 85. Tu diadema imponebas cum plangore populi, ille cum planfu reiciebat. 3. ad Her. 27. Formidatus plangor.

PLANICIES, equor, campus. 6. V. 107. Quo in summo est æqua agri planicies. 1. de Diu. 2. Planicies magnitudinæq; regionum. **PLANTA,** surculus, stirps. de Sen. 52. Malcolli, plantæ, fastamenta, vestes, traduces, propagines, &c.

PLANTÆ. in Arat.

Hunc Orionis sub leua cernere planta; Serpentem poteris.

PLATINUS, illustris, laeva, Arat.

Syntaxis. Plangor & lamentatio. Äqua agri planicies. PLANVS, aquabilis. (montus). 2. de N. 47. Duæ formæ p̄t̄stans sunt, ex solidis globus, ex planis circulus aut orbis. pro Cec. 50. Äquus & planus locus. 1. cont. Rull. 95. Caput planissimo in loco explicata de Vn. 13. Si vñueritis corpus planum & æquabile explicaretur. *2. Aca. Quid tam planum videtur quāmare? Ex quo etiam æquor illud poëta vocant.

PLATES, pro S. R. 54. Atque id obijcere, quod planum facere non possis. 2. V. 39. & 7. 164. Cū p̄fertim planum facere multis testibus possim. C. Verrem dixisse, &c. 2. ad Her. 5. Se planum facturum, ab eo maleficium non abesse. Top. 97. Oratio plana & euidens.

Syntaxis. Äquus & planus locus. Planum spero facere. PLANVS, nebula. pro Cl. 72. Hic ille planus improbissimus, quæ stu iudicario pastus.

PLATINUS, improbissimus, pro Cl.

PLASMA. 9. At. 1. Sed sit hoc πλάστης, magnas haber certe copias. alistar, &c. πορφηρα.

PLATANEA genus auis. quam Plateam vocat Plin. 1. de Nat. 114. Legi etiam scriptum esse auem quandam. quæ Platæa nominaretur: eam sibi cibum querere aduolantem ad eas aues, quæ in mari mergerent.

PLANTANS, arbor. 1. de Or. 28. Platanus, quæ ad opacandum aliquem locum patulis sit diffusa ramis. 2. de Diu. 63. Sub platano vñbrisera, &c.

PLATINUS, diffusa ramis patulis, 1. de Or. Vñbrisera, 2. de Diu poëta.

PLATEÆ, oppidum. 1. Off. 61. Hinc Rhetorum campus de Marathone, Plateis, &c.

PLATO, de Opt. 1. Diuinus autor Plato 1. de Diu. 78. Platonis in cunis parvulo dormienti apes in labellis confederunt, responsum est, singulari illum suavitate orationis fore. de Clar. 121. Quis vñerior in dicendo Platone? Iouem sic, vt aiunt Philosophi si Græcè loquatur, loqui. Ora. 10. Ille non intelligendi solū, sed etiam dicendi grauissimus autor & magister Plato. Ibid. 62. Longè omnium quicunque scripserūt, aut locuti sunt, & copia dicendi, & grauitate princeps Plato. 1. Tusc. 22. Aristoteles longè omnibus (Platonem semper excipio) p̄fstant ingenio. 2. de Nat. 3. Plato quasi quidam deus philosophorum. 4. At. 15. Deus ille noster Plato in πολιτείᾳ. Qu. Fr. 1. 23. Princeps ingenij & doctrinæ Plato. 1. Tusc. 39. Errare meherculè malo cum Platone, quām cum istis vera sentire, ibid. Ego quoque cum ipso non inuitus errauerim. de Cl. 191. Plato mihi vñus erit instar omnium. Antimachus poëta. Or. 67. Platonis locutio potius poëma putandum, quām comicorum poëtarum. 1. Ac. 4. Platonem ex Academia vetere numeramus: cuius in libris nihil affirmatur, & in vñramque partem multa differuntur: de omnibus queritur, nihil certi dicuntur. pro R. P. 23. Plato iniquitate Dionysij Siciliæ tyranni, cui se ille cōmiserat in maximis periculis insidijs; versatus est. Or. 42. Plato exagitator omnium Rhetorū 3. de Or. 15. Pro Platone. 1. de Leg. 69. Contra Platonem. 1. de Or. 230. In illa commentitia Platonis ciuitate: 1. de Nat. 10. Plato in Timæo & in Legibus mundum deum esse ait, & cœlum, & alia, & terram, & animos, & eos quos maiorum institutis accepimus. 1. Tusc. 49. Plato pro immortalitate anima tot rationes attulit, vt velle ceteris, sibi certe persuasissime videatur. 1. Fa. 9. Plato quantum in rep. contendendū existimat. Ibid. Cur Remp. non attigerit. 1. Q. Fr. 1. 23. Plato quando Respub. fore beatas p̄tuerit. 4. Acad. 118. Plato ex materia in se omnia recipiente, mundum esse factum censemt à Deo sempiternum. 1. de Fi. 71. Plato in miscis, geometria, numeris, astris se contrivit. 5. 48. Plato beatum dicit, cui in senectute contigerit, vt sapientiam, veraque opiniones assequi possit. 2. de Leg. 69. Plato eadem dicit de immortalitate animorum, & reliqua post mortem tranquillitate bonorum, p̄ennis impiorum. 1. Acad. 33. Plato in ideis speciebus

speciebus diuinum quiddam esse dixit. 1. Tusc. 20. Plato iram & cupiditatem, duas partes animi locis dislocavit: iramque in peccato, cupiditatem subter praecordia locauit. 1. de Leg. 15. Plato Cret., cum Clinia & Lacedaemonio Megillo, auctu die in eundem Gnoiorum & spatiis sylvestribus, de institutis rerum publicarum, ac de optimis legibus disputat. 1. Offic. 115. Plato Syracusium Dionem erudit. Orat. 42. Plato omnium Rhetorum exagitator, vnum Iosocratem mirabatur. 3. de Orat. 137. Plato Dicem Syracusium omnibus doctrinis expoluit. 1. de L. 15. Plato sic fecit, quem tu admiraris, quem omnibus anteponis, quem maximè diligis. 1. Tusc. 20. Plato triplicem fixit animam. 2. 17. Plato poëtas è ciuitate, quam fixit, eduxit. 1. Diu. 62. Plato iubet sic ad somnum proficiisci corporibus affectis, vt nihil sit, quod errorem animis perturbationemque afferat. 1. de Nat. 33. Plato Aristoteles magister. 3. de Orat. 137. Plato non linguæ solum, sed etiam animi ac virtutis magister. de Sen. 13. Plato in Timaeo patrem huius mundi nominari negat posse: in legum autem libris, quid sit omnino Deus, inquire oportere non censet. 1. Diu. 80. Plato negat sine furore quenquam poetam magnum esse posse. 1. de Orat. 47. Plato oratores irridens, summis pœnac orator est. 1. Tusc. 20. Plato principatum animæ, id est, rationem, in capite sicut in arce posuit. 1. de Ora. 217. Plato in geometria & musica præstansissimus. 1. Tusc. 80. Plato agitudines, iras, libidinesque semotas à mente disclusas putat. Ibid. 58. Cumque nihil esset (animus) vt omnibus locis à Platone differitur (nihil enim ille putat esse, quod oriatur & intereat, idque solum esse quod semper tale sit, qualem ideam appellat ille, nos speciem) non potuit animus hanc in corpore inclusus agnoscere, &c. 2. de Leg. 67. Plato iusta funerum reicit ad interpres religionum, quem nos morem tenemus. 4. Acad. 15. Plato perfectissimam disciplinam reliquit, Peripateticos & Academicos. 1. 17. Plato Speusippum, Ioros filium, philosophiam quasi hæredem reliquit. 3. de Leg. 5. Plato Titanum è genere statuit eos, qui, vt illi coelestibus, sic hi aduersentur magistris. 1. Qu. Fr. 2. Plato Sardianus, Epicureus. 1. Tusc. 39. Plato de animorum æternitate non solum sensit idem, quod Pythagoras, sed rationem etiam attulit. 2. de Leg. 14. Plato vir doctissimus, idemque grauissimus, omniumque princeps de repub. cum scriptis, idem & separatim de legibus eius scriptis. 1. Acad. 17. Plato varius & multiplex & copiosus fuit. de Senect. 4. 1. Plato Atheniensis Tarentum venit, L. Æmilio, App. Claudio Coss. 2. de Leg. 68. Plato sepulchrum altius vetat extrui, quoniam quinque diebus absoluenter: nec è lapide excitari plus, nec imponi, quoniam quod capiat laudem mortui incisam quatuor hecōtis versibus. 4. Acad. 142. Plato omne iudicium veritatis, veritatemque ipsam, adductam ab opinionibus & à sensibus, cogitationis ipsius & mentis esse voluit. 1. de Nat. 30. Plato sine corpore vlo deum vult esse, vt Græci dicunt. *αὐτούσιν*. 1. Diu. 62. Plato & Socrates, vt rationem non redderent, autoritate tamen reliquos minutos philosophos vincerent. 4. Acad. 15. Plato & Socrates tollendi ex eorum numero, qui negarunt quicquam sciri aut percipi posse. Orat. 5. Platonis amplitudo Aristotelem à scribendo non deterruit. Ibid. 15. Platonis frequens auditor Demosthenes. 10. At. 7. Platonis de tyrannis auguria. 2. de Leg. 68. Platonis summi viri autoritas de sepulchris, à quo funerum sumptus præfinitur, ex censibus, à minis quinque vsque ad maximum. 1. Aca. 17. Platonis autoritate, vna & consentiens duobus vocabulis philosophia forma instituta est, Academicorum & Peripateticorum. 1. de Natur. 72. Platonis discipulus quidam Pamphilus, cuius auditorem se fuisse Sami dicebat Epicurus. Ibid. 50. De Platonis inconstantia longum est dicere. 1. Tusc. 25. Platonis liber qui est de animo, *is alio nomine Phædon dicitur*. 3. de Orat. 15. Platonis libri mirabiliter scripti. 1. de Nat. 30. Platonis de Timaeo deus opifex, aedificatorque mundi. Orat. 151. Platonis oratio funebris, quotannis certo die Athenis recitabatur. 1. de Leg. 69. Platonis oratio omnis de legibus perorata vno auctuo die. 2. At. 2. Platonis politia. 1. de Natu. 34. Ex eadē Platonis schola Ponticus Heraclites. 9. Fam. 22. Platonis verecundia. 2. de Leg. 44. Platonis prorsus assentior, ne agri conseruentur. Ibid. 38. Platonis assentior, nihil tam facile in animos teneros ac molles influere, quoniam varios canendi sonos. 3. A. 32. Platonis nostro placet musicorum cantibus mutatis, mutari ciuitatum status. pro R. P. 23. Virum vnum totius Græciae facile doctissimum Platonem. 1. Fa. 9. Apud Platonem nostrum scripta diuinitatis. 1. Tusc. 34. Apud Platonem s̄pē hac oratio usurpata est, vt nihil præter virtutem diceretur bonum. 2. de Legib. 41. Platonem audiant impij, qui vetat dubitare, qua sit mente futurus Deus, quando aliquid ei ab impiis donatur: cum vir nemo bonus ab improbo donari velit. 1. Offic. 4. Equidem & Platonem existimo, si genus forse dicendi tractare voluiset, grauissime & copiosissime potuisse dicere. 1. Tusc. 39. Platonem ferunt, vt Pythagoreos cognosceret, in Italiam venisse, & in ea cum aliis multis, tum Archytam, Timæumque cognouisse, & didicisse Pythagorea omnia. 1. de Natur. 32. Platonem auuncu-

rum Speusippus subsequens. 1. Fam. 9. Platonem ego autorem vehementer sequor.

† A D I V N C T. Autor sumimus & diuinus, de Opt. Gen. Autor, & magister grauissimus, non intelligendi solū, sed etiam dicendi, exagitator omnium Rhetorum, princeps copia dicendi, & grauitate omnium qui vñquam scriperunt aut locuti sunt. Orat. Disceptator iuris, custos iuris ciuilis, 3. de Leg. Diuinus, & philosphorum Homerus, sanctissimus, & sapientissimus, 1. Tusc. 1. Quasi Deus quidam philosphorum, 2. de Natur. Grauissimus, & eloquentissimus inuentor, longè & princeps omnium rerum, princeps ingenij, & doctrinæ, 1. ad Qu. Frat. Præstansissimus, 1. de Or. Varius, multiplex, & copiosus, 1. Ac. Vir facile doctissimus, rotius Græcia, pro Rab. Vir fortissimus, atque idem gratissimus, 1. de Leg. Vir sapientissimus Græcia, longèque doctissimus, 2. de Leg.

P L A T O N I C I. 1. pro Mur. 62. Platonicorum disciplina.

P L A V D E N D O. 16. Att. 2. Populus Romanus manus suas non in defendenda libertate, sed in plaudendo consumit.

P L A V D E N S. 2. Qu. Fr. 4. Diis hominibusque plaudentibus. 5. Tusc. 73. Quod quidem me plaudente dicit.

P L A V D O. *affectior, approbo, plausum aliqui do, vel tribuo.* (reclamo. 2. At. 19. Inimici erant equitibus, qui Curioni stātes plauerant.

P L A V D I T Y R. Ibid. Huic ita plaudum est, vt salua rep. Pompeio plaudi solebat. 13. 42. Nevistorię quidē plauditur. *aliter, ploditur.*

† A D V E R B. Valde, 2. ad Qu. Frat.

P L A V S I B I L I S. 1. V. 8. Censorium nomen iam populare atque plausibile factum est. 3. Tusc. 51. Tantum admonebo, quoniam haec plausibilia non sunt, vt in finu gaudeant.

P L A V S T R V M, *ploftrum, currus.* 1. de Diu. 57. Se imperfectum in plastrum à capone coniectum esse. *bis.*

P L A V S V S, *applausus, admurmuratio, vox, clamor, indicium, testimoniū, studium populi spectatorum.* 5. Tusc. 9. Qui nec plausum, nec lucrum querunt. 2. 6. 4. Plausum captans. 2. Atti. 19. Cæsar cum venisset mortuo plausu, Curio filius est infuscatus. 4. 1. Cum populus eo nomine plausum dedisset. de Sen. 63. Quibus à cuncto concessu plausus est multiplex datus. 2. Att. 18. Huic plausus maximi importuntur. 4. 1. Plausu maximo cum esset mihi gratulatio significata. 8. 9. In causa fecundissima plausus querere. 14. 18. Præsertim tantis plausibus tanta approbatione infirmorum. Brut. 3. Maximo clamore & plausu in rostris collocatus sum. 3. Qu. Fr. 1. Ille plausus, qui Miloni quodammodo nobis videtur dari. de Ar. 52. Qui eius effrænatos plausus etiam prosequebantur. *aliter, persequebantur.* pro Sest. 124. Magnus ex omnibus spectaculis plausus excitatus est. 1. de Diu. 59. Idque frequentissimo theatro, incredibili clamore & plausu comprobatum est. 2. A. 85. Tu diadema imponebas cum plâgore populi, ille cū plausu reiciebat. 2. de Di. 57. Galli cantu plausus; premūt alas. * pro Q. Gall. Quantos is plausus & clamores mouet?

† A D I V N C. Aequabilis, 5. Attic. Exiles, & rari, pro Sest. Facetus, tanti, 14. Attic. Incredibilis, 2. de Diu. Infiniti, perpetuus, 1. Phil. Infinitus, 11. Fam. Magnus, & aequabilis, maximus, similis, 4. Att. Maxim, mortuus, 2. Att. Multiplex, de Senect. Popularis, pro Cluent.

⊗ Syntaxis. Mortuo plausu venire. *Plausum dare, impertire alicui. Clamor & plausus. Excitatus plausus. Gallorum plausus & canus.*

P L A V T V S, *Poëta.* * de Clar. 60. Plautus P. Claudio, L. Portio Cöslibus mortuus est, Catone Censore. 2. ad Her. 35. Infirma ratio est, &c. velut apud Plautum.

† A D I V N C. Refertus urbano, ingenioso & faceto genere iocādi, 1. Off.

P L E B E C V L A. 1. At. 13. Misera & iejuna plebecula. 16. 8. Plebecula & urbana.

P L E B E I V S. pro Sest. 19. Vestitus asper, purpura illa plebeia ac penè fusca. 9. Fa. 2. 1. Veruntamen quid tibi ego videor in epistolis? nonne plebeio sermone agere tecū? ibid. Quid tibi venir in mentem, negare Papyrium quoniam vñquam nisi plebeiu fuisse? fuerunt enim patricij minorum gentium. 1. Tusc. 55. Licet concurrent plebeij omnes philosophi: sic enim hi, qui à Plato & Socrate & ab illa familia dissident, appellandi videntur. * De plebeia fece sellulariorum.

† A D I V N C. Importuni, 9. Fam.

P L E B E S, *plebs.* 3. de Leg. 9. Plebes quos pro se contra vim auxilijs ergo decem creasit, tribuni eius sunt.

P L E B I C O L A, *popularis.* 2. contra Rull. 83. Plebicola tribunus, & pro Sest.

P L E B I S C I T V M, *ut populus scitum, tribunitia rogatio.* 2. de Or. 199. Plebiscitis multotiens consularem dignitatem minui. 2. de Fin. 54. P. Scæuola, trib. pleb. tulit ad plebem, vellēntne de ea re querri: quo plebiscito decreta à Senatu est consuli quæstio Cn. Scipioni. 1. ad Her. 25. Ex plebiscito verari facere aliquid. pro Do. 44. Hoc plebiscitum est: hac lex: hac rogatio est?

P L E B S, *plebes, vulgus, turba, insima multitudo.* de Clar. 94. Cūm plebs prope ripam Anienis confundit. 1. Tusc. 108. In Hyrcania plebs publicos alit canes, optimates domesticos. 4. At. 1. Gradus templorum ab insima plebe cōpleti erant. pro Milon. 96. Plebs & insima multitudo. * pro Corn. 1. Plebem ex Maniliana offensione viçtam & domitam esse dicit.

† A D I V N C. Aliena, pro Sest. Infima, 4. Attic. Optima, suspensa, & incerta, optima, urbana, 2. cont. Rull. Optima, atque modestissima, orba

tribunis, 3. de Le. Urbana, & perdita, 7. Attic.

PLECTOR punior. 2. de Or. 280. *Æmelius fecit, plectitur Rutilus.* pro Cluent. 5. Et sine inuidia culpa plectatur, & sine culpa inuidia ponatur. de Am. 87. Cum multis in rebus negligentia plectimur, tum maxime in amicis diligendis. 2. Offic. 28. Iure igitur plectimur. 3. de Leg. 46. Ut in ius vito quicunque plectatur, vis capite, auaritia mulcta, honoris cupiditas ignominia faniuntur. 1. Off. 89. Cauendum est, ne iisdem de causis alij plectatur, alij ne appellentur quidem. 11. Fa. 27. Plecteris ergo inquitur.

Syn. *Culpa plectitur sine inuidia. Negligētia plecti, iure, in suo vito.*

PLECTRVM, instrumentum, quo cithare di chordas lyra plectunt, id est, percussunt. 2. de N. 149. Itaque plectri similem linguam nostri dixerunt, chordarum dentes.

PLENE, planè, perfectè, cumulatè. 2. de Diu. 2. Quæ ut plenè esset, eumulatèque perfecta, de divinatione ingressi sumus dicere &c. 1. Offic. 46. Quoniam viuit non cum perfectis hominibus, plenèque sapientibus. 1. Q. Fr. 1. 31. Si hoc plenè vitare non potes. de Cla. 280. Perfectè planèque eruditus. * Inscr. Plene sentiam.

PLENITUDO, magnitudo. 4. ad Her. 29. Cum in altero longior aut longiores, plenior aut pleniores syllabæ erunt, ut longitudo aut plenitudo harum multitudinem alterius exæquet.

Syntax. *Plenè, cumulatèque perfectus. Plenè sapiens homo. Perfectè, plenèque eruditus.*

PLENVIS, refertus, confertus, completus, repletus, oppletus, frequens, frequentatus, redundant, afflues, cumulatus, integer perfectus,)(. in anis, exilis, enectus. 4. Ac. 118. Leucippus plenum & inane dixit esse, &c. 4. V. 35. Domus plena cælari argenti optimi, multæ que stragulae vestis, pretiosissimorumque mancipiorum. pro Pomp. 33. Portus plenissimum nauium. pro Font. 1. Referta Galia negotiatorum est, plena ciuium Romanorum. de Cla. 114. Peracutum & artis plenum orationis genus. 5. Tusc. 67. Omnia honesta plena gaudiorum sunt. 4. Acad. 114. Turpissimum est, & plenissimum temeritatis. Postquam in Sen. 12. Somni, stupri, vini plenus, de Prouinc. 19. Quis plenior inimicorum fuit C. Mario? 11. Fa. 27. Homo plenus officij. 6. V. 126. Ornamentis fanorum plena domus, villa referat. 16. Fa. 14. Itaque habui noctem plenam timoribus. pro Sest. 23. Otiosa vita, conferta & plena voluptatibus de Sen. 1. Vir fide plenus. 10. Fa. 16. Literæ grauissimis verbis sententiisque plena. 2. Ac. in Frag. Alabaster plenus vnguenti. Nonius. 1. de Orat. 37. Deinceps omnia plena consiliorum, inania verborum videmus. Ibid. 59. Orator plenus & perfectus is est, qui de omnibus rebus possit variæ & copiosè dicere. 1. Offic. 2. Orationem autem Latinam profectò legendis nostris efficies pleniorum. Ibid. 61. Ea nescio quomodo quasi pleniore ore laudamus. 3. At 13. Ex tuis literis plenus sum expectatione de Pompeio. de Clar. 125. Nemo plenior & vberior ad dicendum fuit. 3. de Orat. 16. Antonium ieiuniorum, Crassum pleniorum aut suauiore audiu. de Clar. 288. Subfellia grandiorum & pleniorum vocem desiderant. 12. Fa. 16. Ingredi pleno gradu: 4. ad Her. 29. Syllaba longior & plenior. 3. de Orat. 43. E plenum. 2. ad Her. 31. Perfecta & plena argumentatio. 4. de Fin. 36. Perfecta & plena sententia.)(. curta. de Somn. 3. Numerus plenus. 5. Tusc. 67. Ex perpetuis plenisque gaudiis vita beata existit. pro Mil. 24. Ut haberet plenum annum atque integrum ad Præturam gerendam. 2. de Or. 34. Quid plenus. quam omni genere cumulata oratio? Ora. 154. Si & plenum est, sit imminutum. 2. de Diu. 20. Iecur plenum.)(. lecur exile. 2. At. 12. Epistola plena non modo actorum, sed etiam opinionum tuarum. con. C. Anton. Caput plenum animæ & spiritus. de reg. Ptolem. Difficilis ratio belligerendi, at plena fidei, plena pietatis. 2. Acad. Quibus etiam alabaster plenus vnguenti putere videatur.

Syntax. *Peracutum & artis plenum orationis genus. Turpissimum & plenissimum temeritatis. Stupri plenus. Inimicorum plenus, officij. Confertum & plenum ornamenti. Alabaster vnguenti. plenus. Orator plenus & perfectus. Ad dicendum plenus & vberior. Plenior & grandior vox. Pleno gradu ingredi. Pleno ore laudare. Plena sententia, numerus, gaudium.*

PLERA, pro Pleraque. 3. de leg. Minores magistratus partiti iuris plures in plera, sunt.

PLERIQUE, maior pars. 2. de Nat. 55. Ut plerique dicunt physicae rationis ignari. 1. de Or. 150. Est enim magni laboris, quem plerique fugimus. 5. Fa. 21. Plerique eorum quibus cum viuo necessarij. 2. de Inu. 38. Partes generum pleraque. 4. Tusc. 34. Pleraque quæstiones. 5. de Fin. 12. Theophrastum adhibemus ad pleraque. Orato. 84. Pleraque ex illis conuenient huic tenuitati. 1. de Orat. 149.

PLERMQUE, magna vel maiore ex parte, maiore parte, magnam partem, maximam partem, per se, ferè, maiorem partem. 2. de Diu. 14. Fortuita sunt, quæ plerunque, non semper conuenient. 1. 128. Aut semper, aut plerunque. de Clar. 34. Sententia apertis constricta verbis cadit plerunque numerosè. 1. At. 16. Multis locis ne teuctum quidem accipio, & in tabernaculo mano. plerunque. 1. de Fin. 50. Plerumque improborum facto primò suspicio inse-

quitur, deinde sermo & fama, tum. &c. 13. Fa. 7. Ego autem tribuo nonnunquam in vulgus, sed plerunque necellariis, ut hoc tempore. 1. Off. 46. Fortis animus & magnus in homine non perfecto, nec sapiente, feruentior plerunque est.

Syntax. *Id plerunque, non semper fit.*

PLORATVS, subi. plangor, cingulatus. 2. Tusc. 21. Edere ploratum.

TADIVNC. Virginalis, turpissimi, 2. Tusc.

PLORO, ploratum edo, pro Dom. 55. Senatum pro me plorate & supplicare prohibuerunt. 15. At. 9. Plorando fessus sum.

PLOSTRVM, planstrum. 3. V. 53. * Omnia signa ex fani, ex locis publicis, palam spectantibus omnibus, plostris cuecta a portata esse.

PLVIT, imber inficit. 2. de Diu. 58. Sanguinem pluisse, Sciarum, nunciatum est. Top. 38. Pluia & pluendo coniugata.

PLVMA, de Fi. 18. Plumæ versicolores columbi. 2. de N. 121. Pluma alias, alias squama videmus obductas. in Ara. *Quem rurila fulgens pluma prateruolat ales.* 8. Att. 13. Coss. qui pluma aut folio facilius mouentur.

TADIVNC. Rutila, Arat. Versicolores, 3. de Fin.

PLVMATVS, pennatus. de N. 114.

Extrema nitens plumato corpore taurus. in Arat.

PLVMBEVIS, hebes, rufus, obtusus. 1. Tusc. 71. Nisi plane in physicis plumbei sumus. 4. de Fin. 48. O plumbeum pugionem. 1. Att. 13. Cum illum plumbeo gladio iugulatum iri diceret.

PLVMEVS, plumis refertus. 3. Tusc. 45. Collocemus in culcitra plumea.

PLVRIMVM, multum.)(. minimū. 2. de Inu. 1. Zeuxis muliebri in corpore pingendo, plurimum aliis praestabat. 1. Fa. 7. Alterum mihi, ut te plurimum diligam, facere necesse est. Par. 6. Ut quisque quod plurimi est possidet, ita dirissimus habendus est. pro S. R. 4. Qui apud me dignitate plurimum possum. 1. de Inu. 25. Habere plurimum dignitatis. 1. de Orat. 123. Ut in quoque oratore plurimum est, ita maximè is pertimescit. Ibid. 150. Caput est quam plurimum scribere. pro R. P. 39. An tum credabit inductus vñris, ut habetur quam plurimum.

Syntax. *Ut in quoque oratore plurimum est, ita maximè timet ille plurimi est, habet plurimum.*

* **PLVRIMVS**, pro M. Font. Equites numero plurimi è Gallia.

PLVS, magis amplius, præter, ultrà antè. || *Vulgus raro huic vici preponit accusativum, cum ablative iungit nunquam, denide, plus ut amplius in singulari numero sape usurpat, nos vero semper numeri rationem habemus, quasi nunquam aduerbum est. Hoc itaque omnes vñs ex Cicerone renovemus.* 6. At. 2. Pompeium meherculè plùsque indies diligo. 4. de Fin. 65. Alter valer plus quotidie, alter videt. 1. de Inu. 110. Nam sape virtus, &c. plus proficiat ad misericordiam quam humilitas, &c. 7. Att. 3. Tantum, & plus etiam. 1. de Orat. 4. Nec autoritate quisquam apud me plus te valere potest. 8. At. 24. Caue putes hoc tempore plus me quamquam cruciari, quod, &c. 1. de Nat. 5. Fieri non potest, ut plus vna vera sit. 4. Acad. 79. Sentio in columba plures colorares, nec esse plus vno. 10. At. 8. Ego te nimio plus diligo. 13. Fa. 29. Affuit sed non plus duobus aut tribus mensibus. 1. de Nat. 100. Molestum est, vno digito, plus habere. Orat. 58. Nec plus vno. pro S. R. 74. Nunquam Romæ plus triduo fuit. 9. At. 11. Dimidio plus scripsit Clodia. 5. V. 77. Adducitur Medimnis M. M. dimidio ferè pluris quam anno superiore. pro Sest. 85. Tribunum plebis plus viginti vulneribus acceptis iacentem videtis. pro Quint. 41. At tecum anno plus vixit. 4. ad Her. 7. Quisquis enim audierit de arte paulò plus, omnia videre poterit. de Am. 58. Neque verendum est, ne plus æquo quid amicitia congeratur. 12. At. 23. Non plus annum possunt assequi, quod volo. 5. 1. Ut hoc nostrum desiderium, ne plus annum. 6. 6. Hoc est, non plus annum obtainere prouinciam. 2. Tusc. 37. Ferte plus dimidiati mensis cibaria. 1. de Leg. 6. Alius alio plus habet vñrum. 1. de Inu. 8. Vultis autem pecunia plus habere pro Sest. 142. Nemo Carthaginem pluris fuit Annibale, confilio, virtute, rebus gestis. 5. At. 20. & 16. 5. Quod pluris est, quam omnia. Topic. 85. Eloquentia pluris est, quam iuriis ciuilis scientia. de Prouinc. 12. Qui hoc etiam se pluris esse quam collegas putat, quod, &c. 1. Offic. 160. Considerate agere pluris est, quam cogitare prudenter. 12. At. 27. Mihi conscientia pluris, quam hominum sermo. pro Q. R. 33. Ager nunc multo pluris est, quam tunc fuit. 6. A. 10. Hic pluris habetur, quam l. Trebellius. 3. de Nat. 26. Arrogantis est, pluris se putare quam mundum. 10. Fa. 15. Pluris putare quam alios. Parad. 6. Hæc pluris astimandæ sunt quam illa, &c. 3. 4. Ex quo tempore tu me diligere ceplisti, quotidie pluris feci. de Arusp. 5. Itaque eum nunquam à me esse accusandum putavi, non plus quam stipitem illum, qui, &c. 1. de Diuin. 111. Alij quos prudentes possimus dicere, diuinos nullo modo possimus, non plus quam Milesium Thalem, qui, &c. pro Clu. 115. Hoc pluribus verbis dicere non debeo. pro Pom. 19. Non possunt in ciuitate multi res amittere, ut non plures secum trahant. 4. ad Her. 26. Qui cum plures escent, pauci nobis exquari non potuerunt. 1. Fa. 2. Perspiciebat cæm in

in Hortensi sententiam multis partibus plures ituros. 1. de In. 17. Hoc nō plus quām in duas pates posse distribui puto. Top. 96. Verbāne plus, an sententiā valere debeant. 7. Atti. 1. Neuter quāpiam omnium pluris facere videtur, quām me. 8. 1. Facio pluris omnium horum neminem. 3. Offic. 18. Pluris putare quod vtile videatur, quām quod honestum, turpissimum est. 2. de Leg. 3. Ego vero cūm licet plures dies abesse, amicitatem hanc sequor. Ibid. 6. 9. Hoc plus. inquit, Ne rogum facito. *Incer. Plure venit, id est, matri pretio.

Syntax. Plus plūque indies te diligō. Tantundem, & plus etiam, Nīmo plus te diligō. Vno digito plus habere, molestum est. Anno plus morari. Non plus aquo cupi. Non plus annum aſſequar. Quæ, ne plus si annuā prouincia. Id pluris est quām omnia. Pluris se putare, & stimulare. Hoc plus. Ne rogum facito.

Plus Secundum Legalmo. paulō plus. 5. Fam. 12. Amorique nostro plusculum etiam quām concedit veritas, largiare. 2. de Orat. 99. Causæ in quibus plusculum negotij est. id est, paulō plus.

Plus Secundum Actus, ultra quam amplius, antē, pro Fl. 10. Graci semper accusatori plusquam ad rogamur respondent. 1. de Orator. 110.

Illa quæ existimus plusquam ipsam artem posse prodesse.

Plus Terralia sigilla. Lego, Pro ver ter Est Actus.

Plus Terra, locus in Sicilia. 5. V. 292.

Plus Terra, Dominos preter, ortus. 2. de Nat. 66. Dis, apud Gracos πλάστων.

Lego, Dominos.

Plus Terra, 1. de Diu. 79. Mortifera Plutonia terra in Asia.

Plus Terra, imbr. 16. At. 16. Equidem etiam pluuias metuo, si pro-

gnostica nostra vera sunt: ranæ enim πηγαὶ οὐρανοῖς.

Plus Terra, pro Mur. 12. Tuscis ut aquæ pluuiæ arceantur. Top. 39. Aqua pluuiæ nocens.

Plus Terra, quod in portum sumi potest. 2. de Natur. 141. Ea pars oris, quæ effulentis & poculentis iter natura patefacit.

Plus Terra, scyphus. pro Cl. 30. Cui cūm ipse poculum dedisset, subito illa in media potionē exclamauit, e maximo cum dolori morti. 1. Tuscul. 95. Cūm venenum obbibisset, reliquum sic ē poculo eiecit, vt id resonaret. pro Cluent. 31. Iam exhausto illo poculo mortis. de Senect. 46. Pocula ut in Symposio Xenophontis, minuta atque rorantia. pro Cluent. 92. Nam iste magnitudine poculorum bibendōque totam Asiam superauit. 2. A. 63. In tuis illis immanibus poculis. 3. V. 66. Poscunt maioribus poculis.

Aducim ne c. Aurea, magna, non pauca, 6. Ver. Frequentia, minuta atque rorantia. de Sen. Immania, 2. Phi. Maiora, 2. Ver. Maxima, 5. Ver. Mortiferum, 1. Tusc.

Syntax. Poculum magnitudine & bibendo cunctos Graci supram, ille Graciā superat. Poscere maioribus poculis.

Pro duc agra, dolor artuum, dolores pedum. 5. de Finib. 94. Arcefilas cūm podagræ doloribus arderet &c. 2. Tusc. 45. Qui complures annos doloribus podagræ crucientur maximis. *Hortens. In dolore podagræ nihil fortior.

Syntax. Doloris ardor, remissio, cruciatus.

Poema, poetet opus. 1. Acad. 9. Atque ipse varium & elegans omni sero numero poëma fecisti. Orator. 67. Platonis locutio potius poëma putandum, quām comicorum poëtarum: apud quos nī quod versifici sunt, nihil est aliud quotidianni dissimile sermonis. 1. Qu. Fr. 1. Componere poëma ad aliquem. 1. At. 13. Lucullus Græcum poëma condidit. 1. de Orat. 217. Empedocles Physicus egregium poëma fecit. I.P. 70. Is poëma fecit ita festuum, ita concinnum, ita elegans, nihil ut fieri possit argutius 1. de Di. 66. O poëma tenerum & moratum, atque molle. 2. Qu. Fr. 9. Nō meherculè quisquam μετανοεῖται & libentiū sua poëma legit, quām ego te, &c. 3. 5. Opus est ad poëma quadam animi alacritate. 3. Offic. 15. Quod in poëmatibus & in scripturis vñ venit. 2. de Diu. III. Non esse autem carmen illud furentis ipsum poëma declarat: est enim magis artis & scientiæ, &c. 1. de Leg. 4. Alias in historia leges obseruandas esse, alias in poëmatibus. 4. ad Her. 7. Cūm ex orationibus aut poëmatibus elegis exempla, alter, poëmatis. Charisius lib. 1. sic aut: Itaque Cicerone pro Gallio, poëmatorum: & in Oratore, poëmatis dixit.

Aducim ne c. T. Diuersum à reliquis, tragicum, comicum, epicum, melicum, ac dithyrambicū, de Opt. Gen. Orat. Egregium, 1. de Or. Electa, 2. Tusc. Festuum, concinnum & elegans, in Pif. Recentia, 2. ad Qu. Frat. Reconditum, de Clar. Tenerum, moratum, atque molle, 1. de Diu. Varium, 2. de Fin. Varium, & elegans, 1. Acad.

Syntax. Poëma omni numero elegans, varium, componere ad aliquem, condere, facere, festuum, concinnum, argutum, tenerum, moratum, molle. Poëmatorum

Poema, supplicium, animaduersio, damnum, incommodum, multa, beneficium, commodum, pro Corn. 20. 3. de Leg. 6. Cūm magistratus iudicasset per populum multæ, poëna certatio esto. 11. Artic. 8. Nos stultitiae nostræ grauissimas poënas pendimus reipub. 3. de Nat. 81. Poënas sceleris. pro Seft. 140. Omnes hi reip. poënas aut præsentī morte, aut turpi exilio dependerunt. 2. Tusc. 21. Expendere poënas alicui Orat. 214. Quicunque remp. violassent, ab omnibus esse ei poënas persolutas, Anteq. 19. Ita que illi suorum scelerum conscientia cruciati, mihi absenti &

populo Rom. poënas dabunt. de Ar. 39. Cūm eas poënas des, quæ sunt solæ hominum sceleri à diis constituta. 5. Tuscul. 5. Cūm adhuc stylī poënas dem. 2. cont. Rul. 33. Poënam sine prouocatione, animaduersiōne fine auxilio dari cuiusdam. pro Dom. 134. Is poënam hanc maternæ temeritatis tulit, vt præberet, &c. ibidem. 135. Et grauissimas poënas affinitatis impurissimæ sustinuit. Postq. ad Quir. 1. Sustinet poënam sempiternam. pro Fl. 39. Poëna falsarum & corruptarum literarum grauissima est. Ibid. 96. Summi amoris in patriam vicissim nos poënas, si ita placet, sufferamus. pro Pomp. 7. Is adhuc poënam nullam suo dignam scelere suscepit. 3. Offic. 65. Quæ qui inficiatus esset, duplē poënam subibat. ibidem. Et subire poënam dupli. pro Sest. 145. Si scelus est amare patriam, pertuli poënarum latit. 2. de Leg. 44. Plus poënarum habui quām perii. 2. Qu. Fr. 3. Tenera ea poëna, quæ est de vi. 3. de Nat. 90. Luere poënas pro Dom. 45. Poëna in ciues Rom. nominatim sine iudicio constituta. 9. At. 12. Itaque dedo poënas temeritatis meæ. Ibid. 17. Persequi poënas aliqui. id est, voleisci poënas illius. Anteq. 26. Si malui inimicorum cupiditati, quām recipit, & legitimæ autoritati poënas sufferre. de Cl. 24. Is in manifesto facinore deprehensus, poënas legibus & iudicio dedit. 24. At. 12. Vereor ne nobis Idus Martia nihil dederint præter latitiam & odij poëna, & doloris. Brut. 15. In animaduersione poëna quæ durior est. 2. cont. Rull. 91. Perferre omnes acerbissimas poënas impiorum. 2. de Inu. 84. Sumere poënas. 7. V. 162. Repetere poënas ab aliquo. pro S. R. 67. Furix quæ parentum poënas à filiis repetunt. Anteq. 19. Si à me luxurias & stupra Cassijs poënas repetunt. 1. de Inu. 19. Petere poënam ab aliquo. 1. At. 13. Petere poënas sui doloris ab aliquo. 1. Famil. 9. Iudicio persequi poënam ab aliquo. 5. V. 32. Poënam octupli commissam persequi. de Arusp. 43. Poënam domestici sanguinis expeto. pro Mur. 47. Morbi excusationi poëna addita est. de Ar. 39. Poëna quæ sequeretur illud scelus. 3. Offic. 65. A iurisconsultis etiam reticentia poëna est constituta. 1. de Or. 202. Innocentiam iudiciorum poëna liberare. pro Planc. 47. Noli obseruantiam sancire poëna. pro Corn. 42. Aliquet multa & poëna multa. 2. Offic. 18. Tantumque poënas eos afficiamus, quantum æquitas humanitatem patitur. 16. Fam. 26. Non poteris effugere huius culpæ poënam pro Dom. 3. Quæ te tanta poëna tuorum scelerum ac flagitorum vexat? vt arbitris. pro Cor. 2. Hanc poënam feceribus ascribere, vt nullus populus fecederat ciuitate donari possit, nihil fundus factus sit. 1. Off. 89. Caueundum est, ne maior poëna quām culpa sit. I. P. 46. Deorum immortalium hæ sunt in impios poënae certissimæ constituta. ibid. 50. Aliquet poënas patriæ diuque immortalibus, eas quæ grauissimæ sunt, furore atque insania pendere. ibid. Grauissimæ legum poënas. pro Lig. 13. Ea poëna in qua adhuc Quint. Ligarius est, non videris esse contentus. I.P. 91. Et poëna, quæ tanto facinori deberetur, subire. Ibid. 95. Non in eo cui facta est iniuria, sed in iis qui fecerunt, sceleris ac conscientia poëna remanerit. 11. A. 3. Mors naturæ poëna est, iracundia tormentum atque cruciatus. ibidem. 29. Is poënas diis hominibusque meritas debitæsque persoluet. 3. Off. 80. Prætores conscripserunt editū cum poëna atque iudicio. de Amic. 37. Is poëna recipi publicæ grauies iustasque persoluit. 2. de Leg. 22. Periurij poëna diuina extitum, humana dedecus. ibidem. 64. Poëna quæ est, si quis bustum violarit. pro Mil. 15. Qui non poënam confessioni, sed defensionem dedit. ibidem. 86. Vobis vestro in conspectu seræ, sed tamē iustæ & debitæ poënae solutæ sunt. de Pro. conf. 14. Quam poënam si tum aliorum opibus euolarentur: at aliam multò maiorem grauiterque subierunt. Quæ enim homini grauiores poëna accidere potuit: quām non credi literis. pro Sest. 28. Equites Ro. daturos illius diei poënas. 1. de Fin. 47. Legum iudiciorumque poënis obligantur. pro C. Corn. 1. Nisi poëna accessisset in diuines. de Confusat. Ut scelerum poënas luemus. de Leg. Octo poënarum genera in legibus continentur, damnum, vincula, verbera, talio, ignominia, exilium, mors, feruit.

Aducim ne c. T. Acerbissima, iusta ac debita, & grauies, minor, recens, de Amic. Certa editi, maxima, 5. Ver. Certissima, grauissima legum, nimis, magna, I.P. Communis, 4. Tusc. Crudelis in aliquo, 11. Phil. & 2. Cat. Digna sceleris alicuius, pro Pomp. Dispares, grauiores, iniqua, nota, semper, pro Mur. Diuina. (humana, tristis, 2. de Legib. Dulcior ep. ad Brut. Grauius, singularis, 4. Cat. Injusta, iusta, insignis, fera, sed iusta tamen ac debita, pro Mil. Legitima, atque maxima, maiores, Postq. ad Quir. Lenior, iudicij, præpetes, 1. de D. Leuissima, 5. Famili. Maximæ, 11. At. Par. 3. de Le. Patriæ, 14. Philip. Præfens, 2. de Diuina. Tanta, 2. Offic. Tardior, pro Cæc.

Syntax. Poënas alicui pendere, dependere, expendere, persoluerere, imponere. Dare poënas alicui. Sceleris, impudentia, stylī poënas dare, sustinere. Falzarum & corruptarum literarum poëna. Poënas suffire, suscipere nullam suo dignam sceleris. Poënam subire duplē, dupli: habere, perseverare. Poëna tenera ea quæ est de vi. Luere, dedere, persequi, id est, voleisci poënas. Iudicio & legibus dare poënas. Animaduersio, poëna, impiorum poënas perferre. id est, ab impiis. Poëna sumere, repetere, petere, persequi iudicio ab aliquo. Poëna octupli commissi. Poëna & multa multare. Poëna officere. Poëna flagitorum vexari.

Deorum in impios pœna. Sabire pœnam. Merita & debita pœna. Editum cum pœna atque iudicio. Si quis bustum violarit, pœna esto.

P O E N I T E N C I A. 12. A. 6. Optimus est portus pœnitenti, mutatio consilij.

P O E N I T E T, redet, piget, dolore affici. 9. Attic. 12. Non pœnit me consilij tua mansione. 3. de Orat. 29. Memet mœi pœnit. 6. Fa. 1. Suæ quemque fortunæ pœnit. 2. de Inue. 9. Quod si, &c. neque eos, neque alios industria nostræ pœnit. pro Dom. 18. Quarum rerum si quem pœnit, eum victoriae populi Rom. necesse est pœnitere. 6. Fa. 9. Ut eos inepiarum suarum pœnit. Ibid. 16. Huius me constantia puto fore, ut nunquam pœnit. pro Planc. 76. Vide quæ me verbi tui pœnit, non modò, &c. de Arusp. 45. Et eo fecisse se autore dicebat, cuius autoritatis neminem posset pœnitere. de Somn. 8. Ipsa verò terra ita mihi parua vila est, ut me imperij nostri pœnit. 1. Fa. 7. Me mea fortuna non nimis pœnit. Orat. 164. Nisi forte sic loqui pœnit. 2. de Orat. 77. Efficient, ut me non didicisse minus pœnit. 11. Att. 13. Me pœnit, quod te offendiderim. 8. 5. Etsi solet eum, cum aliud furiosè fecit, pœnitere. 2. de Inu. 43. Vtrum id facinus sit, quod pœnitere si necesse. pro Mur. 66. Quem non pœnit, facere idem quod tu. 5. Tusc. 81. Sapientis est proprium, nihil quod pœnitere possit facere. Ibid. 53. Sequitur ut nihil pœnit, nihil desit. 7. Att. 3. Ego illi, quod de sua sententia decesserit, pœnitendum puto. 9. Fa. 5. Consilij nostri, nisi eos pœniteret, nobis pœnitendum putarem. 1. de Fin. 106. Sepiùsque relinquunt causas pœnitendi, quæ recordandi. 4. Tusc. 79. Tanta vis fuit pœnitendi. 3. Acad. 11. in Frag. Quod si liceret, ut iis qui in itinere deerrauissent, sic vitam deuiam secutos corrigerem pœnitendo, felicior esset emendatio temeritatis. Laet. Inst. lib. 6. cap. 24. Orat. 130. Quæ qualiacunque in me sunt, me enim ipsum non pœnit, quanta sunt, sed apparent. 12. Att. 27. Quod me ipse per literas consulatus sum, non pœnit me quantum profecerim. 1. Offic. 1. Tamdiu autem velle debebis, quoad te, quantum proficias, non pœnitbit. pro Mil. 83. Viri fortis est, ne suppliciis quidem moueri, ut fortiter fecisse pœnit. 2. Att. 22. Tadet ipsum Pompeium, vehementerque pœnit. 2. A. 33. Numa huiusce, cum pro salute reipub. tanta gestissæ, fortunæ, num gloria pœnit. 3. 17. Quos certò scio dignitatis vxorum suarum non pœnitere. * Hortens. Ut calculum reducas, si te alicuius dati pœnit.

T A D V R B E. Valdè, 3. & 7. Attic. Vehementer intemperantia, 13. Fa. Vehementer vita, pro Planc.

S P Syntax. Mener mei pœnit, tua victoria, mea fortuna. Nihil quod pœnitere possit, facias. Consilij cui tibi pœnitendum est. Errorem pœnitendo corrige. Pœnitens, pœnitendi causa, pœnitendo.

P O E N V L V S. 4. de Fin. 56. Zenonem appellat Pœnum, id est, Pœnū. Citium enim Zenonis patriam, qua in Cypro est, Phœnices, qui & Pœni diutì sunt, tenuere. Autor Diogenes Lærtius.

P O E N V S. 3. de Nat. 80. Cur Pœnorum crudelitati Reguli corpus est præbitum. 5. V. 12. Ut Hispanis & plerisq; Pœnorum. de Ar. 19. Pœni præter cæteras nationes calliditate valent. 4. Acad. 98. Homo acutus, ut Pœnus, & valde studiosus.

P O E S I S, poëtria, poëma. 4. Tuscul. 71. Anacreontis tota poësis est a matoria. 3. de Ora. 98. Claris coloribus piæ vel poësis est, vel oratio. 5. Tusc. 114. Homerii poësim videmus.

P O E T A, poëtria peritus. 1. de Orat. 70. Est enim finitimus oratori poëta, numeris astrictior paulò, verborum autem licentia liberior. Orato. 67. Poëta virtutes oratoris per sequitur, cum versu sit astrictior. 1. Tusc. 3. Antiquissimum è doctis apud Græcos est genus poëtarum. de Clar. 71. Poëtas ante Homericum fuisse. 5. Tusc. 63. Neminem adhuc cognoui poëtam, qui sibi non optimus videretur. 1. de Diuin. 80. Negat sine furore Democritus quenquam poëtam magnum esse posse. pro Ar. 18. Cæterarum rerum studia & doctrina, & præceptis, & arte constant. poëta natura ipsa valet, & mentis viribus excitatur, & quasi diuino quadam spiritu afflatur: quare suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poëtas, quod, quasi deorum aliquo dono & munere commendati nobis esse videantur. 2. de Orato. 194. Sæpe audiui poëtam bonum neminem (id quod à Platone & Democrito in scriptis relictum esse ferunt) sine inflammatione animorum existere posse, & sine, quodam afflato quasi furois. 3. 182. Poëta quos necessitas cogit & numeri, & modi, sic verba versu includunt, ut nihil sit ne spiritu quidem minimo breuius aut longius quam necesse est. pro S.R. 47. Hæc confita à poëtis arbitror esse, ut effectus nostros mores in alienis personis, expressamque imaginem nostram vita quotidiana videbemus. de Ar. 59. Quis vñquam tam immanem Gharybdim poëta fingendo exprimere potuit: pro Planc. 59. Quæ scripti grauis ille & ingeniosus poëta. 2. de Orat. 61. Poëtas Græcos omnino quasi alia quadam lingua locutus non conor attingere. pro Ar. 25. Malus poëta de populo. de Opt. 1. Poëta tragicus, comicus, epicus, melici, dithyrambicus. 3. de Orat. 24. Ennius, Actius, Pacuvius, Æschylus, Sophocles, Euripides. 2. Tusc. 26. * Studiosè equidem vtor nostris Poëtis. Sed sicubi illi defecerunt, &c. ibidem. 27. Sed

vidēsne Poëtæ quid mali affrant? Lamentantes inducent fortissimos: viros molliunt animos nostros: ita sunt deinde duldomesticam disciplinam, vitamque vmbatilem & delicatam cùm accesserunt etiam Poëtæ, neruos omnis virtutis elidit. Rechèrge ititur à Platone ducuntur ex ea ciuitate. ibidem. Sed quid Gall. Quidam poëta nominatus, cùm facit Euripidem & Menandrum inter se differentes, quantos is plausus & clamores mouet. 2. de Glor. Apud eudem poëtan Ajax agit ut sceliat. Inscr. Iis tantummodo poëtis percutrendis, λαχεῖσι à qui Græcis vocantur.

T A D I V N C. Africtior versu, comici, frequentiores & libiores, ui, tragicci, Or. Aequales, familiaris, nobiles, de Clar. Boni, egregii, amittunt oratori, numeris astrictior paulò, verborum autem licentia liberior, multis generibus ornandi socius, ac penè par, suavis, summus, 1. de Or. Bonus, 2. de Orat. Non bonus, sed tamen non inutilis, durissimus, impetus, 2. Attic. Clarissimus, disertissimus, pro Seft. Diuinus, magnus, 1. de Diu. Egregius, 3. Tusc. Epicus, summus, de Opt. Gen. Facetissimus, innotescens, 2. de Leg. Grauis, & ingeniosus, pro Planc. Iners, de Senec. Ingeniosus, 4. Cat. Liber. I. P. Mali, sancti, pro Arch. Obscurus, 2. de Diuin. optimus, tragicus, 5. Tusc. Prudens, 2. Tusc. Rudis, 1. de Finib. Sapiens. Parad. Summi, 4. Tusc. Veteres, Arat. Veterimi, 1. de Nat. Veri, 1. Offic.

P O I H T I K A. Lege, B O N Y M, & E F F I C I E N S.

P O E T I C A, vel P O E T I C I, ars ipsa & ratio faciendorum versu. 1. Tusc. 3. Seruus poëticus nos accepimus. 469. O præclarum emendatricem vita poëticam. Or. 180. Poëtica & versus inveniuntur terminatione aurium, obseruatione prudentem. 3. de Orat. 172. Hæc duo à poëtica ad eloquentiam traducenda sunt.

T A D I V N C. Emendatrix vita, 4. Tusc.

S P Syntaxis. Poëta versu astrictior, natura valens, mentis viribus excitatus, diuino afflatus spiritu, animo inflammatus, furoris afflatus præditus. Poëtica & versus inueniuntur aurium terminazione.

P O E T I C A, poëtarum more & modo. 5. de Fin. 9. Ut poëticè loquar. Or. 195. Numerus poëticè vincit.

P O E T I C U S, 1. de Ora. 151. Non poëtico, sed oratoris quodam numero & modo. 3. de N. 77. Poëticè dij. 2. Qu. Fr. 14. Poëtica quadrigæ. 3. de Or. 151. Poëticum verbum.

P O E T R I A, poëss. pro Cæl. 64. Poëtria vetus & multarum fabularum. ||. de In. 36.

T A D I V N C. Vetus, pro Cæl.

P O I O T I S, τηλος. Lege, Q U A L I T A S.

P O L, surandi vox. 3. Tusc. 44.

Pol mihi fortuna magis nunc desit, quam genus. Poëtz.

P O L E M O N, philosophus Stoicus.

P O L E M O N E V S. 4. Acad. 132. Polemoneus sapiens.

P O L I C R A T E S, Samius. 5. de Fin. 92.

P O L I E N D V S. 1. de Or. 63. Ignarus faciundæ ac polienda orationis.

P O L I T E, ornatæ, eleganter, splendide. pro Cæl. 8. Ornatæ politiæ dicere de Cl. 76. Politæ & luculentæ scribere aliquid. 4. de Fin. Politæ apteq; dicere. 3. Fa. 1. Aliquid politæ & subtiliter effici. 1. Acad. 2. Quæ limantur à me politiūs.

S P Syntaxis. Polienda orationis ignarus. Ornatæ politiæ. Politæ & luculentæ. Politæ apteq;. Politæ & subtiliter. Politæ limare.

P O L I T E S, vates. 2. de Leg. 33. aliter, Poliades.

P O L I T I A, re publica. 1. de Diu. 60. In Platonis politia. 2. 59. Platonis politiam nuper apud me mures corroserunt.

P O L I T I C U S. 5. de Fin. 66. Ut habeat quiddam innatum quasi ciuile atque popularē, quod Græci πολιτεύονται vocant. 3. de Orat. 107. Politici philosophi. de Cl. 265. Hunc non tam cito rhetorem dixisses, quæ politicum, ut Græci dicunt. 8. Fa. 1. Tui politici libri omnibus vigent. 9. At. 3. Ηέρδη politica. Ibid. 12. Viñam aliquod in hac miseria reipub. πολιτεύονται opus efficeret & nauare mihi licet. 4. de Fin. 5. Eum locum, quem ciuilem recte appellatur videmur: Græcē πολιτεύονται, à veteribus Peripaticis Academicisque grauiter & copiose esse tractatum.

P O L I T V L V S. 7. Fa. 33. Opus est hinc limatulo & politulo tuo iudicio.

P O L I T V S. 1. de Or. 5. Vis aliquid à nobis ijsdem de rebus politius perfectiusque proferri. 2. 72. Homo communium literarum & politioris humanitatis expers. 13. Fa. 1. Vir omni liberali doctrina politissimus. 1. de Fin. 26. Non satis politus bonis artibus. 1. de Orat. 155. Vir humanitate politus. de Cl. 326. Oratio accurata & polita. 2. de Orat. 121. Explicatio illustris & perpolita. 1. Fa. 9. Apelles Veneris caput politissima arte perfecit. de Clar. 284. Politus, urbanus, elegans. 2. Att. 1. Pompeius à me pictus & politus omnibus artis coloribus. 7. Fa. 1. Sed quæ potest esse homini polito delectatio, cùm homo imbecillus à valentissima bestia laniatur? alias: politico: sed polito, & teribus exemplaribus consentientibus, melius. 1. P. 59. Homo ad persuadendum concinnus, perfectus, politus è schola. 2. de Leg. 59. Ne facito rogum, aſcia ne polito. 3. Qu. Fr. 1. Columnæ polita sunt.

S P Syntaxis. Limatulum & politulum iudicium. Politum perficere.

perfectorum. Humanitas postor. Liberali doctrina politus, humanitate. Acurata & polita oratio. Vita humanitate perpolita. Arte politissima perficere aliquid. Politus, urbanus, elegans vir. Pictus & politus Pompeius. Ad persuadendum politus est schola. Ascia polire.

POLLENTIA, urbs. II. Fam. 13.
POLLO, possum valeo. de Clar. 242. Multum in hac vrbe pollet, multorum obediens tempori. ibidem. 190. Perorandi locus, ubi plurimum pollet oratio. Ibid. 275. Tertia pars quam plurimum pollere diximus. 2. Off. 3. 4. Harum duarum ad fidem faciendam iustitia plus pollet, Parad. 5. Nec vlla res plus apud eum pollet, quam eius voluntas arque iudicium. 4. Tuf. 69. Filius plus pollet, potiorque est patre. Part. 76. Pollere scientia, vel virtute.

† ADIVNC. Plurimum orationem, Orat. ad Brut.

Syntax. Multum pollet in vrbe, multum prodeesse. Hic multum pollet oratio. Pollet plus, est que potior patre filius. Virtute pollere.

POLLEX, digitus in manu, qui unus plurimum praeteritis pollet. 3. Off. 46. Athenies sciuerunt, vt Eginetis, quid classe valebant, pollices praeviderentur. 13. At. 44. Pollex, &c. sed planè pollex,

non index. Legio. INDEX.

POLLICENS. pro Plan. 24. Vltri pollicentes rogaui.

POLICEOR, promitto, profiteor, defero, offero. pro Plan. 101. Nihil ego tibi tum de meis opibus policebar. sed horum erga me benevolentiam promitebam. de Clar. 17. Ego vero expectabo ea quæ polliceris, neque exigam, & erunt mihi grata, si solue-
ris. 13. cont. Rull. 99. Pro certo policeor hoc vobis atque cōfir-
mo, me, &c. 13. At. 1. De æstate polliceris, vel potius recipis. 7.

Famil. 5. Neque meherculè minus ei prolixè de tua voluntate promisi, quam etiam solitus de mea polliceri. 1. 5. De causa re-
giantum habeo polliceri, me tibi, &c. 1. At. 8. Tibi de nostro amico placando policeor. 10. Fa. 2. 1. Vltri polliceri omnia cu-
piam. Brut. 11. Is vltro nobis pollicitus est, & dabit, &c. 4. Fa. 13.

Benigne polliceri aliquid. 5. At. 13. Liberalissime polliceri cui-
piam. 7. Fa. 21. Si ad eum vltro veneris, eique pollicitus fueris. 5.

8. Ego tibi profiteor atque policeor eximium ac singulare meū studium pro Pomp. 69. Quicquid possum, id omne ad hanc rem conficiam tibi polliceri ac defero. pro Dom. 28. Is quæ meū

tempus postularet, satis prolixè mihi pollicitus est. 1. Qu. Fr. 2. Nostra causa non videntur homines defuturi, mirandum in modum proficitur, offerunt se, pollicentur. pro Dom. 16.

Quod nos de Cn. Pompeio pollicemur, id ille summa fide perficiet. 13. Attic. 47. Phamea in consulatus petitione per te mihi pollicitus est, si quid opus esset. 10. A. 9. Gracia dextram tendit Italia, fulmine ei præsidium pollicetur. 2. de Leg. 12. Contrà facis, quam professus, pollicitusque es. *con.C. Anton. Ut repete-
rit gladiatores polliceretur.

† ADVERB. Cumulatissimè, liberalissimè omnia. 13. Fam. benigne. 4. Fa.

Celeriter, 10. Fa. Gratis frumentum, 5. Ver. Liberalissimè, 5. Attic. Proli-

xè, pro Dom. Studiosè, 4. Ver. Vltri, 4. Fam.

† ADIVNC. Polliceris, & soluere, Pro certo policeor & confirmo. Pol-

liceris, vel potius recipis. Non minus tibi de mea voluntate policeor, quam de amico placando policeor. Tibi profiteor & policeor studium Policeor hoc tibi, ac defero. Prolixè polliceri, mirificè profitetur, offert pollicetur. Contrà facis quæ pollicitus es. Vltri pollicentes.

POLLICITATIO, promissio. 10. Fa. 32. Hac pollicitatione, &c.

† ADIVNC. Infinitæ, 10. Fam.

POLLYENDVS. 6. V. 99. In his sacris polluendis, quæ attingi fas non est.

POLVO, violo, macula afficio, inquinio, maculo, contamino, fædo, per-

vertio, conturbo. pro S. R. 7. Noluerunt in mare deferri, ne ipsum polluerent, quo cætera, quæ violata sunt, exparii putantur. pro Dom. 105. Iste qui non solum aspectu, sed etiam incepto flagito & stupro polluit ceremonias. de Arusp. 24. Et ut eos ludos haec lues impura pollueret. ibidem. 27. Qui castissimos ludos omni flagitio pollueres. pro S. R. 65. Polluere omnia iura diuina & humana scelere nefario. 11. A. 29. Qui omnia deo rum ho-
minumque iura inexplicabili scelere polluit.

POLYTIVS. 7. V. 186. Sacra ab isto polluta & violata.

POLVS, vertex, 2. de N. 105.

Extremusque adeò duplice de cardine vertex.

Dicitur esse palus.—

POLYBIUS, vates. 1. de Diu. 89.

POLYCLETUS, qui signa anæa, faciebat. 2. de Or. 70. 6. Ver. 5. & de Clar. 70. Polycleetus Herculem finxit cum pelle & hydra.

POLYDIVS, vates. 2. de Leg. 3. 3. aliter, Polites.

† POLYGNOTVS, pictor. de Clar. 70.

POLYPVS, pictus, de mollium genere, à pedum multitudine sic appellata. 9. Fam. 16. Aut etiam polypum Miniani Louis similem.

POMARIUM, hortus arboribus constitutus. de Senect. 54. Pomaria & horti.

POMERIDIANVS, postmeridianus. 3. de Or. 119. Ambulatio an-

temeridiana, aut pomeridiana sessio. Orat. 157. Pomeridianas quadrigas, quam postmeridianas, libertius dixerim. 12. At. 52.

Pomeridianæ literæ.

POMERIVM, vel POMOERIVM, locus circum mœnia vacuus, non tam quod post mœnia esset, quæ quod murus post eum, appellatus est. 2. de Nat. 11. Cùm pomœrium postea intrasset. ibidem. Cùm idem pomœrium transferret. 2. de Diu. 75. De iure pomœrii.

‡ || vide Alexandrum ab Alexandre Genial. dierum lib. 6. cap. 14.

POMPA, spectaculum, apparatus usque solemnis cum ostentatione & magnificencia quadam, qualis fieri solet in publicis supplicationibus & triumphis. 5. Tuscul. 90. Socrates in pompa, cùm magna vis auri argenteique ferretur: Quæ multa non desidero, inquit. 2. de Or. 94. Sed eorum partim in pompa, partem in acie illustres esse voluerunt. Orat. 42. Epidicticon genus pompa, quæ pugna aptius. ibidem. Verum hac ludorum atque pompa: nos autem iam in aciem dicimationemque veniamus. 4. Tuscul. 47. Illa quidem ex Rhetorum pompa. 2. de Orator. 294. Adhibere quædam in dicendo speciem atque pompa, & pugna similem fugam. 13. At. 28. Hic de pompa Quirini contubernialis. pro Mil. 34. Cadauer. P. Clodij spoliatum exequis, pompa laudatione, &c. 1. Off. 131. Ut pomparum ferculis similes esse videamus. I. P. 24. At fuit pompa, fuit species, fuit incessus saltum seplasia dignus. Qu. de Pet. 40. Postremo tota petitio cura ut pompa ple-
na sit, ut illustris, ut splendida, ut habeat summam speciem ac dignitatem 15. Att. 13. Is non qua pompa, ad me tamen claram venturus est. 2. Fam. 16. Accedit etiam molesta hac pompa li-
ctorum meorum.

† ADIVNC. Acerba, 13. Attic. Molesta, 2. Fam. Tota, I. P.

‡ Syntax. Magna vis auri in pompa fertur. Hæc ludorum sunt atque pompa, non aciei. In dicendo speciem & pompa adhibere. Cadauer exequis, pompa laudatione spoliatum. Est species, est pompa. Po-
pa plena petitio, illustris, splendida, speciem summam & dignitatem habens.

POMPESA, via. 7. V. 168.

‡ || POMPESA, vs. 2. At. 9. Pompeius Cæsar, Crassus, tres homines immoderati. ibidem. 21. Itaque ille amicus noster (Pompeius) insolens infamæ, semper in laude versatus, circumfluens gloria deformatus corpore, fractus animo, quod se conferat ne-
scit, progressum præcipitem, inconstante reditum videt, bo-
nos inimicos habet, improbos ipsos non amicos. ibidem. Non

tenui lacrymas cum illum ante v 111. Kalend. Sextil. vidi de edictis Bibuli concionantem, qui ante solitus erat iactare se magnificenter illo in loco summo cum amore populi, cunctis fauientibus, ut ille tum humili, ut dimissus erat: ut ipse etiæ sibi, non iis solùm qui aderant dispicebat? O spectaculum vni Crasso iucundum cæteris non item. Nā qua deciderat ex astris, lapsus potius quam progressus videbatur. Et ut Apelles, si Ven-
erem, aut Protogenes latussum illum suum coeno oblitem vi-
deret, magnum credo acciperet: sic ego hunc omnibus à me pictum & politum artis coloribus subito deformatum non sine magno dolore vidi, &c. 7. Ver. 180. Posteaque Pompeius humili atque obscuro loco natus, nōne plurimis inimicitiis maxi-
misque suis periculis ac doloribus amplissimos honores est adeptus. 6. Fam. 6. Nemo est tam inimicus ei causa quæ Pompeius, animatus melius quam armatus suscepit. 9. Atti. 6. Mi-
randum enim in modum Cnæus noster Sullani regni similitudinem concupiuit. 7. Famil. 3. Desperans victoriā, primū cœpi suadere pacem, cuius fueram semper auctor, deinde cum ab ea sententia Pompeius valde abhorret, suadere institui, ut bellum gereret. 8. 9. Pompeius tuus aperte Cæsarem vetat pro-
vinciam tenere cum exercitu, & consulem esse. 8. Attic. 25. Nec vero ille me dicit (puta Pompeius) qui videtur: quem ego hominem ἀπλινούσατο omnium iam antè cognoram, nunc vero etiam ἀπαγγικάσατο. ibid. 3. Omitto illa vetera, quod istum (Cæsarem) in rem ille (Pompeius) aluit, auxit, armavit: ille legibus per vim, & contra auspicia ferendis auctor: ille Galliq vltiori adiunctor: ille gener, ille in adoptando P. Clodio au-
gur, ille restituendi mei, quam retinendi studiosior, ille pro-
vinciae propagator: ille absens in omnibus auctor: idem etiam territo consulatus, postquam esse reipub. defensor copit, contendit, vt x. tribuni plebis ferrent, ut absens ratio habe-
retur, quod idem ipse sanxit lege quadam sua, Marióque Mar-
cello Co s. finienti prouincias Gallias Kalend. Martiis re-
stitit. 7. 25. qua & ultima. Ego me ducem inciuli bello, quoad de pace ageretur, negauit esse. Non quin rectum esset, sed quia, quod multò rectius fuit, id mihi fraudem tulit. Planè eum cui Cnæus noster alterum consulatum deferret & triumphum, & quibus verbis? PRO SVIS GESTIS AMPLISSIMIS ini-
micum habere noluerat. 16. Fa. 11. Ex hac quoque parte diligenter bellum comparatur. Id fit auctoritate & studio Pompei nostri, qui Cæsarem sero cœpit timere. 8. 14. Cn. Pompeius con-
stituit non pati C. Cæsarem consulem aliter fieri, nisi exercitum & prouincias tradiderit. 8. At. 1. Vnus Pompeius me mouet, be-
neficio, nō auctoritate: quā enim ille habebat auctoritatem in hac causa, qui cùm omnes Cæsarem metuebamus, ipse cum diligebat postquam verò ipse metuere cœpit putat omnes hostes

hostes illi oportere esse:ibid.7.Qod enim tu meum laudas, & memorandum dicis malle quod dixerim, me cum Pompeio vinci quam cum istis vincere: Ego vero malo : Sed cum isto Pompeio, qui tum erat aut qui mihi esse videbatur. 10.A.2. Si aliquid de summa grauitate Pompeius, multum de cupiditate Cæsar dimisisset, & pacem stabilem & aliquam remp. nobis habere licuisset.3.Offic.82. Quid, qui omnia recta & honesta negligunt, dummodo potentiam consequantur, nonne idem faciunt quod is (*Pompeium intelligit*) qui etiam sacerorum habere voluit eum, cuius ipse audacia potens esset? Postqu. in Senat. 28. Pompeius propter merum dimicacionis & sanguinis (*absente* Cicerone) domo se tenuit. pro Flacc. 67. Cn. Pompeius, captis Hierosolymis, viator ex illo fano nihil attigit. pro Pomp. 62. Pompeius ex Senatusconsulto legibus solutus, Consul ante factus quam vnum alium magistratum per leges capere licuisset. ibid. 67. Quasi vero Cn. Pompeium non cum suis virtutibus, tum etiam alienis vitiis magnum esse videamus. pro Sest. 67. Pompeius omnibus bellis terra marique compressis, imperium populi Romani orbis terrarum terminis definiuit. pro Arch. 24. Noster hic Magnus, qui cum virtute fortunam adsequauit, nonne Theophanem Mytelenæum scriptorem rerum suarum in concione militum ciuitate donavit? 5.A.39. Pompeio enim patre, quod imperij populi Romani lumen fuit, extincto, interfectus patris simillimus filius. pro Sest. 129. Nam quid ego illa de me diuinâ senatus consulta commemorem? vel quod in templo Louis Optimus Maximus factum est, cum vir is (*Pompeius*) qui tripartitas orbis terrarum oras, atque regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notauit, de scripto sententia dicta, mihi vni testimonium patrie conseruata dedit? de Arusp. ref. 49. Obsessus est domi. ibid. Si Cneo Pompeio viro vni omnium fortissimo, quicunque nati sunt miserrimum magis fuit, quam turpe, quandiu ille (*Clodius*) tribunus plebis, lucé non aspicere, carere publico, minas eius perferre: cum in concessionibus diceret, velle se in Carinis edificare alteram porticum quæ Palatio responderet: certè mihi exire domo mea, ad priuatum dolorem fuit luctuosum, ad rationem reipub. gloriosum. Pompej in re militari peritiam vide in Oratione pro Manilia lege. 5.Att.7. Ego cum triduum cum Pompeio, & apud Pompeium fuisset, proficisciabar Brundisium ad IIII. Calend. lunij ciuem illum egregium relinquebam, & ad hæc quæ timetur propulsandum paratissimum. 2.Fa.8. Tantum habeto, ciuem egregium esse Pompeium, & ad omnia quæ prouidenda sunt in repub. & animo & consilio paratum. 3.11. Pompeius omnium seculorum & gentium princeps. 7.Att.16. Pompeius luculentus scriptor. 2.Qu. Fr. 3. Ad IIII Non. Febr. Milo affuit, ei Pompeius aduocatus venit. ibid. Dixit Pompeius sine voluit. Nam vt surrexit opera Clodianæ clamore, sustulerunt, idque ei perpetua oratione contigit, non modo vt acclamatione, sed vt conuictio & maledictis impediretur. 2.At.17. Pompeius οὐρανὸς πόλις τοπειδα συσκεψέται. Ibidem 13. Quanto in odio amicus noster Magnus, cuius cognomen vna cum Crassi Diuitis cognomine consenserit. 4.Fa.7. Sed idem etiam illa vidi, neque te consilium ciuilis belli ita gerendi, neque copias Cn. Pompeji, nec genus exercitus probare, semperque summè diffidere. 10.16. Horribilem vtriusque (*Pompeium & Cæarem intelligit*) cum propter alterius crudelitatem, alterius audaciam, cum propter vtriusque difficultatem pecuniarium, qua frui nusquam nisi ex priuatorum bonis posset. 3.7. Ex eo tempore vir ille summus (*Pompeius*) nullus imperator fuit. Signa tyrone & collectice exercitu cum legionibus robustissimis contulit vietus turpissime, amissis etiam castris solus fugit. 11.Att.6. De Pompei exitu mihi dubium nunquam fuit. Tanta enim desperatio rerum eius, omnium regum & populorum animos occuparat, vt, quoecunque venisset, hoc putarem futurum. Non possum eius cauila non dolere, hominem enim integrum & castum, & grauem cognoui. 7.3. His ille (*Cæsar*) rebus ita conualuit, vt nunc in vno ciue respub. ad resistendum imbecilla sit: quæ mallem tantas ei vires non dedisset, quam nunc tam valenti resisteret. de Pompeio loquitur. 1.Tusc. 86. Pompeio nostro familiari cum grauiter ægrotaret Neapol. melius est factum, coronati Neapolitani fuerunt: nimirum etiam Puteolanî vulgo ex oppidis publicè gratulabantur. Ineptum sanè negotium & Græcum: sed tamen fortunatum. Vtrum igitur si tum esset extinctus, à bonis rebus an à malis discessisset? certè à miseris, non enim cum sacerdo bellum gessisset: non imparatus arma sumisset: non domum reliquisset: non ex Italia fugisset, non exercitu amissi, nudus in seruorum manus & ferrum incidisset, non liberis deflerti: non fortunæ omnes à victoribus possiderentur, qui, si mortem tum obiisset, in amplissimis fortunis excidisset, is propagatione vitæ, quot, quantas, quam incredibilis haustit calamitates? 2.A.24. Duo tamen tempora inciderunt, quibus aliquid contra Cæarem Pompeio sua serim. Ea velim reprehendas si potes; vnum, ne quinquennij Imperium Cæsari prorogaretur: alterum, ne pateretur fieri, vt absentis eius ratio haberetur: quorum si vtrumuis persuasissim, in has miseras

nunquam incidissimus. Atque idem cum iam omnes, & suas & populi Romani Pompeius ad Cæarem detulisset, serisque cædem sentire coepisset, quæ ego antè multò prævideram: infirmaque patriæ bellum nefarium vidérem: pacis cōcordiæque, compositionis auctor esse non destiti: meaq; illa vox est nota mulcoisse, aut nunquam diremisse, fuit alterum grauitatis alterum prudentiæ tuae. Vide, CÆSAR.

¶ P O M P E I A N V S . 6. Fam. 6. Pompeianus nemo est tam iniucus ei causæ, &c. Qui malos ciues dicere, aut viros improbos audeant pro Syll. 61. Adfuit pari studio Pompeiani, qui ab illis etiam in crimen vocantur. ibid. 62. Ac ne hæc quidem P. Syllæ mihi videtur silentio prætereunda esse virtus, quod cum ab hoc illa colonia deducta sit, & cum commoda colonorum à fornis Pompeianorū populi Romani fortuna diuferit itaq; carus utrisque est atque iucundus, &c. ibid. 59. Iam vero quod subiicit Pompeianos esse à Sylla impulsos, vt ad istam coniurationem, & ad hoc nefarium facinus accederent, id cuiusmodi sit intelligere non possum.

P O M P E I A N V M , villa. 1. Att. 16..

P O M P E I I , eppidum. 2. con. Rtl. 85. & pro Syl.

P O M V M . 2. de Na. 158. Pomorum iucundus non gustatus solum, sed odoratus etiam & aspectus. de Sen. 71. Poma ex arboreis, si cruda sunt, vt auelluntur: si matura & cocta, decidunt. * Oeon. 3. Oleum, ficus, poma non habet.

† A D I V N C T . Cruda, matura, cocta, de Senec.

¶ Syntaxis. POMUM in arboRE, crudum, coctum & maturum.

P O N D E R A N D V S . 3. de Ora. 148. Delectus est quidam habendus, atq; is aurum quadam iudicio ponderandus. pro Font. 11. Ad vnam quamque rem existimandam, momento que suo ponderandam. Par. 117. Fides ex fortuna ponderanda non est de Cla. 257. Non quantum quisque profit, sed quanti quisque sit, ponderandum est. pro Syll. 69. Quod quisque admirerit, non ex crimen, sed ex moribus eius qui arguitur, est ponderandum. pro Planc. 84. Vos qui in causis ponderandis omnes ferre repudiat. 5. Tusc. 72. Dialectica, ex qua summa utilitas exicit ad res ponderandas. 1. Off. 49. In quo tamen in primis pro quisque animo fecerit, ponderandum est.

P O N D E R A N S . 1. de L. 39. Epicurei omnia voluptatibus & dolobus ponderantes. id est, metientes.

P O N D E R O , pendo, appendo, expendo, examino, & timo. pro R. P. 11. Index non solum quid possit, sed etiam quid deceat, ponderare debet. 3. V. 42. Magnitudine rerum crimina ponderare. 2. Off. 17. Ea quæ sunt, iudicio certo ponderare.

P O N D E R O R , pro Cec. 60. Causæ, ratione, non vocibus ponderari debent. 5. Tusc. 120. Cum ea re, non verbis ponderantur. 2. Fa. 6. Si mea essent officia tanta, quanta magis à templo predicari, quam à me ponderari solent. 1.P. 98. Non euenteris, sed factis cuiusque fortunam ponderari.

¶ Syntaxis. Officia, causæ, fortunam ponderare. Omnia suo commodo ponderare.

P O N D E R O S V S . grauitas. 2. At. 12. Huic puero da ponderosam ali quam epistolam.

P O N D O , mina, quam libram alij vocant. pro Cluent. 179 Is armarij fundum execuit, & festiiorum & auri quinque pondo abstulit. pro Fl. 68. Ante pedes Prætoris in foro expensum est auri pondo centum, paulo minus. pro Sest. 2. de Inu. 116. Centum pondo vasorum argenteorum. Parad. 3. Non est vir bonus, qui depositum nullo teste, cum lucrari impunè possit auri pondo decem, reddiderit, si idem in decem millibus pondo auri non fecerit.

P O N D V S , grauitas momentum. de Somn. 10. In terram feruntur omnia suo motu pondera. de Fat. 48. Omne pondus nulla re impedit, moueat, & feratur necesse est. ibid. 22. Motus extra pondus & plagan. Ibid. 24. Atomos grauitate & pondere moueri. 2.A.66. Magnum optimi pondus argenti. pro Cec. 12. Græde pondus argenti. de Senect. 55. Magnum ori pondus. 3. de N. 83. Aureum amiculum grandi pondere. 3.V.45. Auditus ex de Mineræ grande auri pondus ablatum. 1. Tuf. 45. Cum sui similem levitatem adeptus est, tanquam paribus examinatus ponderibus, nullam in partem mouetur. pro Pl. 79. Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, quid cui debeam.

¶ Vis, autoritas, grauitas, momentum. 2. de Or. 73. Senteñiarum grauitate, verborum ponderibus est vtendum 3. de N. 85. Graue ipsius conscientia pondus est. 2. Offic. 79. Non enim numero hec iudicantur, sed pondere. 3. 35. Honestas omni pondere grauior est habenda, quam cætera omnia. pro Corn. 60. Si mea autoritas satis apud illos in hac re ponderis haberet. 9. At. 11. Dubitanti mihi quid me facere par sit, permagnum pondus affect benevolentia erga illum, &c. Topic. 73. Perlonia non qualiscunque testimonijs pondus habet. 2. de Orat. 302. Pondus in vita. in Vat. 9. Id est maximi momenti & ponderis. 11. Fam. 29. Quod in utramque partem in mentem multa veniebant, magnum pondus acceptum ad tollendam dubitationem, iudicium & consilium

fluum tuum. 1.9. Sed idem scribit, meas literas magnum apud teponus habitas. 1.19. Sed tuæ literæ maximi sunt apud me ponderis. 1.Off.45. Si minus plures causæ & maiores, ponderis plus habebunt. pro Planc. 4. Ea non ita magni ponderis apud me esse debent. 10. At. 1. Eius filius codem est apud me pondere, quo fuit ille. 11.6. Addis etiam iis qui pondus habent factum nostrum probari. de Clar. 141. Ex iugando in verbis pingendis habent pondus. Orator. 26. Diligenter examinans verborum omnium pondera.

T A D I V N C. Contrarium, infinitum auri. 5. Tusc. Dignum estimatione, estimabile. 2. de Nat. Grande. 6. V. Graue conscientia. 3. de Nat. Magnum. 5. Famil. Magnum auri, de Senec. Mavis argenti. 10. Fam. Maxim. 2. Famil. Naturale. 4. Acad. Paria. 1. Tusc. Permagnum, Part. Permagnum argenti. 2. Phil.

S Y N T A X I S. Paribus examinatur ponderibus nullam in partem mouetur. Suis ponderibus: id est, iudicio examinare, cui, &c. Verborum pondus, autoritatis, commendationis, benevolentia. Hoc non habet, non affert pondus testimonio. Nullum in vita pondus. Id magni ponderis est momenti. Magnum pondus accedit ad tollendam dubitationem indicium tuum. Magnum apud aliquem pondus habere, hominem, literas. Magno esse aliquem pondere. Caesar semper pondus habuit.

P O N E. prof. de Vn. 41. Ante ponere, ad dextram, ad laudem, sursum, deorsum. Ibid. 33. Et ponere quos aut ante labentur.

P O N E D V S S. statuendus. 5. Tuf. 87. Ut omnia, quæ sine honestate sunt, longe & retrò ponenda censeant. 1. de Orat. 255. Subsidium se negetus in eorum qui consultum veniant multitudine non es- se ponendum.

A d h i b e n d u s. 1. de Fin. 1. Sed tantum studium, tamque multam operam ponendam non in eo arbitrantur. * Hortens. In his studiis nobis omnis opera & cura ponenda est.

A d s i r b e n d u s. 2. de Orat. 199. Non continuo si quis motus populi factus esset, id C. Norbano in nefario crimen atque in fraude capitali esse ponendum.

S t a t u e n d u s. de Clar. 140. Ipsum Latinè loqui, est in magna laude ponendum. Topic. 71. Consilio iuuare ciues, magna in laude ponendum est.

D e p o n e n d u s. Orato. 199. Ponendum est enim ille ambitus, non abiendus * Hortens. Ponenda sunt fides, & tibia.

P o n o. propono. 13. At. 27. Ponere operam alicui: id est, dare negotiū. 3. de Orato. 159. Ponere aliqua penè in conspectu animi. 1. de Inc. 88. Ponere exemplum vitiosum, & vitium obscurius positum. pro Cec. 32. Nunc rem ipsam ponamus. 9. Fam. 16. Ponere questionem. 1. Tuf. 7. & 1. de Orato. 102. Ponere qua- tionem alicui. de Amic. 41. Carbo, quem modo posui. 7. 158. Ponere rem in medio. 2. de Orat. 2. Doctoribus nostris ea ponere in percunctando.

D e p o n o. 5. Tusc. 60. Tunicamque posuit. 2. Acad. Scelera ponere.

A d h i b e n d o, a d i c i o. 1. de Diu. 93. Ägyptij omnem curam in sideo cognitione posuerunt. 1. Qu. Fr. 1.33. Animum, curam, cogitationemque tuam pone in omnium laude vndique colligen- da de Clar. 105. Ponere multum operæ in aliqua re. 1. Tufc. 44. Ponere se totum in contemplandis rebus. 52. Ponere curam in aliqua re. 1. Offic. 78. In quibus multum opere studiūque ponendum est. pro Muræn. 45. Ponere totum animum atque omnem curam, operam, diligentiāmque suam in aliquo negotio.

C o n s u m o. de Clar. 87. Ponere totum diem in consideranda aliqua re. 3. de Orat. 17. Ponere tempus in aliqua cogitatione, vel negotio. 1. At. 10. Ponere tempus in aliquo loco. 15. Fam. 2. Po- nere tempus in aliquo magno officio. 6. Attic. 2. Nonis maij in Ciliciam cogitabam: ibi cum Iunium mensem consumpsisse, Quintilem in redditu ponere. 1. 25. Itinera ita facit, ut multos dies in oppidum ponat. 5. Fa. 21. Ponere diem cum aliquo.

D i c o, p r o n u n c i o. 2. de L. 6. Recte igitur Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio cum pro. Albio tecum simul dicere, Rem publ. nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse, posuit in iudicio, id est, dicit. 3. de Fin. 58. Animaduerto te isto modo paulo ante ponere: & scio ab Antiocho nostro dici sic sole. & hic ponere, pro, dicere, positum est. Postq. ad Quir. 16. Tum in perorando posuit, vos rogari à Senatu, &c. 1. Fam. 9. Ut paulo ante posui. 12. 15. Ut ego posui. pro C. Cornel. 1. Ponam principium iustissimæ libertatis Crassiam legem.

F i g o, s t a t u o, r e p o n o, c e n s o, r e p u t o, c o l l o c o, i j u d i c o, p u t o. 5. Atti. 11. Apud Patronum te in maxima gratia posui. 66. Ac te apud eum, d' boni, quanta in gratia posui. 10. A. 17. Ut in eo multum præsidij Reipub. poneret. 10. 20. Ut malè posuimus initia, sic cætera sequontur. 1. de Leg. 38. Quidam virtutibus exceptis atque vi- tuis, cætera in summa æqualitate posuerunt. 6. Fam. 1. Ponere ali- quid in hoc consolationis. 4. 9. Ponere aliquid in minimis: id putare. 3. de Fin. 29. Ponere mortem in malis. 4. Acad. 92. Ponere in aliqua re: id est, magni, & simile. 2. de Orat. 85. Tantum ego in excellenti oratore posso esse ornamenti vniuersæ ciuitati. 2. At. 23. Credibile non est, quantum in prudentia tua & fide posnam. Quod de Pet. 21. Bene ponere. 13. Fa. 54. Ponere beneficium apud gratos homines. Ibid. 28. Bene ponere beneficium apud

aliquem. Ibid. 55. Bene ponere studium suum & officium apud aliquem. 2. 6. Præclarè ponere apud aliquem. 13. 64. Apud ipsum præclarissimè posueris. 5. Ver. 212. Neque ego hoc in tua laude pono. 15. Fa. 4. Ponere aliquid in loco beneficij, vel testi- monij, vel iudicij. 10. 33. Ponere aliquid loco sceleris. 15. 4. Po- nere aliquid in loco beneficij, ad Oct. Ponere aliquem loco ho- stis. I.P. 31. Maledicti & cōtumelie loco ponere aliquid. pro Dō. 116. Non est ausus suum nomen emptio illi adscribere, posuit scilicet Statonem illum, &c. Anteq. 19. In concione mea nihil ponam de rebus meis gestis. 1. V. 26. Ponere in oratione sua: id est, dicere. Orato. 26. Ponere aliquod verbum insolens. de Clar. 276. Hoc ipsum etiam posuit pro argumento, quod ille, &c. Part. 6. Quid enim intelligimus diuitem? aut hoc verbum in quo ho- mine ponimus? 1. de Orat. 110. Ponere omnem vim dicendi in arte. 3. At. 22. Sed id quidem mihi in optima spe pono. 10. Fa. 26. Ponere maximam spem victoriae in aliquo. Ibidem. Ponere magnum fructum in perpetuitate laudis. de Cl. 165. Etsi non fuit in oratorum numero, tamen pono satis fusse orationis. Topic. 55. Hunc metuere, alterum in metu non ponere. Or. 58. Natura in omni verbo posuit acutam vocem. 2. de Legibus. 5. Patria cui nos totos dedere, & in qua nostra omnia ponere, & quasi con- secrare debemus. in Vat. 38. Vatinius in tribunatu gratis nihil fecit. qui omnia in pecunia posuit. pro Planc. 93. Libertatem tu ponis in eo, si semper cum iis quibus cum aliquando contendimus, depugnemus. 2. de Diuin. 97. Babylonij cccclxx. millia aaronum in experiundis pueris, quicunque nati essent, posu- runt. 2. C. 20. Quos ego in eodem genere predatorum pono. pro Cluen. 57. Ut quæcumque dicendi potestas esset data, in ho-nore atque beneficio ponerent. 5. Fa. 5. Ne forte id ipsum ver- bum ponam, quod, &c. 2. de Finib. 24. Ponere omnia in volu- ptate. Ibid. 86. Beate viuere alij in alio, vos in voluptate ponitis: alij contra omnem infelicitatem in dolore. de Opt. 12. Qui in- telligentiam ponunt in audiendi fastidio. Orat. 53. Qui ponunt eloquentiam in orationis celeritate. de Vn. 39. Ponere se extra culpam.

A D V E R B. Beneficium, officium præclarè, præclarissimè aliquem, 13. Famil. Bene se, de Pet. Con. Breuter, Part. Breuter, in distributione artis, præclarè ante oculos, 2. de Orat. Candide, simpliciter inimicitias, 8. Fam. Deinceps, signillatim ante oculos, 1. de Inu. Eleganter, 2. de Fin. In promptu, 1. Off. Libentius diem cum aliquo, 5. Fam. longe, & retrò, re- gæ fines, 5. Tufc. Malè initia, 10. Attic. Melius sumptum, 3. ad Qu. Fr. Paulò ante, in Top. Propromodum non multo minus statuas, quam, 4. Verr. Quam maximè ante oculos, 2. de Inuen. Rectissimè, 3. de Fin. Stri- etim, titubanter quid, pro Cæl.

P O N O R, 2. de Fin. 86. Id oportet totum ponere in potestate sapientis. 3. Qu. Fr. 8. Plura ponuntur in spe, quam in pecuniis. Qu. de Pet. 1. Villa quæ in re dispersa atque infinita viderentur esse ratione & distributione sub uno aspectu ponentur. 9. Fam. 15. Evidem cum in mentem venit, ponere adscribendum. 3. Tuf. 14. Confidens mala consuetudine loquendi in virtu ponitur. 2. Off. 3. Resp. in qua omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat. 1. de Leg. 44. Ut honesta in virtute ponantur, in virtutis turpia. 6. At. 1. Quare non ēxtra industria tua, sed præclarè ponitur. Qu. de Pet. 37. Operam apud aliquem optimè poni. de Fat. 12. Quod in Fabio certum ponitur, ortum esse eum canicula oriēte pro Cornel. 25. Certe ille populus in superiori conditione causaque ponitur, cuius maiestas foederis sanctiōne defendi- ditur. pro Cæl. 55. Res minimè dubitanda in contentione po- nitur, vtrum, &c. pro Flac. 21. Lex ob signata tabulas in publico poni voluit. 1. de Orat. 141. Genus caularum, quod in laudandis hominibus vituperandisque ponetur. || 3. Offic. 19. Exempli causa ponatur aliquid quod patet latius. de Vnuer. 26. Longior ponatur oratio. Orat. 82. Idem in oratione humili ponitur. 2. de Fin. 100. Hoc ipsum elegantius poni meliusque potuit. ibidem. 13. Voluptas omnium Latinè loquentium more, in cor- pore ponitur.

A D V E R B. Continerter vnam verbum in sententia, Ora. Optimè, de Pet. Conf. Melius, elegantiusque, 2. de Fin. Recte in laude, 3. de Orat. Se- uerè grauitatem, 2. de Orat.

S Y N T A X I S. Ponere alicui in fraude capitali, & in nefario scelere. Ipsius Latinè loqui in magna laude ponitur. Ponere alicui operam. id est, dare, Nunc rem ipsam ponamus. Ponatur exempli gratia, Rem in medio ponere. Ponere curam, animam, multum operæ, se totum in legendis libris. Ponere tempus in aliquo negotio. Ponere diem in oppidum, cum aliquo. Ponere orationem longam in aliqua re. Ille in perorando posuit omnem, &c. Ponere mortem in malis, & multum in aliqua re. Multum in tua fide pono. Apud ingratiū ponere beneficium. Præclarè apud aliquem ponere. In loco beneficij, testimonij aliquid ponere, & loco sceleris. Omnia in corpore, in voluptate ponere. Se ponere extra culpā. Sub uno aspectu ponere. Ponere ad scribendum. Confidens in virtu po- nitur, in malam partem. Id ponitur in conuentione, quamvis minime dubitandum.

P O N S Argenteus qui supra Argenteum flumen erat. 10. Fa. 35.

P O N S. 6. V. 117. Eorum coniunctione pars oppidi angusto ponte rursum adiungitur & continetur. 10. Famili. 23. Pontesque quos fecerant, interrupi. 2. de L. 10. Et à tergo ponte intersecindi iussit.

iussit in Vat. 21. Fecisti ante rostra pontem continuatis tribunalibus. 3. de Legib. 38. Pontes etiam lex Maria fecit angustos. 1. ad Heren. 21. Pontes disturbant, cistas deiiciunt. pro S.R. 99. Senes sexagenarij more maiorum de ponte in Tyberim deiiciebantur. 3. C. 57. Pons Miluius. 10. Fa. 18. Pontem quem in Hisara feceram, castellis duobus ad capita positis, reliqui. Ibid. 15. In Hisara flumine maximo, ponte uno die facto, exercitum ad quartum Idus Maij traduxi.

† A D I V N C. Angustus, 6. Verr. Aureus, 5. Famil. Angusti, 3. de Legib.

P O N T I C U L U S. 3. Q u. Fr. 1. Ponticulus qui est ad Furniae. 5. Tus. 59. Fossæ transitus ponticulo ligneo coniunxit.

P O N T I F E X, antistes ceremoniarum & sacrorum, autor & magister publica religionis, qui publicis sacerdotiis praestet, qui sacris praefet, sacerdos populi Rom. antistes deorum immortalium, antistes sacrorum. de Senect. 30. L. Metellus Pont. Max. viginti & duos annos ei sacerdotio praefuit. 3. de N. 80. Q u. Scœula pontifex maximus. 2. de L. 20. Diuis alijs sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunt. 1. de Nat. 124. Sacris pontifices, auspiciis augures præsunt. 2. de Orat. 52. Pontifex maximus res omnes singularum annorum literis mandabat, efferebatq; in album, proponebat, &c. 370. Pontifices veteres, propter multitudinem sacrificiorum, tres viros epulones esse voluerunt, cum essent ipsi à Numa instituti, &c. Ibid. Comitia pontificis maximi. 2. contra Rullum 18. Amplitudo sacerdotij. pro Dom. 31. Si cuius forte pontificis animum offendit, ibidem. Alio modo constitutre de religione pontificum, quam ceremoniarum ius postulat. de Arusp. 12. P. Albinouanus, Q u. Terentius pontifices minores. 1. de Orat. 193. In pontificum libris, & in duodecim tabulis plurima est antiquitatis effigies.

† A D I V N C. Magnus, minores, de Arusp. Maximus, 12. Attic. Maximi, 3. de Nat. Peritissimus, pro Do. Veteres, 3. de Orat.

P O N T I F I C A L I S. 2. de L. 52. Itaque usibus tantummodo pontificis esset, si pontificalis maneret autoritas. Ibidem 55. Pontificalis compotio iuris. Ibidem 57. Ius pontificale.

P O N T I F I C A T U S, sacerdotum, amplissimum sacerdotium. de Ar. 18. Statas solennèque ceremonias pontificatu contineri. P O N T I F I C I V S, pontificalis. pro Dom. 36. Nego istam adoptionem pontificiure factam. 3. de Natur. 43. Meliora didici de colendis diis immortalibus iure pontificio, & more maiorum. pro Dom. 32. Ius religionis: id est, ius pontificum. 1. de Natur. 85. Nominum non magnus numerus, ne in pontificis quidem nostris: scilicet libris || 2. de Leg. 53. Habeo ius Pontificium. 1. Tus. 27. Idque cum multis alijs rebus, tum è pontificio iure, & ceremoniis sepulchorum intelligi licet.

P O N T I N A, villa. 4. At. 14.

P O N T I N V M, locus. 7. 5. & 2. de Orat. 90.

P O N T I N V S. de Pro. 32. de C. Pontinio.

P O N T V S, mare. 6. V. 129. Alterum in ponti ore, & angustiis. 1. de Orat. 174. Pontus Euxinus. 1. de Diu. 10.

Rauca fulix itidem fugiens è gurgite ponti.

† P O P I L I A. 2. de Leg. 55.

P O P I N A, ganea, culina. 2. C. 4. Quorum æs alienum contractum in popinam nullum Reipubl. motum afferre poterat. I. P. 13. Cum isto ore fœtido teterrimam nobis popinam inhalantes. Ibid. 18. Tu ex tenebricosa propina extractus. 2. A. 69. Huius in sedibus pro cubiculis stabula, pro tricliniis popinæ sunt. 3. 20. Vino & epulis retentus est, si epule potius quam popinæ nominandæ sunt. 13. 24. In lustris popinis, alca, vino tempus atatus omnes consumpsisse.

† A D I V N C. Teterima, tenebricosa, in Pison.

¶ Syntaxis. In popinam contrahere as alienum. Inhalare popinam tetram. Popina tenebricosa.

P O P L E S, pars posterior genu, & quasi sinus, nam ibi plicatur ipsum genu. 1. de Nat. 100. Redundans politibus & pedibus.

P O P U L A R I S, vulgaris. || Id signat quid vulgo dicitur, cōterraneus.

¶ Gentilis autem non ciuem aut popularem, sed qui eadem gente ortus est, aut eodem nomine vocatur. Populares quoque recte iij dici possunt, qui non tam manibus quam legibus aut principe & rege, aut lingua eadem utuntur, vulges conterranei aut patriotas Barbaræ vocat, exempla vide infra. 2. Offic. 35. Popularibus verbis est agendum, & vñstatis, cum loquemur de opinione populari. 1. de Orat. 108. Oratio ad vulgarem popularēmque sensum accommodata. * pro C. Cornel. 1. Quid passus esset à populari confessu senatoria subfcellia separari.

¶ Populi studiosus. 1. Offic. 85. Ex quo euennitv alij populares, alij studiosi optimi cuiusque videantur. || de Arusp. 42. Vr homo popularis fraudaret inprobissime populum. Ib. 43. M. Scaurus scimus dolore factum popularem. Ibidem. Longius quam voluit popularis aura prouexit. pro Sest. 36. Qui ea quæ faciebant, quæque dicebant, multitudini iucunda esse volebat, populares habebantur. 11. A 16. Extraordinarium semper imperium popularis atque ventosum est. pro Clu. 77. Quintius homo maximè popularis, qui omnes rumorum & concionum ventos col-

ligere confuesset. 16. At 16. Erat enim popularis, vt nōras, Caſar. 4. C. 9. Video quid intercessit inter leuitatem cōcionatorum, & animum vere popularem, & saluti populi confidem. 1. V. 1. Censorium nomen iam populare atque plausibile factum est. pro Sestio. 37. Causa popularis. PLAVSIBILITATE, de Cl. 97. Homo non liberalitate, vt alij sed ipsa tristitia & seueritate popularis. || 4. C. 10. de Clar. 164.

¶ Ciuis. 1. de Leg. 62. Seſequere non popularem alicuius loci, sed ciuem totius mundi, quasi vnius vrbis agnoverit.

¶ Cōterraneus. 4. Ac. 18. At hoc Thales Anaximandro populari & sedali suo non persuasit. 10. Attic. 1. Solon popularis eius. A populo editus. 2. de Leg. 9. Lex popularis: id est, quam populus sanxit.

† A D V E R B. Fallaciter, si & e, sapienter, verè pro Dom. Maximè homo, pro Clu. Maximè res, 7. Philip. Vehementer tribuni, pro Sest. Verè am. 5. Catil.

P O P U L A R I T E R, vulgè, 1. de L. 19. Sed quoniam in popularitate omnis nostra versatur oratio, populariter interdum loqui necesse erit, & appellare legem, &c. vt vulgus appellat. 2. de Fin. 17. Populariter loqui. de Somn. 17. Homines populariter annum tantummodo solis reditu meriuntur. pro Sest. 37. Homo vigilans. & in causa populari si non moderat, ac certè populariter agens. de Cla. 164. Contra quorum potentiam populariter tum agendum fuit. id est, ad populi gratiam. Seditione. pro Cl. 93. & 134. Conciosnes quotidiane seditione & populariter concitatæ. 2. Offic. 73. Sed cum in agendo multa populariter, tum illud malè non, &c.

P O P U L A T U S, VS. 1. V. 2. Qui nunc populati atque vexati ad me venierunt. 5. 122. Verre populatam vexatamque prouinciam. P O P U L O R, diripo, vexo, ibidem. 130. Apronius qui maximos agros populabatur. 1. Offic. 33. Ille noctu populabatur agros, quod. &c.

P O P U L U S, multitudo ciuium, prater Senatum, hinc illa autoritatis formula, S. P. Q. R. id est, Senatus populi que Romanus. pro Dom. 73. & 3. Ora. 160. Vsum loquendi populo concessi, scientiam mihi referuam. 6. A. 12. Populus Ro. victor, dominusq; omnium gentium. ad Oct. Quantum te popule Ro. de me fecellit opinio. pro Arch. 25. Malus poëta de populo. Lege, R E S P U B L I C A. 2. de Fin. 44. Is qui autoritatem minimam habet, maximam vim, populus cum illis facit. pro C. Corn. 1. Quæ lex lata esse dicatur, ea non videri populina teneri. Ibid. Quare cum ambitum populus Rom. videret, & cum à tribunis plebis doceretur: legem hanc Cornelij flagitabat, illam repudiabat.

† A D I V N C. Absens, peculiaris, verus, vniuersus, pro Sest. Amicissimus, priuati, terribilior virtute, iustitia carior vniuersi, 2. Phil. Appens omnium bonorum, vanus, 2. cont. Rull. Boni, firmique, 2. de Legib. Concionarius, 2. ad Q. Frat. Despiens senectute, 1. Fam. Diuersus, pro Pomp. Exorabilis, iniuitus, 2. Catil. Interni, languens, & effrenatus, 2. de Or. Facilis, integerim & parati, pro Dom. Fidelis, & illufris, vniuersi, non solum confici libidinis, sed etiam iniusti, 5. Verr. Florentes, atque integri, pro Planc. Fœderati, atque liberi, 1. P. Fœderatus, fundus liberi, fœderative, pro Corn. Fortis, & bonus, 12. Fa. Frequens, 1. ad Q. Frat. Frequentior, 7. Verr. Gratus, pro Mil. Immensus, Verr. Immunes, 6. Ver. Imperiosi, Orat. Ingriatus, 7. Famili. Inuitus, 4. Verr. Languiens, labensque, liber, 1. de Ora. Leuisticus, pro S.R. Liberti, 15. Famili. Opulentis, 2. Off. Orbis, de Cl. Potentes, 5. Tus. Potentissimi, pro Mar. Praeclarus, 13. Attic. Princeps omnium gentium, dominusq; atque rector, de Arusp. Sollicitus, 9. Famili. Vacuus metu, 7. Phil. Vrbanus, 7. Attic.

¶ Est item arbor. 1. de L. 15. Populus procerissima. Lege, LIBERTAS.

† A D I V N C. Procerissima, 1. de Legib.

¶ Synt. Populati & vexati populi. Populata & vexata prouincia.

P O R C A, porcus famina, vt Cato dixit. Lege, P O R C V S. de Inu. 91. Qui porcam tenuit, dedi oportere, 2. de Leg. 55. Quæ in porca confracta iura sint.

P O R C V S. de Se. 56. Villa abundat porco, hœdo, agno, &c. 2. de Leg. 57. Et porca fœmina piaculum pati.

P O R R E C T I O, projectio. 2. de Nat. 150. Digitorum contractio. / digitorum porrectio. 3. ad Her. 27. Celiri porrectione brachij.

† A D I V N C. Facilis digitorum, 2. de Natur.

P O R R E C T V S, projectus, extensus, extensus. 1. de Fin. 39. Statua Chrysippi sedentis porrecta manu. 3. de Nat. 84. Patera quæ simulachrorum porrectis manibus sustinebatur. 5. At. 18. Ne quid in casa & porrecta, vt aiunt, oneris mihi addatur.

P O R R I G E N D V S. pro Fl. 15. Psophismata non sententias, nec autoritatibus expresa, sed porrigena manu, & pro fundendo clamore multitudinis concitatæ. 3. de Fi. 57. Ne digitum quidem eius causa porrigenum putabant.

P O R R I G E N S. 2. de Nat. 114.

Hic dexteram porrigena quadrupes qua vasta tenetur al porconi.

P O R R I G O, tendo, admoueo, intendo, projicio, extendeo, / contraho. 5. Tus. 62. Nec manum porrigebat in mensam, pro Dei. 8. Porrigere dexteram alicui. pro Cal. 63. Licinium cum iam manum ad trädendum pyxidem porrigit, retraxit. 1. de D. 120. Animal membra quo vult, flectit, contorquet, porrigit, contrahit. pro Fl.

PORELI7. Porrexerunt manus, pephisma notum est: id est, ixximpter*re*, de Orat. 184. Cunctis prope ciuibus luce ingenij & confitui porrigeret atque tendere. Postq. in Sen. 22. Qui mihi primus afflito & iacenti consularem fidem dextramque porrexit. Ora. 17. In hoc in eum huc an illuc manum porrexerit. 7. V. 11. Cui cuius supplici non illa dextera inuicta & fidem porrexerit, & spem salutis ostendit? 4. ad Heren. 69. Porrigerem gratulantibus.

PORRIGOR pro Milon. 9. Aliquando gladius nobis ad occidendum hominem ab ipsis porrigitur legibus.

AD DVERB. A*iquando a legibus, pro Mil.*

PORROS sed *igitur*. 4. Fa. 9. Multa videbis fortasse, quae nolis, non plura tamen, quam audis quotidie: no est porro tuum, uno sensu solium oculorum moueri, cum, &c. 2. de D. 105. Sequitur porro nihil deos ignorare. 2. de Inu. 157. Est porro quiddam, quod, &c. 1. de Or. 32. Quid tam porro regi*u*: &c. 4. V. 7. Sic porro diligunt, &c. 7. At. 1. Catoni porro assensus est Faioni*u*. de Sen. 43. Sepe a maioribus natu audiui, qui se porro pueros a senibus audire dicent, C. Fabricium, &c. pro S. R. 116. Videbat iam porro cetera, iudices, &c. pro Q. 3. Clamat porro Quintius, &c. ibid. Tantum porro aberat, vt, &c. 13. Att. 1. & 2. de In. 33. Ag*o* porro, quid si, &c. 4. de Fi. 75. Perge porro. 3. V. 81. Porro autem populi Rom. sociis, &c. 1. At. 4. Porro autem neque mihi accidit, &c. 8. Fa. 8. Dubium porro illi non erat, quid futurum esse. 2. de Fi. 5. Ille porro male, prau*e*, &c.

SANE, de Finib. 78. Ea nos maledicimus, sed exigua porro & minima: id est, san*e*. Postq. in Sen. 13. Intemperans non in auar*e* & cupris, sed porro intermissis voluptatibus. || Legit. Lamb. ianua

recepis, sed PENdothyo intromissis voluptatibus.

PORTA 4. de Fi. 22. Si Annibal ad portas venisset, murumque iaculo traieceret. 8. At. 2. Socrates dum triginta tyranni essent, pedem porta non extulit. 7. 2. Bibulus pedem porta non plus extulit, quam domo sua. 14. A. 15. Qui vrbis portas occuparent. 15. Fa. 17. Comites ad portam expectare dicunt. 2. de Nat. 137. Porta iceroris: sic enim appellant. I.P. 5. Cum ego Cœlimontana porta introistsem, homo promptissimus lacesciuit. I.P. 55. Portatriumphalis dixi sem responione inimica. Aesquinina introistsem. Tusc. 65. Agragianæ portæ Syracusis.

AD DVERNC. Triumphantis, in Pison.

PORTA TVS. I. Arat.

Non eodem semper spatio portata feruntur.

PORTE NDOO, frumento, denuncio, predico. 1. de Diu. 45. No quod de sole ostensum est tibi, populo commutationem rerum portendit fore. de Aru. 53. Cum dij principibus periculum portendunt. 1. de Diu. 93. Quod enim ostendunt, portendunt, mostrant, prædicunt, ostenta, portenta, monstrata prodigia dicuntur.

PORTE NDOR. de Ar. 26. Cum in eo ipso periculum est, ex quo periculum portendit. 6. V. 108. Cum magnorum periculorum meru ex ostentis portenderetur. 2. de Natu. 166. & 2. de D. 130. Significationes rerum futurorum, que tum vigilantibus, tum dormientibus portenduntur.

PORTE NDOSVS, monstrofus, prodigiosus. 2. de Diu. 60. Si quando aliqua portentosa, aut ex pecude, aut ex homine nata dicuntur.

PORTE NDOTVM, monstrum, prodigium. 2. de Natur. 7. & 2. de D. 61. Nec si id factum est, quod fieri potuit, portentum deber videti; nam si quod raro fit, portentum putandum est, sapientem esse portendum est. de Aru. 18. Portentorum explanationes Hetrulorum disciplina continentur. 2. de Natu. 14. Præter naturam homini pecudumque portenta. I.P. 9. P. Clodius fatale portetum prodigiumque Reip. 4. de Finib. 50. Quid Zeno? portenta haec esse dicit. 1. Tusc. 11. Aut quid negotij est, haec poëtarum & pitiorum portenta conuincere?

AD DVERNC. Certissimum, pro S. R. Fatale, I.P. Maximura, 1. de Diu. Tarda, & sera nimis, 2. de Diu.

SYntaxis. Clodius fatale portentum, prodigiumque Reipub. Poëtarum & pictorum portenta.

PORTI CVLA, à porticu, ut Varro dixit, ducta est: est enim parua portu*u*ta. 7. Fa. 23. In porticula Tusculani, Lege. E X E D A E I A.

PORTI CVLS, ambulatio, exedra, xylo*u*s. 4. At. 15. In campo Martio septa marimorea sumus facturi, eaque cingemus excelsa porticus. pro Dom. 116. Porticus cum conclauibus, pavimentata trecentum pedum. 2. de Or. 20. Porticus haec ipsa, vbi inambulabimus. de Clar. 10. Cum inambularem in xylo*u*s. 3. Qu. Fr. 1. Summa dignitatem pavimenta porticus habebant. 2. A. 84. Quidlibet, modò ne nauacet, faciat: quod in porticu Minura fecit.

* Se*cta* Stoicorum, qui in porticu docebant. Ac. Clamat Zeno, & torilla porticus tumultuatur, hominem natum esse, &c. || ex D. August. lib. 3. contra Acad.

PORTI CVLS Neptuni, qua Puteolis in Italia erat. 4. Acad. 80.

AD DVERNC. Excelsa, 4. Attic. Inferior, 3. ad Q. Frat. Minus operosa, & multo quidem facilior, pauci metata, pro Dom. Pulcherrima, 6. Verr. 2. portio, pars pro Fl. 32. Cum omnes Asia ciuitates pro portio*u*ne in prouincias descriptissent. de Somn. 11. Sonus interallis cunctus imparibus, sed tamen pro rata portio*u*ne distinctus. 7. V.

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

proportione imperaretur. 2. de Orat. 320. Caufis principia pro portione rerum præponere.

AD DVERNC. Rata, Somn. Scip.

SYntaxis. Ciuitates pro portione in prouincias describere. Pro rata portione. Pro portione imperare alicui frumentum.

PORTI OR, publicanus, qui exigendis portoriis prefectus est. Legi,

PORTO RIVM. 2. con. Rul. 60. Decemviros portidores omnibus omni*u* pecunii constituti. 1. Offic. 150. Quæstus qui in odio hominum incurrit, vt portitorum, & censorum. in Yat. 12.

Cum te non custodis ad continendas, sed portitorum ad partidas mercedes miseri putares. 4. de Rep. teste Nonio. Nolo enim eundem populum imperatorem & portitorem esse terrarum.

PORTO R. 14. At. 5. Rumorem afferunt magnum Romæ domum ad Antonium frumentum omne portari. 2. Offic. 18. Ad exemplum amissi imperij portari in triumpho Massiliam vidimus. pro Seft. 34. Arma in templo Castrorum palam portabantur. 12. Fam. 3. Ad hostem scilicet portari viaticum. 2. A. 108. Leæticas portari videmus. pro Do. 62. Columnæ marmoreæ ex ædibus meis ad sacerorum Consulis portabantur.

AD DVERB. Vnde, 7. Ver.

SYntaxis. In triumpho portari.

PORTO RIVM, vectigal, quod in portu exigitur ex rerum portatione. 1. Q. Fr. 1. 25. Ciues qui in portoriis Italæ tollendis non tam de portorio, quam de nonnullis iniuriis portitorum querebantur. pro Font. 9. Titurius Tolosæ quaternos denarios in singulas vini amphoras portorij nomine exigit. 1. de Inu. 47. Locare & conducere portorium. I.P. 87. Singulis rebus quæcumque venirent, portorium imposuit. 4. V. 171. Quæ sine portorio Syracusis erant exportata. 2. Att. 16. Portorum circumvectionis. 4. V. 176. His pro rebus portorum non esse datum. Ibid. 183. Res exportatae sine portorio. de Pro. 5. Vectigal ac porrorum Dryrachinorum. 2. At. 16. Portoria Italæ sublata sunt.

AD DVERNC. Certum, in Piso.

PORTVNVS. Deus marinus, qui portibus praest: quem poëta Meli

certam & Palamonem vocat. 2. de N. 66. Ut Portunus à portu, sic

Neptunus à nando, paulum primis literis immutatis.

PORTOSV S. 2. de Or. 66. Superum mare Ionium portuosum.

6. Fa. 10. Nauigatio miminè portuosa.

PORTVS, locus in littore tutus ab omni tempestate, perfugium. 1. 9

In nauigando tempestati obsequi artis est, etiam si portum tenere non queas. 6. V. 118. Insula quæ duobus porrubus cincta, in utriusque portus ostium aditumque projecta est. pro Pom.

16. Publicanorum familiæ, quas in portibus & custodiis habent. ibid. 33. Portus Caieta celeberrimus & plenissimus narium, pro Fla. 27. Regio, quæ mari cincta, portibus distincta, insulis circumdata esset. de Sen. 71. Quo proprius ad mortem accedo, quasi terram videor videre, aliquandisque in portum ex longa nauigatione esse venturus. 4. V. 171. Canuleius qui in portus Syracusis operas dabat. ibidem. Portum & scripturas eadem societas habebat. pro Mur. 4. In portum ex alto inuehi, & portu soluere. de Pro. 31. Portus tutus & clausus. pro Planc. 94. Tutus & tranquillus portus. Brut. 5. & 7. V. 152. Et fugæ portus erat in tuis castris, & subsidium saluti in tuo exercitu. pro Cec. 100. Exilium est perfugium portusque supplicij. 1. Tusc. 118. Portum paratum nobis & perfugium putemus. 1. de Or. 155. Sed tanquam portum aliquem expecto, istam quam tu times soliditudinem. 9. At. 17. Ab utroque portus cornu moles iacimus. 2. Off. 14. Moles opposita fluctibus, portus manu facti. Ibid. 26. Nationum portus erat, & refugium Senatus. de Clar. 8. Quo tempore ætas nostra perfuncta rebus amplissimis tanquam in portum configere deberet, non inertiae neque desidiae, sed otii moderati atque onesti.

AD DVERNC. Celeberrimus, & plenissimus narium, pro Pomp. Manu-

facti, 2. Offic. Munitissimi, 2. Ver. Optimus, 12. Phil. Proprietor, 14. Attic.

Tranquillus, & tutus, pro Planc. Tuti, Arat. Tutus, & clausus, vicinus,

de Pro. Tuttissimus, 12. Famil.

SYntaxis. Portus & perfugium. Portus & refugium.

POSCO, porto, flagito, requireo. pro S. R. 35. Audaciae partes Rosciis sibi

poposcerunt. pro Planc. 48. Sic ego hoc contendeo, me tibi cuiuscunque tribus rationem poposceris redditum. 3. V. 7. Iste inuentus est, qui parentes pretium pro sepultura liberum posceret. Ibid. 44. Magistrum Sicyonum nummos poposcit. 3. Tusc. 17. Ut enim in Academiam nostram descendimus, poposcerimus aliquid qui aderant, causam differendi. 6. V. 36. Non debbam ego abs te literas poscere. 4. 117. Si hoc à me nō prouincia poposceret. 2. At. 1. At ni poposceres, ego me tibi non offerbam. 1. de Orat. 29. Tum Crastum puluinos poposceris. 1. V. 8. Poscere, postulare, efflagitare. 7. 70. Non desiderare solum, sed etiam poscere & flagitare.

P O S I T I O , v r b i s . pro Flac. 62. De quorum Atheniensum vrbis positione propter pulchritudinem etiam inter deos certamen fuisse, proditum est.

P O S I T V S , s i t u s , l o c a t u s . 1. cont. Rul. 95. Roma in montibus positâ pro Pomp. 55. Insula Delos in Aegeo mari posita. ibidem. 28. Nulla res in vñ militari posita, quæ huius viri scentiam effugerit. Parad. 6. Qui possessiones incertas atque in casu possitas habent. 16. Att. 17. In te positum est, ut nostra sollicitudinis finem quam primum facere possimus. pro Quin. 6. Illi quorum vita in alterius manu posita est. 1. de Or. 94. Id si difficile nobis est, sit tamen in te positum atque natura. 1. Qu. Fr. 1. 25. Hoc nō est positum in labore aliquo, sed in quadam animi inducione & voluntate. Postquam 12. Atque id non in ipsius, sed in aliorum voluntate positum est. 15. Att. 18. Omne consilium in fortuna positum videtur. Or. 27. Fortunæ omnes Græciæ in eo possitæ non sunt. 2. contra Rull. 22. Carteri fructus, qui in spe huius legis possiti sunt. Brut. 10. Potentia in vi possita est & armis. pro Flacc. 3. Totum statum ciuitatis, & omnem spem, &c. in uno iudicio possitam esse & defixam. 1. de Orat. 192. Omnia enim sunt possita ante oculos, collocata in vñ quotidiano. pro Cecinna 32. Est hæc res possita, quæ ab aduersario non negatur, Cecinnam pulsum esse, &c. 2. de Or. 214. Argumentum simul atque positum est, arripitur. 3. de Finib. 29. Quo posito atque approbato, &c. 2. 4. Hoc positum in Phædro à Platone, probauit Epicurus. 1. de Le. 24. Ius in natura positum est. 1. de Diu. 93. Portentorum vim verba ipsa prudenter à maioribus possita declarant, quia enim, &c. Or. 14. Positum fit igitur in primis, quod post magis intelligetur, non posse effici quem quærimus eloquentem. 2. ad Herenn. 40. Hoc in apero delicto positum est. 4. C. 8. Ut aliqua in vita formido improbis esset possita. 1. Att. 1. Hermathena tua possita ita bellè est, ut totum gymnasium ēquorū esse videatur. 1. Offi. 51. Quod ab Ennio positum in una re, transferri in multas potest. 7. V. 36. Aedilitas alicui data, rectè collocata, & in loco possita. 13. A. 24. Illa ornamenta in virtute & industria possita lucent. 16. Att. 21. Omnia possita putamus in Planci liberalitate. con. conc. Qu. Met. Ad Senatum adduci iussi: in Senatu sunt possiti. Protag. Indignitas voluptatis ad molestiam in magnitudine aut longitudine alterutrius possita. Acad. Nullo proflus commodo extrinsecus possito.

† A D V E R B . Ambiguè, pro Cæc. Aptè, & loco, supra exemplum, Top. Bellè, 1. Attic. Bene opera, 2. ad Quin. Frat. Bene personæ, infinitè res, 2. de Orato. Leuitæ & connexum, Arat. Moderate verbum, pro Font. Obscuris vitium, 1. de Inuent. Præclarè, 5. Tusc. Prudenter, 1. de invent. Publicè signum, 6. Ver.

‡ Syntaxis. Incertum, & in casu positum. In te positum est, ut vita eius in tua manu possita. Hoc non est positum in aliquo labore, sed in quadam animi inductione & voluntate. In tua voluntate possitum. Positum & defixum. Positum ante oculos, collocatum in vñ quotidiano. Ponamus igitur imprimitur. Hoc in apero delicto possitum.

P O S S E S S I O , ius possidendi, 2. de Diu. 78. Antiquiorem Deiotaro fuisse laudem & gloriam, quæ regnum & possessiones suas. 2. Offic. 8. 1. Lannorum possessiones mouere iniquum putabat. 2. contra Rull. 83. 7. Fa. 20. Si me audies, has paternas possessiones tenebis. pro Quin. 89. Bonorum possitio spectatur non in aliqua parte, sed in vniuersis quæ teneri & possideri possunt. 3. de Orat. 108. Ex iure ciuili surculo defringendo usurpare possessionem amissam. ibid. Recuperare possessionem amissam. Ibid. 120. Possitio quasi caduca atque vacua. Parad. 6. Possessiones vacuas recordari. 1. contra Rull. 3. Vtrum hanc syluam in relietiis possessionibus, an in censorum pascuis inuenisti? 2. contra Rull. 67. Decedere de possessione. 1. C. 18. Aliiquid de possessione detrahere, ac fidem acquirere. ad Brut. epist. prid. in 5. Provinciæ possessione pulsi sumus. 2. contra Rul. 80. Remouere & deicere aliquem de possessione. pro Qu. 83. Qui ex edicto meo in possessionem venerit. Ibid. Esse in possessione. pro Ce. 19. Esse in possessione bonorum, id est, esse in bonis. 2. de Or. 200. Vbi sensi me in possessione iudicij & defensionis meæ constitisse pro Quin. 85. Proficiisci in possessionem. 4. Att. 2. Vi conari in possessionem venire. 3. A. 28. Hodie in possessionem libertatis pedem ponimus. 1. V. 56. Mittere in possessionem bonorum alicuius. Top. 50. Dare possessionem secundum tabulas. 2. Phil. 62. Hæreditatum possessiones data. 7. Fa. 21. Dare possessionem bonorum alicuius ex edicto. 10. 21. Respub. in possessione viatorum permanebit. 1. Att. 16. Retinere aliquem in sua possessione pro Syl. 71. Exturbare homines è possessionibus. 12. Fa. 25. Deturbari non solum spe, sed certa re & possessione. 10. 27. Si ista pax perditum hominem in possessionem impotentissimi dominatus restituta est. Ibid. 7. Occupare possessionem laudis. pro mil. 75. Pellere aliquem possessione. Ibid. 76. Cedere alicui possessione hortorum. 6. Att. 1. De possessionibus hæreditatum, de soluendis bonis. 12. 25. Voluptarias possessiones volet Sylius. 2. Offic. 65. Iuris ciuilis cognitionem, atque interpretationem in possessione principes retinuerunt. de Fa. 3. Quamobrem, quoniam vtriusque studij nostra possitio est, vtro frui malis, optio tua sit. de Amic. 55. Amicitiarum sua cuique permanet

stabilis & certa possitio, pro C. Cornel. i. Bonorum possitio rem femina quæ viro, earum rerum memoria & diligentia, tribuit possessionem natura.

¶ Padua bona. Para. 6. Diues est, cui tanta possitio est, ut libet, ter possit vivere ibidem. Callidi rerum estimatores prætate & areas quædam magni estimant, quod ei generi possitio summa minime quasi noceri potest. 3. de Orat. 106. De nostra possitio ne depulsi, in parvo pædiolo relieti sumus. 1. 41. Aut te ex tua manu consertum vocarent, quod in alienas possessiones tam temerè irruisses. 5. A. 20. Hic pecunias nostras estimabat, possessiones notabat & urbanae & rusticas. 1. Offic. 134. Nec vero tanquam in possessionem suam venerit, excludat alios, 3. contra Rull. 11. Etiæ si vi cœcit, si clam aut precario venit in possessionem 2. cont. Rull. 67. Qui latitudinem possessionum tueri non possunt. 2. C. 18. Qui magno ære alieno maiores etiam possessiones habent. || 13. Fa. 5. Quem ordinem ille ista possessione amissa tueri vix potest.

† A D I V N C . Alienæ, 1. de Orat. Caduca, & vacua, 3. de Orat. Certa, & stabilis, de Amic. Diurnæ, pro Cæc. Flagitiæ, incerta, pro S. R. Infra, maior, Parad. Infinita, 10. Phil. Innumerabiles, reliqua, varia, & multis, 2. Philip. Inuidiosa, paterna, propria, 2. cont. Rull. Libera, & immissa, 12. Famil. Maiores, sacrofæcta, 2. Catil. Perpetua, pro Milo. Priuata, pro Clu. & 1. Offic. Pulcherrima, 1. Tusc. Relictæ, 3. cont. Rull. Gib. Voluptaria, 12. Attic. Urbane, 1. rusticæ, 3. Philip.

P O S S E S S I V N C V L A , 13. Att. 23. Affirmo mihi maiori afferioni esse, quæ delectationi possessiones inculcas meas.

¶ Syntaxis. Possessiones mouere, tenere recuperare. Possitio caduca, vacua. Decedere de possessione. Aliquem removere de possessione, deicere, pellere. In possessionem libertatis pedem ponere. In possessione retinere. E possessionibus exturbare. Re & possessione deturbari, non solum spe. Possessione hortorum cedere alicui. In alienas irruere possessiones.

P O S S E S S O R , 2. de Orat. 283. Mortuus rapitur, vide, inquit, si potes esse possessor. pro Qu. 30. Iste acerrimus bonorum possessor, expulso, creptor, 5. A. 20. Tantum quisque habebat possessor, quantum diuisor reliquerat Antonio. * Incer. Omnium virorum possessores pauperes nominabimus.

† A D I V N C . Acerrimus bonorum, pro Quint. Turpissimi, 2. Philip.

P O S S I D E N D V S , 6. Att. 1. De possessionibus hæreditatum, & de possidendis bonis. 11. 15. Bona eius censeo publice possidenta. 4. V. 46. Huic omnia bona vtenda ac possidenda tradidet.

P O S S I D E O , teneo. 1. de Orat. 161. Itaque neque hoc possum dicere, me omnino ignorare quid possideas, neque plane nosce ac vidisse. pro Qu. R. 17. Plus fidei, quæ arris, plus veritatis, quæ disciplina possidet in se pro Flacc. 51. Hanc fiduciam communis tibi tenes hodie ac possides. pro Dom. 110. Cum forum armatis cateruis perditorum hominum possidenses. 4. V. 67. Cum iste calumniæ licentiam sua autoritate possidisset. 1. de Inu. 83. Sin inuerecundum animi ingenium possidet tamen accusacionem enim probus est. 1. de Orat. 218. Neque ea ut sua possidisse, sed ut aliena libasse. pro S. R. 66. Magnam vim, magnam necilitatem, magnam possidet religionem paternam maternaque sanguis. pro Quint. 25. Postulat à Burieno Prætor, Nauis, ut ex edicto bona possidere lecitat. Ibid. 73. Si ex edicto possediti, quæro, cur bona non venierint.

† A D V E R B . Communiter cum aliquo, pro S. R. Honestius, 2. Agric. Longè aliter, pro Quint. Precariò, pro Cæc. Proprietate, Top. Verè, 3. de Finib.

P O S S I D E O R , 1. de Orat. 217. Philosophi, qui omnia sicut propriæ sua esse, atque à se possideri volunt. pro Qu. 89. Omnia quæ teneri ac possideri possunt. 1. cont. Rull. 10. Agri quæ ab Hiempsale possidentur.

† A D I V N C . Impudentissimè, 3. Agr. Publicè bona, 13. Famil. Recte bona, pro Quint.

P O S S V M , l i c e t , v a l e o , p o l l e o , p o t e s t a s , e s t , p o t e s t a t e m , b a b e o , p o t e s t a t e v a l e o , f a c u l t a t e m , v û m b a b e o , p o r i s f u m , f a c u l t a t e , p o t e s t a t u s d a t u r , o p t i o & p o t e s t a s m e a e s t , m i h i l i b e r u m e s t , n u l l a e s t r e c u s a t i o , f a c u l t a s f e r t . 1. Fa. 9. Si mihi integra omnia ac libera sufficiunt. Ibid. Si effent omnia mihi solutiissima. 4. At. 12. Ex quo animo collates ferant hunc ὄχλον, rescribas ad me quantum potes & vales. 6. Fam. 5. Cum hac exceptione quantum valeam, quantumque possim. 7. 17. Si te Cæsari commendavi & tradidi, ut grauissime diligenterissimeque potui. pro Dom. 95. Dico igitur, & quam possim maxima voce dico. 2. de Nat. 12. 9. Aues nidos confiruit, eosque quam possunt mollissime substernunt. 15. Fa. 14. Quam potui maximis itineribus ad Amanum exercitum dux. 1. Att. 14. Sic tuor, ut possim, concordiam. 2. A. 23. Ego nihil pte. terminis, quantum facere entique potui, quin, &c. Brut. 15. Nullis literis assequi possum, ut exprimam. 1. de Orat. 44. Hoc tu si potes tua quadam propria, non communis oratorum facultate potes. 2. 180. Hæc res tantum potest in dicendo, ut ad vindicandum nulla plus possit. Ora. 69. Hoc ad obtinendas causas potest

test plurimum. pro Qu. 1. Ego qui neque vsu satis, ingenio patrum possim. ibid. Que res in ciuitate due plurimum possunt, hec contra nos amba faciunt hoc tempore. 4. Fa. 13. Reip. que minimum nunc quidem potest, sed possum necesse est. pro Qu. 6.9. Qui per vim & scelus possunt plurimum. pro S.R. 4. Qui apud me & amicitia, & beneficia, & dignitate plurimum possunt. pro Cec. 1. Si quantum in agro audacia potest, tantum in foro impudentia valeret, &c. 2. A. 7.2. An ille me vicit? at ne potuit quidem. 2. cōtra Rull. 66. Ager, in quo oliuerum non est, sed fieri potest. 13. Fa. 7.3. Potest fieri vt fallar. 3. Q. Fr. 5. Sed tamen quod fieri potest, non negligam. 2. Attic. 24. Quare item atque eo si potest acius, te rogo, &c. 1. Fa. 2. Nos dignitatem nostram, vt potest, in canta hominum perfidia retinebimus. 5. At. 15. Tenere no potui quin declararem. in Sall. 3. Iam dabo operam quam maxime potero, vt breui id faciam. 9. At. 3. Tota res Brundifina iam quomodo habeat, diutius nescire no possim. 6. A. 18. Quamobrem Quir. consilio quantum potero, labore plus pené quam potero excubabo, vigilabóque pro vobis. de Se. 46. Coniuuium ad multam noctem, quam maximè possimus, vario sermone producimus. de Am. 1. Ut quoad possem, & mihi liceret, à senis latero nunquam discederem. Lege, Q. v. o. p. 8. At. 22. Facere nos possum, vt nihil ad te dem literatum. 2. de Or. 39. Non possum quin exclamem. Lege, Ex c. l. a. m. o. pro Planc. 102. Quid enim possum aliud, nisi mārere? pro Font. 2.6. aut quoniam id quidem non potest, &c. ibidem. Aut si non poterit, &c. Ora. 117. Erit igitur haec facultas in eo, vt definire rem possit. 1. Fam. 1. Quod commido Reipub. facere possis. 5. V. 13.1. Plūque aliquantò apud te pecuniae cupiditas, quam iudicij metus posset. pro P. Opp. Multum posse ad salutem alterius, honori multis: parum potuisse ad exitium, probro nemini fuit. pro C. Cornel. 1. Alter nihil vnu potest contra multos.

[†] A D V E R B. Amplius nihil, multum laude, plurimum opibus, pro Planc. Contrā fortasse, plurimum in dicendo. Orat. Cumulatissimē facere, perridiculē, 2. de Orato. Faciliē esse alicubi, planē non, 12. At. Melius non, 3. de Or. Multum ad, 2. Offic. Multum autoritate, 4. Verr. Multum in suffragiis, 1. Attic. Multum iuuare apud, 16. Att. Nusquam intexere aliquem, pulchre non curare, recte, 13. Att. Omnia nihil dici pro Mur. Omnia nihil, de Clar. Parum vsu, ingenio plurimum per scelus, pro Quint. Plane nullo modo sustinere, 11. Attic. Plurimum apud, 5. Verr. Plurimum mari, 7. Verr. Plurimum pecuniam, 3. Verr. Plurimum perficere, 2. de Inuen. Plurimum viribus, 1. de Inuen. Quam maxime, pro Flac. Quomodo, pro Cluent. Supra nihil, 14. Fam. Tūtō non peruenire, 2. Phil.

[¶] Syntaxis. Dum integra, liberaq. sunt omnia, soluta. Si possis, & vales. Quantum valeo, quantumq. possum. Hoc parum in ciuitate potest. Per vim & scelus posse, amicitia, virtute. Ego (vt potest) ad est, ut fieri potest. Quam maximē possis. Non possum, quin exclamem.

Post, POSTERIVS, postea, post hoc, vel post id tempus, sub, posterius, secundum. (antē, à fronte).

Ordinis ratio, 7. Fa. 5. Ut initio mea sponte, post autem in uitatu mitendum duxerim. 3. de Finib. 22. Non ineft in primis natura conciliationibus honesta actio, consequens enim est, & post sequitur. Orat. 122. Post omnia perorationem concludere. 6. At. 1. & 1. de Leg. 18. Sed hēc posterius, & coram fortasse commodius. pro Qu. 19. Posterius, inquit, ista videbimus, nunc, &c. de Clar. 287. Ipse Thucydides, si posterius fuisset, multò matutio fuisse, & mitior.

Temporis, 3. V. 111. Post te prætorem. 6. Att. 1. Quoad mecum, &c. post, &c. 2. V. 17. Primiō, &c. post, &c. 1. Fa. 9. Paucis post diebus quam Luca discesserat. 6. At. 1. Hic magistratus multis annis post Decemviro institutus. pro Flac. 56. Pecunia recuperata est multis post annis. pro S.R. 128. Aliquot post menses is occidus est. 2. de Ora. 276. Aliquot post diebus. 5. At. 20. Castra paucos post dies habuimus. de Cl. 2. 18. Anno post, & deinceps reliquis annis. Ibid. 3. 16. Ita recepi me biennio post. Orat. 107. Post aliquanto, 3. C. 11. Post autem aliquantō. 1. de Diu. 100. Sexenio post Veios captos. pro Cael. 1. 9. Cur tanto post potius quam continuo queri maluit de Ar. 15. O post hominum memoriam fortissimi consules. 4. C. 14. Causa enim est post urbem conditam hæc inuenta sola, in qua, &c. pro Corn. 2.6. Pauci post genus hominum natum reperti sunt, qui, &c. de Arul. 16. Mea domus, quam Senatus vnam post hanc urbem constitutam ex æario edificandam putauit. Ibid. 13. Nego vñquam post sacra constituta tam frequens collegium iudicasse.

Loci. pro Milo. 2.9. Partim cädere incipiunt eius seruos, qui postebant.

POST, 4. pōst, posthac, præterea, posterius, sum inde, secundum ea, reliquo tempore, pro S.R. 9.4. Quid postea, si Romæ fui? pro Mur. 2.6. Cedo, quid postea? quid rum inde? 2. de Inuen. 1. 54. Postea aliquantō id est, aliquantō post. de Clar. 12. Posteaque prosperæ res deinceps multæ consecutæ sunt. pro S.R. 9.4. Nōnne cogitas te à scelatoribus huc adiectum esse? quid postea? pro Cecin. 9.5. Postea, cur Ebuti de isto potius fundo, quam de alio Cecinna denunciabas. 6. V. 6.6. Iubet iste posterius illos ad se reuerti.

POSTEA Q. V. A. M. postquam. 4. V. 13.8. Posteaquā ego veni, &c. reperire abii. 1. de D. 6.9. Quid ergo Aius iste lequens, quando

cum nemo norat, aiebat & loquebatur? Posteaquā & sedem & aram inuenit, obmutuit. 4. Fa. 4. Posteaquā mihi renuntiatum est, &c. grauitet molesteque tuli. 5. 2. Postea verò quām profectus es, &c. velim, &c.

[¶] Syntaxis. Quid postea? Quid tum inde? Postea, cur, &c. Postea vero quām.

P O S T E R I, posteritas, qui inferioris sunt etatis. de Clar. 324. Dicendi genus quod fuerit in utroque, orationes utriusque etiam posteris nostris indicabunt. 1. Qu. Fr. 1. 34. Posterorum erit verius iudicium, obrectatione & malevolentia liberatum. pro Dom. 101. Ut apud posteros nostros cōiuratiois autor fuisse videar. 5. de Fin. 13. Horum posteri degenerarunt. Ibid. Horum posteri meliores. Postq. ad Quir. 2.4. Posteri nostri, &c.

P O S T E R I O R. (superior, prior. de Cl. 43. Thucydides paulò etate posterior, 3. de Or. 18.4. Paria esse debent posteriora superioribus. 4. Acad. 44. Ita priori posterius superiori posterius non iungitur. 12. A. 5. Posteriores cogitationes (vt aiunt) sapientiores solent esse.

[¶] Minus charus. 10. Attr. 4. Horum utriusque semper Reipu. salus posterior sua dominatione & domesticis commodis fuit. pro Rabir. 3. Suam salutem posteriorem salute communis ducere. 13. A. 6. Nihil vita antiquius existimare, omnia libertate posteriora ducere.

[¶] Scelestus. I.P. 66. Nihil isto est posterius, nihil nequius, P O S T E R I T A S, posteris. 12. Att. 20. Domini innumerabiles fieri possunt in infinita posteritate. 1. Tusc. 3. 5. Optimus quisque posteritati maximè seruit. 2. A. 5. Huius rei ne posteritas quidem omnium seculorum immemor erit. 1. C. 29. Non vereor, nequid parricida ciuium imperfecto, inuidia mihi in posteritatem redundet. 5. V. 127. Salus urbis in posteritatem istius avaritia interiit. pro Rab. 29. Spe posteritatis fructuque duci. 1. Fa. 9. Idque me non modò, vt tu sentias, sed vt omnes gentes etiam, vt posteritas omnis intelligat, esse facturum.

[¶] Futura tempora pro Arch. 2.9. Commemorationem nominis nostri, non cum vita tempore dimittendarī esse, sed cum omni posteritate adquandam: [¶] ibid. de immortalitate multa.

[†] A D I V N C. Immemor, 2. Phil. Infinita, 12. Attic.

[¶] Syntaxis. Infinita posteritas. Inuidia tibi magna in posteritatem redundabit. Intelligit posteritas.

* P O S T E R I V S, postea. de Clar. 2.87. Thucydides si posterius fuisset. pro M. Tull. A quo metuisse se dicat, ne ipse posterius occideretur.

P O S T E R V S, consequens. 3. de Fin. 3.2. Sed in ceteris artibus, cūm dicitur artificios, posterum quadammodo & consequens putandum est, quod illi επιγνωμονικόν appellant. ibidem. Verum hæc non in posteris & in consequentibus, sed in primis continuo peccata sunt. 2. Offi. 6.0. Hæc in posterum gratiora theatra, porticus, noua templa. pro Clu. 37. Cūm is apud mulierculam quandam pernoctaret, & ibi diem posterum commoraretur. pro Syll. 52. Nox ea quæ consecuta est posterum diem Nonarum Decembr. 4. V. 41. Postero die mane. Ibid. 1. 39. Postero anno. Part. 69. Prouisio posteri temporis. pro Deiot. 2.1. In posterum, inquit, diem distulit. 10. Fa. 12. Differre rem in posterum. Brut. 1.5. & 10. A. 16. Distilimus sermonem in posterum. pro Muræn. 5.9. Sapiens, ac multum in posterum proficiens. 3. A. 36. & 2. contra Rull. 9.0. Multum in posterum prouidens. 2. Fa. 8. Longè in posterum proficere. 5. V. 48. pro Cl. 10. Ad posterum. in posterum. * pro C. Corn. 1. Aufiscatus posterus annus.

[¶] Syntaxis. Posterum & consequēs. In posterum audies, differre rem Sapiens, & in posterum proficiens. Longè in posterum proficere. Ad posterum.

P O S T H A B I T U S, neglectus. 2. contra Rul. 4. Hoc honore ex nouis hominibus primum me multis posthabitis effecisti. 5. Tusc. 2. Vt omnibus rebus posthabitus, totos se collocarent, &c.

P O S T H A C, deinceps, deinde. (antē, hoc tempore. 9. Attr. 19. Post hac ad te scribam planū. 7.3. Posthac neque herculē antē negligentes fuimus. 9. Fa. Item posthac si quid opus erit, facies ut sciam. 7.1. Posthac ad ludos venies, nōsque vites. 3. C. 29. Id ne vñquam posthac accidere possit, prouidendum est. 2. A. 77. Caput autem literarum, sibi cum illa nihil posthac futurum.

P O S T H A C, deinde. 1.3. At. 50. Inde ambulauit in littore, posthac in balneum. 1. de Inu. 33. Primum nati vitam, &c. deinde suum consilium, &c. posthac, quid Sosiam velit facere.

P O S T I L L A, pro Postea. 1. de Diu. 4.2. Poëta.

P O S T H V M S, qui ex ea quam pater grauidam reliquerat, natus est: id est, post humatum patrem. 1. de Or. 18.0. Qui esset secundum posthumū & natum & mortuum hæres institutus. pro Cec. 13. M. Curius, qui hæres institutus esset ita mortuo posthumo filio, cūm filius non modò mortuus, sed ne natus quidem esset.

P O S T I S, bofia velianus tabula, seu latr. porta. pro Dom. 6.0. Qui parietibus, qui testis, qui postibus meis bellum intulisti. Ibidem 11.9. An putatis, si is postem tenuerit, & aliquid dixerit, domum vniuersiisque confecrari posse. 3. Attic. 1.5. Caput legis Clopidum in curia post fixis, &c. pro Do. 12.1. Postē teneri in dedi-

catione templi oportet: ibi enim postis est, vbi templi aditus, & valuae ambulationis.

P O S T L I M I N I V M. Top. 36. Cūm ipsius postliminij vis quæritur, & verbum ipsum notatur, in quo Seruius noster nihil putat esse notandum, nisi post, & liminium, illud productionem esse verbi vult, vt in finitimo, legitimo, æditimo, non plus inesse timum, quæ in meditullio tullium. Scœuola autem P. filius iunctum putat esse verbum, vt sit in eo & post & limen: vt quæ nobis alienata sunt, cūm ad hōstem peruererint, ex suo tanquam limine exierint: hinc cūm redierint post ad idem limen, postliminio, videantur rediisse. ibi Postliminio rēdeunt hæc homo, nauis, mulus clittellarius, &c. 2. de Or. 137. Ei quem pater patratus dederit, si is receperit non sit, postliminum esse. 1. 181. Quem pater patratus dederit, ei nullum esse postliminum. ibi. 182. Postliminio redire. pro Cecin. 98. Si non accipiunt, vt Mancinum Numantini, rētinet integrum causam, & ius ciuitatis. pro Cor. 28. Non solūm dedicatione, sed etiam postliminio fit ciuitatis mutatio.

P O S T M E R I D I A N U S, pomeridianus. 3. de Or. 17. Inclinato iā in postmeridianū tēpus die. 3. Tusc. 7. & 2. Att. 52. Literæ matutinæ & postmeridianæ. 5. de Fin. 1. Postmeridiana ambulatio. **P O S T M I T T O, postpono, omitto.** pro Cæl. 14. Quod in alicuius agrestis periculo non postmitteret, id homo eruditus in infidili doctissimi hominī disimulandū putaret: alias, prætermitteret. **P O S T P O N O, posthabeo.** 16. Fa. 21. Sed omnia postposui, dummodo præceptis patris pararem.

P O S T Q V A M, vbi, vi, simul, simulac, simulut, simulq. de Pro. 5. Quo ille postquam nihil à misericordia extorquere potuit, cohortes in hyberna mysti. 7. Fa. 3. Me voluisse etiam reliquis omnibus postquam non potuerim, mihi ipsi fineū fecisse. 12. At. 1. Vnde cimo die postquam à te discesseram, hoc literularum exaraui egrediens ē villa. 6. 3. Nihil habebam noui, quod post accidisset, quam dedissem ad te liberto tuo literas.

P O S T R E M O, postremū, nouissimè. 1. de Nat. 105. Quæro igitur primū, &c. deinde, &c. postremo, &c. Ibid. Deus quid appetat, ad quam denique rem motu mentis vtaur, postremo quomodo beatus sit.

P O S T R E M U M, postremd. 3. de Or. 6. Vt vestigium illum ipsum, quo ille postremum institisset, contueremur.

P O S T R E M U S, ultimus, extremus, nouissimus. Orat. 50. De firmissimis alia prima ponet, alia postrema, inculcabitque leuiora. 6. Att. 2. Respondebo priūm postremæ tuæ paginæ. 1. Fa. 9. Ego autem cūm illa sequor, quæ paulò antè proposui, tum hoc non in postremis, de quo cceperam exponere.

P e f f i s m u s. Brut. 16. & pro S. R. 137. Postremi homines: id est, nequissimi. 2. A. 113. Seruitus est postremum malorum omnium. **P O S T R I D I E, postero die.** 3. Fa. 8. Hac scripti postridie eius die: id est, postridie Non. Octob. 8. 2. Postridie eius absolutionis in theatrum Curionis Hortensius introiit. 16. Att. 4. Venatio, quæ postrid. lud. Apollinar. futura est. 11. Fa. 6. Lupus noster cūm Romani sexto die Mutina venisset, postridie me mane conuenit. Ibid. Iudices adesse iubentur postridie. 2. A. 63. Tantum vini in Hippia nupriis exauferas, vt tibi necesse esset postridie vomere. 13. Att. 12. Ego vt constitui adero, atque utinam tu quoq; eodem die: fin (quid enim multa?) utique postridie. 2. Qu. Fr. 8. Postridie quam tu es profectus, multa nocte veni ad Pompeium. 9. Att. 4. Eam mihi Philotimus postridie quam à te accepit, reddidit.

Syntaxis. Postridie eius diei. Postridie eius absolutionis. Postridie Bacchinalium.

P O S T V L A T I O, postulatum. pro Mur. 47. Concessit Senatus postulationi tuz. 7. At. 6. Est illa quidem impudens postulatio, de Arus. 2. 6. De ea re scriptum est, postulationes decretas esse Ioui, Saturno, Neptuno, Telluri, diis celestibus. ibidem. 3. 1. Eodem ostento telluri postulatio debetur. 2. de Inu. 103. In deprecatione ignoscendi postulatio concretur. 4. V. 147. Postulationum formula. 1. Qu. Fr. 10. De te est honorifica mentio facta, cūm te vnum dicentes postulationi L. Sestij Pansæ restitisse. pro S. R. 7. Si vobis aqua & honesta postulatio videtur: ego contra breuem postulatiouem affero.

T A D I V N C. Aequa, 3. Ver. Aequa, & honesta, pro S. R. Brevis, tum impudens. 12. Att. Turpis, 1. Att. Valentior, 7. Attic.

P O S T V L A T U M, postulatio. 12. A. 2. Reliquum est, vt accipiantur & remittantur postulata per literas. pro Fl. 79. Legati Apollonienses omnia postulata de iniuriis vnius Deciani detulerunt. 12. Fa. 4. Legati vtrō ab illo ad nos intolerabilia postulata retulerunt. 7. At. 15. Postulata hæc ab eo interposita sunt, quo, &c. Postulata Geometrarum, lege. **P O S T V L O.**

T A D I V N C. Communia, grauissima, nouum, ridiculum, 4. Ver. Intolerabilia, 12. Fam.

P O S T V L A T V S. 2. Qu. Fr. 3. Sestius à Nerio de ambitu est postulatus. In Vat. 33. Postulatus fuisti lege Licinia.

T A D I V R E. Stulte, 3. ad Qu. Fr.

P O S T V L A T V R. 1. Fa. 2. Postulatum est, vt Bibuli sententia diui-

deretur. 1. V. 8. Efflagitatur, postulatur; poscit. pro C. Corn. 1. Postulatur apud me prætorem primum de pecunis reperundis. **P O S T V L O, peto, posco, desidero, require.** Anteq. 23. Illud à vobis postulo, petoque, vti, &c. 3. Fa. 10. Omnia volo à me postules & sumptu nihil decreuisse, nisi quod principes ciuitatum me postulasset. pro Cor. 3. 4. Gaditani à Senatu de fœdere postulaunt. 7. Att. 6. Cæsari quod postularet concedendum esse. 1. Qu. At. 4. Nec iam recusat, sed quodammodo postulat vt appelletur tyrannus. Orat. 125. Vt causa natura & temporis ratio postulabit. 2. Offic. 58. Ludi postulantur ab ædilibus, à populo. pro Quint. 13. Tamen quia causa postulat, non flagitat, præteribo. 6. Att. 3. Ratio quidem & opinio hominum postulat fratrem. 5. Fa. 14. Non intelliges duplicari sollicitudines, quas eleuata te prouidentia postulabat. 2. de Or. 3. 13. Res hoc postulat, vt. 2. Fa. 16. Vt tua fides postulat. 1. de Inu. 9. Longius quam res postulat. 1. de Or. 101. Nam quod tu non poteris aut nescies, quis 3. 33. Geometrae solent non omnia docere, sed postulare, vt quendam sibi concedantur, quo facilius, quæ velint, explicent. 1. de Fi. 2. Difficilem quandam temperantiam postulant in eo quod. ¶ Accuso. 8. Fa. 12. Ego Appium eadem lege postulau. 3. Qu. Fr. 1. Gabinium tres adhuc factiones postulant. Ibid. Lenulus, qui iam de maiestate postulauit. de Am. 84. Néque quicquam nisi honestum & rectum alter ab altero postulabit. pro S. R. 77. Postulare seruos in quæstionem Post. in Sen. 8. Postulare aliquem lauit.

P imploro. 1. At. 24. Postulare fidem publicā, &c. id est, implorare. **T A D I V R B.** Acrius, 1. At. Amplius, pro Qu. Arroganter, impudent, 4. Acad. Impudentissime, 7. Att. Nominativi, vehementius, 4. At. Pl. ne, de Pet. Conf. Praclarè, 7. Ph.

Syntaxis. Hoc te postulo: & , à te. Te de hoc postulo. A te omnia postulo & expecto. Postulō, non flagito. Postulant geometrae, nondcent. Postulare aliquem de maiestate.

P O T A N D I. 5. Tuf. 118. Aut fruatur cum aliis voluptate potandi. **P O T A N S,** 2. de Fin. 65. Clamat virtus, M. Regulum beatiorem esse, quam potentiam in rosa Thorium.

P O T A T V R. 2. A. 67. Totos dies potabatur.

P O T A T V S, 5. Tufc. 13. Sic Stoicorum ista magis gustata, quam potata delectant.

P O T A T I O, perpetratio. 1. de D. 115. Si modò temperatis scis, modicisque potationibus est affectus. * pro Q. Gall. Hesita potatione oscitantes.

P O T E N S, valens, qui in magna potentia est, magnas vires, magna opes habens, summa potestate prædictus, magnis opibus prædictus, opibus & copiis affluens. 2. de Inu. 169. Amplia & potens ciuitas, opibus valens. Brut. 10. Potens homo, vel potentissimus potius. pro Pom. 4. Duo potentissimi reges. Fa. 16. Ne quid temere dicam faciam contra potentes. 1. ad Her. 40. Si quis potens & fatus, &c. pro Cæl. 2. 1. Homo potens, gratiosus, disertus. pro Dom. 49. Cūm tu florens ac potens per medium forum popularis volitares. pro Planc. 33. M. Drusus tribunus plebis homo potentissimus. ibid. 51. Potentissimus & clarissimus cuius C. Claudius. 2. Off. 62. Vir fortunatus & potens. Brut. 4. Infinita tribuere parentibus. 2. de Di. 116. Aëacidæ bellipotentes magis, quam sapientes potentes: alter sapientipotentes 6. At. 3. Potentissimorum hominum contumaciam nunquam tuli.

Syntaxis. Præpotens rerum omnium Deus. Terra mariq; præpotens carthago.

P O T E N T I A, potestas, vis, opes, magna opes. 2. de Inu. 169. Potentia est, ad sua conferuanda, & alterius obtinenda idonearum rerum facultas. Brut. 10. Potentia in vi posita est & armis pro Cæl. 71. Nimia ista quæ dominatur in ciuitate potestria. pro Pl. 26. & 25. Potentia vix ferenda. 3. Off. 36. Hinc opum nimia potestia non ferenda. 1. A. 29. Opes violentas & minimè fecundam potestiam concupiscere. 3. Off. 82. Qui omnia honesta negligunt, dummodo potestiam consequantur. 1. ad Her. 8. Si vim, si potestiam aduersariorum proferemus. pro Dom. 80. Quæ nec vis temporum, nec potentia, magistratum, nec vniuersitatem populi Rom. potestas labefactare possit. pro Mur. 25. Erant in magna potentia, qui consulebantur. 1. Offic. 9. Tum autem consultant, conduceat id nec ne ad facultates rerum atque copias, ad opes, ad potentiam, &c. 7. At. 3. De sua potentia dimicant homines. pro Mil. 12. Conciones illæ quibus quotidie meam potentiam inuidiosè criminabatur.

T A D I V N C. Alienæ, ep. ad Brut. Gratiæ, noua, pro Planc. Intolerabilis, 2. Ver. Inuidiosa, Senatoria, 2. Attic. Inutilis, 5. Phil. Leuis, atque inops, magna, pro Mur. Maior, pro Seft. Nimia, pro Cæl. Periculosa, & hominum, perniciosa, & intoleranda, pro S. R. Singularis, de Cl. Summa, 10. Phil.

P O T E N T I A, virs agri Piceni. de Arus. 62. & pro Mar.

Syntaxis. Consequi potentiam. Vis & potentia. Eſſe in magna potestia est facultas, ecce genus.

POTESSA

POTESTAS, id est, potest in Arat. ut à Virgilio, Potestur. potestas, facultas, copia, optio, ditio, imperium, magistratus, ius, iuridictio, via potestatis, manus. 2. de Inu. 24. Si fuisse alii quoque cuncta facienda videbitur, aut potestas alii defuisse demonstranda est, aut facultas; potestas, si aut nescisse, aut non affuisse, aut confidere aliquid non potuisse dicetur; facultas, si ratio, adiutor res, adiumenta, & cetera quae ad rem pertinebunt, defuisse alii demonstrabuntur. * pro C. Corn. 1. Ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset. Ibid. Ut omnino ne illius potestate abalienemur.

Potestatem dare, tradere, permittere, ferre. &c. 10. Fa. 13. Ut pri-
mum potestas data est augendae dignitatis tuae, nihil præter-
mis, &c. 1. Qu. Fr. 3. Ita mihi potestas detur in patria moriendi.
2. de Inu. 2. Et pictori quam vellet eligendi potestatem dede-
runt. 3. V. 38. Simulacrum potestas primum data est, adeo ut pro Qu.
87. Alicui vix respicandi potestatem dare. 4. At. 1. Lex, qua Pompeio
potestas rei frumentariae daretur. 2. cont. Rul. 23. Si vobis
ex omni populo potestas deligendi esset data. pro Do. 44. Hanc
vos tribuno potestatem dabitur. 5. Fa. 2. Priuare aliquem potes-
tate faciendo aliquid. pro Flac. 4. Populus omain potestatem
suam de bonis tradit nobis. pro Corn. 37. Deferre potestatem
alicui tribuendorum beneficiorum. 2. cont. Rul. 37. Decemui-
ris corrumpendarum tabularum publicarum magna potestas
permittitur. pro Flac. 23. Publica litera retentae sunt in accusa-
torum potestate. pro S.R. 78. Cui ne querendi quidem de patre
potestas permittitur. Postquam in Sen. 3. & 1.V. 54. 5. 75. Permit-
tere alicui potestatem faciendo aliquid. pro C. Corn. 2. Non si-
lenzia, fauente nobilitate, nullo intercessore comparato, popu-
lo Ro. dedit cooptandorum sacerdotum potestatem.

Potestarem esse. &c. de Arusp. 1. Populus Rom. cuius est sum-
ma potestas omnium rerum. 1. Fam. 5. Quoties mihi certorum.
hominum potestas erit, quibus recte dem, non prætermittam
19. Quocunque tempore mihi potestas praesentis tui fuerit, tu
eris, &c. de Prou. 2. Quotiescumque ei locus dicendi & potestas
fuit. Anteq. 16. Vos ego appello, quorum de me maxima est po-
testas. de Cl. 273. Comprehensio, verborum nullius oratoris &
que in potestate fuit. pro Qu. 46. Cui potestas esset agendi quo-
tidie. Atti. 1. Ei potestas fuit auferendi omnem pecuniam ex
edicto meo. pro Dom. 48. Nec corum cuiusquam tibi potestas
fuit. Ibid. 79. De agris ratum est: fuit enim populi potestas. pro
Corn. 17. Ut si Carditani scierint, de aliquo, &c. magna po-
testas sit cuius nostro mutandæ ciuitatis. 16. At. 19. Cum & lege se-
natculo statuendi potestatem haberent. 4. 2. Mea potestas est.
in Vat. 41. An erit haec optio & potestas tua? vt dicas, &c. 2. 5. Si
defeneris, erit quædam nostra potestas. pro Clu. 75. Quæcum
estat potestas id est, quod tum fieri poterat. de Cl. 189. Cui eligen-
di potestas est. 4. Aca. 8. Integra nobis est iudicandi potestas.

In potestate esse. 2. contra Rull. 85. Qui in sua potestate est. pro
Cæl. 17. Tabulas, qui in patris potestate est, nullas confecit. de
Fat. 9. Nam nihil est in nostra potestate, si, &c. 3. At. 22. Lentu-
lus totus est in Pompeij potestate. 4. Acad. 37. Assensio, quæ est
in nostra sita potestate. pro Mur. 8. 3. Huius rei potestas omnis
in vobis sit, iudices, &c. Anteq. 12. In eorum potestate no-
stra sita est salus. pro Qu. 6. Omnes quorū in alterius manu
vita posita est, magis cogitant, quid possit is, in cuius ditione
ac potestate sunt, facere, quām, &c. pro Pomp. 33. Vestros portus
in prædonum fuisse potestate scitis. 6. A. 4. Is in vestra potestate
erit, qui in sua nunquam fuit? quid enim ille inquam arbitrio
suo fecit? semper tractus, quo libido rapuit, quo levitas, quo
vinolentia.

Habere potestatem. pro Corn. 37. Si præmij tribuendi potesta-
tem nullam habemus. Ante. 17. Ego non modò loquendi li-
berè in iudicio, sed ne consistēdi quidem in ciuitate habeo po-
testatem pro S. R. 22. Sylla belli gerendi potestatem solus ha-
bet. Ibid. 29. Vos, qui summam potestatem habetis. 1. Q. Fr. 1. 23.
Habere summam potestatem in aliquo loco. in Sall. 13. Pater
tuis qui eo tempore summam tui potestatem habuit. de Ar. 54.
Sylla regalem habuit potestatem. 2. de Inuent. 150. Habere
potestatem faciendo testamenti. Ibidem 81. Habere potestatem
iudicandi. 2. V. 53. & 3. 98. Proinde quasi exscribendi po-
testamen haberet. 16. Attic. 19. Cum Co s. & lege & S. C. sta-
tuendi potestatem haberent. 1. Offic. 32. Theseus ter optandi a
patre habuit potestatem. Anteq. 27. Liberum spiritum ducendi
nullam habeo potestatem. 1. A. 30. Ius potestatisq; imperan-
di habeo. de Aruf. 13. Pontifices potestatem habent iudicium. 1.
A. 3. Dictatura, quæ vim iam regia potestatis obfederat.

Potestatem facere, concedere, fieri. 1. Q. Fr. 2. Cum prætores die-
bus aliquor adiri non possent, nec potestatem sui facerent. 8. A.
31. Qu. Mutius faciebat omnibus sui conueniendi potestatem.
1. 16. Concedere alicui potestatem peccandi. 3. C. 11. Si quid
de his rebus dicere veller, feci potestatem. 6. V. 149. Nisi mina-
rus esset, tabularum potestas mihi facta non esset. 3. 15. Iudices
subscribendi mihi fecerunt potestatem. pro Dom. 6. Scio te mihi
bi instaurandæ cæsi potestatem fecisse. pro S.R. 73. Facio tibi
potestatem interpellandi. 1. A. 38. Quæ potestas si mihi saepius

fiet, vt tar. si minus, &c. Antequ. 27. Nequæ mihi libera loquendi
facta est potestas. 6. V. 64. Nequæ se aliis videndi potestatem ef-
fe facturum. 1. 45. Quotiens ille tibi potestatem optionemque
facturus sit, vt eligas, vtrum velis. 13. At. 21. Ut fieret tuis descri-
bendi potestas.

Formule varie. Ibid. Habere aliquem in sua potestate. 4. V. 33. Quodrumplatorum quicquid erat, habebat in potestate pro Syll.
60. Ut oppidum & Pompeianos in sua potestate haberet. 4. de
Fin. 86. Si modò sit aliquid esse beatum, id oportet totum ponere
in potestate sapientis. pro Cec. 98. Si pater vendidit eum quem
in suam potestatem suscepere, ex potestate dimittit. pro Dom.
77. In te P. Fonteius vita necisque potestatem haberet, vt in filio.
2. C. 26. Gladiatores quanquam, &c. potestate tamen in ve-
stra continebuntur. 3. V. 97. Tenere aliquem in sua potestate &
ditione. 1. Qu. Fr. 1. 31. Tenere motum animi in sua potestate.
3. V. 150. Venire in arbitrium ac potestatem alicuius. Brut. epist.
pt. in. 7. In potestatem hostium veniendum est. 2. contra Rull.
73. Redigere aliquem in suam ditionem ac potestatem. 2. de
Ora. 70. Mentes eorum qui cum aliqua statuendi potestate ag-
diant, mouere posse. 6. V. 32. Per potestatem auferre aliquid alicui.
1. de Leg. 23. Isid. imperiis & potestatibus parere. pro Font.
27. In potestatibus, in imperiis gerendis. 2. ad Her. 25. Misericards
in potestatibus. 3. 14. In potestatibus gerendis. pro Plop. 69. Quic-
quid in hac potestate prætoria possum &c. pro Cl. 74. L. Quin-
tius illud iudicium pro potestate dimitti iussit. 1. A. 18. Qui to-
gatus in rep. cum potestate & imperio versatus est. 3. C. 18. Hæc
virbe deorum immortalium natu atq; potestate administra-
ri. pro Do. 24. Extraordinaria potestas. 3. de Natu. 88. Vis omnis
potestas deorum. 1. Qu. Fr. 1. 4. Fortunæ potestas in omnibus. pro
Dom. 10. Vir summa potestate prædictus. 2. de Nat. 29. Vir di-
gnus potestate & dominatu omnium rerum. 3. Tuscu. 10. Qui
igitur exisse ex potestate dicuntur, idcirco dicuntur, quia non
sunt in potestate mentis. 4. 77. Itaque iratos dicimus exisse de
potestate: id est, de consilio, de ratione, de mente, quorum potestas in
totum animum esse debet. 9. Att. 8. Duo præfecti fabrum Pompeij
in meam potestatem venerunt, & à me missi sunt. pro Pom. 32.
Cum duodecim secures in holtium potestatem peruererunt. 5.
A. 46. Cæsar equites & sagittarios in suam populique Rom. po-
testatem redegit. 3. de Leg. 4. Idque in repub. nostra maximè va-
luit, quod ei regalis potestas præfuit. Ibid. 10. Gerere potesta-
tem. Ibid. 19. Sylla trib. pleb. sua lege iniuria facienda potesta-
tem admisit.

ADIVNC. Amplissimæ, 1. cont. Rull. Decemuiralis, extraordinariæ,
magna, maior, maxima, sempiterna, 2. cont. Rull. Incolus iudicandi,
infinita, Prætoria, pro Pomp. Humana, 2. de Nat. Incredibilis, 3. Philip.
Integra, 7. Phil. Integra iudicandi, 4. Aca. Iusta, & legitima, 3. de Nat.
Legitima, 1. Tuscul. Libere, 4. Ver. Nimia, par, peltifera, regia, 3. de Leg.
Patria, priuata, 1. de Inuen. Regalis, de Arusp. Summa, pro Mar. Tenuis,
10. Fam. Tota, 6. Att. Tribunitia, 7. Ver.

Syntaxis. Potestatem alicui dare, tradere, permittere, deferre. Cum
mihi tui presentis fuerit potestas. Integra mibi est eligendi potestas.
Summam habere potestatem, ius, potestatemq; Facere, concedere alicui
potestatem. In potestatem suscipere, redigere. In potestate tenere,
continere. In potestatem venire, & arbitrium. Ex potestate facere. Pro
potestate aliquid impetrare. Per potestatem facere. Potestatem gerere.
Ab aliqua legitima potestate vocatus. Nutus & potestas. Imperium
& potestas. Vis & potestas Dei. Vir dignus potestate & dominatu re-
rum omnium. Amentes ex potestate exireunt. In mentis esse potestate.

POTIENDI. de Sen. 39. Voluptatis aidæ libidines temerè &
effrenatè ad potiendum incitatur. 1. de Fin. 60. Voluptates qua-
rum potiendi spe inflammati faciunt, &c. 5. Tuscu. 93. Secundum
genus cupiditatum, nec ad potiendum difficile censem, nec vero
ad carendum.

POTIENS. 3. 41. Ut natura iis potiens, dolore carerit.
POTIO, potu, pro Clu. 30. Cui cum ipse poculum dedisset, subito
illa in media potione exclamauit se maximo cum dolore mori-
ri. Ibid. 40. Medicus prima potione mulierem sustulit. Ibid. 173.
& 1. de Fi. 37. Cum cibo & potionе famæ sitisque depulsa est. 3.
Tuscu. 45. Demus scutellam dulcicula potionis.

ADIVNC. Contentissimæ, 1. de Finib. Dulcicula, 3. Tuscu. Media, pro
Cluen. Modicæ, I.P.

POTIOR, teneo, fruor, impero, pessideo.) (. careo. 4. Acad. 126. Clean-
thes solem dominari & rerum potiri purat. 1. Fa. 8. Quod ij qui
potiuntur rerum, præstaturi videntur. 5. 17. Ciuitates que rerum
potitæ sunt. pro S.R. 70. Dum ea ciuitas rerum potita est. 4. ad
Her. 35. Atheniensium potiti sunt Spartiatæ. 1. Fa. 7. Si explorat-
um tibi sit, posse te illius regni potiti. 13. A. 7. Vincamus odii,
pacęq; potiamur. de Sen. 48. Si etiā nō abunde potitur, non om-
nino caret. 8. At. 12. An cuncte & tergiuerser, & iis me dem, qui
tenent, qui potiuntur. 2. de Inu. 95. Si eo portu potiti essent. 2.
Offi. 76. Omni Macedonum gaza potitus est Paulus.

ADVERB. Abundè rebus, de Sen.
Syntaxis. Dominari, & rerum potiri. Ciuitas que rerum potitur.
Romani Carthaginem sum potiti sunt. Pace potiri. Non abunde poti-
tur, non caret. Cæsar tener, potitur.

P O T I O R, antiquius, longius, charius, melius, prius. pro Mur. 2. Non quo mihi potior sit officij mei, quam huiusc falutis defensio. 10. A. 19. Mors quæ ciuib[us] Rom. semper fuit seruitute potior. 11. Fa. 24. Res est potior oratione. 4. Tusc. 69. Filius plus pollet, potiorque est pater. 1. de Finib. 11. Qui haec legere assueuerit, iudicabit nulla ad legendum his esse potiora. 16. Att. 2. Si quid eiusmodi acciderit, ne quid tibi sit fama mea potius. 3. de Or. 79. Illa semper potiora duxisti, quæ ad sapientiam spectarent. de Am. 19. Itaque ciues potiores sunt quam peregrini, propinquique quam alieni, &c. Top. 6. Topicæ, quæ ad vsum potior erat. 3. V. 106. Quid potius? Ep. Fa. 3. Nemini concedendo, quid tibi potior vetustate necessitudinis possit esse. de Soma. 1. Cum in Africam venissem, nihil mihi fuit potius, quam vt Masinifan conuenire regem. 1. de In. 17. In cōparatione per contentionē, vtrum potius aut quid potissimum sit, queritur. 6. At. 3. Primum quod videtur esse bonus: nemo igitur potior. pro Cæl. 32. **Syntaxis.** Nihil mibi est potius, quam vt, &c. Quid potius, aut quid potissimum.

P O T I S est, pro Potest. in Arato.

Hic caput ad superas potis est demergere partes,

Infra lumborum nunquam conuictiet umbra. De Clas. 172. Hospes non potest minoris: id est, non potest minoris adduci aut vedi. 2. Tusc. 38. Neque sanguis villo potis est pacto profluens consistere.

P O T I S S I M U M, maximè, quam maximè, potius, præcipue. 2. de In. 174. Quanquam præstat honestas incolumitati, tamen utri potissimum consulendum sit, deliberatur. 1. Off. 87. Ut si nautes certarent, quis eorum potissimum gubernaret. pro Mur. 11. In equis, triumphantium prætextati potissimum filii sedere solent. de Ar. 14. De hoc igitur loco sacro videntur potissimum aruspices dicere. pro Mil. 22. Ex cōularibus te creauit potissimum. pro Cæl. 33. Existat igitur aliquis ex hac ipsa familia, & potissimum cæsus ille, &c. 1. de Le. 21. Nam si hoc non probas, à Deo causa ordienda potissimum. pro Cæl. 62. Cur enim balneas publicas, potissimum cōstituerat? pro Do. 9. Ego eos potissimum dānare debui. 4. Fa. 13. Quærenti mihi quid ad te potissimum scriberem.

P O T I T U R V S, i. Tusc. 90. Et ego doleam, si ad decem millia annorum gentem aliquam urbem nostram potituram putem. **P O T I V S**, citius prius. 2. de Or. 317. Oratio in qua non vis potius, sed delectatio postulatur. 9. Att. 17. Conamur opus magnum, sed tamē nihil est quod potius faciamus. 2. Tusc. 52. Zeno Eleates perpeſus est omnia potius, quam consciens delenda tyrannidis indicaret. 1. Off. 68. Nec verò imperia expetenda, ac potius non accipienda interdum. 7. Att. 7. Depugna, inquit, potius, quam seruias. de Clas. 291. Magnus homo, vel potius summus. 5. A. 22. Quæ eius festinatio? nisi vt ad urbem potius exercitum maximum adduceret? 1. Att. 16. Quid potius sit.

P O T I V S Q V A M, prius quam, antequam. pro Mil. 100. Cur non id meo capite potius luitur quam Milonis: præclarè enim vixi so, si quid mihi acciderit prius quam hoc tantum mali videro. **P O T O**, bibo, perporo. de Cl. 187. Si potare velis, de dolio tibi hauriendum est. * pro M. Font. Galli posthac dilutiū potabunt. **P O T V S**, adiect. haustus. de Clas. 43. Themistocles exceptit sanguinem tauri patera, & eo poto mortuus concidit.

* Qui bene bibit. pro Mil. 57. Adde inscritam pransi, poti, oscitantis ducis. 7. Fam. 22. Domum bene potus redieram.

T A D V E R B. Benè, 7. Fam.

P O T V S, subſt. potio, i. de D. 60. Cū ea pars animi. quæ, &c. sit immoderato obſtupefacta potu atque paſtu.

T A D I V N C. Immoderatus, i. de Diuin.

P R A E, propter. 13. A. 20. Quorum ille nomen præ metu ferre non poterat. 9. Att. 14. Non hercule præ lacrymis possum reliqua scribere. 11. 7. Præ fletu & dolore. Ibid. 17. Præ sollicitudine ac stomacho multa scribere non possum. pro Plan. 99. Præ morore loqui non possum. Ibid. 30. Idem poſta præ mandatis requisitus. 4. V. 97. Præ cupiditate officij sui rationem non habet. 5. 12. 8. Præ lucro prædāque nullius habere rationem. 2. Att. 21. Præ multitudine: id est, propter multitudinem. 1. Tusc. 101. Sollem præ iaculorum multitudine non videbitis, & sagittarum umbra. 6. Att. 5. Præ cura iocari non poteram.

* Ratione habita. 2. contra Rull. 95. Illi Romanæ præ sua Capua irridebunt, illam copiam cum hac per risum ac per iocum contemnent, agros nostros cum suis conferendos scilicet non putabunt. 3. Off. 47. Illa præclara in quibus utilitatis species præ honestate contemnitur. de Am. 4. Qui in ipsa senectute præ characteris floruisse. de Clas. 285. Hegeſias verò illos Atticos præ se penè agrestes putat. 9. Att. 4. Illa nihil fuerunt præ his de victoria gratulationibus. I. V. * Ipse consul in hac causa præ me, minus etiam quam priuatus erit. 4. V. 156. Omnia pericula pro salute sua leui duxerunt. 4. Fa. 4. At contraria nobis non tu quidem vacuus moleſtii, sed præ nobis beatus. 4. de Fin. 73. Diuitiæ nec magnum bonum, & præ rectis honestisque contempnendum. pro 5. R. 135. Hominem præ se neminem putare. 4. ad Heren. 29. Præ se neminem ducere hominem. 4. V. 40. Præ se alios pro nihilo ducere. Leg. P. R. M. E. F. E. O. Acad. Academicos præ

illis modestos cautosque homines vīsum iri Epicuro. **Syntaxis.** Prae stomacho nihil omnino dico. Prae crux asperguntur Pompeius.

P R A E B E N D V S. 1. Off. 41. Vt seruis ut mercenariis ad operam exigendam, & iusta præbenda.

P R A E B E O, impertio, adhibeo, exhibeo, praſto. 2. de Nat. 117. Ac vītale & salutare spiritum præbet animalibus. de Clas. 242. C. Cosconius eam verborum copiam si quam habebat, præbeat populo. pro At. 16. Hęc studia rebus aduersis perlungum ac foliarium præbent. 9. At. 8. Vt quam lenissimum me præberem. **Q. Fr. 2.** In literis mittendis te nimis inexorabilem præbuit. 1. 3. 3. Animus præbeo ad illius perniciem moderatum. 2. Offic. 26. Socij spectatores se otiosos præbuerunt Leutrica calamitas. præbuit, talis te nobis hoc tempore impertas. pro Cec. 26. Qui & in re misericordem se præbuit, & in testimonio religiosum. 5. Fa. 18. Téque virum præbeas. 15. 17. Præbere se hominem in malis. 2. 18. Præbere se dignum suis maioriſbus. 5. 2. Præbere se æquum iudicem alicui. 7. V. 27. Præbere se patientem atque impigrum. 8. At. 4. Præbere se superbū. 14. 13. Præbere se placabilem alicui. 3. V. 82. Veres in ciuitatibus lociorum non legatum pop. Rom. sed tyrannum præbuit. 1. de Or. 198. Præbere se ministrum alicui in aliqua re. 2. Off. 77. Præbere se moderatum in aliqua re. pro Pl. 91. Præbere se gratum bene meritis. 1. Offi. 132. Appetitum rationi obedientem præbeamus. 2. Q. Fr. 5. Præbere sponsalia genero. Anteq. 13. Præbere aures vacuas. * con. C. Anton. Cui spectaculum ciuii modi tua crudelitas præbuit.

T A D V E R B. Libenter se creditum, peregrinū, 15. Attic. Minutatim, 16. At. Publicè vītum, i. de Orat. Vicissim se auditorem, 3. de Nat.

P R A E B I T V S, de N. 80. Reguli corpus Pœnorū crudelitatis est præbitum.

Syntaxis. Aer vitalem & salutarem spiritum præbet. Præbere se lenem, superbū, durum, virum. Animus moderatum præbet. Præbitum corpus crudelitati hostium.

P R A E B I T O R, 2. Offic. 53. Vt Macedones non te regem suum, sed ministrum & præbitorem putent.

P R A E C A V E N D V M, 5. de Fin. 31. Quibus abest ad præcaendum intelligendi astutia.

P R A E C A V E O, ante caueo, declino, vitro. pro Pl. 53. Prouidere ante, & præcauetere. Anteq. 14. Præcauetate, ne, &c.

P R A E C A V E T V R, 2. At. 1. A me ita præcautum atque prouisum. 2. de In. 99. Aut nisi fecisset, præcaueri potuſset. 3. Tūl. 53. Cum viderit præcaueri potuisse, si prouisum esset.

P R A E C A V E O R, 6. V. 91. Res mihi prævia atque præcauta est. pro S. R. 116. Mala quæ difficillime præcauentur.

T A D V E R B. Diligentissime peccata, difficillime, pro S. R.

Syntaxis. Hæc sunt satis prouisa & præcauta. Præcaueatur periculu.

P R A E C E L L E N S, excellens, præstans. pro Cor. 24. Vir & animo & virtute præcellens. 6. V. 97. P. Scipio, vir omnibus rebus præcelentissimus.

P R A E C E L S V S, excelsus. Ibid. 107. Præcessus atque editus locus.

P R A E C E N T I O, cantus qui aliquem vel aliquid precedit. de Ar. 21. Tui sacerdotij sunt thensæ, curricula, præcentio, &c.

P R A E C E P S, inconsideratus, ruens, periculus, subitus. 3. de Orat. 207. Sol ipse iam præcipitans me haec præcipitem penè evoluerre coegerit. 4. Ac. 68. Ut tamen in præcipitem locum non debeat se sapiens committere. pro Fl. 105. Via præceps & lubrica. / via plana & stabili. de Ar. 51. Ille demens, & iampridem at penam exitumque præceps. 5. A. 37. Homo amentissimus, atque omnibus consilis præceps & deuius. pro Mil. 86. Aliquis præceps amentia. 7. V. 120. Præceps amentia ferrebare. 4. ad Her. 13. Ut enim præcipitem perturbetis ex ea ciuitate, quam, &c. I.P. 68. Lubricum genus orationis, adolescenti non acriter intelligenti saepe præceps. 9. At. 12. Subitus discessus, & præceps profectio. 6. V. 67. Antiochus præceps ex prouincia exturbatus est. 2. At. 21. Progressus præcipitem, inconstanter redditum videt. 3. V. 7. Agunt eum præcipitem pœna ciuium Romanorum. pro Ccc. 60. Si axis aliquem de fundo præcipitem egeris. Ibid. 49. Aliquis manu demotus & actus præceps. de Am. 91. Obsequium, quod, &c. amicum præcipitem ferri finit. ad Ost. O meam calamitosam & præcipitem senectutem. pro Fl. 48. Homo volubilis præcipiti quadam celeritate dicendi. pro Do. 91. Nullo labore tuo præcipiti furori restituisse. 3. de Or. 13. Propter tot tantosque tamque præcipites casus. pro Pl. 6. Sed ego cœcum & præcipitem ferri confitear in causa, si, &c. 1. de Diu. 18. Præcipites cœli partes.

T A D V E R B. Iampridem ad pœnam, de Arusp.

Syntaxis. Præcipitem multa euoluerre sole præcipite. In locum præcipitem se committere. Præceps & lubrica via. Ad pœnam præcipitem consilio præceps ac deuius. Præcipitem perturbare ex ciuitate, & exturbare. Præcipitem agi conscientia. Saxis aliquem de fundo præcipitem agere. Præceps casus cœli pars.

PRAECEPTIO, præceptorum explicatio, doctrina. 1. Off. 6. Itaque propria est ea præceptio Stoicorum. Orat. 141. & 2. de N. 78.
TADIVNC. Firma, similius argumentorum, 1. de Inuent. Diuersa; 2. de Inuent. Propria, 1. Off. Tribunita, I.P.

PRAECEPTOR. docto. 3. de Or. 54. neque disiuncti doctores sed iudicem erant viuendi præceptores atque dicendi. 2. A. 24. Hunc tu autorem & præceptorem omnium consiliorum, toulque vita debuisses habere. 5. Fa. 13. Hoc fortiori me puto, quam te ipsum præceptorem fortitudinis. 1. de Inu. 35. Artium liberalium magistrorum & viuendi præceptores.

TADIVNC. Fortis, Fami.
PRAECEPTRIX, magistra. 1. de Fi. 43. Sapientia præceptrice in tranquillitate viui potest.
PRAECEPTVM, monitum, admonitio, institutum, iussum, via, ratio, 5. Fa. 13. Tuis monitis præceptisq; omnis est abiiciendus dolor. Orat. 114. & 5. de Fin. 10. Aristoteles tradidit plurima præcepta differendi. 1. de Or. 84. Qui dicendi præcepta tradunt. 2. Tuscul. 18. Dare præcepta de aliqua re. 2. de Or. 76. Præcepta de remilitari cuiquam dare. 152. Philosophi nulla dant præcepta dicendi. de Clat. 263. Disciplina Hermagoræ dat rationes certas & præcepta dicendi, quæ habent ordinem, & quædam errare in dicendo non patientes vias. Or. 141. Præcepta, & quasi vias, quæ ad eloquentiam feram, tradere. 1. Off. 1. Te abundare oportet præceptis institutis que philosophia. pro Fl. 106. Huic pueri viuendi præcepta dabitur. 2. Offic. 5. 1. Etiam hoc præceptum officij diligenter tenendum est. 2. de L. 13. Neque medicorum præcepta dici verè possunt, si qua incij imperitiæ pro salutaribus mortisera conscriperint. 1. de Or. 137. Non negabo, me ista omnium communia & contrita præcepta didicisse. Fra. ep. Philosophiae quidem præcepta noscenda.

TADIVNC. Acutum, historica, necessarium, propria, perulgata, plurima, 1. de Orat. Breue, dissimile, 3. Offic. Breuiora, contraria, & communi, 1. de Orat. Certa, commune, magna, peracuta, permulta, reliqua. Inuent. Extremum, 2. Offic. Firma, & stabilia, & coniuncta, natura summa officij, 4. Tuscul. Mortifera, salutaria, 2. de Legib. Multa, superiora, Part. Oratoria, 2. de Inu. Praelata, pro Sest. Vera, 3. de Fi. Verus, 5. Tuscul.

Syntaxis. Monitis præceptis suis. Rationes & præcepta. Via ac præcepta & instituta:

PRAECRPO. præcipio. 6. V. 80. Non præcerpo fructum officij tuui.

PRAECERTATIO. decertatio. 4. ad Her. 41. Mihi tecum præcertatio non est, id est quod, &c.

PRAECIDO, incido, seco, amputo, persero, præcludo. Lege, PRAECLVS. 2. de In. 59. Præcidere manum alicui gladio. 1. Off. 120. Amicitiam magis decet sensim diffuere, quam repente præcidere. pro Rab. 5. 1. Præcidere fistulas, quibus aqua suppedidatur alicui loco. 4. ad Her. 68. Præcidere & abscindere sermonem, ut hic &c. 4. V. 15. 1. Iam tibi maximam partem defensionis præcidens. 3. 20. Præcidere alicui spem faciendi aliquid. 4. ad Her. 68. Per abscissionem, si cum incipimus aliquid dicere, præcidimus. 5. V. 3. Præcidere sibi ipsi licentiam libertatemque viuendi. I.P. 5. Is sibi ipse redditum præcidit. 4. Acad. 133. Præcide, inquit, statu aliquando quod libet. 9. At. 4. Naues præcidere aut incendere.

PRAECIDOR. 1. de D. 32. Cotem nouacula posse præcidi. 2. Tuscul. 55. Cinne collegæ sui Consulis C. Octauij præcidi caput iussit. 7. V. 8. 7. Cleomenes ancoras præcidi imperat.

TADVERB. Planè, 10. At. Planè sine exceptione, 8. Att.

Syntaxis. Amicitiam repente præcidere. Præcidere & abscindere sermonem, spem alicui. Abscissio sermonem præcedit.

PRAECINGOR, cingor. in Clod. Cum strophio accurate præcincere.

PRAECINO, prænuncio, prædictio. de Arusp. 20. Nouo aliquo motu magnum aliquid deos hominibus præmonstrare & præcincere. 4. Tuscul. 4. Ex epulis magistratum fides præcinctum: id est, tibicines cum fidibus præcunt.

PRAECIPIO, prænisco, præsentio. pro Mur. 4. & 2. Offic. 48. Portu solentibus ij, qui iam in portum ex alto inuenhuntur, præcipere resummo studio solent, & tempestatum rationem & locorum. 1. Off. 8. 1. Ingenij magni est, præcipere cogitatione futura.

Mando de sen. 28. Quod si exequi nequeas, possis tamen Scipioni præcipere, & Lælio. 1. de Orat. 132. Et de hoc vno minimè est facile præcipere. 2. 48. Præcipere de eloquentia. 5. Fa. 13. Nos erimus etiam in omni desperatione fortes, ut tu tamen idem horaris & præcipis. 1. 8. Ut tute mihi præcepisti:

Anæcapi. 13. A. 45. Præcipias licet gaudia, omnes te dij oderūt.

Adver. Accuratiis, Orat. Amicissimè, sapienter, 11. Fam. Bene, 1. Tus. Commodissimè, deinceps, 1. de Inuent. Leuiter pro authoritate, pro Font. Malè, rectè, 1. Offic.

PRAECIPITOR, usum ex actuo elice. Part. III. Quæ in consilio capiendo futuri temporis præcipiebantur.

TADVERB. Communiter de omnibus, 2. de Inuent. Omnia non, 3. Offic. Praelate multa, Orat. Rectissimè, 1. Off. Separatim, 1. de Inuent.

PRAECAPIENS, ruenit, cadens. pro Dom. 40. Tuus præcipitan

iam & debilitatus tribunatus. Lege, PRAECEPS. 3. de Or. 184. In anni præcipitante numerum notare non possumus. pro Rab. Post. 2. Virgere iacentes, aut præcipitantes impellere, inhumanum est. 3. At. 15. Me certè ad exitum præcipitatem retinuisse. 3. de Or. 207. Sol iam præcipitans. pro Syl. 1. Ibid. 87. Præcipitanti reipub. subueni pro Clu. 70. Præcipitatem igitur impellamus, & perditum proferamus.

*PRAECAPIATATVR. 5. de Fin. 31. Si quando his ludentes minamur præcipitatuos alicunde extimelunt.

PRAECAPIATATVS. pro Cec. 50. Qui se præcipitatos ex locis superioribus dicerent.

PRAECAPIATO, præcipitem ago, celeriter descendendo. 4. Tuscul. 40. Vt si posse putet eum, qui seru Leucade præcipitauerit, sustine re se, quum velit. 4. Acad. 68. Suffinenda potius omnis assensio, ne præcipitet, si temere processerit. 2. de Leg. 6. Fibrenus ex eo loco præcipitat in Lirem. de som. 13. Loca vbi Nilus præcipitat ex altissimis montibus. 1. de Nat. 90. Præcipitare istuc quidem est, non descendere.

PRAECAPIATOR. pro Dom. 98. Præcipitati ex altissimo dignitatis gradu.

& Syntaxis. Præcipitat Fibrenus in Lirem. Vbi Nilus præcipitat ex montibus.

PRAECAPIVE, potissimum, vel maximè. || Tum pauci (inquit Schorus) sunt qui huius verbi vim intelligent, quam qui verè Latina lingua studiosi, conuenient enim cum singulariter & ei opponitur communiter, vniuersum, maximè & similia. 1. de Orat. 30. Hac vna res in omni libero populo, maximèque in pacatis ciuitatibus præcipue semper floruit. 2. cont. Rul. 60. Nihil sibi appetit, præcipue Pompeius, vult se in communi atque eodem quo cæteri iure vivere. pro Syl. 82. Neque ego nunc præcipue de consularibus discuto: vniuersi. Senatus communis est ista laus. pro Rab. 4. Labor in hoc defendendo præcipue meus est: studiū vero conservandi hominis, comune mihi vobiscum esse debet. 4. Fa. 14. Nihil tibi præcipue timendum est. 13. 32. Sed vereor ne quia complures tibi præcipue commando, ex equare videar ambitio ne quadam commendationes meas. 1. Q. Fr. 1. 22. Nos isti hominum generi præcipue debere videmur. 2. de Leg. 45. Coloribus præcipue decorus Deo est. 2. de Fi. 109. Ergo homini, qui cæteris animantibus præstat, præcipue a natura nihil datum esse dicemus. 2. Fa. 6. In mea salute præcipue sum ab illo adiutus. 3. 8. In quibus vnum illud te præcipue rogo, vt, &c. 2. de Diu. 21.

Rite igitur veteres, &c. —

Præcipue ingenti coluerunt numine diuos.

2. de Or. 14. Diligentia præcipue colenda est nobis. 11. Fam. 19. Vicetini M. Brutum præcipue obseruant.

PRAECAPIVVS, peculiaris, proprius.) (. communis. 4. 15. 11. Atti. 14. Tum communibus malis, tum præcipuis oppresus sum. pro Syl. 12. Tum communibus, tum præcipuis patris tui periculis commouebatur. de Pro. 2. Præcipuum illum & proprium sensum doloris mei à sententia dicenda amoueo. pro Syl. 9. Quod mihi Consuli præcipuum fuit præter cæteros, id iam priuato cumi cæteris est commune.

Insignis. pro Dom. 10. An meæ partes in ea causa non præcipue fuerunt. pro Pomp. 58. & pro Mil. 79. Qui in hoc bello etiam præcipuo iure esse deberet. 4. Fam. 3. In communibus miseriis præcipuo quadam dolore angit. 2. de Fi. 33. Nam sunt in animo præcipua quadam. 1. Fa. 9. Nisi in multitudine optimorum ciuium impetus animi mei fuerit singularis, & opera præcipua, nihil volo, &c. Anteq. 27. Cum præcipuum vobis obfidei sui animi, vestram reliquerit libertatem. 1. Off. 12. Ingeneratque in primis præcipuum quendam amorem in eos qui procreati sunt. pro Lig. 27. Ut enim cæteris paria sint, &c. de Arusp. 14. Domus publico omni præcipuo, & humano, & diuino iure munita.

PRAECAPISE, breuiter.) (. plenè, perfectè. 2. de Nat. 74. Prouidentia mundum administrari præcise dicitur, plenè autem & perfectè, prouidentia deorum mundum administrari. 8. Att. 4. Nunquā ego cuiquam, &c. tam præcisè negau, quād hic mihi plane sine villa exceptione præcidi.

PRAECAPISI, ornementum quoddam. 4. ad Her. 42. Præciso est, cùm dictis quibusdam, reliquum quod cœptum est dici, relinquitur audientium iudicio, &c. 3. de Or. 200.

PRAECAPIVS, diminutus, ereptus. Brut. 5. Oppressa ab impiis ciuitas opitulandi potestate præcisa. 2. de Or. 28. Hic Catulus, Præcisa, inquit, mihi quidem dubitatio est, quoniam, &c. 5. V. 25. Tibi præcisa defensio est. Qu. Fr. 10. Tenet alibertas securi Tenedia præcisa est.

PRAECLARE, rectè, probè, optimè. 3. A. 25. Praclarè igitur facitis trib. pleb. &c. 4. Fa. 7. Ego cum te esse qui, &c. praclarè memini. 13. 7. Et si non sum nefcius, quæ tua potestas sit, tibi negotium datum esse à C. Cesare, non iudicium præclarè intelligo. pro S. R. 37. Quod præclarè à sapientibus dicitur, Vultu sepe leditur pietas. de Cla. 59. Vir excellens præclarè. 1. Off. 46. Visitur cum iis, in quibus præclarè agitur, si sint simulachra virtutis.

P R A E C L A R V S , eximius , egregius , commemorandus . 1. Fa . 7. Minime miror te tuis præclaris operibus letari . 1. de Orat . 46. Multi erant præterea præclaris in philosophia , & nobilis . 2. 89. Genus dicendi magnificum atque præclarum . Orat . 15. Cum præclara quædam & magnifica dicitur . pro Dom . 13 i. Præclara voluntas , atque omni laude digna . 1. de Orat . 13. Egregia quædam & præclara indoles pro S.R . 6. Opima atque præclara præda . pro Sest . 96. Res præclara iuuentuti ad discendum . 2. V . 42. O commemoranda iudicia , præclaræmque existimationem nostri ordinis . 4. A . 5. Præclara & luculenta reclamatione vestra factum Martialium comprobauisti . 1. Off . 67. Ea quæ eximia plerisque & præclara videntur , parva ducere . pro S.R . 133. Prædum præclarum & propinquum . 7. V . 85. Præclara classis in speciem .

Syntaxis . Præclara facere , meminisse . Vir præclara excellens . In philosophia præclarus & nobilis . Præclarum & magnificum . Egregia & præclara indoles . Præclara & opima præda . Præclara & luculenta reclamatio .

P R A E C L V D O , cludo , intercludo , præciso . 7. V . 167. Omnem orbem terrarum cuiuslibet nostris ista defensione præcluferis . pro Pl . 96. Nam maritimos exitus præcludebat hyemis magnitudo . I. P . 40. In perpetuum tibi curiam præclusisti .

T A D V E R B . In perpetuum . I.P .

P R A E C L V D O R , impediō . Anteq . 15. Animus præcluditur ad expoundam rei indignitatem .

P R A E C L V S V S , 7. V . 21. Omnes tibi aditus misericordiae iudicū præclusi sunt . Anteq . 9. Cùm aditus custodi patriæ præclusus sit . ibid . Cùm ciuibus præclusa sit expectatio incolumentatis .

Syntaxis . Exitum , curiam alicui precludere . Percluditur ad eloquendum animus . Præclusa cunctis spes evanescit .

P R A E C O , buccinator , prædicator . 5. V . 40. Si palam præco iussu tuo prædicasset , non decumas frumenti , sed dimidiabis venire partes . pro Qu . 50. De quo homine præconis vox prædicat , & pretium conficit , huic , &c . Ibid . 49. Alicuius vietum vestitumque necessarium sub præcone cum dedecore esse subiectum . 2. Offic . 83. Hastam in foro ponere , & bona ciuium vocis subiicere præconis . pro Flacc . 34. Cirat præco maxima voce legatos Aemones . 3. Offic . 56. Si domini iussu præco ita prædictet . Domum pestilenter vendo . 1. cont . Rull . 4. Itaque me non singulæ voices præconum , sed vna voce vniuersus populus Consulem declarauit . pro Do . 52. Ut Cyrius rex cum omnibus bonis sub præcone subiiceretur . 3. de N . 84. Per præconem vendere aliquid . pro Sest . 57. Et præconi publico subiicere . 4. ad Her . 69. Illi præco faciebat audientiam . 4. V . 75. Dicit vnuus & alter breuiter , nihil interrogatur , præco dixisse pronuntiat . 1. de Ora . 236. Iurisconsultus præco actionum . pro Arch . 24. O fortunate , inquit , adolescens , qui tuæ virtutis Homerum præconem inuenieris . 5. Fa . 12. Præcones ludorum gymnicorum . pro Plan . 33. Granus præco . * de Lege Agraria . Veniet sub præcone tota Propontis .

T A D I V N C T . Humanus , pro Qu . Publicus , pro Sest . Verecundi ludorum , 5. Fam .

Syntaxis . Præco prædicat . Sub præcone vietum alicuius subiicere . Præconis voci bona subiicere . Præco maxima voce citat . Per præconem vendit . Facta à præcone audientia .

P R A E C O G N O S C O , præsentio . 10. Fa . 15. Si latro præcognito nostro aduentu rursus in Italiam se recipere coepit .

P R A E C O N I V M , ars præconiū . pro Qu . 95. Cuius vox in præconio quæstum præstitū . 6. Fa . 18. Facere præconium . 13. At . 13. Ligarianam præclaræ vendidisti : posthac quid scripsero , tibi præconium deferam .

Laudatio . pro R . P . 46. O meum miserum & acerbum præconium . 2. de Orat . 86. Stultitia sua quamplurimos testes domestico præconio colligere . pro Ar . 20. Omnes mandari versibus æternum suorum laborum præconium facile patientur . 5. Fa . 12. Ut mīhi non solum præconium tributum , sed etiā graue testimoniū imparitum clari homini magnique esse videatur .

T A D I V N C Acerborum , & miserum , pro Rab . Aeternum suorum ludorum , pro Arch . Domesticum stultitiae . 2. de Orat .

P R A E C O R D I A , iecur . 1. Tusc . 20. Iram in pectore . cupiditatem subter præcordia locauit .

Intestina , 5. de Fin . 92. Annulus in præcordiis pīscis inuetus est .

Animus . 1. Tusc . 96. Cùm iam in præcordiis conceperim mortem contineret . 1. Ara . Hunc tegit obscurus subter præcordia vesper .

P R A E C Y L T Y S , antecultus , præparatus . Part . 80 .

P R A E C V R E N T I A primordia , antecedentia . 2. de Or . 170. Ex cōsentaneis & præcurrentibus & repugnantibus . Part . 7. Ut pri- mordia rerum , & quasi præcurrentia , in quibus inest aliquid argumenti .

P R A E C V R R O , anteo , supero . || Admonendi hic sunt studiosi . Ciceronem verbo præcurrere significasse , quod alijs per verbum præcado , quo nūquam est vīsus . sed Antecedere eius loco , aut præcurrere : in quo verbo & hoc obseruādum , tam accusatiuo , quam ablativo iungi , quod recentioribus minimè notum est . 1. Aca . 44. Neque hoc quicquam est turpius , quam cognitioni assertiōnē approbationemq; præ-

currere . 2. de Orat . 131. Auditio & cogitatio , quæ studio & diligentia præcurrunt atatem . Orat . 176. Horum uterque Iocatricum ratione obedient , eāmque neque præcurrunt , neque appeti pigritiam aut ignauiam deterant . de Am . 63. Ita præcurrunt amicitiā iudicium , &c . Qu . de Pet . 22. Ut homo incis hominem di- de Di . 118. Certis rebus certa signa præcurrunt . 4. C . 19. Arque cutus sum , sed , &c . 3. de Orat . 228. Cui quanquam faeo , tame illum arati sui præfata cupio : vobis vero in tanto minorem præcurrere vix honestum est .

Syntaxis . Aetatem præcurrentis diligētia . Præcurrunt etate , Platonem Democritus . Certis reb . certa signa præcurrunt . Aliquet studio præcurrere .

P R A E C V R S I O , antecessio . de Fa . 44. Non fieri assensiones fine præcursione visorum . Top . 59. Præcursio quedam : id est præ-

P R A E C V R S O R , excusor , prodromus . 7. V . 107. Hunc in reb . capi- talibus præcursum habebat & emissarium .

P R A E D A , rapina . de Pro . 28. Illum putabam retinere posse exer- citum præda ante parta , &c . 2. contra Rull . 58. Accumulat au- rum ex præda , ex manubib; ex coronario , &c . 5. V . 119. Maxi- mos quæstus prædæs fecisse . pro Dom . 146. Præda confu- lum ex meis fortunis crudeliss . capta . 12. Fa . 12. Spes præda & rapinarum in Salust . 17. Præda loco Magistratum accipere . 1. con . Rull . 60. Si est æquum , prædas ac manubias suas Imperato- res non in monumenta deorum immortalium , neque in vībis ornamenta conferre : sed ad Decemviro tanquam ad domi- nos reportare . 1. de Fin . 51. Quas cupiditatis nulla præda vñquam improbè parta minuit , sed auget potius atque inflamat . de Leg . Agr . Cal . Ian . prædam , manubias , sectionem , castra denique Decemviri vendent .

T A D I V N C . Certissima . 3. Ver . Communis , 2. Philip . Frumentaria , in- gens , immanisque , magna , maior , præsens , Praetoria , 5. Ver . Integra , op- tima , præclaraque , vniuersa , pro S.R . Iudiciales , pro Client . Maxim . 1.P . Mediocris , pro Qu . Nefaria , tanta . 7. Ver . Nouæ , 1. Philip . Parta , 1. Finib . Popularis , pro Dom .

P R A E D A T O R , prædo . 2. C . 20. Quos in codem genere prædato- rum direptorumque pono .

P R A E D I A T O R , iuris prædiatorij peritus . pro Cor . 45. Qu . Scr- uola , cùm de iure prædiatorio consulteretur , consultores suos nonnunquam ad Furium & Casselium prædiatores reiicabant . 12. At . 15. & 18. Apuleius prædiator liberalis .

T A D I V N C . Liberalis , 12. Att .

P R A E D I A T O R I V S , ad prædia possessionesque pertinens . pro Cor . 45. Cùm Qu . Mutius de iure prædiatorio consulteretur , &c . id est , de iure possessionum .

P R A E D I C A B I L I S , prædicandus , gloriandus , præ se ferendus . 5. Tusc . 49. Nec in misera vita quicquam est prædicabile aut glo- riandum .

P R A E D I C A N D U S . Ibid . 50. Si beata vita glorianda , & prædi- canda , & præ se ferenda est .

P R A E D I C A N S . 5. Fam . 13. Ignoscet mihi de me ipso aliquid pre- dicanti .

P R A E D I C A T I O , celebratio , commemoratione . pro Arch . 26. Philo- sophi in eo ipso in quo prædicationem nobilitatēs fugunt , prædicari de se ac nominari volunt . 9. At . 15. Tua prædicatione factum est , vt tantum ei debere videreris . de Arulp . 16. Nec ve- reor , ne hæc mea vestrorum beneficiorum prædicatio non gra- ta potius , quam arrogans videatur . 1. Q . Fr . 1. 33. Si in medio- cri statu sermonis , ac prædicationis res tuae esent , nihil abste eximium postularetur . 2. cont . Rull . 47. Quæ prædicatio præ- coni acerba futura est . pro Dom . 27. Prædicatio de laude alicuius . 5. V . 140. Prædicatio nefaria societatis .

T A D I V N C . Acerba , & luctuosa , 2. con . Rull . Grata , 8. Philip . Non grata , potius quam arrogans beneficiorum , de Arulp .

Syntaxis . Predicationem & nobilitatem fugere . Statu mediocris sermonis ac predicationis .

P R A E D I C A T O R , laudator , præto , buccinator . 1. Fa . 9. Te ipso præ- dicatore ac teste . pro Cor . 40. Qui volunt me effice sui facti & prædicatore & autorem .

P R A E D I C O , canto , decanto , celebro , commemo , gloriō personae , dico .

¶ Predicari autem & predicamenta , tritam nimis sunt in Scholiis pra- dictis , cum nunquam sic Latini sint locuti , nam quod Graci nō propon- ent , dici de aliquo . Cicerō veritit , &c . 20. 21. 22. que in scholiis pra- dicamenta , qua dicuntur de quodam aut quibusdam , quod ex ipsiis Ciceronis verbis potest intelligi lib . 4. Tusc . quæst . 21. Latido inquit , earum rerum , que dicuntur de quodam aut quibusdam , que in 20. 21. 22. Dialectici appellant . 2. de Or . 1. Erāntque multa qd libenter id quod dixi , de illis oratoribus prædicant . 1. A . 33. Multa hi ista licet de me vera cum gloria prædicare . 11. A . 33. Multa & honorat & honorificē & grauitate de aliquo prædicat . 5. V . 40. Si palam præco iussu tuo prædicasset . 9. At . 11. Prædicat

enim palam pro Do. 93. De seipso gloriisius predicaret. pro Q. R. 19. De hoc, ut existimabas, predicabas. 5. Fam. 12. Ne ipsi sua voce se victores esse predicent. de Arusp. 48. In ipsum Pompeium auctorem (ut predicare est solitus) consiliorum suorum inuenihi caput. i. C. 23. Mihi inimico, ut predicas, tuo. 1. de Orat. 296. Ego de te oratore sic predico, vnum te esse; &c. pro Planc. 5. Aus tuus P. Nasica tibi & dilitio predicaret repulsam pro. Qu. 50. De quo homine praconis vox predicat.* con. C. Ant. Quid ego, ut violaueris prouinciam predicem?

[†] ADVERB. Falsò de aliquo, 7. Ver. Gloriosius, 2. de Ar. Gloriosius de se, pro Dom. Ornatae, grauitate, honorifice, 11. Philip. Optime, pro Arch. Palam, 9. Attic.

PRAE D I C O R. de Opt. 19. Atque ita predicaretur, eum donari virtutis ergo, pro Arch. 20. Themistocles dixit se eius vocem libentissimum audire, à quo sua virtus optimè predicaretur. Ibid. 21. Nostra spē feretur & predicabirur. Ibid. 26. Omnes predicari de se & nominari volunt.

[‡] Syntaxis. Multa de aliquo cum gloria predicare. Honorare, honorificare, & grauiter predicare. Omnes de se predicari volunt.

PRAE D I C O, ex pra. & dico, antē dico, cano, praeicio, moneo, pranuncio,

prae significo, testificor, antē predico, portedo, oraculum edo, pramonstro.

i. C. 10. Quos ego iam multis ac summis viris ad me venturos id temporis esse predixeram. de Ar. 18. Aruspices bellum non obscure nobis paulò antē predixerunt. Ibidem. 53. Cūm dij immortales monent de optimatiū discordiis, de clarissimorum ciuium dissensione predicunt: cūm principibus cādem portentur, in tuto collocant Clodium. 1. de Diuin. 2. Intelligere & predicere futura. 2. 88. Scylos totum Chaldaicum predicendi genus repudiauit. 2. V. 36. Moneo, predico, antē denuncio. 6. Fa. 6. Nihil aduersi accidit non predicente me.

PRAE D I C O R. 2. de Diuin. 17. Solis defectiones predicuntur in multis annos. 2. de Nat. 7.

[†] ADVERB. Multò ante defectiones, de Sea. Non obscurè, de Arusp. Temerè, 8. Fam.

PRAE D I C T O, prædictum, diuinatio, significatio, vaticinatio, præfatio. 6. Famili. 6. Quare quando ut augures & astrologi solent. ego quoque augur publicus ex meis superioribus predicitis cōstitui apud te autoritatem augurij & diuinationis meq; debet habere fidem nostra predicitio. 2. de Diuin. 54. Omnis enim predicitio mali tum probatur, cūm ad predicationem cautio adhucetur. 1. 95. Quis Rex vñquam fuit, qui non vteretur predicatione diuina? 2. 87. Predicitio & notatio cuiusque vita ex natali die. 1. 4. Ariolorū & varum furibundę predicationes. 2. de Nat. 7. Predictiones & presensiones rerum futurarum. de Arusp. 18. Forum veteres predicationes. Apollinis vatum.

[†] ADIVNC. Diuina, 1. de Diuin. Veteres, de Arusp.

PRAE D I C T U M, prædictio, 2. de Diu. 88. Panætius, qui astrologorum predicta reiecit, ibidem. Qui hæc Chaldaeorum natalia prædicta defendunt. 2. de Leg. 30. Ad deos placandos alij sacerdotes constituti, ad interpretanda alij predicta varum.

[†] ADIVNC. Diuina, natalitia, 2. de Diuin. Supera, 6. Famil.

PRAE D I C T U S, pro Dom. 122. Si omnia veteribus & predictis institutis acta esse dicarem. alia, præscis institutis. 2. de Nat. 153. Defectiones solis & lunæ cognitæ, predictæque in omne posterum tempus. de Arusp. 30. id totum in istius ludis predictum atque responsum est.

[†] ADVERB. Diuine, 1. de Diuin.

[‡] Syntax. Predicitio & natatio ex natali vita die. Predicitio & præfatio futurarum rerum. Natalitia Chaldaeorum predicta. Vatum predicta. In omne posterum tempus predictum, id est.

PRAE D I O L V M. 3. de Orat. 106. 16. At. 3. Prædiola nostra bellè edificata, & satis amona.

PRAE D I S C O. 1. 147. Quæ in foro agenda sunt, exercitatione quasi ludicra prediscere & meditari.

PRAE D I T V S, cumularius, ornatus, decoratus, instructus, armatus, affectus, auctus, amplificatus, confessus, pro Cæl. 24. Adolescens restitutus studiis atque optimis artibus præditus. 2. A. 46. Adolescens summa spe & animi & ingenij præditus. pro Pom. 51.

Vir summis ornamentis honoris, fortunæ, virtutis, ingenij præditus. Qu. Hortensius. Ibid. 68. C. Curio summis vestris beneficiis, maximisque rebus gestis, summo ingenio & prudentia præditus. pro Cl. 53. Homo summa religione & autoritate præditus. pro S. R. 154. Homo sapiens & ista autoritate & potestate præditus, qua tues. pro Mil. 2. 1. Homo sapiens, & alta quadam mente præditus. 1. de Orat. 6. Summi homines & summis ingenii prædit. de Am. 76. Venâdi vel pilæ studio præditus. de Vn. 29. Siderum errores multitudine infinita, varietate admirabili prædicti. pro Clu. 84. Vir magna prudenter & exercitatione præditus. 2. cora Rull. 89. Homines diuina mēte & consilio prædicti. pro Flac. Adolescens optima prædictus, summa dignitatis. pro Do. 39. Vir singulari virtute, constantia grauitate prædictus. 4. Fa. 3. Sapientia prædictus prop̄ singulari. pro Arch. 10. Aliquis summa ingenij prædictus gloria. Ibid. Homo mediocris, & aut nulla

aut humili aliqua arte prædictus. Orato. 24. Sed tamen eos studio optimo, iudicio minus firmo prædictos docere non alienum est. 3. V. 14. Homo omnibus ornamenti prædictus. 1. Tuscul. 66. Mens est motu prædicta sempiterno. 1. de Inuen. 28. Perspicuo & grandi vito prædictum possumus exemplum. 5. Tuf. 41. Non ut paruo metu prædictus &c. sit, sed ut nullo. 1. V. 69. In me homine paruis opibus & facultatibus prædicto. 5. 62. Homo illa autoritate & ætate prædictus. 6. 86. Vir summo magistratu prædictus. pro Domo 110. Vir summa potestate prædictus. ibidem. Singulari bonitate & modestia prædictus. 8. At. 3. Aliquis prædictus amplissimo sacerdotio. 7. V. 107. Cūm eum videres illa autoritate & miseria prædictum. 4. 104. Amentia prædictus atque audacia. 2. de Inu. 2. Puer prædictus magna dignitate. 1. V. 6. Homo singulari cupiditate, audacia, sceleri prædictus. pro Flacc. 6. Prædictus leuitate, egestate, perfidia, audacia. 1. de Nat. 18. Mundus animo & sensibus prædictus. 121. Imagines diuinitate prædictæ. 3. 2. Deos membris humanis esse prædictos. pro S. R. 23. Aliquis miser, luctu prædictus. alia, perditus. & 2. ad Heren. 44. Mortuum deformatum, tumore prædictum, decoloratum corpore confitit esse. 2. de Inu. 111. Quidam neque eo nomine, neque numero prædicti, vt digni sint, qui aut, &c. pro Dom. 136. Virgo sanctissimo sacerdotio prædicta. 4. Fa. 3. Neque te tali vel scientia vel natura prædictum hortabor. pro C. Cornel. 1. Adolescens summa nobilitate, eximia virtute prædictus. pro M. Scœu. Summo ingenio prædictus. ibid. Illa humanitate & sapientia prædictus.* Hortens. bona mente prædictus.

[†] ADVERB. Maximè, de Amic.

[‡] Syntaxis. Rectissimis studijs prædictus. Spe animi & ingenij prædictus. Magna vir exercitatione prædictus. Virtus prædictus, meta, magistratus, etate, amentia, luctu.

PRAE D I V M, fundus, possessio, regnum. 1. Fa. 8. M. Laberio C. Albinus prædia in estimationem accepert quæ prædia Laberius emerat à Cæsare. 7. At. 16. Scripsi me tamen in prædiis meis esse. 5. V. 199. Vrbana prædia. 3. 141. In bonis prædiis prædictis que vendendis. 11. At. 2. In quos sumptus abeunt fructus prædiorum. 15. 20. Mercedes dotalium prædiorum. pro S. R. 43. Tot prædia, tam pulchra, tam fructuosa pater filio suo colenda ac tuenda trididerat.* pro S. R. 42. Hunc in prædia rustica relegarāt. Hortens. Nā & prædictis quæstuosissimis, amicis iucundissimis, quantum libuit, abundauit, & illis omnibus aptissimè ad salutē corporis vsus est. Incer. Multorum in terris prædiorum domini.

[†] ADIVNC. Aliena, pro Flac. Continetia fundo, pro Cæc. Deterius, 9. Famili. Dotalia, 15. Attic. Immunia, libera. 1. serua, 3. cont. Rull. Mediocria, nobilissima, 1. Offic. Par, pro Rab. Paterna, 2. cont. Rull. Paruum, 3. de Orat. Præclarum, & propinquum, propria, pulchra, & fructuosa, rustica, vacua, pro S. R. Plurima, & pulecherrima, pro Syll. Pretiosa, 2. de Finib. Propinqua, 4. Verr. Vrbana, 5. Verr.

[‡] Syntaxis. Prædium in estimationem accipere. Prædia urbana, rustica, bellè edificata, amena, dotalia, fructuosa.

PRAE D O D O, predator pirata. 2. Tusc. 67. Si cui nautiganti, quem prædones insequantur, Deus dixerit, eiice te de nau, 2. V. 13. Vrbes piratis prædonibusque patefactæ. 3. de Nat. 82. Plures captiuos acerbè quam prædones necari. 3. de Ora. 3. Nefarius prædo. pro Do. 140. Omnia templorum atque tectorum rotiisque vrbis prædo. || 2. ad Her. 33. Hominem occisum esse à prædonibus.* con. C. Ant. Atque ut istum omittam in exercitu Syllano prædonem. Hortens. Quum in prædonum Herulorum manus incidunt.

[†] ADIVNC. Amantissimus, I. P. Barbarus, atque immanis, pro Dom. Barbari, domesti, 6. Ver. Communis, 3. Ver. Felix, multi, 3. de Nat. Fruuentarius, 5. Ver. Improbissimus, 4. Ver. Maritimus, 7. Ver. Nefarius, 3. de Orat.

[‡] Syntaxis. Pirata prædo. 3. Omnium tectorum prædo.

PRAE D O R, prædam facio. 3. V. 120. Verres omnibus in rebus apertissimè prædatas est. 5. 145. Tuus apparitor de aratorum bonis prædabitur. 4. A. 9. Sed spes rapidi atque prædandi ea cat animos eorum. 3. Offic. 72. Nemo id agere debet, vt ex alterius prædetur inscrita. || 4. V. 45. & 46. 6. 2. Ex improbissima ratione prædatus. 5. 6. & 51. 7. 90. 88. & 89.

[†] ADVERB. Aperte, palamque, 5. Ver. Apertissimè, 3. impudentissimè, 3. Ver. Improbè, variè, 4. Ver.

PRAE E O. anteo, pro Dom. 133. Adeste, vt mihi præcatis postea que teneatis. 5. de Fin. 58. Ad quorum usum iam corroborati, natura ipsa præente deducimur. pro Mil. 3. qui hesterna etiam concione incitati sunt, vt vobis voce præiret, quod iudicaretis.

PRAE F A N D V S, 9. Fa. 22. Nos autem ridiculè si dicimus, file patrem strangulauit, honorem non præfamur: fin de Aurelia aliiquid, aut Lolia, honos præfandus est, 2. de F. 29. Cætera addit quæ si appelles, honos præfandus sit.

PRAE F A R I, prelegit. 1. de Diuin. 102. Antiqui omnibus rebus, agendis, quod bonum faustumque esset, &c. præfabantur. de Vn. 33. Quæ deorum natura, &c. præfati sumus, hinc habeant terminum.

PRAE F A T I O, exordium. 5. V. 187. Quæ porro præfatio tuq; donationis fuit?

P R A E F C T U R A , ea erat Romanis (ut Festus ait) in qua & ius dicebatur, & nundinae agebantur: & erat quædam Reppublisci quid legibus à Romanis insingulas prefecturas prefeciti mittebantur quotannis, qui ius dicebant. pro Plan. 19. Tu es in municipio antiquissimo Tusculano: hic est & prefectura. Atinatis, non tamen præfica. pro Rab. 22. omnis prefectura, regio, vicinitas nostra. 5. At. 21. Prefecturam petuit, negauit. 2. de Natu. 6. Cùm P. Vacienus è prefectura Reatina rediret. 6. At. 1. Dare prefecturam alicui, & deferre prefecturam alicui.

† A D I V N C. Florentissima, pro S.R. Forensis, plena hominum fortissimorum, non tam præfica, non tam honorata, non tam suburbana, pro Planc.

P R A E F C T U S , præfostus , quicunque alicui rei vel negotio præfatus est. I. P. 86. Cùm hyberna legato præfecto que tradidiles, euertisti miserias ciuitates. 5. At. 4. De quinque prefectis quid Pompeius facturus sit, faciam ut scias. 7. V. 88. Dux præfectusque classis. 1. 55. Quidam præfetus Antonij de Cla. 168. pro Cl. 129. Censor præfetus moribus. 9. Fa. 15. Noster hic præfetus moribus. Postq. in Sen. 14. His vultur quasi præfectis libidinum suarum. pro Mar. 7. Nihil tibi ex ista laude centurio, nihil præfetus decerpit.

† A D I V N C. Militares. 3. Ver. Noui, 5. Att. Reliqui nauium, 7. Verr.

P R A E F E R O , antefero, premefero. 6. V. 106. Fasces, quas sibi cum ipsa præferret, orbem omnium peragrari terrarum. Antequam 9. Vos dixi, &c. cui meæ menti lumina prætulisti. 1. C. 13. Cui adolescentulo non ad libidinem facem prætulisti? pro Syll. 40. Vos mihi in tantis tenebris erroris & inscitiae clarissimum lumen prætulisti. 1. Q. Fr. 1. 10. Maiora preferant fasces illi ac fæcures dignitatis insignia, quam potentiae pro S. R. 87. Auariam præfers, qui, &c.

¶ Antepono. 2. de Orat. 342. Præferre se alijs. 9. At. 15. Præferre aliquem omnibus. de Clar. 101. pro Pomp. 71. Præferre salutem Reipubl. suis commodis. 1. de Fin. 23. Præferre ius imperij amori patrio.

¶ Orno. 6. A. 17. Quem vos à se ortum hominibus nobilissimis omnibus honoribus prætulisti.

¶ Ostendo. 10. Fa. 8. Præferre sensus aperte: id est ostendere quod est in animo.

P R A E F E R O R . 7. V. 22. Fasces Prætoribus præferuntur.

† A D V E R B. Aperte sensus. 10. Fam.

P R A E F I C I E N D V S , pro Pomp. 27. Imperator tantis rebus præficiendus.

P R A E F I C I O . præpono. 2. de Legib. 66. Et huic procurationi certū magistratum præfecerat. pro Flacc. 16. Tum seditiones homines Republicæ præficebant. 6. Fa. 6. Cæsar Brutum Galliæ præfecit. 2. 15. Nec erat superiori honore vñs, quem præficerem. 16. At. 16. Præficere aliquem alicui negotio. 10. 3. In ipsa Italia quem cuicunque regioni aut negotio præficeret. pro Pom. 49. Præficere aliquem imperatorem alicui bello. pro Dom. 89. Præficere aliquem ducem exercitus. 4. V. 144. & 10. Fa. 35. Aliquem curatorem præficere, qui statuis faciendis præset. 1. Fa. 9. pro D. 127. Præficere aliquem alicui negotio. Postq. in Sen. 16. Tu me comitis prærogatiæ primum custodem præfeceras. pro Planc. 62. Præficere aliquem pecori. 1. de Nat. 33. Aristoteles Deum præfecit mundo. 7. V. 59. Ut is eam pecuniam traharet, quem ipse præficeret. 2. de Diu. 12. Nec locus in materia invenitur, cui diuinationem præficere possimus. pro D. 20. Cuius pecunia deportandæ M. Catonem præfeciisti.

P R A E F I C I O R . 5. At. 21. Primum contendam à Qu. fratre, vt se præfici patiatur.

† A D V E R B. Nominatim, pro Dom.

¶ Syntaxis. Præficere aliquem negotio, aliquem imperatorem exercitus. Deum præficit mundo. Aristoteles.

P R A E F I D E N S , confidens. 1. Offic. 90. Homines secundis rebus effrenatos, sibi que præsidentes. Lege, F. I. D. O. 3. de Orator. 164. Exultante te & præsidentem tibi repriment validæ legum habenæ.

P R A E F I N I O , præstituo, præscribo. 5. Tusc. 21. Tu verò, vt videtur: nam præfinire non est meum. 7. Fam. 2. Sed eo vidisti multum quod præfinisti. quod ne plures emerem. 2. de Leg. 45. Sed ego cetera non tam restrictæ præfinio. 7. V. 173. Neque de illo quicquam tibi præfinio, quo minus ingenio mecum contendas. de Pro. 37. Præfinire diem alicui.

† A D V E R B. Restriktè, 2. de Leg.

P R A E F I N I O . 2. de Leg. 68. A Platone sumitus funerum præficitur ex censibus, à minis quinque ad minam.

P R A E F I N I T U S . Fam. 8. Calend. Januarias tibi præfinitas esse. pro S.R. 130. Deinde aliquando post eam diem venerunt, quæ dies lege præfinita est. 1. contra Rull. 10. Quod superiore parte legis præfinitum fuit, id rursus liberu infinitumq; fecerunt.

P R A E F R A C T E , pertinaciter. 3. Offi. 88. Cato nimis præfracte vettigalia defendebat; id est, pugnacissime.

P R A E F R A C T U S , pertinax, pugnax. Or. 40. Thucydides præfractior,

nece satis (vt ita dicam) rotundus*. Hortens. Aristo Chius, præfractus, ferreus.

P R A E F V L C I O , præmunio, sustento. 5. Attic. 13. Per fortunas illud præfulci & præmuni quo, vt simus anni.

P R A E F V L C I O , præter modum fulgeo. 3. ad Her. 32. Ne aut obsequent tenebris imagines, aut splendore præfulgeant.

P R A E G E S T I O , valde gestio, cupio. pro Cæl. 67. Prægestit animus vide iam primum, &c.

P R A E G N A N S , plenus granidus. 1. de Di. 3. 9. Cùm mater prægnans hunc ipsum Dionylium alio continet, somnauit, &c. pro Client. 33. Is vxorem suam interrogavit, efférne prægnans: eaque se esse respondit. 1. de Orat. 183. Paterfamilias qui vxorem prægnantem in prouincia reliquist.

P R A E G R E D I E N S , præsens, antecedens. 13. A. 4. Sequentes alij, alij prægredientes amici.

P R A E G R E S S I O , præcurso. de Fat. 44. Nihil fieri nisi prægressio ne caufæ.

P R A E G V S T A T O R , qui cibos principis prægustat: quod & ad alia tuarum.

P R A E I V D I C A T U S , pro Client. 6. Primum postulo, id quod æquissimum est, vt ne quid hoc præiudicari afferatis. Ibid. 49. Res semel arque iterum præiudicata afferatis. 1. de Nat. 10. Tantum opino præiudicata poterat, vt etiæ sine ratione valerer auctoritas pro R.P. 32. Quasi præiudicata res ad has causas deferrit soleat.

† A D V E R B. Semel atque iterum, pro Client.

P R A E I V D I C I V M , iudicij conceptum specimen. || Longè alia nostri homines hoc nomine significant ac Latinis olim, qui præiudicium varcarunt id tantum, quod ante statum futuri iudicij, tanquam exemplar erat, veruntamen hoc ipsum iudicium non erat, idcirco Ceterum iudicium illi opponit. 1. V. 12. De quo non præiudicium, sed planè iudicium factum putatur. 5. 152. Cùm hoc dicere Metellus, præiudicium se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri. 2. de Inu. 60. Exceptio, extra quam in reum capitum præiudicium fiat. ibid. Non oportet in recuperatorio iudicio eius iudicij, de quo inter sicarios queritur, præiudicium fieri. pro Cl. 9. Præiudicia de aliquo facta esse à iudicibus pro Mur. 60. In iudicium accusatoris in reum pro aliquo præiudicio valere. pro Planc. 55. Cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium præiudicij comparasti? 6. At. 1. Nimis graue præiudicium in ordinem nostrum 5. V. 153. De quo homine præiudicium nolle fieri per recuperatores. ibid. Si Apronium absolutum iriparet: nihil erat quod ullum præiudicium vereretur.

† A D I V N C. Graue in aliquem ordinem, &c. Att. Proxima, pro Client.

¶ Praiudicium (inquit Asconius) est res, que cum statuta fuerint, afferunt indicatur exemplum, quod sequuntur. Lege, IVDICATVM. P R A E I V D I C O , præiudicium facit. 3. de Leg. 47. Qui magistrum abierint, apud censores edant & exponant, quid in magistratu gesserint, dèque iis censores præiudicent. pro Cl. 172. Ut per illum, qui attulit venenum, de hoc præiudicaretur. 5. V. 153. De aliquo homine non modo præiudicare, sed etiam grauissime iudicare. 2. de Inu. 60. Satissime causa fit, quare de aliquo maiore maleficio præiudicetur. ad Brut. 4. Quod nondum Senatus censuit, nec pop. Rom. iussit, id arroganter non præiudico, neque reuoco ad arbitrium meum.

† A D V E R B. Arroganter, ep. 4. ad Brut.

P R A E L A B O R , 2. de Natt. 111. Quorum alter paulo prælabitur antè, & in Arat.

P R A E L I G A T V S , obligatus. 2. de In. 149. Os autem obuolutum est folliculo, & præligatum.

P R A E L I O R , prælio dimico, prælium facio vel committo, rem gerio, cito, pugno. Anteq. 18. Hostibus in ipsa acie, cum præliaretur licet loqui. 1. de D. 5. 3. Eudemus prælians ad Syracusas occidit. 1. At. 13. Vehementer præliatus sum.

† A D V E R B. Acriter, vehementer, &c. Attic.

P R A E L I V M , dimicatio, certamen, pugna. 6. Fa. 4. Præliorum exitus sunt incerti. 15. 15. Prælio factio. 4. Tusc. 42. Prælium rectum hoc fieri. 2. de Or. 273. Salinator ex arce Tarentina multa pizilia præclarra fecit. 1. de Diu. 78. Cùm hoc calamitosum prælium fieret. 2. de Natu. 6. Cùm A. Posthumius cum Octavio Manilio prælio dimicaret. 1. de Diu. 77. Prælium committo. 8. Att. 10. Committere prælium cum aliquo. pro S.R. 151. & 8. A. 6. Prælium commissum. de Pro. 32. Præliis frango, & præliis decerto. pro Deiot. 29. Prælium Pharsalicum. pro Mar. 17. Vidimus tuam victoriam præliorum exitu terminatam. pro Pon. 2. 3. Nostræ exercitus præliis usus erat secundus. 1. Offic. 37. Monet igitur eum, vt caueat ne prælium ineat. 1. A. 28. Cæsar secundum prælium fecit. pro Milon. 87. Clodius cum prælium commisset, vulnus accepit. 2. C. 25. In hoc certamine & prælio, &c. Ora. 30. Thucydides res gestas & bella narrat & prælia. 9. Fa. 11. Scribis prælia te mea causa sustinere. * Frag. ep. Scriptum erat equite prælium valde secundum: quin potius aduersum.

† A D I V N C. Acerrima, & maxima, pro Rab. calamitosum. 1. de Diffrat. Difficile.

Dūcile, magnūque, 4. de Finib. Fatale, 15. Fam. Firmissimum, 7. Fa.
Magnum, ep. ad Brut. Maximum, 2. de Nat. Multa, secunda, pro Pomp.
Plurima, & maxima pro Mur. Preclara, 2. de Or. Secundum, 13. Philip.
Syntaxis. Prælio facto. Prælio dimicare frangere, decertare. Præmium
iure committere, certamen ac prælium.

PRÆLQVOR, prædicto. 8. Fa. 12. Vix hæc erat prælocutus.
PRÆLVCEO, lucem vel lumen præfero. in Sallust. 5. Ego meis ma-
ioribus virtute præluxi. de Am. 23. Amicitia bona sive prælucet
in posterum.

† AD VERB. In posterum, de Amic.

PRÆMANDO. 5. Fam. 9. Dicitur mihi tuus seruus agnoscet
sagittius Vardaci esse, de quo tu nihil mihi mandasti: ego ta-
men terra matique ut conquerireretur, præmandau. i

PRÆMATVRVS, præproperus, immaturus, in tempestiu. 10. 8.

Quod prematura denunciatio boni cuius imparati quām esset
periculosa, ex casu collegæ videbam.

PRÆMEDITATIO, meditatio, prouiso. 3. Tusc. 29. Præmedita-
tio futurom malorum.

† AD YNG. Diurna, 3. Tuf.

PRÆMEDITATVS, meditatus, cogitatus, domo, allatus, paratus,
paratus. 2. Offic. 47. Crassus ostendit id se in foro optimè iā
præmeditatum facere, quod etiam tum poterat domi cum lau-
de meditari. 2. ad Here. 8. Accusator dicit eum præmeditatum
fuisse, quod sibi esset vnu venturum.

† AD VERB. Optimè, 2. Offic.

PRÆMEDITATOR. Lege, PRÆMEDITATVS. 6. Attic. 3.
Vi possim præmeditari, quo animo accedam ad urbem. 2. ad
Her. 8. Accusator dicit eum vnu que adeò præmeditatum fuisse,
quod sibi esset vnu venturum, si &c. 11. A. 7. Sapientis est, quicquid
homini accidere possit, id præmeditari ferendum modice, si ad-
veniret, esse

PRÆME FERO, præ me gero, profiteor, demonstro, indico, confiteor, vultus
promptum habeo & lingua. 1. de Nat. 12. Tantam facultatem con-
secutum esse me non profiteor: secutum esse præ me fero. 8. At.
15. Semper præ me tuli, nihil me malle, quām pacem. Orat. 146.

Fortasse cæteri teuctores, ego semper me didicisse præ me tuli.
1. de N. 47. Noli quæsto præ te ferre, vos plane expertes esse do-
ctrinæ. 3. Tuf. 3. Poëta, qui cum magnam speciem doctrinæ sa-
pientie que præ se tulerunt, audiuitur, &c. 2. A. 30. Ille qui stillan-
tem præ se pugionem tulit. pro Mil. 44. Prae se ferre & confiteri
facimus. 14. At. 24. Υπόστοιν aut hanc habent, cāmque præ se fe-
runt. 16. 14. Sum ab illo alienatus, idque præ me fero. 5. Tusc. 50.

In misera vita nihil prædicabile, gloriolum & præ se ferendum.
4. At. 11. Reliquum est. Quirites, vt vos in ista sententia, quam
præ vobis fertis, persevereritis. 3. de Orator. 22. Actio præ se mo-
rum animi fert. 2. At. 2. Clodius Sampiceramno negat, cæteris
præ se fert & ostentat. 2. cont. Rull. 4. Vocem vnam præ nobis
indicem vestrarum erga me voluntatum tulistis. 2. de Or. 310.

Vna ex tribus his rebus præ nobis est ferenda, vt nihil aliud ni-
ficere velle videamur. 16. Att. 18. Atticum quanti facias, præ
tefoles ferre. 2. Offic. 39. Nisi speciem præ te boni viri feras
1. de In. 30. Affectionis ratio perspicuum præ se gerit coniectu-
ram. 1. Acad. 33. Is per se probitatem quandam fert.

SYNT. Pra. se ferre, & confiteri culpam. Pra. te semper aperiè tulisti.

PRÆMISSVS. Brut. 4. Filius in Macedoniam cum equitatu
præmissus est. 1. C. 24. A quo iam sciām esse præmissos.

PRÆMITTO. 10. At. 7. Antonius præmisit mihi odiosas lite-
ras hoc exemplo.

PRÆMITTOR. 7. 15. Fannius cum imperio in Siciliam præ-
mititur.

PRÆMIUM, merces, fructus, beneficium. (pœna, supplicium. Brut.
15. Solon Rempub. duabus rebus contineri dixit, præmium &
pœna. 1. de Orat. 247. Legibus & præmia proposta sunt virtu-
tibus, & supplicia virtutis. 3. de N. 85. Rechè factis præmia peccatis
supplicia deberi. 1. Tusc. 11. Ita sacerdos precata à dea dicitur, vt
illis præmium daret pro pietate, quod maximum homini dari
possit à Deo 4. C. 5. Postremò hodierno die præmia legatis Al-
lobogum deditis amplissima, pro Rab. 31. Quod ei præmium
dari per fuisset pro Ar. 25. Tribuere præmium alicui 3. V. 38. Et
præmia postea tamen liberaliter tribuit. pro Fla. 1. Quod enim
est præmium dignitatis, quod populus Rom. cum huius ma-
ioribus semper deculsi, huic denegaret. 3. C. 16. Quibus pro-
tantis rebus nullum præmium virtutis, nullum insigne honoris
nullum monumentum laudis postulo. pro S. R. 108. Quam ob-
causam à Chrysogono tantis præmis donabunt? pro Arc. 5.

Iaque eum Neapolitanii ciuitate cæterisque præmis donaue-
runt. pro Cor. 23. Qui nulla conditione huius ciuitatis præmis
affici posset. de Prou. 3. Provincie, quas pestiferi illi consules pro-
euerter. Reipub. præmis occupauerunt. pro Dom. 113. Cum mi-
hi summa & quotidie maiora præmia in Rep. fore putabas. 5.

Tuscul. 20. Xerxes præmium proposuit, qui inuenisset nouam
voluptatem. pro Lig. 12. pro Corn. 37. Elicere vel inuitare ali-
quem præmis ad faciendum aliquid. pro Qu. 74. Quasi eximio

præmis sceleris exposito cupidissime contendere. 1. de Orator.
— repandens temporis ortus, &c.

PRÆPARATIO, prouiso, præmeditatio. 1. Offic. 73. In omnibus
negotijs, priusquam aggrediare, adhibenda est præparatio dili-
gens. 3. Tusc. 30. Multum prodest prouiso animi & præparatio
ad minuendum dolorem.

† AD IVNC. Diligens, 1. Offic.

PRÆPARATVS, paratus. Orator. 99. Si is non præparatis auribus
inflammare rem cœpit, furere videtur. 2. de Diuin. 119.

Iam

194. Cum verus, iustus & honestus labor honoribus, præmiis,
atque splendore decoratur. Antequam. 12. Inimici qui tuis te
præmis oppugnent. I. P. 15. Totam Rempu. prouincia præmio
vendidisti. 4. Acad. 1. Licebat enim celerius legis præmio: id
est, beneficio. pro Clu. 98. Eos qui in eodem genere in quo ipsi
offendissent, alios reprehendissent, ad præmia legis venire ope-
tere. pro Rab. 31. Non supplicium deprecarer, sed præmium po-
stulare. Antequam. 4. Repetere officij præmium & fructum. 1.
de Orator. 13. Amplis præmiis ad perdiscendum commoueri.
Brut. 18. Tributum quod ex centesima collatum impudenti
censi locupletum in duarum legionum præmis consumitur. L.
P. 63. Ninime fructum laborum, præmia periculorum contem-
nere debuisti. ibid. 90. Mitto ereptam libertatem populis, ac sin-
gulis qui erant affecti præmiis nominatim. 14. A. 30. Atque v-
tinam omnibus ciuibus soluere nobis præmia quæ promisimus
liceret. 14. 35. Quæ præmia militibus promisimus nos repu-
blica recuperata tributuros, ea cumulate, cum tempus venerit,
censo persoluenda. pro Cæl. 68. & pro Milon. 58. Magnis
& amplis præmiis aliquem afficere. Ibidem. Persoluere meri-
tum præmium alicui. pro Milon. 97. Ex omnibus præmiis virtu-
tis, si esset habenda ratio præriorum, amplissimum esse præ-
mium gloriam. pro Quint. 74. Quasi eximio præmio sceleris
exposito.

† AD IVNC. Alienum, 4. Vert. Amplia, ampliora ad dicendum, amplis-
sima eloquentia, maxima, 1. de Orat. Amplissimum, satis magnum, ma-
gna, & ampla, pro Mil. Amplissima, 4. Famili. Eximum, inuidiosum, pro
Corn. Eximum pro Quint. Humana, Som. Scip. Iuncta, & casta, virtutis,
& officij, Par. Perulgatum, 1. de Inuent. Magna, 11. Famili. Maiora, sum-
ma, pro Dom. Maius, sumnum, pro Client. Maximum, 1. Tusc. Merce-
narium, 3. Vert. Moderata, & infinita, 10. Famili. Permagna, 3. Offic. Re-
sum, 4. Tusc. Tanta, pro S. R.

SYNTAXIS. Præmium tibi pro pietate Deus det, tribuar, deferat, non
deneget. Præmio donari, affici, elici, decorari. Præmium & fructus offi-
cij, remia tibi Deus merita persoluta.

PRÆMOLESTIA. 4. Tuf. 64. Alij autem metum præmolestiam
appellabant, quod est quasi dux consequentis molestia.

PRÆMONEO. 1. de Arusp. 10. Reperiens ex hoc toto prodigo at-
que responso, vos ex ictius sceleris ac furore ab impendentibus
periculis maximis, prope iam voce Iouis optimi maximis præ-
monieris. 8. At. 20. Quod putauit & præmonuit, vt Cæsar te im-
plicet. 2. V. 23. Me vt magnopere cauerem, præmonebat.

PRÆMONSTRATO, prænunio monstro. 1. de D. 13.

At etiam ventos præmonstrat sepe futuros
Inflatum mare. — Poëta, || de Arusp. 20. Præmonstrare
magnum aliquid Lege, PRÆCINO

PRÆMVNTO, præfulcio, preparo. 4. Att. 13. Per fortunas illud præ-
fulci & præmuni, quæso, vt simus annui. pro Cæl. 19. & 1. de
Leg. 34. Quæ præmuniuntur omnia reliquo sermoni disputa-
nique nostra. Orat. 137. Præmunitio ante.

PRÆMVNTIO, præparatio. 2. de Orat. 304. Sine præmunitio-
ne acerbè inuehi in aliquem. 3. 202. Præmunitio ad id quod ag-
grediare.

PRÆNESTE, oppidum. 1. de Diu. 87. Nusquam fortunatiorem,
quam Prænesti, fortunam esse.

PRÆNESTINA, sortes Ibid. Prænestinarum sortium nomen.

PRÆNOMEN, nomen, quo honoris & differentia causa utebantur
Romani, vt Marcus, prænomen fuit Tullij Ciceronij, quod idem intel-
ligetur de aliis. 13. A. 28. Omnes habent tantam similitudinem
inter se, vt in eorum prænominiibus etrem. 7. Fam. 32. Quod sine
prænomine familiariter ad me epistolam misisti, primum ad-
dubitauit, num à Volumnio Senatore esset, &c. 3. ad Her. 41. Ali-
quis cui prænomen sit Decimo. de Ar. 27. Qu. Claudio.

PRÆNOSCO, præsentio in Arat.

Hoc signum veniens poterunt prænoscere nauta. 1. de Diu. 83.
Futura prænoscere dij possunt.

PRÆNOTIO, prima notio, antecpta animo rei informatio. 1. de N.
43. Hanc nos habemus siue anticipationem, vt antè dixi, siue
prænotionem deorum, sunt enim nouis rebus noua ponenda
nomina: vt Epicurus ipse πρόληψις appellauit, quam antea ne-
mo nominarat.

PRÆNVNCIO, præmonstro, prædicto. 1. de Diu. 11. Est enim natura
quædam, quæ natura prænunciat.

PRÆNVNCIUS, 1. de N. 14. Stellæ magnarū calamitatum præ-
nunciatæ, pro Mur. 44. Inquisitio candidati prænuncia repulsa in
Arat. Aurora prænuncia iolisi.

PRÆOCCVPO, antecoppo, anteuerto, antielpo. 10. A. 2. Quas par-
tes ante ipse mihi sumseram: eas præoccupauit Antonius.

PRÆPANDENS, aperiens, pandens, in Arat.

— repandens temporis ortus, &c.

PRÆPARATIO, prouiso, præmeditatio. 1. Offic. 73. In omnibus
negotijs, priusquam aggrediare, adhibenda est præparatio dili-
gens. 3. Tusc. 30. Multum prodest prouiso animi & præparatio
ad minuendum dolorem.

† AD IVNC. Diligens, 1. Offic.

PRÆPARATVS, paratus. Orator. 99. Si is non præparatis auribus
inflammare rem cœpit, furere videtur. 2. de Diuin. 119.

Iam Pythagoras & Plato, quo certiora in somnis videamus, præparatos quodam vietū atque cultu proficiunt ad dormendum iubent. 1. 12. Qui se tradet ita quieti præparato animo tum bonis cogitationibus, tum rebus ad tranquillitatem accommodatis. 1. de Leg. 9. Historia nec institui potest, nisi præparato otio, nec exiguo tempore absolvi. 1. de Inuent. 46. Impensis apud inferos pœnas esse præparatas.* Oci. Præparatis idoneis locis.

P R A E P A R O, preparationem adhibeo, permunio, præfulcio. 1. Offi. 12. Ad vitam agendam præparare res necessarias. 3. Qu. Fr. 9. Apollonius misce, Hircius præparat. pro Cæl. 36. Habet hortos ad Tyberim, ac diligenter eo loco præparasti, quō omnis iuuenitus natandi causa venit.

P R A E P A R O R. 1. de Leg. 28. Sunt enim hæc minoræ, quām illa ipsa, quorum causa præparantur.* Oecon. 1. Vt ex hac eadem societate mortalibus adiutoria senectutis, nec minus propugnacula præparentur. Horrens Literis talibusque doctrinis ante excoli animos, & ad sapientiam concipiendam imbu & præparari decet.

† A D V E R B. Diligenter hortos, pro Cæl.

P R A E P E D I T V S. impeditus, irretitus, pro Rab. 21. Qu. Scæuola confessus senectute, & præpeditus morbo.

P R A E P E S, celer, citus. 1. de D. 106. Auis præpes, &c. b. Poëta.

P R A E P O N D E R O, ponderis plus habeo, perpenas, examino, pondero. 3. Offic. 18. Qui omnia metuntur emolumentis, neque ea volunt præponderari honestate, &c.

P R A E P O N O, antepono, prefero, antefero, antiquior mihi est, preficio. 9. A. 15. Qui salutem populi Rom. vitæ suæ præposuit. pro Rab. 23. Præponere amicitiam patriæ. 7. Att. 3. Non enim hoc vt oppido præposui, sed vt loco, id est, in. 2. Fa. 15. Cælum præposui prouincia. pro Pomp. 63. Ille quem bello prædonum præponeretis. 1. V. 1. Præponere vnum alteri. 2. de Or. 320. Præponere principia causis proportione.

† A D V E R B. Rechè, 9. Famil.

P R A E P O N O R. Orat. 158. Notis sunt & naui, quibus in præponitur. 2. contra Rull. 7. Vt nobilissimis hominibus longè præponerer.

† A D V E R B. Longè, 2. cont. Rull.

* P R A E P O R T A N S, præferens. Arat.

Scorpius infestus præportans fleibile acumen.

P R A E P O S I T I O, orationis pars vna. Orator. 158. Vna præpositio est Ab vel Abs: eaque nunc tantum in acceptis tabulis manet, &c. Topic. 48. Præpositio, in, priuat verbum ea vi, quam habebat.

P R A E P O S I T I O, alio modo. 3. de Fin. 54. Neque tamen illa præpositio tali, ad eum, quem dixi, finem pertinebit.

P R A E P O S I T V S, præfetus. 7. V. 99. Qui naibus præpositi fuerant. 1. de Diu. 76. Sacerdos quæ præposita erat oraculo. 1. V. 16. Hoc non dico, me omnibus patronis esse præpositum. 8. Fam. 5. Domitius isti quæstioni præpositus est, &c. 2. de Orat. 41. Aliquem alicui muneri esse præpositum. 8. Fam. 5. Præpositus negotio publico. 1. de In. 58. Exercitus cui præpositus est sapiens imperator. 4. de Fin. 73. & 3. 53. Præpositum ex eo credo appellatum est, quod præponatur aliis. 1. 4. Ac. 9. Aurelius, qui est præpositus ab Hircio, pro Cecin. 58. Tuus libertus nullo tuo præpositus negotio. pro Lig. 4. Cum is præpositus Africa est. de Ar. 25. Omne seruitum in alteram scenam immissum, alteri præpositum. || pro Mil. 23.

† A D I V N C. Turpissimus, in Piso.

P R A E P O S T E R F, peruersus, perperam. (ordin. 4. Acad. 67. Vt præpostér tecum agam, mox referam me ad ordinem. 7. Attic. 16. Omnes arbitror mihi tuas literas redditas esse: sed primas præpostér, reliquias ordine.

P R A E P O S T E R V S, peruersus. 3. de Or. 37. Ne quid perturbatum ac discrepans aut præposterus sit. pro Clar. 71. Itaque vt erat semper præposterus atque peruersus, initium facit à Bulbo. pro Dom. 140. Iste omnia præpostoris verbis pronunciauit. pro Syl. 91. O præpostoram gratulationem. 15. Famil. 17. Præposteros habes tabellarios, qui cum à me discedunt, flagitant literas: cum ad me veniunt, nullas afferunt. de Am. 87. Præpostoris vtrum confiliis, & acta agimus. 3. de Orat. 46. Non discrepant sententiis, non præpostoris temporibus, non confusis personis, non perturbato ordine. 1. P. 92. Noster hic præpostorus imperator, &c. pro R. P. 37. Quid tam peruersum præpostumque excoxitari potest.

§ Syntaxis. Præpostorum, perturbatum, discrepans. Homo præposterus & peruersus, Præposterus imperator.

P R A E P O T E N S, omnipotens. pro Cor. 34. Præpotens terra marique Carthago. 2. de Diuin. 42. Rerum omnium præpotens Iupiter. pro R. P. 44. Clarus ac præpotens vir. 2. de Nat. 77. Natura deorum præpotens & excellens. 1. de Orat. 193. Siue quem ista præpotens & gloria Philosofia delestat. 2. de Fi. 57. Non solum calidus, verum etiam præpotens. vt M. Crassus. 1. Off. 109.

Itéisque in sermonibus alium quidem videmus, quamvis præpotens sit, efficere, vt unus de multis esse videatur. 2. de Leg. 13. Præpotens Deus.

¶ Præpotentes, viri principes. de Amic. 54. Multorum opes præpotentium excludunt amicitias fideles.

P R A E P O R U S, prematuras, nimis celer. 7. Fa. 8. Cognoui

præproperam festinationem tuam. 10. 26. 1. Attic. 1. Fuit hæc illius præpropera prensatio.

P R A E R E P T V S, pro S. R. 2. Ne istius quidem laudis ita sum cu-

pidus, vt alii eam præreptam velim.

P R A E R I P I O, præcerpo, antefero. 3. Offic. 81. Marius præripuit collegis popularē gratiam. 14. A. 5. Ne deorum immortalium beneficium festinatione præripuisse videamur. 1. Offic. 108. Facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, præripere hostium consilia. 5. Fa. 16. Præripere aliquid consilio. 10. At. 1. Alterum mituum. de Ar. 6. Præripere aliqui despontiam iam & definiam laudem. || 1. V. 50. Præripere causam. 5. Fa. 16. Id nos præripe- re, consilio prudentia debemus.

P R A E R O G A T I V A, quasi specimen, tanquam praedicium. Ascon.

64. Prærogatiua significat aliquid aut dictum, aut factum liberaliter ab eo, qui nobis beneficium est, ante ipsum beneficium nobis præstitum. 2. V. 26. Dedit enim prærogatiua sua voluntatis eiusmodi, vt isti pro prærogatiua iam reddidisse videatur. 1. P. 11. Is cui primam comitis dederas tabulam prærogatiua custodem præfeceras. 1. de Diuin. 103. Prærogatiua maiores omnes iustorum comitorum esse voluerunt. 2. 74. Is qui in prærogatiua referenda subito concidisset. 2. A. 82. Sortio prærogatiua, 15. Fa. 5. Si triumphi prærogatiua putas supplicationem. 2. Qu. Fr. 14. Non dico iustipositas, vel centies H. S. constituant in prærogatiua pronunciare.

P R A E R O G A T I V S, quod primò rogatum est, ut centuria prærogatiua: id est, qua prima cerebat suffragia. pro Mur. 38. Tanta illis comitiis religio est, vt adhuc semper omen valuerit prærogatiuum. 2. de Diu. 83. Prærogatiua omen iudiciorum. pro Planc. 49. Vna centuria prærogatiua. Ibid. Non exigua pars populi, sed vniuersus populus voluntatem suam declarauit. I. P. 11. || Postq. in Sen. 16.

P R A E R O G A T I V S, primū rogatus. pro Planc. 49. Cuius in honore non vnius tribus pars, sed comitia tota comitis fuerint prærogata.

P R A E R V P T V S. 7. V. 144. Qui aliqua promontoria, aut præpara saxa tenuisse dicuntur.

P R A E S, sponsor, qui pro altero se obligat, in causa præsertim pecuniaria. 12. Att. 51. Plancus præs pro Flaminio est H. S. xx. 3. V. 10. Prædibus acceptis de H. S. D. 1. x. ibid. 115. Aut præ de litis vindicarum cum satis accepisset, sponsonem faceret. 2. Fa. 17. Laodice me prædes accepturum arbitror omnium pecunia publicæ, vt & mihi & populo cautum sit. 5. 20. Prædes Valeriani tenentur. 1. A. 78. Ne L. Plancus prædes tuos venderet. 3. V. 142. In bonis prædibus prædiisque vendendis. 13. At. 3. Præ aliquando factus esset in his quidem tabulis. 6. 1. Cum sex libris tanquam prædibus me ipsum obstrinxerim. 9. 11. Cum Qu. egi per prædem, ille daret. 12. 19. Opior Antonium propter prædes suos accurrit. pro R. P. 8. Suni lites aestimatæ A. Gabinio, nec prædes datur. ibid. 37. Si aut prædes dedisset Gabinius, aut tantum ex eius bonis, quanta summa litium fuisset, populus receperisset, quamvis magna ad Posthumum ab eo pecunia peruenisset, non redigeretur.

† A D I V N C. Boni, 7. Verr.

P R A E S A G I O, præsentio. 1. de Di. 65. Is igitur, qui ante sagit quam oblatæ res est, dicitur res præfigere, id est, futura ante sentire. Ibidem. Præfigat animus frustra me ire, cum exirem domo.

8. Fam. 10. Exiguitas copiarum recessum, non dimicitionem mihi tuæ præfigat, de Amic. 14. Qui idem quasi præfigere, &c. P R A E S A G I T I O. 1. de D. 66. Inest igitur in animis præfigatio extrinsecus inecta, & inclusa diuinitus. Ibidem. 123. Cum vice, qua soleo, præfigitione diuina.

† A D I V N C. Diuina, 1. de Diuin.

P R A E S C R I B O, definio, præfinio, præfigo, voce præeo. 1. de Nat. 7. Arbitramur nos ea præstissime, quæ ratio & doctrina præscribit. Ibid. 78. Natura homini præscribit, vt nihil pulchrius quam hominem putaret. 6. Fa. 1. Simius igitur ea mente, quam ratio & veritas præscribit. 5. Tus. 14. Etsi iniquum est præscribere mihi te, quemadmodum à me disputari velis. 9. At. 21. Meone, inquit, arbitratu? an tibi, inquit, ego præscribam? pro Font. 36. Vt maiorum iura morisque præscribunt. pro Pom. 1. Facile intelli- Quirites, & quid de me iudicaretis, & quid alii præfereretis. pro Flacc. 23. Qui plura etiam respondebit, quam tu ei ante præscriberis. in Vat. 13. Ac tibi iam inde præscribo, ne permisces. de Sen. 27. Præscribere iura ciuiibus. 2. de Diu. 123. An culapius potest præscribere per somnium curationem vale-

deis. Neptunus gubernantibus non potest. 2. de Fin. 3. Omnis, quæ via quadam & ratione habetur, oratio, præscribere primùm debet, &c. pro Do. 13. Præscribere enim se arbitrabatur, ut si ne studiis dílensionis sententia dicerentur. 8. At. 16. Sed nihil præscribo. de Sen. 18. Senatu, quæ sunt gerenda præscribo.

^{† A D V E R B.} Commodo, diligenter autem, i. de Inuent. Nominatim ali- cui, pro Flac.

PRÆSCRIPTVS, decretus. 4. Acad. 8. Neque vt omnia quæ præscripta & quasi imperata sunt defendamus, necessitate vlla co- gimus. pro Cec. 76. Vesta autoritate hoc constituetur, hoc pre- scriberunt. 16. Attic. 3. Cūm ei præscriptum esset, ne sine Sejti nostri sententia ageret. pro Font. 1. Si hoc iudices præscriptum legere aut officio putatis testibus credere. 3. C. 9. Atque ita sibi præscriptum esse vt mitterent, &c. 4. At. 1. Nondum huc erat al- la, quomodo Caesar ferret de autoritate præscripta. 2. ad Her.

24. Quæ de necessitudine præscripta sunt. id est, ante scripta sunt.

PRÆSCRIPTIO, præscriptum. 4. Academ. 140. Hæc norma, hæc regula, hæc præscriptio est naturæ. 4. Tuscul. 22. Intemperantia est à recta ratione defectio, sic auersa à præscriptione rationis, &c. pro Cæl. 42. Dummodò illa in hoc genere præscriptio moderatioque teneatur, pareat, &c. pro Rab. 6. Quanquam in hac præscriptione semihoræ patroni mihi partes reliquisti. 1. de Inu. 32. Hæc ideo diligentius inducitur præscriptio, vt, &c.

¶ 1. de Orat. 150.

SYNTAXIS. Norma, regula, præscriptum. Præscriptio, moderatioq; te- nenda.

PRÆSCRIPTIVM, præscriptio, formula, norma, regula, certa quadam

& definita lex. 2. de Inuen. 174. Cuius rei certum quiddam præ-

scriptum videtur in perpetuum dari posse. Ibid. 132. Ex communi-

ni præscriptio ciiuitatis vnamquamque rem administrare. pro

Cluent. 147. Omnia legum imperio & præscripto fieri videbi-

tis. 2. de Orat. 178. Plura homines iudicant odio aut amore, &c.

quæ veritate aut præscripto, aut iuriis norma aliqua, aut iudi-

cij formula, aut legibus. Orato. 36. Quid est quod præscriptum

aliquid aut formulam exprimas? 1. Offic. 92. Hæc præscripta

seruantem licet magnifice viuere.

† A D V E R B. Commuue, certum, 2. de Inuent.

SYNTAXIS. Legum imperium & præscriptum. Præscriptum & for- mula.

PRÆSENTS, arbiter, testis, inspectans, iustans. 1. de Orato. 112. Hic

estinus homo ex omnibus, quo ego præsente minimè ineptus

esse vellem pro Cecinn. 77. Nam ipso præsente de eius virtute

timidius dicrem. 1. de Inuent. 104. Ipse interfuerit & præsens vi-

dit. pro Dom. 39. Aderat præsens M. Bibulus, &c. 2. Fa. 7. Præsens

tecum egi, cum, &c. itēmque petui sapientius per literas, &c. 1. Art.

14. Sed hoc præsenti tibi commodius exprimam. 1. Fam. 9. Cūm

mihi potestas tui præfertis fuerit. 13. At. 44. Ex eo cognoui crea-

tionem testibus præsentibus sexaginta duobus. 4. C. 13. Cūm

eu præsentem atque audentem vita priuandum esse dixit. 1. Fam. 1.

Amorem tui absentis omnes tui præsentes cognoscent.

10. 4. Si facultas mihi tui præsensis esset. 1. Offic. 156. Neque so-

lum viu atque præsentes studiosos dicendi docent, sed, &c. 2. de

Orat. 9. Forum qui illos viderunt, viuorum & præsentium

memoria teste. 3. de Nat. 11. At enim præsentes videmus deos,

vt apud Regillum, &c. pro Qu. 77. Agere gestum præsente Ros-

cio. 8. Fa. 1. Me præsente & hoc factum est. 2. At. 4. Pro eo libro

tibi præsentem pecuniam solui imperavi. pro Clu. 34. Is pecu-

niam præsentem, non debitam mulieri soluit. 1. Offic. 11. Bellua

ad id solum quod adest, quodque præsens est, se accommodat.

1. de Finib. 55. Corpore nihil nisi præsens, & quod adest, sentire

possumus. pro Planic. 101. Præfentem alicui gratiam refero. 2.

de Diu. 122. Atqui ne si nauigare quidem velim, ita gubernare,

vt somniauerim: præsens enim pœna sit. 2. Offic. 60. Quo præsens

tanquam in manu datur, iucundius est. pro Dom. 12. Erat igitur

præsens caritas & futura famæ. 1. de Diu. 63. Animus meminit

præteriorum, præsenta cernit, futura prouidet. 3. C. 21. Illud

vero nonne ita præsens est, vt Louis nutu factum videatur? 1. 22.

Magna tempestas inuidia nobis si minus in præsens, at in po-

steritatem impendet. Brut. 15. In præsens.) in posterum. 2. Fa. 10.

Hæc ad te in præsenti scripti, vt spores, &c. id est, in præsencia de

Amic. 3. Ut tanquam à præsentiibus coram haberit sermo vide-

retur. Q. n. Fr. 7. Cætera (vt tu scribis) præsenti sermoni reser-

ventur. 11. A. 4. Populari agros non ad spem constituendæ rei.

familiaris, sed ad præsentem pastum mendicitatis suæ. In præ-

senzia. Lege. I. N P R A E S E N T I A.

Magnus, alacer. 1. Offic. 80. Præsensis animi vii consilio. 2. de Or.

84. Animus acer & præsens. id est, paratus. 2. Tuscu. 28. Hercules

tannus & tam præsens Deus. id est, propitius. 15. At. 6. Præsentes ad

nocendum vires habere. id est, efficaces. 1. 15. Quanquam animus

est præsens, tamen voluntas ipsa medicinam efficit.

SYNTAXIS. Qui præfuit, & præsens vidit. Præsentem cū aliquo age

re, præfente & inspettante. Quod adest, & quod præsens est. Quod

præsens tanquam in manu datur. Animo præsenti, acri & præsensi.

Deo præsente, id est, propitio, secundo, fortunante. Reservare præsenti

sermoni. Vis præsens, id est, efficax.

¶ In rem præsentem venire: id est, in locum, de quo lis & contro-

uersia est, quod tunc sit, cum fundus aut alia possessio designanda est.

& certis finibus circumscrivenda, ut certius de ea indicari possit. 1.

Offic. 32. Ut si constitueris te cuiquam aduocatum in rem præ-

sentem esse venturum. 1. de Orat. 2. 50. An vero si de re ipsa, si de

finibus, cum in rem præsentem non venimus, si de tabulis &

præscriptionibus controuersia est, &c. pro Cecin. 20. Placuit de

amicorum sententia constituere, quo die in rem præsentem

veniretur.

P R A E S E N T I O, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D I V N C. Artificiosa, diuina, 1. de Diu. Non fortuitæ, innumerabiles,

2. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

† A D V E R B. Diuinæ, 1. de Diuin.

‡ P R A E S E N T I S, præsagito. Top. 77. Atque etiam per exta inuenta

præsensio. 2. de Nat. 7. Prædictiones & præsensiones rerum fu-

turarum. 1. de Diu. 1. Diuinatio, id est, præsensio & scientia re-

rum futurarum.

Itaque omnia præsidia, quæ magna & firma paraueram, dimisi. ibidem. Firmare aliquem locum præsidii. 1. contra Rull. 16. Italiæ præsidii confirmare, coloniis occupare. Ibid. 20. Si præsidium non proponitur huic virbi, ista colonia. 2. 74. Totam Italiæ suis præsidii obsidere & occupare cogitat. ibid. Præsidii interclusum teneo 1. C. 1. Nocturnum præsidium palatij. ibid. 8. Illa colonia meo iussu, meis præsidii, custodiis, vigiliisque est munita.

Spes, securitas, auxilium. pro Syll. 51. Ego tectus præsidio firmo amicorum, Catilinæ copias repressi. Ibid. 77. Vbi erit illud fortissimum præsidium pudoris. pro Mur. 22. Omnia hac nostra, &c. latent in tutela ac præsidio bellicæ virtutis. pro Mur. 79. Deiicii de viris præsidio, & de custodia ciuitatis deturari. pro Rab. 3. Munire præsidia Reipub. ibid. Perfugium & præsidium salutis Reip. 5. V. 186. Clavis pulcherrima, Sicilia propugnaculum, præsidium prouinciarum. pro S. R. 111. Qui fidem laedit, oppugnat omnium commune præsidium. Or. 217. Vbi libido dominatur, innocentia leue præsidium est. ad Brut. 18. Ferre præsidium labenti reip. pro Quin. 5. Esse præsidio alicui contra aliquem. pro Pom. 70. Præsidia periculis & adiumenta honoribus querenda. 2. Tusc. 2. Is magnum sibi præsidium ad beatam vitam comparat. 1. de Or. 3. 8. Gracchi omnibus vel naturæ, vel doctrina præsidii ad dicendum parati. 4. ad Her. 28. Qui sibi firmius in virtute, quam in casu præsidium collocavit. Ibid. 34. Petere præsidium sibi ex aliqua re. Bru. Omne præsidium est in puer. de Amic. 46. Ut mulierculæ magis amicitiarum præsidia querant quam viri. pro M. Scou. Posse virtutem sine præsidio fortunæ, quo contendisset, labore & constantia peruenire.

AD I V N C. Alienæ, 8. Attic. Bonum, pro Mur. Certissimum, ac tutissimum, 1. de Inuent. Ciuite, pro Planc. Commune, pro S.R. Contraria, 2. de Ora. Extraordinarium, firmissimum, fortissimum, & grauissimum, repentinum, & insuperatum, 10. Philip. Firmum, firmissima, pro Pomp. Firma, 10. Fam. Firmiora, tanta, 1. Attic. Fortissimum pudoris, regia, pro Syll. Gratiora alicui, improbus, 13. Phil. Honestus, 2. Verr. Insperatum, & repentinum, multa, 1. Phi. Leue innocencia, Orator. Magnum, pro Sest. Magna, 1. P. Magna, & firma maiora, parua, 4. Fa. Maximum, populaire, pro Cor. Multa, ac firma, pro Font. Necesaria, 1. Necesaria, & voluntaria, 13. Famili. Nocturnum palatij, 1. Cati. Publica, salutaria, ac necessaria, pro Milon. Publicum, 11. Famili. Statiuum, 12. Phil. Summum, 15. Fami. Tenue, de Prou. Terrestre, 7. Verr. Urbana, 7. Attic. Vt iusta alicui, 13. Attic.

Syntaxis. In præsidis collare milites. Propugnaculum, præsidium. Urbem armis, præsidioq; tenere. Vrbs firmum habet præsidium, est firmata præsidia, præsidia obessa & occupata. Præsidia intercludere aliquem. Perfugium & prædium. Tutela & præsidium virutis. De præsidio deiici. Præsidio tegi firmo, Pudoris plesidium, Præsidium ferre, comparare sibi. Prædio esse. Omne præsidium est in puer. De præsidio & statione vita decedere.

P R A E S T A B I L I C O, pranuncio. 1. de Di. 82. Præsignificare alicui quæ sunt futura. 2. 101. Præsignificare hominibus.

P R A E S T A B I L I S, præstans. 2. de Orat. 347. Res magnitudine præstabiles, aut nouitate primæ. 2. de Na. 18. Nihil melius mundo, nihil præstabilius, nihil pulchrius. de Ami. 104. Virtute excepta nihil amicitia præstabilius. de Ar. 41. Alicuius præstabilis insignis que virtus. de Pro. 38. Præstabilis dignitas. de Sene. 40. Homini natura nihil mente præstabilius dedit. in Vat. 10. Quæro, vtrum tandem putes melius fuisse & præstabilius, me nasci, ante. * Incer. Quantò est præstabilior animus corpore.

P R A E S T A N S, excellens, antecellens, præstabilis, egregius, eximus, habens præstantiam. 5. Tusc. 38. Præstantia dici debent, quæ habent aliquam comparisonem. pro Plan. 31. Qu. Scœuola vir omnibus ingenio, iustitia, integritate præstans. 1. Tusc. 22. Longè præstans omnibus ingenio & doctrina. 1. Acad. 17 Duo præstantissimi studio atque doctrina, Xenocrates & Aristoteles. pro Sest. 86. Qui virtute & consilio præstanti extiterunt. pro Corn. Bal. 50. Homo grauitate & prudentia præstans. 3. de Orat. 135. Vir literis doctrinæque præstans. in Vat. 8. Quid solidæ laudis ac veræ dignitatis præstantius mihi potuit accidere, quam, &c. 1. de Ora. 237. Platonem in illis artibus præstantissimum fuisse aiunt. 1. de Natura excellens & præstans. Ibid. 45. Nam præstans deorum natura pietate coleretur. 7. Fa. 5. In manum tuam istam & victoria & fide præstantem. 11. 2. de Nat. 210. 3. de Or. 2829. pro Vniuer. 20. Ex altera parte præstantem extremis atque superantem exteram pari numero præstantem extremis, parique numero superatam. 3. At. 10.

Syntaxis. Res magnitudine præstabilis, Vireus præstabilis, insignisq;. Melius ac præstabilius, Omnibus longè præstans pietate. Literis, doctrinæque præstans. In poëtica præstans.

P R A E S T A N T I A, excellens. 5. de Fin. 34. Homo habet præstantiam mentis, cui tota illius natura pareat. ibid. 36. Excellēs præstantia. 1. Aca. 19. Præstantia partium. 2. de Di. 129. Dij immortales rerum omnium præstantia excellentes. 2. de Or. 209. Quidam intolerantiū se iactant, & æqualitatem communis iuris præstantia dignitatis aut fortunæ suæ transeunt. 1. Off. 97. Nobis autem personam imposuit ipsa natura magna cum excellen-

tia præstantiaque animantium reliquarum. de Am. 72. Qui aliam præstantiam virutis, ingenij, fortunæ consecuti sunt.

AD I V N C. Celestis, & diuina, excellens, minima, 5. de Finib. Magna 1. Offic. Maior, & diuinior, 4. Tusc. Singularis, 1. Acad.

Syntaxis. Excellens præstantia. Excellentia præstantia, præstans.

P R A E T A T, melius est, conductus. pro Sest. 144. Multo mihi præstat in eandem recidere fortunam, quam, &c. I.P. 15. Emori potius quam seruire præstat. 14. At. 9. Mori millies præstitit, quam hæc pati. 3. de Natu. 77. Tacere præstat Philosophis quam loqui.

P R A E S T I G I A, quæ Plinius incantamenta vocat. 3. de Nat. 73. Dæni, machinæ, fallacia, præstigia sine ratione esse non possunt. pro R. P. 35. Illinc omnes præstigia, omnes fallacia. 6. V. 53. Non per præstigia, sed palam totum oppidum compilauit Verres. 4. Ac. 45. Quasi præstigis quibusdam & captionibus deliti ab iis, quæ clara sunt. 4. de Finib. 74. Ex eisdem verborum præstigiis regna vobis nata sunt.

P R A E S T I T U V O, præfino, præscribo, dico 3.V. 148. Diem præstituit operi faciendo Cal. Decembri. pro Cec. 8. Prætor nunquam petitor præstituit, qua actione illum vii velit. 2. de Inu. 127. Lex quibus diebus proficisceretur, præstribat. pro Qu. 33. Præstribut tempus alicui quādiu dicat.

P R A E S T I T U V T V S, 1. Tusc. 93. Natura dedit vñram vita tanquam pecunie, nulla præstituta die. 13. At. 47. Scis enim dies illorum præstitutos fuisse.

P R A E S T O, excello, antecello, præstanti virtute & consilio exito, precurro, sto, tuor, supero. de Cl. 230. Hortensius suos inter æquales longè præstitit. 2. de Inu. 1. Zeus muliebri in corpore pingendo aliis præstabat. 1. de Or. 197. Maiores nostri prudentia ceteris gentibus præstiterunt. 2. de Inu. 6. Aristoteles multum alii breuitate dicendi præstitit. 3. de Or. 8. Qui multum omnibus gloriam præstis. 2. de Finib. 109. Homo ceteris animantibus plurimum præstat. 5. 40. Longè multumq; præstat mens. 3. de Or. 135. Pisistratus literis doctrinæque præstitit. 2. de Nat. 133. Ratio est quæ præstat omnibus. 2. de Or. 172. Bona existimatio diuinitatis præstat. 4. de Fi. 51. Virtus præstat omnibus rebus. 2. de Or. 270. Socrates in hac ironia longè lepore omnibus præstitit. 3. de Or. 133. Cato vtriq; in genere & laborauit & præstribat. de Cl. 102. Mutius augur iuris civilis intelligentia, atq; omni prædicti genere præstitit. ibid. Nemo his viris gloria præstitit. de Cl. 255. Orator præstat minutus i imperatoribus. 1. Q. Fr. 1. Delegatis, honore & etate præstat Tubero. de Amic. 19. Namque hoc præstat amicitia propinquitati, quod, &c. 2. de L. 5. Sed neceſſe est charitate eam præstare, qua Reipub. nomen vniuersæ ciuitatis est, pro qua mori, &c. debemus. sic enim legendum est, non ut antea, charitatem, loquitur enim de duabus patriis, natura scilicet, & cinitatis: hancque charitate alveri anteponit: idcirco eam dicit charitate præstare, id est, excellere. 5. Tusc. 9. Contemplatio rerum longè omnibus studiis præstat. 2. de Inu. 68. Pacta præstant legibus. 2. ad Her. 20. Pactum præstat iuri. de Cl. 199. Quid præstat intelligentia imperito: magna re, & difficili, siquidem, &c. ibi. Præstat etiam illo doctus auditor indocto, quod, &c. I.P. 33. Si meum illud turbulentissimum tempus tuo tranquillissimo præstat, quid conferam reliqua? 7. At. 13. Quæ conditio non huic finge præstitit? 1. de In. 5. Præstare & antecellere.) humilior & firmiore esse. de Cl. 161. Is totidē annis mihi ætate præstabat. * Hor. Nec in Philosophia cuiquā cessit, & vita grauitate præstitit.

Exequor, perficio, absolvo, facio, seruo, officio, præbeo, exhibeo. 1. de N. 7. Arbitramur nos ea præstis, quæ ratio & doctrina præscribitur. 1. Fa. 9. Neq; hercule in iis ipsis rebus, quæ, &c. eam voluntatem, quam expectaram, præstiterunt. 5. At. 21. Præstare fidem suam alicui. Top. 42. & 2. de D. 78. Præstare fidem alicui. 1. Fa. 6. Præsta te eum, qui mihi à teneris vnguiculis es cognitus. 5. 16. Sapientia quam tu à puer præstisti. 3. 10. Præstare alicui memoriam & benevolentiam. 14. 3. Præstare diligentiam & virtutem alicui. 14. 3. Ut tuam confutudinem & liberalitatem in me defendendo mihi præstes. 1. de L. 14. Jurisconsulti ius civile contenus exercuerunt, quoad populo præstare voluerunt. 10. A. 11. Præstare debitum honorem patri. 1. de Or. 44. Satis id est magnu quod potes præstare. 9. At. 10. Vtriq; ut vis, tuam benevolentiam præstare possis, quam mehercle te præstaturum confido. 1. Fa. 9. Ut officium meum memorē, in benemeritos animi fidem, fratris mei præstarem. pro Cec. 5. Præstare fidem suam ad diligentiam in agenda caufa. de Cl. 126. Præstare pietatem parentibus & patriæ. pro Fl. 31. Quidam mare tutu præstiterunt. 3. Off. 55. Si dictum non omne præstandum est, quod dictum non est, id præstandum putas? 4. Fa. 11. Præstare re. ad Br. ep. pri. in 1. Omnia Brute præstisti reip. quæ præstare debuit is, qui, &c. ibid. Eides, vigilatia, patriæ charitas: hæc sunt enim, quæ nemo est, quin præstare debeat. 11. At. 1. Præstare benevolentia alicui. 2. de Or. 38. Præstare suū munus. ad Br. 18. Vix videor, quod promis, præstare posse. 3. de Ora. 132. Ibid. & in Senatu, & apud populum & in causis amicorum, & domi, & militia, consilium suū fidēmes, præstabant. pro Qu. 95. Is cuius vox in præconio questū præstis.

P R A E S T R I N G O, hebetō, fallo. 1. V. 46. Periculum est, ne metu ipsi præstringat aciem ingenii. 1. de Diu. 61. Quorem utrumque præstringere acie mentis solet. 3. de Nat. 73. Omnes meos dolos præstrinxit commoditas patris. 12. A. 3. Sed quasi per caliginem præstrinxerat aciem animi D. Brutus salus.

P R A E S V L T O R, princeps Saliorum. Erant autem Salij, Martis sacerdotes, à saliendo dicti, quidam præfulem vocant. 1. de Diu. 55. Cuidam dormienti visus est venire qui diceret, præfultorē sibi non placuisse ludis. 2. 136. Peruuulgatum iam illud de præfultore.

P R A E S V M, præfideo, præpositus sum, præfectus sum. 4. V. 144. Aliquem curatorem præficere, qui statui faciendis præfesset. 7. 46. Præfesse alium rei faciundæ pro S.R. 50. I.P. 87. Cum pater armis faciendis tuus præfusset. 7. V. 81. Præfesse nauibus & classi. 1. Fa. 9. Præfesse prouincia. 10. 8. Præfesse exercitui. 16. 9. Præfesse legionibus. 13. 28. Achææ ciuitates felices sunt, quod tu iis præsidis. 2. 15. Frater meus triennium Asia præfuit. 3. de Orat. 135. Hi omnes præter Thalem ciuitatibus suis præfuerunt. 1. Q. Fr. 1. 6. Nihil negoti est continere eos, quibus præfis. 5. V. 180. Prouincia in qua tu triennium præfusisti. pro Dom. 105. Qui sacerdotiis præsunt. de Arusp. 14. Qui sacris præsunt. 1. Offi. 79. Qui rogati reipub. præsunt. 2. V. 30. Metellus huic quæstioni præfuturus est. 1. de Diuin. 68. Cum C. Cöponius prætorio imperio classi Rhodiæ præfesset. 1. de Or. 39. Auspicia quibus ego & tu Crasce præsumus. 1. de Orat. 41. Id nisi hic in tuo regno essemus, non tulissem, multisque præfessem, qui, &c. Ibid. 198. Cognitio iuris civilis prodest iis qui ei præsunt. Ibid. 235. Et clarissimi viri ei studio etiam hodiè præsunt. 4. de Fin. 76. Qui cuique artificio præsunt. de Am. 37. Non enim parvit ille Tib. Gracchi temeritatem, sed præfuit. 1. Fa. 8. Qui non solum interfuit his rebus, sed etiam præfuit. 9. At. 4. Alicui crudelitati non solum interesse, sed etiam præfess. pro S.R. 11. M. Fannius huic quæstioni index præfuit. 3. de Leg. 2. Ut magistratus leges, ita populo præsunt magistratus. Ibidem 12. Magistratus, iisque qui præsunt, respub. continentur.

A D V E R B. Crudelissimè consiliis. I.P. Omnipotens reip. 1. Off. Publicè negotio. 6. Ver. Publicè facienda nauis. 7. Ver. Publicè sacris. 2. con. Rul.

Syntaxis. Praefesse in prouincia. Hi qui præsunt. Praefesse negotiis. Index questioni præfuit Cas.

P R A E S V M P T O. 2. de Diu. 108. Sed demus tibi istas duas sumptiones, ea quæ λημπατα appellant Dialectici: sed nos Latinè loqui malum: præsumptio tamen, quam προληψις, iidem vocant, non dabitur. Legitur etiam, præfensio: sed, præsumptio, reetus, pro maiore prepositione.

P R A E T E N D O, prætexo. in Vat. 14. Tu qui te Pythagoram soles dicere, & hominis doctissimi nomen tuis immanibus moribus prætendere.

P R A E T E N T A T V S. 2. de Or. 318. Tota causa prætentata atque perspecta.

P R A E T E R, extra, citra. 1. Famil. 5. Amicum ex consularibus neminem tibi esse video præter Lucullum. 1. Att. 1. Sed hoc nemini præter me viderit. 11. Fa. 28. In reliquis officiis, cui tu tribuisti, excepto Cesare, præter me, vt domum ventitares? pro Cl. 55. Omnibus sententiis præter unam Scamander condemnatus est. 1. Q. Fr. 1. 22. Præter communem fidem, quæ omnibus debetur, præterea nos isti hominū generi præcipue debemus. pro Syl. 9. Hoc mihi præcipuum est præter ceteros. 2. C. 16. Cum ei nihil adhuc præter ipsius voluntatem cogitationemque acciderit, nisi quodd, &c. pro Planc. 15. Nihil vt plerunque euenit, præter opinionem accidet. 2. de Diu. 60. Ut etiamsi præter consuetudinem acciderit aliiquid, præter naturam tamen non possit existere. 3. C. 6. Credo, quod literis dandis præter consuetudinem proxima nocte vigilauerat. pro Plan. 49. Consul comitia habere coepit subito, præter opinionem omnium. 2. Fa. 9. Id præter opinionem mihi accidere. 8. At. 10. Dionysius ad me præter opinionem meā venit. 2. de Or. 2. 8. Nihil magis rideretur, quæ quod est præter expectationem. 15. At. 13. Si quid præter ipsum erit, facies vt sciam. 4. Fam. 4. Cæsar repente præter spem dixit, &c. 1. de Diu. 100. Lacus Albanus præter modum creuit. 2. Offi. 36. Præter modum exterreri. 5. Tusc. 105. Aristides expulsus est patria, quod præter modum iustus esset. 4. ad Heren. 1. In superioribus libris nihil neque ante rem, neque præter rem locuti sumus. 1. Attic. 13. Quod tam præter opinionem omnium factum sit.

P Ante. 5. V. 61. Serui præter oculos Lolli hæc omnia feabant.

P Suprà, ex numero. 2. de Ora. 2. 17. Atrici in eogenere præter ceteros excellunt. pro S.R. 2. Quæ me res igitur præter ceteros impulit? vt, &c. 3. de Orat. 97. Gustatus dulitudine præter ceteros sensus commouetur. 1. de Diuin. 11. Nil de diuinatione habeo, quod præter ceteros ipse sentiam. 6. V. 76. Segesteis præter ceteros imponebat aliquantò amplius quam ferre possent. 7. At. 14. Mulieres nostræ præter ceteras Romæ remanserunt. 1. Q. Fr. 1. 34. Quod si vt amplissimum nomen consequeremur, unus præter ceteros adiuuisti: certè idem, vt id retineamus, præter ceteros elaborabis.

P R A E T E R A, etiam, tum etiam, tum prateret, adhac, insuper. 10. Fa. 3. Nam & omni genere prudentia tuam mihi exposuit, & præterea mihi non ignotam in confuetudine suauitatem tuam adiunxit, præterea summam erga se liberalitatem, quæ omnia, &c. 4. C. 18. Præterea de vestra vita, &c. hodierno die iudicandum est. Ibid. Idibus actionem Larini video, & biduum præterea. 1. de Or. 42. & ad Brut. epist. prid. in 2. Quas cum recitassem, cedit Seruilium, multi præterea pro Corn. 29. Sed nos possumus & huius esse ciuitatis, & cuiusvis præterea pro Cluent. 25. Se & alios præterea tres factos esse dixit. 1. de Orat. 160. Nihilne vobis in mentem venit, quod præterea à Crasso requiratis. 1. A. 25. Expedito nobis homine opus est, & eo qui imperium legitimum habeat, qui præterea autoritatem, nomen, &c. 5. A. 13. Nam Lyriadem nouimus: est enim Phædri philosophi nobilis filius, homo præterea festiuus. pro Planc. 62. Populus Rom. diligit magistratus: in quibus si qua præterea est ars facilè patitur: sin minus, &c. 1. A. 8. Addebant præterea rem publ. conuenturam Cal. Sex. 12. Fa. 14. Præterea mihi promisit Panfa, se daturum operam, &c. 13. 3. Ipsum præterea lumina obseruantia tibi in perpetuum deuincies. 2. de Natur. 165. Multos præterea & nostra ciuitas & Græcia tulit singulares viros. Ibid. 166. Multa præterea ostentis, multa extis admonemur, multisque aliis rebus. 6. At. 4. Discellus noster, belli periculum, militum improbitas, sexcenta præterea alia. Ibidem. Illud præterea *mensurae* ad te scribam, tu sagaciū odorabere. 1. Qu. Fr. 1. 22. Præter communem fidem quæ omnibus debetur, præterea nos isti hominum generi præcipue debere videmus. || 3. Offi. 9. ¶ ex alijs. pro Pomp. 5. Hunc unum ab hostibus metui præterea neminem.

P R A E T E R O, omitto, missum facio, prætermitto, linquo, reticeo. 5. de Fin. 3. Sum multum eisdem cum Phædro in Epicuri hortis, quos modò præteribamus. de Pro. 6. Cædes relinquolibidines prætero: ne hæc quidem idcirco omitto, quod, &c. pro Cec. 101. Tametsi de hoc iudicio multa prætero, tamen, &c. 5. V. 106. Hæc nunc prætero ac relinquo. 5. V. 178. & pro Qu. 13. Ut illud præteream & missum faciam, prætereo. 6. At. 3. Et quod penè præterij, Bruti tua causa feci omnia. 4. V. 87. Et quod penè præterij, capella quædam. 1. At. 16. Atque illud non quo præterire. * con C. Anton. Prætero illum nefarium co-natum tuum, & penè acerbum & luctuosum populo Rom. diem. de Sen. 69. Tunc illud quod præterit effluxit.

¶ Negligo. pro Planc. 8. Populus solet nonnunquam dignos præterire. in Sal. 2. Qui neque ab alio vinci potest, neque ipse se reliqua ætate præterire. 2. A. 41. Is fratri filium præterit. id est, nihil ei in testamento reliquit.

¶ Non præterit: id est, non fugit. scio. 1. Fa. 8. Sed te non præterit, quæ sit difficile pro Cl. 17. Nam illud me non præterit, cuiusmodicunque mater sit, tamen in iudicio filij deturpitudine parentis vix dici oportere. pro Cec. 98. Ceterè quæri hoc sole-re me non præterit, quemadmodum, &c. Ibid. 101. Non me præterit, me, &c.

A D V E R B. Consulto multa, pro Pomp. Omnidem neminem, 13. Philip. Omnidem se, in Sall. Tacite, 3. de Nat. Temerem, 2. de Inuent. Turpiter penè autoritatem, pro Cluent.

P R A E T E R O R, omittor, prætermittor. de Cl. 88. Ut nulla ferè pars orationis silentio præteriretur. || 3. Ph. 8. 5. Tusc. 54. **P R A E T E R E V N D S**, omittendus. 1. Fa. 8. Sed prima duo capita epistolæ tuae tacita nisi quodammodo prætereunda sunt. de Clar. 272. Nec vero M. Cælium prætereundum arbitror. 3. V. 155. Non prætereundum est, ne id quidem. pro Flac. 7.

P R A E T E R I E N S, transiens. de Cl. 200. Si præteriens asperxit. ibid. Vno aspectu & præteriens indicat. 1. V. 50. Quasi præteriens satisfaciam vniuersis. 2. de Glor. Ut suum tumulum multis etiam post seculis prætereuntis sic loquantur.

P R A E T E R I T V S, anteactus transactus. 1. de D. 63. Animus separatus à corpore meminit præteriorum, praesentia cernit, futura prouidet. de Sen. 78. Memoria præteriorum, futorum prouidentia. de Fat. 4. Nec in falsum è vero præterita possunt conueriti. de Sen. 69. Præteritum tempus nunquā reuertitur, nec quid sequatur, scire potest. ibi. 5. Præterita ætas, quamvis longa, cum effluxit, non potest, &c. 2. P. 59. Præterita mutare non possumus. 4. Ac. 45. Quæque ab his dicuntur, sic perseguamur, ut nihil in præteritis relinquamus. pro Arch. 1. Quoad longissime potest mens mea respicere spatum præteriti temporis || 2. de Or. 110. ¶ Posthabitus, neglectus. pro Plan. 51. Quos omnes scimus ædilitate præteritos confuses esse factos.

P R A E T E R F L V O, elabore, prætergredior. 5. Tusc. 69. Animus presentem voluptatem percipit pariter cum corpore, & prospicit venientem, nec præteritam præterfluere finit.

P R A E T E R G R E D I O R, præterlabor. 3. Fa. 7. Te iam castra prætergressum esse, &c.

P R A E T E R L A B O R, præteruolo, effuso. 2. de Orat. 109. Definitio enim antè præterlabitur, quæ precepta est.

P R A E T E R M I S S I O. Top. 31. Formæ igitur sunt hæc, in quas genus sine villius prætermisso diuiditur. 2. Offic. 58. Nam

Mamerco homini ditissimo prætermisso ædilitatis consula-tus repulsam attulit.

P R A E T E R M I S S I V S. 2. de Or. 126. Si quid ab Antonio prætermisso aut relicturn sit. 1. At. 7. Exitus illius minuit eius officij prætermisso reprehensionem, &c. 3. Off. 9. Qui negat illum locum à Panatio prætermisso, sed cōsulto relicturn. pro A. ¶ * Gab. Integris amicitiis officium prætermisso. || 2. de Or. 111. prætermittendis voluptatibus. 1. Off. 28. Pertermittendæ autem defensionis, deferendique officij plures solent esse causæ. 5. Fa. 17. Ne hoc quidem prætermittendum esse duxi, te vt hortari, P R A E T E R M I T T E N D V S. 3. de N. 38. Temperantia confitetur, prætermittendis voluptatibus. 1. Off. 28. Pertermittendæ autem defensionis, deferendique officij plures solent esse causæ. 5. Fa. vt. pro C. Cor. 1. Vnum prætermittendum non videatur.

P R A E T E R M I T T O, prætereo, relinquo, omitto, negligo. pro Cec. 34. vel maximum prætermitterent. 3. Q. Fr. 3. De aqua & via nihil prætermisso quadam epistola quin ad te enucleate scriberem. 2. A. 23. Ego nihil prætermisso, quantum eniri potui, quin Pompeium à Cæsar, coniunctione auocare. 6. At. 3. Hæc te igitur scire volui, ne illud quidem prætermittam. * Hortensius, &c. 1. Qu. Fr. Non prætermittam, ne illud quidem, te, &c. 9. At. 17. Ego nullam diem prætermitto. 1. Fa. 8. Neque yllum officium erga te hominis amantissimi prætermisso. Nos tamen nihil quod ad eam rem pertinet prætermittimus. 12. 14. Nullum locum prætermitto laudandi tui.

P R A E T E R M I T T O R. 1. 9. Quæ prætermitti sine nefario scelere non possunt.

A D V E R B. Necessariò, 4. Ver. Omnidem nomen, pro A. Clu.

P R A E T E R modum, extra modum, ultra quam satis est, nimium. 1. Off. 37. Dolorum cum admouentur faces, præter modum pleique exterrentur. P R A E T E R.

P R A E T E R Q V A M, nisi. 3. C. 26. Quibus pro tantis rebus nullum præmium postulo, præterquam huius diei vestram memoriam sempiternam. 2. de Diu. 69. Iuno Monet, à qua præterquam de sua plenâ, quid vñquam moniti fuimus? 3. Fa. 7. Nullas iis præterquam ad te dedi literas.

P R A E T E R Q V A M quod. 2. de Diu. 28. Ad id præterquam quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest pro Do. 5. Hoc nihil aliud quam bonorum meorum direptio, præterquam quod ne id quidem per legem Liciniam facere potuisti. 1. Fa. 27. Neque quod displiceat commitram, præterquam quod hominis m' hi coniunctissimi doleo grauem casum. 10. 1. Præterquam quod reip. consulere debemus, tamen tua dignitati ita fauemus, te, &c. 5. de Fi. 61. Hoc autem loco tantum explicemus, hac honesta quæ dico, præterquam quod nosmetipos diligamus, præterea suæ naturæ per se esse expetenda. 9. Att. 18. Præterquam quod arbitror, &c. præterea te ipsum, &c. 1. Q. Fr. 13. Ego me in Cumano, præterquam quod sine te, satis comode oblectabar.

P R A E T E R V E C T I O, usatio. 7. V. 170. Prætervectione omnium, qui ultra citrōque nauigant.

P R A E T E R V E C T U S. 7. A. 8. Quoniam periculissimum locum silentio sum præteruectus. pro Cæl. 5. Emersi iam è vadi, & scopulos præteruecta est oratio mea. pro Cor. 4. Oratio, que non præteruecta est aures vestras, sed in animis omnium penitus infedit. 7. V. 87. Quandiu classis coniunctione eius flagitiosissimum præteruecta est. ibid. 97. Insulam totam præteruectus est.

P R A E T E R V E H O R, prætero. 5. de Fin. 49. Sirenes vocum suauitate reuocare eos solitæ, qui præteruehebantur.

¶ Syntaxis. Silentio aliquid præteruehi. Oratio scopulos præteruecta. Classis insulam præteruecta.

P R A E T E R V O L O, præterfluo. 3. de Or. 221. Sententia saepe acutæ, non acutorum hominum sensus præteruelant. Orat. 197. Fugit eos & præteruelat numerus. 5. de Fin. 77. Illud à te nimium letifianter dictum est, nescio quomodo præteruelauit oratio. 4. Ac. 42. Hec duo proposita non præteruelant, sed ita dilatant, &c. in Arat.

Quem rutila fulgens pluma præteruelat ales.
¶ Syntaxis. Id me fugit ac præteruelauit. Hoc ego non præteruelat. Præteruelat oratio.

P R A E T E X O, creo, constituo. 2. de Orat. 317. Sic omnia quæ sunt quæque aguntur acerrimè leniorib. principiis naturæ prætexuit. ¶ Indico. I. P. 56. Nemo potest exercitum aperiè petere, vt non prætexat cupiditatem triumphi.

A D V E R B. Acerrimè, 2. de Orat.

P R A E T E X O R, conflor. 2. de Diu. 112. Atqui in Sybillinis ex primo versu cuiusque sententiæ carmen ordine precepit.

P R A E T E X T A, toga prætexta. Vestis erat nobilium tam virorum quam mulierum, cuius limbus & ora erant purpureæ: idcirco prætexta appellata. Hæc, et si magistratum etiam esset, tamen per somnum pueri usque ad annum decimum septimum utebantur, quo tempore togam puram virilem q' sumebant: puella, donec nubent. Polliquam in Sen. 11. Consul vnguentis oblitus cum toga prætexta, quam omnes prætores edilesque tum abiecerant, irrufit squalorem vestrum. 7. V. 36. Ædiles cū toga prætexta & sella curulis de Amicis. 34. Pueri togam sumentes, prætextam deponebant, 3. V. 112. Epicus

Eripies igitur pupilla togam prætextam. Ibid. 152. Pupillus cum togæ prætexta, sine bullæ. 1. C. 4. Tongillum mihi eduxit, quam tamen in prætexta calumnia cœperat. || 2. Qu Fr. 11. bis.
¶ Syntaxis. Toga prætexta. & prætexta.

PRÆTEXTATVS, qui nondum virilem togam sumpisset. 2. A. 44. Tenebris memoria prætextatum te decoxiſſe! 2. Q. Fr. 11. I.P. 8. Tu S. Clodius, qui nunquam anteā prætextatus fuisse, ludos facere, & prætextatum volitare passus es. 6. At. 1. Magnus etiam prætextatus illo die fuit. pro Mur. 11. Prætaxtati triumphatum filii 3. V. 15. Pupillus prætextatus.

† ADIVNC. Grandis, 5. Ver. Magnus, 6. Atti.
PRÆTOR, qui cum imperio prætorio est, quæſtor. 9. At. 14. Prætores ius dicunt, aediles ludos parant. pro Mur. 41. Sapiens prætor offenditionem vitat, aequalitate decernendi, benevolentiam adiungit lenitatem audiendi. pro Client. 12. 1. Prætores urbani, qui iurati debent optimum quemque in se lectos iudices referre. pro Cecin. 36. Prætor qui dies totos aut vim fieri vetat, aut restitu factum iubet, qui de fossis, de cloacis, de minimis aquarum interiorumque controuerſis interdicit. pro Pom. 2. Prætor primus centuriis cunctis renunciarus sum. pro Fl. 8. Inſtissimus prætor. 3. de Leg. 7. Prætor esto, quoctunque Senatus creuerit, populū ſive iuſſerit, tot ſunt. pro R. P. 9. Accufauit de pecuniis repetundis, iudeſ ſedi, prætor quæſiui. 1. de Diu. 12. 3. Cùm apud Deliū malè pugnatum eſſet Lachete prætore. pro G. Corn. 1. Postulatur apud me prætorem primum de pecuniis repetundis.

† ADIVNC. Aequus ac sapiens, laboriosus ac diligens, 6. Ver. Amicifimus, ad Qu. Fr. Cupidus bona exiſtimationis, grauiſſimus, proximus, 5. Ver. Fortiſſimi, 3. Catil. Improbus, palæſtricus, 4. Ver. Infelis alicui, urbani, pro Client. Innocentes, integerrimus, atque honeſtissimus, 2. Ver. Inſtissimus, urbani, pro Flac. Inſtissimus, fortiſſimusque, pro Mil. Mediocris, mercenarius, nequifimus, inertiſſimusque, ſeu eris & diligens, turpiſſimus, atque improbiſſimus, 7. Ver. Pulcher ac beatus, 4. Catil. Sapiens, pro Mur.

PRÆTORIUM, domus vel tabernaculum prætoris, ut quæſtorium quæſoriorum, domus præatoria. 1. de Diu. 73. Cùm Sylla in agro Nolano immolaret ante prætorium. 6. V. 6. 5. Imperat suis, ut candebatum illud in prætorium deferrent.

† ADIVNC. Certum, in Piso.
PRÆTORIUS. 7. V. 144. Onera & merces in prætoriam dominum deferebantur. 1. de D. 68. Cùm C. Coponius prætorio imperio claffi Rhoditis præficeret. 8. Fam. 8. Provinciæ, quæ prætorij pro prætore obtinerent. 16. At. 7. Consulares & prætorij viri. 1. Offic. 32. Quæ quidem pleraque iure prætorio liberantur. 2. C. 24. Cohors prætoria. pro Pom. 6. 9.

¶ Syntaxis. Prætoria domus, iuu, imperium, cohors, vir.
PRÆTURA, prætoris munus. pro Flac. 6. Præturae iurisdictio res varia & multiplex ad ſuspiciones & ſimultates. pro Mur. 53. & 15. Prætura Muræna probata in iure, grata in munere, ornata in prouincia. 1. V. 2. 8.

† ADIVNC. Acerba, multis indigna atque misera, innocentifima, diligentifimamque, 5. Ver. Dulcior, 10. Famil. Manca, ac debilis, pro Mil. Praetra, 3. Ver. Probata in iure, grata in munere, ornata in prouincia, pro Mur. Tota, 7. V. Turpis, calamitosaque, vtilis, 6. Ver. Vrbana, 2. Ver. PRÆVARICATIO. Par. 124. Præuaricationem accusator effe definit, omnem iudicij corruptelam ab reo: defensor autem non omnem, ſed tantummodo accusatoris corruptelam ab reo. ibid. Verus accusator, cui contrarium eſt nomen præuaricationis. pro Cæl. 24. At præuaricatione eſt Ascitus liberatus. 8. Fa. 8. Dicere cauam præuaricationis. 2. de Diu. 41. At ego idipsum, quod Diogenes Chaldaeis quæſi quadam præuaricatione concedit, nego poſſe intelligi. 2. Qu. Fr. 15. Drusus erat præuaricatione a tribunis absolitus.

PRÆVARICATOR, accusator, reus pecunia corrumpens iudicium, falsoſ accuſator. Part. 126. Præuaricatoris nomen ſignificat cum, qui in contrariis cauis quæſi variè eſe positus videatur. 1. V. 58. Virum te perfidiosum an præuaricatorem existimari maius? 8. Fa. 11. Præuaricator cauæ publicæ.

¶ Corruptor. I.P. 23. Piso præuaricator Catilinae quondam, nunc vitor. 2. A. 25. Vereor, ne mihi præuaricatorem appofuiffe videar, qui me non ſolum meis laudibus ornaret, ſed etiam honoret alienis.

PRÆVARICATOR, colludo. pro Cl. 58. Hoc quanquam ſedulò faciebat, tamen interdum non defendere, ſed præuaricari accusatio videbatur. de Aruf. 42. Clodius à Catilina pecuniam accepit, ut turpiſſime præuaricaretur. 4. Att. 16. Quem fremunt omnes præuaricatum, &c.

† ADVERB. Turpiſſime, de Aruf.
PRÆVENIO, præcipio, antefero. 3. Offic. 33. Hæc Panætius credo perfecutus fuifſet, niſi aliquis cauſus, aut occupatio confiſcum præueniſſet.

PRÆVERTO, anteuerto, præuenio. 1. de D. 10. Ita tamen ſi vacas animo, neque habes aliiquid quod huic sermoni præuertendum putes. pro Syl. 46. Nemo quanquam me tenuiſſima ſuſpicione perfrinxit, quem non præuerterim.

PRÆVIDEO, proſpicio, animo proſpicio, cogitatione precipio, præſen- rato, præcaueo. 2. de Natur. 163. Multa augures præuident. 7. V. 22. Præuideo, quod fit defensurus Hortenſius. de Som. 19. Animus præuidet, &c.

† ADVERB. Maximè, 2. de Orat. Multò antē, 2. Philip.

PRÆVISSIMUS. 1. de Diu. 78. Ita futura eloquentia præuifa in in- fante eſt. 6. V. 9. Res mihi tota præuifa atque præcauta eſt.

PRÆVIVS. Alcyone genuit claris delapsus ab astris

Praiuus Aurora. Solis nocti que ſatelles.

PRÆVOLANS. 2. de Natu. 125. Grues in tergo præuolantium colla & capita reponunt.

PRAGMATICVS, expertus, in agendo versatus. 2. Att. 20. Pragmatici homines cauere iubent, & vetant credere. 14. 3. Tu ſi quid pragmaticum habes, ſcribe. 1. de Orat. 253. Itaque illi, &c. & qui pragmatici nominantur. Ibid. 198. Quidam ministros ſe pre- bident in iudiciis oratoribus iis, qui apud Græcos. πραγματικοὶ vocantur. 2. Att. 16. τὸν πραγματικὸν βίον longè omnibus anteponat. 2. Qu Fr. 14. Epiftolas πραγματικῶν, valde ſcripſisti.

¶ Syntaxis. Vir pragmaticus. Scribere aliquid pragmaticè.

PRANDIUS. 1. Fam. 30. Itaque ſcito, Caninio conſule neminem prandiffe. 5. At. 1. Sed prandimus in Arcano. pro Clu. 166. Cum in eius nuptiis more Larinacum multitudine hominum prandere, venenum Habitū conſiliū paratum.

PRANDIVM. 3. V. 49. Quid ego iſtius prandia & ceenas com- memorem? 2. A. 101. Quid prandiorum apparatus proferam? 5. At. 1. Anteceſſerat Stadius, ut prandium nobis præberet. pro Cl. 168. Dico illum cùm ad illud prandium crudior veniſſet, & vt aetas illa fert, ſibi tum non pepercifſet, ægrotaffe. pro Mur. 67. Si gladiatoriibus vulgo locus tributum, & item prandia ſi vulgo eſſent data. Ibid. 72. At ſpectacula ſunt tributum data, & ad prandium vulgo vocati. ibidem 73. Ad prandium inuitare. 2. Offic. 58. Ut Oresti nuper prandia in ſemitis decimæ nomine, magno honore fuerunt.

PRANSVS. pro Milo. 57. Adde incitiam pransi, poti, oſcitantis ducis.

¶ Syntaxis. Prandium præbere. Ad prandium crudus venit Antonius. Vulgo dare prandia. Ad prandium vulgo vocati. Homo pransus, potus, oſcitans.

PRATVM, pratorum viriditas. de Sene. 54. Nec verò ſegetibus ſolum & pratis reſtūc latæ ſunt. Ibid. 57. Quid de pratorum viriditate dicam?

PRATVLVM. de Clar. 24. In pratulo propter Platonis ſtatuum conſedimus.

PRAVELE. 2. de Fin. 25. Ille porrò malè, prauè, nequier, &c. 1. Acad. 26. Zeno recte facta in bonis actionibus ponebat: prauè, id eſt, peccata, in malis.

PRAVITAS, uitium, peruerſtas, deformitas. 1. de Or. 156. Ne ma- la conſuetudine ad aliquam deformitatem prauitatēmque ve- niamus. 5. de Fin. 47. Prauitas & imminutio corporis. 4. Tusc. 29. Ex quo prauitas membrorum, diſtortio, deformitas in Vat. 14. Quæ tanta prauitas te mentis tenuit, vt, &c. 2. de Orat. 91. Imitari prauitatem oris alicuius. Quint. de Pet. 31. Da operam, vt eum de illa prauitate animi deducas. 5. Tusc. 78. Ægyptiorum mentes imbutæ prauitatis erroribus. 2. de Finib. 27. Qualis iſta philosophia eſt, qua non interitum afferat prauitatis. 4. Aca. 26. Perſtare in aliqua prauitate. Pat. 3. Prauitates animi recte vitia dicuntur. 1. de Leg. 51. An corporis prauitates ſi erunt periniſ- gnes, habebunt aliiquid offendionis, animi deformitas non ha- bebit? 2. Ibid. in Frag. Sicut vñā eadēmque naturā mundus om- nibus partibus inter ſe congruentibus cohæret ac nititur: Sic omnes homines inter ſe naturā confusi prauitate diſtentunt nec ſe intelligunt eſſe consanguineos, & ſubiectos omnes ſub vñā eadēmque tutelam. ex Laſtan. lib. 5. cap. 8.

† ADIVNC. Periſignes, 1. de Legib.

¶ Syntaxis. Malè, prauè, nequier, recte facta. (prauè. Ad deformita- tem, prauitatēmque denire. Prauitas & imminutio corporis. Mem- brorum prauitas, diſtortio, deformitas. Oris prauitatēm imitari. De- prauitate animi deducere. Prauitatis erroribus imbutus. Animī pra- uitas, vitium eſt. Corporis prauitas, animi deformitas. Eſt igitur prauitas, cum animi, tum corporis vitium.

PRAVVS, peruerſus, diſtortus. (rectus. 3. de Or. 193. Recta & praua tacito quodam ſenu diiudicamus. 5. de Fin. 46. Si qua in mem- bris praua, aut debilitata, aut imminuta ſunt. 4. Acad. 33. Inter- eſte oportet, ut inter rectum & prauum, ſic inter verum & falſum. 4. Tusc. 29. Sed non diſtorta, neque praua. 2. de Fini. 3. 3. Be- ſtia deprauata eſte non poſſunt, prauæ tamen poſſunt. Orat. 45. Recti prauique partes. pro Qu. Rosc. 30. Nihil ab hoc prauum & peruerſum produci poſſe putant. 3. de L. 31. Nec ſolum in re- eſtis, ſed etiam in prauis actibus inſigñis eſt humani generis ſimilitudo.

¶ Syntaxis. Recta & praua ſenu tacito diiudicare. In membris mul- ta praua, debilitata, immutata, Rectum & prauum. Diſtortum & prauum. Beſtia non eſt deprauata, ſed praua. Praum & peruerſum.

igitur dicit Cic. cum in animo, tum in corpore vitium.

P R A X I S . L e g e , A C T I O .

P R A X I T E L E S , o p i f e x n o b i l i s , q u i s i g n a e x l a p i d e f a c i e b a t . 6 . V . 4 . a d H e r . & 2 . d e D i u . 4 8 . Nec quicquam illud assertur à Praxitele.

P R A X I T E L I V . 5 . 2 . d e D i u . 4 8 . Praxitelia capita.

P R E C A N S . 5 . T u s . 1 1 8 . Paulus Perseus precanti ne in triumphum duceretur, inquit, &c. aliis, deprecanti.

P R E C A R I O , p r e c e , v e l p r e c i b u s . 3 . d e O r . 1 6 3 . Atque ut precario, non vi venisse videatur. 7 . V . 5 8 . Etiam si precario, efflent rogandi. pro Cæl. 27 . & 3 . con. Rul. 11 . Etiam ne si vi eiecit, si clam, si precario venit in possessionem. pro Cec. 92 . Nec vi, vel clam, nec precario possidere.

S Y N T A X I S . P r e c a r i o a l i q u e m r o g a r e .

P R E C A R I V . s . a d O c t . Facere quæstum precarium. Brut. 16 . Petere salutem precariam ab aliquo.

P R E C A T I O . p r o M a r . 1 . Si illa solennis comitiorum precatio consularibus auspiciis consecrata tantum habet vim & religiosum, quanta, &c. 1 . Tus. 114 . Simili precatio Trophonius & Agamedes vñ dicuntur. 3 . de Nat. 52 . In augurum precatio fluminum nomina videmus. 2 . 67 . Itaque in ea dea, quæ est rerum custos intimarum, omnis & precatio & sacrificatio extrema est.

T A D I V N C . E x t r e m a , 2 . d e N a t . S i m i l i s , 2 . T u s c . S o l e m n i s , p r o M u r . S u m - m a , 3 . d e N a t .

P R E C I S , r o g a t i o , p r e c a t i o , r o g a t u s , o b s c r a t i o , o b t e s t a t i o , e x c r a t i o . 1 1 .

At. 15 . Quintus non modò non cum magna prece, sed acerbissimè scripsit. 3 . ad Heren. 4 . Nec prece, nec pretio, nec gratia, nec simulatè à recta via deduci oportet. 1 . de Inu. 22 . Si prece & obsecratione humili vtemur. Brut. 13 . Quare noli experire longas preces, intuere meipsum, qui, &c. ibid. 16 . Preces seruictis aduersus regem. 9 . At. 15 . Ego autem non tam psvlētav huius timeo, quām nēravāxw. at zāp tāv tuq̄rāvā dēnōq̄s, inquit, Πλάτων, οἴδε ὡν μητέραν ἀνάσηγις εἰσιν. 6 . V . 94 . In precibus & gratulationibus non solum id simulachrum venerari, sed etiam osculari solent. pro Planc. 97 . Eorum preces & vota de meo reditu audiui. 1 . de Nat. 36 . Nihil sentiens Deus nunquam nobis occurrit, neque in precibus, neque in optatis, neque in votis. pro Cl. 194 . Nocturna illius sacrificia sceleratique preces, & nefaria vota cognoscimus. I . P . 43 . In quo dij immortales meas preces audierunt. 3 . Qu. Fr. 1 . Nisi incredibilis contentio & preces Pompeij fuissent. pro Syll. 55 . Literæ per quas ille precibus à Sylla petit, vt gladiatores emat. Brut. 12 . Nihil tuli grauius, quām me non posse matris tuae precibus cedere. 1 . Qu. Fr. 3 . Quod precarer deos, nisi meas preces audire desifissent.

T A D I V N C . D i u t u r a , 1 0 c o n t . R u l l . F a c i l e s , d e A r u s p . F r a t e r a , 1 . a d Q . F r a t . H u m i l i a c s u p p l i c i , 1 . d e I n a e n t . I u s t a , s c e l e r a t a , p r o C l u . L o n g a , e p . 13 . a d B r u t . M a g n a , 1 1 . A t t . M i s e r a , a t q u e l u c t u o s a , 3 . A t t . Q u o t i d i a n a , P o l t q . a d Q u i r .

S Y N T A X I S . Q u æ s t u m f a c e r e p r e c a r i u m . P r e c a r i a m p e t e r e s a l u t e m . P r e c a t i o & s a c r a f i c i o . C u m m a g n a p r e c e s c r i b e r e . V i t a p r e c e & o b s e c r a t i o n e h u m i l i . I n p r e c i b u s & g r a t u l a t i o n i b u s o s c u l a r i s u m l a c h r u m . P r e c e s & v o t a d e r i t u . N o b i s o c c u r r i t D e u s i n p r e c i b u s , i n o p t a t i s , i n v o t i s . C o n t e n t i o & p r e c e s . I d p r e c i b u s à t e p e t o . A l i c u i u s c e d e r e p r e c i b u s .

P R E C I V . l a c u s . p r o M i l . 7 5 .

P R E C O R , p r e c i b u s p e t o , p r e c e s a d h i b e o , p e t o , i m p l o r o , q u a s o , d e p r e c o r , s u p p l i c o . 6 . V . 7 1 . Veres in iudicium venit, vbi ne precari quidem deos, atque ab eis auxilium petere possit. 1 . de Na. 120 . Dij, quos nos colere, precari venerarique solemus. ibid. 124 . Quid veneramur, quid precamur deos? 4 . ad Her. 69 . Cùm Gracchus deos inciperet precari, cursim isti impetum faciunt. pro Corn. 55 . Ut deos immortales scientia peregrina & externa mente domestica & ciuili precarentur. 1 . Qu. Fr. 3 . Sed hæc vtinam non experiri, quod precarer deos, nisi meas preces audire desifissent: verumtamen precor, vt his infinitis nostris malis contenti sint. 2 . de N. 84 . Stultitia est à quibus bona precamur, ab iis dantibus nolle sumere. 1 . Tus. 113 . Sacerdos precata à deo dicitur, vt daret, &c. pro Mur. 1 . Quæ precatus sum à diis immortalibus, &c. vt ea res mihi bene atque feliciter eueneret, eadem precor ab iisdem diis immortalibus, ob eiusdem hominis consulatum, vñā cuia salute reip. obtinendum, & vt, &c. ibid. Idem ego precatus sum, vt vobis ea res faustè, feliciter, prosperèque eueneret de Am. 57 . Precari amicis ab indigno, supplicare. pro Rab. 5 . Ab Ioue optimo maximo, ceterisque diis deabūsq; immortalibus pacem & veniam peto, præcōrq; vt, &c. 2 . C. 29 . Deos immortales precari, venerari, atque implorare debetis, vt vrbe defendant. pro Dom. 144 . Vos precor, ac quæso, & obtestor, vt si, &c. I.P. 43 . Nec ego si vñquām vobis mala precarer, quod saxe feci, in quo dij immortales meas preces audierunt, morbum, aut mortem, aut cruciatum precarer: Thyestea ista exercitatio est, ibid. 46 . Hæc ego semper de vobis expertui, hæc opaui, hæc precatus sum. 4 . At. 10 . Ita verò Quir. vt precamini, veniat, vt huius amentia pœna in ipsum recidat. pro Sest. 71 .

Quibus vtinam eueniscent ea, quæ tum homines precabatur. I . P . 3 3 . Vtrum tandem optabilius putas, sic exire à patria, vt omnes sui ciues salutem, incolumente, redditum precētur (quod mihi accedit) an quod tibi proficisci euenerit, vt omnes excederentur, male precarētur, vñā tibi illam viam & perpetuam esse velle, &c. Syntaxis. Precari & auxilium petere. Colere, precari, venerari, ve- nerari & precari Deum. A Deo bona precari. A Deo precari, vt. Pre- testor. De te expeto, opto, precor. Vt precaris, veniat, vt, &c. Quæ pre- caris, ea euenerit.

P R E H E N D O , c a p i o , p r e n d o . 1 . d e O r . 2 4 0 . Deinde ipsum Crassum manu prehendit: &c. Heus tu, inquit, &c. de Clar. 93 . Dein cum otiosus stylum prehenderat, flaccidus lebat oratio. 1 . de Diu. 59 . bono animo te iussisse esse. pro Qu. 27 . Sex. Alphenus seruulum vnum, quem iste prehenderat, abducit. || pro Clu. 41 . Cum tabu- ta delectu in Arat.

Quorum stirpes tellus amplexa prehendit.

1 . de Leg. 61 . Cùm ipsum ea moderantem & regentem penē prehenderit.

P R E H E N S O , p r e n s o , L e g e , P R E N S O .

P R E M O , v r g e o . d e C l . 3 3 2 . Cursum iugenij tui Brute premis hæc importuna clades ciuitatis. 9 . Fa. 1 . Spero si te viderim, & ea que premant, & ea quæ impendeant, me facile transturum. pro S. R. 97 . Quæ necessitas te tanta premebat. 1 . contra Rull. 16 . Ne vibem hanc vrbe alia premere atque vrgere possitis. 2 . de Diu. 46 . Premam te, cùm ex te caufam vniuersitatisq; rei exquiram.

Q u o n c u t i o . 2 . d e D i . 5 7 . Galli cantu plausuque premunt alas.

† A D V E R B . M ò r d i c ù s c a p u t , 2 . d e N a t . V a l d è , v e h e m e n t i u s c a u f a m , 2 . d e O r a t .

P R E M O R , v e x o r . 1 . d e O r . 2 2 8 . Cùm inuidia & odio populi Galba premeret. Antequam 6 . Non odio bonorum, sed inuidia premor malorum.

† A D V E R B . P r o b è a l i q u e m , 3 . a d Q . F r .

P R E H E N D O , p r e h e n d o , p r e n s o , a m b i o . a d B r u . e p i s t . p r . i n 1 . Vt gubernacula Recip. prenderem. 12 . At. 14 . Prende C. Septimum. 8 . Fa. 11 . Renunciatum nobis erat. Pyrrhum diutius dicturum: pren- dimus eum, non fecit. 4 . V . 54 .

P R E N D O R . 1 . A c a d . 4 0 . Comprehensio similis iis rebus, quæ ma- nu prenderentur.

P R E N S A N D I . 1 . d e O r . 1 1 2 . Cùm peterem magistratus, solebam, in presendo dimittere à me Scæuolam. 1 . At. 1 . Nos autem ini- tiām presandi facere cogitabamus.

P R E N S A T I O , a m b i t i o . Ibid. Fuit hæc illius præpropera pren- satio.

† A D I V N C . A l i e n a , p r æ p r o p e r a , 1 . A t t .

P R E N S O , p r e n d o , p r e h e n s o , a m b i o . 1 . A t . 1 . Prensat vñus Galba sine fuso & fallaciis, more maiorum.

P R E P I O N . L e g e , D E C O R V M .

P R E S S E . d e C l a r . 2 0 1 . Attenuatè pressèque dicere. 3 . de Ora. 42 . Presse, equaliter, & leniter dicere. Or. 117 . Presse & angustè de- finire. 4 . de Fin. 24 . Mihi placet agi subtilius, &, vt ipse dixisti, pressili. 1 . Off. 133 . Imitatio pressè loquentium, & leniter.

P R E S S U S . d e C l a . 5 1 . Asiatici parum pressi. (redundantes). ibid. 202 . Pressus orator. 2 . de Orat. 56 . Thucydides verbis aptus & pressus. 2 . de Or. 96 . Oratio pressa. (luxuriant. * Horten. Quis te aut est aut fuit vñquām in partiundis rebus, in definiendis, in explanandis pressior?

† A D V E R B . L e u i t e r , 6 . V e r .

P R E S S U S , s u b f . c o m p r e s s o . 3 . d e O r . 4 0 . Ipso pressu oris & sono. 2 . de Nat. 109 .

Hic pressu dupli palmarum continet anguem.

2 . Tusc. 54 . Sic animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum.

S Y N T A X I S . A t t e n u a t è , p r e s s è , d i c e r e . P r e s s è , e q u a l i t e r , a c l e n i t e r d i c e r e . P r e s s è & a n g u s t è . S u b r i t e r a c p r e s s è . T h u c y d i d e s v e r b i s a p t u s & p r e s s u s . P a l m a r u m p r e s s u d u p l i c i c o n t i n e r e q u a s p i a m . P o n d e r u m p r e s s u s d e p e l l i t u r a b a n i m i c o n t e n t i o n e .

P R E T I O S E , e l e g a n t e r , a r t i f i c i o s e , o p e r o s e . 2 . d e I n u . 1 1 6 . Vña ma- gnifica & pretiosæ calata.

P R E T I O S V S , m u l t o r u m n u m m o r u m , m a g n i p r e t i j . ( ) . v i l i s , p r o Qu. R. 28 . Facies non erat, ars erat pretiosa. 1 . A . 66 . Pretiosa vestis. 2 . de Fin. 91 . Non minor voluptas percipitur ex vilissimis rebus, quām ex pretiosissimis. 3 . Off. 89 . Equi pretiosi iacturam facere. in Sal. 19 . Et dic, vnde tu pretiosissimos hortos parau- ris? * Frag. ep. Locatio pretiosa.

P R E T I O V M , m e r c e s , p r e m i u m . 7 . V . 4 9 . Merces pretiumque impudentiz. pro Dom. 23 . Cùm ab eo merces tui beneficij, pretiumque pro- uinciae meo sanguine tibi esset persolutum. 4 . V . 122 . Ab isto & pretio, qui voluit istum ordinem, pretio mercatus est. 125 . Autoritas pretio superabatur. 5 . 227 . Annona pretium non habet pro Qu. R. 33 . Nunc iacent pretia prædiorum. ibid. 27 .

Communem esse factum gratis, qui pretio proprius fuisset. 6.
V.31. Audierant alicuius pretij scyphos esse. 1.de In. 51. Vestem
pretij maioris habeo quam tu. 6.V.8. Res alicuius pretij. 1.Qu.
Fr. 2. Noli spectare quanti homo sit; parui enim pretij est, qui
iam nihil sit. 6.Ver. 134. Vendere aliquid paruo pretio. pro S.
R.133. Mercari aliquid pro magno pretio, ibidem. Enumerare
premium. 2. contra Rull. 69. Hic ager quoque pretio coemptus
erit; tamen ingenti pecunia vobis inducetur. pro Font. 7. Fallum
est ob vocationem premium datum, cum immunis nemo fuerit.
pro S.R.74. Quomodo persuasit premium dedit: cui dedit? pro
Cecin. 71. Nec pretio quidem corrumpi index in eiusmodi cau-
sa potest. 14. At. 12. Pendere premium. ibid. Vel impenso pretio.
12.32. Constituere certum premium. 7. Famil. 2. Nunc quoniam
tuum premium noui, in litationem potius ponam, quam nihil
minoris veniat. 3.ad Heren. 4. Nec prece, nec pretio, nec gratia,
nec simulata, à via recta deduci oportet. 3. Off. 107. Ut si prædo-
nibus pactum pro capite premium non attuleris. 12. Attic.
14. Nec tamen ista pretia horrorum pertimeris. 2. Off. 21. Pre-
tio & mercede duci ad aliquid faciendum. 6.V.14.

[†] AD IV N C. Certa, sumnum, 12. At. Certum, paruum, tantum, pro S.R.
Incertum, magnum, maius, 1. de Iuuen. Multa, 7. Ver. Pactum, 3. Offic.

[¶] Synt. *Pretio ac mercede minuere dignitatem suam. Premium non
habet annona. Iacent nunc librorum pretia. Alicuius pretij res.
Indicem pretio corrumpere. Pactum pro capite premium.*

PRIAM V S rex Troie atque Asia. 1. Tusc. 85. Quinquaginta filios
Priamus habuit: è quibus decem & septem iusta vxore nati.

PRIDE M. dudum, 5. Fam. 6. Quod ad me pridem scripseras. 3.V.
126. Demonstrat quam pridem sibi haereditas venisset. pro Qu.
R. 8. Quam pridem hoc nomen Fanni in aduersaria retulisti?

PRIEN E. Biantis patria. Parad. 1.
PRIDE, ante diem.) (postridie. 1. At. 13. Pridie quam has literas
didi. Coll. conueni. 15. 28. Pridie quam hæc scriberem, id est,
11. Nonarum. 11. 20. Philotimus primus pridie eius diei ve-
nit. 5. 14. Dederat Epheso pridie, has dedi Trallibus. 2. 3.
Pridie compitalia. 9. 15. Pridie quinquatriis. 3. 17. Ex ante diem
Nonarum lun. vsque ad pridie Calen. Septem. 10. Famil. 15. Ad
pridie Idus Maij. 2. Att. 8. Hæc est pridie data quam illa. 5. 11.
Memmius qui pridie quam ego Athenas venirem, Mytilenas
profectus erat. 7. A. 13. Non auditis sententiam meam flagitari?
eui cum pridie frequentes essetis assensi, postridie ad spem estis
inanem pacis devoluti. 1. Fam. 9.

[¶] Syntaxis. *Pridie quam veni, scripseram. Pridie eius diei accidit. Ex
ante diem Non. vsque ad pridie Cal. Ad pridie Id. Maij veniam. Hac
pridie data, quam illa epistola.*

PRI MARIUS, principum aliquis, vel unus.) (secundus, postremus.
de Sen. 61. Vir primarius populi. 2. de Fin. 1. 16. & pro Fl. 50. C.
Plotius Senator, vir primarius. 4. Fam. 5. Ut cum aliquo adolescenti
primario coniunctam etatem ageret. 3. de Fin. 52. Sic in
vita non ea quæ primario loco sunt, sed ea quæ secundum lo-
cum obtinent, πόνημα id est, producta nominantur. 3.V.153.

Femina primaria.

PRIMIGENIUS. 2. de Leg. 28. Vel primigeniam à gignendo, id
est. Fortunam.

PRIMIPLVS, primus, vel prima cohortis sue centuria triariorum
centuri. pro Cor. 34. Martius primipili centurio. 12. A. 20. A-
quila primipili. 1. de Diuin. 77. Centurio primipili. ibidem. Si-
gnifer primi hastati. 5. At.

PRIMO, primū, initio, à primo, principio. de Clar. 48. Isocrates pri-
mò artem dicendi esse negavit. 5. Tuscul. 5. 2. de Or. 324. Tan-
tum impelli primò iudex debet, vt, &c. pro Cluent. 11. Primò,
&c. deinde, &c. 2. de Or. 118. A primo, &c. deinde, &c. post, &c.

PRIMORDIVM, principium, causa præcurrentis. 2. de Leg. 7. A diis
immortalibus sunt nobis agendi capienda primordia. Part. 7.
Primordia rerum, & quasi præcurrentia.

[†] AD IV N C. T. Maius, 1. de Leg.

PRIMORES, summa vel extrema queque res. pro Cæl. 28. Aliquid
primoris labris gustare, & extremis (vt dicunt) digitis attingere. id est, leuiter. 1. de Orat. 87. Qua isti Rethores ne primoriis
labris quidem labris attigerunt. id est, ne attigerunt quidem.* Hor-
ten. Quod in primoris habent, vt aiunt, labris.

PRIMVM, primò. 1. de Nat. 105. Quæro igitur, vester Deus pri-
mum ubi habitet: deinde, &c. pro Syll. 43. Primum ne, &c. deinde
ne, &c. postremo ne, &c. 11. Fam. 10. Primum omnium non
refugi, &c. 2. de Nat. 12. 4. Serpentes quædam simulaç primum
vit possunt, aquam persequuntur. 13. Fam. 48. Cum primum in
eam insulam veni. 10. 13. Ut primum potestas data est. 5. 8. Ut pri-
mum atrig. forum. 1. de Inu. 100. Nunc primum, &c. 2. de Leg.
Equidem qui nunc primum hic venerim, satiari non quo. 5. A.
30. Quo die primum conuocati sumus, ieci, &c. 12. de Nat. 3. Pri-
mum deinde, &c.

[¶] Syntaxis. *Primum omnium decernas. Simulac primum poteris, ac-
cusa. Cum primum dixisti. Ut primum noueris, nosci. Nunc primum
venio. Quo die, qua hora primum abut.*

PRIMVS, in numero primarius, princeps.) (postremus, nouissimus. 7.

V.89. Postremam quamque nauem piratae primam adorieban-
tur. 10. Fa. 1. Primæ tua tententia, &c. posteriores, &c. notissi-
ma mihi sunt. Orat. 4. Prima enim sequentē honestum est in se-
cundis tertisque confistere. 3. de Nat. 57. Aesculapius, qui primus
vulnus obligatus dicitur. 4. ad Heren. 43. De quibus exornatoribus
nominatio est prima. 1. de Finib. 10. 11. 13. 14. Peripate-
tici primi ex omnibus philosophis docuerunt &c. Orator. 215.
Qui numeris in primo viget, iacet in extremo. 4. Tuscu. 64. De
morte & dolore, primo & maximo die disputatum est. I.P.2. Mc
questorem in primis edilem priorem, prætorem primum pop.
Rom fecit. pro Seft. 6. Qui Trib. pleb. primus inter homines no-
bilissimos factus est. 3. Off. 101. Vitia & prima summa habe-
mus. de Vnu. 6. De his igitur quæ diximus, hæc sit prima distinc-
cio. 4.V. 183. Recita mihi quæso hunc primum libellum, dein
de illum alterum libellum Canuleij. 5. V. 68. Quinque primi
accitu iustus euocantur. pro S.R. 25. Decretum fuit, vt decem
primi profisciscantur ad L. Syllam. 3. Fam. 8. Prima duo capita
epistolæ tuae. 4.V. 162. Euocat ad se Centuperinum magistratum
& decem primos. 1. de Nat. 20. Primi labris, id est, primoribus
labris gutare aliquid. pro S.R. 15. Aliquis genere & nobilitate
sui municipij facile primus. 6.V.37. A. Lyfone Lilyo etano pri-
mo homine.) (postremo 5.V. 129. Dyrrachinus primus ciuitatis.
4. 88. Sthenius in primis Siculorū in dicendo copiosus. Ibid.
86. Oppidum Himera in primis Siciliae clarum & ornatum. 1.
de Nat. 11. 1. Democritus vir magnus in primis. 3. de Or. 17. In
primis hoc à se coanimadversum esse dicebat. Lege, I N P R I-
M I S. 2. de In. 1. Cum Crotoniæ in Italia in primis beati nu-
merarentur. 5.V.68. Homo in primis improbissimus. 2. de Orat.
168. Si omnes debent, certè in primis imperatores. 5. At. 1. Cum
ad me frater venisset, in primis nobis sermo de te fuit. 4. de Fin.
50. Illud verò minimè conjectarium, sed in primis habes. 4.V.
68. Homo domi sua cumprimis locuples. 3. 137. Homo cum
primis honestus. 2. de Orat. 124. Sapientis homo cumprimis no-
stra ciuitatis. 1. At. 14. Amoris erga me tibi primas defero. Le-
ge, P A R T E S. 1. de N. 15. Ad quem tum Epicurei primas defe-
rebat. de Clar. 308. Primas in causis agebat Hortensius. 2. de
Orat. 147. Non possum equidem non ingenio primas concede-
re. 8. At. 6. Primo quoque tempore aliquid fieri, vel agi. 13. Fam.
57. & 8.A. 33. Primo quoque die. 2. de Inu. 60. Eiusmodi iniu-
riæ vt de eis indignum sit non primo quoque tempore judicari.
6. V. 58. 4. Acad. 49. Me tibi primum quidque concedente. 2. de
Fin. 106. Prima quæque abuolat. id est, voluptas. 9. Attic. 4. Tuas
nunc epistolas à prima lego, hæc me paulum recreant: primæ
mouent, & rogant, ne, &c. proximæ ostendunt, &c. 8. 11. Sed hoc
à primo cogitauit. id est, ab initio 2. de Diuin. 38. Quæ autem in-
constantia deorum est, vt primis minentur exitis, bene promi-
tant secundis.* Acad. Cum primas partes sibi quemque vendi-
care necesse sit. ibid. Eum rectè primum esse iudicio suo.

[†] AD VERB. Facile municipij, pro S.R. Longè ciuitatis, 4. Ver. Reclam,
Acad.

[¶] Syntaxis. Postremum quodque nauigium hostes primum adorin-
tur. Primus inter: genere & nobilitate sui municipij. In primis Italo-
rum. Primi labris gustare. In primis Italiae, Venetiae sunt. Vir magnus
in primis. Cum primis locuples. Primus tibi sapientie defero. Primus
in causis agebat Hortensius. Primas ingenio concedamus. Non primo
quoque tempore venies? A primo cupio. id est, à principio.

PRINCEPS, primus, primarius, autor, inuentor, dux, optimates, cory-
pheus, excellens, colamen, qui ceterorum obtinet principatum, qui ho-
nestissimum locum cinitatis tenet, qui sententia principatum tenet,
qui primos ordines dicit. 1. de Nat. 16. Tres enim trium discipli-
narum principes conuentis. 1. de Orat. 216. Pericles plurimos
annos princeps consilij publici fuit. 3. 60. Princeps sententia
in Senatu, dux regende ciuitatis, autor publici consilij de Ar.
57. Sed tamen eorum omnium hic dux est atque princeps. 1. de
Orat. 47. Harum disputationum inuentor ac princeps Plato. 2.
de Natur. 167. Socrates princeps philosophorum. 4. Acad. 131.
Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit. 1. de Inuen. 20.
Exordium princeps omnium debet esse. de Clar. 316. Hi tum in
Asia rhetorum principes numerabantur. Orat. 62. Longè om-
nium, quicunque fuerunt, grauitate dicendi princeps Plato.
1. Qu. Fr. 123. Princeps ingenij & doctrina Plato. de Ar. 58. Se-
natus princeps salutis mentisque publicæ. pro Flac. 14. Vsque
eo orba fuit ab optimatibus illa concio, vt princeps principum
esset Maædrus. pro Dom. 66. Cn. Pompeius longè princeps
ciuitatis. Ibid. 110. Vir princeps orbis terra. 3. de Nat. 90. Cur tot
ciuitatis principes à Cinna trucidati. 2. de Or. 356. Natura hu-
ius boni princeps est. 2. de Fin. 61. P. Decius princeps in ea fa-
milia consulatus. 10. Famili. 6. Deinde se, & Senatui, bonis-
que omnibus autorem, principem, ducem præbeat. 12. 24.
Me principem Senatui populoque Rom. professus sum. 1. A-
cadem. 26. Principes qualitates. de Clar. 151. Longè omnium
in iure ciuili esse principem. 1. V. 47. Princeps in agendo
ibidem 48. Ut ille princeps quam maximè excellat. 1. Fam. 9.
Cum in repub. Cn. Pompeius princeps esset. 2. de Diuin. 87.

Eudoxus in astrologia facile princeps. i. de Orat. 98. Aliquis consilio ac lingua princeps. de Amic. 26. Amor princeps est ad benevolentiam coniungendam. de Clar. 319. Cum esset in principibus patronis quinquennium versatus. pro Dom. 147. Qui in mea salute principem locum autoritatē inquit tenuistis. de Cl. 80. Is personam principis cuius facile dicendo tuebatur. i. de N. 168. Ille se principem ciuem putat. de Arusp. 28. Cum nostri imperatores ad illam ipsam principem aram vota persoluerent. I. P. 30. Ciuitas in qua in principum numero vultus esse. i. Fam. 7. Quem tamen illi esse in principibus facile sunt passi, euolare altius certe noluerunt. 9. 17. Nos enim principi seruimus. id est. Cesari. i. de Diuin. 46. Quae magi Cyro illi principi interpretati sunt. 5. Tusc. 8. Leon princeps Phliasiorum. 4. 69. Princeps ille Argonautarum. i. Offic. 140. Facta principum imitari. i. Fam. 9. Quales in Repub. principes essent. tales reliquos solere esse ciues. ex Platone. 2. At. 1. Te signifero ac principe. 3. de Leg. 14. Demetrius, utrāque re excellit: nam & doctrinā studiis, & regenda ciuitate princeps est. Parad. 5. Ex suminis, inquit, principes ciuitatis sumus. de Clar. 233. Is in principibus patronis aliquot annos fuit. i. Offic. 138. Homo honoratus & princeps. 8. A. 29. Magnum est, personam in Repub. tueri principis, &c. de Vn. 40. Deinde ut illi principem se ducemque praebererit. 5. V. 56. Homo cum virtute & nobilitate domi suz, tum etiā pecunie princeps.

A D V E R B. Facile, 4. Acad. Facile omnium, 3. de Or. Facile ordinis, 6. Fam. Longe, 13. Fam. Longe in iure, de Clar.

¶ Militaris quidam ordo. Nam in legione Romana haecies erant, triarij, principes, hastati, velites: qua prater velites, singula in decem centurias diuidebantur. Hinc ad Brutum scribit Cicero. Nasenius Creteni bello, Metello imperatore, octauum principem duxit. id est, octauum principum centuriarum sive ordinem.

¶ Primus ordine, temporeque, ante alios. 7. A. 23. Firmiani principes pecunia pollicenda fuerunt. 4. At. 1. Ille legatos quindecim cum postularet, me principem nominavit. 10. A. 24. Is princeps fuit ad conatum exercitus comparandi. i. de Orator. 55. Herodotus ille, qui princeps genus hoc ornauit. i. At. 14. Ego princeps in adiutoribus, atque adeo secundus. i. Acad. 26. Earum qualitatum sunt aliae principes, aliae ex iis ortae. 7. V. 89. Ut quique in fuga postremus, ita periculo princeps erat. 1. 47. Is qui princeps in agendo est. 4. 2. Sicilia princeps se ad amicitiam populi Romani applicuit, & prima omnium prouincia est appellata. de Clar. 82. Et nimurum is princeps ex Latinis hac tractauit. 3. de Orat. 127. Gorgiae princeps ex omnibus ausus est, &c. 10. Fa. 17. Princeps ad omnia pericula.

A D I V N C T. Amplissimus ciuitatis, i. de Orat. Graues, pro Sest. Illustres in arte, meri, 2. de Orat. Lewis malefici, in autores vehementissimus, pro Client. In agendo paratissimus & ornatussum, de Diui. Vitiiosi, 3. de Legib.

¶ Syntaxis. Princeps philosophia. Plato. Te signifero, & principe. Canticula princeps applicuit se ad pop. Rom. Eloquentia, & in eloquentia princeps. Qualitates principes, & ex iis ortae. In orando princeps. Princeps ex omnibus. Cef. vicit. &c. Princeps cogendi exercitus, Disciplinarum, publici consilij, in Senatu sententia princeps. Dux & princeps, Inuentor ac princeps. Exordium sit omnium principes. Longe omnium principes. Salutis princeps, ac mentis publica Senatus. Cef. ciuitatis longe princeps. Vir princeps orbis terra. Cef. Autor, princeps, dux. Prosternere principem Senatus. Princeps ille venit. Ex omnibus principes. In periculo principes. Princeps octauum duce.

P R I N C I P A L I S, princeps: ut municipalis. de Fat. 41. Causarum aliae sunt perfectae & principales, aliae adiuuantes & proximae. ib. Assensio non potest fieri nisi commota viso: & ad visum proximam causam habet, non principalem. de Fat. 9. Non sequitur tamen, ut sedere eos & ambulare principalibus causis definitum sit.

P R I N C I P A T I S, dominatus, prima. 2. de Nat. 29. Principatum id dico, quod Greki ιγερευτον vocant, quo nihil in quoque genere nec potest nec debet esse praestans. i. de Nat. 35. Theophrastus menti diuinum tribuit principatum. 2. Offic. 66. Eloquentia ergo à maioribus nostris est in tota dignitate principatus datus. i. A. 36. Cassio mea sententia dominatum & principatum dedi. id est, eum plus quam ceteros ornauit. 2. 5. Cesar qui tibi detulerat ex latronibus suis principatum. Orat. 56. Qui eloquentia principatum petet. 3. de Fin. 52. Regius principatus. i. Tusc. 19. Tenere principatum 2. de Nat. 49. Sol, qui astrorum obtinet principatum. 1. Famil. 9. Delere principatum sumorum virorum. 12. A. 9. Gallia huius belli administrandi principatum tener. 13. 44. Qui huius belli feret principatum. 13. At. 9. Sermo ita inducitur ceterorum, ut penes ipsum sit principatus. ad Oct. M. Antonius concupierat regium principatum. 1. Off. 13. Huic veri videndi cupiditati adiuncta est appetitio quædam principatus. Ibidem. 64. In hac elatione animi facilime pertinacia & nimia cupiditas principatus innascitur. *pro M. Scavi. Curia illa de grauissimo principatu patris fortissimōque testatur.

¶ Initium. de Vn. 4. An mundus ab aliquo temporis principatu ortus est?

T A D I V N C T. Diuinus, i. de Nat. Praestans, i. de Diu. Regius, 3. de Finib. Syntaxis. In tota dignitate principatus pietati datur. Dominus principatum alicui dare. sed si primas laudes. principatum ex laude tenere.

P R I N C I P I O, primū, initio, primū omnium. 2. de Diuin. 75. Ius augurū diuinationis opinione principiū constitutum est, postea reipub. causa conservatum ac retentum. i. de Orat. 210. Nam si quereretur, &c. constituendum putarem principiū, quis eile &c. i. de Fin. 17. Principiū inquam in phylcis, quibus maxime gloriatur, primū totus est alienus. i. Offic. 11. Principiū generi animantium omni est a natura tributum, vt, &c. Ibid. 126. Principiū corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem. 2. Tusc. 53. C. Marius rusticanus vir cum seccaretur, principiū vetutē se alligari.

P R I N C I P I V M, initium, primordium, origo. de Fato 43. Qui protrit cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autem non dedit de Sene. 78. Animus semper agitatur, cuius motus nec principium nec finē habet. i. de Nat. 20. Cuius principium aliquid sit, eius neesse est esse extrellum. in Vat. 1. Omnia rerum magnarum à diis immortalibus principia ducenta sunt. i. de Nat. 1. Scientia est causa, id est, principium philosophiarum. pro Cael. 56. Cuius criminis ego neque principium inuenire, neque euoluere exitum possum. pro Pomp. 3. Cuius orationis difficilis est exitum, quām principium intenire. Br. epist. pr. in 1. Natum omnino est principium à me. 5. Fam. 12. A principio coniurationis vsque ad redditum nostrum. Orat. 199. Ad exitum à principio ferri, & à capite ita fluere, ut ad extremum veniens consistas. 4. de Fin. 34. A principio instaurare aliquid, idque perficere. i. de Nat. 2. An à principio dij omnia fecerint. de Pro. 33. Iam inde à principio huius imperij. pro Cor. 39. Gaditani à principio sui generis ac reipub. fluxerunt, pro Dom. 138. Dixi à principio me, &c. de Cl. 157. 2. de Diu. 133. Non poteras hoc à principio dicere? Top. 72. A principio diudere. 1. At. 1. A principio audire amicissime monente. pro Syl. 69. De principio. id est, à principio. 1. Off. 31. Ea quæ propulsi in principio. i. de Or. 121. Exalbescere in principiis dicendi. Ibid. 209. Quod in principio fieri in omnibus disputationibus oportere censeo. 2. 213. In utroque autem genere dicendi & principia tarda sunt, & exitus tamen spissi & producti esse debent. de Somn. 20. Ceteris que mouentur, hic fons, hoc principium est mouendi. pro Cornel. 9. Qui pueritiae tempus extremum principium habuit, bellorum atque imperiorum maximorum. 5. de Fin. 58. Omnia rerum principia parua, sed suis progressionibus vfa augentur. * pro C. Gorn. 1. Ponam principium iustissimæ libertatis Caietiam legem.

¶ Causa efficiens, autor primū. 1. Tusc. 53. Principij nulla est origo, nam ex principio oriuntur omnia, ipsum autem nulla ex re alia nasci potest. & ibi multa pulchra de principio. de Cl. 209. Omnia causarum vnum est naturale principium.

¶ Rudimentorum, seminarij, elementi ratio. 3. Offic. 51. Ea habemus principia naturæ, quibus parere debeamus. i. de Leg. 18. Nunc iuris principia videamus. Ibid. 37. Quocirca vereor committere, ut non bene prouisa & diligenter explorata principia ponantur. 1. Off. 54. Hoc autem est principium vrbis, & qualiter minarium reip. 4. de Fin. 18. Principiis à natura datis, &c. 1. Off. 11. Principia & cause rerum. 4. Acad. 1. 7. Principia rerum, ex quibus omnia constant. & ibi de principiis rerum.

¶ Pars prior, prauia, pro Cl. 11. Principiis cognitis multò facilis extrema intelligentis.

T A D I V N C T. Accurata, & acuta dicendi, instructa sententiis, apta verbis, causarum propria, leuiora, multa, tarda, 2. de Or. Accuratum, naturale, de Clar. Brevia. (. Longa, sufficiola, Part. Falsa, 4. de Fin. Funeta, de Arusp. Immortale, 3. de Legib. Longa, Top. Naturalia, 1. de Finib. Optima natura, solida, expresa, 3. Off. Parua, 5. de Fin. Verecunda, 2. non elatis intensa verbis, sed acuta sententiis, Orat.

P R I O R, habitudine primus. 4. Acad. 44. Prior posterius, posteriorius superius non iungitur. 3. de Fin. 74. Quid posterior prior non conuenit? I. P. 1. Me quæstorem in primis ædilem priori, pizzatorem primū populus Romanus fecit. 2. de N. 3. Primum, &c. deinde, &c. tum, &c. Postremo, &c. nos autem que priora duo sunt, sumamus: tertium & quartum puto in aliud esse tempus differenda.

¶ Absolutè primus. 1. de Nat. 86. Itaque in illis selectis eius sententiis, quas, &c. hæc, ut opinor, prior sententia est, quod, &c. pro Qu. 7. Priori loco causam dicere. 7. V. 142. Indignum hoc video videri omnibus, iudices, & id iam priore actione, cum hæc testes dicherent, intellexi. id est, prima.

¶ Primus honoris gradus. de Cl. 84. Et si utrique primas, priores tamen deferunt Lalio.

¶ Superior, transactus. 1. Fa. 9. Quod de Qu. Frat. negotio scribis, te priore æstate confidere non potuisse, &c. pro Plane. 54. Et si prioribus comitiis Tarentinam tibi à Plancio esse concessam, id est, superioribus. 11. Fa. 27. Anno priore.

P R I S C E, prijco more, horridè, asperè. pro Cael. 33. Seuerè & gru-

witer & priscē agere cum aliquo.) (. remissē, leniter, tibiānē.
P R I C V S, c a f c u s, ut ait Ennius: antiquissimus, heroicus. i. T uscul. 27.
Itaque illud erat in situ prius illis, quos cacos Ennius appellat, 3. de Nat. 42. Ioues quoque plures in priscis Græcorum li-
teris inuenimus. de Ar. 27. Prisca illa seueritas, &c. pro Dō. 123.
Verbis priscis & penē solennibus bona alicuius consecrare. i. de
Orat. 193. Verborum prisca vetustas. de Vnuer. 34. Credendum
et veteribus & priscis, vt aiunt, viris, qui, &c. 3. de Orat. 39.
Illiud quod loquitur, priscum visum iri putat. de Clar. 83. Verba
paulō magis prisca.

¶ Syntaxis. Prisca vetustas. Veteres & prisca viri. Verbum paulō
magis prisca. P R I S T I N V S, v e t u s, a n t i q u u s. 1. F a. 5. Vt pristinam tuam digni-
tatem & gloriām conseqüeare, pro Mil. 1. Vetus consuetudo fo-
ri, & pristinus mos iudiciorum immutatus est. Antequām. 13.
Vt ego ad pristinum statum recidam. pro S. R. 150. Vestra pri-
stina bonitas & misericordia. pro Clu. 181. Mulier incensa o-
dio pristini. pro Syll. 26. Ille labor meus pristinus, &c. 4. Fam.
¶ 14. Pristina dignitas. 13. 4. Pro pristinis opibus. 13. 50. Pri-
stina virtus.

P R I V A N S. Top. 48. Sunt enim alia contraria, quæ priuantia li-
cet appellemus Latinè, Græce appellantur σερπηνα. P R I V A T I M, p r i o r i t a t e. (. publicè. pro Qu. 15. Nec societas tibi quic-
quam debet, nec priuatim Quintius debuit. 4. Fam. Nulla enim
me ipsum priuatim pepulit insignis iniuria. pro S. R. 114. Si
hanc ei rem priuatim S. R. mandauisset, &c. Anteq. 1. Beneficia
quæ singulis ciubis priuatimque dantur. * pro C. Corn. 1. Dum
priuatim dicunt. ibidem. Cūm bis iurasset, semel priuatim a pa-
tre, iterum publicè à lege coactus.

¶ Syntaxis. Singulus, priuatimque dicere. P R I V A T I O, a m o t i o, d i m i n u t i o, s p o l i a t i o. 2. de Fin. 29. Quia do-
lori non voluptas contraria est, sed doloris priuatio. 38. Omni
priuatione doloris putat Epicurus terminari summā voluntate. P R I V A T U S, s u s, d o m e s t i c u s, p r o p r i u s. (. publicus, c u m p o t e s t a t e v e l
i m p e r i o. pro Seft. 27. Pro me vno cie & bonos omnes priuato
conclū, & vniuersum Senatum publico consilio mutasse ve-
stem. pro Quint. 13. Res quæ ipsius erant priuatæ. ibidem. Pri-
uata domus. 3. de Fini. 4. Verbis in dicendo quasi priuatis vtun-
tur ac suis. 7. At. 7. Illud priuatiū non ascribis, &c. id est, magis
ad me pertinet. Lamb. illud putidiū, restituit. Ibid. Qui magis
quām priuatum aliquem mittat. 3. de Leg. 45. De priuatis ma-
gistratibus audiendis. de Amic. 15. Quorum mihi con-
iuncta cura & de re publica, & de priuata fuit. pro Dom.
43. XII. tabulæ vertant, leges priuatis hominibus irrogari.
de Ar. 22. Tua tum virtus eadem fuit, quæ priuato quondam
proauro tuo. 1. de Inu. 35. In fortuna quæritur, priuatus an cum
potestate sit. de Senect. 22. Vita priuata & quieta. 1. Offic. 21.
Sunt autem priuata nulla natura, sed aut, &c. de Clar. 46. Cūm
sublati in Sicilia tyrannis res priuata longo interuallo iudicis
repetenterentur.

¶ Orbatus, pro R. P. 23. Demetrius aspide ad corpus adiota,
vita priuatus est.

† A D V E R. Paulò amplius quam, 2. Ver. Maximè causa, 2. de Orat.

¶ Syntaxis. Verba priuata dicere, & sua. Id erit priuatus. Vita pri-
uata, & quieta.

P R I V E R N A S, à Priuerno oppido. 2. de Orat. 224. Testificatur
pater, scilicet Priuernatem fundum reliquisse. ibidem. Forte eue-
nit, vt in Priuernati essemus.

P R I V I G N A. 13. At. 20. De vxore Tuberonis & priuigna ne-
que possum iam abdere, neque Tuberonem volo defendere.

P R I V I G N V S, ad vitricum pouercámue referruntur, nam is dicitur, cu-
muis alter non est verus parens, sic etiam, P R I V I G N A. pro Clu.
188. Mulier in priuignorum funus nupsit. 3. Qu. Fr. 3. Gabinium
de ambitu reum fecit P. Sylla, subscripte priuigno Memimio.

P R I V I L E G I V M, lex priuata homini irrogata. || Ne deinceps radio-
res uis huius nominis fallat, trascipsumus quæ de eo praclarè. Scho-
rus. Aliud longè (inquit) veteres significarunt hoc nomine ac vulgo
sit. Vt usurpat iam ferè ab omnibus pri donis, & muneribus quæ à
principibus aut regibus ciuitatibus, populis, aut etiam singulis ciubis
conceduntur: ut si vettigalibus aut aliis oneribus liberentur, dicunt
se habere priuilegia, quod veteres dixerūt liberari, vettigalibus vetti-
gales liberare, tollere portorium, immunitate donare. Nec vero si quid
suri habeat alia ciuitas pre alia priuilegiū, sed ius & legem appellab-
at, qui nō in laude modo, sed maximè in uitio, priuilegiū ponebat, vt
cum irrogaretur priuilegium alicui, vt exularet. Differat itaque pri-
uilegium à lege, quod lex ad omnes alicuius certi ordinis homines
pertinet, priuilegium, singulorum est, non multorum. Quod ex ipsius
verbis Ciceronis planius intelliges. Hac ille. pro Dom. 43. Vetant
leges sacratae, vetant xii. tabulæ leges priuatis hominibus ir-
rogari: id est enim priuilegium. 3. de Legib. 44. In priuatos ho-
mines leges ferti noluerunt: id est enim priuilegium. pro Seft.
65. Cum xii. tabulis sanctum esset, vt neque priuilegium irro-
gari, neque de capite ciuus, nisi comitis centuriatis rogari pos-
set. Parad. 4. Famil. tuus de te priuilegium tulit, vt si in oper-
tum Bone dea accessisse, exulares. pro Dom. 26. An licuit ti-

bi de peste ciuis indemnati ferre non legem sed nefarium pri-
uilegium? Ibidem 110. Cūm indemnatum exturbates priuile-
giis tyrannicis irrogatis Postq. in Sen. 28. Priuilegij vim & cru-
delitatem autoritate honestissimorum hominum & publicis li-
teris consignauit. de Clar. 89. T. Libo rogationem in Galba
priuilegij similem tulit. 3. At. 15. Quod cum Curione de priuile-
gio locatus es, est aliquid. 3. de L. 11. Priuilegia ne irroganto.

† A D I V N C T. In iustum, 3. de Leg. Nefarium, tyrannica, pro Dom. sua
ad Pont.

P R I V O, orbo, spolio, dispolio, expolio, excludo, expertem facio.) (. augē,
orno. Top. 48. Præpositio In, priuat verbum ea vi quam habebat.
9. At. 12. Aggritudo me somno priuat. 5. de Finib. 87. Democritus
oculis le priuase dicitur. 4. Acad. 33. Si quis aliquem oculis
priuauerit. 4. Fam. 9. Noli patriam multis claris viris orbata
priuare etiam aspectu tuo. 5. 20. Sic me liberalitatis fructu pri-
uas. pro S. R. 63. Priuare luce. 1. At. 13. Priuare aliquem exilio. 9.
A. 8. Vos Ser. Sulpitium vita priuastis. pro C. Corn. 1. Non hon-
estissimum virum communi & quotidiano iure priuasset. in
Cl. Neque te retinere in ciuitate, sed exilio priuare voluerunt
iudices. || pro Qu. 74. Priuare luce.

† A D V E R B. Indignissimè luce, pro S. R. Am. In perpetuum fructu, pro
Client.

P R I V O R. 1. contra Rull. 13. Non enim virus afficitur beneficio,
sed virus priuatur iniuria. 1. de Finib. 37. Priuari dolore. pro Ra-
bir. 8. Ut alter vita crudelissimè priuaretur. pro Quint. 74. Non
modò honestè partis bonis, sed etiam communī luce priuati.

† A D V E R R. Crudelissimè ciuitate, Anteq. Crudelissimè vita, pro C.
Rab. In perpetuum honore, pro Au. Client.

¶ Syntaxis. Oculis se priuare. Exilio aliquem priuare. Dolore priuari.
P R I V U S, antè. 4. At. 14. Nihil prius mihi faciendum putaui, quām
vt tibi gratularer. pro Syll. 65. Cūm in Capitolium nos Sena-
tum conuocassimus, nihil est factum prius. pro Qu. 9. Prætor
iudicium prius de probro, quām de re maluit fieri. 9. At. 9. Præ-
stabō (si Cæsarem bene noui) cum prius tua dignitatis, quām
sux vtilitatis rationem habiturum, de Amic. 15. Quem fuit ex-
quis, vt prius introierat in vitam, sic prius exire de vita. 15. Att.
13. Ad te anteā atque adeò prius scripti. 1. T uscul. 110. Priusque
Bæotia Leuctra tollentur, quām, &c. in L. Pison. Prius— dein
extremo.

P R I V U S Q V A M, antequām. 3. de Orat. 25. Sed priusquām illa co-
nor attingere, proponam breuiter, &c. in Vat. 4. Quod ego simul
acte aspexi, priusquām loqui cecepisti, sensi. 9. Fam. 26. Tamen
quid potius faciam, priusquām me dormitum conferam, non
reperio. de Opt. 19. Vt ne quis corona donaretur in magistratu,
priusquām rationes retulisset. pro Cornel. 18. Ac priusquām
aggrediar ad causam, &c. quiddā de communi conditione bre-
uiter commemorandum videtur. 3. A. 3. Cui priusquām de cæ-
teris rebus respondeo, de amicitia pauca dicamus. pro Mil. 100.
Præclarè enim vixero, si quid mihi acciderit, priusquām hoc
tantum mali video. 1. Qu. Fr. 2. Ne de bonis quæ Octauij fu-
serint, diminui paternerunt, priusquām Fundanio debitum solu-
tum esset. Cum indicatio, & subiunctio modo.

P R O V E R B O, vel P R O H. Lege, PRO H. interiectionem, voca-
tionem, & indignationem significans. 2. A. 32. Quæ res vñquā,
pro sancte Iupiter, in terris est gesta maior? 1. V. 7. Prò deūm
hominiūque fidem. 5. Tusc. 48. Pro deūm atque hominū
fidem. 7. V. 96. Prò dij immortales, &c. Oeon. 1. Prò Deūm im-
mortaliū.

¶ Pro loco, vel in loco. Or. 93. Ennius pro Afris immutat Africā:
ibidem. Quia quasi summittunt verba pro verbis. Ibidem. In
quibus pro verbo proprio subiicitur aliud. Orat. 164. Sodes, pro
fi audes: malle, pro magis velle. 3. de Orat. 165. Ceres pro
frugibus, Liber pro vino. 2. 352. Dixit se dimidium eius quod
paetus esset, pro illo carmine daturum. de Opt. 14. Verbum
pro verbo reddere. de Senect. 68. Incerta pro certis habere fal-
sa pro veris. de Clar. 276. Hoc ipsum etiam posui pro argu-
mento, quod ille cūm, &c. egisset, &c. ibidem. Sic nos summi
oratoris vitio pro argumento ad diluendum crimen vñ sumus.
1. Qu. Fr. 2. Licinius seruus apud patronum Epicureum pro li-
bero fuit. Brut. 16. An hoc pro beneficio est habendum? pro Qu.
99. Ornamentis alicuius pro spolis abuti. 4. V. 5. Sicilia non
solū pro penaria cella, sed etia pro erario Romanis fuit. 1. Off.
29. Communibus pro communibus vti: priuatis autem, vt suis.
2. A. 56. Quoniam condemnatum esse, pro nihilo vis. Lege,
N I H I L V M. Brut. 16. Benefacta pro debitis exigemus. 2. de
Legib. 13. Præcepta, quæ impertiri pro salutaribus mortifera
conscripterunt. 11. A. 11. Bestia damnationem pro prætura
putat. Ibidem. 27. Tamen ego pro decreto putarem. pro Mil.
66. Vulnus quod acu punctum videatur, pro ictu gladiatoriis
putari. 6. V. 33. Cūm Verres iam pro damnato mortuoque esset.
6. 90. Tibi Marcelli statua pro patibulo fuit. 1. Acad. 25. Qui-
bus verbis confusudo iam vtitur pro Latinis. 2. Attic. 5. Vnus
Cato mihi est pro centum millibus. 13. 1. Iam istuc pro facto
habeo. 2. de In. 80. Habere aliquid factum pro infecto. 5. Fa. 20.
Rem

Rem non factam pro facta habeo. 1. Att. 13. Hoc pro mercede vel pro præmio tibi erit. 6. Fa. 12. Hæc pro certis ad te scribo. 5. At. 21. Omnia quæ certa non erunt, pro certo negato. 1. de Inus. 88. Cùm ambiguum pro certo concesseris. 2. de Diuin. 106. Que dubia sunt, ea lumere pro certis atque concessis. 5. Tusc. 18. Id sumunt pro certo & probato. 8. Fa. 8. Pro beneficio dare aliquid alicui. ibid. Pro absolufo haberi. pro Sest. 1. P. Sestius, qui pro occiso relictus est. pro Pl. 62. Si mancipium pro fabro aut pro textore emimus. de Aruf. 23. Ludi pro festis penè funesti extiterunt. 1. de Diuin. 124. Potest accidere, ut signum aliquod dubie datum pro certo sit acceptum. de Prou. 3. Occupare aliquid pro præmio alicuius facti. ibid. 2. Tribuere aliquid pro pignore. 2. de Diu. 21. Aliquid pro certo futurum esse. I.P. 53. Nonne tibi nos erat pro die? cauponam pro oppido? 7. At. 13. Sermonem aliquo alicubi ariptuo pro mandatis abuti. 8. 1. Oram maritimam pro derelicto habere. 9. 18. Pro certo habemus de Cæsaris aduentu. ibid. Hoc pro certo habemus. 3. de Orat. 4. Cùm tu omnem autoritatem viuenteris ordinis pro pignore putares. aliter, propugnare. 2. de Nat. 160. Sui, ne putrefacat, anima pro sale data est. 9. A. 5. Redita est ei tum à maioribus statua, pro vita. pro Mur. 60. Iudicium accusatoris in reum pro aliquo præiudicio valere. 3. Offi. 47. Nam esse pro ciue, qui ciuis non fit, iustum est non licere. in Sal. 14. Qui patre nondum mortuo, pro hærede geslebit omnia. pro Ar. 11. Ita se iam tū gessit pro ciue. 11. At. 9. Quibus in miseria vna est pro omnibus. de Amic. 84. Omnia alter pro altero sufficiat. 4. V. 169. In scriptura Siciliæ pro magistro est quidam L. Carpinatus. 11. At. 10. Terentius magnas operas in scriptura Asie pro magistro dedit.

¶ Propter. pro S.R. 8. Supplicia pro maleficiis suis metuere. pro Dom. 31. Quid mihi pro expectatione populi Romani. pro Cn. Pompeij meritis erga me, pro ratione mei temporis faciendum fuerit, non ignorant. Ibid. 103. Quam porticum pro amore, quæ habetis in rem publicam, & semper habuistis, vestris manibus disturbare cuperetis. 13. Fa. 68. Quæ quanquam ex multis pro tua claritate audiā, tamē ex tuis literis libentissimè cognoscam eadem, quod & pro vetustate necessitudinis, & pro beneficiis vestris, & pro dignitate ipsius facere debeo. Vale. 10. Atti. 9. Pro iure amicitia nostra à te peto, &c. 1. ad Her. 27. Ut pro tuo in nos officio, & nostro in te studio munus hoc accumulatissimè tua largiamur voluntati. Antequam 28. Non turpitudine vitæ, non pro magnitudine scelerum, non propter reliquæ ætatis infamiam peccatas iure & lege persoluo. 16. Att. 20. Tibi pro tuis summis beneficiis gratias ago. id est, propter tua beneficia. 13. A. 5. o. Pompeius, Cn. F. pro patris maiorumque suorum animo, studiōque in rem publicam, suāque pristina virtute, industria, voluntate fecit, quod S.P. Q.R. pollicitus est operam suam, &c. 2. 49. Nunquam tu mihi pro tuis in me iniuriis satis esse fructus putabas. pro Pom. 4. Qui ad me pro necessitudine, quæ mihi est cum illo ordine, pericula rerum suarum detulerunt, pro Clu. 151. Si fieri hoc posse existimasset, pro illo odio, quod habet in ordinem equestrem, fecisset, &c. 7. A. 8. Pro mea perpetua cupiditate vestræ dignitatis augendæ, quæ oróque vos, vt, &c. 13. P. 11. Sed hanc mihi dissipationem pro paterna necessitudine & coniectione deposito, &c. 1. de Orat. 234. Quam omnes amare meritissimo pro eius eximia suauitatem debemus. pro Clu. 118. Qui à me pro eximia sua virtute, summis honoribus, quos, &c. honoris causa nominatur. pro Mur. 86. Ego vos pro mea summa & vobis cognita in rem publicam diligentia moneo pro autoritate consulari horrort, pro magnitudine periculi obtestor, vt, &c.

¶ Secundum, iuxta, pro ratione. pro S.R. 33. Hunc pro dignitate ne laudare quidem quisquam satis commodè potest. Ibidem. 148. Si omnes hospites huic pro patris eius hospitiis & gratia adesse vellent, is satis copiose defendetur. 5. Fa. 20. Credo me quidem tibi pro animi mei voluntate, & pro ea spe facultatum, quam tum habebamus, quæ humanissimè potuerim rescripsi. 3. Tusc. 58. Pro opinione vulgi 4.33. Pro rerum obscuritate. 10. Fam. 21. Pro magnitudine rei. 8. At. 9. Pro temporibus ibidem Pro rebus tuis gestis amplissimis. 7. 8. Pro re nata. 6. V. 49. Pro imperio & potestate. pro Client. 74. C. Quintius illud iudicium pro potestate dimitti iussit. 3. A. 36. Sunt impij ciues pro charitate Républicæ nimium multi, pro multitudine bene sentientium admodum pauci. pro Dom. 108. Nemo fuit, qui non me pro suis opibus in illa tempestate defenderit. 13. Fam. 4. Si pro meis pristinis opibus possem, &c. Ibid. ep. 28. Achaia ciuitates pro horum temporum perturbatione felices sunt, quod, &c. Ibid. 57. Ut si uim negotiorum pro causæ suæ veritate & pro sua sua dignitate conficiat. 11. A. 6. Quis est, qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? 8. Att. 15. Quod tibi facile me probaturum pro tuo in me beneficio arbitrabar. Postquam in Sen. 1. Si pro vestris immortalibus in me meritis parum vobis cumulate gratias egero, quæ, &c. 1. Att. 12. Misericordia, qui hoc diceret, &c. 4. V. 23. Is à Dione, pro hospitio, quod sibi cū eo est, cognovit, &c. 2. A. 6. Querela misera quidem, sed mihi pro hoc gradu, in quo me S.P. Q.R. colloca-

uit. necessaria. pro Pomp. 68. In quo omnes pro amplissimis vestris honoribus sumnam grauitatem esse cognoscitis. 7. V. 61. Ciuitatibus pro numero inuitum pecuniarum summas decibere pro Corn. 59. Sic quæ ab hoc pro facultate huic, pro loco facta sunt, grata esse vobis debent. 3. V. 68. In eam rationem pro suo quisque sensu ac dolore loquitur. 15. At. 4. Tibi pro tua natura semper placuisse eum, &c. 2. Offic. 58. Quare faciendum est, modò pro facultatibus, &c. 1. de Nat. 15. Huic disputationi pro tuo studio non est alienum te interesse. pro Font. 32. Videloc hoc leuiter pro mea autoritate vobis præcipere posse. 2. contra Rull. 99. Hæc ego vos concupisse pro vestra stultitia atque intemperantia non miror. 4. C. 7. Vterque pro sua dignitate & pro rerum magnitudine, in summa seueritate verllatur. pro Mur. 5. 1. Neque tamen Senatus satis seuerè pro rei indignitate decreuit. pro Arch. 32. Qua de re pro mea consuetudine breviter dixi. pro Client. 160. Quibus de rebus pro Clientij voluntate nimium, pro Republica dignitate parum, pro vestra prudentia satis dixisse videor. 1. Off. 42. Videndum est, vt pro dignitate cuique tribuatur. 15. Fam. 15. Ego pro mea, tu pro tua, pro sua quisque parte ferre potuissit. 1. Tusc. 108. Pro sua quicunque facultate parat, &c. pro Quint. 16. Romæ mihi numerorum facultas est: quam, si sapies, communem existimabis, pro fraterna illa necessitudine, & pro nostra affinitate. 9. At. 13. Spe tamen deducebar ad eam cogitationem, vt te pro tua admirabilis ac singulari sapientia, de concordia ciuium agi velle arbitrarer. pro Pomp. 17. Horum vobis pro vestra sapientia est habenda ratio. 8. Attic. 19. Non enim pro tua prudentia debes illud solū animaduerrere, quod, &c. sed, &c. 4. Fam. 10. Reliqua tu pro tua prudentia considerabis. 6. 7. Non dubito pro tua singulari prudentia, quin perspicias, si, &c. 16. 1. Hæc pro tuo ingenio considera.

¶ Alicuius gratia, causa, defendendi ratio, & fauoris. 3. de Orat. 71. Hoc modò non pro me, sed contra me est potius. 2. 198. Antecepit debat vt hæc tu pro Rep. queri existimare. ibid. 200. Ego pro sodali, & pro mea omni fama fortunisq; decerno. ibid. 201. Omnia semper pro amicorum periculis, nihil vñquam pro me ipso deprecor. 2. de L. 5. 1. Exigere aliquid pro sua parte. Lege, P. A. R. S. pro Milon. 39. Vindicare aliquid pro suo. pro Sest. 3. Nihil prætermisum est, quod aut pro Rep. conquerendum fuit, aut pro eo disputandum. 1. de Ora. 143. Quæ pro nobis sunt amplificanda, quæ pro aduersariis sunt infirmando. pro Dom. 30. Idem pro salute mea populum Romanum obsecrauit. Postquam in Sen. 28. Qui populum Romanum pro me tanquam pro fratre aut pro parente non solū hortatus est, sed etiam obsecrauit. 1. de Orato. 82. Pro se quisque eorum certabat. Ibid. Pro eo ac, pro eo ac si, pro eo quantum, pro eo quod, pro eo quomodo, Legi PRO E. A. C., & cetera locis suis. de Clar. 81. Metellus pro L. Cotta dixit Accusante Africano. pro Client. 88. Hoc non modò non contra me valet, sed etiam pro me est. Ibid. 132. Lentulus Popilium in iudicio de ambitu pro testimonio diligenter laudauit. in Vat. 3. Sed hesterno pro testimonio te esse mentitum, paulò autem imprudens indicasti. Pro socio arbitrum. Lege S. O. C. I. V. S. in fine pro S. R. 100. Pro testimonio aliiquid dicere. 12. A. 29. Sunt fortes illi quidem, sed proper memoriam rerum quas gesserunt, pro populi Romani libertate & dignitate nimis ferocias. id est, ad libertatem & dignitatem.

¶ Ante. pro Mil. 2. Illa præsidia qua pro templis omnibus certitis. 3. A. 27. Pro ade Castoris sedens, &c. 5. Phil. 2. 1. & 2. 64. Pro ade Louis Statoris hafta posita.

¶ Syntaxis. Verba pro verbis summittere, reddere. Hoc utrū pro argumento. Seruus iste mihi est pro libero. Pro beneficio id habeo. Pro maleficiis suis, id est, propter supplicia metuere. Pro damnato pro mortuo ille est. Hoc ego verbo utrū pro Latino. Hoc pro certo scribo. Pro occiso relinquere à latronibus. Mancipium pro fabro emere. Utrem pro derelicto habere. Pro pignore fidem habere. Alter pro altero omnia præstans. Pro amicis certare. Pro templis ponere. Pro ari & scis pugnare.

PROAGORYS. Sopater. 6. V. 50. Dionysarchum ad se proagorum, hoc est, summum magistratum, vocari iubet. ibid. 85. Dilectens mandat proagoro Sopatro. ibid. Proagorus refert ad Senatum. ibid. 92. Proagori Sopatri iussu.

PROAVVS, aut paterni vel materni pater. pro Cx. 33. Pater, auus, proauus, atauus. 3. de Fin. 37. pro Muræn. 15. Proauus L. Muræn & auus prætores fuerunt. 13. At. 6. Tuditanus proauus, Hortensij. de Cl. 212. Duo aut, & tres proau.

ADIVNC. Priuatus, de Aruf.

PROBABLIS, verisimilis, credibilis. 1. de Inu. 46. Probabile est id quod verè fieri solet, aut quod in opinione possum est, aut quod habet in se ad hoc quandam similitudinem, siue id falsum est, siue verum. 2. de Finib. 5. 8. Est autem officium, quod ita factum est, vt eius facti probabilis ratio redi possit. 1. Off. 8. Quid cur factum sit, probabilis ratio redi potest. 4. Acad. 105. Sed ea quæ vos percipi comprehendique, eadem nos, si modò probabilita sint, videri dicimus. Parad. 1. Nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile. 2. de Diu. 16. Qui nihil sine aliqua

aliqua probabili conjectura & ratione dicunt. 2. de Orat. 240. Alicius disputationem nobis probabilem & propè veram videt. Pro Cecin. 71. Honesto ac probali nomine errorem obiciū cuipiam. I. Offic. 101. Causam probabilē reddere alicuius rei. Laudandus, tolerabilis, vendibili. de Clar. 263. C. Sicius probabilis orator, iam verò etiam probatus. Ibid. 241. P. Antonius voce magna, nec alia re nulla probabilis. de Clar. 180. Ingeniū probabilē. 2. de Or. 153. Semper existimauit iucundiorē & probabilitiōrem huic populo oratore fore, qui, &c. 1. 129. Discipulus probabilis.

† A D V R. Leuiter scriptum, 2. de Iuuent. Maximē, 4. Tusc. Omnitio. 2. de Orat. Sanē rabula, ingenium, de Clar.

¶ Synt. Probabilis conjectura. Probabilis & propè vera disputatio. Probabilis, iam verò etiam probatus orator. Homo nulla alia re, nisi voce probabilis. Orator probabilis, tolerabilis.

PROBABILITAS, verisimilitudo. 4. Acad. 75. Multa sunt quānos fallunt probabilitate magna. 3. de Fin. 72. Captiosa probabilitas. 4. Acad. 104. 5. Tusc. 33. Quodcunque nostros animos probabilitate percussit, id dicimus.

† A D V N C. Copiosa, 3. de Fin. Magna, 4. Acad. PROBABILITER, credibiliter, vel ad hominum opinionem. Orat. 112. Probabiliter exponere. Academ. Ex quo potest probabiliter confici.

PROBATIO, approbatio. pro Font. 7. Falsum est ob probationem premium datum, cū multa improbata sint.

† A D V N C. Grata, 2. de Leg. Gratuita, 2. de Fin. Locuples, 3. Ver.

PROBATOR, approbator. pro Cecin. 85. Huius rationis non modō inuenitor, sed ne probator quidein sum. 2. A. 29. Nihil inter est inter suaorem facti & probatorem.

PROBATOR. 16. At. 5. Sic ei probatum est, quod ad te scribo, vt ipse crediderit.

¶ Syntaxis. Id meum animum probabilitate percudit. Non modō probator sed suaor quoque.

PROBATOR, spectatus. de Cla. 263. C. Sicius probabilis orator, iam verò etiam probatus. Ibid. C. Sicius orator probatus ex hac in opere Hermagora disciplina. pro Planc. 27. Quibus si fuerit probatus, omnibus esse se probatum debet sperare. pro Mur. 33. Prætura probata in iure, grata in munere. 1. de Or. 124. Cæterarum artium homines spectari & probati. pro Cecin. 10. Probabilissima fœmina. 1. ad Her. Viribus probata numantia. 2. de Diu. 54. Top. 73. Vitæ spatio probatos.

† A D V R B. Imprimis, 5. Fam. Maximē, 7. Fam. Maximē iudicio, valde orator, vehementer eloquentia, 2. de Clar. Multum, sanē, 4. Acad. Vehementer alicui, 13. Famil. Vehementer libri, 13. Attic. Vehementissimē, Attic.

¶ Syntaxis. Virtus spectata & probata. Omnibus probatus ciuis. In pietate probatus. Probata fœmina. Armis probata Roma.

PROBLE, recte, bene, præclarē. 3. de Orat. 192. Antipater, ille, quem tu probè Catulle meministi. 13. At. 6. De aqueductu probè fecisti. 1. de Iuuent. 77. Probè teneo. 2. Fam. 12. Quod cū probè scire, &c. 5. At. 1. De Saturnio cutasti probè. 1. de Ora. 227. Quem hominem probè commeminiſe ſe aiebat. 2. Fa. 10. Ad Annū exercitū adduxi, ſatis probè ornatum auxiliis. 3. Tufc. 15. Oculus perturbatus non eſt probè affectus ad ſuum munus fungendum. 1. 88. Hoc igitur probè ſtabilito, &c. Orato. 130. Thucydides res geſtas narrat grauitate ſane & probè. 1. Offic. 62. Itaque probè diſſinuit à Stoicis fortitudo, cū dicunt, &c. 7. At. 3. Illud probè iudicas. de Cla. 161. De Seruio probè dicitis.

¶ Syntaxis. Probè meminisse, facere, tenere, ſcire, curare, exercitum vare, affici, narrare.

PROBITAS, bonitas, integritas, virtus. pro Plan. 62. Virtus, probitas, integritas, in candidato requiri ſoleat. 13. Fa. 10. Cū ſeparatim de probitatis eius & moribus diſturus eſſem. 1. de Orat. 122. Pudor, qui non modō non obſit, ſed etiam probitatis commendatione proſit. 2. 111. Probitatis commendatione boni vi- tri ſpeciem tueri. 12. At. 32. Pædagogi probitas. de Amic. 29. Ab altero propter probitatem eius non alienos animos habemus. Ibidem. Tanta vis eſt probitatis, vt eam vel in hoste diligamus.

† A D V N C. Singularis, 9. Fam. Summa, 6. Famil.

¶ Syntaxis. Virtus probitas, integritas. Probitas & mores.

PROBLEM A, 12. At. 2. Iam explicandum eſt προβλήμα. 13. 28. προβλήμα ἀρχιμέδειον. Lege, QVAESTIO.

† A D V N C. Probabile, 2. 11. 7. Attic.

PROBO, approbo, affentior. pro Mil. 78. Nunc verò quis eſt, qui non probet? qui non laudet? id eſt, id factum. 1. C. 21. De te au- tem Catilina, cū quiescunt, probant. 1. contra Rull. 27. Hoc Senatus probat, nec populus eſt in alia voluntate. Hortes. Quid tu ſoles, cū rationem à diſpenſatore accipis. Si eſta ſingula probati, ſummam, qua eſt his confecta ſit, non probare? de Virtut. Illud neutiquā probares.

¶ Testatum facio. 6. V. 82. Non vereor, hoc non officium meum. P. Seruilio iudici non probem.

¶ Perficio. 4. At. 13. Libros oratorios in manibus habeo, quos (vt ſpero) tibi valde probabo.

¶ Conſirmo, argumentu tueor, fidem facio, argumentor, doceo. pro Cæl. 35. Vel ſeuerifimis diſceptatoribus M. Cæli vitam me probaturum eſſe confido. 2. de Orat. 161. Carneades nullam vnuquā rem defendit, quam non probari: nullam oppugnat, quam non euerterit. pro Flac. 93. His tu epiftolis recitatis, his mulierculis producſis, illo abſente autore laudato, tantum te crimen probaturum putasti? pro Sylla 2. Rationem facti ſui & constantiam officij omnibus probare. 2. de Inu. 27. Quod verum eſt, pro vero probare. 7. Fa. 26. Cū grauitate ex infeſtis laborarem, neque iis qui opera mea vti volebant, probarem me non valere. 1. At. 1. Spero tibi me cauſam probaſſe. pro Q.

R. 4. Quod ſibi probare non poſſit, id perſuadere alteri conatur. pro Mur. 3. Ut nobis rationem mei facti probem, 3. V. 10. Probabo Verrem contra leges pecunias cepiſſe. 1. de Finib. 28. Et tibi magnitudinem ſolis probabo. 4. Fa. 14. Bonis viris probare quod ſentias. 1. de Fini. 28. Probare alicui quod dicas. 1. Fa. 9. Tantum contendere, quantum probare alicui poſſis. 6. At.

1. Quod ego ambobus negauī, & iis probauī, &c. ibidem. Quod vereor tibi ipſi vt probem de Opt. 11. Probare piſtaram. Tabulis hoc Cenforum, memoria multorum firmabo & probabo.

Lege, F 1 R M 0. 6. At. 2. Hæc à me ordine facta. puto me Bruto probaturum, tibi nescio: Catoni certè probabo. pro Corn. 49. Sed pauci ipſe verbi cauſam illam grauitate ſua defendit & probauit. pro Dom. 57. An eam cauſam probare non poterā: cuius tanta bonitas eſt, vt ea ipſa nō modō ſe, ſed etiam me abſentem per ſe probari. 3. cont. Rull. 2. Si que dixerō vobis probabo. 1. de Ora. 80. Probas mihi iſta. Crasſe que dicas. id eft, perſuades.

¶ Periculum facio. 5. V. 73. Probare triticum.) (improbare.

¶ Satisfacio - me purgo. pro Lig. 2. Qua in legatione omnibus ita ſe probauit. vt, &c. id eft, ſatisfecit, ſe commendauit. 12. Fa. 31.

A magiſtris cū contendere de proferendo die, probauerunt mihi ſeſe, quod minus id facerent. 2. de Fin. 81. At multis ſe probauit.

† A D V R B. Admodū, 5. de Republica. Breui, ſaſtidiosè, lente, 10. Famil. Maximē ex omnibus, 5. Famil. Mirificè, veheſtenter libros, 13. Atti. Niſi, 12. Famil. Perſacile cauſam pro Quint. Planè proſuſis, 2. de Finib. Planè non curationem, 16. Famil. Reſtē, de Clar. Valde, & gaudere. 15. Famil. Valde ingenium, 1. Attic. Valde rationem, 12. Attic. Vulgo, 1. de Iuuent.

† A D V R B. placet laudor. 5. At. 21. Habes cauſam meam: quæ fi Bruto non probabitur, uſcio cur illum amemus, ſed auunculo eius certè probabitur. 8. 12. Non mihi ſatis idonei ſunt autores, qui à te probantur. & 9. 6. Consilium factūque noſtrum ab Sexto probatur. Ibid. 10. Consilia ex euentu, non ex voluntate à plerisqne probari ſolent. 16. 11. Consilium à te probari facile patior. 9. 19. Meum factum probari ab te gaudeo. 1. de Orat. 22. 5. Quæ à Platone dicta ſunt, non probari in populis & ciuitatibus. 1. Fa. 7. Sed hæc ſententia ſic & illi & nobis probabatur, vt, &c. 3. de Fin. 70. Minimè verò probatur, huic disciplinæ, amicitiam propter utilitates aſciſi aut probari. 6. At. 1. Quos libros tibi tam probari gaudeo. de Amic. 19. Ut eorum

† A D V R B. probetur fides. || pro Clu. 39. Actum in Oppiniaci cauſa crimen hoc Afinia. num tum testibus multis cum vero iudicio Iulij probabitur.

† A D V R B. Magis magisque, de Clar. Non ſane, Parad.

¶ Syntaxis. Quis non probat? quis non laudat? officium ſuum alicui probare. Valde probare incepturn opus. Vitam ſuis omnibus probare Quod ſentio, bonus viris probabo. In omni ſua vita ſe probare cunctis Cur non veni, me tibi probabo. In hac ciuitate populo non probantur qua dicas.

PROBROSUS, ignominiosus. pro Font. 27. Probrosum crimen.

PROBRVM, dedecus, conuictum, maledictum. 5. V. 162. Ego iſtum velim ex paternis probbris ac vitis emergere. pro Dom. 87. Tuū ſcelus meum probrum putas eſſe oþrtere. Ibidem. Illis inimicorum iniuria probro non fuit. pro S. R. 48. Vita rustica, quam tu probro & criminis putas eſſe oþrtere. in Vat. 5. Magno tibi probro futurum eſt, ſi, &c. pro S. R. 68. Sumptus effusus cum probro atque dede core. 11. At. 9. Epiftola plena omnium in me probriorum. pro Cæl. 42. Inferre probrum alicui. 2. de Orat. 284. Obijere probra alicui. 1. Tufcul. 3. Obijere alicui probrum, quod ſalutarit. pro Flacc. 48. Aliquem probris omnibus maledictis que vexo. pro Dom. 76. In iſto tuo maledicto probrum non modō mihi nullum obiectas, ſed etiam landem illuſtrias meam. pro Quint. 9. Prætor iudicium prius de probro, quād de re maluit fieri. 1. Offic. 61. Itaque in probbris maximē in promptu eſt, ſi quid tale dici potest; &c. 2. A. 69. Probrī inſimulati pudicissimam fœminam. de Sen. 42. Tam perdiſta libido, quæ cum probro priuato coniungeret imperij dedecus. *

† A D V N C. Magnum, in Vat. Priuatum, de Senec. ¶ Syntaxis. Ex paternis probbris & vitis emergere. Id mihi probro

non est. Probro ē criminis esse. Effusus sumptus cum probro atq; dedecore. Probrum obicere, inferre. Obicere aliquid ut probrum. Probris ē maledictis vexare. In maledicto nubi non obiectas probrum, sed laudem illustras. Probri insimulare pudicam, &c.

P R O B R U S, bonus, moratus, bene institutus, spectatus, integer frugi, religiosus, castus, antiquus, purus, sanctus, modestus. 2. de Ora. 184. Probus, bene moratus & bonus vir. 5. V. 161. Nauus & pudens & probus filius. 2. de D. 54. At hoc ne homines quidem probi faciunt. 2. Tusculan. 51. Sic imperabat, vt iustus parens probis filii. Orat. 170. Proba lecta verba. Ibidem 74. Poëta peccat, cūm probam orationem affingit improbo. 1. Offic. 103. Si in ipso ioco aliquod probi ingenij lumen eluceat. 4. Acad. 100. Probum nauigium. 10. At. 6. Pulsus est modestior rex, & probior, & integrior. 3. Off. 15. Ob eam credo causam, quod in his aliiquid probi, &c.

S YNTAXIS. *Probus, bene moratus, ac bonus vir. Nauus, pudens & probus puer. Improbus non est affingenda proba oratio. Nauigium probum.*

P R O C A C I T A S, petulantia. 4. de Rep. teste Nonio. Itaque à petendo, petulantia: à procurando, id est, poscendo, procacitas nominata est. in Sal. 3. Non enim procacitate lingua, vitæ fordes eluuntur. Ibid. 21. Desine morbo isto procacitatis vti.

P R O C A X, petulans. pro Cæl. 55. Temeraria & procax mulier. 1. de Nat. 13. Academia procax. pro Cæl. 49. Vt non solū meretrix, sed etiam procax videatur. 7. Fa. 13. Scio te non esse procacem in lacefendo.

S YNTAXIS. *Lingua procacitas. Procacitatis morbus. In lacefendo procax.*

P R O C E D E N S, sequens. 3. Tuscu. 53. Tempus procedens mitigat ægritudinem.

¶ se habens, de Vniu. 27. Aliqua bifariam contrariae simul procedentia.

¶ Progrediens. de Clar. 180. Longius autem procedens, videbatur, &c.

P R O C E D I T V R. 1. de Inue. 28. Si non longius quam quod scitu opus, in narrando procedetur.

P R O C E D O, proficio. 4. de Finib. 64. Nihil ergo adiuuat procedere & progredi in virtute, quo minus miserrimus sit, antequam ad eam perueniat. Ibidem 21. Longè ad virtutem processerunt natura ac doctrina. de Clar. 180. Is processisset honoribus longius, nisi, &c. Ibidem 137. L. Cotta in mediocrium oratorum numero dicendi non ita multum laude processerat. 1. de Finib. 29. Vt ratione & via procedat oratio. 3. de Fin. 48. Qui processerit aliquantulum ad virtutis aditum nihil minùs in miseria est quam ille qui nihil processit. Ibidem 6. Qui in Philosophia tantum processeris.

¶ Progrediens, transeo, adeo, peruenio, attingo, accedo. 5. A. 50. An hoc vidit puer: si ætate processerit, non videbit: de Sen. 50. Linius usque ad adolescentiam meam processit ætate. 1. de Di. 86. Posteaquam Philosophia processit, nemo aliter Philosophus sensit. pro Cæl. 67. Qui se nunquam profectò, si in istum locum processerint, explicabunt. 2. de Na. 33. A primis ad ultima procedere. 16. Fa. 9. Ad Castrenem stadia CXX. processimus. de Ar. 48. Longius prossit, in ipsum Pompeium inuchi cœpit. 12. Fa. 16. Procedere in dies longius. Orat. 176. Isocrates se tantum, quantum ætate procedebat, relaxabat à nimia necessitate numerorum. 8. At. 15. Itaq; Cales processi, vt ibi consisterem. 16. 7. Cum stadia circiter trecenta processisset, reiectus sum. 6. 5. Etsi (vt spero) te hæc legente aliquantum tamen viæ processero. 13. 13. Ille assiduo curfu cubitus nullum processit. 11. Fam. 25. Non imitor λαχανιστὸν tuum: altera iam pagella procedit.

¶ Exeo, incedo, ingredior. I. P. 52. Mihi ipsa Roma propè conuulsa sedibus suis ad complectendum conferuatore suum procedere visa est. 7. V. 93. Procedit in publicum vini plenus. 2. de Ora. 245. & pro Fla. 11. Pusillus testis processit. 1. de Diu. 119. Cæsar cum purpurea ueste processit. 5. Tuscul. 56. Procedere obuiam alicui. pro Seft. 68. Huic ad urbem venienti tota ciuitas obuiā processit. Postqu. in Sen. 12. Cum à tribunis plebis consul in concionem productus esset, primū processit, qua autoritate vir: de Cl. 37. Procedere in solem ex vmbra culis.

¶ Euenio, accido, contingo. 1. de Orat. 123. Nonnunquam summis oratoribus, non satis ex sententia eventum dicendi procedere. 5. V. 227. Si processit. 11. Fam. 9. Omnia, vt spero, prosperè procedent. pro Rab. Posth. 1. Cui bene quid processerit, eum multum prouidisse dicimus. 8. Fam. 12. Quibus cum parum processisset, vt &c. pro Cl. 177. Alicui nequaquam, vt sperasset, ea quæ cogitasset procedere. 13. P. 40. Pergit in mea maledicta, quasi vero ei pulcherrime priora processerint. 2. de N. 146. Perspicuum est enim, quod corporum lenocinia processerint.

T A D V E R E. Benè cui quid, longius in dand. pro Rab. Posth. Contrariè, de Vniuers. Longius honoribus, non ita multum, de Clar. Minus, diuinius, 14. Atti. Multum, 4. de Fin. Obuiam, 10. Fam. Obuiam longissime redeunti, 2. Phil. Parum, 8. Fam. Paulum, 5. de Fin. Pulcherrime, 13. Phil. Prosperé, 12. Fam. Temeré, 4. Acad.

S YNTAXIS. *Ratione ac via procedens oratio, procedens tempus dol-*

rem abstergit. Ne in narrando longius procedatur. In virtute procedere, ac progredi. Longè ad virtutem procedere. Honoribus procedere. Aliquantum via procedere. In publicum procedere, in solem. Si ut speramus, omnia prospere procedent.

P R O C E L L A, tempestas. 3. de N. 15. Imbres, nimbi, procellæ, turbines. 2. Offic. 19. Primum ab inanimis procellas, tempestates, naufragia. pro Dom. 137. Tu procella patriæ, turbo & tempestas pacis. 4. C. 4. Circumspicite omnes procellas, qui impendunt, nisi prouideris. 2. V. 8. Quoniam criminum vim subterfuerit.

T A D I V N C T. Horribiles, i. de Diuin. Poëta.

S YNTAXIS. *Imbres, nimbi, procella, turbines. Procella patriæ, turbo & tempestas pacis. Temporis procella.*

P R O C E R E S, principes. 13. Fa. 15. Audiebam enim nostros processores clamitantes, &c.

P R O C E R I T A S, longitudo. 2. de Natu. 123. Quæ autem altiora sunt, adiuuantur proceritate collorum. Orat. 2. 12. Breuitas pedum. 1. proceritas pedum. pro Cæl. 36. Candor huius te & miraretur proceritates arborum, &c.

P R O C E R I V S, longius. 3. de Or. 2. 18. Brachium procerius projectum.

P R O C E R, longius. 1. de Na. 102. Cornu procerumque rostrum. de Clar. 313. Procerum & tenue collum. 1. de Leg. 2. Proceræ & tenera palma. 3. de Or. 183. Anapeltus procerior quidam numerus. Ibidem 189. Numeri proceri, & liberi ut paen. 1. de Leg. 15. Procerissima populus.

P R O C E S S U S, progressus. de Cl. 232. Gradus tuos, & quasi processus dicendi studio cognoscere, ibid. 271. Itaque tantos processus efficiebat, vt euolare, non excurrere videretur. Ora. 2. 10. Sed iam is qui audit, fauet processumque vult. pro Pomp. 24. Ex his locis a militibus nostris redditus magis maturus, quam processus longior quærebatur.

T A D I V N C T. Longior, pro Pomp. Tanti, de Clar.

P R O C I, qui eandem amant & potunt. Orat. 156. Fabrum & procum audeo dicere, non faborum, & procorum. de Clar. 71. Carmina quæ apud Homerum in Phæacum & in procorum epulis canuntur. Ibid. 330. Vt hos ignotis, & impudentes procos repudiemus.

T A D I V N C T. Ignoti, & impudentes. de Clar.

P R O C I N C T U S, sine ritu solenni, ut in castris. 2. de Na. 9. Testamentum in procinctu. 1. de Or. 2. 28. Facere testamentum in procinctu sine libra atque tabulis.

P R O C L A M A T O R, præco, cantor. 1. de Or. 202. Non enim caudicium nefcio quem, neque proclamatorem aut tabulam conquirimus.

P R O C L A M O, vociferor. 7. V. 107. Adsunt, defendunt, proclaimant, fidem istius, quæ nulquam erat, implorant.

P R O C L I V I S, propensus, facilis. 1. laboriosus. Part. 34. Adolescentia proclivior est ad libidinem. 4. Tuf. 81. Vt alius ad alium morbum propensior, si alius ad alia vitia proclivior. Ibid. 28. Quia proclives ad eas perturbationes sunt. 4. Tuf. 41. Incitata semel in proclive labuntur. Top. 69. Proclivis anteponuntur laboriosis. de Am. 68. Amicitia remissior esse debet, & ad omnem comitatem facilitatèque proclivior. 1. Off. 68. Sed cum in hominibus iuuandiis aut mores spectari, aut fortuna soleat, dictu quidem est proclive.

P R O C L I V I T A S, facilitas. 4. Tusc. 27. Atque hæc aliorum ad alios morbos proclivitas latè patet. Ibid. 28. Proclivitas ad ægrotandum, sed hæc in bonis rebus, quod alij ad alia bona sunt aptiores, facilitas nominetur: in malis proclivitas, vt significet lapsionem, &c.

P R O C L I V I V S. Or. 191. Breuitate & celeritate syllabarum verba proclivius labuntur. 5. de Finib. 84. Proclivius currit oratio. Antequam 13. Qui sperant, facilius & proclivius ad laudem nobilitatis peruenient.

S YNTAXIS. *Ad morbos proclivitas, ad agrotandum. Ad malum lapsio, proclivitas est. Proclivius currit, fluit, labitur oratio. Facilius & proclivius ad laudem peruenire.*

P R O C O N S U L E, quiad prouinciam gubernandam cum potestate confulari mittebatur. 11. A. 18. Cum esset nonnemo in Senatu, qui diceret non oportere priuatum mitti proconsule, I. Philipus dixisse dicitur, non se illum sua sententia proconsule, sed proconsulibus mittere. 2. de D. 76. Quam multi anni sunt, cum bella à proconsulibus & proprætoribus administrantur, pro Pomp. 62. Eques Ro. ad exercitum maximum proconsule missus est.

P R O K O P H, progressus, scilicet in studiis literarum. 15. Att. 16. Tandem à Cicerone tabellarior, & meherculè literæ ἀναγνωρίζεται, quod idipsum αὐτοὶ οἱ ἄλλοι aliquam significaret. Sic enim ligendum est, non, Perspiciam.

P R O C R A S T I N A T I O. 6. A. 7. Plerisque in rebus getendis tarditas & procrastinatio odiosa est.

T A D I V N C T. Odiosa, 6. Philip.

PROCRASTINATVS. ad Brut.ep.pr.in.1. Si ea, quæ ex tempore suscepta sunt ut agerentur, non tardata & procrastinata essent.

PROCRASTINO. diffiro, tardo, tempus differo, in diem ex die differo. V.141. Itē vero non procrastinat locare incipit pro S.R.

16. Ac primò rem differre quotidie ac procrastinare cœperūt.

4.V.90. Ita illi non procrastinant.

PROCRASTINOR. 6.100. Res non procrastinatur.

& Syntaxis. Rem quotidie differre, & procrastinare.

PROCREANDI. 2.de Fin.39. Procreandi voluntas.

PROCREATIO, ortus, partus. **Lege.** V O L V C R I S. 2.de Diu.96.

Dissimilitudo locorum dissimiles hominum procreationes habet.

PROCREATIO, proles, progenies. Antequam, i. Qui charissimam

vultum procreationem sibi esse duxit.

T A D I V N C T. Charissima, Antequam in dissimiles hominum, 2.de Diu.

PROCREATOR, genitor. 1.de Fin.65. A primo satu quo à pro-

cretoribus nati diliguntur. de Vu.23. Procreator ille mundi

Deus. 4.de Fin.17. Ut iij. qui procreati essent, à procreatoribus

amarerent.

PROCREATRIX, genitrix. 1.de Or.9. Laudatarum artium om-

nium procreaticem quandam & quasi parentem, eam quam

φιλοσοφίαν Græci vocant, ab hominibus dictissimis judicari.

PROCREATVS, natus. 3.de Fi.62. Ut natura & procreari vellit,

& dilig procreatos non curaret. 3.de Leg.19. Tribunatus, cuius

primum ortum inter arma procreatū videmus. 2.4. Hoc so-

lum, in quo tu ortus & procreatus es. Antequam 20. Non ma-

gis mea causa puto esse natum, quam Reip. procreatū.

PROCREO, ero paro, gigno, vitam trado, liberos suscipio. 2.de Nat.

118. Quæ multiplices factus procreant, iis mammarum data

est multitudine. de Sen.52. Terra, quæ ex minutissimis seminibus

tantos truncos ramosq; procreat. 2.de D.30. Et earum rerum,

quæ terra procreat, vberatam. 1.de In.91. Ille ex vxore duos fi-

los creavit. 5.Tusc.109. Procreare liberos. ||& 3.de Fin.68.

¶ Molitor. Att. Procreare periculum alicui. **Lege.** **PROCREOR.**

PROCREOR. 2.Attic.22. Mihi periculum procreat ab ami-

cis, &c.

PROCVENDVS. 3.de Orat.119. Non solum acuenda nobis

neque procudenda lingua est, sed, &c.

PROCVDO, excuso. Sed procudimus malleo, acuimus & cote &

malleo.

PROCVL, longè, longius. (propè. pro Cor.40.Cn. Pompeius pro-

cul à Gaditanorum moenibus acre bellum gerit. pro Pomp.55.

Insula Delos tam procul à nobis in Ægæo mari. 3.de Orat.143

Procul à terra abripi. 15. Fam.2. Non procul à suis finibus. 3.5.

Procul enim sum ab re ipsa. 1. Acad. 15. Cœlestia procul esse à

nolra cognitione. 2. cont. Rull.86. Hac quæ tam procul erant

à conspectu imperij. 1.de Inu.8. Procul remotus à vero. 5.Tusc.

41. Procul ab omni metu. 7.Fam.6. Patria procul in Arat.

Et Procul Arturo.—

pro Mil. 55. Sciebat Pompeium in Alsiensi esse procul inde. 4.

V.48. Non quæsivit procul alicunde, quem illam pecuniam di-

ceret abstulisse. 2. C. 29. Qui iam non procul, sed hic præsentes

defendent, &c. 2. de L.56. Sepulchrum, quod procul ad fontis

atas, &c. 1.de Orat. 179. Cucunque particula cœli, quamuis

esset procul, immutata lumina putabat. pro Planc.29. Procul

appare. de Cla.289. Procul videre aliquid. 2.de Orat.153. Su-

bauſcultando procul quid narretur, attendere. de Sc.48. Procul

spectare aliquid.

& Syntaxis. Procul à re, à cognitione, ab imperij conspectu. Procul

remotus. Patria procul. Procul inde. Procul alicunde. Procul ad fon-

tem. Procul apparet, videns. Procul attendere, auscultare.

PROCVRANS. pro Syll. 56.Syl. procurante eius rem & gerente.

PROCVRATIO, curatio, administratio, gubernatio. 1.de Nat.3.

Sunt, qui nullam putant habere rerum humanarum procura-

tionem deos. 2.44. Epicurus deo omni prouratione arque

actione priuat. de Ar.43. Saturnium quæstorem à sua frumentaria

prouratione Senatus amouit. 1.de Orat.215. Si est idem in

prouratione ciuitatis egregius. pro Seft.66. Procuratio nego-

tij & muneris publici. 1.Acad.11. Dum me Reip. non solum cu-

ra, sed quædam etiam prouratione multis officiis implicatum &

constrictum tenebat. 1.Offi.85. Procuratio Reip. 1.de Diu.101.

& 1.de Leg.34. Ut sua plena procuratio fieret. de Aru.63. Con-

tinuedæ nobis sunt prourations & obsecratio. pro Deiot.36.

Nimis magna prouratione liberatus modicis regni terminis

rebat. 2.de L.66. Et huic prourationi certum magistratum

prefererat. 4.Att.1. Ad eius prourationem Cæsar vocabatur.

¶ 1.Fam.4. & 15.13.

T A D I V N C T. Frumentaria, de Aru. Magna, pro Deiot. Plena. 1.de Diu.

Quæfaria, 3.Ver.

& Syntaxis. Deorum prouratione in rebus humanis. Dei prouratione &

ad. Negotij prouratione. Cura, imò prouratione me multis officijs im-

plicatum & constrictum tenet.

PROCVRATOR, qui aliena negotia prourat, qui alieno præpositus

negotio, qui alteri operam dat, cognitor, qui alterum absentem in

ire defendit. 4.Attic.15. Nihil interest utrum per procuratores agas, an per te ipsum. 6.Fam.18. Teneor tamen, dum à Dolabellæ procuratoribus exigam primam pensionem. 1.de Ora.249. Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut impe- randum villico sit. 4.V.59. Procuratores postulant, ut se ad leges suas reiciat. pro Qu.27. Libellos Sex. Alphenus procurator P. Quintij deicit, ibidem Denunciat se procuratorem. Ibid. 61. Hic quoque constat procuratoris diligentis officium, pro Cec. 56. & 57. Qui legitimè procurator dicitur, qui alieni negotij aliquid gerit, alieno præpositus negotio, penè dominus, & alieni iuri vicarius. 15. Attic.17. Cum Pyliæ nostra villam ad Lu- crinum, villicosque procuratores tradidisset. 11. A.13. Cuius bona modò proscripta vidimus, tanta est procuratorum neglig- entia. ¶ 16.Att.14. Procuratores introducere.

F A D I V N C T. Aequus, diligens, familiaris, & propinquus, gratiolus, necessarius, pro Quint. Voluntarius, de Clar.

P R O C V R A T R I X, gubernatrix. 4. de Finib. 17. Sapientia totius hominis custos & procuratrix.

& Syntaxis. Per procuratorem agere. Denunciare se procuratorem. Custos & procuratrix hominis sapientia.

P R O C V R O, curo, gero, administro, guberno. 12. Fam.24. Is procurat rationes negotiæque Dionysij nostri. 9. Att.9. Itaque nunc Romæ omnia negotia proculo. 5. V. 149. Procurare negotium alterius in decumis. 3. Qu. Fr.9. In quo etsi nihil proculo, tamen nihil curare vix possum. 8.Fam.4. Quomodo regnum illud sese habeat, quis procuret, diligenter mihi præscribas. 6.Att.9. Procura, quantulacunque est, Præcianam hæreditatem.

¶ Expos. 1.de Diu.3. In monistris interpretandis procurañs, magna vis esse videtur in aruspicum disciplina.

P R O C V R O. 2.de Di.130. Quemadmodum ea procurantur atque explicantur.

P R O C V R O, excurro. 4.ad Her.61. Sed ut productus studio vtrà faciliè procuraras.

P R O C Y O N, canis minor, sic dictus, quod ante Sirium canem orientur. 2.de Nat.114.

Anticanis Graio Procyon qui nomine fertur.

P R O D E N D V S, creādus. pro Mil.27. Iter eo die Miloni erat Lanu- uium ad flamén prodéendum, quod erat dictator Lanuuij Milo. ¶ Tradendus. 6. Fam. 12. In virorum fortium factis memoriae prodendis. 7. V. 36. Imagines ad memoriam posteritatémque prodendam. 1. Qu. Fr.1.35. Gloria tua tibi est communicanda mecum, & prodenda liberis nostris.

P R O D E O, exeo, procedo. 2.de Or.353. Paulò post esse ferunt nun- ciatum Simonidi, ut prodiret. Or.222. Misso faciant patronos, ipsi prodeant. pro Fla.22. Testes vñ ex domo prodeunt. 8.Att. 11. Scio te in publicum non prodire. de Cl.39. Eloquentia serò prodiit in lucem. 6.Fam.1. Prodire in aciem. 1.V.68. Si hæc con- suetudo serpere ac prodire coperit. pro Mur. 68. Prodire ob- uiam alicui. 3.Fa.7. An ego tibi obuiam non prodirem. 1. Offic. 140. Cauendum est etiam si ædifices, ne extra modum sumptu & magnificientia prodeas. Ibid.129. Ut in scenam sine subligulo prodeat nemo.

P R O D I E N S. 2.A.5. Homines obuiam prodeentes

¶ **A D V E R B.** Obuiam decadenti, pro Mur. Obuiam ex oppidis, neceſſario, obuiam, 2.Phil.

& Syntaxis. In publicum prodire, in lucem, in aciem. Consuetudo ser- pit ac prodit. Prodire obuiam. Extra modum sumptu & magnificientia prodire.

P R O D I C T A dies. pro Do.45. Ne nisi predicta die quis accuse- tur. ibid. Quartæ sit accusatio trinū nundinum, predicta die, qua die iudicium si futurum, alij, legebant, predicta: alij, predicta die.

P R O D I G E, effusè. 11.A.13. Prodigè vivere.

P R O D I G I V M, monstrum, portentum, ostentum. **Lege**, Mo- nstrum, portentum, ostentum. 6.V. 107. Multa sæpe prodigia vim eius numénque declarant. I.P.9. P. Clodius fatale portentum prodigiūmque Reip. 5.V.171. Non mihi iam furtum, sed monstrum ac prodigiūm videbatur. 1.de Diu.93. Prodigia, quia prædicunt aliquid pro Lig.11. Hæc sunt prodigiū similia.

¶ **T A D I V N C T.** Exitiofa, pro Planc, Fatale, in Piso. Importuna, recentia, religiosa, de Arusp. Multa, 2.de Nat.

& Syntaxis. Clodius portentum prodigiūmque Reipub. Monstrum & prodigium.

P R O D I G Y S, profusus, effusus nepos, luxuriosus nepos, dissolutus, per- ditus, nimius. (parcus, diligens. Brut. 15. Cicero in honoribus de- cernendis erat nimius, & tanquam prodigus. 4.C.10. Homo lar- gitor & prodigus. 2.Offic.55. Omnino duo sunt genera largo- rum: quorum alteri prodigi, alteri liberales. Prodigi, qui pecu- nias profundunt in eas res, quarum, &c. liberales autem, &c.

& Syntaxis. In honoribus decernendis nimius & prodigus. Lar- gitor & prodigus. Larorum hi prodigi, hi liberales. Genus harum formarum agnoscere.

P R O D I T I O s. Fa.12. Multorum in nos perfidiam, insidias, pro- ditionem notabis. 4.Ac.27. Amiciarum prodiciones & rerum publicarum. * pro M.Scau. Prodictionis est in crimen vocatus

5..Fam.12.

† A D I V N C . Grata, scelerata consulis , 3. Ver.

P R O D I T O R , desertor , oppugnator patriæ . || pro Do. Scelus proditorum. Antequam 10. pro S.R. 17. Iste qui initio proditor fuit, deinde perfuga pro Syll. 88. Ne extinxitor patriæ ac proditor apelletur. Postquam in Sen. 13. Cum viderem homines, &c. aut proditores esse, aut desertores salutis meæ. pro Seft. 17. 1. Fa. 5. Consil proditor nostri imperij. 12. 3. Proditor patriæ .

† A D I V N C . Nefarij patriæ in Vat. Vetus, 3. Ver.

ꝝ Syntaxis. Patriæ extinxitor cl. proditor. Proditor aut desertor salutis amicorum. Proditoris, inductus, coniectus in fraudem.

P R O D I T V S , desertus perfidia, perfide traditus , oppugnatus . 3. Att. 15. Ego proditus, inductus, coniectus in fraudem. 3. Off. 84. Regnum quod à Tantalo & Peleope proditum iure obtinebatur. ¶ Factus, editus, inductus, commendatus . de Cl. 3. Memoriæ proditum est, poëtas nobiles poëtarum æqualium morte doluisse. 3. V. 47. Quod est proditum memoriarum ac literis. de Cl. 39. Ante Solonis æratem de nullō vt deserto memoria proditum est. pro Arch. Virtutes literis prodita. pro Domo 45. Quarta sic accusatio trinum hundinum prodita die. aliter, prodicta die. 1. de Or. 181. Quia memoria sic esset proditum, quem pater, &c. pro R. P. 16. Imago ad memoriam posteritatis prodita. 1. Tus. 100. Quidam, cuius ne nomen quidem proditum est.

† A D V E R B . Falso memoria, pro L. Mur.

P R O D O , trado, mando,edo, commando, scribo. 3. de Orato. 14. Sermonemque L. Crassi memoriae prodamus. pro Milon. 84. Maiores nostri, qui sacra, qui cærenomias & ipsi sanctissimæ coluerunt, & nobis posteris suis prodiderunt. pro Planc. 94. Haec de sapientissimis viris monumenta nobis literæ prodiderunt, non semper, &c. 3. Off. 97. Ut quidem poëta tragici prodiderunt. 1. Tus. 29. Si coner eruer, quæ Graci scriptores prodiderunt. de Vn. 34. Itaque eorum vocabula nobis prodiderunt. pro Flac. 24. Ne periculosam imitationem exempli reliquis in posterum proderentis. 8. Fa. 3. Prodere memoriam alicuius rei posteris.

¶ Profero, pronuncio, dico, creo. 3. de Leg. 10. Is quem produnt patres consulim rogandorum ergo.

¶ Desero, iniquè oppugno, perfide vero. 6. V. 39. Eriphyla viri salutem prodidit. Postq. ad Quir. 21. Qui per simulationem amicitiae nefariæ me prodiderunt pro Clu. 143. Ab amicis videlicet imprudentes prodimur. 2. de D. 37. Vrbem philosophia (mihi crede) proditis, dum castella defenditis. I.P. 56. Cum prodebas caput & salutem meam mercede prouinciae. pro Flac. Quem ego sum secutus is me deseruit ac prodidit. 1. Qu. Fr. 3. Amici partim deseruerunt me, partim prodiderunt. pro Cec. 50. Aliquæ non solum relinqueru, sed etiam prodere. 3. de Fin. 32. Prodere patriam hostibus. 7. V. 105. Prodere classem hostibus. 4. Acad. 27. Prodere decretum. Ibid. 23. Qui statuit omnem cruciatum perfere potius, quam aut officium prodat, aut fidem.

† A D V E R B . In posterum, pro Flac. Nefariæ, Postquam ad Quirites Temere suos. 10. Attic.

P R O D O R , edo, pronuncior, eror. pro Mil. 47. A dictatore Milone prodi flaminem necesse est. pro Dom. 38. Interrex, quem & ipsum patricium esse. & patricio prodi necesse est. 3. de L. 4. Deinde etiam deinceps posteris prodibatur. Ibid. 9. Auspicia patrum sunt, olliique ex se produnto, qui comitis creare consules ritè possint.

¶ Exhibeo. pro Fl. 25. In hoc reo ne quod perniciosum exemplum prodatur, pertimesco.

¶ Patefio. 2. de Leg. 47. Sacra deinceps familiis produntur, & sunt perpetua.

¶ Malè accipio. 10. A. 15. Qui causam veteranorum prodi volunt.

† A D V E R B . Deinceps, 2. & 3. de Legib.

P R O D R O M V , præcursor. 1. At. 9. Pompeiani prodromi. 16. 6. Prodromi nulli.

P R O D V C O , duco, in longius duco, profero, præuelo, promuo. 3. Off. 79. C. Marius apud populum criminatus est, bellum illum producere de Cl. 21. Præducere sermonem longius. de Som. 1. Præducere sermonem in multam noctem. de Sen. 46. Coniuicium ad multam noctem vario sermone producimns. de Cl. 60. Varro vitam Nauij producit longius. pro Qui. 30. Præducere aliquem conditionibus.

¶ Adduce, duce, deduco, traho. pro Dom. 21. Cato quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo scelere subduxeras. 6. V. 19. Producere aliquem in ius. 3. 122. Producere aliquem in prospectum populi. 7. 155. Producere aliquem ad necem inuoluto capite. pro Qu. R. 42. Producere testem. 3. V. 13. Producere testes ad iudices. 7. V. 47. Quod ostendam, cum istos produxero. 7. Ibid. 130. Harum omnium rerum autores testesque produco. || Ibid. 153.

¶ Educo. 10. Fa. 30. Repente Antonius in aciem copias suas de vico produxit.

¶ Gigno, creo, suscipio. 3. V. 32. Nihil à me audiet ex impura illa adolescentia sua: quæ qualis fuerit, aut meministis, aut ex eo, quæ sui simillimum produxit, recognoscere potestis. id est, ex filio.

† A D V E R B . Longius sermonem, vitam, de Cl. Mirabiliter doctrinam. 3. de Legib.

P R O D V C O R , præuehor. 1. de Inuent. 26. Produci ultræ quam latitudo.

¶ Orior. Pro Qu. R. 30. Nihil ab hoc prauum & peruerbum produci posse putant.

† A D V E R B . Ultræ quam satis est, 2. de Inu.

P R O D V C T E . Orat. 159. Lege, B R E V I T E R .

P R O D V C T I O . (breuitas, 3. de Orator. 194. Contractio brevis fieri, aut productione longius. 3. de Fin. 45. Opportunitas enim non sit maior productione temporis. 4. ad Her. 30. Productione eiusdem literæ, hoc modo: Hunc autem dulcedo ducit ad auium. Breuitate eiusdem literæ, hoc tamen non tantum curiam diligit, quantum Curiam. Top. 36. mentum verbi, pro qua grammatici clementem vel incrementum verbi dicunt. Lege, P O S T L I M I N I V M .

P R O D V C T V S , prolatus, prædicta. 1. Qu. Fr. 3. Producta dies est in 1111. Idem Febr. 5. Tus. 117. Dolores longinquitate producti, vehementius torquent hominem. 4. de Finib. 29. Sed non sunt in eo generi tantæ commodities corporis, tamque producta temporibus, tamque multæ. 3. Tus. 38. Si dolor productus foret. 3. de Fin. 52. Sic in vita, non ea quæ primario loco sunt, sed ea quæ secundum locum obtinent, id est, producta nominentur, quæ vel ita appellemus, id erit verbum è verbo, vel promota, vel, ut dudum diximus, proposita, vel practica; illa, reiecta. Or. 159. Inlytus, dicimus breui prima litera: infans, producta. 3. de Orat. 181. Syllaba producta atq; longa. ¶ Orat. 178. Productiora alia, & quasi immoderatiū excurrentia. || 5. Tus. 46.

¶ Deductus, factus. 2. de N. 66. Datum est igitur Neptuno maximum omne regnum, nonménque productum, ut Portunus à portu, sic Neptunus à nando.

¶ Incensus, impulsus. 4. ad Her. 61. Sed ut productus studio ultræ facile procurras.

¶ Deductus, adductus. pro Fl. 35. Tamen coram producti aliquid dicent, in quo reprehendantur. Postq. in Sen. 12. Cum à tribuno plebis conful in concionem productus esset. 3. de Fin. 52. Nemo dicit in regia Regem ipsum quasi productum esse ad dignitatem. Postq. ad Quir. 16. Producti ad vos ab eadem Italia.

† A D V E R B . Coram, pro Flac. Valde. 3. de Orat.

P R O E G M E N A . (apophrægmena. 3. de Fin. 15.

P R O eo. 13. Fa. 7. Sin minus pro eo tamen id habeamus, quando, &c.

P R O eo ac. 4. C. 3. Spero deos omnes, pro eo mihi ac mereor, relatuos gratiam esse. 4. Fa. 5. Sanè quam pro eo ac debui molestè tuli.

P R O eo ac si. 1. de In. 54. Pro eo ac si concessum sit, concludere oportebit argumentationem.

P R O eo quantum. 4. de Fin. 58. Eaque pro eo, quantum in quaque sit ponderis, esse æstimanda. 3. Fa. 3. Evidem pro eo quanto facio, qui cquid feceris approbabio.

P R O eo quod. pro S. R. 148. Si pro magnitudine Injuria, & pro eo quod summa reip. in huius periculo tentatur, haec omnes vindicarent. 2. de Or. 75. Cum Annibal Ephesum venisset exul, proq; eo, quod nomen eius magna erat apud omnes gloria, in uitatus esset, &c. id est, quoniam pro Pl. 92. Vereor ne parum pro eo quod à te habebo, reddiderim.

P R O eo quomodo. 13. Fa. 7. Sin minus, pro eo tamen id habeamus, quomodo à te data sit opera, ut impetraremus.

P R O F A N Y S , nihil habens religiosis, à religione remotus. (conferratus, sacer, religiosus. pro Dom. 125. Sin ista conferratio legitima est, quid est, quod profanum in tuis bonis esse possit: de Ar. 9. Loca sacra & religiosa, profana haberi. 6. V. 122. Facere aliquid ex sacro profanum. 2. de N. 67. Limina profanarum. diuinum. Part. 36. & 1. de In. 38. & 2. ad Her. 7. Locus profanus. ¶ Syntaxis. Ex sacro facere profanum.

P R O F E C T I O , discessus. 1. A. 1. Exponam vobis breuiter consilium & profectionis & reversionis meæ. de Cl. 227. Inter profectionem & redditum L. Sylla. pro Syll. 70. Profectio C. Cethegi in Hispaniam: pro Quint. 57. Inuenitur dies profectionis prædictæ Calendas Februarij 1. Fa. 5. Eiusmodi tempora post quam profectionem consecuta, ut, &c.

† A D I V N C . Misera, Postq. ad Quir. præcepis, & inutilis, & periculosa. 9. Attic. Subira, 14. Attic. P R O F E C T O , certè quidem. 1. de N. 5. Alterum fieri profectio posse ut earum nulla: alterum certè non potest, ut plus vna vera sit. Ibid. 24. Terra enim profectio pars mundi est. 4. At. 15. Profectio enim aliquid egisset. 6. 5. & Qu. Fr. 1. Nunc quidem profectio Romæ es. pro Fl. 53. Non est ita, iudices, non est profectio. ¶ Syntaxis. Terra enim profectio. Profectio enim aliqua, &c. Nunc quidem profectio.

P R O F E C T V S , de Finib. 45. Ut profectus à charitate domesticorum ac suorum, currat longius.

P R O F E R E N D U S, edendus, patefaciendus, in lucem edendus. pro Cet. 57. Domus in qua nihil geratur, quod foras proficerendum sit. 1. de Or. 157. Et illa commentatio inclusa, in veritatis lucem profera est. pro Flac. 5. Qui ea profera & patefaca cutavit. Attic. 13. Oratione tibi misi: cuius custodienda & profera arbitrium tuum sit.

P R O F E R O, recensio, dico, prodo,edo, promo, adduco, commemo-ro. 3. Offic. 60. Aquilins protulit de dolo malo formulas. pro Mil. 104. Iudicia communis exitij indagaui, patefeci, protuli. pro Ar. 12. Ex literis aliquid in aspectum lucemque profero. 1. de Or. 162. Profere in lucem, explicare, palam collocare, propone-re. 2. V. 29. Profere aliquod crimen in medium. 15. Fam. 2. Se eam rem ante tempus illud nunquam in medium propter periculi me-tum protulisse. 2. de Fi. 76. Eamne rationem sequare, qua tecum ipse & cum tuis vtare? profiteri autem & in medium profere non audeas. 2. C. 18. & pro Fl. 40. Profere tabulas nouas. 1. de N. 114. Profere libros, si negares. pro Cor. 41. Profere amicos, profera legatos. 4. Acad. 62. Profere in lucem res occultissimas. 1. de Orat. 7. In dicendo excellentes vix paucos proferre possumus. pro Mur. 56. Qui necessitudinis causas complices protulit, simultatis nullam commemorare potuit. pro S. R. 47. Possum multos profere, qui, &c. 1. de Orat. 240. Et id quod ipse diceret, in P. Muti libris scriptum protulit. 2. 290. Profere Fabricios autores. pro Qu. R. 29. Tu. H-S. LIII. ex arca proferebas CCCLIII. ex artificio Roscius promebat. 2. A. 101. Quid prandiorum apparatus profera? 1. ad Her. 8. Si affinitates illorum proferemus.

¶ **P R O D U C O**, proro, differo. 1. de D. 85. Cur pulmo incisus etiam in bonis exitis dirimat tempus, & profereat diem. pro Cec. 9. Sapientius profere aliiquid, id est, prorogate. 13. Attic. 12. Dices igitur amicos tuis, auctionem proferant. Ibid. 14. Auctionis diem latius profere. pro Syll. 64. Paulò longius quam finis quotidiani offici postulat, pietas & fraternus amor L. Cæcilius protulit. pro Mur. 65. Stoici mihi videntur fines officiorum paulò longius, quam natura vellet, protulisse. pro Mur. 70. Homines tenues vnum habent in nostrum ordinem, aut promerendi, aut profundi beneficij locum. 13. Attic. 14. Quod si latius volent profere diem, poterunt vel biduum vel triduum, vel ut videbitur: nihil enim interest. 5. V. 115. Vnius vrbis direptionem commorabo, & in medium profera. 2. de Finib. 42.

P R O F E R O R. 4. Acad. 2. Ars memoriarum, quæ tum primum proferebat. 1. de Or. 5. Vis aliquid iisdem de rebus politiis à nobis perfectiusque proferi?

† **A D V E R B**. Absurdè, 4. Aca. Foras, pro Cet. Iamdudum, 5. Ver. Latius diem, 13. At. Longius fines, pro Mur. Nominatum multis, pro S.R.

¶ **Syntaxis**. Profere & patefacerere. In lucem profere, Custodire & profere. In aspectum, lucemque profere. In medium profere. Dirimere tempus, & profere aitem. Latius profere diem.

P R O F E S S I O, est certa confessio, & denunciatio eorum que quisque possidet: quæ professio apud prætorum urbanum fieri solebat: quamquam Imperatores è provincia decadentes, apud decemviro profitebantur. Leg. P R O F I T E O R. 16. Fa. 23. Tu verò confice professionem, si potes, et si hæc pecunia ex eo genere est, ut professione non egat. 13. At. 33. Referre professionem. pro Arch. 9. Archias iis tabulis profesus est, quæ solæ ex illa professione collegioque prætorum obtinere publicarum tabularum autoritatem. 5. V. 113. Iugerum subscriptio ac professio. Ibid. 39. Iudicium de professione.

¶ **P R O M I S S I O**, pollicitario. 10. Fam. 8. Non me præteribat in tam perturbato statu ciuitatis frucluissimam esse professionem bona voluntatis, sed, &c.

¶ **F A C U L T A S**. 1. de Ora. 21. Vis oratoris professio que ipsa dicendi hoc suscipere ac polliceri videtur.

† **D I V I N C T**. Fructuissima, 10. Famili.

P R O F I C I O, asequor, procedo, valeo, profum. 7. Att. 13. Qui ut nihil aliud, hoc tamen profecit, dedit ei dolorem: sed etiam ad summam profectum aliquid puto. 5. Fam. 14. Non intelligis te querelis quotidianis nihil proficere? Ibid. 13. Téque multum proficisse sentio. pro Lig. 2. Diu recusans nihil profeci. Ibid. Contentio tamdiu sapiens est, quandiu proficit aliquid. 3. Off. 37. Si modo in philosophia aliquid profecimus. pro Pl. 75. In Cyro nihil profecisti. 8. At. 9. Si mihi minus proficio, simulatione certe facio, satis. de Cla. 139. Res vbi plurimum proficere & valere possunt, collocari debent. pro Pom. 45. Et quisquam dubitabit, quid virtute profecturus sit, qui tantum autoritate profecerit. de Cl. 92. Nulla res tantum ad dicendum proficit, quam scriptio. 4. ad Her. 36. Proficit hæc exornatio ad duas res. 3. de Fin. 14. Hoc ad ea quæ querimus, multum proficerit. 2. de In. 2. Hoc plus proficit ad virtutem, quam illud. 10. Fa. 15. Profici itaq; per laterensem internuncium. 15. 14. Literæ tuæ profecerunt. 4. 1. Cum ipse idem sentirem, nihil proficiebam. 1. A. 35. Si exitus C. Cæsaris hoc efficere non potest, nihil cuiusquam proficit acc. valebit oratio. 6. Att. 2. Multum profeci: sed quantum, non plenæ, quia longè absum, cito. 3. Qu. Fl. 1. Pompeius adhuc nihil

profecit, nec, si ullam partem dignitatis tenebo proficet.

† **A D V E R B**. Aliquantum, 5. At. Multum, 9. Fam. Necessariò, multum, permultum, plurimum, 2. de Inu. Multum lepore, 2. de Orat.

¶ **Syntaxis**. Id, ut nihil aliud, hoc tamen proficies, dabit illi dolorem. Id proficit aliquid. Proficere in philosophia. In Cas. multum proficit. Proficere aliquid ad virtutem.

P R O F I C I S C E N D U M. 3. de Fin. 73. Qui conuenienter visiturus sit, ei proficiscendum est ab omni mundo, & eius cognitione.

P R O F I C I S C E N S. 15. Fam. 1. Leucade proficiscens.

P R O F I C I S C O R, discedo. 1. de D. 24. Achiu ita profecti sunt ab Ilio, ut profectione lati piscium lasciuiam intueretur. pro Mil. 27. Clodius Româ profectus pridie est, ut ante suum fundum insidias Miloni collocaret. 4. V. 17. Qui statim Roma & ab urbe antequam proficisci eretur, ccepit, &c. 2. Fa. 6. Cum te iam ex Asia Romanum versus profectum esse confaret. 13. Attic. 26. Etsi poteram remanere, tamen, ut scripsi tibi, proficiscor hinc, ne relictus videar. 2. de Na. 139. Nerui à corde tracti & profecti in corpus omne ducuntur. 4. Aca. 100. Sed si iam ex hoc loco proficiscatur Puteolos stadia triginta, probo nauigio, bono gubernatore ac tranquillitate.

¶ **Sum**. Antequam 2. Beneficia quæ singulis ciuibis priuatim que dantur, solent iis esse fructuosa, à quibus sunt profecta. 1. de In. 6. 1. Quam partitionem omnes ab Aristotele profecti, maxime secuti sunt. 2. de Or. 58. Denique etiam à philosophia profectus princeps Xenophon Socratus ille, &c. 1. de In. 68. Nā ut ex medicina nihil oportet putare proficisci, nisi quod ad corporis utilitatem spectat: sic à legibus nihil conuenit arbitrii, nisi quod recip. conducat, proficisci. 2. Fa. 19. Quæcunq; à me ornamenti in te proficiscuntur. Br. 4. Hoc grato animo liberaliq; profectum, cautiorem liberalitatem desiderat. 9. Attic. 11. III. Iduum Philotum (ut ais epistola tertia) expectabam: at ille Idibus à me profectus est. 1. de Fin. 72. Proficisci à falsis initiosis.

¶ **Configo**. 1. Fam. 5. Ut cum rex intelligat, nisi per te sit restitu-tus, defertum se & abiectum fore, proficiscatur ad te.

† **A D V E R B**. Celeriter, 15. Attic. Clam, pro Flac. Communiter, separatum ex negotio suspicione, 2. de Inuent. Copiose in prouinciam, 3. Ver. Cupide, 16. Fam. Festinanter, 3. Attic. Honestè aliquò, 9. Attic. Inde vnde, pro Pomp. Longè à sedibus suis, pro Fon. Maturè, 3. Famili. Non ita multò pòst, pro Quint. Obuiam legionibus, 12. Fam. Priuatum, protinus à disciplina, publicè, 7. Ver. Recta, 5. At. Tandem aliquando, 2. Philip. Tardè, 3. ad Quint. Frat.

¶ **Syntaxis**. Nerui à corde tracti. & profecti in omne corpus ducun-tur. Ab aliquo proficisci beneficium. Qui ab Aristotele profecti sunt.

P R O F I C I T U R. 12. Fa. 2. Non nihil ut in tantis malis est profectum. 8. At. 9. Sed quid hæc nūc: vitam aliquid profectum esset.

P R O F I T E N D U S, promittendus. 1. de Orat. 44. Quamobrem ista tanta tamque multa profitenda, Crasse, non censeo.

P R O F I T E N D U S. 1. de N. 63. Exstimo tardiores ad hanc sententiam profitendam multos esse factos.

P R O F I T E N S, offerens, promittens. Brut. 15. Italiæ sua nobis studia profitent remisisti.

P R O F I T E O R, prebeo. 1. P. 80. Cum se Pompeius supplicem pro me profiteretur. 4. V. 85. A Sthenio petere ccepit, ut ad ea signa tollenda operam suam profiteretur, séque adiuvaret.

¶ **P O L L I C E O R**. 1. de Or. 116. Suscipere ac profiteri magnum aliquod onus atque munus. Ibid. Suscipere ac profiteri magnum quidam. Ibid. 103. De omnibus rebus profitentur se esse dicturos. pro Pla. 61. Omnes istiusmodi in iis reprehenduntur, qui cum professi fuerint, satisfacere non possunt, non in iis qui absuisse ab istis studiis consententur. 1. Q. Fr. 2. Nostra causæ non videntur homines defutari: mirandum in modum profitentur, offere-rint se, pollicentur. 2. de Leg. 12. Contrà facere quam professus pollicitusque sis. pro S.R. 153. Profiteri operam suam in aliqua re. pro Cluen. 51. Profiteri id quod non possis implere: quod impudentia est. 1. contra Rul. 27. Profiteor tibi meum studium ad rem. defendendam. pro Mur. 28. Triduo me iurisconsultum esse profitebor. 5. Fa. 8. Ego verò tibi profiteor & pollicor eximiū & singulare meum studium.

¶ **D O C E O**. I.P. 71. Qui philosophiam profitetur, grauissimam sustinet personam. 4. Aca. 73. Democritus, qui ita est ausus ordiri, hæc loquor de vniuersis: nihil excipit, de quo non profitetur. quid enim esse potest extra vniuersa. 2. de Or. 153. Cum tantas res Graci suscipierent, profiterentur, agerent.

¶ **C O N F I T E O R**. Orat. 30. Ecce autem quidam se Thucydidos esse profitentur. * Incer. In libris de Repub. Platonis me comitem profiteor, in consolatione filia Cranto rem sequor.

¶ **I A C T O M E, G L O R I O R**. 2. Tusc. 12. Ut enim si grammaticum se professus quispiam barbarè loquatur: aut absurdè canat is, qui se haberit velit musicum; hoc turpior sit, quod in eo ipso peccet, cuius profitetur scientiam: sic, &c. 1. de Natu. 12. Tantam fa-cultatem consecutum esse me non profiteor, securum esse præme fero.

¶ **P R A M E F E R O**. 2. de Fin. 76. Eamne ratione sequare, qua tecum ipse & cum tuis vtare, profiteri autem & in medium profere non audeas. 12. A. 7. Ut eos pœnitentat professos, & præ se talis-

odium in Antonium. pro Cec. 24. Atque ita libenter confiteatur, ut non solum fateri, sed etiam profiteri videatur. pro Rab. 17. Fateor, atque etiam profiteor, & prae me fero, hanc à me actionem esse sublatam. pro S.R. 6. Ut ad hanc prædam tam nefariam adiutores vos profiteamini. 10.Fa. 31. Quicunque is est, ei me inimicum profiteor. de Arusp. 3. Ego inimicum me semper esse professus sum duobus, qui, &c.

¶ Denuncio signisco. 2. contra Rull. 58 In posterum verò lex hec imperatoribus nostris constitutatur, ut quicunque de prouincia deceaserit apud eosdem decemviro, quantum habeat prædæ, manubiarum, auri coronarij, profiteatur. 5.V. 38. E dixerat, ut aratores iugera sationum suarum profiterentur. Ibid. 29. Nemo erat decumanorum, qui grano amplius sibi quam debetur, deberi professus esset. pro Arch. 7. Si sexaginta diebus apud prætorem essent professi. ibi. Archias professus est apud prætorem Qu. Metellum. ibid. 9. At non est professus: imo verò his tabulis professus, quæ solæ ex illa professione collegiō; obtinent publicarum tabularum autoritatem. 5. V. 112. Iugera professi sunt aratores omnes imperio atque instituto tuo: non opinor quenquam minùs esse professum, quam quantum arasset.

† A D V E R B. Amplius, Ver. Apertissime studium suum, 2. Phil. Palam se aduersarium, pro S.R. Verè numerum, 5. Ver.

P R O F L I G A T U S, perditus. pro S. R. 38. Omnia in eo ad perniciem profligata atque perdita. 2. V. 78. Iudicia perdita & profligata. 5. 65. Tu omnium profligatissime & perditissime. 2. C. 2. Quam tandem illum mœro afflictum esse & profligatum putatis? de Prou. 35. Vos tamen oportet ab eodem illa omnia, à quo profligata sunt, confici velle. || pro Arch. 14. Profligati homines.

¶ Absolutus, transactus. 12.Fa. 30. Qui profligato bello ac penè sublato, renouatum bellum gerere conamur. 5. Tusc. 15. Atqui profligata iam hæc, & penè ad exitum adducta quæstio est.

P R O F L I G O, affigo, proflerno, depello. 3. de Or. 3. Cūm Philippus suis consiliis remp. profligasset. pro Rab. 42. Profligare aciem hostium. 14.A. 37. Cūm Cæsar hostium copias profligârit, occiderit, &c.

¶ Syntaxis. Profligatus homo ac perditus, iudicium, Respub. Profligare aciem hostium. Copias profligare, occidere.

P R O F L V E N S, fluuius, flumen, torrens. 2. de In. 149. Deinde est in carcerem deductus, ut ibi tantisper esset, dum culeus, in quem coniectus in profluente deferretur, comparetur. 1. ad Her. 23. Et obuolutus corio deiiciatur in profluente.

¶ Fluens. 3. Qu. Fr. 1. Aquam profluente, & eam uberem vidi multis locis. 1. Off. 52. Ex quo sunt illa communia, non prohibere aquam profluente.

¶ F usus, liquidus, expeditus. 3. de Or. 25. Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum. 2. 159. Genus orationis liquidum, fumum, profluens. (.exile, aridum, minutum. de Cl. 220. Expedita ac profluens loquendi celeritas. 3. de Or. 183. Loquacitas perennis & profluens.

P R O F L V E N T E R, abundanter, copiosè. 5. Tusc. 53. Ergo omnia profluenter, absoluē, prospere.

P R O F L V E N T I A, affluentia, copia, redundantia. Partit. 81. Hanc oratoriam vim inanis quædam profluenter loquendi imitatur. † A D I V N C. Inanis loquendi, Part.

P R O F L V O, damno. 3. Qu. Fr. 1. Cuius ore serino melle dulcior profuebat. 1. de D. 100. Si lacus emissus lapsu & cursu ad mare profluxisset. pro Cæl. 6. Ego ab his fontibus profluxi ad hominum famam.

¶ Syntaxis. Protectus in profluente, in profluente aquam. Oratio, loquacitas perennis, profluens. Profluxit à paruis fontibus. Cic. ad ho- minum famam.

¶ P R O F V G I O, perfugio, transfugio. de Sen. 47. Libenter verò istinc tanquam à domino agresti & furioso profugi. pro Dom. 86. Illi damnati comitiis centuriatis in exilium profugerunt. 5.V. 120. Patres familiæ extores profugerunt. 1. de D. 100. Venientem quandam ad nos hominem nobilem profugisse. pro Pom. 22. Ex Ponto Medea quondam profugisse dicitur. pro Deiot. 11. Senatus ex Italia profugit. 4.V. 42. Heraclius Syracusis illa nocte profugit. de Am. 17. C. Bloius quæstione noua perterritus in Asiam profugit. de Cl. 306. Philo cum optimatibus Atheniensium domo profugit. 4. Fa. 12. Reliquos aiehant profugisse metu perterritos. 15. At. 21. Quintus filius profugere ad Brutum voluit.

† A D V E R B. Clam è latumis, 7. Ver. Planè ex ciuitatibus, 5. Ver. P R O F V G I V M, perfugium, pro Cec. 100. Exilium est profugium portisque supplicij. 5.Fa. 15. Quod enim poterat mihi esse profugium. || 7. 20. Sed imprimis opportunum videtur his præferri temporibus habere profugium.

¶ Syntaxis. In exilium profugere. Extorrem profugere. Exilium, profugium, portisque supplicij.

P R O F Y N D E N D O. pro Flac. 15. Sed profundendo claimore multitudinis concitata,

P R O F Y N D O, effundo. de Som. 5. Et quidem vim lacrymarum profudi. 11. At. 7 Lacrymæ se subito profuderunt. pro Fon. 38. Lacrymas profundo. pro Cæl. 75. Voluptates, quæ cum inclitio diutiis & prima ætate compressæ & constrictæ fuerunt, subito se nonnunquam profundunt, atq; ejiciuntur vniuersit. 1.P. 16. Omne odium inclusum nefariis sensibus impiorum in me profundistis. pro Mar. 32. Qui in causa animam profudit. 1.Off. 84. & 14.A. 30. Profundere vitam pro patria. 2. de Fin. 60. Qui vitam pro patria profuderunt. pro Cl. 18. Profundere sanguinem pro patria. 2. Tusc. 6. Profundere vocem. 4. Acad. 87. Res iam vniuersas profundam. 5. Fa. 5. Profundere & perdere laborem. 2. Off. 55. Pecunias profundere in eas res, quarum memoriā aut breuem, aut nullam sint relicturi omnino. 10. At. 15. Omnes profudi vires animi arque ingenii. 7. 3. Si totum se ille in me profudisset. 2. de Or. 317. Nihil est in natura retum omnium quod se vniuersum profundat, & quod totum repente euolit. 1. C. 10. Patrimonia sua profuderunt, fortunas suas obligarunt. 14. A. 38. Cūm sine villa necessitate pro patria vitam profudirent. Ibid. 39. Qui sanguinem pro vita, libertate, fortunis; pop. Rom. pro virbe templisq; deorum immortalium profudissent.

P R O F Y N D O R. 1. de Leg. 25. Quæ frugibus ac baccis terra ferta profunduntur.

† A D V E R B. Sæpe, & multum, pro Plan.

¶ Syntaxis. Lacrymas, vocem profundere, sanguinem, vitam, animam pro aliquo Lacryma se profundunt, dolor. Profundere se in aliquem, & rofundere patrimonium, & fortunas suas obligare. Profundere & perdere laborem.

P R O F Y N D V S. pro Planc. 15. Mare profundum & immensem. 1.P. 48. Cūm partim eius prædæ profundæ libidines deuorarent. ¶ Mare. pro Seft. 45. Iecissem me potius in profundum. 6.V. 16. Abiicere aliquid in profundum.

¶ Fundum. 3. de Fin. 48. Est in profundo aqua. (. effe in summo aqua.

¶ Locus abditus. 4.Ac. 32. Natura veritatē in profundo abstrusit.

P R O F V S, immodestus, immoderatus. pro Qu. 40. Quis tam profusus ac perditus nepos, sic dissolutus fuisset. pro Mu. 76. Priuata luxuria, profusa epulae. pro Cæl. 57. Profusa luxuries. 4.Tusc. 15. Lætitia profusam hilaritatem efficit. pro Qu. 93. Profusus sumtibus viuere. pro Cl. 36. Quantus & quam profusus sumtus. 1. Off. 103. Ipsūmq; genus locandi non profusum, neque immoderatum, sed ingenuum & facetum esse debet.

¶ Distributus. 4. ad Her. 59. Sed tanquam sanguis profusus est per totum corpus orationis.

¶ Emanans. 9.A. 5. Sanguis, qui profusus est in morte, &c.

† A D V E R B. Immoderatè, 2. de Nat.

¶ Syntaxis. Profunda libidines deuorant. Abiicere se in profundum. In aqua profundum. In profundo latens veritas. Profusa epula, hilaritas. Profusum & immoderatum iocandi genus. Profusus per totum corpus sanguis. In morte profusus sanguis.

P R O G E N I E S, proles, genus. de Vn. 34. Veteres, qui se progeniem deorum esse dicebant ad. Oct. Audier. Brutus cum populum, quem ipse primò, post progenies eius à regibus liberavit, pro turpi stupro datum in seruitutem. pro Cæl. 34. Progenies mea Qu. illa Claudia. 1. Tusc. 85. Priamus tanta progenie orbatus. ibi. 26. Antiquitas, quæ quo propius aberat ab ortu & diuina progenie, hoc, &c. 9. A. 5. Reddita est ei statua pro vita, quæ multis per annos progeniem eius honestaret. *de Conf. Si Cadmi progenies in eccliam tollenda fama fuit.

† A D I V N C. Diuina, 1. Tusc. Optima, 1. de Diu. Poëta. Tanta, 1. Tusc.

¶ Syntaxis. Priamus magna progenie orbatus. Parum ab ortu abesse, ac diuina progenie. Progenies igitur de patribus dicetur.

P R O G I G N O, procreo, gigno. 1. de D. 128. In feminis inest vis earum rerum, quæ ex his progignuntur. 3. Off. 66. Sic hic, qui hoc lumen progenuit, ex filio est nominandus.

P R O G N A T Y S, natus, procreatus. 3. Tusc. 26. Thyestes Tantalo prognatus Pelope natus. 1. de D. 40. Euridice prognata. 8.Fa. 15.

¶ Venere prognatus. || Lam. Verna prognaturus.

P R O G N O S T I C O N, coniectura, signum rei future, diuinatio. 15. At. 16. Equidem pluiae metuo, si prognostica nostra vera sunt: ranæ enim propebunt, 2. 1. Prognostica mea cum oratunculis propediem expecta. 1. de Di. 13. Atq; his rerum persuasionibus prognostica tua referta sunt. 2. Diu. 47. Prognosticorum caulus perfecti sunt Boëthus Stoicus, & Possidonius.

† A D I V N C. Vera, 15. Attic.

P R O G R E D I E N D U M. 10. At. 9. Scribendum ad te existimavi, ne quo progredieris inclinata iam re, qua integra, etiam progrediendum tibi non existimas.

P R O G R E D I E N S. 5. de Fi. 41. Progrediente ætate, & progredientibus ætatis. 2. de N. 57. Natura est ignis artificiosus adignendum progrediens. Ibid. 81. Natura particeps rationis, tanquam via progrediens.

† A D V E R B. Nusquam, in Vat.

P R O G R E D I O R . progressionem vel progressum facio, procedo, serpo, quod pergo facere. 1. de Di. 2. 6. Itaque reuertit ex itinere, cum iam progressus esset multorum dierum viam. 11. Fam. 4. Progressus sum ad Cisalpinos cum exercitu. 3. de Ora. 183. In quo impunè progrederi licet duos pedes. 1. de Diu. 73. Cum aliquantulum progressus esset, subito exaudiuit hinnitum. pro Sest. 80. Sestius nihil progrederit. 11. A. 6. Mihi Antonius peruenisse videtur. quod progredi potuerit fieri hominis amentia. 2. 9. Quid stultius quam obiciere aduersario, quod ille si verbo negarit, longius progredi non possit, qui obicecerit. de Amici. 6. Videamus, si placet, quatenus amor in amicitiis progredi debet. 4. de Fin. 64. Nihil ergo adiuuat procedere & progredi in virtute. 1. Tus. 17. Vitrà quò progrediar, quām vt probabilia videam, non habeo. 3. V. 81. Niueam in eum locum progressi fuissem, vt illum interficere conarentur. 9. Fa. 25. Existimauitque fratrem suum, hominem non sapientem impulsū inimicorum suorum eò progressum esse. 12. 12. At. Neque tamen progrederi longius, quām mihi concessum est. Ora. 112. In quo tamen longius progrediamur, quod videmus, &c. 1. de D. 25. Diuinatio coniecta nittitur, ultra quam progredi non potest. 2. cont. Rull. 96. Sed certe non continebuntur, progredientur longius, efferentur. Antequam 14. Ne calamitas remorata longius serpat atque progediat, præcauet. de Arusp. 56. Ad omnia progedi. 1. est, prosequum esse. de Sen. 33. & 45. Paululum aetate progressi. 3. de Orat. 117. Nunc ad reliqua progrediar, meque ad meum munus penitusque reuocabo. 3. de Fin. 19. Progrediamur igitur, &c. pro Cael. 60. Ex hac domo progressa ista mulier, de veneti celeritate dicere audebit. Par. 3. Quām longē progrediare, cum semel transieris, ad augendam transiendi culpam nihil pertinet. 10. At. 4. Alter eò progressus est, quod non audeo dicere. 1. Offic. 33. Regredi quām progredi malo.

A D V E R B . Impunè, 3. de Or. Longius, & efferri, 2. cont. Rull. Longius potestatem, 2. de In. Senfim, & pedetantim, 2. Tus. Paululum, de Senec. **Synt.** Progredi multorū dierū viam. Quoad progedi potest, audiatu peruenisti. Quatenus progedieris? Procedere & progedi in virtute. Quò vtrā progerieris? Serpit & longius progediur morbus. **P R O G R E S S U S , p r o g r e s s u s .** 3. Offic. 14. Quæ & ingenij bonitate multi asequuntur, & progressionem dicendi. 4. de Fin. 67. Vestri progressionem ad virtutem fieri aiunt, leuationem vitiorū fieri negant. 4. Tus. 1. & 4. de Fin. 17. Ab his inititis profecti omnium virtutum & originem & progressionem perfecuti sunt. 3. Offic. 17. Aliter enim teneri non potest, si qua ad virtutem est facta progressio.

A D V I N C T . Admirabilis, 4. Tusc.

P R O G R E S S U S , p r o g r e s s u s , p r o g r e s s i o . 2. Att. 21. Progressum præcipitem, inconstanter redditum videt. 1. Off. 11. Ratio, quæ causas rerum videt, earumq; progressus, quasi antecessiones non ignorat. 4. Tusc. 43. Philosophi nunquam in suis studiis tantos progressus facere potuissent. 1. de N. 15. Lucilius Balbus, qui tantos progressus habebat in Stoicis. 5. A. 47. Progressum aetatis expectari nō oportet. 2. de N. 52. Progressus & regressus quinq; stellarum errantium constantes & rati. 8. At. 18. Audiui Cæsaré firmo progressu in castrum Triuentinum venisse. 11. A. 4. Brutus Dolabellam irruentem in Asiam à progressu arcuit, à redditu refranuit.

A D V I N C T . Constantes, & rati stellarum errantium, 2. de Nat. Tanti. 4. Tusc.

Syntaxis. Bonitate ingenij, & progressionē discendi multa asequi. Ad virtutem progressio. Origo & progressio. In studiis progressus facere. Progressus, & regressus stellarum. Firmo progressu permanire. A progressu arcere, refranare.

P R O H , vel P R O . Lege, P R O . 2. de Ora. 22. 5. Proh dij immortales, que fuit illa, quāta vis. Ora. 155. Proh deūm atque hominum fidem. ibid. Vel proh deūm dico, vel proh deorum. 5. Tusc. 48. Etenim proh deorum atque hominum fidem, &c.

P R O H I B E N D U S . 1. Offic. 89. Prohibenda est autem maximè ira in puniendo.

A D V E R B . Maximè in puniendo, 1. Offic.

P R O H I B E N S . 1. de Nat. 36. Lex recta imperans, prohibensque contraria.

P R O H I B E O , veto, interdico, excludo, obsto, inhibeo, non permitto, intercludo. 4. Att. 3. Qui mecum erant, facile operas aditu prohibuerunt. 10. Fam. 15. Prohibere aliquem prouincia. 4. ad Her. 34. Prohibere aliquem sepultura.

A r c eo , summoneo , repello . 2. A. 46. Patri persuasi, vt eum à tua confessione prohiberet. 6. V. 144. Quod prædones ab vrbe prohibueret. 6. Fam. 6. Prohibere aliquem à Rep. 1. 9. Qui Bibulum exire domo prohibuerent. pro S. R. 151. Dij prohibeant, iudices, vt hoc præsidium sectorum existimetur.

S polio , non concedo . 3. Offic. 4. Vt verò vrbi prohibere peregrinos, sanè inhumanum est. pro Lig. 13. Tu nos iacentes ad pēdes supplicum voce prohibebis?

C oercio . 2. C. 26. Is omnes motus Catilinæ conatusque prohibebit.

P R O H I B E O . de Cl. 330. Et virginem ab armatorum impetu prohibeamus. pro Pom. 19. Prohibere remp. à periculo. Ibidem 18. Prohibere aliquem calamite. 2. Off. 41. Qui prohibent iniuria tenuiores æquitate constituenda.

A D V E R B . Acriter, ep. ad Brut. Diutiis, 6. Fam. Omnid aditu, pro Cec. Neque semel, sed talius, 2. Philip.

P R O H I B E O R . ad Oet. Quoniam coram id facere prohibeatur, absens prosim. 3. de Or. 55. Cum homines tempestatis causa ope re prohibentur.

P R O H I B E S . prohibis, pro, prohibuerit. 3. de Leg. 6. 10. Ni pat maiörve potestas, populūve prohibis.

P R O H I B I T U S . 5. V. 60. Eques Rom. biduum cibo teatōque prohibitus.

Syntaxis. In puniendo prohibēz ira est. Prohibere aliquem aditu, sepultura, à consuetudine alicuius. Prohibere voce, Conatus alicuius prohibere. Amicos iniuria prohibere, & à periculo. Opere prohibitus seruos tempestatis causa.

P R O I E C T I O , porrectio. Ora. 59. Brachij proiectio in contentiobus, contractio in remissis.

P R O I E C T U S , porrectus . 3. de Or. 128. Brachium procerius proiectum. in Arat.

Ex in projecta clara cum lumine chela.

Obiectus . 6. V. 118. Insula in vtriusque portus ostium projecta.

Excitatus . Ibid. 21. Vrbs projecta in altum.

Reiectus . 2. de D. 143. Is cum est projectus inhumatus. amica corpus eius texit su pallio. 12. A. 19. Qui ex naufragio, &c. cat. ad hæc saxa projectus est. 1. de D. 56. Simonides ignotu quendam projectum mortuum vidit, eumque humauit. pro C. Cor. 1. Homines foecos in medium ad tentandum periculum projectos. *Occ. 1. Vbi projectum iaceat, quod desideretur.

Profusus , ontumax , impudens , profigatus , ad omnia progediens . pro Cl. 183. Illi quorum eminet audacia, atque projecta est. pro Dom. 115. Projecta quædam & effrenata cupiditas. 3. V. 2. Projectus ad audendum.

A D V E R B . Procerius, 3. de Orat.

P R O H I B E N T U S , producta , promota , proposita , præcipua . (à wo- pponi, pūna, id est, reiecta. 3. de Fi. 52. & 15. Lege, PROEGMEN. A. PROICIO, expello. 2. C. 2. Patria mihi latari videtur, quod tantam pestem euomuerit, forasque protecerit.

Negligo . 9. Attic. 12. Tum poterimus deliberare, non scilicet in integra re, sed certa, minus infecta, quām si vnā projectis te. Ibid. 4. Proximi monent & rogaat, ne me projectam.

Intrimoto . pro Cael. 21. Qui se in hoc iudicium projecterunt.

Proripio . 2. de Fi. 73. Quæ libido non se proripiet ac projectat.

Abiicio , inclino . pro Sest. 26. Projectare se ad pedes alicuius.

Amitto . 13. A. 6. Nec pro his libertatem, sed pro libertate haec projectias, tanquam pignora iniuriæ. pro Rab. 33. Neque ego meam libertatem projectissem.

A D V E R B . Foras pestem, 2. Cat.

P R O I C I O , expellor . Anteq. 29. A liberis suis abstrahi, à coniuge abripi, ab aris focisque innocētem projecti. Anteq. 30. Projectatur Tullius in exilium.

Abiector . 1. Tusc. 104. Diogenes projecti se iussit inhumatum.

P R O I N , prōinde . 2. C. 11. Prōin aut exeat, aut quiescant.

P R O I N D E , prōin, itaque . pro Do. 29. Prōinde desinat aliquando me iisdem inflammare verbis. de Fat. 4. Prōinde ordire. 4. V. 70. Prōinde si lapis, vide, &c. cast. 7. 182. Prōinde si qui sunt, &c. 1. At. 8. Prōinde bono animo sis. 12. Fam. 6. Prōinde fac magnum animum habeas. 10. 35. Et prōinde diligenter ab vtroque conservata sunt. 9. 20. Prōinde te para, &c. 10. 11. Prōinde ad omnia paratus ero, ac res me monebit. 1. Tusc. 86. Metelli sperat sibi quisque fortunam, prōinde quasi, &c. pro Dom. 31. & 3. V. 98. Prōinde quasi isti aliter sentiat. 2. ad Her. 45. Prōinde quasi, &c. 2. de inu. 175. Prōinde vti quæque res est, laboradum est. Anteq. 16. Prōinde aut, &c. 7. V. 182. Prōinde si qui sunt, &c. 10. Fa. 35. Prōinde existimes, &c. quo tibi, &c. 2. At. 9. Prōinde isti licet faciant quos volent Cossi.

Syntaxis. Prōinde quasi. Prōinde ut se res habuerit. "roinde si qui.

P R O L A B O R , accedo, venio . 1. de Leg. 52. Libenter ad istam orationem tecum prolaberer.

Delabor, ruo, pro Quin. 77. Cogitatā fore, vti multis in rebus timore prolaberer.

A D V E R B . Longius, pro A. Cec.

P R O L A P S I O , lapsus, lapso . pro Cael. 41. Via lubrica, qua ingredi fine casu aut prolapso vix possit.

P R O L A P S U S , iacens , effrenatus , ruens . 2. de Diu. 5. Iuuentus his moribus atque temporibus ita prolapsus est, vt omnium opibus refrananda atque coercenda sit.

Progressus . pro Cec. 101. Tametsi de hoc iudicio multa prætereo, tamen longius prolapsus sum, quām ratio vestri iudicij postulabat. pro Cael. 47. Huc vnius mulieris libido prolapsa est, vt &c. 1. At. 14. Prolapsus cupiditate.

Pro *Elapsus*. pro *Fon.* 18. Ne quod ab aliqua cupiditate prolapsum verbum esse videatur.

PROLATANDO, differendo, procrastinando. 4. C. 6. Id malorum opprimi sustentando & prolatando nullo pacto potest: quacunque ratione placet, celeriter vobis iudicandum est.

PROLATIO, dilatio. pro *Rab.* 8. Cum alteri ad prolationem iudicij biduum queratur. 8. At. 12. Nec enim rerum prolatio, nec Senatus magistratusq; discessus, nec aetarium clausum tardabit. Item commemorationis, usurpatio. Or. 120. Commemoratio autem antiquitatis, exemplorumque prolatio summa cum delectatione autoritatem orationi afferat & fidem.

PROLATVS, pronuntiatus. 2. de *Diu.* 136. Multa sunt etiam à te ex historiis prolati somnia matris Phalaridis, Cyri superioris.

¶ In medium allatus. pro *Flacc.* 68. Quæsitum & prolatum palam non nego. 2. de *Diu.* 49. Mulæ partus à te prolatus. 6. V. 36. Nonne te ex prolatis & non prolatis tabulis condemnari necesse est?

PRODUCTUS, suspensus. Nam rerum prolatio & res prolatæ, est tempus illud quo homines feriantur: ac si dicas, negotiorum iurisq; suspensio, vacatio à munere, qua maximè erat ludorum diebus: cuiusmodi erant votui, Romani, victorie, plebeij. pro *Mur.* 28. Sapiens existimari nemo potest in ea prudentia, qua neque extra Romanum, visquam, neque Romanæ, rebus prolatis quicquam valer. 3. Qu. Fr. 8. Res prolate ad interregnū comitia adducta. 14. At. 5. Meam stultam verecundiam, qui legari noluerim ante res prolatas, ne deserere viderer hunc rerum tumorem.

PROLECTO, alleatorio, illico. pro *Flac.* 18. Egentes priuata benignitate prolectat.

PROLES, progenies, soboles. de *Somn.* 16. Proles illa futurorum hominum. 2. de *Nat.* 159.

Ferreatum verò proles exorta repente est.

3. de *Or.* 151. Nec enim fugerim dicere prolem, aut sobole, &c. ¶ *Manu*, copia. 3. de *Leg.* 7. Equitum peditumque prolem describunto.

† A D I V N C. Ferrea, 2. de *Nat.*

PROPAHYS. Legē, PRÆSVMPTIO. Antecaptio, Anticipatio, Notitia, Notio, Prænotio.

PROLIXE, largè, liberaliter, cumulatè. pro *Dom.* 28. Is mihi, quæ meum tempus postularet, satis prolixè pollicitus est. pro *Fl.* 89. Quod statuerat facere, non solum fecit, sed etiam prolixè cumulatèq; fecit. 16. At. 16. Id autem est, ut hoc quod te tua sponte facturum esse certò scio, honoris nostri causa libenter, non prolixè, sed celeriter facias. aliter, Non solum libenter & prolixè, sed etiam celeriter facias. 7. Fa. 5. Nec minus & prolixè de tua voluntate promisi, quādram solitus de mea polliceri.

¶ || pro *Fl.* 89. Prolixè cumulatèque fecit.

PROLIXVS, liberalis, benignus. || Largus, facilis, & promptus, in dando & conferendo aliquid prolongus (ut nunc multi) nunquam Cicero usurpat, non enim vocavit literas, aut sermonem longum, prolixum. Quomodo Cicero hoc nomine sit usus exempla uberioris docebunt. 3. Fa. 8. Prolixa & benefica natura. 16. At. 18. Aliquid animo libenti prolixoq; que facere. 6. 3. Ariobarzanes non in Pompēium prolixior per ipsum, quādram per me in Brūnum. 7. 14. In quo parum prolixi respondent Campani coloni. || alias, prolixè. ¶ *Facilis, expeditus.* 1. At. 1. Cetera spero prolixa esse his dunat x̄ urbanis competitoribus.

¶ Syntaxis. Prolixè polliceri. Libenter, prolixè, celeriter facere. Prolixa & benefica natura. Libenti prolixoq; animo. In aliquem esse prolixum. Parum prolixus respondet in amicitia.

PROLOQVR, profiteor. Orat. 147. Versus ille, qui vetat artem pudore proloqui, quam factites.

PROLVDO, specimen exhibeo. 2. de *Or.* 325. Sed iis ipsis sententiis, quibus proluferunt, vel pugnare possint. ibid. Prolusio.

PROLVSO, quasi procēsum. 1. V. 47. Sin mecum in hac prolusione nihil fueris, &c. 2. de *Or.* 325.

PROLVVE S, luvies, eluvio. 3. Qu. Fr. 7. Romæ mira proluvies, magna vis aquæ, &c.

† A D I V N C. Mira, 3. ad *Qu. Fr.*

PROMAGISTRO, ut propretore & proconsule dictum est. 13. Fam. 65. Legē, SCRIPTVRA.

PROMERENDI, innandi. Qu. de *Pet.* 21. Si possunt, non amittunt occasionem promerendi. pro *Mur.* 70. Homines tenues vnum habent in nostrum ordinem, aut promerendi, aut proferendi beneficij locum. 1. Qu. Fr. 1. Aliquem fuisse diligentissimum in promerendo, vt sibi maximi honores haberentur.

¶ *Conferendum.* Anteq. 6. Non conuenit enim, cūm ego ad promerendum officium tam fuerim expeditus, vos ad referendam gratiam esse tardiores.

¶ *Benemeritum.* 2. Off. 53. Paratus ad bene promerendum.

PROMEROR, mereor. 1. de *In.* 83. Leuius punitus quādromeritus sit. Q. de *Pet.* 21. Is suo beneficio promeritus est, se vt ames, & sibi vt debeat.

¶ *Confero beneficium.* 3. A. 37. Optimè de repub. promereri.

† A D V E R B. Benè de multis, 2. Offic. Optimè de repub. 3. Phil.

¶ Syntaxis. Non amittam occasionem promerendi. In promerenda diligens, expeditus ad officium promerendum. Ad bene promerendum paratus. Ita puniri promeritus est. Beneficio promereri, ut. De aliquo optimè promereri.

PROMERITVM, meritum, beneficium. Postq. ad Qu. 8. Quare hoc maius est in nos vestrum promeritum, quod, &c. Postq. in Sen. 1. Vestra in nos vniuersa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando.

† A D I V N C. Mains, Postq. ad Quir. Vniuersa, Postq. in Senat.

PROMISCV, sine discrimine. (propriè. 2. contrà Rull. 84. Promiscuè toto, quād propriè parua frui parte malletis. Or. 83. Cæteris promiscuè poterit vti. 3. de *Ora.* 69. Promiscuè hauirre ex aliquo fonte. pro *Font.* 12. Iudicium aurium promiscuè & communiter stultis ac sapientibus à natura datum.

PROMISSIO, pollicitatio, pactio. 4. Fa. 13. Id quoque genus litterarum deficiebat me, in quo debebat esse aut promissio auxiliij alicuius, aut consolatio doloris tui. 8. At. 9. & 3. de *Ora.* 203. 10. Scelerum enim promissio, & iis qui expectant, perniciosa est, & iis qui promittunt.

† A D I V N C. Perniciosa scelerum, 8. Phil.

PROMISSVM, fides, receptum. 1. Offi. 94. Ac ne illa quidem promissa seruanda sunt, quæ sunt iis ipsis inutilia, quib. illa promiseris. ibid. 92. Pacta & promissa semp̄re seruanda sunt, quæ nec vi, nec dolo malo, vt prætores dicere solent, facta sunt. 2. A. 79. Ille induxit vt peteret, promissum ac receptum inuerit, ad seq̄ transtulit. 7. V. 138. Satis est factum promissio nostro ac recepto. 1. A. 17. Cæsar multis multa promissa non fecit. 5. Tusc. 19. Nullum est philosophiæ promissum vberius aut maius. 1. 95. Si ante mors aduentet, quād Chaldaeorum promissa consecuti sumus. 4. At. 16. O constantiam promissi, & fidem miram. 8. 1. Cum litteris Cæsaris præmiorūque promissis. 3. Qu. Fr. 5. Promissis iis quæ ostendit, non valde pendo. 1. Off. 32. Non standum est promissis, quæ quis coactus metu fecerit. 3. 95. & 1. 32. Facere promissum alicui ibid. Efficere promissum & conuenientem cipiām. ibid. Seruare promissa. 12. Fa. 30. Soluere promissa militibus, & Exoluere promissa. Legē, EXOLVO. pro *Planc.* 101. Quid me aspectas? quid mea promissa repetis? 6. Fa. 17. Extere promissa. 3. 11. Cūm tua promissa per literas flagitabam, pro *Seſt.* 34. Spe & promissis aliquem tenere. Part. 1. 2. Eo expoſito munus promissi omne confecero. 1. At. 11. Teucer promissa patravit. 12. 19. Sed iam quasi voto quadam & promissio me teneri puto. 15. 15. Sponsor promissorum alicuius. 3. Offic. 94. Theseus exegit promissum à Neptuno. pro *Flac.* 47. Hermipus Fusij satifacit, & fidem suam liberat. pro *Deiot.* 8. Dextra in promissis & fide firma pro *Qu. R.* 16. Quæ ex liberalitate illius promissa & ostentata sunt. 7. V. 183. Domum Ioui dicatum ac promissum. Frag. ep. Promissa tua menoria teneas.

† A D I V N C T. Cruenta, terra, scelerata, diis hominibusque iniusta, nec diuina, neque salutaria. (honesta, integra, gloriofa, plena laetitia, plena pietatis. 8. Phil. Firma, certa, rata. 6. Fam. Inutilia, 1. Off. Multa, 1. Phil. Vberius, aut maius, 5. Tusc.

¶ Syntaxis. Pactum & promissum. Promissum ac receptum intervertere. Promissio ac recepto satisfacere. Promissa facere. Promissi constanza, fides mira. Promissum & conuentum efficere alicui. Soluere, seruare, exoluere promissa, repetere, flagitare, expetere. Spe & promissis aliquem tenere. Promissi munus conficerre. Promissa patrare. Voto ex promissi teneri. Promissi alieni sponsor. Promissi exigere. Satisfacere, ac fidem suam liberare, & alicui fidem liberare. Dextra in promissis ac fide. Promissum ac dicatum. Promissum & ostentatum ex liberalitate alicuius.

PROMITTTO, polliceor, spondeo, recipio, profiteor, constituo, offero, defero, pacisco, fidem meam obligo, me aliquid facturum offendō, promissum facio. 16. At. 1. Dij faxint, vt ea faciat quæ promittit. ad *Brut.* 18. Vix videor, quod promiseram, præstare posse. 7. Fa. 5. Nec minus ei prolixè de tua voluntate promisi, quādram eram solitus de mea polliceri. pro *Mur.* 90. Quem ego vobis ita cōmodo, vt eum inimicissimum huic coniurationi futurum esse promittam ac spondeam. pro *Cæl.* 77. Promitto hoc vobis, & reip. spondeo, bunc, &c. 13. Fa. 9. Tum illud tibi expertus promitto & spondeo, te cognitorum, &c. 5. 8. Quæ tibi promitto ac recipio, sanctissime obserabo, diligentissimeque faciam. 5. A. 51. Promitto, recipio, spondeo, P.C.C. Cæsarem, &c. 3. Fam. 10. De me tibi sic promitto atque confirmo, me, &c. 2. de *Di.* 38. Quæ autem inconstantia deorum, vt primis minentur exiti, bene promittant secundis. 2. de *Or.* 27. Cūm ille dubaret, quid ad fratrem promiserat. Top. 22. Promittere danni infecti. 1. Off. 32. Neptunus quod Theseo promiserat non fecit. 12. Fam. 14. Præterea mihi promiserunt Panza & Hircius coram, & absenti mihi scripserunt: Varioque nostro Panza affirmavit, se daturum operam, ne in suo consulatu mihi succedatur. 1. Offic. 32.

PROMITTOR. Qu. de *Pet.* 34. Largè atque honorifice promitti volunt. **† A D V E R B.**

A D V E R S . Affirmatè, quasi deo teste, „Off. Benè, 2. de Diu. Benignis-
fime, 4. Ver. Explorat. s. 6. Fam. Honestè, honorificè, large, promptè, de
Pet. Conf. Liberalissimè, 16. Att. Prolixè alicui, 7. Fam. Separatim, 13. Fa.
Syntaxis. Quod promitto, praefabo. Prolixè de sua voluntate pro-
mittere. Promitto & spondeo. Promitto & recipio. Promitto, recipio,
spondeo. Promitto atque confirmo. Bene semper promittit perfidus. Ad
Cæ promittere. Damni infecti promittere.

PROMENDVS. 1. de Or. 19. Est aliquid, quod ex obscuriore ali-
qua scientia sit promendum atque assendum.

PROMO. profero. 5. V. 195. Cum tibi Sen. ex æario pecuniam pro-
missem atque adnumerasset. pro Cæl. 52. Promere aurum ex ar-
mario pro Qu.R. 29. Tu l. i. 1. ex arca proferebas, ille c. c. c.
ex artificio promebat. 5. Fa. 14. Animus, qui semper aliquid ex
se promat, quod alios delebet. 2. de Finib. 22. Medicamenta illa
tanquam de narthecio promant. 1. de Orat. 111. Ne ipsa aliquid
à me promiscit, sed fortuitò in hunc sermonem incidisse vi-
dear. 3. de Fin. 7. Promere libros è bibliotheca. 1. de Diu. 20.

Voces tristificas charis, promebat Hetrusci.

PROMOR. Top. 7. Loci sunt quasi sedes, è quibus argumenta
promuntur.

& Syntaxis. Ex se promere. Aurum ex arca, voces tristificas promere.

PROMONTO R I V M. mons in mare porrectus. 7. V. 14. Qui ali-
qua promontoria, aut prærupta saxa tenuisse dicuntur. 1. A. 7.

Leucopetra, quod est promontorium agri Rhægini. pro Fl. 30.

PROMOTVS. productus. 3. de Fin. 52. Lege, PRODVCTVS.

PROMOVEO, proueho, produco. 4. Attic. 11. Ibi igitur te videbo &
promoueo. 3. Qu. Fr. 1. Asia in alterum apodyterij angulum
promoui. Ter. Qui sedulò mouens se, nihil promouet.

PROMPTE. promittere, id est, alacri animo, & sine cunctatione. Qu.
5. de Pet. 35. Melius ramen alias, iucundè.

PROMTVS. paratus, expeditus, alacer, hilaris, ardens, erectus, exposi-
tu, manifestus, propulsus, in promiu. 1. V. 41. Quò paratior ad vsum
forensim promitiorque esse possim. 2. contra Rull. 81. Ad vim
promotus, ad seditionem paratus, ad cædem expeditus. de Cl. 154.

Prompta & parata in respondendo celeritas. pro Mil. 55. Promi-
tus ad pugnam. Ibidem 136. M. Marcellus promitus, & non in-
exercitus ad dicendum fuit. 1. Offi. 83. Promptiores igitur de-
bemus esse ad nostram pericula, quam ad communia. 2. Qu. Fr. 12.

Te esse hilari animo & prompto ad iocandum, valde me iuuat.
3. Fam. 11. Ahimum tuum promptum & alacrem perspexi ad de-
fendendam rem publicam. pro Cec. 78. Qui tot annos fidem

suam populo Romano promtam expositamque præbuit. 3. de
Orat. 21. Discutienda sunt ea, quæ obscurant: & ea quæ sunt
eminencia & prompta, sumenda. 1. 237. Eius rei facilis est &
prompta responsio. pro Mur. 28. Quod omnibus patet, & æquè
promptum est mihi & aliis. 1. de Orat. 183. Alaci & prompto ore
ac vultu huc atque illuc intueri. pro S.R. 118. Tametsi hoc qui-
dem minimè latet, quod ita promptum & propotitum est, vt, &c.
6. V. 37. Promissimus homo & experiens. 4. Fa. 13. Cætera, quæ
tibi à multis prompta esse certò scio, à me sunt paratissima.

*Hortens. Propriti ad disputandum homines.

¶ Audax. I.P. 55. Responsione me minima homo promissimus.
lacefuit.

¶ Expressus. pro Plan. 34. Hic quod animo sentiebat, & vultu
promptum habuit.

† A D V E R S . Aequè, pro Mur.

& Syntaxis. Paratus & promptus, Promptus, paratus, expeditus. Prom-
ta & parata ad respondendum, in respondendo celeritas. Promptus &
alacer. Fides mea tibi promta & exposta est. Qua obscurant, dis-
cutienda, quæ sunt eminentia & prompta, sumenda. Ore ac vultu alacri-
ac prompto intueri. Propositum & promptum. A te omnia velim esse
prompta. Promissimus homo. Quod animo sentio, & vultu, & lingua
promptum habeo.

PROMVLGATI O, legis alicuius (vt ita dicam) publicatio & pro-
positio. 1. A. 25. Illæ enim leges nulla promulgatione latè sunt,
antequam scriptæ. 5. P. 8. Vbi promulgatio trinundinum? Subi-
tò exorta est nefaria Catonis promulgatio, quæ studia nostra
impedit. 84. Promulgatio de dictatore. pro C. Corn. Ex pro-
mulgatione trinundinum, dies ad ferendum potestasque ve-
nisset.

† A D V N C . Nefaria, 1. Fam.

PROMVLGATVS. propositus, editus. 3. de Leg. 11. Promulgata,
proposita, in æario cognita agunto. pro Mur. 30. Præliis pro-
mulgatis tollitur è medio sapientia. pro Flac. 15. Re multis
dies promulgata & cognita. 1. Att. 11. Quid de promulgata ro-
gatione sentiret. 1. Ant. 26. Loquor de legibus promulgatis, de
quibus est integrum nobis.

PROMVLGO, propono. 2. Qu. Fr. 3. Cato legem promulgauit de
imperio Lentuli abrogando. Ibidem 5. Qui de Cesare monstrâ
promulgârunt, quibus intercederet nemo. 13. Famili. 4. Cum
Tribuni plebis legem iniquissimam de eorum agris promul-
gârunt. 1. At. 10. Promulgare rogationem. pro Pom. 52. Cum
Gabinius de uno imperatore contra prædones constituendo
legem promulgasset.

¶ Statuo. Postq. in Sen. 4. Tribuni qui promulgarent de salute
mea, & ad vos sæpenumerò deferrent. pro Seft. 69. De meo redi-
tu octo Tribuni pleb. promulgârunt. || pro Do. 83. Cùm de co-
Trib. promulgasset.

PROMVLGOR, proponor. pro Seft. 25. Promulgantur vno & eo-
dém tempore rogationes de mea pernicie, & de prouinciis no-
minatim consularibus.

† A D V E R S . Nominatim rogationes, pro Seft. Publicè de salute, sepa-
ratim legem, Postq. in Sen.

PROMVLSI, potio mulso condita. 9. Fa. 20. Non cum, quem tu es
solitus promulside confidere. Ibid. 16.

PROMEPOS, nepos filius: referunturque ad proaum. 13. A. 15. M. Le-
pide M. Lepidus Pontificis max. fueris pronepos. 3. Tusc. 26. Io-
uis iste quidem pronepos. id est, Thyestes.

PRONOMINATIO, ornatus quidam verborum. 4. ad Heren. 43.
Prénomination est, qua sicuti cognomine quadam extraneo de-
monstrat id, quod suo nomine appellari non potest, vt si quis
cùm loquatur de Gracchis: At non Africani nepotes, inquiet,
istiusmodi fuerunt.

¶ Nœvix, Lege, PROVIDENTIA.

PRONVNCIATO, propositio legit, prolatio. pro Clu. 67. Oppia-
nicus re existimatione iam, lege & pronunciatione nondum
condemnatus.

¶ Oratorum in actione manus, vocem moderans. 1. de In. 9. Pronun-
ciatio est ex rerum & verborum dignitate vocis & corporis
moderatio. 2. de Or. 34. Quis n. cantus moderat orationis pro-
nunciatione dulcior inueniri potest?

¶ Dictum, enunciatio. de Fat. 26. Omnis pronunciatio aut vera,
aut falsa est.

† A DIVNC. Dulcis, 2. de Orat. Vera, aut falsa, de Fat.

PRONVNCIATOR, historicus. de Clar. 286. Thucydides pro-
nunciator sincerus & grandis etiam fuit.

† A DIVNC. Sincerus, & grandis, de Clar.

PRONVNCIATVM, effatum, Græc. εξιπτε. 1. Tuscul. 14. Omne
pronunciatum (sic mihi in præsentia occurrit), vt appellarem
εξιπτε, utrè post alio, si inuenero melius) id ergo est pronun-
ciatum, quod verum est, aut falsum, Lege, ENVNCIATIO.

PRONVNCIATVS. Para. 3. Cñm versus pronunciatus est vna
syllaba breuior aut longior.

PRONVNCIIO, dico, prædicto, lingua nuncupo. 5. Fam. 12. Dicunt
vere cindores esse præcones ludorum gymnicorum: qui cùm
carteris coronas imposuerunt victoribus, eorumque nomina
magna voce pronunciauerunt, cùm ipsi ante ludorum mis-
sionem corona donentur, alium præconem adhibeant, ne sua
voce ipsi se victores esse prædicent. pro Quint. 50. Cui magistri
sunt qui pronuncient, &c. & de quo præconis vox prædicat,
&c. de Fat. 15. Neque eos vñeros esse coniunctionibus, vt ita
sua præcepta pronuncient: si quis natus est, &c. sed potius ita
dicant, non & natus est quis, &c. 2. de Orat. 79. Tum ad extre-
num agere & pronunciare. 2. de Diuin. 14. Memoriter pronun-
ciare multos versus. 1. de Orat. 154. Eam rem, quæ legas ver-
bis aliis quæ maximè fieri possit lectis, pronunciare, &c. 1.
de Diu. 22. Et ea quæ pronunciat, accuratissime scriberis. 3. Off.
66. Cùm in venundando rem eam scisset, neque pronunciauit
set emptori. Ibid. Is igitur index ita pronunciauit. 4. V. 94. Præ-
tor de tribunali pronunciat, si quis, &c. de Clar. 86. Consules re
audita, amplius de consilij sententia pronunciauerunt. pro
Clu. 78. Suppressam esse ab eo pecuniam, quam pro reo pro-
nunciavit. 2. de Finib. 37. Äquam igitur pronunciat senten-
tiam ratio. 1. de Orat. 261. Demosthenes summa voce versis
multos vñ spiritu pronunciare consuecebat. I.P. 97. Tum ipse
de te sententiam tulisti, tum iudicium pronunciaisti. 1. de
Orat. 88. Menedemus memoriter multa ex orationibus Demo-
sthenis præclarè scripta pronuncians.

† A D V E R S . Amplius de sententia, de Cla. Memoriter, 1. de Orat.

¶ Syntaxis. Memoriter pronunciare. Vñco non pronunciārat empo-
ri. Consules de consilij sententia pronunciant.

PRONVS, in anteriorem partem flexus.) (supinus. 1. de D. 120. Mo-
rus corporis pronus, obliquus, supinus. 1. Tusc. 42. Nihil habent
hæc duo genera proni, & supera semper petunt.

PROEMIVM, exordiū, principium orationis. 4. At. 15. In singulis
libris vñc proemii. pro Cl. 58. Lōgo & altè petitò proemio
respondere. 3. V. 111. Proemiu mercenarium. 16. Att. 6. De glo-
ria librum ad te misi, & in eo proemiu id est, quod in Acad-
emico tertio: id euuenit ob eam rem, quod habeo volumē pro-
misorum, ex eo eligere soleo, cùm aliquod σύγχρονα institui:

itaque, &c. 5. Fam. 12. Gratia illa de qua suauissime quodam in
proemio scripsisti. 1. Acad. 8. In iis ipsiis antiquitatū proemii
philosophia, &c. 2. de Orator. 325. Tanquam citharedi pro-
emium afflictum, &c. 1. ad Herc. 6. Exordiorum duo sunt ge-
nera: principium, quod Græc προσίνον appellatur: & in-
finitiatio, quæ επωδί nominatur. 1. de Or. 86. De proce. & de
epilogis, & de huiusmodi nugis referuntur sunt or. lib. 13. At. 32. His

libris noua proœmia sunt addita, quibus eorū vterq; laudatur.
2. de Leg. 17. Habet proœmiū legis: sic enim hoc appellat Plato.
† A D I V N C T. Longum, & altè petitum, pro Clu. Mercenarium, 3. Ver.
Noua, 13. Attic.

¶ Syntaxis. Longum & aliè petitum proœmium. Exordium habet
proœmium & insinuationem.

P R O P A G A N D V S. 3. C. 26. Ad memoriam consulatus mei pro-
pagandam. 2. de Di. 149. Religio propaganda est. pro Mar. 24.
Propaganda soboles.

P R O P A G A T I O , procreatio, amplificatio. 1. Offic. 54. Quæ propa-
gatio & soboles origo est Rerum publicarum. de Pro. 29. Pro-
pagatio finium imperij. 1. Tus. 31. Propagatio nominis. 5. Fam.
15. Vita, in qua nihil insit, nisi propagatio miserrimi temporis,
de Sen. 53. Propagatio viti orum.

P R O P A G A T O R , amplificator. 8. At. 3. Ille prouincia propagator.
P R O P A G A T V S. ad Octa. Quæ verissimè memoria propagata
fuerint.

† A D V E R B. Verissimè, ad Octa.

P R O P A G O , profero, produco, dilato. 1. A. 13. Iun. Brutus, qui regio
dominatu Rempublicam liberavit, & ad similem virtutem &
simile factum stirpem in propè quingentesimum annum pro-
pagauit. 2. C. 11. Quos si meus consulatus fustulerit, non breve
necio quod tempus, sed multa secula propagarit Reipublica. 5.
dv Finib. 32. Propagabat tamen vitam auctiō sagittarum. 1. de
Inuent. 2. Cum homines sibi victu ferino vitam propagabant.

P R O P A G O R. de Pro. 17. Annus est integer nobis expectandus,
quo interieco ciuium calamitas propagatur. 7. V. 179. Cum
ipse sui generis initium ab se gigni & propagari vellet. 2. Offic.
43. Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur, Top. 69.
Ex quibus plura bona propagantur.

¶ Communicor. pro Selft. 102. Hæc monumentis annualium man-
dantur, posteritati propagantur.

¶ Syntaxis. Hæc memoria sunt propagata. Ad virtutem propagare
stirpem in annos multos. Vitam propagare, & sibi propagare. Propa-
gatur gloria. Gigni & propagari, Annalibus mandare, & posteritati
propagare.

P R O P A G O , vitis ad sole suppressa. de Sen. 52. Malleoli, plantæ, sar-
menta, vites, traduces, propagines.

P R O P A L A M , palam, in proposito loco. 1. de Or. 161. Proposito ar-
gento, ac signis & tabulis propalam collocatis.

P R O P A T V L S, apertus. 6. V. 110. In aperto ac proposito loco
signa duo sunt. * Oeo. 1. Cum vietus & cultus humanus non,
vriteris, in proposito ac sylvestribus locis, sed domi sub techo
accurandus esset.

P R O P E , propter, iuxta, proposito.) (longè, procul. 1. Tus. 104. Sed
bacillum prope me ponitote. 7. Fa. 23. Ut non solùm prope me,
sed planè mecum habitare posse. de Clat. 54. Cum plebs prope
ripam Anienis ad III. miliarium confidisset. pro Mil. 53. Illi
nocte prope urbem expectandum. 2. de Inu. 123. Hostes prope
muros castra habent. 3. Fam. 5. Prope Calend. Sextiles puto me
Laodicea fore. 9. 7. Volebam prope alicubi esse. 2. de Na. 120.
Vites à castris, si prope sati sint, refugient. 4. Attic. 16. Tu ad-
uertare ac prope adesse iam debes. 2. de in. 14. Alterius gladium
prope appositum è vagina eduxit. pro Poin. 13. Vident eum pro-
pè esse, quo etiam carent ægrius. 7. V. 6. Cum in Italia bellum
tum prope à Sicilia, tamen in Sicilia non fuit. 4. 10. Tam pro-
pè ab domo detineti. 11. Att. 13. Atque utinam propius te ac-
cessisse. ad Octau. Cur castra longius aduersariorum castris, &
propius urbem mouentur. 1. Tus. 26. Antiquitas, quæ quo pro-
pius aberat ab ortu & diuina progenie, hoc melius ea cernebat,
&c. 1. Attic. 1. Tu illam manum mihi cura ut præstes, quo-
niām propius abes. 1. de N. 88. Stellæ alia propius à terris mo-
uentur, alia remotius. Part. 124. Propius accedere ad sensum
alicuius. 2. de L. 61. Lex rogum bustumue nouum vetat propius
sexaginta pedes adiici aedes alicuius, in iuncto domino. 1. de N. 97.
Ad similitudinem Deo propius accedebat humana virtus, quām
figura. 7. A. 26. Ne propius urbem millia passuum ducenta exer-
citum admouerit. 6. P. 5. Dum ne exercitum propius urbem
Romam CC. mil. admoueret. 1. Qu. Fr. 2. Propius nihil est fa-
ctum, quām vt occideretur. 7. V. 93. Nec quicquam propius est
factum, quām vt viuis combureretur. pro Flacc. 23. Propius ac-
cedo, nego esse testimonium: intrò etiam magis, qui gesit,
non adeit. de Senect. 48. Propè intueri aliquid.) (procul spectare
aliquid. 1. P. 26. Apud socrum tuam prope à meis ædibus sedebas
¶ Penè, ferè, quās, propè dicam, propè iam. 6. V. 125. Nam Sappho
dat mihi iustum excusationem, propè vt ignoscendum esse vi-
deatur. 5. 62. Eques Romanus prope annos xc. natus. 4. Fam. 3.
Sapientia propè singulari. pro Arch. 3. Propè nouo quodam ge-
nere dicendi. 8. Fam. 14. Propè oblitus sum, &c. 7. 28. Propè de-
speratis his rebus. 1. 5. Ad quem propè iam delatum esse existi-
matur. 3. 6. Proutiā annuā propè iam undecim mensium facta
esse. 3. V. 142. Excludit eum, qui propè dicam soli potestatem
factam oportuit. pro Quint. 44. Modestia propè dicam non
minore quām, &c. 2. de Inuent. 171. Quid igitur proficit? &c.

propè dicam plurimū. pro Planc. 20. Quorum honoribus agri
propè dicam ipsi montē que fauerunt. * cont. C. Anton. Sacri-
bus propè addictis.

¶ Syntaxis. Prope Cal. Iunias accedebam redibo. Propè murum, pa-
factum, quām ut necaretur. Ille propè dicam, insanit.

P R O P E D I E M, brevi. 6. At. 2. Ego, vt spero, propediem te vide-
bo. 2. 1. Prognostica nostra propediem expecta. || 10. Fa. 24. &
25. 1. de Diu. 47. Propediem te videbo.

P R O P E L L O, propulso. Antequam. 1. Si quando inimicorum im-
petum propulsare & propellere eupistis. 4. Tuscu. 9. Propellere

† A D V E R B. Paululum, 4. Tuscu.

P R O P E M O D U M, propè, ferè. 2. de Diuin. 85. Quid enim est fors
idem propemodum, quod micare. Ora. 147. Verba componere,
& syllabus propemodum dinumerare. 1. V. 5. Propemodum ma-
terios propemodum iam sumus experti. 1. de Fin. 2. & 1. Tuscul.
94. Ut propemodum, &c.

P R O P E N D E O, inclino. 2. de Orator. 187. Si se dant, & sua sponte,
quò impellimus, inclinant atque propendunt, accipio quod da-
tur. 5. Tus. 86. Si multò maiore & grauiore ex parte propendunt.
Ibidem. 51. Tantum propendere illam bonorum animi lancem,
vt terram & maria deprimat. 2. de Or. 129. Necesse est, ut incli-
natione voluntatis propendeat in nos.

¶ Syntaxis. Inclinare & propendere. Inclinatione voluntatis in op-
timis propendere.

P R O P E N S E, ex animo libenter. 12. Fa. 15. Ut hanc concordiam &
conspirationem omnium ordinum ad defendendam liberta-
tem propensè non crederent esse factam.

P R O P E N S I O, proclivitas, inclinatio, voluntas. 4. de Fin. 47. Zeno,
qui nulla in re, nisi in virtute aut vitio propensionem minimi
quidem momenti, ad summum bonum adipiscendum diceret.

P R O P E N S V S, proclivis. 7. At. 25. Quod addis, ne propensior ad
turpem causam videar, certè videri non possum. 8. 3. Infimus
quisque propensus in alteram partem. 3. de N. 96. Mihi Balbi
disputatio ad veritatis similitudinem viderit esse propensior. 1.
de Diu. 9. Cum disputatio tibi ad veritatem est vila propensior.
pro Mur. 64. Propensus ad lenitatem. 2. de Inu. 107. Propensus
ad ignoscendum. 5. de Fin. 30. Propensus in neutram partem. 13.
At. 21. Coram igitur & propensi quidem animo ad proban-
dum. 2. Qu. Fr. 15. A propensi in hanc partem vehementer col-
limur & amamus. 2. Off. 61. Propensior benignitas esse debet
in calamitosos. ibid. 68. A quo enim celeriter remuneratio fo-
re videtur, in eum ferè est voluntas nostra propensior. Par. 1.
Caula, quæ quando accedit alteri, id fit propensius. pro S. R.
85. Is natura non tam propensus ad misericordiam, quām im-
plicatus ad severitatem videbatur. 4. Tus. 81. Ut alius ad alium
morbum proclivior, sic alius ad alia vita propensior. 3. de Fin.
65. Omnes ad discendum propensi sumus. 5. 6. Propensus sua
sponte ad aliquid agendum. 4. Fam. 13. Videor mihi perspicere
ipsius animum propensum ad salutem tuam. 1. Off. 105. Si quis
paulò est ad voluptratem propensior. Anteq. 2. Illic enim animi
voluntas propensa comprobatur.

¶ Syntaxis. Propensus ad causam, in aduersam partem. Ad veritatis
similitudinem oratio propensa. Ad lenitatem propensus, ad misericor-
diā natura propensus. Alius ad alia vita propensior. Animus volun-
tas propensa.

P R O P E R A N S, festinans. 4. At. 4. Hæc properantes scripsimus. 9.
A. 6. At ille properans festinansque, &c.

P R O P E R A T I O , festinatio. 5. Fam. 12. Sed ad properationem
meam quiddam interest, non te expectare, donec ad locum
venias.

P R O P E R A T O opus: id est, celeritate. pro Mil. 50.

P R O P E R O, festino, appropero, accelero, celeritate vtor, maturo. 1. At.
13. Sed ductus odio properauit rem deducere in iudicium. 1. de
Orat. 166. Cūm in campum properaret & ridens & stomachans
Scuola. 12. Fa. 25. Atque inde ventis remisque in patriam om-
ni festinatione properauit. de Pro. 35. Si Cæsar in patriam redi-
re properaret. pro Mil. 49. Quæ cauſa erat, cur Romanus pro-
peraret? de So. 6. Quin hoc venire propero. pro Syl. 4. Pro-
peratum vehementer, cum longè tempus munera abeſſer. Brut.
15. Sed propera per deos. &c. 15. At. 13. Ego in Pompeianum pro-
perabam. 2. de Diu. 41. Ita enim cum magis properant, conclu-
dunt. &c. 1. Qu. Fr. 3. Rogo te Romanum pergas & properes. 16. Fa.
9. Sed tu ita velim, vt ne quid properes. 1. Tus. 76. Siue retarda-
bis, siue properabis.

† A D V E R B. Magnoperè. 15. Fam. Necessariò. 3. Ver. Protinus, 1. ad Qu.
Frat. Vehementer, pro Syll.

¶ Syntaxis. In Pompeianum properare. Propero ire. Ne quid propera-
re. Remis, velis, in patriam properare. Perge Romam, & properare.
Properans & festinans. Properans scripti.

P R O P E R T I V S. pro Dom. 49.

P R O P I N Q U I T A S, *agnatio, coniunctio sanguinis vel affinitatis, necessitudo*. pro Quin. 26. Si pietate propinquitas colitur, qui a fine prodit, impius sit necesse est. pro Plan. 17. & 4. ad Heren. 14. Qui est cum illo maximis vinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus. 3. A 15. Municipium propinquitate prope finitimum. 1. de Inu. 38. Propinquitas loci.)(. longinquitas loci. *pro M. Scav. Propinquitas & celebritas loci tollit suspicionem.

† A D I V N c. Maxima, 1. de Inuent. Piæ, 10. Famil.

P R O P I N Q U Y S, *loco, interuallo, statio vicinus, proxime accedens, ctimus, proximus, finitimus, necessarius, cognatus, appositus*. 5. de Fin. 2. Plato, cuius etiam illi hortuli propinquai memoriam mihi afferunt. 10. Fam. 21. Et subesse tamen propinquis locis celeriter possem. pro S.R. 133. Praeclarum & propinquum prædium. 11. A 34. Propinquæ finitimæque prouincie, vt Cilicia & Syria. Tempore. 1. de Diuin. 65. Hector moriens propinquam Achilli mortem denunciat. 9. Att. 18. Erat enim spes propinquai reditus. Cognatione, amicitia propinquitate. pro Mil. 77. Clodius æqualiter in propinquos & in longinquos irruerat. pro Mur. 73. Virgo vestalis huius propinqua & necessaria. 14. A. 34. & 35. Consolem eorum propinquos, qui, &c. 1. Off. 53. Arctior vero colligatio & societas propinquorum.

Natura. 2. de Orat. 185. Motus, qui finitimi sunt, & propinqui his. 4. ad Her. 6. Nam graui figuræ propinqua est sufflata. 2. de Inu. 165. Audacia non contrarium, sed appositum est ac propinquum: & tamen vitium est. Or. 94. Abutimur verbis propinquis.

† A D I V N c. Chari, & honesti, pro Quin. Clarissimi, & digni aliqua re, 12. Fam. Optimè conuenientes pro S.R. Imbecilliores, potiores quam alieni, de Amic.

¶ Syntaxis. Pietate propinquitas colitur. Propinquitatis & affinitatis vinculus coniunge cum. Propinqua finitimæque prouincie. Appositorum & propinquum. In propinquos & in longinquos irruere.

P R O P I O R, *arctior, iunctior*. || admoneendi sunt radiiores, ne proximior, & proximus dicant, qua Barbara sunt. 4. V. 112. In quibus erant omnia, quæ sceleri propria sunt, quam religioni. 2. de Inu. 53. Sed hæc vetera propria videamus. pro Sept. 40. Omnibus sua sibi propria esse pericula, quam aliena. de Clar. 317. Post autem causa fuit propior, & cum exitu iunctior. Ibidem. Et dicendi ardore erâ propior, & arate coniunctior. pro Qu. 97. Tibi propior me nemo est. 14. Attri. 21. Nos autem alium portum propiorem huic exati videbamus. 2. Offi. 22. Prius de iis rebus, quæ virtuti propriei sunt, dixerimus. 3. 69. Societas, quæ latissime patet, & interior, &c. propior, &c.

PROPIVS. 11. Attic. 13. Utinam propius te accessissim. ad Oct. Cur castra longius aduersariorum castris, & propius urbem mouentur? Vide P R O P E, propius.

P R O P I T I V S, *secundus, praesens*.)(. infestus iratus. ad Octau. Fortuna quæ nobis infesta est, fuit aliquando propitia. pro Ce. 42. Huc ego deos propitiis, plerique autem iratos putant. I. P. 49. Dij neque propitijs sunt cuiquam, neque irati. 1. V. 41. Ita deos mihi velim propitiis, vt commoueor animo, &c. 1. de N. 125. Quid enim dicam, propitijs sit: esse enim propitijs potest nemini. id est, Deus. 2. At. 9. Patria propitia sit. 7. 25. Hunc propitijs sperant, illam iratum putant.

¶ Syntaxis. Ita Deum mihi propitium velim.

P R O P O L A, *qui mercatur à mercatoribus quod statim vendat*. I. P. 67. Pistor domi nullus, nulla cella, panis & vinum à propola atque decupa.

P R O P O N E N D V S, *pto Rab. 1*. Tamen in hac defensione capit. C. Rabirij, proponenda ratio videtur esse officij mei.

P R O P O N O, *pono, ante oculos, mihi constituo*. 8. At. 9. siquidé ille ipse ad eundem scribens, in publico proposuit epistolam illam. 1. de Orat. 161. Explicare velim, proponere argentum, tabulas ac signa propalam collocare. 7. Attic. 16. & 82. proponere literas in publico. pro Mui 25. Qui singulis diebus ediscendos fastos populo proposuit. 12. At. 31. Ciceroni velim hoc proponas, vt accommodet, &c. 2. de Or. 311. Digredi ab eo quod proposueris. Ora. 37. Proponere quod dicturus sis. pro Pôp. 17. Quod mihi ego extreum proposueram, cum essem de belli genere dicturus. 1. Fa. 9. Illa sequor quæ paulò antea proposui. 15. 14. Extremum illud est de iis quæ proposueram, de Cl. 217. Curio cùm tria proposuerit, aut quartum addebat, aut tertium quarebat. Ibidem 237. Censorinus quod proposuerat, explicans expediti. 1. de Or. 145. Ab eo quod tibi proposueris, minus aberrare. Ibidem 65. Si cuipiam nimis infinitum videtur, quod ita proposui, quacunque de re. &c. 13. A. 23. Qui eam tibi causam belli gerendi proposuis, vt Senatum funditus deleas. 2. de L. 18. Legum vocem proponam. 1. Offic. 31. Referri enim decet ad ea quæ proposui in principio fundamenta iustitiae. 4. A. 13. Mortem

omnibus natura proposuit. 7. Ph. 22. De tribus enim quæ proposui, hoc extremum est. pro Deiot. 40. Propone tibi duos reges: idque animo contemplore, quod oculis non potes. pro Cæl. 79. Et cùm huius vobis adolescentiam proposueritis, constituite vobis ante oculos huius etiam miseri senectutem. pro Sept. 17. Si ora ipsorum oculis vestris proposueritis. 1. de Nat. 115. Comprehende animo, & propone ante oculos Deum, &c. 4. C. 12. Cùm verò mihi propono regnante Lentulum, &c. veratur mihi ante oculos, &c. cerno animo, &c. videor mihi videre, &c. pro Syl. 72. Et vitam illius ante oculos vestros proponite. 4. Fa. 5. Hoc idem fac ante oculos tuos tibi proponas modò, &c. Ibidem. Quæ alii tute precipere soles, ea tute tibi subince, atq; apud animum tuum propone, nullus dolor, &c. 2. de Fin. 57. Cùm improbis peccatum proponitis. 2. Fam. 16. Proponere aliquid alicui ad timorem. 2. de Orat. 93. Proponere sibi aliquem imitandum. de Amic. 102. Proponere sibi memoriam atque imaginem aliqui. 1. de Or. 154. Ad versus alicuius se exercere, vel illius orationem sibi proponere. ibidem. Proponere aliquam exercitationem. pro Qu. 50. Proponere libellos de aliquo in celebrissimis locis. 4. V. 78. Proponere fidem venalem. 4. A. 9. Qui sibi bona ciuium ad prædam proposuerunt. 1. de In. 68. Qui leges scribunt: utilitatem Reip. sibi proponere debet. 5. V. 58. Vos ante oculos animosque vestros tota Sicilia Decumanorum hos impetus, aratorum direcciones, huius importunitatem, Apronij regnum proponite.

† A D V E R B. Breuiter, 3. de Or. Paulò post, 2. de Or. Vehementer, Part.

P R O P O N O R. 2. de Or. 17. Proponi oportet quid afferas, & id quare ita sit, ostendere. 2. Attic. 19. Minæ, quæ mihi proponuntur, modicè me tangunt. Ibidem 21. Locus vbi proponuntur edicta. 4. C. 2. Quæcunque mihi fortuna proponatur, subibo. pro Planc. 5. Sed mihi in causa facilis perdifficilis defensionis ratio proponitur. Ibid. 97. Cum mors proponeretur. 2. contra Ral. 13. Lex in publicum proponitur.

† A D V E R B. Aliquando, tandem legem, 2. cont. Rull. Amantissimè, fidissimè, quid ad timorem, 2. Fam.

¶ Syntaxis. Proponere in publico. Ab eo quod tibi proposueras, aberras. Adea que in principio proposui, me refero. Tuis oculis propone, ante oculos, apud animum tuum. Sibi memoriam alicuius proponere. Minæ alicui proponere. Quæcunque fortuna proponatur, subibo. In publicum proposita lex.

* **P R O P O N T I S**. de Leg. Agrar. Veniet sub præcone tota Propontis.

P R O P O R T I O, *comparatio, Lege, P O R T I O*. 6. V. 46. Fuere aliquando apud Siculos peræqua proportione cætera. de Vniu. 12. Id optimè assequitur. quæ Græcè ἀναλογία, Latinè (audendum est enim, quoniam hæc primùm à nobis nouantur) comparatio proportionis dici potest. de Vn. 13. Quemadmodū ignis animæ, sic anima aquæ: quodq; anima aquæ, id aqua terræ proportione reddit. Ib. 21. Eius autem particulae interuallo reliquo habebat numerus ad numerum eandem proportionem. comparationemque in extremis, quam habent ccl vii. cum ccl i i i.

† A D I V N c. Peræqua, 6. Fam.

¶ Syntaxis. Peræqua proportionis. Comparatio, proportionis. Id isti rei multum proportione reddit. Numerus ad numerum proportionem & comparisonem habens.

P R O P O S I T I O. 1. 0. 3. de Ora. 201. Propositioque, quid sis dicturus. 3. Tuscul. 39. Quid ergo: huiusc vita propositio & cogitatio. Thyestem leuare poterit? 2. de Inu. 163. Magnificentia est rerum magniarum & excelsarum cum animi ampla quadam & splendida propositione agitatio atque administratio.

¶ Est item pars ratiocinationis, per quam breuiter locus us exponitur, ex quo omnis vis oportet emanet ratiocinationis. 1. de Inu. 63.

† A D I V N C T. Amplæ, & splendida animi, infirma, 2. de Inu. Perspicua 1. de Inuent.

P R O P O S I T U M, συγκέπτω, mens consilium proposita ratio, suscepsum consilium, institutum. Or. 138. Ut declinet à proposito, ostendo, deflecto, & que sententiam. 3. de Orat. 203. Declinatio brevis à proposito. de Cl. 82. Egregi à proposito ornandi causa. 3. de Or. 201. Reditus ad propositum. 1. Tus. 23. Redire ad propositum. 3. 11. Nos ad propositum reuertamur. pro Cel. 6. Maledictio nihil habet propositi præter contumeliam. de Fat. 4. Academia consuetudo contra propositum disputadi. 1. Offic. 112. Cato grauitatem suam perpetua constantia roboravit, semperque in proposito suscepit, quæ consilio permansit. Ibid. 70. His idem propositum fuit, quod & regibus, vt libertate vterentur. de Cl. 137. Et enim propositum colligere eos qui, &c. Bru. 11. Nulla re deterreti à proposito potest. 3. Offic. 39. Sed iam ad propositum reuertamur.

¶ Syntaxis. A proposito declinare, deflectere, & que sententiam. A proposito egredi. Hoc nihil habet propositi. Permanere in proposito suscepit, quæ consilio. Reuerti ad propositum.

P R O P O S I T U S, obiectus, suscepitus, manifestus, promptus. pro Lig. 26. Quem de suscepta causa propositaque sententia nulla vis, nullum periculum posset depellere. pro Mur. 66. Et illud quidem

quidem exemplum tibi propositum domi ibidem. Ad imitandum mihi propositum exemplar illud est de Opt. 13. Attici nobis propositi sunt ad imitandum. 12. A. 12. Cum peruenero ad eum exitum, qui mihi fuit propositus. 8. Attic. 11. Moderatori Recip. beata ciuium vita proposita est. Br. 15. Non enim id propositum est huic epistolæ, Messalam vt laudem, præsentim ad Brutum. 1. Qu. Fr. 1. 15. Sed nescio quo pacto ad præcipendi rationem delata est oratio mea, cum id mihi propositum non esset. 3. 1. Quid nunc putas tanta abs te mihi mercede proposita. 2. de Or. 2. 15. Aliiquid non effici ex propositis, nec esse consequens. pro Flac. 12. Quibus laus, merces, gratia, gratulatio proposita est in impudenti mendacio. pro Selt. 3. 1. Mihi propositum est ostendere omnia, &c. 1. Fam. 9. Omnibus propositum esse debet cum dignitate otium. pro Dom. 44. Mea causa videbatu perditis ciuibus ad inuidiam esse proposita. 5. Famil. 16. Omnibus telis fortunæ proposita est vita nostra. 1. 5. In iuriis, quæ à Catone propositæ sunt, resistemus. 1. Offic. 45. Tertium est propositum, vt in beneficentia delectus esset dignitatis. pro Clu. 150. Putant enim minus multos laqueos legum ac iudiciorum esse propositos. pro Rab. 15. Serui qui libertatis spem propositam non habent. Orat. 65. His propositum est placare animos. 1. Famil. 9. Neque mihi in omni vita res tam erit vlla proposita, quæ vt latere, &c. de Cla. 3. 18. Omni huic sermoni propositum est, vt laborem meum perspicias. Ibid. 25. Hoc neq; propositum nobis est hoc loco, neque necessarium. 5. V. 9. Est hic ordo propositus atque editus in altum. 1. Offic. 5. Quidam propositis malorum & honorū finibus officium omne peruerterunt. I. P. 88. Stipendium militibus numeratum est mensi. pallam propositis. pro Dom. 11. Res erat non in opinione dubia, sed in præsencia atque ante oculos proposito periculo. 3. de Finib. 7. 4. Sed iam sentio me esse longius prouectum quam proposita ratio postularet. pro Syll. 11. Nondum ad propositum mihi finem honoris perueni. 1. de D. 26. Cum ex itinere quodam proposito, & iam constituto reuertisset, aquilæ admonitus volatu. Parad. 6. Ergo hoc proposito nunquam eris diues, nunquam, &c. pro Mil. 32. Magna Clodio spes erat in Milonis morte proposita. Ibid. 57. Milo vitam suam maximis præmiis propositam, & penè addistam sciebat. Quin. de Pet. 18. Iis fac vt propositum & paratum auxilium tuum esse videatur. 1. Fam. 9. Sic omnibus nobis in administranda Rep. propositum esse debet, cum dignitate otium. pro S. R. 118. Tametsi hoc minimè latet, quod ita promptum & propositum est, vt, &c.

† A D V E R B. Palam mensa, in Piso.

P R O P R A E T O R , vel P R O P R A E T O R E , qui cum prætoria potestate aliquò mittebatur de Pro. 15. Res in prouincia à prætore gesta. 5. A. 46. Proninciaz, quas prætorij prætore obtinerent. 8. Fam. 8. Quos ex S. C. cum imperio in prouincias prætori mitti oportet.

P R O P R I E , priuatim.) (. communiter, publicè, promiscuè. 9. 15. Quod me amas, est id tibi commune cum multis: quod tu ipse tam amandus es, id est propriè tuum. pro Sest. 37. Metelli causam neque Senatus publicè, neque vllus ordo propriè suscepérat. 2. contra Rul. 8. 4. Promiscuè toto quam propriè parua frui parte malleis. 1. Off. 107. Quarum vna est communis, &c. altera, quæ propriè singulis est tributa. 37. A peregrino enim recessit, & propriè in eo qui contrà ferret arma, remansit.

¶ Ad rem, legitimè, verè. 1. A. 18. Nihil est quod tam propriè dici possit actum eius, quam lex. Part. 3. Propriè in verbis eloqui dicitur. 2. de Orat. 59. Quam propriè de vnoquoque dixit. 3. Offic. 13. Atque illud quidem honestum, quod propriè verèque dicitur, id in sapientibus est solis, nec à virtute vñquam diuellitur. 2. A. 77. O hominem nequam, quid enim aliud dicam? magis propriè nihil possum dicere.

¶ Syntaxis. Id est propriè tuum. Magis propriè dicam. Sic propriè regis dicam.

P R O P R I E T A S , natura, vis, natura propria. 4. Acad. 56. Singularium rerum singulæ proprietates sunt. Part. 41. Definitio generi declaratur & proprietate quadam. Top. 83. Proprietas sic, in hominémne solum cadat, atq; etiā in bellus agitudo.

† A D I V N C. Singula, 4. Acad.

P R O P R I V S , præcipius, peculiaris. de Prou. 2. Præcipuum illum & proprium sensum doloris mei sententia dicendi amo-uebo. de Sene. 35. At id quidem non proprium senectutis est vti-um, sed commune valetudinis. 2. de Diu. 109. Varietas est pro- pria fortunæ. 3. A. 29. Libertas propria Romani generis. pro S. R. 150. Prædia, quæ nostra sunt propria: lux, quæ communis est. 1. de Orat. 44. Non id mihi videtur Orator, sed Crassus sua quadam propria, non communi Oratorum facultate posse. 4. Fa. 15. Quare non debes aut propriam fortunam, aut præcipuum postulare, aut communem recuare. 5. 14. Consuetudo communis vel tua solius & propria. 2. de Orat. 39. Aliunde assumpto vt bono, non proprio, nec suo. &c. 1. 2. 17. Philosophi, qui omnia sicut propria sua esse, atque à se possideri volunt, pro S. R. 21. Tria prædia Capitonii propria traduntur. de Cl. 32. 2. Animum iudicis

impellere quocunque res postulat, hoc est vnum Oratoris maxime proprium. 1. Qu. Fr. 1. 29. Hoc est epistolæ proprium, vt is ad quem scribitur, de his rebus quas ignoret, certior fiat. 3. de Orat. 112. Ornatè dicere, proprium sit Or. an id etiam aliquis præterea possit. 1. 2. 17. Licit ista ratione dicamus, pila bene lude, proprium esse iuris civilis. 1. Offic. 2. & 2. de Nat. 57. Artis proprii est, vt aliquid appetant. 1. Fa. 17. Quod meum erat pro- prium, id etiam populo se remissile scribit. 2. contra Rul. 14. Res velstras proprias alienari. 2. de Leg. 57. Et quod nunc communum in iis, quos humus iniecta contegeret.

¶ Legitimus germanus, certus. pro Cec. 51. Rem aliquam suo certo ac proprio vocabulo nominare. 3. de Or. 147. Verba propria Acad. 33. Certa & propria nota veri. 5. Tus. 19. Propriis & suis argumentis quæque res tractanda est. de Clat. 82. Et nimis princeps ex Latinis illa Oratorum propria, & quasi legitima opera tractau. 1. Offic. 37. Qui proprio nomine perduellis erat, is hostis vocatur.

¶ Aptus, accommodus. pro Syll. 9. Tempus agendi fuit mihi magis proprium quam ceteris.

¶ Constanſ. Postq. in Sen. 8. Si illud de duobus consulibus peren- ne ac proprium manere potuisse.

† A D V E R B. Maximè familiæ cliens, maximè locus, maximè prudentia, 2. de Orat. Maximè æquitas iustitia, 1. Off. Maximè laus, 3. de Orat. Maximè verba, 1. de Orat.

¶ Syntaxis. Propria nostra prædia. Propria, præcipuæque fortuna. Au- toritas tua solius, & propria. Proprium est hominis intelligere.

P R O P T E R , ob, præratione causa impellentis, culpa. || 8. At. 19. Nam

¶ nec caltra propter anni tempus & militum animos facere possum. 1. 7. Propter dubitationem. Antequam. 28. Non turpidine vita, non pro magnitudine sclerum, non propter reliqua aratris infamiam pocnas iure & lege perfoluo. pro S. R. 10. Susceptum onus aut propter perfidiam abiecere, aut propter imbecillitatem animi deponere. de Cl. 100. Eaque sulphio propter eam causam fuit, quod, &c. pro Qu. 70. Si propter partium studium potens fuit Alphenus potentissimus Nævius. 1. de Orat. 2. 33. Quod tamen propter eius ingenij magnitudinem vellem. Par. 5. Qui legibus non propter metum pare, sed quia id salutare maximè iudicat. 5. Fa. 14. Qui propter acumen occultissima perspicis. 1. 3. Propter tuum in me amorem. 1. 6. Habeamus hæc omnia, bonorum studium, propter nostram causam: vulgi ac multitudinis, propter magnificentiam munera. 2. de Fin. 82. Ex fe & propter fe expeti.

¶ Finis. 7. Att. 5. Tyroneum propter humanitatem & modestiam malo saluum, quam propter vnum meum.

¶ Prop. 3. de Nat. 55. Vulcanus tenuit insulas propter Siciliam, quæ Vulcaniæ nominantur. 2. de Inu. 96. Fluuius Eurotas qui propter Lacedæmonem fluit. de Cl. 24. In pratalo propter Platonis statuam consedimus. pro S. R. 64. Duo filii propter patrem cubantes. 2. de N. 111. Hic iacet propter illum. 6. V. 107. Propter est spelunca quædam. 7. 79. Propter introitum portus. 4. 150. Propter ædem Vulcani. I. P. 6. Hic vir clarissimus, qui propter te sedet L. Gellius. 2. de Nat. 110. Si propter sati sint. || Alias, propter.

P R O P T E R E A , idèo, idcirco, ex eo, ea re. pro Lig. 8. Atque hæc propterea de me dixi, vt mihi Tubero, cum de se eadem dicarem, ignosceret.

P R O P T E R E A quod, propterea quia, ideo quod, ex eo quod, propter hanc causam quod, ob eam rem quod, ea re, propter hæc dubitationem quod, &c. pro S. R. 111. Mandato iudicium est constitutum, non minus turpe quam furti, propterea quod quibus in rebus, &c. 9. Fa. 18. Cum eisem otiosus in Tusculano, propterea quod discipulos obuiam miseram, &c. 4. Ac. 33. Si notionem veri & falsi, propterea quod ea non possunt internosci, nullam habemus. 4. Fam. 5. Et si genus hoc consolationis acerbum est, propterea quia per quos, &c.

P R O P V D I V M , res pudenda, is à quo pudor & pudicitia procul dissi- Sic enim Romani dicebant, cum maledicto nudore alicuius turpu- dinem volebant, quasi porrò pudendum. 1. 4. A. 8. Propodium illud & portentum. Lege, ANTONIVS.

P R O P V G N A C U L V M , locus munitus, unde pugnari posset. 5. V. 186. Classis pulcherrima Siciliæ propugnaculum, præsidium prouinciaz. I.P. 9. Lex Ælia & Eusia propugnaculum murique træ- quillitatis. 7. V. 88. Nauis constrata & ita magna, vt propugna- culo cæteris posset esse. pro Fo. 3. 1. Est in prouincia Gallia Nar- bo Martius, specula populi Ro. ac propugnaculum istis ipsi na- tionibus oppositum & obiectum. pro Pomp. 32. Propugnaculum imperij sociorum fortunas defendere. 1. 4. Fa. 18. Domus propu- gnacula & præsidium habet. 5. V. 40. Si prius illud propu- gnaculum, quo contra omnes meos impetus vñrum se putat, ex defensione eius deiecerit. * Oeon. 1. Vt ex hac eadem loci- tate mortalibus adiutoria senectutis, nec minus propugnacu- la præparentur.

¶ Syntaxis.

Syntaxis. Clāssi propugnaculum insula. Lex propugnaculum & murus. Deicere ex defensione propugnaculum.
PROPVGNANDVS. pro Rabir. 30. Testor me pto illorū fama,
 gloria, memoria, propugnandum putare.
PROPVGNANS. i. Offic. 62. Fortitudo est virtus, propugnans
 pro equitate.

PROPVGNATIO, defensio. 5. Fa. 8. Suscepīque mihi perpetuum
 propugnationem pro omnibus ornamentiis tuis. pro Sest. 3. Ne
 mea propugnatio ei defuisse videatur. 1. Fam. 7. & 9. Nōstra pro
 pugnatio ac defensio salutis tuae.

ADIVNC T. Perpetua, 5. Fam.

PROPVGNATOR, defensor. 7. V. 85. Classis infirma propter di-
 milionem propugnatorum & remigum. 1. de Or. 244. Mutius
 paterni iuris defensor, & quasi patrimonii propugnator sui
 Postq. in Sen. 37. pro Mil. 16. Propugnator Senatus.

ADIVNC T. Acerimus, pro Dom. Acerimus libertatis communis,
 11. Fam. Leuiores, timidiiores Reip. pro Sest. Sudiosissimi, 4. V.

PROPVGNO, pugno. (oppugno). Antequām. 11. Pro innocentibus
 propugnare. (nocentes oppugnare). 11. Fam. 16. Acerimē propu-
 gnare pro salute alicuius. 5. Tufcu. 79. Bestiae pro suo partu ita
 propugnant, vt, &c.

PROPVLSATI O, depulsio. pro Syl. 2. Cum hnius periculi propul-
 satione, coniungam defensionem officij moi.

PROPYL SO, repello, arceo, depello, propello. pro S. R. 7. Periculum
 quod in omnes intenditur, propulsare. 2. de Iuu. 66. Propulsare
 iniuriam à se. Anteq. 1. Propulsare & propellere impetum inimi-
 corum. 1. Off. 23. Propulsare iniuriam ab aliquo. ibidem. Inferre
 iniuriam alicui. 4. de Fin. 69. Propulsare frigus & famem.

PROPVLSOR. 5. A. 9. Sic ab ingleSSIONE fori populum propul-
 sari videres.

PROPE L E V M, veſtibulum. 2. Off. 60. Pericles tantam pecuniam
 in preclara illa propylea coniecit.

**PROQVAESTOR, vel PROQVAE STOR E, qui cum autoritate
 quaestoria mittitur aliquò.** 2. V. 11. Cum eum, cui legatus &
 proquestore fuissest, prodidit. 3. 41. Nam à Dolabella statim pro-
 questore iussus est esse. 15. Fa. 14. M. T. C. C. Cassio proquaest.
 Codex Aldinus vetustior ita habet. C. Cassio proquaestori. 4. Acad.
 11. Cum Alexandriæ proquaestore essem. 84. Sed & proquaestore
 aliquot annos, &c.

PROR A, prior, anterior e nauis pars. 3. de Orato. 178. In nauigio la-
 tera, carinæ, prora, puppis in Arat. A prora ad malum, a malo
 ad puppim.

(Translatione, consilium. 16. Fam. 24. Mihi prora & puppis, vt in
 prouerbio Græcorum est, fuit à me tui dimittendi, vt rationes
 nostras explicares.

PRORIPIO, subdueo. de Ar. 2. Ille æstuans se è curia repente
 proripiuit. 2. de Fi. 73. Quæ libido non se se proripiet ac proripiet.

PRORIPOR. 7.V. 160. Iubet hominem proripi, vehementissi-
 meque velberari.

PROROGATIO, prolatio. pro Mur. 47. Prorogationē legi Mani-
 liae agitati. 13. At. 4. 1. Utar prorogatione vnius diei.

PROROGATVS. 1. Qu. Fr. 1. 4. Quod si tibi bellum admini-
 stanti protogatum imperium viderem, intelligerem, etiam for-
 tunæ potestatem in nos prorogatam.

PROROGO, differo, profero, propago. 12. A. 13. Differre bellum, ne-
 solūm prorogare, sed etiam concedere victoriam. 2. 74. Cæsar
 paucos tibi ad soluendum propter inopiam tuam prorogauit
 dies. Ibidem. 109. Numerum annorum prouincis protogauit.

13. At. 34. Ipse enim adsum, nisi quid tu prorogas.
PROROGOR, producō, proforo. 2. A. 24. Neque quinqueannij im-
 perium Cæsari prorogaretur. 3. V. 98. Impetrat à Senatu, vt dies
 libi prorogaretur. 5. At. 11. Né prouincia nobis prorogetur, per
 fortunas dum ades, prouide. 2. Fa. 7. Rogo, atque oro te, ne pa-
 riatis mihi quicquam ad hanc prouinciale molestatam tem-
 poris prorogari. 3. 10. Illud pugna atque emitere, ne quid nobis
 temporis prorogetur. Illud probè ne patetur, quantum esset
 in ipso, prorogari nobis prouincias.

**PRORSVS, penitus, planè, omnino, funditus, radicatus, in totum, vi-
 tique usque quaque, omni ex parte, vndeque, sine villa vediōne.** (in-
 la ex parte. 3. de Na. 21. Si autem id dicas, mundo nihil esse sapie-
 tius. nullus modo prorofus assentior. 13. At. 43. Prorsus non vide-
 ture esse dubium, quin, &c. 2. de Orat. 61. Verbum prorsus nullū
 intelligo. 1. Fa. 2. Prorsus eum libero omni suspicione cupidi-
 tanus. 4. 10. Neque solūm nobis, id est, tuis, sed prorofus omnibus.

1. Tusc. 64. Prorsus haec diuina sunt. 16. Attic. 15. De summa agi
 prorsus vehementer & severè volo. pro Syll. 54. Gladiatores
 empti sunt ad cedem &c. ita prorsus. 3. de Na. 77. Prorsus, &c. &c.

præstare &c. 16. At. 1. H. 5. lxx 1. satis esse affatim prorsus.
PRORVMO, erumpo. pro Mur. 85. Catilina prorumpet, qua mi-
 natur, in agros suburbanos repente aduolabit. pro S.R. 12. Hoc
 cogitare, iudices, è prorumpere hominum audaciam, vt hic

ante pedes vestros cædes futura sint.

PRORVPTVS, proiectus. pro S.R. 68. Prorupta audacia.

PROSAPIA, genus, stirps. de Vn. 35. Et corum, vt utamur veteri

verbo, prosapia, &c.

PROSCRIBO, publico, procriptionem facio, edico. || Hoc verbo signi-
 fierunt Latini, id quod rudes dicere solent. Inscrībere domum, esse ve-
 nalem, proclaimare, aut publicare, vt loquuntur, vendere, velle do-
 mum, &c. pro Dom. 44. Quaro enim quid sit aliud, proscribere
 velitis, iubeatis, vt M. Tullius in ciuitate ne sit. 2. Qu. Fr. 5. Ra-
 cilius tabulam proscripsit, se familiam Catonianam venditum
 pro Quin. 15. Auctionem in Gallia se facturum esse pro-
 scripti. Ibidem 51. Proscribere bona alterius. Ibidem 16. Eum
 non posse quæ proscripsisset, vendere. 3. Offic. 55. Ille quod non
 placebat, proscripsit: tu quo placebat, misisti. 16. Atti. 4. Itaq; se
 scriptum aiebat, vt venationem etiam, quæ postridie ludis Apollinaribus
 fututa est, proscriberent. 3. Off. 68. Si tu cum ædes
 proscribas, tabulam tanquam plagam ponas, domum propter
 vitia vendas, &c. 4. At. 2. Tu culanum proscripsi.

PROSCRIBOR. pro S.R. 16. Cum proscriberentur homines, at-
 que ex omni regione caperentur ij, qui aduersarij fuisse puta-
 bantur. 9. Attic. 2. Senatus enim Calend. velle se frequentem
 adesse, etiam Formis proscripti iussit. 77. Ut quid si vicitus eris,
 proscribasi si viciris, tamen seruas.

PROSCRIPTIO, damnatio, publicatio. pro S.R. 128. Opinor esse
 in lege, quam ad diem proscriptiones venditioneque fiant. pro
 Qu. 56. & 7.V. 152. Proscriptio bonorum. pro Flac. 74. Emptio-
 nes falsas, proscriptiones cum milierculis aperta circumscrip-
 tionē fecisti. pro S.R. 153. Cauete per deos immortales, ne no-
 ua & multo crudelior per vos proscriptio instaurata esse videa-
 tur: illam priorē quæ facta est in eos, qui arma capere potue-
 runt, tamen Senatus suscipere noluit. pro Sest. 65. Cum de capi-
 te ciuiis, & de bonis proscriptio ferretur. Postq. in Sen. 4. Cum
 caput meæ proscriptio recitaretur. de Prou. 45. Proscriptio
 capititis mei. Parad. 6. Proscriptiones locupletum. 11. Atti. 6. Non
 nominatim sed generatim proscriptio est informata.

ADIVNC C. Acerbissima, mediocris, pro Client. Irritæ, præclaræ, pro
 Fl. Mer. 9. Attic. Noua, 7. Ver. Noua & multo crudelior, pro S.R.

SYNTAXIS. Ferre proscriptio de bonis & capitibus ciuiis. Ge-
 neratim, non nominatim informata proscriptio.

PROSCRIPTVRIO, proscribere cupio. 9. Att. 12. Syllaturit ani-
 mus eius, & proscripturit. || 3. cont. Rull. 14.

PROSCRIPTVS, publicatus, neci addictus ciuiis, venalis decretus.
 3. con. Rull. 15. Possessiones venales ac proscriptas hac lege vi-
 deo. 12. Att. 48. Horri quam in diem proscripti sint, velim ad me
 scribas. 3. V. 141. Iste locare incipit non proscripta neque edicta
 die. 16. At. 16. Throtium agrum proscriptum videmus. 3. V. 123.
 Lex Cornelja proscriptum iuuare vetat.

PROSELENVS, ante Lunam natus, Luna prior. pro M. Fundan.
 Arcades se Proselenos esse asseuerant.

PROSEMINTVS, procreatus. 3. de Orat. 58. Nam cum essent
 plures orti ferè à Socrate, prosemintæ sunt quasi familiae dis-
 sentientes inter se.

PROSEMINTO, procreo. Hortens. Solertia eam, quæ posset vel
 in regulis proseminate ostreas.

PROSEQUEOR, sequor, insequo, subsequor. 2. Qu. Fr. 12. Publicani
 Domitium cum equis prosecuti sunt. 4. A. 6. Legio quarta C.
 Cæsaris exercitum prosecuta est. 13. Fam. 6. Cum te prosequeret palu-
 datum. 3. 10. Cum te Putolis prosequeret. pro Qu. 99. Ut cum
 bona existimat vsque ad rogum prosequatur. de Cl. 137. Pro-
 sequi atque imitari antiquitatem. 15. Fam. 21. Reliquum est, vt
 tuam professionem amore prosequar, redditum spe expectem.
 pro Planc. 73. Is me in discessu meo non in lacrymis solum
 suis, sed animo, corpore, copiis prosecutus est. de Cl. 4. Opportu-
 nitatem vero mortis illius benevolentia potius quam miseri-
 cordia prosequamur.

PRONO, onero, cumulo. 2. de L. 61. Prosequi laudes clarorum viro-
 rum ad cantus & ad tibicinem. 4. A. 3. Laudo vos, Quirites, cum
 gratissimis animis prosequimini nomen, clarissimi adolescenti-
 sis. 10. 8. Populus Roman. maximo clamore & plausu Bruti
 memoriam prosequebatur. 15. Fam. 10. Prosequi aliquem om-
 nibus officiis. 6. 16. Qui paternam amicitiam nullis officiis
 prosecuti sunt.

PROTRACTO, pro S.R. 83. Et id non prosequar lōgiū, quæ mea
 fides postulabit. 1. ad Her. 15. Ne ab ultimo repetamus, ne longius
 prosequamur. 1. de Orat. 98. Dat nobis hanc veniam, vt ea
 quæ sentitis de omni genere dicendi, subtiliter prosequamini.
 16. At. 11. Eum locum Posidonus prosecutus est. Part. 14. Ac-
 culator rerum ordinem prosequitur. 3. de Orator. 186. Ne hac
 difficultiora ad prosequendum esse videantur.

COMITOR. 2. Att. 7. Spes quæ nos proficiscentes prosequebatur.
 pro Planc. 26. Minturnenses C. Marium linquētem eam terram
 quam seruauerat, lacrymis votisque prosecuti sunt. 2. A. 33.
 Quæ tam ingratæ literæ reperientur, quæ non eorum gloriam
 immortalitatis memoria prosequantur. 15. Fa. 17. Mirabilis cū
 benevolentia proseruata est. 14. A. 30. Alicuius virtutem gra-
 ta memoria prosequi. de Ar. 52. Effrenatos eius futores plau-
 etiam

etiam suo prosequebantur. 13. Fa. 62. Deinde impudentia prosequor, sed idem sarciam de Amic. 23. Quocirca & mortui vivunt, tantus eos honor, memoria, desiderium prosequitur amicorum.

¶ *Rerum 2. de Orat. 64. Genus orationis fusum atque tractum prosequendum est.*

¶ *Insector, virgo. 4. Verf. 73. Prosequi aliquem verbis vchenioribus.*

† A D V E R B . Longius, pro S.R.

P R O S E R P I N A , Libera. 6. V. 106. ibidem, & 2. de Nat. 66. de raptu eius.

P R O S I L I O , exilio prorumpo pro Cael. 62. Ut serui repente profiliunt, hominemque comprehendenter. Ibidem 65. Profilire. pro Cael. 63. Deinde temere profiliunt. Ibid. 64. Quos tu temere profiliuisse dicis.

† A D V E R B . Temere, pro Cael.

P R O S P E C T O , proficio, specto. 7. V. 43. Que nauis prospectare iam exilium videtur. * pro C. Cor. 1. Prospectat videlicet Cominius quid agatur.

P R O S P E C T U S , locus editus & apertus ad prospectendum, specula. pro Dom. 116. Porticus in Palatio pulcherrimo prospectu. 12. At. 10. Prospectus maris. 14. 13. Quæreris, utrum magis tumulis prospectuque, an ambulatione delecteris.

¶ *Conspicetus. 3. V. 122. Producere aliquem in prospectum populi. 4. Acad. 80. O præclarum prospectum.*

† A D I V N C . Præclarus, 4. Ac. Pulcherrimus, pro Dom.

P R O S P E R , secundus, felix, ad voluntatem nostram fluens.) (aduersus, in:modus. 2. Off. 19. Cum prospero flatu fortuna vitimur Postquam ad Quir. 2. Prospera, aquabilis, perpetuaque fortuna secundo vitæ sine villa occasione cursu. 3. de Nat. 89. Ad prosperam aduersam fortunam qualis sis nihil intereat. de Cl. 12. Posteaque prosperas res deinceps multæ consecutæ sunt. 9. Att. 6. Ego enim non iam id ago, ut prospers exitus consequar, &c. P R O S P E R E , feliciter. 12. Fam. 9. Omnia, ut spero, prosperè procedent. 3. 12. Ego vero velim mihi Tulliaeque meæ prosperè euenire ea, quæ me inscience facta sunt à meis. 2. de N. 167. Magnis viris prosperè eueniunt semper omnes res. de Clar. 243. pro Mur. 1. & 5. Tusc. 53. Quin. Attrius omni iam fortuna prosperè functus

P R O S P E R I T A S , res secunda, commoditas.) (afflita fortuna. 2. de Fin. 19. Aristoteles virtutis vsum cum vita perfecta prospexitate coniunxit. 3. de Nat. 86. Commoditatem prospexitatemq; vitaæ à diis habemus, virtutem Deo acceptam nemo refert. Ibid. 88. Improborum prospexitates secundæque res redargunt vim deorum. * Frag. epist. Honestarum rerum prospexitas.

¶ *Syntaxis. Prospexit, aquabilis, perpetuaque fortuna. Omnipotenta prospexit fungit. Commoditas, prospexitaque vita. Improborum prospexitates & secunda res.*

P R O S P I C I E N D U S , comparandas. pro Syll. 55. Sed tamen munere seruili obtulit se ad ferramenta prospicienda.

P R O S P I C I E N S , pronoscens. 2. Fam. 8. Sed ut ab homine longè in posterum prospicienda futura expecto. pro Mur. 59. Sapiens, ac multum in posterum prospiciens vir.

P R O S P I C I O , prævideo, præventio. 4. Fam. 3. Multo enim antè, tanquam ex aliqua specula, prospexi tempestatem futuram. de Am. 40. Longè prospicere futuros casus. pro Dom. 11. Prospicere aliquid conjectura. 2. V. 52. Prospicere infidias. 2. Offi. 33. Prospicere futura. 6. Fa. 6. Ut spero, vel potius ut prospicio. pro Qu. 35. Iam antè animo prospicere aliquid. pro Cael. 20. Prospicere aliquid animo. pro Clu. 34. Magnum longè animo prospexisse morientem. 7. Fa. 20. Quem tamen si excideris, multum prospexeris. de Ar. 4. Tum, inquam, tum vidi, & multò antè prospexi, quanta tempestas excaretur, quanta impenderet procella reipub pro Dom. 69. sed prospexit, ne qua in vos aliquando inuidia redundaret. 10. At. 4. Eaque ipsa tempestate eversam esse rempub. quam 14. annis antè prospexerim.

‡ 3. Tusc. 2. Intueri & prospicere naturam. alias perspicere.

¶ *Consulo, prouideo. 3. V. 153. Consulere filii ac prospicere debemus. Ibid. 22. Vos quod ad famam vestram pertinet, prospicie atque consulite. 4. C. 3. Quare, P.C. consulite vobis, prospicie patriæ, &c. pro Clu. 152. Prospicere id quod prouidendum est. 3. Fa. 2. Rogo te, ut prospicias & consulas rationibus meis. de Ar. 56. Sed tamen huic malo populus Romanus prospexit. 5. V. 127. Si sociis fidelissimi prospicere non laboratis. Ibid. In reliquum tempus ait se vestigalibus prospexisse. Ibid. 128. Vestigalibus prospicio in decumis & in re frumentaria.*

† A D V E R B . Aequi liberis, Ante, antè, animo. pro Quint. In posterum, pro Mur. Longe animo, pro Client. Longè casus reipub. de Amic. Longè in posterum, 2. Fam. Multum, 7. Fam.

¶ *Syntaxis. Ad arma prospicenda, Longè in posterum prospicere. Sapientis ac multum in posterum prospiciens. Ad famam prospice atque consule: & fame Prospicere id, quod prouidendum.*

P R O S T E R N O , abiicio, affligo, profligo, ad casum do, perdo, obtero, pernicio. pro Cl. 70. Præcipitatem igitur impellamus, & perdi-

tum prosternamus. Parad. : Abijcere & posternere le. 5. Fam. 9. Prosternere atque obtere obtræctationes malevolorum, pro Pl. 50. Prosternere se, & supplicare alicui, pro Cl. 15. Miserere perfregit ac prostravit omnia cupiditate ac furore. A. 43. Ille se ad pedes meos prostravit lacrymans. 14. P. 27. Hircius hostes prostravit, fudit, occidit.

P R O S T R A T U S , profligatus, afflitus, abiectus, perculsus, perditus. 2. de Or. 11. Afflita & prostrata virtus, maximè luctuosa est, ad Oct. Afflictam & prostratam rempub. extulisti. pro Lig. 13. Prostratus ad pedes, &c. 2. C. 2 Quando tandem illum microfæ & proflatum esse & profligatum putatis? iacet ille nunc prostratus, & perculsum se, atque abiectum esse sentit.

P R O S V M , proficio, virilitatem vel fructum affer, emolumentum facio, consulo, orno. 2. Offi. 36. Qui nec sibi, nec alteri profundit, ut dicitur. 1. de Orat. 122. pudor, qui non modò non obsecet eius orationi, sed etiam probitatis commendatione prodesse. 2. Fam. 17. Sin à me est alienior, nihil tibi literæ meæ proderunt. 7. 13. Mecu, ne attificium tuum tibi parum profit.

† A D V E R B . Admodum pro Mur. Multum, 7. Ver. Multum facetus, 2. de alio, 8. Attic.

P R O T E C T U S , pro Planc. 73. Aliquem protectum in acie hostiū manibus eripi. 13. A. 6. Sapientia cautoribus vultur conflixi, in posterum prouidet, est omni ratione protectior.

P R O T E G O , defendo. 4. Tuscl. 49. Cum Africanus in acie M. Hannibalem scuto protexit, pro Syll. 50. Ego iacentem & spoliatum defendo & protego.

P R O T E N D O , prorogo. 10. Fam. 26. Comitia tamen quando ex his pendes, quantum facere possumus, ita Ianuar. mensem protendimus.

P R O T E N D O R , Ibid. 32. Nec periculorum metu, quæ victoribus illis protendebantur, exercitum diminuere volui. alio, portentebantur.

P R O T E R E N D U S , conculcandus. pro Fl. 53. Illi istum semper domi proterendum esse & conculcandum putauerunt.

P R O T E R O R . 4. ad Her. 67. Proteri & conculcari.

P R O T E R V I T A S , petulantia. pro Cael. 29. De proteruitate, de sumtibus, immania oratio est.

P R O T E R V I T A S , petulans. 1. de Fin. 6. 1. Alij audaces & proterui, pro Cael. 3. 8. & 5. de Fin. 5. Si vidua liberè, proterua petulante uiueret, ibid. Edictum proteruum.

P R O T I N V S , statim. 1. de Inu. 20. Principium est oratio perspicue & protinus percivens auditorem attentum. 1. de Diu. 49. Tum ei Deus præcepit, ut pergeret protinus: quid retro fieret, ne laboraret. 11. Att. 2. 4. Illum arbitrantur protinus Parris in Siciliam. 1. Qu. Fr. 3. Rogo te ut Roman protinus pergas. 3. 8. Cæsar is ne tabellarius, ut is à te protinus mittat. &c.

P R O T R A H O R , trahor. 1. A. 22. Quis reum damnare audeat? ut ipse ad operas mercenarias statim protrahatur?

P R O T R V D O , propello, impello, de Fat. 43. Qui protrus cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autem non dedit.

P R O V E C T U S , natu grandior. 1. Tus. 9. 4. Ex his igitur bestiolis hora octaua que mortua est, prouecta ætate mortua est: que retro occidente sole, decrepita. de Cl. 12. 9. C. Licinius istud temporibus feret, sed longè ætate prouectus, habitus est sicut luculentus patronus. 2. de Diu. 5. Qui iam ætate prouecti in nostris libris acquiescent. de Sen. 10. Non admodum grandis natu, sed tamen ætate prouectior.

¶ *Progressus. 3. de Finib. 74. Sentio me esse longius prouectum, quam proposita ratio postularet. de Sen. 27. Quorum usque ad extremum spiritum prouecta est prudentia. de Am. 34. Si longius in amicitiam prouecti essent, si amorem ad adolescentiam perduxissent. 1. A. 7. Nec ita multum prouectus sum.*

† A D V E R B . Longius ætate, de Clat. Multum, nec ita multum, 1. Phil. Paulum, 7. Ver.

¶ *Syntaxis. Ætate prouectus. Longe ætate prouectus. Longius prouectus quam proposita ratio postulat. In amicitiam perpaci longius prouecti sunt.*

P R O V E H O , produco, promoueo. 4. Tuscl. 41. In altumque prouehitur imprudens. 2. de Inu. 15. 4. Naus in portum prouehitur. 1. de Diu. 58. Cum tu equo aduectus ad quandam magni fluminis ripam prouectus subito in flumen delapsus es. 7. V. 86. Posteaquam paulum prouecta classis est. pro Qu. R. 3. 1. Paulus longius oratio mea prouecta est. pro Dom. 32. Vestra in me attendete audiendo benignitas prouexit orationem meam. 2. Off. 19. Cum prospero flatu fortunæ vitimur, ad opratos exitus prouehimur. de Arusp. 43. Sulpitium longius quam voluit, popularis aura prouexit. pro Milon. 57. Milo vitam suam nunquam in periculum sine custodia prouehabat. 13. A. 24. Ecquod tua virtus prouexisset? ecquod genus.

P R O V E H O R , procedo. 8. A. 9. Atque etiam homines agrestes inani spe ad aquas usque Puteolanas prouehuntur.

¶ *Impellor. Brut. 15. Sed prouchor amore, non enim id propositum est huic epistolæ.*

† A D V E R B .

[†]A D V E R B . Longius, 3. de Finib. Paulò longius, pro Q.R.
P R O V E N I O , exorior, venio. de Sen. 20. Proueniebant Oratores
noui, stulti ex Naevio. de Fin. 47. Nec quid prouertum sit, pro-
vident.

P R O V E R B I U M , verbum, dictum, vel sententia, qua in ore omnium
fore versatur, aut versata quodam est. Hinc Adagium quoque appelle-
tur, quasi (ut Varro docet) circum agium, quia circumagatur per
omnium ora. Duo nostra memoria viri clarissimi Adagia colegerunt
& explicarunt, Erasmus ille Roterod. & Polydorus Vergilius Urbi-
nas, sed hic sacra porissimum, ille omnia delibauit. 3. V. 12. 1. Istius
iniquitas tum in ore vulgi & in communibus prouerbiis versa-
batur. 2. Offic. 33. Ex quo illud summum ius, summa iniuria, fa-
ctum est iam tritum sermone prouerbium. 5. de Fin. 3. Sed ve-
teris prouerbiis admonitus viuorum memini. de Sen. 32. Illud ve-
tus laudatumque prouerbium, quod monet, &c. 3. V. 53. Quod
est Græcis hominibus in prouerbio. 4. Tuf. 36. Illud ita pernul-
gatum est, vt iam prouerbi locum obtineat, Hominem frugi
omnia recte facere. Ora. 235. Sed vt in prouerbio est, Scopas
mihi videtur dissoluere. 3. Offi. 77. An verum est hoc contritum
vetustate prouerbium, Qui cum in tenebris mices? 10. Fam. 20.
Culpa enim illa, Bis ad eundem vulgari reprehensa prouerbio
est. 2. Offic. 55. Omnidem meminisse debemus id, quod à nostris
hominibus spissimè usurpatum est, iamque in prouerbi con-
futudinem venit, Largitionem fundum non habere. 2. de Fin.
10. Ut prouerbia nonnulla veriora sint, quam vestra dogmata:
vulgo enim dicitur, Iucundi aeti labores. 13. A. 27. Illud tamen
verum, quod in hoc Plancio prouerbi loco dici solet, Perire
non posse, nisi ei crura fracta essent: fracta sunt, & viuit. de Am.
87. Et acta agimus, quæ vetamur veteri prouerbio. 1. Offic. 51.
Græcorum prouerbio est, Amicorum omnia esse communia. 3.
77. Rustici, à quibus natum est id, quod iam tritum est vetusta-
te prouerbium, &c.

[†]A D I V N C T . Communia, 3. Verr. Contritum vetustate, 2. de Inu. Ve-
rum, veriora, verum & vetustate contritum, 2. de Fin. Vetus laudatum
que, de Sen. Vulgare, 3. de Nat.

Syntaxis. In ore vulgi atque in prouerbiis versari. Tritum sermone
prouerbium. Illis est in prouerbio. Contritum vetustate prouerbium,
& tritum. Id venit in prouerbi confutudinem.

P R O V I D E N D V S , prouescendus, consulendus. pro Cl. 1. 52. Prospic-
ce id quod prouidendum est. 2. de Diuin. 126. Si Deus ista vīa,
nobis prouidendi causa dat. pro Pomp. 29. Celeritas in confi-
cendo, consilium in prouidendo. 4. V. 28. Quæ de re vobis mag-
nitere prouidendum est. 11. A. 26. Est etiam de Brundusio pro-
videndum.

P r a c a u e n d u s . pro Mar. 21 Nunc venio ad atrocissimam suspi-
cionem tuam, quæ non tibi ipsi magis quam nobis omaibus
prouidea est.

[†]A D V E R B . Diligentissime, pro Pomp.

P R O V I D E N S , prouiciens. 3. A. 36. Nobis vigilantibus & multum
in posterum prouidentibus. Anteq. 9. Cum pax publice prouide-
ti eripiat.

P r a c a u e n s . 2. de Fin. 17. Quod quidem ego à principio ita me
male dixeram, hoc ipsum prouidens dialekticas captioves.

[†]A D V E R B . Longe, 2. de Leg.

P R O V I D E N S , prouidens, prudens. 7. V. 101. Obsignat signis ami-
corum prouidens homo. 6. Fam. 6. Homo valde acutus, & mul-
tum prouidens.

C Expeditus. 3. 1. Id enim mihi & ad breuitatem est aptius, & ad
reliquas res prouidentius.

P R O V I D E N T I A , cura, gubernatio, consilium, diuinum imperium,
administratio, regnum, iustitia, prudenter, numen. 2. de Inu. 160. Pro-
videntia est, per quam futurum aliquid videtur antequam eue-
nit. 2. de Nat. 58. Mens mundi prouidentia appellari recte po-
test. Græcè enim προνοία dicitur: hæc potissimum prouidet, &
in his maximè est occupata, primùm vt, &c. deinde vt, &c. 1. 18.
Anus fatidica Stoicorum προνοία, quam Latinè licet prouiden-
tiā dicere. 1. de Diu. 117. Esse deos, & corporū prouidentia
mundū administrari, eosdemque consulerē rebus humanis,
ne solum vniuersis, sed etiam singulis. 9. At. 18. Tu me cura tua
& prouidentia iuu. 3. de Nat. 92. Diuinam prouidentiam quo-
cunque se moueat, efficere posse quicquid velit. de Vniu. 8. Hūc
mundū esse diuinā prouidentiā constitutum. * de Nat. d. in
Frag. Eam materiam esse diuinā prouidentiā affectam. ibid. Isti
diuinā prouidentiā materiam præstō esse oportuit, non quam
ipso faceret, sed quam haberet paratam. pro Flac. 3.

[†]A D I V N C T . Diligens & solers, 2. de Nat. Diuinā, de Vniuers. Fidatrix,
& moderatrix, diuinā, 3. de Nat.

P R O V I D E N T I S S I M E . 3. de Nat. 95. Ratio sanctissimè & pro-
videntissimè confitura.

P R O V I D E O , proficito, consilio, medeoir. 3. V. 85. Quis non ex iniu-
ria, quæ tibi facta esset, libi prouideret? 6. Fam. 10. Vigilare, pro-
videre recipit. 4. Acad. 6. 1. Prouide etiam ne, &c. 9. Fa. 18. Actum
est de te, nisi prouides. 1. de Nat. 4. A deis hominum vita consuli-

ac prouideri, & prospici. Legē, P R O S P I C I O . 4. ad Her. 14. Ex
aliorum euentibus, rationibus suis prouidere. 1. Q. Fr. 124. Con-
sulere omnibus, mederi in comodis hominum, prouidere saluti.
Opitulor. pro Cæl. 22. Prouidere alicui contra aliquem.

P r a e v i d e o , p r e s e n t i o . 1. Attic. 1. Prouide aliquid conjectura. 1. de
Diu. 63. Animus separatus à corpore, meminit præteriorum,
præsentia cernit, futura prouidet. 2. cont. Rull. 90. Multum in
posteriorum prouidere. pro Mur. 4. Est boni consulis, non solum
videre quid agatur, verum etiam prouidere quid futurum.

Curo. 14. At. 21. Quod opus erit prouidea atque administres.
2. de Nat. 58. Prouidentia, quæ προνοία Græcè dicitur, hæc potis-
simū prouidet, & in his maximè est occupata, primū, vt, &c.
1. Famil. 2. Quæ vt quam rectissimè agantur, omni cura pro-
uidebo.

P r a c a u e o . pro Pl. 53. Prouidere antè, & præcauere. 10. Attic.
18. Cætera quæ consilio prouideri potuerunt, cauebantur. 11. 3.
Omnibus reb. cura & prouide, ne, &c. 7. V. 126. Iā socij ne spolia-
rentur, fide ac officiis prouiderunt. 6. Fa. 6. Quæ propterea prouide-
rim, prætereo. 4. 1. Multo antè prouidere aliquod malum. 2.
V. 43. Huic loco per deos immortales iudices consulite & pro-
uidete. 1. Qu. Fr. 1. 31. Antè occupatur animus ab iracudia, quam
prouidere ratio potuit, ne occuparetur. 4. C. 4. Circumspicite
omnes procellas, quæ impendunt, nisi prouideris. 2. de Diu. 15.
Medicus moribū ingraescentē ratione prouidet, insidias impe-
rator, tēpestates gubernator. 5. At. 11. Ne prouincia nobis proto-
getur, per fortunas dū ades, quicquid prouideri potest, prouide.

[†]A D V E R B . Antè, pro Sest. Diligenter, pro Pomp. Diligentissime, 1. d
Orat. Diuinat, pro Syll. Longissime, in posterum, 7. Phil. Magnoperè
pro Font. Multum, in posterum, 2. con. Rull. Publicē, Anteq. Sapienter,,
ad Quint. Frat. Vehementer, ad Qu. Fr.

P R O V I D E N S , prouidens, cautus, mulsum, in posterum prouidens, pro-
spiciens. 2. de Diu. 117. Afflatus ex terra mentem ita mouens, vt
eam prouidat rerum futurorum efficiat. 1. de Leg. 22. Homo
animal prouidum, sagax, &c. Part. 1. Orator prudēs & prouidus.
pro S.R. 117. Is parum cautus prouidusque est. 2. de Nat. 58. Na-
tura consultrix & prouida utilitatum omnium. Ibid. 128. Proui-
da solēsque natura.

Syntaxis. Prouidum facere rerū futurarum. Prouidum, sagax ani-
mal. Cautus, prouidus. Natura consultrix & prouida utilitatum.

P R O V I N C I A , propriè hoc nomine designantur regiones extra Ita-
liam bello deuictā atque subactā: quarum alii consulares, ad quas gu-
bernandas proconsules mittebantur: alia pratoria, ad quas prætores:
quod cùm fiebat, in prouincia formam redigi dicebantur. 1. V. 5. De-
fendo prouinciam Siciliam totam. 4. 2. Sicilia princeps se ad fidem
amicitiāq; populi Romani applicuit, & prima omnium
prouincia est appellata. pro Flac. 85. Cùm prouinciam Asiam
consulari imperio obtineret. Ibid. 12. L. Sylla omnes Asiae ciu-
itates proportione in prouincias descriptis. pro Font. 22. Prouin-
ciæ Gallia M. Fonteius præfuit. 13. Fam. 11. In prouincia Gal-
lia. 1. A. 19. C. Cæsar legem tulit, ne prætoria prouincia plus
quam annum, consulares plus quam biennium obtinerentur. de
Prou. 17. Vt prætores annuas prouincias habeant. pro Dom. 24.
Tu prouincias consulares, quas C. Gracchus constitui per Se-
natū decreta lege sanxit, lege Sempronia per Senatum decre-
tas rescidiſti. I.P. 50. & 2. At. 1. 5. Fam. 2. P. Lentulus prouinciam,
quam & autoritate Senatus & sorte habebat, interposita reli-
gione depositus. 2. Qu. Fr. 3. Referebatur de prouinciis Quæsto-
rum, & de ornandis prætoribus. de Prou. 17. Ex consulari prouin-
cia facere prætoriam. I. P. 38. Quas res gessisti in imperio,
exercitu, prouincia consulari? 15. Fam. 2. Bellum in prouinciam
Syriam illatum. pro Flac. 27. In eiusmodi regione atque prouin-
cia, quæ mari cincta esset. 1. Fa. 7. Ea est natura & regio prouin-
ciae tuae. Ibid. Cùm aliquantum ex prouincia atque ex impe-
rio laudis accesserit. 3. 2. Vides ex S.C. prouinciam esse haben-
dam. 3. A. 26. Qui omnino prouinciam neglexit: quam item mag-
no animo & cōstanti C. Cestius repudiauit. 2. 31. Cur prouin-
ciæ Cassio & Bruto datae? I.P. 5. Ego prouinciam Galliam Sena-
tus autoritate, exercitu & pecunia instructa & ornatam, quam
cum Antonio communicaui (forte committai rectius legeretur)
in concione deposui. de Prou. 29. Nihil est quod cum de prouin-
cia deuocent. pro P. Opp. Quos educere inuitos in prouin-
ciā nō potuit, eos inuitos retinere quis potuit: con. C. Anton.
Vt violaueris prouinciam.

C Translatione negotium, munus, onus, partes, opus, opera, pensum, la-
bor, officium, officij munus, vīa. 6. V. 51. Dare prouinciam vel nego-
tiū alicui. item. Illam sibi ab isto prouinciam datam. 1. de
Fin. 20. Hoc erit quasi prouincias atomis dare, quæ recte, quæ
oblique ferantur. pro Cæl. 63. Deinde qui eam prouinciam sus-
cepserint, vt in balneas contruderentur. pro Syl. 52. Is illam sibi
officioſam prouinciam depoposcit, vt prima luce consulem sa-
lutatum veniret.

[†]A D I V N C T . Aliena, illustris, urbana, 5. Verr. Anna, longa, 4. Fam.
Annua, noua, pacata per se & quieta, de Prou. Consul. Antiquissima,
fidelissima, & proxima, fruvalissima atque opportunissima, locuples,
ac referta. 7. Misera, perditaque, perdita & afflita, saluia, subur-

bana, 3. Ver. apta, explicatique, expeditissima, 3. Fa. Aquaria, in Vat. Citerior, 3. Phil. Clarissima, corruptior, ad Q. Frat. Consulares, infecta animis, inimicaque, pratoria, vniuersa, 1. Ph. Cuncta, finitima, paratissima, 10. Fa. Dignissima aliquo, 10. Phil. Egregia & ad consulatum apta, non tam gratiosa & illutris, quam negotiofa & molesta, tacita & quieta, pro Muran. Fidelis & amica alicuius, pro Font. Fidelissima, atque optima, 7. Phil. Frumentariae, 9. Attic. Grauissima, maxima, pro Flac. Infesta alicui, pacatissima, pro Lig. Legataria, 15. Attic. Lewis, atque inops, pro Quint. Libera a prædonibus, pro Pomp. Locuples & vetus, nuda, splendida, 6. Ver. Magna, Parad. Melior, rotæ, 6. Att. Officiosa, pro Syll. Ornata, 15. Fam. Plena laboris, periculi, detrimenti, 12. Famili. Propinquæ, finitima, rotæ, 2. Phil. Propinqua, fidelis, fructuosa, 4. Ver. Recens, subrurba, ac fidelis, plena optimorum socrorum, 7. Ver. Tribunitia, 2. Ver. Triumphantis, vberima, vctigalis, in Pis. Vbetior, 7. Fam. Vltima, 5. Att. Vniuersa, 1. Verr.

Syntaxis. Prouinciam obtinere consulari imperio, habere, depone-re, rescindere. Prouincia alicui data.

P R O V I C I A L I S. 2. Fa. 7. Rogo te ne patiaris mihi quicquam ad hanc prouinciam molestiam temporis prorogari. 1. Qu. Fr. 1. 17. In qua scientia præsternit prouincialis ratio expedita est. 4. C. 22. Prouincialia hospitia. Postquam in Sen. 34. Prouincialia ornamenta. pro Self. 7. Prouincialis abstinentia. ibid. 13. Prouincialis integritas. 1. Qu. Fr. 1. 34. Prouincialis vel urbana administratio. 5. Fa. 19. Prouinciale officium. 6. At. 2. Prouinciales aditus. 1. Qu. Fr. 1. 1. Viri prouinciales. 2. At. 1. Negotia prouinciales. 15. Fa. 20. Prouinciales amici.

P R O V I S I O , remedium, cautio. de Am. 80. Omnipotens horum vi-tiorum atque incommodorum summa cautio est, atque una prouisio, ne nimis citè diligere incipiamus.

P r e s e n t i o . 3. Tusc. 3. 0. Multum potest prouisio animi & præpa-ratio ad minuendum dolorem. Orat. 189. Vitium longa animi prouisione fugiendum. Part. 69. Prouisio posteri temporis. 2. de Diu. 9. Quæ prouisione aut commotione mentis sentimus.

T A D I V N C . Longa, Orat.

P R O V I S U S . antè prouisus. Part. 5. Cui viuendi via considerata at-que prouisa est. 3. Tuf. 3. 1. Cur fierent prouisa leuiora? 1. de Leg. 37. Quocirca vereor committere, vt non bone prouisa & diligen-ter explorata principia ponantur. Tuf. 32. Siue illa antè prouisa expectata sint, siue inquietauerint. ibid. 52. Cum videatur præcaverti potuisse, si prouisum esset. 1. Fa. 4. Si quæ conabuntur agere, satis prouisum est. 3. 2. Si rationibus meis à te prouisum esse intellexero. 1. C. 26. Mihi vel vrbi satis esse præsidij, con-sultum & prouisum est. 8. At. 3. Et vt esset à me (tute scis) multò antè prouisum. 7. 14. Sanè multum in eo reipublica prouisum est. 2. 1. A me ita præcautum & prouisum est. 2. contra Rull. 10. Quæ timebatis ea ne acciderent, consilio meo ac ratione prouisa sunt. 15. At. 6. Præsidia sunt in multis annos prouisa.

T A D I V N C . Bene, de Leg. Fortuitò nihil, optimè, 3. de Nat. Pruden-ter, de Amic.

P R O V O C A T I O , auxilium. 2. de Orat. 199. Prouocatio patrona illi ciuitatis ac vindex libertatis populo Romano dari sine no-bilium dissensiōne non potuit. 1. A. 2. 3. Quibus cum prouocatio datur, nonne acta Cæsarlis refinduntur? 2. contra Rull. 33. Orbis terrarum cognitionem sine consilio, poenam sine prouocatione, animaduersionem sine auxilio dari cuiquam. 3. de Leg. 6. Ad populum prouocatio esto. ibid. Militia ab eo qui impe-rabit, prouocatio ne esto. ibid. 18. Quid turpius, quam sine prouocatione senator? quam legatus sine mandatis.

T A D I V N C . Patrona ciuitatis, ac vindex libertatis, 2. de Orat.

P R O V O C A T O R . pro Self. 134.

P R O V O C A T U S . 1. Fa. 7. Qui mecum sape non solū à me pro-vo-catus, sed etiam sua sponte de te communicare solet. 14. At. 14. Amore beneficio tuo prouocatus. 1. Off. 48. Quidnam be-neficio prouocati facere debemus. 1. de Fin. 8. Quanquam à te ipso id quidem facio prouocatus gratissimo mihi libro.

T A D I V R B . Vehementer, pro Planc.

P R O V O C O , laceſſo, tento, voco. 7. Fa. 3. Ego enim respondere facilius possum quam prouocare. 4. Tuf. 48. Prouocare aliquem ad pugnam. 1. Fa. 9. Si aliquando illa dicet, Phædriam intromittamus comediatum: tu, Pamphilam cantatum prouocemus, pro Pomp. 14. Prouocari iniurias alicuius. 1. de Or. 32. Prouocare aliquem. 1. A. 1. Lex, vt de maiestate damnati ad populum prouo-cent, si velint. 6. At. 1. Quam recte decretum sit, tu iudicabis: ne ad Catonem quidem prouocabo. * Frag. ep. In quo tua me prouocauit oratio.

P R O V O C O R . Br. 16. Prouocari in integrum. aliter, reuocari. & ep. 4. Respondere in amore eis, à quib. prouocere.

P R O V T , ut, perinde ut. 11. At. 6. Tuas literas, prout res postulat, expecto. 4. V. 83. Prout Thermitani hominis facultates ferebāt. 5. A. 46. Prout haberi lege licet, si anno superiore. Quæstor fuisset.

P R O X I M E , nuperrimè, postremè, paulò antè, maximè, in proximo. 11. At. 10. Literæ, quas proximè ad te dedi. 1. de Nat. 37. Is quem proximè nominaui. 5. Fa. 2. Aduentus tuus, cum proximè Ro-mam venisti. ibid. 15. Literæ, quas à te proximè accepi. Part. 137.

Quæ paulò antè & quæ proximè diximus. 7. Fa. 3. Illud tempus, quo proximè fuimus vna. 8. At. 3. Hæc scripsi sedationi animo, quæ proximè scripsit. 6. Fa. 10. Itaque Posthumo, & sapi-fimè Attico nostro, proximè Teudæ totum me patesci. 3. de Nat. 54. Musæ codem numero quo proximè superiores.

¶ Maximè de Cl. 109. Eiq; proxime adiunctus Drusus fuit.

¶ Valde, propè. 11. Fa. 21. Ego huic tuæ virtuti proximè accedo. Ora. 198. Id ad numeros proximè accedit. 4. V. 7. Siculi ad no-stram disciplinam proximè accedunt. 3. de Finib. 52. Qorum ordo proximè accedit, vt sit secundus ad regium principatum. 10. A. 26. Brutus operam det, vt cum suis copiis quæ proximè esse. 6. 5. Nihil est necesse, quam proxime Italia sit. 3. At. 13. Nihil est necesse, quam proxime Italia sit. 6. 5. Habere exercitum quæ proximè hostem. * in L. Piso.

¶ Proximè Pompeium sedebam. || pro Rab. 5. Proximè accedere.

¶ Subinde, postea. 2. Offic. 11. Proximè autem & secundum deos homines hominibus maximè vtiles esse possunt. 12. Fa. 13. Proximè hos chari, qui studiorum tuorum sunt æmuli, pro Client. 84. Sapientissimus est, cui quod opus sit ipsi veniat in mente: proximè accedit, qui alterius bene inuenitis obtemperat.

¶ Fermè. 9. Fa. 13. Non possum non proximè atq; ille, aut etiam

æquè labore. 2. de Nat. 61. Proximè, &c. ante, &c. pro Rab. 33.

Si ita fecissem, me scilicet maximè, sed proximè illum quo-que fefelissem.

¶ Syntaxis. Aduentus tuus, cum proximè Romanam venisti. Paulus an-tè & proximè. Tempus, quo proximè dixi, fuimus. Virtute proximè accedens. Ad numerum proximè accedens. Proximè atque tu in la-bore, vel etiam æquè.

P R O X I M O , proximus sum. 2. de Nat. 112.

Capiti autem equi proximat aquarij dextra. Poëta.
id est, vt in Arato.

Huic ceruix dextra mulcetur aquari.

P R O X I M O , aduerb. proximè. 4. At. 16. Ab Qu. Fr. accepiliteras datas à litoribus Britanniae, proximò ad Cal. Octobr.

P R O X I M S , temporis vi pralapsi. pro Pomp. 58. Qui anno pro-ximo legati fuerunt. de Cl. 41. Hunc proximo seculo Themistocles infecutus est. 1. de Fin. 54. Proximo anno. de Amic. 7. Eo-que magis, quod his proximis Nonis tu non affuisti. 1. Fam. 9. Gabinius, quem proximis superioribus diebus acerimè oppugnasse, &c. 1. C. 1. Quid proxima, quid superiore nocte egeris. Loci ratione. 4. Acad. 106. Mare diffimile est proximo ei conti-nenti. 2. de Nat. 54. Huic proximum inferiorem orbem tenet. 1. At. 11. Proximus Pompeo sedebam. 16. Fam. 21. Ego huic lo-cum in proximo conduxi.

Dignitate, gradu, honore, meritis, studio. pro Dom. 74. Proxi-mus est huic dignitati ordo equester. pro Client. 152. Eques senatori dignitate proximus. 5. de Fin. 14. Proximus grauitate. de Cl. 173. Dubius igitur summis Philippus proximus accede-bat, sed longo interuallo tamen proximus. 10. Fa. 3. Laudem Planci proximan consecutus es. 1. At. 16. Amore tibi nos pro-ximi sumus de Cl. 220. Proximum optimis numerari. Ibid. 36. Huic Hiperides proximus fuit. 1. Offic. 109. Callicardites, qui praefectus classis proximus post Lysandrum fuit. de Sen. 42. Tunc hic fratre suo censore qui proximus ante me fuerat, elapsus est. ad Oœ. Qui proximus in illam æternam domum dis-cesserit. 1. Off. 120. Ad hanrationem maximam vim natura ha-bet, fortuna proximam. ad Brut. epist. prid. in 1. Lepidus secun-dum fratrem affines habet, quos odit proximos. 1. At. 1. Obser-vat L. Domitium maximè, me habet proximum, 1. de Inu. 173. Summa necessitudo honestatis, huic proxima incoluntatis, terria & leuissima commoditatibus. de Amic. 72. Si quam pra-stantiam consecuti sunt, impertinat eam suis, communicentq; cum proximis. 7. V. 164. Cum hæc omnia tuis proximis plana fecero. 1. Off. 44. In iurius in proximos, id est, in propinquos seu affines. 1. At. 1. Me habet proximum. 2. 6. Proxima est illi munici-pio hæc Antiatum ciuitas. 1. Qu. Fr. 4. Intimus, proximus, fa-miliarissimus quisque sibi pertinet. 2. de Leg. 40. Id habendum est Deo proximum, quod est optimum. 2. de Inu. 144. Tyranno occiso, quinque eius proximos cognitione, magistratus necato.

¶ Sequens. 10. Fa. 26. Scilicet id agitur, vtrum hac petitione, an proxima prætor fias. 4. Tuf. 64. Primo & proximo die. pro Mil. 24. Clodius reliquit annū suum, seseque in proximum traxit.

¶ Ultimus. 11. At. 11. Ego tuis proximis, quas tamen iam pridem accepi, nihil habeo quod rescribam.

¶ Precedens. Or. 217. Proximus à postremo.

¶ Expeditus. 2. Offi. 43. Socrates hanc viam ad gloriam proxi-mam, & quasi compendiarum dicebat esse, si quis. &c.

P R U D E N S , prudentia prædictus, sapiens, multarum rerum peritus, magni consilij vir. Ora. 18. Vir natura peracutus & prudens. 1. de Ora. 38. Homo prudens & grauis. Partit. 15. Orator prudens & prouidus. pro Client. 107. Quis P. Octauius ingenio pruden-tior, iure peritior. 1. de Orat. 36. Prudentium consilia. de Amic. 6. L. Acilius prudens esse in iure ciuili purabatur. de Cl. 118. Omnes fere Stoici prudentissimi in differendo. 1. de Diu. 111. Alij quos prudentes, id est, prouidentes possumus dicere.

Pro Sest. 16. Gnarus & prudens impudentium malorum. de Cl. 139. L. Torquatus elegans in dicendo, in exigitando admodum prudens. 10. Attic. 11. Ne te sciens prudensque eò dimittas, unde exitum vides nullum esse. 6. Fam. 6. Ut in fabulis Amphiarus, sic ego prudens & sciens ad pestem ante oculos positam sum profectus. pro Font. 33. Prudens ad consilia. 1. de Legib. 45. Quis prudentem, & ut ita dicam, cautum, non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet?

[†] ADIVNC. Satis superque de arusp.

PRUDENTER, sapienter, prouidentissime. 2. de Ora. 68. Ut hæc in causa prudenter possit intexere. de Amic. 6. Multa prudenter prouila.

[†] Syntaxis. Natura peracutus ac prudens. Prudens ac prouidus. In genio prudens. In ure prudens. Gnarus & prudens futuri. In exigitando prudens. Sciens prudensque facis.

PRUDENTIA, sapientia, intelligentia. (temeritas. 2. de Iu. 160. Prudentia est rerum bonarum & malarum, & utrariumque scientia. 3. de Nat. 38. Prudentia constat ex scientia rerum bonarum & malarum, & nec bonarum, nec malarum. 5. de Finib. 67. Prudentia in delectu bonorum & malarum cernitur. Ibid. 16. Ut medicina valetudinis, sic viuendi ars est prudentia. 1. Offic. 160. Cognitionem prudentiamque sequitur considerata actio. 3. ad Her. 3. Prudentia est calliditas, quæ ratione quadam potest delectum habere bonorum & malarum. ibidem. Itēm prudentia scientia cuiusdam artificij. ibidem. Prudentia multarum rerum memoria, & vñs complurium negotiorum. pro Sest. 86. Hoc sentire, prudentia est: facere fortitudinis. 1. de Diu. 24. Ratio atque prudentia reip. gerenda. 1. de Orat. 90. Exercitatio intelligenti prudentiam acuit. 1. Tusc. 14. Si nulla virtus prudentia vacat, prudentia hoc videt. 3. ad Her. 6. Quam is prudentiam appellat, inceptam & garrulam, & odiosam scientiam esse dicimus. 1. Offic. 153. Prudentia enim, quam Græci φρεδία dicunt, alias quandam intelligimus, quæ est rerum expetendarum fugiendarumque scientia. Or. 24. Semper oratorū eloquentiā moderatrix fuit auditorum prudentia, id est, auditorum cognitio. 2. de Diu. 11. Physicori est ista prudētia, id est, scientia vel cognitio. de Sen. 78. Memoria præteriorum, futurorum prudentia. 2. de Ora. 132. Perspicua sunt hæc quidem, & in vulgari prudentia sita. Part. 18. Prudentiam malitia imitatur. 1. de Or. 161. & 256. Prudentia iuris ciuilis. 6. Attic. 9. Adeo ego non perspexeram prudentiam literarum tuarum. 4. de Finib. 76. Omnibus artibus volumen attributam esse eam, quæ communis appellatur prudentia, quam omnes, qui cuique artificio præfunt, debent habere. Part. 29. Si neque prudentiam eius impedias cōfusione partium, i. intelligentiam. Ibid. 76. Prudentia in suis rebus, domesticis publicis, ciuilis appellatur. 8. Att. 19. Non enim pro tua prudentia debes illud solum animaduertere, quod in presentia, &c. 1. Offic. 114. Ne scenci plus quam nos videantur habere prudentia. Ibid. 142. Prudentia est scientia opportunitatis idoneorum ad agendum temporū. 2. Offic. 33. Si existimabimur adepti conjunctam cū iustitia prudentiam. 10. A. 12. Prudentia in iudicando. 3. Offic. 71. Prudentia est locata in delectu bonorum & malarum. de Sen. 10. Temeritas est florantis ætatis, prudentia senectutis. 1. de L. 60. Cū homo excuerit illā ingenij aciem ad bona deligenda, & reiencia contraria: quæ virtus ex prouidendo est appellata prudētia. de Cl. 23. Qui eloquentia verè dat operam, dat prudentia, qua ne maximis quidem in bellis æquo animo carere quisquam potest. *pro C. Cor. 1. Homo summa prudentia clarius. Ibid. Homo illorum & vita & prudentia longè diffimilis. Hortensi. Ex quo sapientia est appellata prudentia. ibid. Prudentia partes sunt memoria, intelligentia, prouidentia.

[†] ADIVNC. Ciuilis, 1. de Diu. Communis, 5. de Finibus. Domestica, & ciuilis, Part. Dulcis, 1. Tuf. Eximia, quædam naturalis, non præstans, sed prop̄ vulgaris & communis, 2. de Orat. Fidelis, 9. Fam. Valde grata alii, maior, 1. Offic. Grata, moderatrix eloquentiæ auditorum, vacua, Orat. Non indifferat, perspicua, 3. Offic. Mediocris, par, præstans, 4. Fam. Similis, 2. de Diu. Simillima rerum omnium, 1. de Orat. Singulans, 5. Phi. Summa, 2. Phil. Tanta, pro Cec. Vetus illa & excellens Græcorum, 3. de Or. Utiles, veraque, 2. Offic.

[†] Syntaxis. Ratio & prudentia Reip. gerenda. In vulgari prudentia sum, perspicuumq. Futuri prouidentia. Literarum prudentia.

PAVIN A. 2. de Nat. 26. Aquam conglaciare frigoribus, & niue pruinique concrescere. 2. C. 23. Pruinias ac niues perferre. de Som. 15. Quorum duos obriguissi pruina vides.

PATRANEVM, publica domus Athenis, in qua viri de republica beneremis publice alebat. ad cuius imitationem alterum erat in Sicilia, in urbe Acadina, ornatussum. 6. V. 119. & 1. de Orator. 232.

[†] ADIVNC. Ornatussum, 6. Ver.

PSALL O, fidibus cano, lyram pulso. 2. C. 23. Pueri lepidi ac delicati, qui cantare & psallere didicerunt. || alia, saltare.

PSALTERIVM, fides, lyra, sunt tamen quibus hic placeat psaltrius. quæ Græc. Ψάλτης, vel Ψάλτης, dicitur: id est, fiducie de Aruf. 44. Astrophio, ab psaltrio, &c.

PSALTERIA, mulier fidibus docta. pro Sest. 116. Qui in catu

mulerum pro psaltria adducitur. 3. Tusc. 45. Psaltriam adducamus. *in Clod. Quem incessus psaltriae decet.

PSEPHISM A, decretum. pro Flac. 17. Portixerunt manus, psephisma natura est. Ibid. 15. Sic sunt expressa ista præclara, quæ recitantur psephismata non sententiis, nec autoritatibus declarata, &c. Ibid. 75. Possem recitare psephisma Smyrnæorum, quod fecerunt in Castritium mortuum.

[†] ADIVNC. Præclara, pro Flac.

YODHOSIDEUS, quod falso Hezodo adscribitur. 1. At. 14. PSEVDOCATO, fictus Cato. Ibid. 11.

PSEVDOMASIPPVS 7. Fa. 23. Si enim Damasippus in sententia non manebit, aliquem Pseudodamasippum vel cum iactura reperiemus. id est, fictum Damasippum.

PSEVDOMENO S, mentis, fallax. 2. de Diu. 11. Quomodo autem mentientem dissoluas, quem pseudomenon vocant. Legē, SORITES. *Tunc Pseudomenon & Soritem, & totam Dialecticam, aut illudis, aut increpas?

PSEVDOPHILIPPS, falso vel fictus Philipps. 1. con. Rul. 89. PSEVDOTHYRVS, falsa ianua: alijs posticum vocant. Post red. in Sen. 13. Non ianua receptis, sed pseudothyro intromissis volvitur. 4. V. 50. Ea quemadmodum ad istum pseudothyrum postea revertatur, tabulis vobis & testibus indices planum faciam.

PSYCHOMANTIA. 1. de Diu. 133. Nec psychomantiam agnoscō. Legē, NEGROMANTIA.

PSYCHOMANTIVM, locus vaccinationum. 1. Tusc. 115.

PT E. 6. At. 7. Quo puer suapte piè sanè, me quidem hortante, matrem patri suo reconciliauit. 1. de Nat. 69. Suopte pondere defus ferri. 3. de Orat. 10. Crassus suapte interfectus manu. 2. 98. Suapte natura facere aliquid.

PTOLEMÆV S. 1. Fam. 7. Ptolemaeus redcat in regnum ita fore vt per te restituatur, quemadmodum homines religiosi Sybillę placere dixerunt. 4. At. 9. Puteolis magnus est rumor Ptolemaeu est in regno. 2. Offic. 82. Isque celeriter ad Ptolemaeum suum hospitem venit, qui tum regnabat, alter post Alexiadram conditam. 5. Tusc. 97. Nunquam videlicet sitiens biberat, nec esuriens Ptolemaeus ederat. pro C. Rab. 4. Pulsus interea regno Ptolemaeus dolosus consiliis, &c. Romā venit. pro Dom. 10. Qui cūm lega nefaria Ptolemaeu regē Cyprī, fratrem regis Alexandri, eodem iure regnante, causa incognita publicasfer, &c. PTOLEMAIS, vrbs. 1. Fam. 7. Ptolemaide aut aliquo propinquuo loco rege collocato.

PTOLEMÆV M, gymnasium. 5. de Fin. 1.

PVB E R, adolescens. 1. Offic. 129. Nostro quidem more cum parentibus puberes filij non lauantur. 2. de Orat. 224. Pater filium puberem habens.

PVB E RT AS, peli qui primi puberibus efflorescunt. 2. de Nat. 86. Ut si quis dentes & pubertatem natura dicat existere.

PVB E S, puber. pro Rab. 31. Nemo pubes tum fuit, quin arma ceperit. pro Mil. 62. Ea potestas, cui Senatus omnem Italix pubem commiserat.

PVB E SCO, adolesc. 1. Offic. 118. Hercules cūm primū pubescet, exisse in solitudinem dicitur. 1. de Nat. 4. Cœli mutationes quibus omnia qua terra gignat, maturata pubescunt. 2. de Nat. 41. Sol efficit, vt omnia florent, & in suo quæque genere pubescant. Ibid. 51. Multa, quibus animantes alantur, augescantq; & pubescant. 1. Tusc. 69. Vites lætificæ pampinis pubescere.

PVB L IC ANA, 5. V. 78. Muliercula publicana.

PVB L IC ANVS, qui vestigial exercet & exigit, vestigialis. pro Pl. 23. Flos equitum Rom. publicanorum ordine cōtinetur. pro Pom. 16. Publicanorum familiæ, quas in Salinis habent. 13. Fam. 9. Ordo publicanorum. 1. Attic. 15. Cato publicanos tertium iam mensem vexat. 5. 15. Tu autem sèpe dare tabellarii publicanorum poteris per magistros scripturæ. 1. Qu. Fr. 1. 6. Improbam negotiatorum, paulò cupidiotem publicanū comprimere non possis. Ibidem 26. Qui pendere ipsi vestigial sine publicano nox potuerunt.

[†] ADIVNC. Afflidi, miseri, de Prou. Amantissimi alicuius, 1. Attic. Paulò cupidior, leues in exigendis vestigialibus, 1. ad Qu. Frat. Non firmi, sed alicui amicissimi, 7. Attic. Fortissimus, & maximus, pro Rab. Molefit, 6. Attic. Nouis, 5. Ver.

PVB L IC ATIO, proscriptio. 4. C. 10. Adiungit etiam publicatio nem. pro Pl. 97. Cūm publicatio bonorum proponeretur.

PVB L IC E, vulg. (priuatim. 16. At. 11. Publicè tamen scripsi. pro S.R. 113. Restanta, quæ publice gesta atque commissa sit.

PVB L IC VS VATES. 1. de Diu. 114. & 2. 113.

PVB L IC O, publicum facio, preconis publico subiectio. 2. cont. Rull. 56. Priuata publicare, publica liberare. Ibid. 10. Agros, quos ipsi libeat, publicare. pro Dom. 20. Qui Ptolemaeum regem Cyprī cauſa incognita publicasfer.

PVB L IC O, proscriptor. pro Sest. 57. Ut rex cum bonis omnibus publicaretur. Brut. 12. Publicata dona. 2. de In. 92. Lex si qua rostrata nauis in portu deprehensa sit, publicetur. 4. C. 8. Bona præterea publicari iubet.

PUBLICS, *communis*. 1. de In. 40. Publicum est, quod ciuitas vniuersa aliqua de causa frequentat. Ibid. Publicum commune, singulare. 5. V. 74. Recita literas publicas. ibid. Testimoniam publicum pro Clar. 74. Ipse e publico iudicio ad priuatum Staleni iudicium profectus est, 2. contr. Rul. 36. Sunt loca publica vrbis, sunt sacella, &c. ibidem. 81. Agros, qui in publicum Campanum incurrebant, pecunia publica coemit. pro Mil. 74. Memoria publica recensionis tabulis publicis contineatur. pro S. R. 59. Antea causam publicam nullam dixi. 7. V. 91. In publico esse non audet. 2. contra Rul. 14. Lex in publicum proponitur. Top. 32. Litora omnia publica esse. 6. At. 1. Nos publicam propere opinionem fecuti sumus. 8. 9. Proponere epistolam in publico. 1. Qu Fr. 1. 2. 5. Hic te ita versari, vt & publicanis satisfacias, praesertim publicis male redemptis. publicis, intellige vectigalibus, seu rebus.

¶ Syntaxis. *Publicum, commune.* (.) *singulare. Ager qui in publicum Campanum incurrit. In publico esse non audes. In publicum propone-re. Quid est publica male redimere?*

PUDENVS. 5. At. 4. Ut iam pudendum sit, honestiora esse legiōnum decreta, quam Senatus.

PUDENS, *verecundus*. 3. V. 2. Nec impudentia sua pudentem finem quāsiuit. pro Flac. 48. Pudentissimus atque optimus vir. 2. Fa. 6. Homo pudens. 5. V. 16. 1. Natus & pudens & probus filius. 3. V. 84. Pudentissima fœmina. 3. ad Heren. 23. Ritus pudens & liberalis. 3. A. 28. Nihil appetit in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum.

PUDENTER, *verecundus*, in Vat. 6. Pudenter viuere. pro Qu. 39. Pudenter appellare aliquem. 7. Fa. 27. Parum pudenter rogare aliquem.

PUDENTIVS, *adverb.* 2. de Orat. 364.

PUDENTISSIME. 16. At. 14.

¶ Syntaxis. *Pudentissimus vir. In illo nihil pudens, nihil pudicum. Natus, pudens ac probus filius. Pudens ritus & liberalis.*

PUDEND 0. 1. de Or. 120. Non enim pudendo, sed non faciendo id quod non decet, impudentia nomen effugere debemus. de Cl. 188. Induci ad misericordiam, ad pudendum, ad pigendum. 2. Tusc. 14. Magis esset pudendum, si, &c.

PUDET, *pudore afficior, serube* &c. Or. 115. Patris mei meūm factūm pudet. pro meorum factōrum 2. de Diu. 35. Pudet me non tui, sed Chrysippi. 10. A. 22. Cuius eos non pudere miror. 12. P. 8. Pudet optimi exercitus, qui, &c. pro Dom. 29. Me non solūm piget stultitia mea, sed etiam pudet. 4. Fa. 5. Plura me ad te hac de te scribere pudet, ne videat prudentia tua diffidere. 2. de Fin. 7. Quasi me pudeat istorum. Ora. 147. Versus ille qui verat artem pudere proloqui, quam factites. 2. V. 35. Sunt homines, quos infamia sua neque pudeat, neque tædeat. 7. 135. Non te huiuscemodi crimen maximè eius puderit. pro Arch. 12. Ne autem quid pudeat? qui, &c. 1. de Ora. 40. Et hæc ætas nostra quod interdum pudet, iuris ignara est. Ibid. 121. Quem non pudet hunc poena dignum puto. 1. de Nat. 110. Puderet me dicere non intelligere, si vos ipsi intelligeretis. I.P. Crastus pudet me tui. 1. Qu Fr. 2. Non me hoc iam dicere pudebit. 1. de Leg. 50. Ac me nimis iustum istorum Philosophorum pudet. pro Flac. 52. Nonne esset pudicum, si hanc causam agerent seuerē, legatum suum dici Mæandrium?

† A D V E R B. Serò, & nequicquam, pro Quint.

¶ Syntaxis. *Pudendo impudentes. Ad pudendum inductus. Pudendum est, si. Tu censes pudere loqui, quod facis? Non esset pudicum, si, &c.* PUDICITIA, *pudor*. de Aruf. 9. An ex fororis cubiculo egressus pudorem pudicitiamque defendat. pro Cæl. 42. Parcat iuuentus pudicitia sua, ne spoliat alienam. ibid. 49. Expugnare pudicitiam. pro Clu. 12. Eam non pudor, non pudicitia à cupiditate reuocavit pro Rab. 8. Hunc nec sua nec aliena pudicitia pepercisse. pro Mil. 9. Eripere pudicitiam alii cui. 1. de Leg. 50. Erubescunt pudici etiam, loqui de pudicitia. alia, impudica. pro Cæl. 6. Nam quod obiectum est de pudicitia.

† A D I V N C. Aliena, pro Rab. Summa, 3. Ver.

PUDICVS, *verecundus, castus*. ad Oct. Audiet C. Marius impudico domino seruire nos, qui ne militem quidem habere voluit nisi pudicum. 3. A. 28. Nihil appetit in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum. 2. 6. Pudica domus. || 1. de Leg. 50. & 51.

¶ Syntaxis. *Pudor & pudicitia. Pudicitiam expugnare, eripere ali-cui. Pudens. Pudicus.*

PUDOR, *verecundia, rubor, ingenuitas, modestia.* (.) *petulantia*. 4. Tusc. 19. Ex quo fit, vt pudorem rubor consequatur. 2. de Finibus 113. Pudor moderator cupiditatis. pro S. R. 149. Pudor, qui ornat ætatem. 1. de Or. 122. Fuit enim mirificus quidam in Crasso pudor. 2. 3. Quantum illius ætatis pariebatur pudor. ibid. 10. Pudore à dicendo & timiditate ingenua quadam refugisti. de Pro. 14. Homo, in quo aliquis si non fama pudor, at supplicij timor est. 2. de Or. 182. Nulla pudoris significatio. pro Pl. 27. Adolescentis modestissimi pudor. 5. Fa. 19. Non dimittam pudorem in rogando meum. pro Cl. 12. Quem non pudor, non pudicitia

à cupiditate reuocavit. de Ar. 9. Pudorem pudicitiamque defen-dere. * in Clod. Integritas tua te purgauit, pudor erupit. || 1. Tusc. 48. Sæpè videmus fractos pudore qua ratione nulla vin-cuntur.

† A D I V N C. Honestus, 1. de Inu. Mirificus, 1. de Or. Moderator cupiditatis, 2. de Finibus. Periculus, 9. Fa. Singularis, pro Cæc. Subruficus, 6. Fam. Summus, de Pet. Conf.

¶ Syntaxis. *Pudore & ingenuatimiditate à dicendo refugere. Pudo-re dimittere. Pudor, pudicitia.*

PUELA. 1. At. 4. De tutela legitima, in qua dicitur esse puella, nihil vsucapi potest.

† A D I V N C. Bellissima, 6. Att. Biceps, de Din.

PUER, *filius, infans, puer, seruu.* Or. 120. Nescire autem quid ante-quam natus sis, acciderit, est semper esse puerum. pro Arc. 4. Ut primùm ex pueris excelsit Archias. pro S. R. 153. Infantum puerorum incuiaabula. 2. A. 45. Puer emrus libidinis causa de Cl. 12. 5. C. Gracchus doctus à puer. 5. Tus. 63. Homo doctus à puer. 13. Fa. 16. Idque à puer. 1. At. 13. Eungi mihi Antium, venit obuiam puer tuus: is mihi literas à te reddidit. 5. 4. Sed iam subito fratris puer proficisciebatur. 2. 7. Eo die puer tui midei literas alias attulerūt. 1. de Or. 2. Ad eas artes, quibus à pueris dediti fuimus. Brut. 3. Cæsar puer mirifica indoles virtutis. de Sene et. 79. Quod iam pueri, cum artes difficiles discant, ita celeriter res innumerabiles arripiant, ut eas non tum, primum accipere videantur, sed reminisci & recordari. * Incert. Est causa difficultis laudare puerum: non enim res laudandas sed spes est. || pro S. R. 77. Vnus puer vietus quotidiani administer relictus.

† A D I V N C. Acerbus, 9. Fam. Charus, & iucundus, parvus, pro Seft. Clarus, & nobilis, 1. de Diu. Confcius, non grandis, parvulus, pro Clu. Delicati, 1. de Nat. Egregius, 12. Fam. Est l*xiv* v. 7. 10. Att. Fatuus, & non grauus, non continens, sapientior, 6. Att. Feftiu, 6. Fam. Festinus, pulcherrimus. 1. At. Formos, 2. Offi. Formofus, formosus & pulchellus, 1. Off. Humanissimus, 7. At. Infantes, ingenui, meritorij, pro S. R. Infans, Orat. Insignis, teter, & feodus, 3. de Legib. Lepidi, ad delicati, 2. Cæs. Miser, supplex, pro Flac. Modestissimus, & suauissimus, 5. de Finib. Nobilis, 2. Phil. & pro Quin. Optimus, 2. ad Quint. Fr. Patrimus, & matremus, de Arusp. Prætextatus, 5. Ver. Pulchellus, 2. de Orat. Regii, pro Planc. Suavis, & amans aliquicui, 3. ad Q. Frat. Symphoniaci, venales, pro Milo.

PUERILIS. 2. de Or. 108. Exercitatio penè puerilis. pro Arch. 4. Ætas puerilis. 1. de Fin. 72. Delectatio puerilis. 2. de Diu. 19. Is autem Tages puerilis specie dicitur vius.

PUERILITER, *stulte*. 4. Ac. 3. Nam cum dicunt hoc se unum tollere, faciunt pueriliter. ibid. 5. 4. & 1. de Fin. 19.

¶ Syntaxis. *Ideat, semper esse puerum. Infans puer. A puer, à puer.*

PUERITIA, *primum tempus atatis, primus actus vita, atatis typi-num.* pro Pomp. 28. Pompeius è ludo atque pueritia disciplina in militiæ disciplinam profectus est. Ibi. Qui extrema puerita miles fuit summi imperatoris. de Sen. 50. & 33. Qui enim citius adolescentia senectus, quam pueritæ adolescentia obrepit. 5. F. 8. Qui me à pueritia sua semper obseruant. 4. 7. Que mihi à pueritia tua cognita est || 1. 7. A pueritia deditus.

† A D I V N C. Extrema, pro Pom. Iners, 9. Fam. Petulans, in Sallust.

PUERVLS, *pusi*. pro S. R. 120. Puerulos. Top. 18. Puerulorum.

PUEL, *athleta*. de Cl. 24. 3. Pugiles inexercitati etiamsi pugnos & plagias Olympiorum cupidi ferre possunt, solem tamen sepe ferre non possunt. 13. At. 21. Carneades προβολὴ, pugilis, reten-tionem aurigæ similem facit. pro Flac. 31. Acinas pugil Olympionices. 2. Tus. 40. Pugiles cestibus contusi, ne ingemiscunt quidem. ibid. 56. Pugiles etiam cum feriunt aduceriarium in iactandis cestibus, ingemiscunt.

† A D I V N C. Cupidi Olympiorum, inexercitati, de Clar. Olympioni-ces, pro Flac.

PUELGILATIO, *pugilum exercitatio*. 2. de Leg. 38. Ludi publici sint corporum certationes cursu & pugilatione, luctatione, curriculo. Ilisque equorum, usque ad certam victoriam circu constitutis.

PUELGIO, *gladius brevis*. s. ca. 2. A. 28. Brutus cruentum alte extol-lens pugionem. ibi. 30. Qui stillantem præ se pugionem tuti. 4. de Fin. 48. O plumbeum pugionem. 4. Fam. 12. A.P. Magio pugione percussum esse. 2. At. 24. Scriba Bibuli pugionem mihi à Bibulo attulit.

† A D I V N C. Cruentus, stillans, 2. Phil. Plumbeus. 4. de Finibus. Pre-sens, 13. Philip.

PUELGIVNCVLS. Or. 224. In iis quibus ut pugunculus uti oportet. * con. C. Anton. Illo Hispanensi pugunculo neruos incidere ciuium Ro. non potuerunt.

PUELGINA, *pralium*. 3. C. 6. Tum interuentu Pontini pugna quæ erat commissa, sedatur. 7. V. 28. Nonnunquam etiam res ad manus atque ad pugnam veniebat. pro Mil. 57. Incerti exitus pugnarū, Marsq; communis. pro Mu. 34. Pugna Pompej, quæ cum rege

commissa est, & summa contentione pugnata. Ibid. Accrime pugna. 2. de Di. 105. Hic vero quanta pugna est doctissimum

hominum. 6. V. 122. Pugna equestris Agathocles regis. 2. de Di. 54. Lacedæmoniorum mala pugna in Leuctris.

P A D I V N C T. Accerima, pro Mur. Calamitosa, maxima, præclarissima, iugis, 14. Phil. Equestris, 6. Ver. Gladiatoria, 5. Phi. & pro Mil. Incredibilis, naualis, pro Arc. Innumerabiles, pro Mar. Mala, 2. de Diu. Mifex, 1. At. Nauales, in Sallust. Pedefretes, naualesque, de Sen.

Syntaxis. Comissa pugna sedatur. Ad manus & ad pugnam venit res, pugna summa contentione pugnata.

P V G N A C I T E R, pertinaciter. 4. Aca. 65. Certare cum aliquo pugnaciter de omni statu totius vita. Ibid. 9. Pugnacissime defendere suam sententiam.

P V G N A N S. Or. 38. Conferre pugnantia, & comparare contraria. 1. Tusc. 13. Pugnantia te loqui non vides?

P V G N A T U R. 3. Offic. 109. Cum à consulibus male pugnatum apud Caudium esset.

P V G N A X, pertinax, bellicosus. 1. de Or. 93. Carneades dicere solebat, me sibi perfacilem in dicendo, te perpugnacem in disputando esse visum. || 2. 317. Exordium dicendi vehemens & pugnax. de Cl. 121. Oratio pugnax. 8. Fa. 13. Pugnax in vitiis. I.P. 70. Græcus facilis & valde venustus, nimis pugnax contra Senatores populi Rom. esse noluit. 8.A.26. Saxa ceterio pugnax & lacertulus.

T A D I V E R B. Maximè & consideratus, & latus, 6. de Rep.

P V G N A X. In disputando per pugnax. Centurio pugnax & lacertosus. **P V G N O.** dimico, certo, decerto, cerno, congregior, de pugno, contrarius sum. pro Cor. 23. Qui cum hoste nostro cominus in acie sape pugnauit. 7. Att. 6. Ni si forte haec illi tua arma dedimus, vt nunc cum bene parato pugnaremus. 5. Fam. 21. Quauis conditione pacem accipere malui, quam virib. cuti valentiore pugnare. 1. de In. 1. Pugnare pro commodis patriæ. (oppugnare. 1. de Or. 235. Sed ego ne cum ista quidem arte pugno. 3. de N. 2. Videtur Epicurus de diis immortalibus non magnopere pugnare. 4. Ac. 57. Hic pugnes licet, non repugnabo. 2. de Fin. 68. Pugnant Stoici cum Peripateticis. ibid. Sed haec inter se pugnant. 2. A. 18. Totu in oratione tecum pugnas: & non modo non cohaerentia inter se dicis, sed maximè disiuncta atque contraria. *pro C. Cor. 2. Pugnem aperte contra nobilissimorum hominum voluntates: pro S.R. 28. Ut quoniam criminis non poterant, tempore ipso pugnarent.

Curo, contendio. 3. Fam. 10. Illud pugna & enitere, ne, &c. pro S. R. 8. Hoc solū pugno, vt, &c. *pro C. Cor. 1. Quod palam iam illi defensores iudiciorum pugnauerunt.

T A D I V E R B. Acrier, mirificè, 4. Attic. Acrius, 10. Fam. Apertissimè, 2. con. Rull. Cominus, periculose, cum tempestate, pro Planc. Cominus in acie, pro Corn. Contrà omni ratione, pro S.R. Magnopere, 1. de Diuin. Male, 3. Offic. Mirabiliter, 2. Tusc. Simulatè, contra, vehementer, verè, in Pilon.

P V G N V S. de Cl. 243. Pugiles exercitati pugnos & plagos ferre possunt. 5. V. 56. Pugnis & calcibus confundere aliquem. Par. 3. Quando verbis contendimus inter nos, non pugnis. 5. Tuf. 77. Certare pugnis, calcibus, vnguis, morsu. Or. 113. Comprime re digitos, pugnūmque facere. 4. Ac. 145. Pugnum facere, & pugnum arcte vehementerque comprimere. 2. de Fin. 17. Zeno Rhetoricam pugnax, Dialecticam pugno similem dicebat.

P V G N A X. Pugna confundere aliquem. Pugnum facere, & arcte comprimere.

P V L C H E L L V S. 1. Att. 13. Surgit pulchellus puer. 2. de Orator. 162. Audiamus pulchellum puerum. 7. Fam. 23. At pulchella sunt.

P V L C H E R, formosus, decorus, præclarus, visendus, insignis, egregia forma, specie liberali, egregia facie, eximia facie. 1. Offic. 144. O puerum pulchrum Pericle. 5. Tusc. 63. Suum cuique pulchrum est: tetua, me delectant mea. pro Mur. 26. Ne pulchrum te ac beati putes. de Sen. 53. Vua quid potest esse tum fructu latius, tum alpestu pulchrius.

P V L C H E R, probè præclarè. 2. de Diu. 36. Proxima hostia litatur sape pulcherrime. 1. de N. 115. Mihi pulchri est, ego beatus sum. 1. de Fin. 63. At quam pulchri dicere videbare. Orat. 227. Pulchri & oratoriè dicere. pro Clu. 72. Is pulchri aseuerat se, &c. 10. Fam. 23. Lepidum pulchri nōram. 4. 5. Pulcherrime ferre fortunam aduerfam.

P V G N A X. Te pulchrum ac beatum putas? Vua fructu lata, aspectu pulchra. illi pulchri est, pulchri ferre fortunam aduerfam.

P V L C H R I T U D I V O, forma, species, dignitas, forma & species liberales. 4. Tusc. 31. Ut corporis est quædam apta figura membrorum, cum coloris quadam suavitate, eaque pulchritudo dicitur: sic in animo, &c. 2. de Inu. 1. Excellens mulieribus forma pulchritudo. 3. de Orat. 68. Si illam præclaram & eximiam speciem oratoris perfecti, & pulchritudinem adamantis. 2. de Fin. 49. Hoc enim pulchritudine sua specie laudabile est. 1. Offic. 98. Pulchritudo corporis apta compositione membrorum mouet oculos, & delectat hoc ipso, quod inter se omnes partes cum quadam lepore consentiunt. 3. de Or. 177. Haec tantum habet pulchritudinem, vt nulla species ne excogitari quidem possit oratori. 2. Offic. 37. Quis non admiretur splendorem pulchritudinemque virtutis? I. P. 81. Habet hoc virtus, vt species eius & pulchritudo etiā in hoste posita delectet. 1. de Di. 32. Mulier

eximia pulchritudine. Ibid. 23. Veneris Cnidæque Coxq; pulchritudo. 3. Offic. 10. Oris pulchritudo. 1. 14. Nullum aliud animal pulchritudinem, venustatem, conuentiam partium sentit. Ibid. 95. Venustas & pulchritudo corporis seceri nō potest à valetudine. Ibid. 130. Pulchritudinis duo genera sunt, quorum in altero venustas est, in altero dignitas: venustatem mulierem dicere debemus, dignitatem virilem. *Hortens. Cæli signorum admirabilem ordinem, infatibilem, q; pulchritudinem magis spectant.

T A D I V N C T. Excellens forma mulieris, eximia, 2. de Nat. Eximia, recens, atque integra, 6. Verr. Infatiabilis, Hort. Mera, 4. Verr. Tanta, 3. de Orat.

P V G N A X. Syntaxis. Forma pulchritudo. Eximia & præclaræ species ac pulchritudo. Honesti pulchritudo ac species. Pulchritudo, venustas, partium conuentia. Cum pulchritudine venustas, mulieris est: virilis autem, dignitas.

P V L E I V M, vel **P V L I G I V M.** 1. de Di. 33. Puleum aridum florescere dicitur ipso brumali die. 16. Fam. 23. Cras expecto Letptam: etenim ad cuius rutam pulegio mihi tui sermonis videntum est.

T A D I V N C T. Aridum, 2. de Diu.

P V L L A R I V S. 2. de Di. 72. Attulit in cauea pullos, is qui ex eo nominatur pullarius. 2. contra Rul. 31. Iubet auspicio causa Decemviro habere pullarios. 10. Fam. 12. Oblata religio Cornuto est pullariorum admonitu.

P V L L V S, ater. in Vat. 30. Ut in epulo Qu. Arij familiaris mei cum toga pulla accumberes. ibid. Quis vñquām cenauit atratus. 6. V. 55. Veres cum tunica pulla & pallio.

P V L L V S, tener, volucris. 2. de D. 63. 2. de N. 8. Cum cauea liberati pulli non pascenterunt. Ibid. 124. Ex ouis pulli orti relinquent eas, à quibus exclusi fotiq; sunt. Ibid. 129. Cum gallina ex ouis pullos excluderunt. 9. Fa. 18. Pullus columbinus. 1. Qu. tr. 2. Lici-nius plagiarius cum suo pullo milino.

T A D I V N C T. Columbinus, 9. Fam. Milutinus, 1. Qu. Fr.

P V L M F N T V M, obsonium. 5. Tus. 90. Mihi cubile terra, pulmenum fames.

P V L M O, hauriendo spiritu pars apta. 1. de Diu. 85. Cur pulmo incisus in extis proferat diem. 2. 29. Tauri optimi iecur, aut cor, aut pulmo, quid habet naturale, quod possit, &c. 1. de Na. 100. Ce-rebrum, cor, pulmones, iecur. 2. 136. In pulmonibus inest raritas quædam, & assimilis spongea mollitudo, ad hauriendum spiritum aptissima: qui tum se contrahunt aspirantes, tum spiritu dilatant, vt frequenter ducatur cibus animalis, quo maximè aluntur animantes. Ibid. 135. Alpéra arteria ad pulmones vñque pertinēs excipit animam eam, qua ducta est spiritu, cædēmque à pulmonibus respirat. 1. Tusc. 37. Quod fieri sine laterum & pulmonum vi & figura non potest.

P V L M O N E S, pro pulmone dicere, intellectio figura est. 4. ad Her. 46.

P V L S. 2. de D. 73. Si auis fame enecta in oftam pultis inuidit, hoc tu auspicio putas?

P V L S A T I O, verberatio. pro Cæl. 23. de Alexandrinorum pulsatione Puteolana. 2. ad Her. 41.

P V L S A T V S. pro Cæl. 19. Aiebant fore testem Senatorē, qui se pulsatum à Cælio diceret.

P V L S O, verbero. 4. V. 66. Si quis eū pulsasset, edixit se iudicium iniuriarum non daturum. 4. ad Her. 15. Pueri tui modo me pulsauerunt.

T A D I V E R B. Vehementius naturam, 2. de Nat.

P V L S O R, impeller. 1. de Nat. 115. Cum Deus pulsetur agiteturque incursive atomorum. 2. de Diu. 120. Animos externa & aduentitia visione pulsari.

Percutor. 5. V. 66. Videlis pendere alios ex arbore, pulsari & alios atque verberari. || 7. 141

P V L S V S, adiect. 3. de Or. 214. Nerui in fidibus à motu digitorum pulsati. 1. de Nat. 2. 6. Sæsus quo natura ipsa pulsata sentit. 2. Ac. Ètus vnde, cum est pulsata remis purpurascit.

T A D I V E R B. Extrinsecus, de Fato. Sceleratissimè, pro Dom. Scienter, de Clar.

P V L S V S, subst. motus, agitatio. 1. Tusc. 54. Inanimi est quod pulsu agitatur externo. 2. de D. 126. Siue externus & aduentitus pulsus animos dormientium commouet, siue per se ipsi animi mouentur. Ibid. 137. Nulla species cogitari potest, nisi pulsu imaginum. 1. de Or. 153. Intermissio impetu pulsuque remorum.

T A D I V N C T. Externus, & aduentitus, 2. de Diuin. Alienus, externus, 2. de Nat.

P V G N A X. Syntaxis. Pulsatur visus animus. Extero pulsu agitatur in animum. Imaginum pulsus cogitationes efficit. Impetus pulsusque remorum.

P V L V E R V L E T V S. 5. Att. 14. Nunc iter faciebam astuosa & puluerulenta via.

P V L V I N A R, lectus religione in templo positus. & consecratus diis. 3. C. 23. Ad omnia puluinaria supplicatio decreta est. 4. Tusc. 4. Puluinaria deorum. de Ar. 8. Qui puluinariibus Bonæ deæ stuprum intulit. pro Dom. 136. Ea aram & adiculam, & pulu nat

sub saxo sacro dedicauit de Ar. 28. Qui sacerdotem ab ipsis aris puluinariis que detraxisti. 2. A. 110. Diuus Iulius habuit puluinari. simulachrum, fastigium flaminem.

† A D I V N C T. Sanctissima, pro Mil.

P V L V I N V S. lectulus quo vtimur, ut commodius sedeamus, vni confno. 1. de Or. 29. Tum Crassum puluinios poposcisse, & omnes in iis sedibus, que erat sub platano, consedisse dicebat. 7. V. 27. Letitia, in qua erat puluinus Melitensi rosa farctus. 9. Fa. 18. Sella tibi erit in ludo, cum puluinus sequeratur.

† A D I V N C P. Perlucidus, farctus Melitensi rosa, 6. Ver.

¶ Syntaxis. Ad puluinaria decernitur supplicatio. Puluinariis Dea stuprum inferre. Puluinus Melitensi rosa farctus.

P V L V I N S. trita, arida, levius terra. 3. Qu. Fr. 1. Eo loco puluis, non glarea iniecta est. 1. de In. 47. Multus erat in calcis puluis. * Incer. In Narinensi agro siccitate lutum fieri, imbre puluerem.

¶ Doctrina. 2. de N. 48. Eruditus puluis Mathematicorum.

¶ Forensis acies. 1. de Orat. 157. Educere dictationem ex vmbribili exercitatione in puluerem, &c.

† A D I V N C P. Eruditus Mathematicorum, 2. de Nat. Multus, 2. de Fin.

P V N C T V M. linea extreum. 4. Acad. 116. Punctum est, quod magnitudinem nullam habet.

¶ Momentum. pro Cl. 40. Neque postea Latini punctum est temporis commoratus. pro Fl. 60. Vnuersorum ciuium Romanorum per tot vrbes vno puncto temporis misera crudelisque cedes. pro Dom. 115. Eodem puncto temporis, quo, &c. pro Sept. 53. Die dico? imo hora atque etiam puncto temporis eodem. 1. de N. 52. Nullo puncto temporis intermissio versari circu axem celi. ibid. 67. Omnibus minimis temporum punctis. 6. Fam. 5. Quare ne punctum quidem temporis in ista fortuna fuisse, nisi, &c. 8. A. 20. Ne punctum quidem temporis oppugnatatio respicuit. 3. V. 103. Ille nullum temporis punctum vacuum peccato praeterire passus est. 4. C. 7. Eos puncto temporis viuere non oportere puto. 2. de Na. 11. Consules summum imperium statim deponere maluerunt, quam id tenere punctum temporis contra religionem. 1. Tusc. 82. Hoc enim sit ad punctum temporis. 2. A. 31. Attende enim paulisper, cogitationemq; sobrij hominis ad punctum temporis suscipe. ibid. 112. Hunc diem, hoc punctum temporis, quo loquor, defende, si potes. 2. de Leg. 14. Leges vno versiculo Senatus, puncto temporis sublate.

¶ Suffragia. pro Mur. 72. Recordor quantum haec quæstiones in Senatu habitæ punctorum nobis detraxerint. pro Plan. 53. At nonnullas tribus punctis penè totidem tulerunt. ibid. 54. Quot in ea tribu puncta tuleris. 2. Tusc. 62. Punctis singulis honores colligere.

¶ Capita rationum precipua, vel conclusiones ipse. Parad. 1. Cato, neq; dilatat argumentum, sed minutis interrogatiunculis quæ si punctis, quod proposuit, efficit. || 2. de Orat. 177. Puncta argumentorum.

† A D I V N C P. Minima temporum, 3. de Nat. Vacuum peccato, 3. Ver.

P V N C T V S. infictus. pro Mil. 66. Vulnus in latere, quod acu punctum videretur, pro iuctu gladiatoris putari.

P V N G O. argo, male habeo, molestiam afferro. perfringo, stimulo, stimulum admoueo, stimulis fedio. pro Sept. 24. Gladius qui per se punge re non potuisset. 4. de Fin. 7. Pungunt quasi aculeis, interrogatiunculis angustis. pro S. R. 6. Hunc mihi ex animo Icrupulum euelle, qui mi dies noctesq; stimulat ac pugit. 5. Tusc. 101. Quos tamen pungit aliquid, cum illa vnde habeant, recordantur. 2. At. 16. Primum epistola illa ita me pupugit, vt somnum mihi ademerit. 2. Fa. 13. Extrema pagella pupugit me. 7. 15. Pungit me rursus, quod scribis, &c.

† A D V E R B. Perleuiter, 3. Tusc.

¶ Syntaxis. Scrupulus hic me stimulat ac pungit.

P V N I C A N V S. pro Mur. 75. Atque ille stravit pelliculis hædinis lectulos punicanos.

P V N I C V S. 3. Tusc. 51. Bellum Punicum.

P V N I E N D V S. 1. de Or. 220. Iracundia est cupiditas puniendi doloris. Lego, P V N I T O R. 1. Off. 89. Prohibenda est autem ira in puniendo. pro Mil. 18. Hoc facinus puniendum est. pro Dom. 76. Tu eum suppicio puniendum putasti pro Milo. 86. Vos aliquando ad eum puniendum oculos apperuisti. de Arusp. 16. Se natus meam domum à magistratibus defendendam, à iudicibus puniendam purauit. 1. Off. 34. Est enim vlciscendi & puniendi modus.

P V N I E N S. 3. Tusc. 65. Quid ille Terentianus, ipse se puniens, id est, iævloq; pugnōvus.

P V N I O. punior, vindico, castigo, plecto, vlciscor, pœna vel supplicio afficio, supplicio constringo, animaduerto, pœnam vel supplicium sumo, supplicium adhibeo, supplicio vindico, supplicium alicui soluo, multæ vel pœnam irrogo, pœnam alicui tribuo, supplicium inhibeo, exemplū in aliquem edo. 1. Off. 82. Punire fontes. pro Cec. 6. Punire maleficium. 2. de In. 66. Vindicatio est per quam peccata punimus.

P V N I O R. punio. 2. de Inu. 80. Tum leges quoque & iudicia demonstranda sunt; per quæ potuerit id peccatum, quod sponte

sua reus punitus sit, moribus & iudicio vindicari. 8. P. 7. V. clausi. Crudelius, pro Mil.

P V N I T V S. multatus. pro Mil. 34. Tu me iratum Sexte putas tibi: cuius tu inimicisimum multo crudelius etiam punitus es, quam erat humanitatis mee postulare. 1. de In. 80. Postea leuidus demonstrando reum punitum, quam sit ille promeritus.

† A D V E R B. Leuius, 2. de In.

P V N I T O R. pro Milon. 36. At fuit vltor iniuria, punitor doloris fui.

P V P I L L A. 2. de Natur. 142. Acies ipsa quam cernimus, que pupilla vocatur, ita parua est, vt quæ nocere possint, facile viret. * Incer. Feminas omnes viu nocere, que duplices pupillas habent.

P V P I L L V S. impuber, qui desit esse in patris potestate, vel morte, vel emancipatione, vt Pom. ait de verb. sig. 3. V. 153. Iste infanti pupillæ fortunas patrias admetit. pro Qu. R. 16. Pupillum fraudare, qui

¶ in tutelam peruenit. || 3. de Or. 163.

† A D I V N C. Infans, 3. Ver.

P V P I N I A. regio. 2. contra Rul. 95.

P V P P I S. nauis pars posterior. 3. de Or. 178. In nauigio latera, carina, prora, puppis. de Senect. 17. Gubernator feldens in puppi, clauum tenet. 9. Fa. 15. Sedebamus enim in puppi, clauumque tenebamus. 1. de Diu. 112. Et ex Taygero monte extrema montis quasi puppis auulsa est. 13. At. 21. Cœterere nauem ad puppim.

¶ Prora & Puppis, prouerbium. Lege, P R O R A.

† A D I V N C. Aduersa, Arat.

P V R E. castè, simpliciter, candidè. de Opt. 4. Purè & emendatè loqui. 1. At. 10. Purè loqui. 1. de Or. 144. Purè & Latinè loqui. de Senect. 13. Quietè, purè, & eleganter acta actas. 1. de N. 3. Purè & castè deos venerari.

P V R G A N D V M. 1. de Di. 16. Quid scammoneæ radix ad purgandum possit.

P V R G A T I O. satisfactio, excusatio. pro Syll. 39. Nam cuius scientia de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri. 1. de In. 15. Purgatio est, cum factum conceditur, culpa remouetur. 3. de N. 57. Aesculapius primus alii purgationem inuenit. 16. Fa. 10. Inedia, & purgationibus, & vi iplus morbi consumptus es.

P V R G A T V S. 14. A. 17. Si parum vobis essem sine defensione & purgatus. || 1. At. 14.

P V R G O. expugo. 5. Tusc. 65. Immissi cum falcibus multi purgant & aperuerunt locum. 1. C. 10. Educ tecum omnes tuos, purga vrbem. pro Sept. 78. Tu eadem maximam facias? forum purges. 2. de Nat. 126. Vomitione canis purgare alios ibes Agyptiæ curant. ibid. 127. Cerue paulo ante partum perpurgantur quadam herba, quæ seselis dicitur.

¶ Excuso, defendo, libero culpa. pro S. R. 120. Seruos ipsos neque arguo, neque purgo. 12. Fa. 25. Quod te mihi de Sempronio purgas, accipio excusationem. 1. At. 16. Qu. Frater purgat se mihi per literas. 13. 10 Brutus per literas purgat Cæsarem de interitu Marcelli. pro S. R. 39. De luxuria purgavit Erutius. 3. At. 15. Nam quod purgas eos, &c. Qu. de Pet. 28. Si quis tibi se purgare volet, quod suspicunt esse arbitretur. Or. 130. Ab aliquo cui te purges, veniam petere. 7. Fa. 27. Libenter tibi me purgasse. 13. 24. Purgare se alicui de aliqua re. 3. 10. * Purgandi me neutri sarium tempus. in Clod. Integritas tua te purgavit.

† A D V E R B. Diligenter, prosperè, 3. Ver.

¶ Syntaxis. Purgare & aperire locum. Purgare alios vomitione. Purgare se. De Cæs. te mihi purgo, de aliqua re.

P V R P V R A. ruber color. & Splendens, qualis ferè est rosa, vel vellus eius coloris: à purpura pise, cuius suco vestes tingebantur. Lege, CONCHYLIV M. 2. C. 5. Qui nitet vnguentis, qui fulgent purpura. pro Flacc. 70. Purpura Tyria. 7. V. 145. & 6. 59. Ipse dabat purpura, amici opera. pro Cl. III. Illa visque ad talos demissa purpura, pro Sept. 19. Vestitus asper nostra hac purpura plebeia ac penè fusca. Or. 196. Numeros cum numeris tanquam purpura misceri. * pro M. Scau. Quem purpura regalis non commouit. † A D I V N C. Demissa ad talos, pro Cluent. Plebeia, ac penè fusca, pro Sept.

P V R P V R A S C E R F. purpureum fieri. 2. Acad. Quid mare nonne cæruleum? aut eius vnda, cum est pulsa remis, purpurascit? P V R P V R A T V S. cochlyleatus, purpura ornatus. 1. Tul. 102. Quid Cyrenæum Theodorum philophorum non ignobilem nonne miramur? cui cum Lysimachus rex crucem minaretur, istis quæso, inquit, ista horribilia minitare purpuratis tuis. 4. C. 12. Cum vero mihi proposui regnante Lentulam purpuratum esse hunc Gabinium.

P V R P V R E V S. 7. V. 31. Iste cum pallio purpureo tunicaque talari versabatur in conuiuis. 1. de Di. 119. Cæsar cum purpurea veste processit. 2. 37. Cæsar cum vestitu purpuro, &c. 4. Acad. 105. Mare purpureum.

Syntaxis. *Purpura fulgere. Purpura scens maris unda. Mare purpureum, mundus, castus, innuolatus, integer, liquidus.* 6. V. 49. Argentum illi caterum purpura apposuit, ne purus ipse relinqueretur pro Cecin. 78. Quicquid inde haurias, purum, liquidumque te haurire fentias. de Arusp. 11. Nulla in hac vrbe domus ab hac religione suspicio tam vacua atque pura est. de Sen. 59. Humus sublata atque pura. 1. de Diu. 121. & 1. Tusc. 47. Castus animus & purus. de Senect. 80. Animus omni admistione corporis liberatus, purus & integer esse coepit. pro Mil. 62. Pura atque integra mens. 2. de Nat. 42. Aer purus ac tenuis.) . crassus & contractus. de Ar. 53. Clodius tantum abest a principibus, quantum a puris & religiosis. pro Qu. R. 18. Vir purus prudens, &c. Orat. 55. Lenitas orationis, & purum quasi quoddam & candidum genus dicendi. de Cl. 262. Nihil est in historia pura & illustri breuitate dulcissimum.

Syntaxis. *Purum, liquidum haurire. Argentum purum. Sufficie vacuus & purus. Castus & purus. Purus & integer animus. Nihil in historia pura & illustri breuitate dulcissimum. (Praceptum retine.)*

Pyssyllus, parvus, brevis. 4. At. 2. Habuimus in Tusculano quafi pusillum Romanum: tanta erat in his locis multitudine. 12. Fam. 26. Villula valde pusilla. 2. 17. Illud verò pusilli animi, &c. 2. de Or. 245. Pusillus testis processit. Ibid. Perpusillum rogabo. 6. At. 1. Pusilla epistola. 12. Fa. 16. Naetus pusillum laxamenti, &c. 5. 9. Pusilli homines.) . potentissimi. 4. V. 185. Libelli pusilli, &c.

Syntaxis. *Perpusillum rogare. Pusillum laxamenti.* Pyssilus puerulus. pro Cael. 36. Qui tecum semper pusio cum maiore sorore cubitauit. 1. Tusc. 57. Socrates pusionem quandam interrogat, &c.

PYTAMEN, nunc, durior cortex. 5. Tusc. 58. Cudentibus iuglandium putaminibus barbam & capillum adurere.

TADIVNCT. Candentia, 5. Tusc.

PYTATO. 1. de Or. 249. Nemo nescit, quid sit sementis ac mesfis, quid arborum putatio ac vitium.

PYTAL. operculum, quale puteis imponi solet, & locus in Comitio Roma. 1. de Diu. 32. Cotè illam & nouaculam defossam in Comitio, superaque impositum puteal accepimus. pro Seft. 18. Puteali & feceneratorum gregibus inflatus. 1. Atti. 8. Præterea typostibimando, quos in techorio atrio possim includere, & putealia sigillata duo. Legitur etiam, plutealia sigilla: &, putealia sigilla.

TADIVNC. Sigillata, 1. Attic.

PYTEO, male oleo. 2. Academ. Quibus etiam alabaster plenus vnguenti putere videtur. Nonius.

PYTEO L A N V S. 2. A. 9. Aqua Puteolanæ.

PYTEO L I. oppidum. pro Planc. 65. Cum Puteolos venissem, me vnum ex iis feci, qui ad aquas venissent: 2. contra Rull. 85. 4. Acad. 100.

PYTEV S. de Pro. 6. Virgines se in puteos abiecerunt. 2. de Diuin. 31. Quale Pherecydeum illud, quod est à te dictum: qui cum aquam vidisit ex puteo haustam, terræmotum dixit futurum. 4. de Nat. 25. Haurire aquam de iugi puteo. Ibid. Ex puteis iugibusaquam calidam trahi.

TADIVNC. Iugis, 2. de Diu. Iuges, 2. de Nat.

Syntaxis. *Haurire aquam ex puteo, de puteo iugi.* Pyridé, fastidiosè, molestè. 3. de Or. 38. Nolo exprimi literas putidis de Cl. 238. Inepte, odiosè & putidè dicere.

PYTIDIVS C V L V S, blandus. 7. Fa. 5. Sumus enim putidiusculi, quam per te vix licet: verum, vt spero, licebit alter pudetiusculi.

PYTIDIVS, odořis mal, male olens, insuanis, moleſtus, grauis, faſtidioſus. I.P. 19. Ego istius pecudis ac putidæ carnis consilio nisi volebam. 1. Off. 133. Sonus erat dulcis, literæ neque expressæ, neque oppressæ, ne aut obscurum esset, aut nimis putidum, id est, exequilibrium. 1. At. 11. Vereor ne putidum sit scriberet ad te, quam sim occupatus. 3. de Ora. 48. Spero hæc vobis moleſta & putida videri. Orat. 27. Cum Demosthenes Athenis exagitetur, vt putidus id est, xaxo, ζηλως.

PYTIS C O, male oleo. 5. de Finib. 58. Non inficte illud dictum in sue, animum illi pecudi datum pro sale, ne putisceret. Sic Nonius alijs. Putresceret, legunt.

Syntaxis. Inepte, odiosè, putidè dicere. Pecus & caro putida (contumeliosè dictum.) Nimis obscurum in voce, aut putidum. Moleſtum ac putidum.

PYTIS S I M V S, purissimus, Lege, PYTVS.

PYTEreor, sentio, spero, opinio mea fert, in ea opinione sum, eo sum, consilio, ut putem, &c. pro Pl. 10. In quo primùm illud debes putare, comitissimum esse populi, non iudicium. 10. Anr. 17. Tantumque absuit, vt pericolosum reip. M. Bruti puraret exercitum, vt in eo firmissimum reip. præsidium poneret. 8. Fa. 2. Puto ut suum gaudium gauderemus.

Censo, habeo, iudico, existimo, estimo. de Cl. 111. In Scauri oratione summa inerat autoritas, non vt causam, sed vt testimonium dicere putares, cum pro reis diceret. 11. Ant. 27. Itaque si ad nos

nihil referretur de Dolabella persequendo, tamen ego pro decreto putarem. 12. At. 23. Ego te vnum pluris quam omnes illos puto. pro Planc. 11. Honores si magni non putemus, non seruire populo. 6. V. 13. Si denariis cccc Cupidinem illum putasset, id est, estimasset. 7. Fa. 3. Putare aliquid loco criminis. 1. 9. Putare aliquid minimi vel maximi. 1. V. 24. Pro nihil putare aliquem. 2. de Fin. 29. Putare aliquid pro nihil. 11. A. 11. Bestia damnationem pro prætura putat. id est, damnationem putat esse præturam. Sufficor. 6. At. 1. Noli putare me. &c.

Conficio. 4. 10. Putare rationes cum publicanis.

PYTOR. Orat. 198. Id in dicendo numerosum putatur pro Mil. Aliquem indoctum putari, pro docto. 2. de Orat. 344. Sapientia & magnitudo animi tenues, & pro nihil putantur, si, &c.

TADVER. Acutè, 4. de Fin. Ad extremum, 3. Offic. Etiam atque etiam, pro Syll. & 9. Famil. Falsò, pro Mar. Ita prorsus, de Clar. Planè, 1. Ver. Planè ita, 1. Attic. Rectè, 2. de Leg. Rectè non, pro S. R. Reclassificè, 2. de Fin. Valde, 2. de Orat.

PYTRE S C O. 2. de Nat. 160. Sui ne putresceret, anima pro sale data est. 5. de Fin. 38. Animus illi datus pro sale, ne putresceret, aliter. putisceret. 1. Tusc. 102. Nihil mea interest, humine an sufficiè putrescam.

TADVER. Sublimè. 1. Tusc.

PYTRI D V S, rancidus. I.P. 1. Pilosæ genæ, dentes putridi.

PYTVS, purus, sincerus. 2. Att. 9. Ut sciat hic Hieropolymarius traductor ad plebem, quam bonam meis putissimis orationibus gratiam retulerit.

***PYL** A D E V S. 2. de Fin. 84. Pyladea amicitia.

PYR A M I S, meta. 1. de N. 24. Forma Pyramidis.

TADIVNC. Pulchrior, 2. de Nat.

PYTOE I. *Σ. Lege, M A R S.*

PYR A M V S, fluuius. 3. Fam. 10.

PYR E N A E V S, mons. 8. Attic. 3.

PYR G E N S I S. 2. de Or. 287. M. Ant. istius Pygensis.

PYR R H O N E I, philosophi, à Pyrrhone magistro. 3. de Or. 59.

PYTHA G O R A S, philosphus. 1. de Natur. 27. Pythagoras censuit Deum animalium esse per naturam rerum omnem intentum & commenatem, ex quo animi nostri caperentur. 3. 88. Pythagoras quum in Geometria noui quiddam inuenisset, Musis bouem immolasse dicitur. 5. Tusc. 10. Pythagoras cum in Italiam venisset, exornauit eam Græciā quæ magna dicta est, & priuatim & publicè præstantissimis & institutis & artibus. 1. 38. Pythagoras discipulus Pherecydis, opinionem de immortalitate animorum maximè confirmauit. 3. de Nat. 27. Pythagoras existimat ad harmoniam canere mundum. 4. Tusc. 2. Pythagoras fuit in Italia temporibus iidem, quibus L. Brutus patriam liberavit. Ibidem. Erat enim illis penè in conspectu præstanti sapientia & nobilitate Pythagoras, &c. 5. Tusc. 8. Pythagoras interrogatus à Leonte Phliasiorum principe, qua maximè arte consideret? artem quidem se nullam scire respondit, sed esse Philosophum. Ibi. 9. Pythagoras interrogatus à Leonte quinam essent philosophi, & quid inter eos & reliquos interesset: respödit, similem sibi videri vitam hominum, & mercatum cum, qui haberetur maximo ludorum apparatu torius Græciae celebritate. 1. 38. Pythagoras magnam Græciā tenet cum honore & disciplina tum etiam autoritatem. 1. Diu. 5. Pythagoras magnam autoritatem tribuit diuinationi. 1. Tusc. 8. Pythagoras regnante Tarquinio Superbo, in Italiam venit. 5. 8. Pythagoras Phliunte, venit, ibique cum Leonte principe Phliasiorum docte & copioso quædam differuit. Cat. 73. Pythagoras vetat, iniussu imperatoris, id est Dei, de præsidio & statione vita decedere. 1. Off. 6. Efficitur id quod Pythagoras vult, in amicitia, vt vnu fiat ex pluribus. 1. Diu. 5. Pythagoras etiam ipse augur esse voluit. 3. de Nat. 88. Pythagoras ne Apolloni quidem Delio hostiā immolare voluit, ne aram sanguine aspergeret. 4. Tusc. 18. Pythagoras & Plato animalium in duas partes diuidunt: alteram rationis partem faciunt, alteram expertem: in participi rationis ponunt tranquillitatem, i. placidam quietamque constantiam: in illa altera, motus turbidos tum irę, tum cupiditatis, contrarios inimicosque rationi. 2. Diu. 119. Pythagoras & Plato, quod in somniis certiora videamus, præparatos quodam cultu atque vieti proficiunt ad dormiendum iubent. 4. Tusc. 1. Pythagora autem doctrina cum longè latèque fueret, &c. Ibid. Pythagora doctrinam permanuisse in hanc ciuitatem probatur. 2. de Leg. 26. A Pythagora viro doctissimo illud bene dictum est, tum maximè & pietatem & religionem versari in animis, cū rebus diuinis operam daremus. 2. de Orator. 154. De Pythagora & Numa Pomplio.

PYTHA G O R E V S. 1. Tusc. 39. & 1. Offic. 155. Pythagoreus Lysias. 2. de Leg. 34. Pythagoreæ vox, μὲν φίλων τοιαντα, χρὴ φίλων τοιαντα. 2. de Diu. 119. Pythagorei faba abstinuere. Cat. 78. Pythagorei nūquā dubitarunt, quin ex vniuersa mente diuina delibatos animos haberemus. Ib. 78. Pythagorei Itali philosopphi quondam nominati. 1. Diu. 102. Pythagorei non solum deorū voces obseruauerū, sed etiā hominū, quæ vocat omnia. 4. Tusc. 3.

Pythagorei carminibus soliti illi esse dicuntur, & precepta quædam occultius tradere, & mentes suas à cogitationum intentione canto fidibusque ad tranquillitatem traducere. 4. Ac. 118. Pythagorei ex numeris & Mathematicorum initii proficiunt omnia. 2. de Ora. 154. Referta quondam Italia Pythagoreorum fuit. de Vn. 1. Pythagoreorum nobilium extincta disciplina, quum aliquot secula in Italia, Siciliaque viguisse. 1. Tuf. 38. Pythagoreorum nomen multa secula sic viguit, ut nulli alij docti viderentur. de Sen. 78. Audiebam Pythagoram, Pythagoreosque incolas penè nostros, &c.

P Y T H A G O R I C U S. de Sen. 78. Audiebam Pythagoram, Pythagoricosque incolas penè nostros, qui essent Italici philosophi quondam nominati. 1. de Nat. 108. Pythagorici ferut Orphicum carmen fuisse, cuius Cercopis. *Lega*, *F A B A*, & *I N T E R D I C O*.

P Y T H I A, *virgo*, *Apollinis sacerdos*, 1. de Di. 79. Nam terræ vis

Pythiam Delphis incitabat.

P Y T H I V S, *Apollinis cognomen* pro *Fort*. 20. Galli Delphos usque ad Apollinem Pythium profecti sunt. 1. de Or. 199. 1. de Diu. 37. & 2. de Leg. 40. Br. 2.

P Y X I S, *arcula* pro *Cæl*. 61. Aiunt eodem Licinius esse venturum, ac seruis veneni pyxidem traditurum. Ibid. 63. Cum Licinius pyxidem teneret in manu. Ibid. 65. Pyxidem expediret.

† **A D I V N C T**. Commentitia, pro *Cæl*.

Latinorum litera muta affinis C.

¶ In eorundem notis. *Quintum indicat.*

Q V A, *ablatus*. 1. Ac. 32. Qua de causa. 1. ad Her. Firma similitudine eius rei, qua de re agitur, ad eam rem qua de re iudicatur est. Ibid. Qua de re iudices vobis magnopere proquidendum est. 8. Att. 25. Ne forte qua re impedar. pro Ros. Com. 45. Quod si

facit, qua impudentia est cum ne testem improbavit.

¶ *Partim*, qua parte vel ratione. 3. **Q u. Fr.** 1. Omnia conuenienti edera, qua basim villæ, qua intercolumnia ambulationis. 2. Att. 19. Qua dominus, qua aduocati sibilis consensi sunt. 15. 18. Intelligo te distentissimum esse, qua de Buthrotis, qua de Bruto. 9. 14. Quam expedita consilia tua? quam euigilata tuis cogitationibus, qua itineris, qua navigationis, qua congressus sermonisque cum Cæsare. 1. de Or. 70. Mihi licet vagari, qua volo. pro Cecin. 21. Omnes introitus, qua adiri poterat in eum fundum. ibid. Quod ea proximè adiri poterat. 3. A. 20. Ipse in templum nescio qua per cuniculum ascendit. pro Cec. 71. Nimia potentia quid agat, quomodo aggrediatur iudicem, qua denique dignum proferat, non habet. 8. At. 3. Qua autem & quo, nihil scimus. 6. A. 5. Prædicto vobis cum delectus qua possit habiturum. * *Iocul. libr.*

Ni ramen exciderit, qua causa funda patet.

Q V A C V N Q V E. 5. de Fin. 5. Quacunque ingredimur in aliquam historiam, vestigium ponimus. 5. V. 44. Quacunque iter fecit. 15. At. 18. Quacunque nos mouemus. 2. cont. Rull. 34. Quacunque velis vagari.

Q V A D R A N T A R I V S, à quadrante nummo, qui quadrante meret. pro *Cæl*. 62. Nisi forte mulier potens quadrantaria illa permutatione familiaris facta erat balneariori.

Q V A D R A G E N A R I A E, cohortes. 6. Attic. 1. aliter, *Quadrin-*gentiariae.

Q V A D R A G E N I, 3. V. 147. Columnas H S quadragenis millibus locatas.

Q V A D R A G I E S. pro Fl. 30. *Sestertium ter & quadragies.*

Q V A D R A N D V S, *aptandus*. Orat. 197. Sic minime animaduertetur delectationis acupium, & quadrandæ orationis industria, id est, componenda.

Q V A D R A T U M. 1. Tusc. 57. Fusionem quondam Socrates interrogat quædam geometrica de dimensione quadrati. 2. de Fi. 36. Quadratum, rotundum. 1. de Nat. 24. Forma quadrati. 2. de Diuin. 89. Cum autem Stellæ in eam ipsam partem orbis venerint, in qua sit ortus eius qui nascitur, aut in eam, quæ coniunctum aliquid habeat, aut consentiens, ea triangula illi & quadrata nominant.

Q V A D R A T U S. 2. A. 108. Quadrato agmine milites sequuntur.

Q V A D R I E N N I O ante mortem, &c. de Opt. 22. & de Sen. 10.

¶ Quadriennio post factus sum prætor. || pro Cec. 19. Fundus quem quadriennium, hoc est, ex quo tempore Fundus vepit, possedi.

Q V A D R I G A E, *ræda quatuor equis vecta*. 3. de Natur. 59. Mineruam quadrigarum inuenticem ferunt. 2. de Diuin. 144. Curru quadrigarum vchi, pro Muræn. 57. Quasi desultoriis in quadrigarum curriculum incurre de Cl. 173. Nec in quadrigis, qui vix è carceribus exierit. Ibid. 331. Bru. adolescentia per medias laudes quasi quadrigis vchés, id est, vecta. Or. 157. Pomeridianæ quadrigæ. 2. **Q u. Fr.** 14. Quadrigis poëticis modò mihi data Britanniæ.

† **A D I V N C T**. Poëtica, 2. ad *Qu. Fr. Pomeridianæ, Orat.*

¶ *Syntaxis. Quadrigarum currus, curriculum.*

Q V A D R I G A R I V S, qui quadrigas agitat. pro. C. Corn. de maiestate. Asconius. * con. C. A. Ut istum omittam in exercitu Sylla-

bus prædoné, in introitu gladiatorem, in victoria quadriganum.

Q V A D R I C V L A E, *parva quadriga*. de Fat. 5.

Q V A D R I V G V S. 1. Tuf. 105. *Quadriugo curru raptari*. id est,

quadriga. Poëta.

Q V A D R I M V S, *quatuor annos habens*. 16. Fam. 22. Una interposi-

tio omnino difficilior est de quadrimo Catone.

Q V A D R I N G E N T I, de Di. 48. *Quadringtonis talis iactis*. &c.

Q V A D R I N G E N T I S I M V S D E C I M V S de Cl. 72.

Q V A D R I N G E N T I E S, *aduerbum*. 3. V. 27. & 2. A. 93.

Q V A D R I N G E N V S. 4. At. Vrambo H. S. quadrigena consuli-

bus darent, si essent ipsi Coss. facti.

Q V A D R I P A R T I T V S, *in quatuor partes distributus*. 1. Tuscul.

68. Commutationes temporum quadripartitæ. 1. de Inuent. 67.

& 3. Verr. 33.

Q V A D R I R E M I S, *nauis*, *qua in singulis sedibus quatuor remos* habet. 7. Verr. 85.

Q V A D R O, *conuenio*. 3. de Orator. 173. Cœunctionem verborum si-

cuti versum numerosè cadere, & quadrare & perfici volumus.

pro *Cæl*. 69. Nisi omnia turpia in istam quadrare aptè videren-

tur. de Clar. 43. Quoniam tibi quadrat, omnia in illis fuisse pa-

est hoc mihi ad multa quadrare.

† **A D V E R B.** Aptè in aliquem, pro *Cæl*.

¶ *Syntaxis. Numerosè cadere, conuenire, & quadrare.*

Q V A D R V M, *translatum à Geometris p. r. f. i. o. n. significat, cum nibil nec excurrit, nec deest*. Or. 208. Redigere sententias in quadrum numerumque. 233. Si aliquius in conditi atripias dissipat commutato in quadrum redigas.

Q V A D R V P E S, *bæstia*. 2. de Nat. 151. Efficimus etiam domitu nostro quadrupedum veciones. 2. de Orat. 69. Idem in multis aliis quadrupedibus fecerit. Parad. 1. Nihil inter te arque inter quadrupedem interest. 2. de Nat. 114.

Hinc dextram porigena, quadrupes qua vasta tenetur.

† **A D I V N C T**. Multæ, 2. de Or. Vasta, 2. de Nat. Poëta.

Q V A D R V P L A T O R, *delator criminum publicorum, cui pars cedat bñorum eius quem detulit*. 2. ad Her. 41. *Quadruplator*, vt breuiter describam, capitalis est. 4. V. 28. Homo omnium ex illo conuentu quadruplatorum deterimus. ibid. *Quadruplatores* fuisse. 1. 24. Si à quadruplatoribus, &c. translata sit.

Q V A D R V P L E X. in Arat.

Præter quadruplices stellas in fronte locatas.

Q V A D R V P L V M. 5. V. 34. Dare iudicium in aliquem in quadruplum. ibid. *Quadrupli condemnari*.

¶ *Syntaxis. In quadrum numerumque sententia redigenda. Quadruplex (contumelia.) Quadrupli condemnatus, in quadruplum.*

* **Q V A R E N S**, *comparans*. Oeon. 1. Foris & in aperto vixum querentibus.

Q V A R O, *scrutor, vestigo, indago, executio, aucupor, require, exquiror*.

1. de Orat. 97. Quo in genere nunquam mihi percuntant ut

querenti aliquid defuerit. 2. 287. Quærere, & quasi percuntari.

4. V. 182. Scrutatus sum, quæ potui, & quæsiui omnia. 9. Fam. 26.

Cum ille, si quis quid quereret, dixisset, ecnam te querere à manè dixeris; ille vero putabat quæsiturum, num vnum colum

esset, an innumerabilia. ibid. 2. In literis & libris nauare reip. &

de moribus ac legibus querere. pro Qu. 13. En quæ voce que-

sierat, magno sibi questui fore putabat. 13. At. 15. Quero au-

tem quid tandem Sextius in hac re facere possit. 2. **Q u. Fr.** 1. Me

adhuc nemo rogauit, nunquid in Sardiniam velle? ut puto se

pe habere, qui, nunquid Romæ velis, quærant. Parad. 6. Qui ho-

nestè rem querant mercaturis faciendis. 5. V. 146. Literas ma-

nifestas quæris. Non quero iudices Cassianos. de Amic. 46. Vi-

mulerculæ magis amicitiarum præsidia quærant quæ viri

pro C. Corn. 2. Si familiariter ex Qu. Catulo velim querere.

¶ Scire volo, cupio. 7. Fa. 1. Omnidè si quæris, iudi apparatissimi,

sed non tui stomachi. 12. 8. Spemque omnem in Plano habe-

mus: si verum quæris, in te. &c. ad Brut. ep. pr. in. 7. Hoc cogite

volebat, falsas literas esse & si quæris, probabat. 3. Off. 80. Ita re-

sis, si quæris, , magno ei honori fuit.

¶ Peto, scifitor, percontor, contor, consul, interrogabo. 4. Ac. 76. Querere

de aliquo. in V. 10. Dete quero, Vatini, &c. 1. At. 10. 3. Fa. 6. & 4.

1. Quærere ex aliquo. 2. de Or. 3. Ipse ex eo multa sepe quæsiuit. 5.

V. 191. Quero nunc à te, Hortensi, cum vtris, &c. 2. de In. 1. Ze-

fisi illico quæsiuit ab his, quænam virgines formosas haberent.

1. de Or. 6. Quero quid sit, cur, &c. 6. A. 1. Quamobrem quod

quæsiuit me P. Abuleius, ita respondebo, vt &c.

¶ Quæsiuonem habeo. 2. V. 27. Quærere de pecuniis reperundis.

pro S.R. 119. Quærere de morte alicuius.

¶ Consto, comparo. pro R.P. 46. Quærere inuidiam in aliquem.

† **A D V E R B.** Aliunde, magnoperè, non propriè quid illa tempore. 2.

Tusc. Amplius nihil & appetere, honestè rem, Par. Aperiè mediemam.

2. Att.

id est, à questione rei infinite.

In foro, diligens criminis, et iam per tormenta, inquisitio, 2. de Orat.

173. Hoc fallum est: habita enim quæstio est pro Mur. 72.

Quæstiones in Senatu habitæ, 5. de Finib. 17. Habere quæstionem de aliqua re, pro Client. 183. Constituitur quæstio de futto, de Cl. orat. 106. Quæstiones perpetuae, hoc adolescenti constituta, pro S. R. 77. pro Client. 181. Postulare seruos in quæstionem de morte paterna, pro Client. 182. Habere quæstionem in caput alterius de furto, pro S. R. 78. Mortis paternæ de seruis paternis quæstionem habere filio non licet, Ibidem. 120. Dare seruos in quæstionem, pro Client. 176. Sassa quæstionem habere de viri morte constituit, de Cl. 264. C. Visellius index quæstionis, pro Client. 89. C. Iunium huic quæstioni præfuerat, ibidem. Quo tempore à quæstione ad nullum aliud munus recipi abduci licet, eo tempore ad quæstionem ipse abreptus est, pro S. R. 11. Cum huic quæstioni index præfuerat, 2. de Finib. 54. Cum prætor quæstionem inter sacerdos exercuisse, aperte cepit, pecunias ob rem indicandam, pro Client. 1. Quæstio veneficij, pro Syll. 78. Quæstiones nobis seruorum, & tormenta accumulator minitur, pro Mur. 42. Quæstio peculatus, ex altera parte lacrymæ, ex altera catenæ, de Clar. 88. Socios illa die quæstione liberatos esse, pro Mil. 58. Facti in eculo quæstio est, juris in iudicio, 2. A. 22. Quid enim attinebat noua lege quæri de eo qui hominem occidisset? cum esset legibus quæstio constituta, 11. 5. Tum verberibus ac tormentis quæstionem habuit pecunia publica, pro Mil. 60. Sed quæstiones virgint Milonem, quæ sunt habitæ in atrio Libertatis, Ibid. 13. Erant quæstiones vel de cæde, vel de vi: nec erat necesse, ut noua quæstio constitueretur, Ibid. 31. Et Pompeius de iure, non de facto quæstionem tulit. * con. C. Ant. Leges, quæstiones iudiciae violauit.

† A D I V N c. Absoluta, remotæ, superior, 1. de Inuent. Accrimeæ, pro Corn. Communis, perpetua, de Clar. Definitæ, judicialis, maxima, & minima, obcuræ, & naturales, Top. Definita, diffusa, Part. Definitiæ, perpetua, Or. Fiæ, & infinitæ, crudelissimæ, de morte, quanta, & quam periculosæ, & quam infinita, pro Clu. incorrupta, iniqua, integræ, nouæ, ror. Mil. Legitima, pro Ar. Magna, 1. de Diu. Maxima, 1. Tufc. Maxima, & salutares, 1. Phi. Multæ, 8. Attic. Obscura, de Fato. Perdifficilis, & perobscura, periculosæ, & infinita, totæ, 1. de Nat. Plena catenarum, & iudicij ex altera parte peculatus, pro Mur. Publica, pro Cec. Pulcherrima ad cognitionem animi, & ad considerandam religionem necessaria, 5. Tuf. Subdifficilis, de Amic. Tota, 2. de Nat. Vniuersitæ, modicæ, & paucæ, ad Qu. Frat.

‡ Syntaxis. In disceptationem, questionemque vocare. Id in questione versatur, ponitur. Nihil id habet questionis. Iam questione habitæ est, constituta de furto. In questionem postulare seruos. In caput alterius de furto questionem habere. In questionem dare seruos. In ecclœ est quæstio facti. Tormentis habere questionem pecunia.

§ V A E S T I C U L A. 1. de Orator. 102. Quid mihi nunc, inquit Crassus, tanquam alicui Græculò otioso & loquaci quæstunculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? 2. de Leg. 51. His propositis quæstunculæ multæ nascuntur. 9. Fa. 16. Quæstunculis te faciebam attentionem.

¶ V A E S T I C U L V S. 2. Diuin. 34. Aut fissum iecoris cum lucello meo, aut meus quæsticulus cum cœlo, terra, rerumq; natura.

¶ V A E S T O R, erarij & publica pecunia prefector. 1. V. 61. Sic enim à maioribus nostris accepimus, prætorem quæstori suo parentis loco esse oportere. 2. de Orat. 197. C. Norbanus sodalis & quæstor meus, pro Mur. 18. Quæstores sortiebantur prouincias. 2. A. 31. Cur quæstores additi?

† A D I V N c. Aedilius, in Piso Bonus, pro Seft. Custos pecunia vrbani, 3. Verr. Dignus, leuis, libidinosus, falax, 6. At. Infirmitus & inops, 7. Attic. Optatior, 2. Fam. Sordidior, 1. ad Qu. Frat. Vrbanus, 2. Offic.

¶ V A E S T O R I V M, sicut prætorium, pro Pl. 99. Iste Thessalonican me, in quæstoriūnque perduxit.

¶ V A E S T O R I V S. 13. A. 30. Quæstorius vir, de Clar. 263. C. Siccinius quæstorius mortuus est, pro Planc. 100. Abiicere quæstoriā personam comitique sumere. 3. V. 56. Legatus quæstorius, 2. Famil. 17. Quæstorio adductus officio. 13. P. 30. Qui quæstorijs. 7. Famil. 30. Quæstoriis comitiis. * con. C. A. Homo quæstorius.

¶ V A E S T Y O S V S, qui quæsum facit, id ex quo quæstus capituro quod alij lucrum etiam dicunt, 5. de Fin. 9. 1. Mercatura quæstuosa. 14. At. 9. Hoc damnum quæstosum esse videtur. 5. Tuf. 86. Ut quæstuosa mercatura, fructuosa aratio dicitur. 2. A. 35. Domus quæstuosissima. 2. V. 40. Annus vberrimus quæstuosissimusque. Par. 6. Venio iam ad sumtuosos, relinquo istum quæstuosum. * Horrens. Prædia quæstuosissima.

¶ Syntaxis. Homo quæstuoſus, mercatura, annus, damnum, domus.

¶ V A E S T V R A, quæstoriis munus. 2. V. 11. Quæstura primus gradus honoris, pro Mur. 18. Quæstura vtriusque propemodum par momento sortis fuit. 1. V. 28. Cum iisdem literis illius prætura & tua quæstura consignata sit.

† A D I V N c. Funesta, de Arusp. Grata, & clara, pro Pl. Harreditaria, 5. Ver. Nefaria, 3. Ver. Tota, Postq. ad Quir.

Q V A E S T U S, *lucrum compendium, commodum, merces.* 4. V. 6. **Mercibus** suppeditandis cum quæstu compendiōque. 5. Tusc. 9. Alij emendi quæstu & lucro ducuntur. 1. Offi. 1. 50. **illiberales & sordidi** quæstus mercenariorum omnium. 2. 77. Habere tempub. quæstui, turpe est. I.P. 86. **Sesterium centies Romæ** in quæstu reliquisti. 4. V. 30. Cūm hos sibi quæstus proposuisset magnos atque vberes. 5. 109. & 119. Maximos quæstus prædāsque fecis-ter. 7. 140. Facere quæstum furtis. 15. Fam. 14. Facere quæstum in aliqua re. pro S. R. 111. Sui quæstus aut commodi causa facere aliquid pro Qu.R. 23. Roscius H-S. CCCLIII. quæstus facere noluit. O&t. Facere quæstum precarium. 2. de Or. 226. Quicquid vocis & lingua, omne in istum turpissimum calumnia quæstum contulisti. cont. C. Anton. Homo valde in hoc largitionis quæstu notus.

T A D I V N C T. *Domesticus, paternusque, immortalis, in Piso. Fœcun- dus, vbérque totus, campeltris, de Arup. Forensis, iudicarius, turpis, pro Client. Frumentari, illiberales & sordidi, liberales. (sordidi, turpis, & odiosus, 1. Offi. Honestus atque conceitus, improbus, mag- nus, maximus, nocturnus, 5. Verr. Immunes, 5. Phil. Immensi, & intollerabiles, 2. contra Rull. Improbissimus, 7. Ver. Magni, atque vberes, 4. Ver. Meretricius, 2. Phil. Precarius, ep. ad O&t. Quotidianus, 4. Cat. Tur- pis.) (honestus, Par. Turpissimum calumnia, 2. de Or.*

Syntaxis. Merces cum quæstu, compendiōque. Emendi quæstus, lu- crumque. Quæstui scientiam habere. In quæstu relinquere talentum

Q V A L I A, qualitates. 1. Acad. 28.

Q V A L I S, cuiusmodi, cuius generis, qui. 1. de Nat. 65. Doce me vbi sint dij, quales sint corpore, animo, vita. Ibid. 2. 1. Aeternitas spatio qualis sit, intelligi non potest. 1. de Inuent. 12. Generis est controuerchia, cùm quantum & cuiusmodi, & omnino quale sit, quæritur. pro Pomp. 36. Ac primum quanta innocentia debent esse imperatores? quanta temperantia? quanta fide? quanta facultate? quanto ingenio? quanta humanitate? quæ breuiter, qualia sint, in Cn. Pompeo consideremus: summa enim sunt omnia. 1. de Finib. 90. Nihil interest ad beatè viuendum, quali vtaris cibo. 1. Fam. 8. Ex eodem cognoscas de toto statu rerum omnium: quæ quales sint, non facile est scribere. 1. de Diu. 21. Idemque mitit signa nobis eius generis, qualia permulta historia tradidit. 2. 135. Ad aperta & clara somnia veniamus, quale est de illo interfecto à caupone, &c. 1. Fam. 9. Sapientium ciuium, qualem me & esse & numerari volo. 4. Acad. 8. Nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus aliis. 1. Fam. 9. Vidi quasdam in te tales, quales tu, &c. 2. C. 3. At si quis est talis, quales esse omnes oportebat, qui, &c. 1. de In. 176. Ut non tales, quales ante habitæ sint, habeantur. Br. 3. Quales tibi sèpè scripsi consules, tales extiterunt. pro S. R. 11. Te magnoperè quæso, ut qualem te iam antea populo Rom. præbuiti, talem te nobis hoc tempore impertias. pro Font. 21. Quali fide, quali pietate existimatis esse eos, qui, &c. pro Rab. 26. An non intelligis, quos homines, quales viros mortuos summi sceleris arguas? Tusc. 60. Si quid sit, hoc non vides, at quale sit vides: si ne id quidem, at quantum sit, profectò vides. de Cl. 291. Cùm qualis quisque orator fuisset, exponeret. Ibid. 2. 97. Ij fuerit certè oratores: quanti autem & quales, tu videris. Ibid. 32. 5. Genus dicendi volucrè atque incitatum, quale nunc est Asia tota. 2. de Ora. 51. Qualis oratoris & quanti hominis in dicendo putas esse scribere historiam. 1. de Natur. 106. Hoc per ipsos deos quale tandem est. 3. Tusc. 56. Nam aut de ipsis rei natura, qualis & quanta sit, quærimus. 2. de Inuent. 178. Contraria quoque, & quæ & quales sint, intelligimus. 2. de Nat. 93. Forma literarum, vel aurea, vel quales liber. 2. de Inuent. 170. Licet vim tei, qualis & quanta sit, cognoscamus. 1. At. 16. Talis qualem eum esse scripsiter. 2. Offi. 44. Si quis id ageret, ut qualis haberi vellet, talis esset. 1. de Leg. 24. Nulla gens est, quæ non, etiam si ignoret, qualem habere Deum deceat, tamen habendum sciat. de Vniu. 6. Oratio talis sit, qualis sit illa, quæ neque redargui, neque conuinci posse. 1. de Inu. 12. Cùm & quid factum sit conuenit, & quo id factum nomine appellari oporteat, & tamen quan- tū & cuiusmodi, & omnino quale sit, quæritur ib. 1. de Ora. 139.

Syntaxis. Cuiusmodi, & quale. Talia, qualia putas: Quali fide, Quantum & quale. Quantus & qualis. Quantum, cuiusmodi, & omnino quale. (vnæ dicta.)

Q V A L I S V N Q Y E, quicunque, cuiusmodi, cuiuscemodi, cuiusque modi, cuiusmodicunque, qualilibet. 35. At. 15. Sed homines beneuelos, qualescunque sunt, præue est insequi contumelia. 16. 2. Hoc qualecunque esset, te scire volui. 3. de Legib. 31. Qualescunque summi ciuitatis viri sunt, talis est ciuitas. Or. 130. Quæ qualiacunque in me sunt, me enim non pœnitit, quanta sint, sed apparent, &c. I.P. 27. Cùm tamen ille qualiscunque est, qui est ab yno te improbus vicitus, Gabinius collegit ipse se, &c. 4. Fam. 8. Sin qualecunque locum sequimur, qui est domestica sedē iucundior. 2. de Nat. 76. Quale id cunque est.

Q V A L I T A S. 1. Acad. 25. Qualitates igitur appellauit, quas no- ritas Græci vocant: quod ipsum apud Græcos non est vulgi verbum, sed philosophorum. Ibidem. Sed quod ex vtroque, id est ex materia & vi, id iam corporis & qualitatem nominabant.

ibidem. 26. Earum igitur qualitatum sunt aliæ **Principes**, aliæ **cx** iis ortæ. **Principes** sunt viuismodi, & simplices: ex his autem or- tæ variae sunt, & quasi multiformes: itaq; aër (vtinur enim pro Latino) ignis, & aqua, & terra, prima sunt: ex iis autem ortæ ani- mantum formæ, carum rerum quæ gignuntur è terra. 1. de Nat. 94. **Corpulcula** non colore, non qualitate aliqua (quam no- ritas Græci vocant) prædicta.

T A D I V N C T. **Principes**, ex principibus ortæ, variaz, & quasi multi- formes, viuismodi, & simplices, 1. Acad.

Q V A M, cum Ante, & quibusdam alijs. 3. Tusc. 75. 2. de Or. 154. **Numa** magnus vir habendus est, cùm eam sapientiam constituendæ ciuitatis duobus propè seculis ante cognovit, quam eam Graci natam esse senserunt. 2. de Orat. 2. 1. Seculis multis ante gymna- sia inuenta sunt, quam in iis philosophi garrisce coepert. Ibid. 12. Postero die quam illa erant acta. Catulus venit. 7. At. 20. Sed antiquiores literæ quam ruere ceperit Dolabella. 11. 1. Undecimo die post quam à te discesseram, haec scripta pro Cel. 59. Ter- tio die post quam in curia floruisse. 1. Famil. 19. Non meher- culè quicquam libentiū facio, quam scribo ad te. 1. de Diu. 10. Quorum neutrum tam facile quam tu arbitris, conceditur. 1. Tusc. 13. Ego autem non commemini ante quam sum natu- me miserum. 4. Acad. 9. Postridie veai quam apud Catulum fini. 9. At. 4. Eam mihi Philotimus postridie quam accepit, reddi- dit. 4. Acad. 8. Ante tenentur astricti quam quod esset optimum, iudicare potuerunt. 16. Fam. 21. Tabellarij venerunt post diem x & sextum, quam à nobis discesserant.

Q V A M, comparatio iunctum, cum vt & sine, & cum quomodo, vel quemadmodum. Orator. 68. Sed hoc maius est quoddam, quam ab aliis postulandum sit. 2. de Orator. 178. Nihil est in dicendo maius, quam vt faueat oratori auditor. 1. de Nat. 49. Haec sunt dicta subtilius, quam vt quiuis ea possit agnoscere. 8. At. 13. Ex literis tuis cognoui ea, quæ in agro Piceno gesta erant, commodiota esse multò, quam vt erat nobis nunciatum. 3. de Orator. 22. Sed si hoc est altius, quam vt nos humi strati suspicere possumus, &c. I.P. 62. Hoc inferius est, quam vt patre tuo dignum videatur. de Vniuer. 34. Hoc maius est quam vt profiteri scri- re audeamus. Or. 41. Maiorem mihi ingenio videtur esse Isocra- tes, quam vt cum orationibus Lygiae comparetur. 5. Tusc. 117. Plurunque dolor vehementior, quam vt causa sit, cur feratur. 6. Fa. 4. Tum ille nihil sibi fuisse longius, quam vt me videret, 1. de Orat. 16. Crassus plenior fuit, quam quomodo à nobis in- ductus est. de Sen. 12. Multa præclarata in eo viro cognoui, sed nihil admirabilius, quam quomodo ille mortem filii tulit. 13. At. 1. Nec magis quam quemadmodum ego vellem. pro Cec. 102. Quod si adimi ciuitas illi posset, magis tamen omnes qua- reremus, quemadmodum possemus, &c. quam vt nunc quis- quam existat, qui, &c. Brut. 4. Timeo ne Cæsar tuus altius le- ascendisse putet decretis tuis, quam inde si consul factus sit, descendens, pro Dom. 137. Id sperasti rempub. quam quoad mecum expulsa esset, laturam?

Q V A M, cum comparatio, alia quadam ratione. 8. At. 9. Pro tuis rebus gestis amplissimis, amplioribusque quam meis, quam Afric. 2. de Natur. 76. Aliiquid esse necesse est melius quam deos. 1. de Leg. 52. Melius esse aliquid quam virtutem necesse est. pro Flac. 74. Et hoc te superiorem putas quam Lælius, quod, &c. 5. At. 14. Si me nihilominus nosti curiosum in repub. quam te. 2. Qu. Fr. 9. Doleo te meliorem ciuem esse, quam Philoctetem. 9. At. 11. Pompeius ostendit se superiorē quam hunc fore. pro Planc. 30. Hunc nonnullis rebus inferiorem quam te, superiorem alius esse miraris. 8. At. 11. Quod me magno animi motu perturba- tum putas, sum equidem: sed non tam magno, quam tibi for- tasse videor. 7. 9. Nobis, vt quidam putant, nihil est timendum magis, quam ille Coss. pro Planc. 48. Quam tibi commodum est, vnam tribum delige.

Q V A M, quod. Q V A M quantum. 1. de Orat. 167. Alter iniquum putabat plus secum agi quam quod esset in actione. Postq. in Sen. 10. Piraticam ipse fecisset ac minore quidem reipub. detri- mento, quam quod inter monia nefarius prædo versatus est. 4. V. 70. Hic maiorem pecuniam prætori pollicetur, quam quantum tu dedisti. 5. 54. Iis plus frumenti imperabatur, quam quantum exarauerat. Ibid. 221. & 101. Sexies tantum quam quantum sati sit, ablatum esse. 195. & 6. Ibid. 24. Pluris Sena- tus estimasset quam quanti esset annona. 6. Fam. 12. Suscipere plus, quam quantum præstare possis. 1. de Mr. 167. & 3. 15. Alter plus petebat, quam quantum lex permittebat. 1. de Diu. 37. Aco- spicibus igitur quam physicis, potius credendum existimas.

Q V A M, cum Possum, & superlativo. pro Dom. 95. Dico igitur, & quam possum maxima voce dico, &c. 1. de Di. 69. Expolui quam breuissime potui oracula, &c. de Senect. 46. Coniuicium ad mul- tam noctem quam maximè possumus vario sermone produci- mus. 1. de N. 129. Aues nidos construunt, eosque quam possunt mollissime subterrant. pro Clu. 72. Tum appellat hominem vt blandissime potest. 15. Fa. 4. Quam potui maximis iu- neribus ad Amanum veni, Par. 1. Et dicam brevius quam tan-

residici possit. de Som. 21. Quām maximē se à corpore abstrahere. Leg. STADIUM.
¶ Contra quām, pro contrā atque, ac, atque ut. pro Cluent. 12. Sōcius generi contrā quām fas erat amore capta. I. P. 18. Edicere aūtū es, vt Senatus contrā quām ipse censuisset, ad vestitum rediret. pro Dom. 122. Quān quām quid ego de vestro iure contrā quām proposueram, disputabo? pro Cecin. 67. Miror te hoc in hac re alieno tempore, & contrā quām hæc causa postulabat, defendisse. 4. ad Heren. 6. Contra faciunt, quām pollicentur. 1. Qu. Fr. 1. 2. Factum est enim mea culpa contrā quām tu meū egeras. 2. de Leg. 12. Contra facis quām pollicitus es. de Orator. 86. Clamare contrā quām deceat & quām possit, hominis est impudentissimi. Ora. 13. Sæpe supra feret quām fieri possit. Top. 39. Hoc est infra quām illud. IN F R A. Καλὸν τὸ γένος, η τὸ πόλεμον κρατεῖν εἰς μέγην 2. de Inuent. 5. Si à multis eligere homines commodissimum quodque, quām sese vni aliqui certo vellet addicere.

Q V A M, pro valde. 1. de Orat. 129. In artificio & opera quām tenui ac leui. de Clar. 3. 12. Oratio quām elucubrata. 3. de Natur. 82. Quām multas ante hūc Pisistratus peccas sustulit, multis quidem ante cruciatis & necatis. 5. V. 205. Fecerunt alij alia quām multa. 11. Fam. 24. Te igitur imitor, quām multa quām paucis. 9. 22. Liberis dare operam, quām honeste dicitur. pro Lig. 15. Quām multi enim essent de victoribus, qui, &c. cūm etiam devictis quām multi sint, qui, &c. 2. Qu. Fr. 10. Quo quām minime multi hoc sciant. 11. Fam. 13. Sanè quām sum gauis. 7. At. 1. Id autoritatē suām quām magni aestimat. 11. Fam. 13. Sos valde quām paucos habet. 5. Tusc. 6. Abacos quām plures ornauit argento. ibid. Somnia, quōrum defensio repetita quām longe est. 2. de Inu. 129. Quām absurdum. 4. V. 102. Quām volunt, multi dicent. 6. V. 56. Sunt vestrum quām multi.

Q V A M, pro quantum, aliquando cum admiratione. 9. Att. 2. Quām nihil prætermissis in consilio dando: quām nihil tamē, quod ipsi tibi placet, explicas. 5. de Fin. 2. 6. Quām cupiunt laudari, ut puderint. 13. Fa. 6. Ut ex hac cōmēdatione mihi Cuspius quām maximas quām primum, quām sapissimē gratias agat. Q V A M, pro nisi. Nihil aliud nisi, vt, &c. Nihil aliud quām id quod, &c. pro Mar. 4. Hoc tibi affirmo, nullam in his esse laudem ampliorem, quām eam, quām hodiē consecutus es.

Q V A M, mox, pro Q. R. 44. Quid expectas quām mox ego eos dicam ordine eis. Senatores, tate grandes natū, &c. non faciam. ¶ Syntaxis. Anno antē, seculū multis antē quām. Antiquiores litera quām redit ille. Mense pos̄ quām abij. Nihil malo, quām scribo. Hoc maius est quoddam, quām ut. Maior dolor, quām ut causa sit. Nihil mihi fuit longius, quām ut te viderner. Nihil melius, quām quonodo censes. Librum unum cape quām tibi commodum est. Plus cupis quām quantum liceat. Dicis contrā quām fas sit. Contra facis quām pollicitus. Hoc est infra quām illud. Quām minimē multi. Sanè quām gaudeo. &c. Quām volueris multa dicam. Quām maximas, quām primum, quām sapissimē gratias referre.

Q V A M B R E M, quare, quid ita, cur, quo. 8. Atti. 3. Quām obrem vidēmaxima te deliberaenti, ita mihi des consilium velim. 5. Fa. 8. Quām obrem velim, &c. ibid. Quām obrem, tu, &c. ibid. Quām obrem satis esse hoc tempore arbitratuſum, &c. 7. V. 17. Iste multa signa dederat, quām obrem aliquibus responsuris non videretur. 6. 135. Verum illud est quām obrem hæc commemo- rari, quod, &c. pro S. R. 8. Si villa vel minima res reperietur, quām obrem, &c. 3. Fam. 10. Multa mihi veniebant in mentem, quām obrem ita fore putarem. 9. 14. Vno vtor argumento, quād obrem, &c. 2. 4. Quām obrem quoniā, &c. vitar ea clausula, &c. pro Flacc. 65. Quām obrem quoniā, &c. 10. Fa. 10. Quām obrem quām, &c. de Clar. 43. Quare quoniā tibi quadrat, &c. licet. 9. Atti. 4. Quām obrem obsecro te, mi Tite, cripe mihi hunc dolorem.

Q V A M P R I M U M, primo quoque tempore sine mora. ad Brut. ep. 18. 18. Sæpe te literis horratus sum, vt quām primum teipub. subvenies. 9. A. 47. Quid est effim, eur eum non quām primum amplissimos honores capere cupiamus? 2. Fam. 19. & 4. 16. Gratiissimum mihi feceris, si ad me in Ciliciam quām primum veneris. 2. 6. Cum has ad te quām primum literas perferri magis propter vellemus. *de Consolat. Si natus sis, quām primum mori.

Q V A M V I S, quām primum. 2. de Nat. 1. Nec timeo sine ista philosophia rhetorē, quamvis eloquentem. 1. Tusc. 47. 3. de Leg. 24. & 6. Famili. 4. Quāmvis enumeres multos licet, non tamen, &c.

*Littera, quām quām. 1. Attic. 7. Esti, quamvis si uis non fueris profectus meæ, approbator certe fuisti. pro S. R. 22. Quāvis ille felix sit, sicut est, tamen, &c. 3. de N. 88. Quāvis Mentr deluba & Virtuti consecremus. 11. A. 22. Quāmvis intentus animus tuus sit ad fortissimum virum liberandum, tamen, &c.

Q V A N D I V, dum, quantum, quoad, quām, quousque, quem ad finem. 1. Tandiu, 9. At. 3. Ego tandem requiesco, tandem ad te scribo. 1. C. 1. Quandiu dios etiam fuit ista tuus eludet? 12. Famil. 19. Qui se oppido tandem tenuit, tandem in provincia Parthi fuerunt. 1. Offic. 1. Disces, quandiu voles: tandem autem velle debitis, quoad te, &c.

¶ Syntaxis. Tandiu licet, quandiu. Liebit quandiu.

Q V A N D O, cūm, ubi: temporis ratione præteriti, futuri. 8. Atti. 3. recuperabit temp. quando? aut quid ad eam spem est parati? de Or. 102. Quando me ista curasse aut cogitasse arbitramini? I. P. 49. Quando hoc bellum populus Rom. suscepit? 2. de Diuin. 17. Vident ex constantissimo motu lunæ, quando illa è regione solis facta occurrit in umbram terræ, vt eam obscurari necesse fit quandoque eadem luna, &c. 2. Offic. 75. Utinam, inquit, tunc essem natus, quando Romani dona cepissent pro Dom. 72. Quando igitur est turpe? quando est pena peccati. 2. contra Rull. 41. Tum quando Alexandro mortuo legatos Tyrum misimus. de Sen. 38. Semper enim in his studiis viuenti, non intellegitur, quando obrepat senectus.

¶ Cum, quia, post quām, quoniā, quāndo quidem. de Vn. 12. Quan-

do enim trium numerorum, &c. id est, cum enim, &c. 10. Fam. 12.

Quām quando complexus es, tene. 3. de Di. 69. Quid ergo? Aius iste, quando cum nemo nōrāt, aiebat & loquebatur. 6. Famil. 6.

Quare quando &c. id est, quoniā, 5. de Fin. 67. Omnes denique,

quando, &c. Ibid. 1. Ut quando cā loca videamus, in quibus,

&c. id est, cūm, &c. 3. de Leg. 8. Ast quando consulis est, &c. id est.

ast cūm, &c. ex 11. & 2. Off. 5. 5. Fam. 20. Quando te id video

desiderare. id est, quoniā.

Q V A N D O C V N Q V E, quo cunque tempore. de Som. 17. Quando cunque eadem partē sol, eodemque tempore iterum defecrit. tum, &c.

Q V A N D O Q V E, aliquando. 6. Fam. 19. Ego me Asturā diutius arboris commoraturum, quoad ille quandoque veniat.

Q V A N D O Q V I D E M, nam, quia. Parad. 6. Tu te posse dico, quādo quidem potes. 5. de Finib. 37. 3. de Orat. 51. Quāe sunt in hominī vita, quandoquidem in ea versatur orator. Orat. 5. 4. Ita prætermissa pars nulla erit, quandoquidem, &c.

¶ Cūm, pos̄ quām. 5. de Fin. 6. & 4. V. 9. Quandoquidem honestum ipsa virtus est. de Clar. 163. Quandoquidem tu, &c. vellem, &c. 5. V. 187. Quando tu quidem in prælio mihi affuisti.

Q V A N Q V A M, tamen si, est, scilicet. 2. de Orat. 197. Quām obrem hoc vos doceo, Sulpiti, vt in dicendo possitis, &c. quām quā te quidem quid hoc doceam? qui, &c. 3. de Nat. 41. Homerus conueniri Herculem apud inferos facit ab Ulyss: quām quām potissimum Herculem colamus, scire sanè velim. 15. Fam. 16. In integrō res nobis erit: quām quām quācum loquor? cum vno, &c. 5. Tusc. 95. Omnia iucunda, quām quām sensu corporis iudicentur, ad animū referri tamen pro S. R. 55. Innocens est quispiam: veruntamen quām abest à culpa, suspicione tamen non caret. 1. de Orat. 2. 4. Quām quām quoniā, &c. id est Roscius, &c. Part. 127. Quām quām vterque vtetur, &c. tamen, &c. 3. de Fin. 5. Quām quām ea verba, &c. quām quām, inquam, &c. tamen, &c. 1. de Orat. 160. Sed quām quām satis iis, qui aderant ad id quod erat propositum dictum videbatur.

¶ Syntaxis. Quām quām volo, velim.

Q V A N T O P E R E. 1. de Orat. 164. Neque enim tantopere desiderabam, &c. quantopere delector, &c. 12. Attic. 2. Brut. 5. 13. Fam. 7. Quantopere opere eius municipij causa laborarem, tibi ostendit. 14. Att. 6. Dici non potest, quantopere gaudeant.

¶ Syntaxis. Quantopere. Quantopque opere.

Q V A N T V L V M. 1. de Ora. 133. Nihil plus assequi cupimus, quām quantulum tu in dicendo assecutus es. 2. cont. Rull. 65. Etenim quantulum interest, vtrū in Massifici radices, an in Italianam aliouē deducamini.

Q V A N T V L V S. 2. de Diu. 134. Misit coniectori quantum vim sum est de argento. 2. de Leg. 47. Id autem quantum vim est? 11. V. 57. Nam ex illa pecunia magnam partem ad se auertit: mulier reddidit quantum vim est. 1. de Orat. 135. Si de hac mea, quātulacunque est, facultate quāritis. Orat. 106. Eāsque nos primi quicunque eramus, & quantulumcunque dicebamus, conuertimus. 2. de Orat. 97. Ex eo quod dico, quantulum id cunque est, iudicari potest.

¶ Syntaxis. Quantulum id cunque est, tibi est.

Q V A N T V L V M, ut, maximē, quām, quod, quatenus. pro Fla. 38. Voci ferarer, & quantum maximē possem, contendere, si, &c. pro Seſt. 31. Ut afflcta reip. quantum posset, mederetur. I. P. 75. Pompeius, quem quantum potui, multis sepe orationibus decoraui. 9. Attic. 6. Perge, vt facis, & scribe quantum potes. 5. Fa. 13. Quantum potero me ab omnibus angoribus abducam. 1. Qu. Fr. 1. 30. Quantum in me erit, quantum efficere & consequi possumus. Oratoror. 232. Quantum autem sit aptē dicere, experiri licet, &c. si, &c. pro Qu. 5. 1. Viribom considerant, quid & quantum sit alterius bona proscribere. 2. de Orat. 77. Sed tamen est eorum doctrina (quantum iudicare possumus) perridicula. pro S. R. 35. Tres sunt res, quantum ego existimare possum, quā, &c. pro Fl. 6. 1. Nā nomen ciuiū Rom. quantum in ipsis fuit, fustulerunt. 16. At. 14. Is rem, quantum in ipsa fuit, euertit. 3. de Nat. 15. Non igitur adhuc quantum in te est, intellexi deos ē. Lege. Q V A N T V L V S. pro Ar. 1. Huic profecto ipsi, quantum est situm in nobis, optem ferre debemus. 5. Tusc. 35. Ut omniꝝ

in omnibus, quantum in ipsis, nulla vi impedita perfecta sint.
3. Fam. 8. Quantum ex tuis literis intelligere potui. 7. Attic. 8. Quantum ex Pompej sermone perspexi. 3. de Leg. 37. Hæc lex Attico nostro non placet, quantum ex vultu eius intelligo. 2. Attic. 9. Quantum conjectura auguramus. 1. de Orat. 95. Ego quantum auguror conjectura, quantaque ingenia in nostris hominibus esse video, non despero fore aliquem, &c. 1. At. 1. Quod adhuc conjectura prouideri possit. 1. Fam. 8. Quantum ego perspicio. 8. 9. Quantum diuinum. 10. 24. Quantum me diligis, tantum adhibe in te diligenter. 16. 2. Quantum me diligis, tantum fac, &c. 1. At. 14. Nec tantum proficiebam, quantum volebam. Br. ep. 15. Sed prope deos: scis enim, quantum sit in temporibus, quantum in celeritate.

Syntax. Quantum maximè possum. Quantum in me sit. Quantum iudico. Quantum in me situm est. Quantum ex illo cognoui. Quantum est in occasione? in celeritate?

Q V A N T U M . V I S licet excellas. de Am. 75.

Q V A N T U M . 7. At. 1. Videre mihi video tantam dimicationem, quanta nunquam fuit. Brut. ep. 3. Tanta multitudo, quam caput virs nostra. 12. Fam. 7. Dixi tanta contentione, quantum forum est. pro Clu. 87. Pecunia numero ac summa sua quanta sit, ostendit. pro R. P. 37. Si tantum ex eius bonis, quanta lumina lumen fuisset, populus receperisset. pro Dom. 75. Populus Rom. sensit quantus & quanta dignitate esses. 2. de Orat. 51. Qualis oratoris & quanti hominis in dicendo putas esse, scribere historiam. Br. ep. 16. Potuimus beneficis ut participes frui, quantis vellemus. Orat. 106. Dicendum est, quantos circuitus facere deceat. 3. de Ora. 188. Nec hoc tanti laboris est, quanti videtur. 2. con. Rull. 33. Perspicite, quanta potestas permittatur. pro Sest. 24. Ut pecuniam acciperent quantum vellent. 1. de Orat. 167. Alter plus lege agendo petebat, quam quantum lex permettebat. 2. A. 29. Omnes boni quantum in ipsis fuit, Cæfarem occiderunt. 6. At. 18. Quamobrem Quir. consilio quantum potero, labore plus penè quam potero, vigilabo pro vobis. pro Cor. 43. Omitto quantis ornamenti populum Rom. C. Cæsar afficerit. 7. A. 15. Quanta illa reip. turpitudo, quantum dedecus. 2. de Leg. 16. Cum intelligat, quanta latitum sunt federa religionum. pro Mil. 39. Quem si interficere voluerit, quanta quotiens occasiones, quam præclaræ fuerunt: pro Mil. 43. Scio quanta & quam sollicita cupiditas sit consulatus. pro Syll. 76. Quantus & quam incredibilis furor, &c. 1. Tusc. 86. Is propagatione vita quo, quantas, quam incredibiles hausit calamitates. 1. de Diu. 52. Xenophon Socratus, qui vir & quantus, scribit, &c. de Am. 82. Nec cognoscunt, hæc vis amicitia qualis & quanta est. 5. V. 66. Cernitis, iudices, quod & quantum incendium per Siciliam peruerferit. 16. Fam. 4. Quantam diligentiam in valetudinem tuam contuleris, tanti me fieri à te iudicabo. 1. At. 13. Dij immortales, quas ego pugnas & quantas strages edidi. 1. V. 40. Quæ & quantæ sint, &c. 7. V. 4. Quot & quanta sint, &c. Vide, T A N T U M . Tot tantaque vita. 2. de Or. 255. Quantus addictus. 7. V. 111. In qua docet, quot & cœlum sua nautas accepit, quot & quanti quemque dimiserit. 12. Attic. 29. Sed quanti quanti: bene emittit quod necesse est. 4. Acad. Quanti libertas ita astimanda est, non mihi necesse esse quod tibi est. 5. V. 195. Pluris senatus astimasset, quam quanti esset annona. 7. Fam. 19. Vide quanti apud me sis. de Clar. 257. Quantus quisque sit, non quantum propositus ponderandum. 1. ad Qu. Fr. 2. Noli spectare quanti homo sit: parui enim pretij est, qui iam nihil sit. pro Mur. 38. Hoc quanti putas esse ad famam hominum ac voluntatem? 2. Fam. 10. An dubitas, quum seias quanti cum illum, tum vero Tulliam meam faciam? 11. 27. Quantus hoc ipsum. 5. de Fin. 15. Tantum damni feci, quam quæque res amissæ valeant.

Q V A N T I , ad primum relatum. 14. At. 24. De Drusi horris quanti licuisse tu scribis, id ego quoque audieram, & ut opinor, heri ad testis perferam: sed tanti, quanti bene emittit. 1. de Nat. 55. Quantus autem hæc philosophia astimanda est: quæ, &c. 9. Ant. 16. Quantus locarint, tantam pecuniam redemptori soluenda curerint.

Syntax. Tanta contentione dicere quantum est forum. Tantum, tantumue consilium. Tantum quantum vis argentum. Quantam vis pecuniam confice. Quante quotiens occasions? Quanti quanti, bene emisti. Quantus est homo? Quantus hoc putas ad famam?

Q V A N T O , pro quod. 1. Acad. 10. Quantus magis philosophi delabunt.

Q V A N T U M C V N Q V E . 2. de Or. 122. Atque ego is qui sum, quæ tu sum ad iudicandum, sic statu, &c. de Cl. 321. Nostrum illud quantumcumque est angere. 7. de Fin. 10. Debco profecto quantumcumque possim: in collaborare ut, &c. 5. Anton. 22. Quorum bona quantacumque erant, suis comitibus descriptis. pro Mar. 7. Totum hoc, quantumcumque est, tuum est.

Q V A N T U M , maximus. ad Brut. ep. 4. Autoritas, quanta maxima in libera ciuitate vnius esse potest. de Amic. 76. Tanta est inter eos; quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia.

Q V A P R O P T E R , quare, quamobrem, quocirca. 4. Fa. 15. Quapropter eo animo sumus inter nos, quo semper sumus. 3. Ant. 29.

Quapropter quoniā, &c. aliquando, &c. pro S. R. 9. Quapropter vos oro, iudices, &c. pro Cec. 78. & de Am. 27. Quapropter non minus, &c.

Q V A Q V A V E R S V S . 9. Ant. 16. Circumque eam statuam postres eius quaquaerus pedes quinque habere. emendatores codicis habent, quoquoquerlus.

Q V A R E , quamobrem, quapropter, ex quo. 13. Fam. 71. Quare sic tibi eum commendo, ut, &c. 1. Qu. Fr. 1. 30. Quare quoniam, &c.

6. Fa. 6. Quare quando, &c.

Cur. 1. de Orat. 71. Nämque illud quare Scæuola negasti? &c. 6. Att. 3. Is fuit aperte mihi nescio quare non amicus. pro Qu. 60. Commissum nihil esse, quare ad istam rationem pertinet. 7. Fam. 10. Vnum mihi est solatum, quare possim, &c. pro S. R. 41. Quæramus igitur, que tanta vita fuerint in unico filio, quare is patri displiceret. Ibidem 94. Per multa sunt, que curatione, quare id quod feceris, necesse fuerit, nec altera face re potueris.

Vt. 10. Fam. 21. Omnia feci, quare resisterem, &c.

Q V A R T A N A . 16. 1. In quartanam conuersa est vis morbi. 7. At. 2. Alteram quartanam Pamphilus tuus mihi dixit decepsisse. 3. de Nat. 24. Ne tertianas quidem febres & quartanas, diuinæ esse dicendum sit.

+ A D I V N C . Leuior. 7. At.

Syntax. In quartanam conuersa vis morbi. Quartana febris.

Q V A R T V S sexagesimus. de Cl. 324.

Q V A S I , tanquam, quodammodo, perinde, ac si. 4. Aca. 32. Illus qui omnia incerta dicunt, quasi desperatos aliquos relinquamus. Ibid. Volunt probabile aliquid esse, & quasi verisimile. 2. Tusc. 29. Quasi de verbo, non de re laboretur. pro Qu. 9. Quasi tu res aut honos agatur, ita labores. 1. de Orat. 251. Vōcē ab acuto sōno ad grauem recipere, & quasi quodammodo colligere. 3. Tusc. 12. Est in animis tenerum quiddam, quod ægritudine quasi tempestate quatiatur. 1. de Nat. 103. Epicurus quasi pueri delicati nihil cessatione melius existimat. 1. de Or. 99. Earum rerum quæ quasi in arte traduntur inscrita. Or. 55. Quasi corporis quedam eloquentia. ibi. 5. Puro quasi quodam genere dicendi. 2. de Orat. 19. Sine quodam afflato quasi furoris. 4. Tusc. 80. Ii sunt eiusmodi constituti, quasi mala valetudine animi. 2. V. 11. Ex his quasi x. fiscos ad Senatorem illum relictos esse. 1. de Orat. 9. Philosophia laudandarum artium omnium procreatrix quædam, & quasi parens. de Senect. 26. Literas Graecas sic audie arripui, quasi diurnam sitim explere cupiens. de Senec. 83. Nec vero velim quasi decurso spatio, à calce ad carcere res uocari.

Q V A S I V E R O , perinde quasi. 3. Fam. 7. Non poteram credo ante hyemem (sic enim scribis) quasi vero ad cognoscendum ego ad illos, non illi ad me venire debuerint. 3. de Nat. 10. Quasi vero quæquam nostrum, &c.

Syntax. Quasi quodammodo. Afflatus quasi furoris.

Q V A S S A T V S , fractus, & debilitatus. pro Sest. 73. Flamma illa fuit quæstare seipub. pro Mar. 25. Quæstata respub.

Q V A S S V S . 2. Tuf. 50. Leg. A. T. T R E C T A T V S .

Q V A T E F A C I O , concitio. Ad Br. ep. 10. Roman perueni, nullo præsidio quatefeci Antonium.

Q V A T E N V S , quantum, finis ac termini, mensura, & ratione. de Am. 36. Quamobrem id primum videamus, quatenus amor in amicitiis progrederi debeat. Ora. 73. In omni re videndum est, quatenus, et si enim suus cuique modus est, tamen magis offendit nimium quam parum. 1. Tusc. 107. Magna culpa Pelopis, qui non erudierit filium, nec docuerit, quatenus est quodque curandum. 2. de Orat. 235. Quatenus sint ridicula tractanda orationi, perquam diligenter est videndum. Ibid. Quatenus ibid. 355.

Qui memoria vigint, sciunt, quid & quatenus & quomodo discuntur sunt. 5. de Fin. 24. Vide quatenus aliquid se astringat, ad sequentia pertinet. 4. Aca. 92. In omni re statuere, quatenus. 6. At. 3.

Neque mihi ut absim concedere aut quatenus eos mihi concedere. de Opt. 8. Sed quatenus voluerunt, sani & siccii duntaxat habeantur. 14. A. 14. Quibus auspiciis istos fasces auguraceperim? quatenus haberem cui tradere. 3. Off. 51. Diogeni videatur, venditorem quatenus iure ciuili constitutum sit, dicere via oportere. ibid. 68. Leges tollunt astutias, quatenus manu tenere possunt: philosophi, quatenus ratione & intelligentia de Am. 62. Est enim quatenus amicitia dari venia poslit. de Vni. 40. Deinde diis permisit ut huic animanti duces se preberent, & eum pulcherrime gubernarent, nisi quatenus ipse sibi sua culpa aliquid miseriae quereret. pro R. P. 12. Iudex meminisse debet non solum quantum sibi permisum, sed etiam quatenus permisum sit.

Quod attinet, ex ea parte qua, qua in parte, dum. 1. Fa. 2. Postulatum est, ut Bibuli sententia diuidetur, quatenus de religione dicebat: ei rei quia iam obſisti non poterat, Bibulo alienum. 4. 4. Sed accipio excusationem ex ea parte, quatenus aut negligentia aut improbitate eorum qui epistolæ accipiunt fieri scribus.

scribis. 16. Attic. 11. Tā mei r̄s κρήτης. quatenus Panætius
abfoluit duobus, illius tres sunt. 1. Offi. 135. Animaduertendum
est etiam, quatenus sermo delectationem habeat. 3. Offic. 15.
Vulgaris quid absit à perfecto, ferè non ex toto intelligitur: qua-
tenus autem intelligit, nihil putat prætermissum.
Quaterdecies. 3. V. 100. H-S. quaterdecies numerata.
Quaternus. 5. Att. 21. Scaptius quaternas centesimas sper-
bat. 62. At Scaptius quaternas postulabat. pro Font. 9. Quater-
nos denarios in singulas vini amphoras exigiscit.
Quatiens. 2. de N. 110.

Magn' leo tremulam quatiens è corpore flammam.

Quato, quatesfacio. Ibid. 109. in Arat.

Tum fixam tremulo quattetur frigore corpus.

Quatior. 3. Tusc. 12. Est in animis tenerum quiddam, quod
egritudine quasi tempestate quatatur.

Quatridui. 3. Att. 7. Ab Antonio & cæteris quatridui: scilicet

ans Epeirus.

Quatriduo, quarto die. pro S.R. 20. Quatriduo, quo hæc ge-
itas sunt, &c. ibid. ad Brutum ep. 3. Quatriduo ante.

Quatriduum. 6. Att. 2. Ipsum enim triduum quatriduumue.
Lege, Triduum.

Quatvorvira tūs. 10. Fam. 32. Pollionis.

Quatvorviri, ut triumviri, &c. pro Clu. 25.

Quæ, &c. 2. de N. 5. Multa quibus animantes alantur, augescant
que & pubescant. 2. de Or. 2. 14. Alterumque & tertium poscitur.
Orat. 38. Arguti certique & circumscripsi ambitus. 2. A. 72. Ego
arma cōtra deos arāque & focos tulip. pro Qu. 33. Nisi tu, quod
esset tuum ius & officium poteris, docuimus. 1. Offic. 67. Eā-
que ratione stabili firmaque contemnere. 1. Fa. 3. In primisque,
vt, &c. 1. de Ora. 119. Quicque optimè dicunt, quicque id faciunt.
Ibid. 11. Mathematici recondita in arte & multiplici, subtilique
veniantur.

Quemadmodum, vt, ita vt, perinde vt, sicut. 8. Att. 16. Velim
exquiras, quemadmodum illi nunc se gerant. pro Cec. 36. Præ-
tor te quemadmodum restituat, nō habebit: pro Arc. 3. Res no-
bis quemadmodum spero, non molesta. pro Mur. 49. Inflatus
cum spē militum, tum collegæ mei, quemadmodum dicebat
ipse, promissis. 1. Fam. 7. Ita fore vt per te restituatur, quem-
admodum Senatus initio censuit. 2. de Fin. 83. Quemadmodum
sunt, &c. eodem modo sint, &c. de Fat. 10. Quid? Socratem nō-
ne legimus quemadmodum notarit Zophirus, &c.

Quomodo, qua ratione, qua via. 3. C. 3. Semper vigilauit &
providi, quemadmodum salui esse possemus. I. P. 3. Magnificen-
tius est dicere, quemadmodum gesserimus consulatum, quām
quemadmodum ceperimus. Postq. ad Quir. 22. Mihi maiori cu-
ra erit quemadmodum quidem vobis gratiam referam, quām
quemadmodum inimicorum iniurias persequar. Ibid. 21. Sic vil-
ciscar facinora singula, quemadmodum à quibusque sum pro-
vocatus. 1. de Leg. 59. Si te ipse perspicies, totumque tentabis, in-
tellegis quemadmodum à natura subornatus in vitam veneris.
pro Dom. 71. Sed isti qui Clodij leges timuerunt, quemadmodū
ceteras obseruauerūt: de Ar. 6. Solus ille cognovit, quemadmodum
istū vinci oportet. 13. Attic. 1. Nec feuerius, nec tempe-
tati scribi poterat, nec magis quām quemadmodum ego maxi-
mē vellem. pro Qu. R. 55. Si non reliquit, quemadmodum ab
eo exegisti: de Cl. 307. Ut possis videre, quemadmodum &c. 14.
Fa. 2. Valerius mihi scriptit, id quod ego maximo cum fletu le-
gi, quemadmodum à Vestæ ad tabulam Valeriam ducta esse.
Quo, ibid. 1. Ad te non queo sine lacrymis scribere. Antequām.
4. Ut sis sine magna virtute non queat resisti. pro Dom. 110.
Quem satis mirari, quibus oculis aspicere audeas, non queo. 11.
A. 6. Qui tantas calamitates deplorare queat. 1. Att. 16. Atque hoc
loco illud non queo præterire. 6. 4. Non queo tantum, quantum
vereor, scribere.

Quercus. 2. Attic. 4. Quercus Dodonea. 1. de Leg. 12. Quercus
glandifera. 1. de Leg. 1. Quercus Arpinatum ingenio sata ma-
net, & semper manebit. 13. Att. 28. E queru nelcio quid excul-
pleram, quod videretur simile simulachri.* Chorogr. Ibi quer-
corum rami ad terram iacent.

† A D V I N C T. Glandifera, verus, 1. de Leg.

Querela, querimonia, conqueſtio. 3. Q. Fr. 8. Epistola plena sto-
machi & querelarum. 7. At. 8. Querela de damnatis. 1. Qu. Fr. 2.
Statius interuenit nonnullorum querelis, quæ apud me de illo
ipso habebantur. pro Mar. 21. Nunc venio ad grauissimam que-
relam, & atrocissimam suspicionem tuam. 5. de Fin. 29. Eorum
est hac querela, qui sibi chari sunt. 10. Fa. 28. Vestrum in remp.
meritum nonnullam habet querelam. 5. 14. Querelis quotidiana-
nis nihil proficere. pro Sest. 64. His de tot tantisque iniuriis in
socios, &c. consulum querela esse debuit. 1. de Diu. 14.

— Et affidua iacit ore querela. de Sen. 7. Querelæ
quæ illi deplorare solebant. pro Deiot. 9. Quanquam cui sunt
inauditæ cum Deiotaro querelæ tuæ.

† A D V I N C T. A m a g n a , 9. Fam. Affidua, 2. de Inu. Grauissima, pro
Mar. Inauditæ, pro Deiot. Iniquissima, 3. Fam. Inueterata, de Amic.

Inuidiosa, Orator. Iusta, 11. Fam. Magna, 4. Att. Mira, 7. Attic. Misera, &
luçuofa, necessaria, 2. Phil. Miserrima, 13. Fa. Multæ, 2. ad Quint. Frat.
Publica, 13. Fam. Quotidianæ, 5. Fam.

¶ Syntaxis. Epistola stomachi plena, & querelarum. Hoc habet que-
relam. Querelas deplorare.

Queribundus, lamentabilis. pro Syl. 30. De supplicio P. Len-
tuli magna & queribunda voce dixit.

Querimonia, querela, lamentatio. 1. V. 9. In populi Rom. quo-
tidiana querimonia. 5. 207. & 7. 71. In ea querimonia quam
sum habiturus de istius crudelitate. 2. Qu. Fr. 1. Eo meru inie-
cto, repente magna querimonia omnium discessimus. 5. V. 132.
Romæ querimoniarum de tuis iniuriis habebantur. Ibid. 207. Su-
stinebant querimonias nationum.

† A D V I N C T. Communis, 7. Verr. Ficta, quotidiana, pro Cluent. Iusta
patriæ, Cat. Libera, pro Pomp. Magna, 2. ad Quint. Frat. Quotidiana,
diuina, in Ver.

Queror, conqueror, expostulo, deploro, querelam vel querimoniam
habeo, querelas deploro, querelas iacio. 3. V. 25. Hic tu fortasse que-
re, deum atq; hominum fidem implorabis. 2. de Or. 198. Ace-
debat, vt hæc tu pro rep. queri existimare. pro Fl. 57. Nō enim
omnia quæ dolemus, eadem iure queri possumus. 3. Fa. 3. Multi-
nos quidem questi sumus. 5. Tuf. 14. Virtutes autem noli vereri
ne expostulent & querantur se relictas esse, &c. 3. Fa. 10. Quere-
rer tecum arque expostularem, nisi, &c. pro Cæl. 19. Querere
de aliqua re. 1. Fam. 4. Querere de iniuriis aliorum. 1. Qu. Fr. 1. 25.
Querere de iniuriis alicuius. 9. Att. 17. Cæsar queritur de Milone
per vim expulso. 3. de Or. 2. Ibi Drusus multa de Philippo que-
runtur. 2. de Diu. 82. Ajax querens de ferocitate Troianorum.
4. Fam. 5. Quid est quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine
queri possitis. 5. Attic. 8. Audiui Milonem meum queri per li-
teras iniuriam meam. 13. 2. Dionysius noster grauiter queri-
tur, & tamen iure, à discipulis abesse tandi. 1. Qu. Fr. 3. Qua-
si queri velim præterita, nihil agam. 4. Acad. 81. Neque tam
quereretur talpa cum Deo, quod. 5. V. 132. Queror cum luctu
& gemitu.

† A D V E R B. Grauiter, 13. Att. Grauiter de Rep. 2. Phil. Grauissime de
iniuriis, 4. Verr. Inhumaniter cum aliquo, 7. Fam. Leuiter, pro Qu. R.
Moleste, 6. Verr. Obscurè, 1. Fam. Peracute, 3. Fam. Proxime, 2. de Orat.
Sæpe, & multum, pro Clu. Tantò pōst, potius, pro Cæl. Valde, 2. Fam.
Vehementer, 1. ad Qu. Fr. Vulgo, 16. Att.

¶ Syntaxis. Hoc ille queritur. Expostulo, & queror me relatum. De
hac re non queror de te (id est, pro te) de tua sauitia. Cum aliquo que-
ri: ut cum fortuna, cura Deo. Hoc ergo queror, nihil aliud.

Questus, lamentatio. pro Quin. 94. Qui denique questus: qui
incorruptus inueniri in calamitate tanta potest?

Quæ, quemadmo. Qui igitur conuenit, quæ causa fuerit, &c. pro Cec.
7. Deinde qui fit ut ego nesciam, sciant omnes quicunque Epic-
urei esse voluerunt. 2. de Fin. 12. Deum nisi sempiternum, quām
possimus intelligere. 1. de N. 25. Qui potest esse in eiusmodi
trunco sapientia. Ibidem 85. Qui minus enim Licinius com-
prehendit potuit, quum, &c. pro Cælio 64. Qui fieri poterat?
Qui minus autem ego istuc recte esse possum, quām est Mar-
cellus. 16. Attic. 14. Qui poterit esse sapientia. 4. Acad. 24. Qui
enim beatior Epicurus, quod in patria viuebat, quām, &c. 5.
Tusc. 109.

Quia, quod. 6. V. 119. Virbs, quæ quia postrema ædificata est,
Neapolis nominatur. de Amic. 32. Sed quia natura mutari non
potest, idcirco vere amicitia sempiterna sunt. 13. Fa. 70. Quia
non est obscura tua in me benevolentia, sic sit, vt, &c. pro S.R.
2. Quæ me res igitur præter ceteros impulit, vt, &c. quia si quis
istorum, &c. pro Sest. 21. Omnes boni semper nobilitati fa-
uemus, & quia, &c. 5. Tufcul. 95. Voluptatem ipsam per se,
quia voluptas sit, semper optandum esse. 1. de Fin. 22. Nemo do-
lorem ipsum quia dolor sit, amat. Ibid. Nemo ipsam volupta-
tem, quia voluptas sit, apernetur: sed quia consequuntur ma-
gni dolores eos, qui, &c.

¶ Syntaxis. Voluptas per se, quia voluptas est grata.

Quicquid, prorsus. 1. de Orat. 134. Sine qua nihil quicquam
egregium assequeris.

Quicquid, vel Quicquid. 3. de Nat. 60. Interpretando quor-
um quidque pertinet. 1. ad Her. 15. Sed ut quicque primū
gestum erit, ita primū exponemus. 5. de Fin. 24. Perspicere quatenus
quisque se attingat, ad séque pertinet. aliter, quicquid. 6.
V. 35. Vnde quicque aut quanti emeris.

Quicquid, quacunque res. pro Pom. 71. Quamobrem quicquid
in cauila mihi susceptum est, id omne me reip. causa suscepisse
confirmo. 1. de Ora. 139. In vtraque re, quidquid in controv-
eriam veniat, in eo quæri, &c. Ibid. 51. Quidquid erit quicunque
ex arte, quicunque de genere. 5. de Fin. 24. Perspicere quatenus
quicquid se attingat, ad séque pertinet. aliter, quicquid. 1. V. 36.
Id mihi satis est, quod est de me opinonis, quicquid est.

¶ Syntaxis. Nihil quicquam dicas, &c. Quicquid est quicunque ex
arte, quicunque de genere.

Quicquid, quisquis, quisque, qui quis. 2. de Nat. 44. Non omnia
quicunque loquimur; ad artem sunt reuocanda. de Fat. 43.

In omnibus quæcunque sunt, necesse est causam antecedere. pro R.P. 1. Quidque mens illa fuit, Gabinij fuit: & quoquo consilio fecit, fecit certè suo. 1. de Ora. 1. 17. Illam ipsam, quamcunque assequi potueris in dicendo mediocritatem. ibid. Illa ipsa facultate, quamcunque habes, magnam gratiam assequeris. ibid. 44. In iudicij ea causa, quamcunque tu dicas, melior videtur. de Sen. 3. 8. Causarum illustrum quæcunque defendi, nunc quām maximē conficio orationes. 2. de Orat. 5. Omnia quæcunque in disceptationem hominum venire possunt, bene sunt oratori dicenda de Clar. 2. 14. In quacunque enim una planè claudicaret, orator esse non posset. Orat. 12. Orator, si modò sim, aut eriam qui cuncte sim. ibid. 106. Easque nos primi, quicunque eramus, & quantulumcunque dicebamus, conuerimus, &c. pro Flac. 19. Libenter accipere facultatem laudendi, quæcunque detur. 1. Qu. Fr. 2. Quodcunque de te queri audiui, quæcunque portui ratione placavi. pro Sest. 146. & pro Mil. 96. Quemcunque casum fortuna dederit, & quæcunque fortuna erit oblatia. pro Cæl. 3. Quæcunque in equite Rom. dignitas esse potest, eam semper in M. Cælio habitam esse summam. 2. de Diu. 9. 1. Ea notant sidera natalitia Chaldaei, quæcunque lunæ iunctæ videantur. Postq. in Sen. 13. Is est Epicureus, non peccatus illi disciplina, quæcunque est, deditus. 10. Fa. 3. 1. Quicunque is est, ei me profiteor inimicum. 1. de Orat. 67. Quæcunque rem à quoque cognoverit, de ea re multo dicet ornatus, quām, &c. ibid. 179. L. Fusius, cuicunque particulae cœli officeretur, immutata lumina putabat. 8. At. 17. Quodcunque militum contrahere poteris, contrahe. 1. de Oratore 5. 1. Quicquid erit, quæcunque de re, quocunque de genere, &c. de Cl. 272. Nec verò M. Cælium prætereundum arbitror, quæcunque eius in exitu vel fortuna vel mens fuit. || 3. cont. Rull. 5. Ut omnia quæcunque ille fecisset essent rata.

Syntaxis. *Omnia quæcunque. In quæcunque una causa claudacris, &c. Orator si modò sim, aut qui cuncte sim. Quodcunque militum contrahes.*

Quid 1. d. 2. Fa. 8. Quid tu me hoc tibi mandasse existimas, vt, &c. 1. Tusc. 102. Quid Theodorum, &c. nonne mirarum? pro Deio. 21. Quid ille signa ænea in insidiis posuerat. 2. A. 99. Quid eundem in septemtrioni nomine destituerit? pro Muræn. 26. Quid tum inde? 13. A. 14. At utri potest pro suo, quid tum? 2. 81. Quid enim istuc si consul es, minus facere potuisses? 5. Fa. 15. Quid enim ad amicosne configiam? Parad. 5. Quid enim censes? si L. Mummius videret, &c. vtrum putaret, &c. 2. de Fin. 7. Quid ergo istan voluntatem Epicurus ignorat. 13. A. 31. 2. de Diu. 130. Quid ergo ad hæc mediocri opus est prudentia? an & ingenio præstanti? &c. ibidem. 69. & 2. A. 21. Quid ergo? Aius iste. &c. de Senect. 52. Quid ego vitium satus, ortus, incrementa commemorem? ibid. Quid, saper repetitum. pro Mil. 45. Sed quid ego argumentor? quid plura disputo? te Quint. Petili appello. I.P. 59. 60. 61. 62. octies. 1. de L. 17. Nam quid Accium memorem? 1. C. 20. Quid est Carilina? quid attendis? quid animaduertis? horum silentium? pro Cornel. 35. Quid id ad ciuitatem? pro Qu. 55. Quid mihi cum ista summa sanctimonia? 7. Fa. 12. Quid fieri populo Vlubrano? de Amic. 30. Quid enim ille erat indigens mei? id est, in quo? &c. Quid sit, quamobrem, &c. pro Cec. 24. Quid testes quid aiunt? 2. Fa. 8. Quid tu me hoc tibi mandasse existimas, vt, &c. 1. de Nat. 29. Quid aëris quo Diogenes Apolloniates vitur Deo. 2. A. 81. Quid enim? istuc si Consul es, minus facere potuisses. 2. de Fi. 9. Quid enim? summus dolor plures dies manere non potest? 5. Fa. 15. Quid enim? ad amicosne configiam? de Amic. 30. Quid enim Africanus indigens mei? minimè hercle. Parad. 5. Quid enim censes? si L. Mummius videret, &c. 1. de Natur. 12. 5. Valeat ille Deus, quid enim dicam, propitius sit. 4. Acad. 32. Quid istud ad nos? pro Rofc. Amer. 34. Accusatis Sext. Roscius Quid ita? quia, &c. 1. de Nat. 100. Quām molestum est uno digito plus habere, quid ita? quia, &c. 1. Off. 59. Grauatè ille primo, quid multa? imperat. 1. At. 10. Quid multa? vereor, ne hæc neglecta à bonis, defensa ab improbis, magnorum reipub. malorum causa sit. 2. de Nat. 160. Quid multitudinem, suavitatemque piscium dicam? 3. Qu. Fr. 1. Quid præterea? quid? Part. 4. Quid, quæstio quāsnam haber partes, 3. Tusc. 4. Quid qui pecunia cupiditate, qui voluptatum libidine feruntur, &c. 2. de Orat. 3. 7. Quid, quid di- xisti, inquit, Crassus, &c. 4. Acad. 95. Quid, quid eadem illa ars quasi Penelope telam texens, tollit ad extremum superiora &c. 1. de Nat. 109. Quid, quid eiusdem hominis in meum alia, alia in tuum? pro Leg. Man. 12. Quid, quid salus sociorum sumum in periculum ac discimen vocatur? de Sen. 83. Quid, quid sapientissimus quisque animo æquissimo moritur? 4. Acad. 2. 6. Quid, quid si ista vera sunt, ratio omnis tollitur? 7. Fa. 1. Nostrum enim reliquos ludos. Quid? ne id quidem leporis habuerit, quod solent mediocres lud. 3. Off. 94. Quid, quid Theseus exegit promissum à Neptuno. 4. Acad. 133. Quid, quum ipse Antiochus dissentit quibusdam in rebus, &c. 6. Fam. 7. Quid si muto? & quid si non vult? 5. Tusc. 107. At multantur bonis exules. Quid tum? parvum multa de toleranda paupertate

dicuntur? 1. 75. Nam quid aliud agimus, quām &c. quid, inquam, tum agimus, nisi animum ad scipium aduocamus? de Fato 6. Quid igitur attinet inculcare fatum. 1. de Nat. 8. 1. Quid attinet plura esse nomina? 2. 6. 1. Quid opis? quid Salutis? (templa commemorem.) 11. 83. Quid igitur centes? ibidem. 79. Quid munum tributarus fuisse? 4. de Fin. 49. Quid centes eos esse facturos, qui omnem virtutem à bonorum fine segregauerunt, Epicurum, Hieronymum, &c. 1. de N. 12. 3. Vos autem quid mali datis? 2. 129. Quid dicam, quantum amor fit bestiarum in edicam Albutium? ad Brut. 17. Quid dicam imperit, vir omnium prudentissimus, an ambitiose fecisse? &c. 1. At. 4. Quid dicas? 13. Fam. 73. Nisi quid existimas in ea re violari existimationem tuam. 8. 15. Quid est? 5. V. 71. Quid est aliud, capere & conciliare pecunias, in quo te lex tenet si, &c. 2. de Nat. 36. Quid autem est inscitius, quām, &c. 1. de Fin. 34. Hanc ego quum te neam sententiam, quid est, cur verear, ne ad eam non possim accommodare Torquatos nostros? pro Rofc. Amer. 55. Quid ergo est? 15. Att. 1. Quid est hoc? quid est autem cur? &c. pro Rof. Amer. 36. Quid igitur est? non eodem modo de omnibus. 1. de Nat. 9. 3. Quid pedibus opus est sine ingressu? 2. V. 28. Quid est, quæsto Metelle, iudicium corrumpere, si hoc non est? pro Client. 132. Quid est, quamobrem quisquam nostrum censorias subscriptiones omnes fixas, & in perpetuum ratas puet esse oportere. 1. de Nat. 22. Quid est quid signis & luminibus mundum ornare concupisceret Deus? 4. V. 49. Quid est quid tu alios accuses? 12. At. 12. Quid sumus ipsi? 10. P. 11. Cum Illyrico verò, & cum Vatinij legionibus quid erat Antonio? 7. F. 12. Mirabar quid esset, quid tu mihi literas mittere intermisces: id est, quamobrem. 16. At. 4. Quid eius sit: pro, quid de eare sit. 2. V. 38. Quid sit, quid P. Septimo Senatore, &c. 1. Aca. 3. Quero quid sit: pro, qua sit causa. 11. At. 2. 1. Quid erit, quæcunque erit, scribas. pro Cec. 30. Quid huic tu homini facias. 3. de Orat. 84. Valerius quotidiè cantabat, erat enim scenicus: quid faceret aliud? 1. Off. 60. Stomachari Caninius: sed quid faceret? nondum, &c. 4. Acad. 107. Quid fieri artibus? quibus hisne, &c. 2. de Leg. Agrar. 71. Quæro, si, qui velint vendere, non fuerint, quid pecunia fieri? 14. Fam. 1. Et si nos premet eadem fortuna, quid pueri misero fieri? 1. de N. 106. Quid intererit, vtrum de Hippocentauro, an de Deo cogitemus? 4. V. 43. Quid interest, vtrum prætor imperet, vique cogat aliquem desuis bonis omnibus decedere? Læl. 95. Quid intererit inter popularem, id est, assentatorem & leuem ciuem, &c. 2. de Na. 12. 8. Quid loquar, quanta ratio in bestiis appareat? 1. 67. Quid enim mereas? 11. Fam. Quid contra vim sine vi fieri possit? 9. Att. 5. Quid homo quisquam possit? vix iam Deus, &c. 7. Fam. 13. Att. & 10. Quid quæris? 7. Att. 8. Quid quæris? et si mihi crebro quædos avulsi occurrebat, tamen leuaber cura, virum fortem & peritum, & plurimum autoritate valentem audire, &c. 1. 11. Quid quæris? nunc vt ad priuata redeam? ad Brut. 15. Quid scribam: pudet conditionis ac fortunæ, sed tamen scribendum est. 4. Fa. 1. Trebatio mandaui, vt si quid tu eum velles ad me mittere, ne recusaret: idque vt facias velim. pro Rofc. Amer. 32. Quid vultis amplius? &c. 4. V. 143. 7. At. 3. Exponam vobis breuiter, quid hominis sit, id est, quid molitur, quomodo se gerat. Part. 4. Quid? orationis quo sunt partes? pro Clu. 171. Quid huic cum Habito? nihil. pro Quin. 55. Quid mihi, inquit, cum ita summa sanctimonia ac diligentia?

Syntaxis. *Quid? in principio epistola. Quid tum. Quid tum inde? Quid enim? Quid plura disputo? Quid mei indiges? Quid est, cur? Quid est, quamobrem? Quid pecunia fieri?*

Quid a m, nonnullus, aliquis, certus. pro Cl. 177. Quidam ex aduocatis homo summa virtute præditus, dixit, &c. ibid. 180. Quidam ex amicis Saffiæ, &c. pro Mat. 22. Quidam ex numero tuorum, &c. 4. Acad. 17. Quidam è philosophis. 1. de Orat. 5. Quoniam quædam pueris nobis ex commentariolis nostris inchoata, atque rudia exciderunt. 2. 40. Nam hefterno sermone vniuersitatem operis, vt ait Cæcilius, remigem aliquem aut baiulum nobis oratorem descripseras, & inopeim quendam humanitatis atque inurbanum. 7. At. 16. Sed audio maiorem quendam in vrbe timorem esse. 12. Fam. 25. Minutius, quem tu quibusdam literis ad cœlum extulisti. 1. de Orat. 16. Sed nimis maius est hoc quoddam, quām homines opinantur. ibid. 147. Ea exercitatio quædam suscipienda nobis est, quoniam, &c. 2. cont. Rul. 35. Verbum mihi dect, cum ego hanc potestatem regiam appell, sed profecto maior est quædam 4. F. 10. Quid si nullū haberes sensum nisi oculorum, prorsus tibi ignoscerem, si quoddam nolles videre. de Pro. 44. Quid magni cuiusdam hominis, & perspicientis videtur. 2. de Or. 29. Crassus responsum excellitis cuiusdam est ingenij. 2. de Leg. 11. Omnem legem esse laudabilem quibusdam tabulis argumentis docent. 5. Tusc. 9. Ratios esse quosdam videmus, qui, &c. 3. de Nat. 85. Reip. ratione quædam & disciplina designata. 2. 97. Cum machinatione quædam moueri aliquid videmus. 2. de Inu. 25. Et impulsione parum lam

iam quandam fuisse dicet. 2. de Orat. 149. Sine quodam afflato quasi furoris. 1. 9. Philosophia procreatrix quodam & quasi parent omnium artium. Ibid. 183. Certis quibusdam verbis fieri diuinctum. 3. 41. Cum sit quodam certa vox, &c. 1. 254. Ille strictus certa quodam numerorum moderatione & pedum. 2. 10. Tu pudore à dicendo & timiditate ingenua quodam refugiisti. Ibid. 299. Incredibili quodam magnitudine consilij Athemis Themistocles. Ibid. De praestanti quodam & eximia prudentia.

Syntaxis. Quidam ex amicis. Vniuersitatem dicitur. Hoc maius est quodam, quam tu censes. Certa quodam numeratio.

Quodam. 3. de Leg. 23. Ego enim fateor in ista ipsa poteſtate inesse quoddam malum. 2. de Or. 198. Quidam portentum simile esse visum est. 3. 66. Superum mare Ionium, Græcum quodam & portuosum.

Quidem, etiam 8. Att. 11. Nostra grauior est cauſa, quam illorum, quod illi quidem alterum metunt, nos utrumque. 10. Fa. 1. Quapropter in priuatis rebus nullum neque officium, neque studium meum desiderabis: nec in publicis quidem, si quid ent, in quo me interesse necesse sit, nunquam decreto, ne cum periculo quidem meo dignitati tua. pro Quint. 48. Non opinor id quidem neque ius esse, neque cuiquam expedire. I.P. 32. Arque ille discessus, dolor meus duntaxat, vestrum quidem scelus ac dedecus haberetur. 3. Tusc. 24. Et quidem talis mali. de Cl. 122. Mihi vero placet, & vehementer quidem. pro Plan. 37. Rogo te, & quidem valde rogo. 2. Att. 19. Tantum doleo ac mirifice quidem. 2. de Diu. 68. In eius capite corona extitit, &c. & quidem subita. Ibid. 93. Post folitum canicula oritur, & quidem aliquot diebus. Ne quidem. *Lege*, N.E. 2. Att. 16. Ego illud ne quidem contemnam, quod extrellum est. 11. A. 9. Cruciatus est a Dolabella Trebonius, & quidem a Carthaginibus Regulus. ad Br. 15. Supponit illud minus tibi probari, quod ab his familiaribus, optimis illis quidem viris, sed in rep. rubibus, non probatur. 2. Qu. Fr. 11. Gaudio tibi iucundas esse meas literas, nec tamen habuissim scribendi nunc quidem vulum argumentum, nisi tuas accepissem. 1. A. 12. Nimiris iracundè hoc quidem, & valde intemperanter. 2. 22. Quanquam de morte P. Clodij fuit quæſtio non satis prudenter illa quidem constituta, quid enim, &c. Ibid. 66. Multa & lauta supplex, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis. 5. 33. & 35. & de Am. 24. Ut superiora omittam, quæ sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominum magis iudicis quam publicè laudatur. de Cl. 67. Hanc subtilitatem in Catone non nouerunt quidem.

Syntax. Non deero, ne cum periculo quidem. Venis Cæſar, optimus illi quidem, sed, non satis prudenter ille quidem.

Quidem, pro eo quod Graci dicunt *μὲν*: idque nominibus propriis adiunctum, cum autoritas alicuius testimoniam afferatur: ut *Συρέατης*, *δέ*, *ιδεῖ*. *Socrates* quidem. 3. de Orat. 219. Theophrastus quidem Tauriscum quendam dixit, &c. de Senect. 81. Cyrus quidem apud Xenophontem, in eo sermone quem moriens habuit, &c. 1. Tusc. 51. Dicearchus quidem & Aristoxenus, &c. dixerunt. de Am. 24. Agrigentinus quidem doctum quendam virum carminibus Græcis vaticinatum ferunt. Illud autem intelligentem est, in hoc genere, nec apud Gracos secundo loco. *Δέ*, nec apud Latinos *Autem*, *vixpari*.

Quidem, certè, quidem profecto, &c. 1. At. 1. Spero me tibi causam probasse, cupio quidem certè. 2. Tusc. 25. Quam bene non queritur: constanter quidem certè. 2. de Orat. 361. Habetis feritionem hominis, tamen non impudentis: illud quidem certè, non nimis verecundi. pro Seft. 24. Statuebam sic, boni nihil ab illis magis esse expectandum, mali quidem certè nihil periclitendum. de Cl. 279. Is facile solutus verbis voluerat sati interdū acutis, crebris quidem certè sententias. pro Quint. 1. Qui ut summa habebat cetera, temporis quidem certè vix sati habui: *ιδεῖ*, tamen. 4. V. 183. Hoc quidem certè manifestum erit. 3. de Ora. 48. Vobis quidem certè maioribus. 6. V. 47. Si minus, &c. illa quidem certè capiebantur. pro Cornel. 62. Sed si certorum hominum mentes nulla ratione placare possumus, vestros quidem animos certè confidimus esse placatos. quidem *ιδεῖ*, tamen. 1. Fam. 9. Et tu me consiliario fortasse non imperitissimo, fideli quidem & beneulo certè vobis es. de Prou. 41. Quam sapienter, non disputo, constanter quidem & fortiter certè. de Cl. 13. Volui id quidem efficere certè. 6. Att. 5. Nunc quidem profecto Roma es. 10. 4. Hoc quidem verum est profecto. 4. Acad. 101. Noli mecum, qui hoc quidem certè tibi assentior. Ibid. 101. Quanquam nihil tam miru videtur, quam ista dici ab Antiocho quidem, maximè cui erant, que paulo ante dixi, notissima. 1. de Nat. 57. Nihil sane ex me quidem audire potuisse. 11. Attic. 38. Drusus enim certè vendere vult. 1. de Diu. 67. Non sane hoc quidem mirabile. 11. Att. 17. Certè quidem negas te nosse, &c. de Inu. 2. Cupio quidem certè. 6. Att. 3. Sicut quo quidem consilio, certè nihil. Ibid. 7. Quintus filius suus, prie sane, me quidem certè multum horante. 16. 6. Quod quidem certè emitat. 1. Tusc. 88. Ne carere quidem igitur in

mortuo est. 2. A. 113. Habet quidem certè resp. adolescentes paratos defensores. 3. 16. Tuæ coniugis bona feminæ, locupletis quidem certè, Bombalio pater fuit.

Syntaxis. Quam docè, non dico amanter quidem certè confirmare possum. Tuus quidem animus certè. Fidelis quidem & beneulos certè. Quidem profecto. Hoc quidem veru est profecto. Nihil sane ex me quidem audies. Certè quidem. Ne carere quidem igitur.

Quidem ita, quoniam. Anteq. 30. Egone hostis? quid ita? qui hostiles interfici?

Quidem nam. 2. A. 21. Quidnam hostes putarent. 2. Fam. 11. Mitiſe ſum ſollicitus, quidnam de prouinciis decernatur.

Quidem ni. 2. de Orat. 273. Quid ni inquit, meminerim? nunquam ego receperissem, niſi tu perdidissem. pro Qu. 69. Erat, inquit, illarum partium? quid ni? quid, &c. 4. V. 80. Quid ni iste neget. 5. Tusc. 12. Quid ni poſſim? 3. Fam. 7. Illud idem Paulanum dicebat te dixisse, quid ni Appius Lentulo, Lentulus Appio processit obuiam, Cicero Appio noluit.

Quidem queris? 7. Fam. 3. Quid queris? nihil boni præter causam. 12. 23.

Quidem, tum, sed quid. 1. A. 26. Quid tum? 2. P. 20. Cedant arma togæ, quid tum? nomine cesserant? 13. P. 14. At tri potest pro suo, quid tum?

Quies, requies, tranquillitas, laxamentum, oritum, vacatio, cœſatio, remiſſio. finis. 1. de Orat. 2. Qui locus quietis & tranquillitatis plenissimus fore videbatur. 9. Att. 12. Et ego excubo animo, hec partem villam capio quietis. 4. C. 7. Mors laborum aut miseria quies est. pro Pom. 40. Nec eum labor ad quietem reuocauit. pro Cæl. 39. Quem non quies, non remiſſio delectarent. 1. Offic. 103. Loco vti licet, sed sicut ſomno & quietib[us] cœteris. pro Deti. 38. Omnem tranquillitatem & requiem ſenectatis acceperam clementia tuæ. 1. de Diu. 60. Si ad quietem integrum iremus. ibidem 61. At qui moderato vietu quieti ſe tradiderit. Horrens. Neque moleſtam extinctionem & quasi quietem viuere fore. Acad. Voluptatis noſi[n]em, ſuavitatem, quietem populo exaggerans.

Sorinus. 1. de Diu. 43. Quæ ei ſecundum quietem viſa ſunt. Ibid. 53. Ei viſum eſt in quiete, iuuenem, &c.

Adiuncta. Diurna, nocturna, con. Rul. Placidissima, 4. Ac. Sempera, 4. de Fin.

Syntaxis. Locus quietis & tranquillitatis plenus. Excubo animo nec partem quietis capio. Quies: remiſſio. Secundum quietem viſa occurrunt.

Quiesco, acquiesco, conquiesco. 2. de N. 125. Ipſe dux reuolat, ut ipſe quoque quietat, in eius locum ſuccedat ex iis quæ acquieturunt. 9. Att. 4. Sed opinor quiescamus, ne culpam nostram coarguamus. pro Pl. 90. Quæ ſi viginti quiescem dices, in aliorum conſulim vigiliam recidiffent.

Sileo. 4. ad Her. 68. Quiesce tu, cuius pater cubito ſe emungeat ſolebat.

Permitto, fino. 7. Att. 9. Aut ſi per tribunos plebis non patiantur, tamen quiescat rem adduci ad interregnā.

Versor. pro Cœc. 71. Potentia in hoc solo genere quiescit: quid agat, quomodo aggrediatur, quæ deniq[ue] digitum proferat, non habet.

Adverb. Contraria, ita ut, pro Syll.

Quiete, tranquillæ. de Sen. 13. Quietè & eleganter acta ætas.

Quietus, tranquillus. 2. de Or. 230. Videmur enim quieturi fuſſe, niſi eſſemus laceſſiti. 5. Fam. 12. Cūm de nobis certum ſit nos quieturos.

Quietus, tranquillus, compofitus, conſtitutus. 1. immoderatè agitatus & fluctuans. 2. de Diu. 149. Ut nunquam liceat quieta mente conſistere. 5. Tuf. 16. Sic animi quietus & placatus ſtatus certinatur. pro Syll. 26. Tranquillo & quieto animo frui aliqua re. 2. con. Rul. 76. Vobis integris, quietis, & otiosis hominibus. 10. Fam. 1. Nunquam per M. Antonium quietus fui. de Senect. 28. Sermo quietus & remiſſus. 2. C. 19. Quiera resp. 2. de Legib. 55. Cœleſtium quieti dies. de Senect. 82. Vitam otiosam & quietam ſine vilo labore & contentione traducre.

Syntaxis. Quietè & eleganter acta ætas. Quietæ mente conſistere.

Quietus & placatus animi ſtatus. Integri, quieti, & otiosi ciues. Per malos nunquam ſunt quieti boni viri.

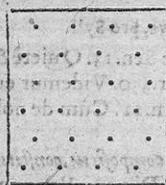
Quilibet, quiuus. 3. ad Her. 30. pro S. R. 8. Si aut causa criminis, aut facti ſuspicio, aut quælibet denique vel minima res reperiatur, &c. 3. de Fin. 24. Sic vita agenda eſt certo genere quodam, non quilibet. 2. de Diu. 71. Apud maiores nostros adhibebatur peritus, nunc quilibet. 4. Ac. & 3. ad Her. 5.

Qui n. vi non, cur non, qui vel que, vel quod non. 11. Att. 15. Prorūſus nihil abeſt, quin ſum miſerrimus. Orat. 133. Abeſſe non potest, quin euilem hominis ſit, qui improbos proberet, probos improbare. 9. Att. 11. Prætores autem, eum, &c. abierit non longe quin hoc à me decerni velit. pro Do. 69. Non quod dubitaretis, quin ab iſto nihil iure eſſet actu. pro Fl. 64. Quis ignorat, quin tria Græcorum genera ſint? pro Syl. 43. Nullus locus eſt, quod in loco reip. nōmen ſit, quin eodem perſcriptum hoc iudicium

peuererit ad. Ost. Non prætermittam quin profim, &c. 15. At. 15. Tenerinon potui, quin tibi apertius declararem, &c. 5. 11. Non dubitabat Zeno, quin ab Areopagitis inuito Mem-mio imperari non posset, pro Flacc. 40. Dubitabis quin hunc vendices, pro Syll. 4. Hortensius non dubitarib, quin P. Syllam defenderet. 12. At. 26. Tamen facere non possum quin ad te mittam. 2. de Finib. 83. Dubium est quin faciamus, &c. 2. de Inu. 85. Non necesse est expectare, quin mox fiat. 4. Fam. 7. Non quin dissentiam, sed quod, &c. 7. At. 25. Non quin rectum es-est, sed quia, &c. 5. V. 136. Nemo eset quin hoc se audire dice-ret. 1. Fa. 4. Nemo eset quin existimet, &c. 6. 1. Nemo eset quin malit, &c. ibid. 7. Nemo nostrorum eset, quin fecerit, &c. 8. At. 16. Ut ne quis à me dies intermitatur, quin dem ad te literas. 7. 15. Nullum intermis diem, quin, &c. 6. V. 1. Nego ullam gerimam aut margaritam fuisse, quin quæserit, inspexerit, abstulerit. 1. de Orat. 10. Quis musicis penitus se dedit, quin comprehendenterit, &c. 1. At. 1. Dies ferè nullus es, quin hic Sa-trius domum meam ventiter pro Quint. 32. Causa nihil es, quin, &c. ibid. 57. Causæ nihil dico, quin ita fit. 2. de Ora. 249. Quia prodisti de Somn. 5. Quin tu aspicias ad te venientem pa-trem Paulum 2. ibid. 6. Quid moror in terris? quin huc ad vos venire propero? 7. Fa. 8. Quin tu vrges occasionem istam? 9. 21. Quin ipsa iudicia non solemus tractare eodem modo. 7. 30. Quin hinc ipse euolare cupio. 3. 6. Quia nisi ego successor, es-sem, te anteà quā tibi successum esset, deceplurum fuisse. I.P. 61. Quin tu me vides, qui, &c. aliter, vide. 1. de Leg. 52. Quin labebat longius, nisi me retinuisse. pro Mil. 99. Quin hoc tempore ipso, &c. 1. At. 14. Quin mihi nunc confilium deest, &c. 9. 11. Quin ea ipsa non memini, &c. 8. Fa. 2. Quin ego cùm sauerem ei, &c. mihi vius sum captus esse. 1. de Or. 116. Adest enim ferè nemo, quin acutius, &c. 2. 66. De musicis rebus non poterit quin dicat, hoc onere suscepito, recusare. 3. Qu. Fr. 3. De qua aqua & via nihil prætermisi quadam epistola, quin enuclea-té ad te perscriberem. 2. A. 23. Ego nihil prætermisi, quantum facere potui, quin Pompeium a Cæsaris coniunctione auoca-rem, pro Mil. 64. Arbitrabantur non dubitaturum fortē virū, quin cum suo periculo salutem reipub. afferret. ibid. 79. Quin sic attendite, iudices, nempe hæc est quæstio de interitu Clo-dij, fingite animis, &c. pro Mar. 17. Ut dubitare debeat nemo, quin multos, si fieri posset, C. Cæsar ab inferis exicitaret. ¶ ibid. 7. Quin etiam illa domina, &c.

QVINCVN X. de Sen. 59. Ordines arborum in quincuncem di-rexerit id est, ita ut terne ubique arbores sic posse sint, ut quincuncis rotam, vel quod idem est, aquilium laterum trianguli formam fa-ciant. Est autem nota quincuncis hac, v. quo si creba ponatur, ut quæ nota ipsa aperta sunt, ea parte se vicissim respiciant aduersa, eos ordi-nes de quibus hic agit Cicero (quos tamen & Cæsar, & Quintili-a-nus, & Columella indicarunt) efficiet. Horum autem ordinum ea est pulcritudo & gratia, ut in quincuncque partem species, recti esse vi-deantur: commoditas vero, ut terra succum arbores equaliter tra-bant, cælumque & ventos aquabiliter accipiant.

¶ Porro nequa sit in hac re difficultas, ad p[ro]fice, Lester, ordinis in quin-cuncem figuram paulo explicatore.

QVINDECIES. 4. V. 61. H-S. quindecies pecunia.

QVINDECIM VIR. 8. Fa. 4. Cælij.

QVINETIAM, quinimmò, atque etiam quin, præterea. 8. Att. 9. Epistolam meam quod perulgatam scribis esse, non fero mo-leste: quinetiam ipse multis dedi describendam. 13. 26. Equi-dem credibile non est, quantum scribam die, quin etiam no-stibus: nihil est enim somni. 7. Fam. 1. Delectatio nulla extirit, quinetiam misericordia consecuta est. 3. 6. Horum, ego sermo-ne non mouebor, quinetiam leuari me putabam, &c. 1. 9. & 7. 3. Néque vero hac in causa modò, sed constanter s[ecundu]m in Sena-tu, quinetiam Marcello & Philippo. Co ss. Nonis Aprilibus mihi Senatus est assensus, &c. 14. At. 23. Quinetiam hoc ip-so tempore multa, 12. 4. & 2. 1. Quinetiam si, &c. tamen, &c. de Clar. 276. Quinetiam memini, &c. 1. de Diu. 4. Quinetiam memoria nostra, &c. 1. de Nat. 10. Quinetiam ob-est plerunque. de Clas. 253. & 4. Acad. 4. Quinetiam in maximis occupationibus, &c.

QVINCENAE. 16. Att. 8.

QVINGENTI. Ibid. 2.

QVINGENTESIMVS. pro Fl. 1. & 1. A. 13.

QVIN immo, quinetiam. 1. At. 10. Quin immo inter se leviter dissident.

QVIN, QVAGESIM AE. 5. V. 116. Addetorius summæ D X-L mil-lia modiorum tres quinquagesimas. * ibid. Ab omnibus enim mittere præterea quinquagesimæ exigebantur.

QVINQVAGENI. ibid. 69.

QVINQVAGINTA. 4. Att. 2.

QVINQVATRV. 2. dies Minervæ sacer, sedictus, quod quinto die post Idū, qui dies ater dicebatur, celebraretur. 12. Fa. 2. Quinquaginta dies egi causam tuam, non inuita Minervæ. 2. 12. Ita tumul-tus conciones, ita molesta quinquaginta afferebantur. 9. At. 12. Venit etiam ad me Martius Quinquaginta. 12. Fa. 25.

TADIVNC. Molesta, 2. Fam.

QVINQVE. 1. de Nat. 19. Quinque formæ & quinque siderum errantium motus.

QVINQVNALIS. 3. de Orat. 12. 5. Cum Olympiam venisset maxima illa quinquennali celebritate ludorum.

QVINQVNIVM. 7. At. 6. & 2. de Leg. 7. Censores magistra-tum quinquennium habento. ¶ 2. A. 14.

TADIVNC. Legitimum, 4. Ver.

QVINQVEPARTITVS. 1. de Inu. 59. Quinquepartita argu-mentatio.

QVINQVEPRIMI. 5. V. 68. Quinqueprimi acciū illius eu-Logie, DECEMPRIMI.

QVINQVEREMIS, quinque remorum ordines habens nauis. 6. V. 103. Certos homines in quinqueremi misit, qui eos dentes re-portarent. 1. de Or. 174.

QVINQVEVIR. 4. Ac. 136. & 2. cont. Rull. 17.

QVINQVEVIRATVS. de Prou. 41. & 9. At. 2. In quinqueratu.

QVINQVIRES. Phil. 13.

QVINTILIS, mensis Iulius, quod quintus esset à Martio, pri-mus erat tum anni mensis. 14. Att. 7. Volo mense Quintili in Græciā.

QVINTVS. 1. Tusc. 41. Quinta natura 2. Acad. Quinta classis. Inscr. De accusatore lege quinta dicta.

QVINVS. 1. P. 67. Græci itipati, qui in lectulis, s[ecundu]m plures.

QVIPPE, nam, etenim, nempe, nec mirum, vt pote. 6. At. 3. Non me aliiquid iuuare possis: quippe res est in manibus, tu autem abes longe gentium. de Cl. 244. Non puto existimare te, ambitione me labi: quippe de mortuis. pro Dom. 126. Iam fateor, inquit, in Gabinium me nefarium fuisse: quippe vides, &c. 2. A. 74. Hærebat nebulo, quod se verteret, non habebat: quippe in his ipsis temporibus dicebatur. 1. de Fin. 21. Sol Democrito magnus videtur: quippe homini eruditio. 2. de Or. 218. Leue nomen ha-bet vtraque res: quippe leue enim est totum hoc risum more-re. 4. de Fin. 7. Quippe habes enim à rhetoribus. 2. 7. Epicurus istam voluptatem interdum nimis etiam nouit: quippe qui te-stificetur, &c. pro Sex. R. 52. Coniuia cum patre non inhibet: quippe qui, &c. ad Brut. ep. pr. inu. 7. Quippe quæ, &c. 10. At. 3. Vnum te aiunt in regia, nec reprehendo: quippe cum ipse istam reprehensionem non fugerim. 3. de Fin. 41. Quippe cum Peri-pateticī, &c. 1. de Leg. 5. Potes autem tu, &c. quippe cum, &c. 1. Fa. 9. Multa de mea sententia: quæstus est Cæsar: quippe quod etiam Rauenna Crassum ante vidisset, ab eoque in me esset in-cessus. pro Mur. 62. Dixisti quippe, iam fixum & statutum est. pro Cecin. 55. Recte igitur dices, te restituisse: quippe. 3. de Nat. 96. Quippe inquit Velleius, qui, &c. pro Mur. 74. Quippe inquit, tu mihi, &c. pro Mil. 48. Quippe si ille obvius futurus non erat. 2. de Inu. 131. Quippe quæ in lege scripta non sit. 3. A. 4. Quippe qui iussit, & c. ibid. 1. Quippe cum viderem, &c. pro Mil. 34. Mouet me quippe lumen curia.

Syntaxis. Quippe leuis enim est.

QVIRINALIA, Quirino id est. Romulo sacri dies atque celebri-tas. 2. Qu. Fr. 3. & 12. Comitiales dies, qui Quirinalia sequuntur.

QVIRINVS, Romulus. Lege, ROMVLVS.

QVIRITES, populus Rom. 6. A. 17. quater. pro Cecin. 96. Non potest iure Quiritum liber esse, is, qui in numero Quirium non est.

QVIRITO, fidem populi Rom. imploro. 10. Fa. 32. Et illi misero quiritanti, Ciuis Romanus sum: respondent, Abi nunc, populi fidem implora.

QVIS, de Cl. 12. Licinius tolerabilis patronus, cuius orationes pueri legebamus, quas iam reperi vix possumus. 1. de N. 98. Sunt multa quæ paludibus existunt, quæ negemus esse. 1. de Orat. 172. Quis omnium doctior Aristotele? ibi. 3. 1. Quis porro vñquam Græcorum Rhetorum, &c. pro Dom. 127. Quis eras tu? pro Q. R. 21. Considera, quis quem fraudasse dicitur. 1. de Orat. 7. Quis autem dubitet, quin, &c. ibid. Quis enim est, qui, &c. 4. Tuf. 65. Si quis ad eum quid tale retulerat. 2. A. 35. Si te in iudicium quis adiucat. I.P. 12. V. vereor, ne quis sit, qui, &c. pro Cec. 34. Vt si quis me exire domo mea coegerit armis. pro Syll. 34. Ne qui fortis, &c. 7. Attic. 25. Nisi qui (vt tu scis) Parthicus casus extiterit. Orat. 203. Si numerus orationis quæritur, qui sit, omnis est. 3. de Fi. 71. Alienum est à sapiente, non modo iniuriam cui facere, verum etiam nocere. ibid. Ne cui falso asseriantur. 1. Fam. 1.

Regis causa si qui sunt qui, velint, qui pauci sunt, omnes rem ad Pompeium deferri volunt. pro Mur. 32. Si diligenter, qui vir ille fuerit, consideratis. 10. Fam. 6. Talem igitur te esse oportet, qui primum te distingas, &c. 7. 23. Fac quoque qui ego sum, esse te. 7. V. 69. Is se illam, qui non est, simulat. 5. Fam. 19. Si nos ijs sumus, qui esse debemus. pro Dom. 98. Nec sum tam insolens, qui Iouem esse me dicam. 5. Fam. 12. Neque enim tu is es, qui, qui sis, nescias. 13. At. 28. Ac vellem quidem (esse) eum qui esse debeam. 5. A. 20. Diuidebat agros quibus & quos volebat. Ora. 196. Quos autem numeros cum quibus misceri oporteat, nunc dicendum est. 1. de Orat. 196. Patria cuius rei tanta vis est, vt, &c. Fa. 16. Officio tamen esse functus amicissimi, quem metibi esse existimes velim. 3. Qu. Fr. 1. Concidisse qui illum oderunt. id est, eos. &c. 1. Offi. 37. Nego ius esse qui miles non sit, pugnare cum hoste. 13. Attic. 30. Qui decem legati Mummio fuerunt, Polybius non nominat. pro Syl. 92. Quæ prima innocens mihi defensio est oblata, suscepit. 9. Att. 18. Quos pueros cum Mario miseram, epistolam mihi attulerunt, hoc exemplo, &c. 13. 49. Ad Cæfarem quam misi epistolam, eius exemplum fugit me tum tibi mittere. 12. 33. Quibus de rebus ad mescripti, quoniam ipse venio, coram videbimus. pro Cec. 1. Quæ de re iure decertare oportet, armis non contendere. 1. de Ora. 176. Quid, quæ re inter eos centumui iudicarunt: pro Q.R. 47. Quæ de te iudex fuisset, testis esset. 2. de Fi. 3. Nisi inter quos differunt, conuenit, quid sit, &c. pro Arch. 14. Quæ iacerent in tenebris omnia, nisi literarum lumen accenderet. Antequam. 9. Cum à quibus debeam retinerti, reliquæ instituant. Postquam in Sen. 11. Neque solum id dixit, sed quos ei commodum fuit, compellauit. Ibid. 26. Ut agerentur gratia, qui è municipiis venissent. 2. de Diu. 39. In Äquimelium misi, qui afferat agnum, &c. 13. Att. 23. Magis dolce me non habere cui tradam, quæ habere qui vrat. de Cl. 205. Oratio pro lege Varia quæ inscribitur: pro Dom. 10. Dico legem istam, quam vocas, non esse legem. In Hort. Quero non quibus rebus intendam animum, sed quibus remittam. pro S.R. 6. Non eandem autoritatem habent aduersaria, quam tabulae. 8. At. 15. In eadem opinione fui, qua reliqui omnes, te, &c. pro S.R. 154. Homines ista autoritate prædicti, qua vos estis. 1. Qu. Fr. 2. Tua quæ fuerit cupiditas tanta nescio. 11. Fam. 13. Quæ enim prudentia es, nihil te fugit. 12. 29. Quod tuum est iudicium de homin. 13. 78. Quæ tua natura est. 4. 5. Qui tuus est amor, &c. 8. 13. Quod maximū est. Ibid. 15. Quod solet fieri. de Somn. 20. Quod autem motū affert alicui, quod ipsum agitur aliunde, quando finem habet mortus, finem habeat necesse est. 6. At. 2. Quod illum soleo hortari. 1. Q. Fr. 1. 28. Sed quid ego te hac horror? pro Qu. 33. Nisi tu, quod esset tuum ius & officium potestasque, docuisses. 7. V. 22. Tu cogita quod hoc genus prædandi. 8. Attic. 10. Respondit se, quod in numinis haberet, nescire quæ loci esset. 1. de Orat. 37. Quid in Numa Pompilio: num quod eloquentię vestigium appetet? 2. 59. Quid est, inquit, Catule Cæsar, ubi sunt qui Antonium Græcè negat scire: pro Dom. 34. Quid lacra Clodia gentis cur intereunt, quod in te est? 2. A. 41. Velim mihi dicas, L. Tarsutius qua facie fuerit qua statura? quo municipio? qua tribu? 1. Fa. 2. Quem ego ipsum cum audio, &c. 4. ad Her. 24. Quos istos? 15. Fam. 21. Cui quidem ego amori, &c. ibid. Quo tamen ipso, &c. 4. V. 10. A quo mea voluntas longissimè abhorret: id est, à qua re. 6. Fam. 6. In quo, id est, in qua re. 2. 1. In quo, id est, in qua parte. 2. 10. Ex quo vereor, ne, &c. 1. Att. 15. Nihil mihi nunc scito tam deesse, quam hominem eum, qui cum omnia communicem. Ibid. Reperi ex magna turba neminem possumus, quo cum iocari libere possumus. 5. Fam. 21. Tamen nemo erat, qui cum esse libentius. Ibid. Plerique corum quib. cum viuo necessario. 3. Offic. 109. A quib. malè pugnatum est: id est, à quibus. 2. ad Her. 22. Oporteat ne de ea re iudicium fieri, quæ res in iudicium non venerit. 2. de Diu. 13. Num igitur aut aruspex, aut augur, aut vates quis, aut somnians? &c. 2. ad Her. 15. Num quæ abrogatio? Ibid. 8. Num qui strepitus exauditus sit. 1. de Fin. 4. Quis enim est tam inimicus, &c. qui spernat, &c. qui dicat, &c. 6. Att. 3. Sed illum eum futurum esse puto, qui esse debet. Ibid. 9. Quæ tua prudentia & temperantia est. id est, tanta. *Frag. ep. Data Lu- percalibus, quo die, &c.

QVIS IN A M. 2. de Inu. 2. Quæsivit ab iis, quænam virginis formosas haberent.

QVISPIAM, aliquis. pro Qu. 49. Pecuniam si cuiquam fortuna ademit, aut, &c. 1. Off. 32. Si constitueris te cuiquam adlocutum esse venterum. 7. At. 1. Neuter quenquam omnium pluris facit quam me. 9. Fa. 8. Vel alia quæpiam rationes. 3. Tusc. 19. Aliquod quodpiam membrum. 3. de Nat. 86. Si grande quippiam nocuit. pro Sest. 63.

QVIS QVAM, aliquis. 6. V. 123. Tertior hic tyrannus Syracusis fuit, quam quisquam superiorum. 1. Fam. 7. Magnitudinem animi tui ne inflectas cuiusquam iniuria. 2. de Or. 191. Magis etiam quam quenquam aliorum. pro Qu. R. 18. Est ne quisquam omnium mortalium, de quo melius existimes? 7. V. 75. Quisquam omnium mortalium, hoc faciat? 8. Fam. 22. An hoc dubitabit

quisquam omnium? 9. Att. 44. Quicquam tu ista putas fuisse? QVIS QVE. 2. de Nat. 29. Principatus quo nihil in quoque genere potest esse præstantius. Ibid. 58. Cæteræ naturæ suis semi-nibus quæque gignuntur. 1. Fa. 9. Ego quid ad te tuorum quisque necessiorum scribat, nescio. 5. de Finib. 25. Sua cuiusque animalis natura est. de Opt. 1. In cæteris suis est cuiusque certus sonus. 5. de Fin. 27. Quod comprehenditur suis cuiusque sensibus. 3. de Nat. 1. Quum suo cuique indicio sit utendum. in Sal. 16. Elogium Claudi & Pisonis, quo vñus est quisque eorum. 1. Offi. 147. Piætores & poëtae suum quisque opus à vulgo considerari vult. Postquam ad Quir. 2. Nihil dulcissimum hominū generi à natura datum est, quæcum si cuique liberi. de Som. 19. Sed mens cuiusque est quisque, non ea figura, qua digito demonstrari potest. 2. Off. 78. Ut ciuitas sit libera, & non sollicita suæ rei cuiusque custodia. de Am. 45. Satis superque est sibi suarum cuique rerum cura. pro Sest. 97. Hæc qui defendunt, optimates sunt, eu- iusque sint ordinis. 2. de Diu. 89. Signifer orbis unaquaque pars alia alio modo mouet celum, perinde ut quæque stellæ in his partibus sunt quoque tempore. 3. A. 24. In fortitione prouinciarum quæ cuique apta erat, ea cuique obuenit. 6. Fa. 1. Ut suæ quæque fortunæ maxime peniteat. 5. de Finib. 26. Scientiam suam cuiusque artis esse. 3. Offic. 70. Quid quæcumque cuique præstare oporteat. de Am. 55. Amicitiarum sua cuique permanet stabilis & certa possessio. 1. de Ora. 6. Per multos excellentes in quoque genere videbis. Ibid. 130. In quo quisque artificio excellit, is in suo genere Roscius dicitur. 5. de Fin. 46. Cuiusque partis naturæ & in corpore & in animo sua quæque vis est. 1. de Ora. 67. Quæcumque rem à quoque cognoveris, de ea melius dices, quæ, &c. 3. de Natur. 84. Edixit, vt quod quisque à sacris haberet, in suum quodque fanum referret. pro Flac. 104. Quotus enim quisque est, qui optimi & amplissimi cuiusque hominis autoritatem magni putet. de Clat. 99. Multos nobiles quod quisque potuisset in illam orationem contulisse. Or. 196. Dicendum est, quibus orationis generibus sint quæque accommodatissimi: id est, numeri. 1. con. Rull. 26. Huic malo pro se quisque nostrum mederi debemus. 1. Offi. 21. Ex quo quia suum cuiusque sibi, eorum quæ natura fuerant communia, quod cuique obtigit, id quisque tenet. 2. de Diu. 38. Quæ cuique obtigerit hostia, id haber aliquid diuinum. Ibid. Quæ cuique ducatur lors.

QVIS QVE, cum comparat superlat. & ordinem significantibus nominibus. pro Q.R. 31. Quo quisque est ingeniosior, hoc docet laboriosius. 8. At. 18. Hortor, vt primo quoque die Lucetiam aduenires. 3. de N. 7. Primum quidque videamus. 8. Att. 3. Insimus quisque propensus in alteram partem. 2. de Orat. 13. Ut quæcumque eorum minimum putant, ita eum primum volunt dicere. 5. de Fin. 57. Ut quisque optimè natus institutusque est, &c. 2. 81. Optimum quidque rarissimum est. 1. Aca. 13. Recentissima quæque sunt correcta & emendata maximè. 1. Tusc. 77. Sed nescio quo pacto doctiss. quisque contemnit. 2. de Inu. 175. Gratissima quæque causa vehementissimè necessaria est. 1. de Ora. 119. Ut quisque optimè dicit, ita maximè dicendi difficultatem timet. 5. Fa. 2. Tertio quoque verbo orationis sua me appellabat. pro R.P. 34. Modò nobis inspectantibus in iudicio Cabinij, tertio quoque verbo excitabantur. 4. V. 139. Quinto quoque anno Sicilia censetur. 6. At. 1. Tricessimo quoque die. 1. Off. 147. Veri etiam poëtae suum quisque opus à vulgo considerari vult.

QVIS QVILLAE, sorores. 1. Att. 13. Calvus & spongea & cæteræ huiusmodi quisquiliæ. &c. pro Sest. Leg. EMISSITIAE.

QVIS QVIS. de Cl. 255. Plus enim attulit, &c. quisquis est ille, si modo est aliquis, qui, &c.

QVI VIVIS, quilibet. de Cl. 320. Tantum detraxit, quantum non quiuis vñus è populo, sed existimator, doctus & intelligens posset cognoscere. pro Cec. 62. Si tu solus aut quiuis vñus impetu in me fecisset. Ibid. 57. Aut colonus, aut cliens, aut quiuis, qui, &c. in Sal. 3. Ut lutulentus sus, cum quiuis volutari. pro Q. 84. Quivis ut perspicere possit. de Opt. 1. Poëma tum suum quodvis est diuersum à cæteris. 1. de Inu. 101. Nam ex iis rebus, quæ personis atque negotiis attributæ sunt, quævis amplificationes & indignationes nasci possunt.

QVO. 8. At. 3. Ipse ne quò inciderem, reuerti Formias. Ibid. Qui autem & quò nihil scimus. 10. Fa. 12. Nec quò progredi velles, exploratum fatis habebat. 2. con. Rull. 73. Tu non definias, quò colonias? in quæ loca deduci velis. 7. V. 78. Est certus locus, certa lex, certum tribunal, quò hoc reseruerit. pro Sest. 19. Quid hoc homine facias? aut quò ciuem importunum reserues. 4. V. 137. Primùm quo tantam pecuniam? deinde quamobrem censores ad statuam tibi conferebant. Ibid. 183. Quo tibi tantum opus fuerit, quæro. pro Cæl. 53. Si tam familiaris erat, quam tu esse vis, dixit profecto, quò vellet aurum. 7. Fam. 23. Martis vero signum quò mihi pacis auctor? 7. Fa. 23. Quo igitur hoc spectat oratio. 2. de Diu. 132. Iam vero quò pertinent ænigmata somniorum? 10. At. 1. Quod scribis, non quò aliunde audieris, sed te ipsum putare, me, &c. 2. de Orat. 305. Non quò libenter male audiam, &c. sed quia, &c. 6. Fa. 4. Non quò ego certò sciām sed quod, &c. 10. 12. Non quò vñquam dubitas, &c. pro Quint. 5.

Non è dico C. Aquili, quò mihi veniat in dubium tua fides. 3. de Fin. 4. Quò magis hoc nobis faciendum est. pro Quint. 4. Quæ quò plura sunt, è te meliori mente nostra verba audire oportet. pro Qu.R. 31. Quò quisque est ingeniosior, hoc docet laboriosius pro Mi. 160. Sed quò est illa magis diuina, è maiore à te dolore diueller. 4. Fam. 13. Quò minus familiatis sum, hoc sum ad inuestigandum curiosior. Ibid. Quò facilius possit, &c. hoc est adhuc tardior. 1.* con. C. Auto. Ut non esset locus tam sanctus, quò non aduentus tuus crimen afferret.

Syntaxis Non quò dubitem. Quò tanta pecunia?

Q V O A D, donec, usque dum. 7. Fa. 25. Quò me admones, ut me integrum quoad possum seruum, gratum est. 2. de Ora. 291. Omnia cogitando, quoad facere potui sum prosecutus. 7. At. 2. Ego me ducem in ciuili bello, quoad de pace ageretur, nolui esse. 8. Fa. 8. Quoad is numerus effectus est. 2. de Int. 154. Ille nau quoad potuit, est opitulatus. Ibid. 26. Quoad fieri possit. 11. Att. 12. Tu tamen velim ne intermitas, quoad eius facere poteris, scribere. 3. Fa. 2. Si eam quoad eius facere potueris, quàm expe ditissimam mihi trades. 5. 8. Ut quoad eius fieri possit, præsen tie tua desiderium meo labore minutatur. 3. C. 17. Quanquam quoad fuit in urbe, eius consiliis obstiti. 1. cont. Rull. 5. Videate nunc, quoad fecerit iter apertius, quàm antea. 1. Off. 1. Tamdiu autem velle debebis, quoad te quantum proficias, non poenitebit. 4. Fa. 3. Hactenus existimo, &c. quoad, &c. 1. Qu. Fr. 8. Eat enius, &c. quoad, &c. 3. contra Rull. 14. & 5. V. 77. Usque cò, quoad, &c. 4. Tusc. 82. Cognoscere aliqua, quoad possint ab homine Cognosci. pro Dom. 137. Id sperasti, rempub. diutius, quàm quoad mecum simul expulsa esset, esse laturam; pro Arch. 1. Quoad longissime potest mèns mea respicere spatium præteriti temporis. 13. Fa. 14. Operamque des quoad tibi æquum & rectum videbitur, ut, &c. 8. 14. Primum ci te commodes, quoad fides tua dignitá quæ patietur. 15. At. 23. Quousque inquies? quoad erit integrum: erit autem, usque dum ad nauem. 11. A. 6. Mihi Antonius peruenisse videtur, quoad progreedi potuerit fieri hominis amentia. 1. de L. 14. Iurisconsulti ius ciuile eat enius exercuerunt, quoad populo præstare voluerunt.

Syntaxis. Quoad eius fieri possit. Quoad eius facere possit. Usque cò, quoad. Eat enius, quoad.

Q V O C I R C A, unde, ex quo, quo, itaque, quamobrem. 1. de Diuin. 92. Quocirca bene ad maiores nostros Senatus decreuit, &c. de Am. 23. Quocirca si sapientiam meam admirari soletis. 10. At. Quocirca hæ sunt breves, &c.

Q V O C I V N Q V E, adverbium. 7. V. 166. Quocunque venerint, hanc sibi rem præsidio sperant esse futuram.

Q V O C V N Q V E tempore, quandocunque, quoque tempore. 1. Fam. 9. Sed quocunq; tempore mihi potestas tui præsentis fuerit, &c.

Q V O D, quia, quo. 6. V. 119. Virbs, quæ quòd in ea Fortuna fanum fuit, Tyche nominata est. 2. At. 4. Fecisti mihi pergratum, quòd Serapionis librum ad me misisti. 8. 11. Gratissimum mihi est, quòd quieris. 3. de Finib. 13. Bene facis, inquit, quòd me adiuvas. 5. V. 109. Propter hanc causam, quòd, &c. 2. At. 4. Hoc ipso, quòd, &c. 7. 3. De animo meo erga te, bene facis quòd non dubitas. 3. de Leg. 1. Sanè gaudeo, quòd te interpellau. 6. V. 37. Nò tibi obijcio, quòd hominem omni argento spoliasti. 1. Att. 16. Atque huc loco illud non quoq; præterire, quòd cum de consularibus mea prima sors existet, Senatus retinendum me in urbe censuit. pro Client. 188. Prætereo quòd eam domum sibi delegit, in qua, &c. 3. Tusc. 68. Sed se videre, quòd pauci annis magna accessio facta est. 2. de Di. 1. Cato mirari se dicebat, quòd non rideret aruspex. aruspicem cùm vidisset. 8. Fa. 6. Illud mihi occurrit, quòd discessit, &c. 1. de Leg. 12. Illud extreñū est, quòd recte viuendi ratio meliores efficit. Ibid. Atque hoc in omni disputatione sic intelligi volo, quòd dicam naturam esse, &c. 1. ad Heren. 24. Hoc modo in loco communis per amplificationem iniiciemus: quòd si hoc fecisset, tamen ei ignosci conueniret, &c. 4. Fa. 3. Facile appetat, quòd me colat. 3. Qu. Fr. 1. Epistola, in qua primum erat, quòd antiquior dies in tuis fuisset adscripta literis, quàm in Cæsar. 6. V. 144. Ea enim scripta est, quòd iste virgis neminem cædisset. 3. At. 24. Accedit illud incommodum, quòd illa opinio, &c. 12. 24. Ad Siccam scripta, quòd virut L. Cotta. 2. de N. 18. Apparet, quòd aliud à terra sumpsum, aliud ab humore. 1. Offic. 37. Equidem illud apim aduerso, quòd qui proprio nomine perduellis esset, is hostis vocaretur. 7. Fa. 2. 8. Memini, quòd mihi despere videbare. Qu. de Pet. 17. Memini, quòd nulla in re illis vñquam molestus fui. 6. V. 13. Iam illa præteribo, quòd ista abstulit mensas, &c. 8. Fa. 2. Accedit hic, quòd postridie ille venit. 3. de Nat. 68. Addo hic, quòd postridie ille venit. 3. de Nat. 68. Addo hic, quòd mihi pater misit. &c. 8. At. 3. Omitto illa vetera, quòd istum in repub. ille aluit, auxit, armavit. Ibid. 15. Mea quòd semper fuit sententia primum de pace, deinde, &c. meminisse te arbitror. de Cl. 276. Hoc ipsum etiam posui pro argumento, quòd ille solutè egisset. pro Qu.R. 38. Tu Qu.R. pro opera labore, quòd cognitor fuisset, quod vadimonia obisset, rogasti, ut, &c. 11. At. 12. Audebo petere abs te, quòd te oro, ne existimes, &c. de Cl. 297.

Illud minus curio, quòd congregasti operarios omnes. de At. 22. Quod ni tu voluisses, &c. haud scio, &c. 12. Fa. 23. Quod ni ita putarem, ipse prescriberem. 1. 4. 4. Quod vitam minus vita cupidus fuisse. 4. V. 60. 61. Quod ego, nisi, &c.

Syntaxis. Quod utinam vita minus, ipsius fuisse.
Q V O D si, pro, nam si. Orat. 51. Quod si in philosophia tantum interest, quemadmodum dicas: quid tandem in causis existimandis est? 4. Fam. 10. Quod si nullum habetes sensum nisi oculorum, pro�tis tibi ignorarem, si quosdam nolles videre. 7. 2. Quod si mihi permisiles, confessim, &c. de Clar. 19. Quod men noni. 1. Qu. Fr. 1. 4. Quod si ribi bellum administranti vide. Arch. 16. Quod si non, &c. tamen, &c. Ibid. 17. Quod si ipsi nego, attingere, &c. tamen, &c.

Q V O D A M M O D 9. 1. de Orat. 251. Vocem ab acutissimo sono usque ad grauissimum recipere, & quasi quodammodo colligatur, & quoius adipiscendi causa sunt facienda omnia. 31

Q V O 1, pro cui. 2. de L. 60. Quoi auro dentes, vincit, essent, &c. 31 **Q V O** 1, pro Cuius 1. de Leg. 52. Ad finem bonorum quo restringuntur, & quoius adipiscendi causa sunt facienda omnia. 31 **Q V O** magis, ut magis 2. de In. 103. & 3. de N. 2. Quo magis cogito, eo minus intelligo. pro S. R. 69. Quo minus, &c. co magis &c. ibid 86. Tenuitas huius co magis eluet, quo magis occulta tur. 11. At. 6.

Quo magis sine eo, & quo minus, post rei expositionem, ephomenatio. 1. Off. 26. Est autem in hoc genere molestum, quòd in maximis animis, splendidissimisque ingenis plerunque existit honoris, imperij, potentiaz, gloriaz, cupiditas, quòd magis caudum est, ne quid in eo genere peccetur.

Q V O minus, quòd secuas, ut non. 2. At. 24. Nihil desideramus, quòd minus Epeirum ipsam possidere videamus. 2. de Orat. 256. Negi repugnabo, quòd minus omnia legant, &c. 11. At. 6. Nihil te detereo, quòd minus id disputes. de Cl. 117. Vacationem augures, quòd minus iudiciis operam dent, non habere. 3. C. 15. Que religio C. Mario non fuerit, quòd minus C. Glaucium pectorum occideret. pro Dom. 82. Nihil de me tulisti, quòd minus essem in ciuium numero. in Vat. Nemo se anteponat, quòd minus reus fiat. 11. Famil. 10. Interpellat me, quo minus honoratus sim, dum ne interpellet, quo minus respub. ante defundatur. 3. 7. Illud non perficis, quòd minus tua causa velim. 1. Tusc. 9. 1. Mors non dereret, quòd minus, &c. 6. Fa. 22. Non edes me deterruit, quòd minus, &c. 1. 4. Nemo est qui nesciat, quòd minus discessio fieret, per aduersarios tuos esse factum. 8. 5. Tanquam nihil denegatum sit ei, quòd minus quàm paratissimus esset. 1. ad Heren. 21. Impedimento est quòd secuas feratur lex. 1. Offic. 73. Quòd faciliora sunt philosophis, quòd minus patientia in eorum vita quæ fortuna feriat, & quòd minus multis rebus agent, 1. de Or. 70. Nullis terminis circumscrifti ius suum, quòd minus ei licet vagari quòd velit. I. P. 36. Nemini ciui villa, quòd minus adesset, sati iusta excusatio est vita.

Q V O M O D O, quo patio, quemadmodum, qua ratione, qua via, ut. 2. de Orat. 18. Ut enim quæras omnia, quomodo Graciinceptum appellant, non reperies. 3. Fa. 1. Si respub. tibi narrare posuisset, quomodo se haberet, non facilius, &c. 2. 6. Hæc negotia quomodo se habent, ne epistola quidem narrare audeo tibi. 2. de Or. 157. In hac arte nullum est præceptum, quomodo verum inueniatur, sed tantum est, quomodo iudicetur: de Art. 8. Et sua concio risit, hominem, quomodo ipse gloriar soler, duecentis confixura senatus consultis. pro S. R. 7. Postulatio brevis, & quomodo mihi persuadeo aliquanto æquior. 2. contra Rull. 3. Sed ita me consulem fecisti, quomodo pauci in hac civitate facti sunt. 5. Tusc. 18. Et quomodo hoc, &c. sic illud, &c. pro

Qu. 88. Quem quomodo nunc intendit, ne viuum quidem tum putabat, ad Brut. ep. pr. ih. 6. Quomodo equidem credo, quòd, &c. quomodo autem multi suplicantur, ne te, &c. quod ego non eredo. 3. de Nat. 4. 1. 8. At. 23. &c. 12. 2. Quomodo nunc quidem est. 2. Qu. Fr. 2. Quomodo res se habet: non est facillima. 7. Fa. 5. Quomodo homines dicunt. 7. Attic. 2. Cæsar quomodo exultat in victoria. Qu. de Pet. 35. Cum id peritur, quod honestè promittere non possumus, quomodo si quis roget, &c. 13. At. 2. Nam quomodo nunc est, pedem vbi ponat in suo, non habet. pro S. R. 42. Illa quomodo crimen commentitum confirmaret, non inueniebat: ego res tam leues qua ratione infirmem ac diluam, reperire non possum 2. de Or. 140. Illud ad vos Cotta & Sulpici, quomodo nunc se istorum artes habent, petimfescenda est multitudo causarum. Lege, Q. V. A. M.

Syntaxis. Quomodo si quis roget. Quomodo nunc est, semperget. Tu cura (quomodo nunc vivitur) uti, &c. Ego (quomodo vellem) contendam, &c.

Q V O M O D O C V N Q V E, utut, uterunque, quoque modo, quoque modo, quibus rebus possit. Orat. 70. Et poterit, quoque modo possebit, causam causa dicere. 14. Fa. 24. Quomodo quoque res se habet, poteris, &c.

QUONDAM, quodam tempore, fuit quoddam tempus, cum id de Inu.
3. Apud maiores nostros.) (nuper hoc tempore. 2. 1. Crotoniatæ
quondam, cum floreret omnibus copiis, &c. pro S.R. 154. Populus
Rom. qui quondam in hostes lenissimus existimabatur, hoc te-
pore, &c. pro Pomp. 22. Medea illa ex Ponto quondam profu-
gisse dicitur. 7. A. 11. Brutus homo quondam illius generis at-
que nominis natus ad rempub. liberandam. 1. de Or. 123. Ea quæ
quondam accepi in nostrorum hominum disputatione esse ver-
ata. Ib. 133. Consuetudo mea qua quondam solitus sum vti. de Cl.
192. Curionem quondam concilio reliquit. 4. Academ. 9. Et alias
sepe, & quondam in Hortensij villa. pro Fl. 106. Quondam, de
brem aut de breui tempore. Anteq 16. 2. At. 7. de Orat. 187. Om-
nia feræ quæ sunt conclusa nunc artibus dispersa & dissipata
quondam fuerunt. 10. Atti. 4. Is qui nos sibi quondam ad pedes
stratos non subleuebat.

QUONIAM, pro eo quod, quando. 3. Tusc. 14. Qui fortis est, idem
est fidens: quoniam confidens mala consuetudine in vito pon-
tur. 4. Fam. 5. Tamen ei moriendum fuit, quoniam homo nata-
erat. pro Pl. 82. Et quoniam tu ita vis, nimium me gratum esse
concedam. pro Fl. 68. Vbi ergo crimen est? quoniam quidem fur-
sum nulquam reprehendi, &c. pro S.R. 30. Quoniam quidem
suscepit, non decreo. 1. de Orat. 218. Tolerabilius est sic dicere, vt
quoniam dicendi facultas, &c. sic boni oratoris, multa auribus
accepisse, &c. Ibid. 254. Quanquam quoniam, &c. 2. Fa. Quam-
obrem quoniam, &c. 3. A. 9. Quapropter quoniam, &c. aliquando,
&c. 2. Atti. 1. Quoniam quidem, quæ nos scribimus te dele-
stant.

Quo pacto, quomodo, quemadmodum. 2. de In. 44. pro Q. 55. Quem-
admodum &c. & quo pacto, &c.

Quoq y a m. 4. V. 52. O verrea præclaræ, quoquam si accessisti, quo
non attuleris tecum iustum diem.

Quoq y e, etiam. pro R.P. 33. Si ita fecissem, me scilicet maximè,
sed pioxi me illum quoque fecellissem.

Quoq y o, quo cunque. 2. contra Rull. 69. Hic ager quoquo pretio
coemptus sit, tamen ingenti pecunia vobis inducetur. pro Dō.
25. Dicam ipso audiente, quoquo animo me auditurus est. pro
R. P. 21. Quæcunque mens illa fuit Gabinij, is quoquo consilio
fecit, fecit certè suo. 2. de Orator. 339. Aut quoquo animi vi-
tio dictum sit.

Quoq y o m o d o, quomodo, quo cunque modo, quo cunque ratione,
omniratione. pro Mil. 94. Stet hæc vrbis præclara, quoquomodo
de me merita erit. 3. Offi. 118. Etiam temperantiam inducunt,
non facillime illi quidem, sed tamen quoquo modo possunt. Ib.
Atque in his tribus generibus quoquo modo possunt, nō incal-
lide tergiuersantur. 8. At. 16. Pridié quomodo poteram scrip-
tam, &c. Ib. 3. Quoquomodo ea res huic quidem cecidit. n. Vat.
37. Ego legibus tuis, quoquomodo latræ sunt, pareo. 9. Fam. 16.
Vt quoquomodo te liberare. 6. Ant. 19. Fuit aliquis casus quem tulimus,
quoquomodo ferendus fuit. pro R. P. 24. Quoquomodo
potero me expediam. 2. de Diuin. 2. 1. Quocunque enim modo
nos gesserimus, si tamen illud quod futurum est. 1. Fa. 5. Quo-
quomodo quidem se res habeat. 4. 12. Quoquomodo res se
haberet. 15. Attic. 17. Quoquomodo nunc est, non est, &c.

Quoq y o t e m p o r e, quondam cunque. 9. 2. Aduentus noster illi
quoquot tempore fuerit, erit gratus.

Quoq y o v e r s u s, vel **Q**uoq y o v e r s u m, in omnem partem.
9. A. 17. Utique locum sepulchro in campo Esquilino C. Pansa
Consul, seu quo alio in loco videtur, pedes trigaia quoquouer-
sus designat.

Qo r s y m, vel **Q**o r s y s, quod ad quid. 1. Tusc. 60. Quorsum
igitur hæc spectat oratio? 11. Fa. 28. Quorsum igitur hæc oratio
longior? quia, &c. 3. de Orator. 89. Quorsum igitur hæc spe-
ctat tam longa, & tam altè repetita oratio? 7. A. 25. Quorsum
hæc omnis spectat oratio? Postquam ad Quir. 5. Quorsum igitur
hæc disputatio? quorsum? vt, &c. de Nat. 60. Vestri hæc con-
firmant, interpretando quorsum quicq; perrineat. 3. Att. 24. Ve-
rebar quorsum id casurum esset. 7. 16. Hæc intelligentur, quor-
sum euafura sint. pro Qu. R. 43. Quorsum recidat responsu-
m, non magnopere labore. 9. Attic. 12. Videamus hoc quorsum e-
uadat. 1. de Leg. 4. Quorsum tandem aut cur ista queris? Ibid.
63. Sed quorsum hæc pertinent? 2. Attic. 21. Tanto in odio est
omnibus, vt quorsus eruptura sit, horreamus. de Cl. 292. Quor-
sus inquam istuc? 1. de Leg. 63. Quorsus hæc pertinent?

Syntaxis. Quorsum ista spectat oratio? Quorsum id pertinet? id
cadet? ista euidenti? resident? sueta? Quorsum, &c. cur? crumpent?
Quorsus ista?

Qo r. 4. Attic. 8. Qui tot annos quo habet, designatus Consul
fuerit, nec fieri Cos. potuit. Orator. 53. Quot oratorum genera,
&c. totidem orationis sunt. 2. de Orat. 140. Si in personis pon-
tur, quot homines, tot caue. 1. Tusc. 119. Cras autem & quot
dies erimus in Tusculano, agamus hæc. 4. Acad. 49. In his qua-
le sit id quo percipi possit, totidem verbis, quot Stoici. 1. Tusc.
66. Quot, quantas, quam incredibilis calamitates haesit.

Qo t a n n i s, singulis anni, omnibus anni, in singulis anni. 2. de

Nat. 102. 4. V. 131. Siculi ex sensu quotannis tributa conferunt
& Orat. 151.

Quo t c v n q y e. 3. de Leg. 7. Huius potestate pari quotcunque
Senatus creuerit, populuue iussit, tot sunt.

Qo t e n v s. 12. At. 32. Is opinor ita partes fecit in ripa, nescio
quotenorum iugerum, vt certa pretia constitueret.

Qo t i d i a n u s, communis, assidua. 1. Fa. 1. Nā cūm in sermo-
ne quotidiano, tum in Senatu palam sic egit causam tuam, &c.

5. 14. Tu non intelliges, te querelis quotidiani nihil proficeret.
1. de Orat. 232. Præbere alicui victum quotidianum in Py-
tanæ. 5. Tus. 71. Quotidiano cultu atque victu. 1. de Or. 192. In
vsi quotidiano. 2. de In. 140. & 1. de Orat. 197. In sermone quo-
tidiano. 3. 186. Vulgaris, quotidianus, peruvagatus. 8. Att. 22. Non
dubito, quin tibi odiosæ sint epistolæ quotidiane. ad Br. 16. Au-
dere aliquid de te, non solum virtutum, sed etiam quotidianum
est. de Fat. 2. Primo illa quæ erant quotidiana, & quasi legitima
nō nobis, de pace dicta sunt. I.P. 64. In hac quotidiana assidua
vrbana vita pro S.R. 77. Vide, ADMISTER. 3. ad Her. 35.

Quotidiana imagines.

Syntaxis. vistatum & quotidianum. Vulgar, quotidianum. Per-
vagatum. Quotidiana, assidua vrbana vita.

Qo t i d i a n u s, singulis diebus, indies, in singulos dies. 5. Att. 7. Quo-
tidie, vel potius in singulos dies, breuiores literas ad te mittio.

pro Dom. 113. Cum mihi summa & quotidie maiora præmia
in rep. fore putabas. II. At. 9. Quotidie Balbi ad me litteræ lan-
guidiores. 6. Fa. 6. Me quotidie Cæsar magis amplectitur. 3. Qu.
Fr. 3. Comitiorū quotidie singuli dies tolluntur obnunciationi-
bus. 1. A. 5. Quotidie magis magis que perditi homines imba-
tantur. ad Brut. 18. Obdurescunt quotidie magis boni viri. 12.

At. 10. Et id quotidie magis. 3. Qu. Fr. 1. Quod scribis te à Cæ-
sare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo.

Quous die, pro Cæl. 1. Lex quæ de seditionis ciubus quotidie
quæ iubeat. id est, quo cunque die, et iam festis diel us.

Syntaxis. Quotidie vel potius in singulos dies.

Qo t i e s, vel **Q**o t i e n s. pro Mil. 39. 4. V. 145. Verum quo-

ties & quot nominibus auferes. 1. de Orat. 251. Toties quories
præscribitur. 1. C. 16. Quotiens iam quotiens tibi extorta est si-
ca ista de manibus: 15. Fa. 7. Quoties mihi certorum hominum
porestas erit, &c. 7. 7. Toties &c. quoties, &c.

Qo t i e s, v. **Q**o t i e n s, quo cunque tempore, quando cunque. 1. C. 11.

Quotiescunque me petisti, per me tibi obstiti. pro Dom. 71. Se-
natus quotiescunque &c. totes, &c. pro Sept. 146. Is quotiescun-
que me viderit, ingemiset. || 2. de Or. 137, ad Her. 34.

Qo t q y o t. 11. Famil. 23. Peream si te omnes, quotquot sunt,
ferre poterunt. 2. de Inu. 145. Si due leges, si plures, aut quotquot
erunt.

Qo t v s, 3. de Or. 194. Quotus enim quisque est, qui teneat ar-

tem numerorum ac modorum? 3. Atti. 10. Quotus enim quisque,
qui epistolam paulò grauiorem ferre posuit? 1. de Natu. 80.

Quotus enim quisque formosus est. 2. Tusc. 11. Quotus enim
quisque philosophorum inuenitur, qui sit ita moratus, vt ratio
postulat? pro Flacc. 104. Quotus enim quisque est, qui hanc in-

repüb. sc̄tam sequatur? pro Plan. 62. Quotus enim quisque di-
fertus, quotus quisque iuris peritus. 2. de Diu. 52. Quota enim
quæque res euenit prædicta ab his? 5. V. 220. Quotus erit iste
denarius, qui non sit deferendus: id est, an bini, vel terni, vel de
ni. 9. Att. 11. Sciebā enim de quo anno, & quantum in solo so-
loferet quæcunque. pro Lig. 26. Quotus enim istud quisque fecisset?
vt, &c. pro Cæl. 38. At fuit fama, quotus quisque eam fugere po-
test in tam maledicta ciuitate. 3. ad Her. 30. Ne quando pertur-
batione ordinis impediamur, quo feciis quo quoque loco li-
cabit, possimus, &c.

Syntaxis. Quotus quisque est, qui, &c. Scio de quo anno, & quan-
tum. Quotus enim istud quisque fecisset? Quoto quoque loco licet.

Qo v s q v e, quandiu, quem ad finem, quoad, quatenuis. 1. Atti. 13.

Quousque, inquit, hunc regem feremus? 15. 22. Quousque lu-
demur? Ibid. 24. Quousque inquires? quoad erit integrum: erit
autem, si quedum ad naem. de Som. 9. Quæso, inquit ille quo-
usque humi desixa tua mēs erit. 1. C. 1. Quousque tandem abu-
tere Catilina patientia nostra? pro Fl. 70. Quousque negotia-
bere? pro Pl. 75. Quousque ista dicis?

R

Litera Latinorum, est muta.

R a b i d e, furenter, rabiose. 5. Tus. 16. Omnia
rabide appetens, cū inexplibili cupiditate.

R a b i d v s, rabiosus, furens. in Arat.
Vel toto spirans rabido de corpore flammam.

4. ad Heren. 63. Iste aspectu rabido cir-
cumspicit ins hue & illuc.

R a b i e s, furor. in Sal. 9. Quod ista iniustata, rabie petulanter
in vxorem meam inuasti. 3. Tuscul. 63. Hecubam putant
propter animi acerbitatem quandam & rabiem fingi, in canem

esse conuerfam. 4. 52. Neque eos existimet sine rabie quicquam fortiter facere posse.
 † A D I V N C T. Inūstata, in Sall.
 R A B I O S E, rabide, furose. 4. Tus. 48. Nihil ne in ipfa quidem pugna iracunde rabiosē fecerunt.) (leniter, quietē.
 R A B I O S V L V S. 7. Famil. 16. Primas illas rabiosulas sat fatuas dedisti.

R A B I O S V S, rabidus. 4. Tusc. 49. Vide ne fortitudo minimē sit rabiosa, sicut iracundia tota leuitatis.
 & Syntaxis. Animi acerbitas & rabies. Iracundē ac rabiosē.
 R A B V L A, caudiculus, rabiosus & ineptus. Orat. 47. Non enim clamatorem aliquem de ludo, aut rabulam de foro querimus. 1. de Orat. 202. Non enim causidicum nescio quem, neque proclamatorem aut rabulam conquerimus. de Cl. 180. Rabulz, qui & indocti plane, aut inurbani, aut rustici fuerunt.

† A D I V N C T. Diserti, Orat. Indocti, inurbani, aut rustici, probabiliſ, de Clar.

R A D I A N S, radiatus. in Arat.
 Stella sub pedibus strata radiantis aquari. Orat. 152.
 Hoc motu radiantis etesia in vada ponti.
 R A D I A T V S, radians. 1. de Di. 44. Orbis flammeus radiatus, Accij. 3. de Or. 160. Lumen radiatum, Ennij.

R A D I C I T V S, stirpitis, funditus. 1. de Na. 122. Epicurus ex animis hominum radicibus extraxit religionem. 2. de Fin. 27. Tollere atque extrahere aliquid radicibus. 1. Tusc. 111. Hanc excutere opinionem mihi me radicibus volui. pro Dom. 34. Radicibus euellere omnes actiones alicuius.

& Syntaxis. Radicibus extrahere, euellere, excutere actiones, opinones. Tollere atque extrahere radicibus.
 R A D I C U L A, parva radix. 2. de Diuin. 135. Draco radiculam in ore ferens, &c. bis.
 R A D I V S, luminis quasi iaculum. 5. de Fin. 71. Ut stellæ in radio solis, sic bona corporis in virtutum splendore ne cernuntur quidem. in Ar.

Et quantum radios iacimus de lumine nostro.
 2. Att. 3. Cyrus aiebat radiorum Δαφάεις latis luminibus, non tam esse suaves. *Prognost.

Stringuntur radij cæca caligine tetti.
 Item, Geometra instrumentum, seu virga, qua lineas dicit. 5. Tuf. 64. Humilem homunculum à puluere & radio excitabo. id est, Archimedem.

A centro linea ducta. de Vn. 15. Globosum, cuius omnis extremitas paribus à medio radiis attingitur.

† A D I V N C T. Pares, de Vniuers.
 R A D I X, stirps. 5. de Fin. 33. Videmus ea quæ terra gignit, corticibus & radicibus validè seruari. 2. Offic. 43. Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur. 3. Tus. 13. Non solum ramos amputare miseriarum, sed etiam radicum fibras euellere. pro Cæl. 14. Nisi tot vitorum tanta immanitas quibusdam virtutis radicibus niteretur. 4. A. 13. Virtus est vna altissimis defixa radicibus, quæ nulla vñquā vi labefactari potest. Brut. 17. Malum, quod fundamentum & radices habeat altiores. 10. Att. 13. Nam habent suas radices: quas tamen euellerem, si possem. 7. V. 86. Nautæ fame coacti radices palmarum agrestium colligebant, & his miseri perditique alebantur.

Pars humilior. 1. cont. Rull. 65. In Massici radicibus. Anteq. 24. In radice palati.

† A D I V N C T. Altiores, ep. ad Brut. Altissimæ, 4. Phil.

R A D I O Z. de Leg. 59. Mulieres genas ne radunto. pro Qu. R. 20. Qui capite & superciliis semper est rafis.

R A M V L Y S. 1. de Diu. 123. Ramulum adductum, ut remissus effet, in oculum recidisse.

R A M V L S. 3. de Or. 177. In arboribus truncus, rami, folia in Ar.

Denuo folys ramos & cortice truncos.
 pro Cecin. 60. Qui prætereunt ramum defringerent arboris.
 * Chorogr. Ibi quercorum rami ad terram iacent, ut sues, quasi caprae ex ramis, glande pascantur.

† A D I V N C T. Patuli. 1. de Orat.

R A N A. 2. de N. 125. Ranæ marinæ dicuntur sese obruere arena solere. 15. At. 16. Ranæ enim pntopœvotiv.

† A D I V N C T. Marinæ. 2. de Nat. deor.

R A N V N C V L V S, rana. 7. Fam. 18. Vlubris honoris mei causa vim maximam ranunculorum se commōsse constabat. 1. de Diu. 15. Quis est qui ranunculos hoc videre suspicari possit? Sed inest mirè & ranunculis quædam natura significans aliquid.

R A P A C I T A S, cupidas rapiendi. pro Cæl. 13. Quis in rapacitate auarior?

R A P A X, præd. I.P. 66. Iste crudelis olim furunculus, hunc verò etiam rapax. Sal. in Cic. 5. Manus rapaces. 5. V. 4. Furem aliquem aut rapacem accusaris.

* Auidus. de Amic. 50. Nihil est appetentius similiūm sui, nihil rapacius, quām natura.

Cuius, velox. 3. de Nat. 24.

Europam Libyamq; rapax; vbi diuidit vnda.

& Syntaxis. Fur, aut rapax. Nihil natura rapacius.

R A P I D E, velociter. Orat. 128. Quod cū rapidè fertur sustineti nullo modo potest. 2. de Leg. 6. Rapide dilapsus.

R A P I D V S, velox. 2. de Rimib. 3. Nusquam orationem rapidam coēreas.

R A P I E N D V S. ad Oct. Illum hostem accersitum ad bona puli Rom. rapienda. 4. A. 9. Sed spes rapiendi atque prædandi cōplūm rapiendi videntur.

R A P I N A, furtum quod per vim fit. 2. C. 10. Nihil cogitant nisi cædes, incendia, rapinas. 2. Off. 5. 4. Atque etiam largitionem sequantur rapinæ. 12. Famil. 12. Spes prædæ ac rapinarum. 9. 10. Si qua vis, aut si qua rapinæ fieri cōperint. ||. 14. Att. 15. Rapinas scribis ad Opis fieri. I.P. 57. Cupiditas cæca rapinarum.

† A D I V N C T. Veteres, 2. Catil.

R A P I O, abripi, aufero, furor, prædor. 2. Ant. 62. Latrones tantum habent, quantum rapere possunt. 3. Off. 22. Detrahere aliquid alet, & rapere ad se commoda alterius.

C accipio, assumo. 1. Off. 9. Cū utilitas ad se rapere, honestas contra reuocare videtur. 7. Fam. 7. Eſe dum aliquid rapias, ad nosque recurras.

Impello, ago. 1. Off. 10. 1. C egn, quæ hominem huc & illuc rapit.

Allicio. 2. 37. Cū aliqua his ampla & honesta res obiecta est, totos ad se conuertit & rapit.

Trabo. 1. C. 25. Quo te ista tua cupiditas effrenata rapiebat. 1. de Fin. 3. Cū fertur quasi torrens oratio, multa cuiusque modi rapit, &c. 3. 19. Cū de rebus grandioribus dicas, ipsæ res verba rapiunt.

Adduco, 3. contra Rull. 7. Marianus tribunus plebis qui nos Syllanos in inuidiam rapit. 1. ad Her. 8. Rapere aliquem in odium.

Interpretor. 10. Fam. 33. Rapere consilium alicuius in contrarium partem.

R A P I O R. 12. 25. In Græciam desperata libertate rapiebat. 1. Tusc. 13. Cū cæteræ virtutes ad tortorem rapiantur. 2. Off. 38. Ad quas plerique inflammati auidate rapiuntur. 1. de Di. 111. Et ad diuinarum rerum cognitionem cura omni studioque rapiuntur. de Ar. 54. Ad quem metum & deorum monitis non deceremur, tamen ipsi nostro sensu conjecturâque raperemur. I.P. 57. Cupiditate cæca prædæ ac rapinarum rapi. 2. de L. 43. Opinionibus vulgi rapimur in errorem. pro Pomp. 21. Clasis quæ ad Italiam studio inflammatu raperetur. 16. Fam. 12. Cū Cæfar amentia quadam raperetur.

R A P S E R I T, pro R A P V E R I T. antiquum verbum. 2. de L. 12.

R A P T A T V S. pro Seft. 145. Euerſa domus est, fortunæ vexata, dissipati liberi, raptata coniunx.

R A P T I M. cursim, subeſiūis (vt aiunt) operis. 2. Att. 9. Hæc scripti raptim. pro Dom. 139. Cū ille ageret raptim & turbulentे illum remp. 4. ad Her. 65. Iste fe raptim domum suam conjicit.

R A P T O. pro Do. 59. Vxor mea, quam vexauistis, raptauistis, omni crudelitate lacerauistis. 1. Tus. 105. Quadriugo curru raptari.

R A P T V S. 65. Ganymedes a diis raptus. ibid. 6. V. 106.

R A P T V S, subſt. stuprum. ibid. 107. Raptus virginis. 4. Tusc. 71. Quis de Ganymedi raptu dubitat, quid poëta velint.

& Syntaxis. Raptim se domum coniçere. Raptim scribere, agere, Raptim ac turbulentē.

R A R E N T E R, pro R A P O, teste Charisio lib. 2.

R A R I T A S. 2. de N. 136. In pulmonibus inest raritas quædam, &

* assimilis spongiis mollitudo. || de Or. 247. Raritas dicitur.

R A R O, rarenter, insolenter, non ſape, minus ſepe.) (vulgo. 3. ad Heren. 15. pro S.R. 37. Hoc maleſicium ita raro exitit, vt ſi quando auditum fit, p̄tentia ac prodigijs ſimile numeretur. 1. de Inu. 43. Deinde id eueniſe vulgo soleat, an insolenter & raro. * de

Fat. Acipenser admodum raro capitur. || 3. de Nat. 69. Vinum ergotis quia prodest raro, noſet ſepiſſime.

R A R V S, quotus, paucus. de Som. 14. Vides habitari in terra rari & angustis locis. de Am. 65. Qui igitur in vtraque re conſtantem p̄ræſtiterit, hunc ex maxime raro hominum genere iudicare debemus. 2. de Fin. 81. In omni re optimum quidque rariſſimum eſt. de Amic. 81. Omnia p̄clarata, rara. 1. de Inu. 81. Oportet autem animaduertere, ne cū aliter multa ſint iudicata, ſolitarium aliquod aut rarum iudicatum afferatur. Top. 69. Rarum, ſingulare.) (vulgo.

& Syntaxis. Inſolenter & raro.) (vulgo. Ex maxime raro hominum genere Cæſ. Solitarium aut rarum.

R A S V S, abrus. pro Qu. R. 20. Lege, R A D O.

R A T I O, mens, animus. 1. Off. 10. Duplex eſt enim vis animalium atque naturæ: vna pars in appetitu poſita eſt, quæ eſt Græc Opus, quæ hominem huc & illuc rapit: altera in ratione, quæ docet & explanat, quid faciendum fugiendumue fit, ita fit, vt ratio p̄ſtit, appetitus verò obtasperet. 2. de Nat. 46. Rari oſt, quæ p̄ſtat omnibus. 2. de Leg. 16. Omnia qua rationem habent, p̄ſtant iis que ſunt rationis expertia. * Tim. Ratione &

incutie

mente diuina ad originem temporis curriculum iruientum est Solis & Lunæ.
Mentis actio, iudicium, intelligentia, consilium. 3. de N. 69. Motus celer cogitationis, acumen, solertia, quam rationem vocamus. 4. Acad. 16. Ratio quasi quædam lux lumineque vite. 2. Tus. 47. Domina omnium & regina ratio. pro Q.R. 34. Véritat hinc rationem & id quod probare non potest, fingere conatur. pro Fl. 106. Bonæ rationi, & constanti, & graui nullum à nobis frumentum esse propositum. pro Syl. 10. Sin in me est ratio Reip. religio priuati officij, nihil minus accusator debet dicere. de Sen. 67. Mens, ratio & consilium in senibus est. pro Quin. 53. Rationi ac consilio locum dare. 2. de Leg. 16. In mundo & mentem & rationem inesse. 1. 19. Lex est mens ratione prudens. Ibidem. Lex est ratio summa infusa in natura. Ibidem. Eadem ratio cum est in hominis mente confirmata & confecta, lex est. de D. 35. Quibus in rebus non ratio & consilium, sed remittas & causas valet. de Ar. 3. Iracundi longius digredi, quam sapientis hominis cogitata ratio postulat. 1. Offic. 79. Exercendum est corpus, & ita afficiendum, ut obediens consilio rationi que possit in exequendis negotiis, & in labore tolerando. 3. de Nat. 26. Homo habet sensum & rationem, & orationem. Top. 69. Expertus rationis. (Ratione utens, 1. Offic. 11. Homo qui rationis est particeps, per quam consequentia cernit, principia & causas rerum videt, earumque progressus & quasi antecessiones non ignorat, similitudinemque comparat, rebusque praesertim adiungit atque annexit futuras. 3. de Natur. 69. Quenadmodum ratione recte fit, ita ratione peccatur. ibidem multa de ratione. pro Clu. 106. Sua sententia sua non ferre reddebat. 4. ad Her. 1. Ut paucis rationem nostri consilij demus. pro Pomp. 5. Att. Quin. Catulus & Horrensius ab hac ratione dissentunt. 4. V. 10. Mea ratio voluntatisque ab eo abhorret. pro Dom. 15. Nonnulli illam rem ad illam rationem conjecturamque reuocabant. Antequam. 15. Qui nouam rationem suscitant, veteres maiorum obterunt laudes. 3. Off. 84. Hoc ego nihil virilius inuenio, cum ad veritatem coepi reuocare rationem. Orator. 116. Omnia qua ratione docentur & via. pro Quint. 28. Modo & ratione omnia facere. 4. Fam. 13. Itaque eam partem qua exquisita quadam ratione & doctrina proficisciunt, non attingam. pro Clu. 184. Mulier abundat audacia, consilio & ratione deficitur. Horren. Ut ea fibi ratio vera restituit, qua consuetudo vitiosa detraherit. ibidem. Quod magis hi animi fuerint in cursu, id est, in ratione & inuestigandi cupiditate.

Argumentatio, argumentum. Or. 180. Reddere rationem cur aliquid sit. 4. V. 29. Reddere rationem de factis aliorum. 4. Acad. 105. Ut etiam possit rationem reddere cur id eueniat, tamen, &c. 7. V. 176. Per se rationem officij mei. pro Cæl. 35. Rationem tantæ familiaritatis reddas atque exponas necesse est. 1. de D. 62. Hunc ergo antepones Platon? qui ut rationem non redderet, auctoritate tamen hos minutos Philosophos vinceret. 2. 71. Chrysippus naturalem rationem omnium reddit. pro Pl. 48. Sie ego contendo, meti cuiuscunq; tribus rationem populeris, redditurum. Ibid. 66. Clarorum virorum non minus otii, quam negotij rationem extare oporteret. Sall. in Cic. 4. Redde rationem, quantum patrimonij accepis, quid tibi litibus accreuerit. 2. de In. 70. Subiicere & supponere rationem. 2. de D. 104. Et quidem cur sic opinetur, rationem subiicit. 3. de Or. 205. Ad propositum subiecta ratio. Ibidem. Supposita ratio. pro Cec. 96. Afferre rationem, quamobrem. Ibid. 66. Afferre rationes in aliquam rem. 11. At. 12. Quamnam rationem Cæsari allatus es profectionis tuae. 1. de Nat. 76. Tertiari rationem afferis, quid &c. pro Mur. 3. Ut vobis mei rationem facti probem. de Ar. 3. Mei facti rationem exponere illis volo, qui, &c. 4. Fa. 13. Afferre rationes, quibus aliquid probemus, vel cur ita sit. 6. & pro Sylla. 2. Rationem sui facti omnibus probare. de Fato. 6. Sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamque referitur. 1. de D. 16. Ventorum signa quam ratione habeant, non satis perspicio, ym & euuentum agnosc. 4. V. 118. Hoc summi officij ratione impulsus facio. 2. Fam. 17. Certa quadam ratione non feci. 8. At 15. Nihil nisi summa ratione facere. 1. Ver. 1. Si mei consilij causam rationemque cognoverit. 1. At. 9. Quod domine inclusisti ratione fecisti. pro Cecin. 40. Nequaquam satis verbis causam & rationem iuris amplectetur. 2. de Orat. 214. Argumentum ratio ipsa confirmat: qua simul atque emissâ est, adhaerescit. 4. V. 115. Quid habuit argumenti aut rationis res, quamobrem ita faceres? 2. de Orat. 80. Argumentis ac rationibus nostra confirmare, deinde contraria refutare. Or. 44. Argumentorum ac rationum loci. 3. de N. 10. Tu autoritates omnes contemnis, ratione pugnas. Ibidem. 13. Rumoribus mecum pugnassego autem rationes require. pro Pomp. 51. Omissis automaticis, ipsa re & ratione exquirere veritatem. 2. de D. 91. Dicit enim ratio mathematicorum, quanta humilitate Luna fatur. pro Cec. 102. Quod si adimi ciuitas illi posset, magis tam ratione illâ omnes quereremus, quemadmodum possemus, &c. quam ita nunc quisquam existat, qui, &c. 1. de Fini. 22. Efficere

& concludere rationem. 2. de Or. 158. Verâne sit summa cuiusque rationis. 3. de D. 25. Concluditur ergo ratio: si enim, &c. 3. de Nat. 92. Neque id dicitis superstitione atq; aniliter, sed physica constante ratione. pro Cec. 60. Causæ ratione, non vocibus ponderari debent. 5. Fa. 13. Tum rationes in ea disputacione à te collectæ verabant, me reip. penitus diffidere. 4. de Fin. 9. Neq; sensu fidè sine ratione, neque rationes sine sensibus requiramus. 1. 31. Rationibus conquistis de dolore disputandum. Ibidem. Exquisitis rationibus confirmare aliquid. de Senec. 77. Nec me solum ratio & disputatio impulit, ut ita crederem, sed nobilitas etiam, & autoritas summorum Philosophorum. *Legi, Argumentum, 2. Fa. 3.* Coramque contra istam rationem meam dicam.

Modus, via, consilium, institutum, genu, conditio, mensura. 1. Offic. 135. Ut incipiendi ratio fuerit, ita definendi modus. ib. 148. Cynicorum ratio est inimica verecundia. 7. V. 4. Hæc eadem nunc ab illis defensionis ratio viaque tentatur. pro S.R. 22. Sylla pacis constituenda rationem & belli gerendi potestatem solus habet. 3. Qu. Fr. 3. Puerum in hanc noctram rationem coniunctudinemque inducemos. pro Dom. 87. Is conitans in optima ratione semper fuit. Brut. 15. Ratio illa, qua etiam posteris posset esse salutaris. pro Dom. 88. Nemo mihi le ipsa populari ratione anteponat. 3. de Orator. 175. Idque ad omnem rationem mutatur & vertitur. 2. 292. Mea ratio in dicendo hæc solet esse, ut ornem, &c. 2. V. 34. Tua ratio est, ut sic facias: mea autem, ut sic, &c. pro Pomp. 1. Non mea me voluntas, sed mea vita rationes ab ineunte ætate suscepit & prohibuerunt. 2. C. 13. Docui, quemadmodum esset ei ratio totius belli descripta. 2. cont. Rull. 5. Summus labor ac difficillima ratio gerendi consulatus. 2. cont. Rull. 5. Omnibus est difficilis & magna ratio. Antequam 30. O misera vita ratio, qua, &c. pro Pomp. 70. Laboriosissima vita ratio. pro R.P. 38. Augere rem bonis & honestis rationibus. 1. Fam. 7. Si hæc ratio rei gerendæ periculosa tibi videtur. pro Dom. 146. In vendo ratio, in carentia patientia expedenda est. pro Planc. 2. Ille hoc magna ratione fecit. pro S.R. 96. Qua ratione illi primùm nunciavit. 2. de D. 46. Rationem causamque aliquius rei querere. Postquam ad Quir. 21. Ab aliquo provinciaz administrata rationem repetere. pro S.R. 3. Non modo ignorandi ratio, sed etiam cognoscendi consuetudo de ciuitate sublata est. de Cl. 261. Cæsar rationem adhibens, consuetudinem virtutem emendat. 3. Fam. 6. Et ex diebus & ex ratione itineris constituti. &c. 1. Q. Fr. 1. 22. Ut eos omni ratione tucare. pro Clu. 67. Te obo, ut mihi rationem ostendas iudicij corrupendi. 14. At. 9. Ea ratio adificandi initur, &c. 2. Off. 42. Pecunia querenda non solum ratio est, sed etiam collocandæ, qua perpetuus sumptus suppeditat. pro Pl. 39. Ratio quam in decernendo fecuti sumus. 2. Off. 48. Duplex est orationis ratio, quam, &c. 1. At. 9. Duæ epistolæ in eandem rationem rescriptæ. || 12. 10. Sed ineunda nobis ratio est. 2. de Orator. 153. Rationem bene vivendi hominibus dare. *de reg. Ptol. Difficilis ratio bellicideri, at plena fidei, plena pietatis. Horren. Quantum inter se homines studiis, moribus, omni vita ratione differant.

Res, negotium, factum. Postquam ad Quir. 1. Nunquam meas rationes saluti vestrae anteposi. pro Mur. 35. Quantos æstus habet ratio comitiorum. Ibid. Nihil fallacius ratione tota comitorum. 1. Fa. 2. Quod ad popularē rationem attinet. Ibid. 9. De qua ratione tota iam videtur mihi exponendi tempus dari, tibi rescribam ad ea qua queris. Ibid. 7. In hac ratione quid temporis ferat, tu perspicies. Ibid. 8. Ego me ad eius rationes adiugo, quem tu in meis rationibus tibi esse adjungendum putasti. 10. At. 13. Illa de ratione numaria non sunt eiusmodi. pro Clu. 64. & de Pro. 19. Propter rationem belli Gallici. pro Q. 17. Hoc eo per te agebatur, quod propter arariam rationem non satis erat &c. de Pro. 35. Nec totam rationem Gallici belli propter iam explicatam perturbare atque impetrare debemus. 1. Q. Fr. 1. 21. Incumbe omni studio in eam rationem, qua adhuc vides es. 9. At. 15. Ad eam rationem existimabam satis aptam esse personam meam. pro Mur. 66. Nemo co-commodior, comior, moderior fuit ad omnem orationem humanitatis. 1. Off. 120. Ad hæc ratione maximâ natura ym habet. Ib. 76. Hæc res non solum ex domestica est ratione; attingit enim & bellicâ. *pro C. Cor. Institui exemplum meis alienisimum rationibus cupierunt.

Habitu, respectus. de Clu. 49. Oratorum fontes vides ad nosstrorum annalium rationem veteres ad ipsorum sanie recentes. 1. de Orat. 217. Licet ista ratione dicamus, pila ludere proprium esse, &c.

Propositum, consilium, optatum, desiderium. 1. Qu. Fr. 1. 33. Ea nostra ratio est, ut omnes boni faucait, omnes improbi oderint. 3. Fa. 5. Tua ratio postea est cōmutata. 4. A. 14. Nulla cu eo pacis ratio esse potest, in quo est incredibilis crudelitas, fides nulla.

Conditio, genus, qualitas, status. 2. C. 92. Diverla Catilinæ studia in dissimili ratione pro Flacc. 44. Nisi mihi totam rationem omni & personarū genere & literarum explicaris. Postquam ad Quir. 23. In officio persolundo dissimilis ratio pecuniae debet. est. 10. Fa. 3. Nuncalia ratio est omnium rerum. 2. de Or. 128.

Otato

Oratoria facultatis tres sunt rationes: una, &c. altera, &c. ter-
tia, &c. pro Quint. 76. Quero, cur nemo ex tot creditoribus
aliis ad ultam rationem accesserit. de Cl. 61. Caesar splendidam
quandam & mirum veteroriani dicendi rationem tenet. pro
Pla. 68. Pergant non multum auri ratio constat.

Its. fas. 4. ad Her. Minati dignioribus ratio non erat. 4. Aca. 74.
Ironiam alterius perpetuam praesertim nulla ratio fuit perfe-
qui. pro Ccc. 15. Nulla ratio est amittere hanc occasionem.

Questio, trattatio, disputatio. 1. de Di. 117. Continet enim to-
tan hanc questionem ea ratio, quae est de natura deorum. 1. de
Fin. 13. Prima veniat in medium Epicuri ratio, quae plerisque
notissima est, quam à nobis sic intelliges expositam, ut ab iis,
qui eam disciplinam probant, non soleat accutius explicari.
4. ad Her. 19. Et rationi ratio non est fidei habere.

Iudicium, ius, causa forensis. 2. C. 25. Bona ratio configit cum
perdita. id est, causa pars.

Administratio, & rei pecuniarie, calculi, multiplex formula.
13. Attic. 45. Rationes sumtuariae. 3. V. 37. & de Opt. 20. Referre
rationes. 3. V. 99. Referre rationes ad astrarium. 7. 59. Et cuius
suis rationem referre debebat. I. P. 61. Scriba qui rationes ad
astrum retulit. ibidem. Ratio quidem hercle appetit, argen-
tum & *χρυσόν*, ex Plan. in Trinummo. 2. Fa. 17. Rationes mei que-
storis nec verum fuit me tibi mittere, nec tum erant confectæ:
eas nos Apameæ deponere cogitabamus. 5. 20. Ut apud duas ci-
uitates, Laodicensem & Apamensem, rationes confectas & con-
solidatas deponeremus. 5. A. 15. Pecunia publica, cuius ratio in
æde Opis confecta est. 4. Attic. 10. Putare rationes cum aliquo.
pro Flac. 20. Inferre rationes falsas. 3. de N. 71. Initia subducta;
ratione nefaria scelera meditari. 7. V. 146. Cedo rationem car-
ceris, qua diligentissime conficitur, quo quisque die datus in
custodia, quo mortuus, quo necatus sit. 3. 106. Inducere ali-
quam pecunia summam in rationem. 5. Attic. 13. Ego eam ra-
tionem Philogeni, & permutationis eius, quam tecum fecit,
edidi. 7. 3. Edere rationes alicui. 15. 20. Rationes Erosis prope-
mōdum cognitas habeo. 5. 21. Quid opus est, inquam potius,
quam rationes conferatis? assident, subducunt ad nummum,
conuenit. pro Cec. 94. Accipere rationes à colono. 1. V. 27. Ra-
tionem vitæ ab altero reposcere, qui non possit suæ reddere ra-
tionem omnium rerum. 1. de Orat. 62. Reddere rationem sui
operis. 4. V. 28. Semper ita viuamus, ut rationem nobis reddendam
arbitremur. pro Clu. 104. Qua lege in eo genere à Sena-
tore ratio repeti solet de pecuniis repetundis. pro Pomp. 17.
Publicani suas rationes & copias in prouinciam contulerunt.
Hortens. Cum rationem à dispensatore accipis. ibidem. Ineu-
dis subducendisque rationibus. 16. At. 7. Ego Laodicea Questio-
rem Mescinium expectare iussi ut confectæ rationes legi Iulia
apud duas ciuitates possim relinquerem. de Opt. 19. Nullis ab
ipso rationibus relatis ut corona aurea donaretur. pro Qu. 15.
Communicarent de tora illa ratione.

Promiscua & elegantissima, cum verbis Habeo, Dico, significatio-
ne, grauis iudicij & animaduersiorum. 4. V. 182. Habui rationem an-
torum, per quos, &c. 7. 70. Habeo rationem dierum. ibid. Ra-
tionem numerumque habere. Ibid. 100. Hanc rationem habe-
re eccepit. 4. V. 154. Habeo rationem officij in socios. Ibid. 153.
Et huius pecunia quæ permagna est, non habui rationem; ne-
que habere potui, quantum ab aratoribus, &c. esset coactum.
Pr. 5. Existimo omnino rationem absentium sacerdotum comi-
tis posse haberi. 2. de Leg. 15. Deos piorum & impiorum habe-
re rationem. 8. Attic. 15. Duxi meam mecum rationem. pro
Sext. Rosc. 128. Ducere rationem sui commodi. pro Sext. 2. 3.
& 3. Ver. 126. Ducere rationem alterius. 4. 129. Qui non tam
celi quam cælesti argenti rationem duceret. 7. Famil. 3. & 9. 8.
Ducere rationem salutis suæ. de Senect. 51. Agricolæ ratio-
nem habent cum terra, quæ nunquam recusat imperium. 11.
Ant. 17. Si habenda cum Antonij latrocino pacis ratio fuit.
pro Cæl. 10. Cum hoc aliquid adolescenti hominem ha-
buisse rationis, num tibi turpe videatur. 4. Ver. 188. Nihil
cum eo rationis habui. 2. Attic. 5. Cum omnibus Musis ra-
tionem habere cogito. pro Syl. 56. Magna ratione cum rege
contracta. 4. A. 14. Hostis, qui habebat rationem aliquam, si res
ita tulisset, pacis & frideris. 6. Atti. 3. Pro ratione pecunia libe-
rius est Brutus tractatus, quam Pompeius. pro Qu. 75. Omnes
quibus cum ratio mihi aut est, aut fuit. pro Qu. R. 41. Quæ ra-
tio tibi cum eo intercesserat. 1. V. 16. Vniuersusque facultatis
ad agendum ratio est. Ibid. Officij rationem duci conuenit. Lege,
O v c o. 1. Offic. 120. Vtriusque ratio habenda est in diligendo
genere vita, sed naturæ magis. Ibid. 139. Habeo rationem non
suum solum, sed etiam aliorum. 5. Att. 20. Ut habeam rationem
non modo negotij, sed etiam otii tui. ad Bru. 15. Qua in re ma-
iore habeo rationem tua voluntatis, &c. quam constantia
meæ. 1. de Or. 156. Quibus in rebus habenda est ratio diligenter,
quos imitemur, quorum similes velimus esse. 1. Offic. 99. Est
autem, quod differat in omni ratione habenda inter iustitiam
& verecundiam. pro Pomp. 17. Horum vobis pro vestra sapien-
tia est habenda ratio diligenter. pro Clu. 117. Cum huiuscperi-

culi, tum extororum quoque officiorum & amicitarum ratio-
conseruata esse videatur. pro Mil. 89. Ex omnibus præmis vir-
tutis si eser habenda ratio præriorum, amplissimum præmis
esse gloriam. 2. de Or. 17. Quam eorum quibus cura est, vel di-
gnitatis vel commodi rationem non habet, is ineptus dicitur.
9. At. 9. Prestabo, si Cæarem bene noui, cum prius tue digni-
tatis quam suæ utilitatis rationem habiturum. 1. de Nat. 56. Noa-
tam dicendi mihi ratio habenda fuit, quam audiendi. 8. Attic. 19.
Ut summam Reip. rationem habeamus. 4. V. 70. Hoc rationis
habebant, non posse, &c. pro Cec. 2. Nisi forte hoc habui ratio-
nis, quoniam, &c. 3. Famil. 5. Habui rationem, ut tibi confu-
&c. Ibid. 36. Habeo rationem, quid à populo Rom. acceperim.
8. At. 11. Verum cùm habeo rationem dierum, antè puto trans-
missuram, quam potuerit conueniri. 3. Fam. 6. Ut habere ratio-
nem possis, quo loco me conuenias. || 8. Attic. 11. Habere ratio-
nem dierum.

Ad i. v n c. Absoluta, facilissima, multiplex disputandi, vtilior, 5. Tusc.
Abstrusa, certæ, splendida quadam dicendi, & minimè veterotaria,
de Clar. Aduersa, integra, certaque, inuita molles & eneruata, propria,
recta, 4. Tusc. Aequabilis, priuare, quotidiana, 1. ad Q. Frat. Aer-
aria, antiqua vita, extrema & necessaria, familiaris, noua insularum, re-
cta atque honesta. pro Quint. Anticipes, fatalis, maior, 3. Tusc. Satis
apta, 9. Attic. Aptæ ad naturam, dubia, excellens, expers honestatis,
ornatissima, perfecta, prava, 2. de Fin. Astuta, malitia, multa, 2. V.
Bellica, domestica, forensis, inimica verecundia, probabilis, recondita
quædam, stabilis firmisque, 1. Off. Bona, similis, 6. Ven. Bona, falsa, di-
uina, infinita, pestifera, subtilior, 3. de Nat. Bona, perdita, 2. Catil. Si ba-
nata aliquia, exigua, falsa, sed humana, & vñitata, necessaria, 5. Ver. Bo-
na, & constans & grauis, falsa, tota, pro Flac. Bonæ & honestæ, incon-
sulta, pro Rab. Brevis, 8. Attic. Cara alicui, 13. Phil. Carior, 3. de Finib.
Castrensis & militaris, dubia vita, dubia, obscuraque, turpis, &
obscura, pro Cæc. Censoria, constans, difficilis, pro Cl. Certa, moder-
ataque dicendi, difficilis, & magna difficultima, diffimilis, diffimillima,
perturbata, 2. cont. Rull. Civilis, Par. Communis, sempiterna, vetus
& Socratica. 1. Ac. Communes, 7. Phil. Commutabilis, honesta, varia,
& commutabilis vita, pro Mil. Benè considerata, contraria, diluci-
dior argumentandi, diuersa, dispar, falsa, multæ & obscure, optimæ,
Part. Plures, probabiles, quam plurimæ, similis preceptorum, 1. de
Inuent. Constans & grauis, exquisita, periculo, turpis, 4. Fam. Con-
stans & perpetua vita, differentes doctrina, dicendi quidem facultate,
Par. Par. viuendi, communisque, idonea, summa, 1. de Legib. Confians,
plena omnium concordiarum, popularis, pro Self. Delicatior, mol-
lior, inconstans, prudens, temperata, foris & iusta sciendi, quieta
degenda vita, 5. de Fin. Difficilis, & periculo, nummaria, salu-
taris posteris, 1. Att. Digna aliquo, 10. Fam. Dignissima sapientia, ex-
quisita, notissima, 1. de Fin. Diligens differendi, Top. Dispar orationis,
par, atque vna, 1. de Or. Domina & regina omnium, 2. Tusc. Excellens
diuinæ, inelegans, infirma, perfecta, atque absoluta, Physica con-
stantisque, recta, constansque, 2. de Nat. Explicata, aut explorata, 6. Fa-
cilius. (Obscure, honestissima, humana, 1. de Diu. Facilius, varia,
Postquam ad Q. Facilius, & solutio, 9. Fam. Non satira, orba, 1.
de N. Firmissima, 3. Tusc. Geometrica, quasi lux, lumineque vita, 4.
Aca. Grauis, & recta, 14. Philip. Ignaua, de Fat. Improbissima. Ver.
Infolita dicendi, laboriosissima vita, pro Pom. Non inutilis, sed Reip.
vtilior, oratoria, periculo rei gerenda, simillima, 1. Fam. Latiordi-
cendi, contractior agendi, 6. Attic. Latiord, splendor, viro fortiori
rōque dignior, necessaria temporibus, fordidissima & inquinatissima,
vitiosa, 2. Off. Lubrica, & perdifficilis defensionis, pro Planc. Magna,
4. Ver. Mirabilis vita, & proprie singularis ad laudem, pro Dom. Men-
strua, pro Q. R. Misera, vita, Anteq. iret. Multæ, copiosa variaque,
perrecondita consuetudinis, aut valde difficilis, aut magnifica, aut
grauius, simplex, veritatis, 1. de Ora. Naturalis, 2. de Diu. Noua & singu-
laris prædandi, virtus dicendi, 7. Ver. Noua, 11. Att. Optimæ, 2. Att. Par
acceptorum, & datorum, de Amic. Particeps voluptris, 2. de Inu.
Par facilis, vera, direcque, pro Cæl. Perditæ vita, 2. Phil. Perpetua,
popularis, ac turbulentia, de Prou. Quæstoria, 3. Verr. Summa ingenii,
2. de Legib. Similes, Or. Sumptuaria, 13. Att. Turbulenta, 1. cont. Rull.
Vaga & mutabilis, vera, de Vnauer. Vehementior, ep. ad Brut.

Syntaxis. Cogitationis motum celerem, acumen, soleritatem, voca-
mus rationem. Ratio lux & lumen vita, domina & regina omnium.
Dare locum rationi. Obedire rationi in negotiis exequendis, Rationis
expers, particeps. Reddere sententia rationem, dare. Ab hac ratione
dissent. Ratio mea ab isto abhorret. Reuocare aliquid ad rationem:
& contraria. Ratione facere omnia. Reddere rationem, cur quid fiat, de
factis. Rationem subiçere & supponere, afferre, referre, probare alicui
facti sui exponere. Ratione impulsus hoc facio. Rationibus sua confor-
mare. Pugnare ratione. Rumoribus mecum ne pugnes: rationes requi-
ro. Rationem efficere & concludere. Sūma rationis. Sententia cuiusdam
suggerere rationem. Nec sensuum fides sine ratione, neq; rationes sua
sensibus requirende. Rationibus conquisitis de aliquo disputare &
exquisitis confirmare aliquid. Ratio incipiendi, defensionis, &c. Rei ad-
ministrata ab aliquo repater rationem. Rationem adhibere, inre. Ra-
tio comitiorum, popularis, &c. Adiungere se ad rationes alicuius.
Hæc mea est ratio, ut, &c. Ratio huius negotijs non cōstat. Nulla ratio
est hac persequi, &c. Rationes cū aliquo putare. Inferre rationes.
Ratione inita & subducta, scelera meditari. Summam pecunia induc-
re in rationem. Rationes alicui edere, ab aliquo reposcere. Habeo ra-
tionem amorum, dierum. Meam rationem mecum duxi. Sui commo-
di rationem ducere, alterius. Pro ratione huius causa sum liberè tra-
ctatus. Ratio mibi est cum illo, intercedit.

Ratiocinatio 1. 2. de In. 94. Ratiocinando quod cuiusque
officii

efficiet, queri oportebit. 1. Tus. 4. At nos metiendi ratiocinandum
dique utilitate huius artis terminauimus modum.
RATIO CINAT I O. οὐλλαγήρηδος. 1. de In. 57. Ratiocinatio, est
oratio ex ipsa re probabile aliquod elicēs, quod expositū & per
se cognitum sua le vi & ratione confirmet. 4. ad Her. 24. Ratiocinatio,
exornatio est; per quam nos ipsi à nobis rationem po-
scimus, quare quidque dicamus, & crebro nosmet à nobis peti-
mus vñtilciuque propositionis explanationem. 2. de Inue. 18.
Ratiocinatio est diligens & considerata faciendi aliquid, aut
non faciendo exigitatio. 1. ad Her. 23. Multæ leges afferuntur,
quibus ratiocinatio nascitur.

T A D I V N C. Diligens & considerata. 1. de Inu.
RATIO CINAT I V V S. genus controversie, unum ex ijs qua ex scri-
pto existim. 1. de Inu. 17. Quartum genus ratiocinatum, quin-
tum definitum nominamus.
RATIO CINAT O R. rationem subducendarum peritus, quem im-
periti Calculatorem vocant. 1. Attic. 9. Hilarem dico ratiocinato-
rem. 1. Off. 59. Ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus,
& addendo deducendōque videre, quæ reliqui summa fiat.

T A D I V N C. Boni, 1. Offic. Hilaris, 1. Attic.
RATIO CIN O R. rationem habeo, rationem ineb. 2. de Inu. 115. De
pecunia ratiocinari sordidum est, cùm de gratia referenda deli-
beretur. 4. ad Her. 17. Socij nostri profecto ratiocinati esent
etiam atque eriam, quid possent facere. 2. 55. Ex eo quod ipse
facturus est, non ex eo quod fieri cōuenit, ratiocinatur. 2. A. 55.
Omnia nostra mala, si recte ratiocinabimur, vni accepta refere-
mus Antonio, pro Mil. 32. Cuius illi conatus, vt ille ratiocina-
bat, nec si yellent, reprimere possent. 2. de In. 61. Ratiocinari,
quid in similibus fieri soleat. 2. V. 20. Etenim sic ratiocinaban-
tur, sic inter se loquebantur.

A D V E R. Rechè, 2. Phil.

RATIONALIS, qui in ratione versatur. 2. ad Her. 18. In causa
rationali primum queretur, ecquid, &c.
RATIS, genus nauigij planum, & ratis tantum inter se atti &
concessi factum. 1. Tuscul. 73. Tanquam ratis in mari imminso,
nostra vehitur oratio. 7. V. 5. Cùm aut nauibus, aut ratis co-
narentur accedere. Ibidem. Ratibus coniunctis freto ad Messanam
transfiri. 9. At. 14. Ratibus exitum portus teneri.
RATI C U L A E. 3. de Nat. 73. Atque huic sententia ratiunculas, qui. &c.
1. 29. Concludunt ratiunculis Stoict.

T A D I V N C. Leues, 4. Tusc.

RATI S, firmus, constans, certus, fixus. (irritus. 2. de Nat. 97. Qui
tam certi cœli motus, & ratos astrorum ordines viderit, ibid.
95. Astrorum in omni æternitate rati & immutabiles cursus. 5.
Tusc. 69. Quorum vagi motus, rata tamen & certa cursus spa-
tia definiant. 2. de Diu. 19. Aliquid ab omni æternitate certum
fuisse, esse venturum rato tempore. Ib. 44. Aliquid rato tempore
fieri. de Som. 11. Sonus interuallis coniunctus imparibus, sed ta-
men pro rata portione distinctis. 1. Tus. 94. Omnia ista perinde
viciquie data sunt pro rata parte à vita longa aut brevia di-
cuntur. pro Cec. 96. Si populus hoc iussit, putasne hoc iussum
ratum atque firmum futurum? pro Cor. 54. Dubitandum fuit,
qui quo in genere iudiciorū præmia rata essent, in eodem iu-
dicia imperatorū valerent? de pro. 45. Cuius tribunatus si ratus
et nihil est quod irritum ex actis Cœsarisi possit esse. 5. Ant. 21.
Quæ si leges irritas feceritis, rata esse non possunt. 14. At. 23. Ut
omnes acta Cœsarisi haberent rata, pro Cec. 74. Rata autoritas
harum rerum à iure ciuili sumitur. Part. 12. 5. Ratum habere iu-
dicium. (rescindere iudicium. pro Dom. 79. De agris ratum est:
fuit enim populi potestas. pro Flacc. 74. Si dat tantam pecu-
niā, nempe idcirco dat, vt rata sit emptio. pro Qu.R. 3. & 1. de
N. 10. Quod resuleris, id ratum habeo. 5. Attic. 8. Deinde vt
fausta, cui cautum ille voluerit, ratum esset. pro Cl. 132. Hoc
fixum & in perpetuum ratum esse oportet. 1. de Orat. 173. Te-
flamentum ruptum aut ratum. 4. Ac. 27. Decretum, stabile, fi-
xum, ratum esse debet. 2. de Fin. 20. Epicuri κυπια δεξαι, id est,
maxime rata sententia. 4. Acad. 14. Verum illud certum, com-
prehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum vis. 2. de D. 63.
Scire ratōne habeant, an vanos pectoris orsus.

3. Off. 10. At non debuit ratum esse, quod actum per vim qua-
fi vero, &c. 2. de Leg. 21. Cœli fulgura regionibus ratis tempe-
rante. Ibidem. 50. Quod pater approbavit, &c. ratum est, &c. &
quod non approbat, ratum non est.

A D V E R. Maximē, 2. de Fi. In perpetuum, pro Clu.

Syntaxis. Ratum & immutabile. Rato tempore. Pro rata portione
pro rata parte, iussum, ratum, ac firmum. Si populi potestas est, ratum
est. Fixum, & in perpetuum ratum. Decretum, stabile, fixum, ratum.
Certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum.
Ratums, qui vocem obusam habet, fessus dicendo, vel clamando. 1.
de Orat. 2. 59. Itaque nos raucus saxe attentissime audiri video.
9. fa. 2. Nisi ipse rumor iam raucus erit factus. de Cl. 141. Vox
permanens, subrauca vero natura.

R A V D V S C V L V M, pecuniola. as enim veteres raudum vocabant.
vide Varro de Lingua Lat. 1. 3. 4. Atti. 8. & 6. 8. De raudusculo,
gratum. 7. 2. De raudusculo Numeriano multum te amo. 14. 15.
Nec mehercule me raudusculum mouet.

R A V E N N A, urbs. 71. pro Corn. 50.

R E , exitu; pro quo indiferi dicunt, Attu & effectu. pro Mil. 12. Senatū
non quod fentiret, sed quod ego vellem, re decernere. 10. Fam.
8. Re ipsa & exitu præstare aliiquid. 4. V. 47. Verbo.) (Re.

R E A D I F I C O , resarcio, instauratio. 6. Atti. 1. Putat enim Pompeius,
Cæsarem immerito redificando diligentiore fore.

R E A P S E , id ipsa. 1. de Di. 8. 1. Formæ qua reapse nullæ sunt, spe-
cie autem offertunt. 5. de Fin. 27. Quod item reapse primum est.

R E A T I N V S , à Reate oppido. 2. de N. 6. de Cla. 2. 41. *Incer. Reati-
nis tantum paludibus vngulas iumentorum indurari.

R E C A L E S C O , concalatio, resarcio. 2. de Nat. 26. Corpora nostra
motu atque exercitatione recalcescunt.

R E C E D I T V R , 3. ad Her. 5. Nullo dolore cogi, vt ab officio re-
cedatur. pro Cec. 2. Sin è consuetudine recedatur, Alij, à, legunt.

R E C E D O , discedo, abeo. pro S. R. 112. Recede de medio, per alium
transfigam. 5. Ant. 2. 6. Antonius recedat à Mutina. Postquam in
Sen. 6. Qua strage nonnulli permoti magistratus, paululum à
mea caula recesserunt. pro S. R. 16. Postquam ab armis recessi-
mus. pro Qu. 67. Res ab usitata consuetudine recessit. 12. Atti. 4.
Si à sententia eius doctis recedam. 6. 1. Recedere ab edicto suo.
pro Cec. 37. A verbis recedis, & æquitate uteris. Ibidem. 58. Ut
longius à verbo recedamus, ab æquitate ne tantulum quidem.
4. de Fin. 43. Pyrrho penitus à natura recessit. 4. Tuscu. 40. A vita
recedere, id est, mori. 8. A. 21. Non modo ille Gallia non disces-
sit, sed ne à Mutina quidem recessit. 1. Off. 37. A peregrino enim
recessit, & propriè in eo qui contrà ferret arma, remansit. Ibid.
13. Elaborandum est, ne animi motus à natura recedant.

T A D V E R B . Longius à verbo, ne tantulum quidem, pro Cec. Necesse
riò ab exemplis, Top. Paululūm à causa, Postq. in Sen.

R E C E N S , nouus. (antiquus, vetus. 11. Famil. 21. Quocirca Se-
gulium negligamus, qui res nouas querit: non quo veterem
comederit (nullam enim habuit) sed hanc ipsam recentem no-
num deuorauit. pro Mur. 17. Itaque non ex sermoni hominum
recenti, sed ex annalium vetustate eruenda est memoria nobilitatis
tuæ. Ibidem. Non modo Curij antiqui illi, &c. sed hi recé-
tes Marij, &c. 4. Tus. 39. Alter ferat inueterata, alter recentia.
ad Brut. ep. pr. in 7. Recenti illo tempore, tu omnia, &c. 3. V. 139.
Recenti re. 2. de N. 6. Recentiore memoria. 16. Atti. 7. Rheginī
quidam venerunt Roma sanè recentes. 13. 17. Expecto recens
aliquid. id est, nouum. 1. Acad. 13. Recentissima quæque sunt em-
mendata & correcita maximè. 3. Fam. 12. In altera epistola, quæ
mihi recentior videbatur. 2. de Fin. 82. Attulisti aliud humanius
horum recentiorum, nunquam dictum ab ipso illo, quod sciam.
3. V. 101. Datum inter omnes recenti negotio conitabat. 1. de
Leg. 4. In recenti memoria. 8. Atti. 23. Recentissima tua est epi-
stola Cal. data. 2. V. 5. Cùm è prouincia recens esset. 5. Famil. 17.
Inuidiāque non recenti, sed vetere ac diurna flagitarer. Ibid.
Proxime recenti aduentu meo. 3. de N. 11. Homerus, qui recens
ab illorum aetate fuit. id est, Tyndaridarum. 2. ad Heren. 10. Alius
alio recentior est in dolore alias, reticentior. Att. Quanquam re-
centiora audiebā ex iis qui ad me veniebant. de Sen. 72. Omnis
conglutinatio recens ægræ, inueterata facile diuellitur. * Hor-
tenf. Recens hæc quidem artas.

T A D V E R B . Proximè, 3. Fam.

Synt. Recens, nouū. id est, simul. Venerunt milites recentes. Recens
nihil audiū. Recentissima epistola. Recens ex prouincia est ille. Proxi-
mè recenti illius aduentu. Recens ab illorum aetate. In dolore recens.

R E C E N S O , percuso, persequor, percurro. 16. Attic. 1. Obruis enim,
recens multa, quæ vellem minui.

R E C E N S I O , census, recognitio. pro Mil. 74. Qui ædem nympharum
incendit, vt memoriam publicam recensionis tabulis pu-
blicis impressam extingueret.

T A D I V N C T . Publica, pro Mil.

R E C E N T O R I C U S , ager, Siciliensis. 1. cont. Rull. 10. & 2. 56.

R E C E P T A C U L V M , receptator locus, perfugium. 2. de N. 136. Al-
ius cibi potionisque est receptaculum. 1. Tusc. 52. Nam corpus
quidem est quasi vas, aut aliquid animi receptaculum. 5. 117.
Mors æternum nihil sentienti receptaculum. 4. V. 3. Nisi illud
receptaculum classibus nostris patet. 7. 58. Illud tibi oppidū
receptaculum præde fuit. 2. contra Rull. 88. Capua receptaculum
oratorū. I.P. 11. Cui templū illud fuit arx ciuium perditorum,
receptaculum veterum Catilinę militum, castellum forensi la-
trociniij. 10. A. 9. Græcia esset receptaculum pulso Antonio.

T A D I V N C . Aeternum, 5. Tusc.

Syntaxis. Mors receptaculum est.

R E C E P T A T O R , recipiens, pro Mil. 51. Ille latronum occultator
& receptator locus.

R E C E P T R I X , receptaculum. 6. V. 17. & 7. 159. Messana, furto-
rum receptrix.

R E C E P T U M , f r o m i s s u m . Ibid. 138. Satis est factum promisso nostro ac recepto. 2. A. 79. Ille induxit, ut peteret, promissum & receptum interuerit.

R E C E P T U S , subit. refugium, reuocatio à bello. 10. Famil. 11. Anmaduerti nullum alium receptum Antonium habere, nisi in his partibus. 8. Att. 19. Neque ex oppidis contrahere copias expedit, ne receptum amittam. 12. P. 8. Quis enim reuocante & receptui canente Senatu, properet dimicare? 12. A. 8. 3. Tusc. 33. A quibus cùm cecinit receptui, impellit rursum, &c. id est, à miserijs contemplandis. 13. A. 15. Receptui signum aut reuocationem à bello audire non possumus.

R E C E P T U S , adiect. restitutus. 2. de Fin. 66. Post libertatem rece-
V. 1. Hoc onere suscepit, & recepta causa.

R E C E S S U S , digressus. (accessus. 3. de Orat. 176. Luna accessu & recessu suo solis lumen accipit. 2. de N. 34. Accessus ad res salu-
tates, à pestiferis recessus. 2. de Diu. 34. Quid de fretis aut de
marinis & stibus dicam? quorum accessus & recessus Lunæ mo-
tu gubernatur.

L a t e b r a . pro Mar. 23. Cùm in animis hominum tantæ latebræ
sint, tanti recessus. 3. de Or. 99. Sed habebat tamen admiratio il-
la umbram aliquam & recessum, quo magis, &c. 12. At. 25. Mihi
tix peccata solitudo & recessus prouincia est.

† A D I V N C T . Tanti, pro Mar.

R E C I D O , conuertor, cedo, redundo. pro Syl. 91. Citò illa omnia ex
lætitia ad luctum reciderunt. pro Sest. 146. Multò mihi praefat
in eandem illam recidere fortunam. pro Plan. 90. Quæ si vi-
ginti quièssim dies, in aliorum consulunt vigiliam recidisse.
1. Attic. 1. Qui si in nostrum annum reciderit. pro S.R. 79. Non
modò ad hoc crimen resilire videoas, verùm omnem suspicio-
nem in nosmet ipsos recidere intelligas. 7. V. 162. Huccine
tandem omnia reciderunt? Orat. 233. Ad nihilum omnia reci-
dere. 7. A. 28. Hunc tantum apparatus ne ad nihilum recidere
patiare. 4. At. 16. Id ego puto, ut multa eiusdem, ad nihil reca-
surum. 12. 12. Ab his me remediis noli in istam turbam voca-
re, ne recidam. ad Bru. 17. Is se maledictis non abstinet iis, quæ
in ipsum dupliciter recidunt. 1. de D. 123. Ramulum adductum
cùm remisus esset, in oculum sibi recidisse. de Cl. 316. Conten-
tio nimia vocis reciderat, & quasi referuerat oratio. pro Q.R.
43. Quorsum recidat responsum tuum, non labore. Br. 16. Nón
ne hoc est in easdem tenebras recidisse. 4. A. 10. Ut huius amen-
in ipsum familiāque eius recidat.

† A D V E R B . Verè quid in memoriam, 13. Philip.

**Syntaxis. Ex lætitia ad luctum hec recidunt. Recidere in fortu-
nam in vigiliam amicorum. Ille recidit in annum suum. Sufficio in
se recidit. Ad nihilum tua consilia recidunt, & ad nihil. In te recidet
maledicta. Adductus ramus in oculum recidet. In te recidit amentia
tua pena.**

R E C I N O , resonō. de Clar. 171. In vocibus nostrorum oratorum
recinuit quiddam & resonat urbanius.

R E C I P I E N D U S . 3. Offi. 121. Quanquam tibi hi tres libri inter
Cratippi commentarios tanquam hospites erunt recipiédi. pro
Plan. 6. Non solum dignitatis facienda iactura est, sed etiam
largitionis recipienda sufficio.

R E C I P I O , accipio, adscisco, recuperō. 12. Att. 36. A te heri duas epistles
recepit alteram, &c. alteram, &c. accepique ab Ægypta li-
teras eodem die, &c. pro S. R. 112. Quid recipis mandatum, si
neglecturus es: ibidem. Qui mandat, & qui mandatum recipit.
15. At. 15. Recipere aliquem in fidem suam. 13. Fam. 19. Reci-
pere aliquem in amicitiam suam. 9. Att. 2. Ita me sibi fuisse ini-
micum, ut ne honorem quidem à se recipere vellem. pro Qu. R.
2. 3. Recipere quæstus magnos. 2. contra Rull. 89. Recipere ali-
quem tectis ac sedibus suis. pro Arch. 5. Luculli eum domum
suam receperunt. pro Flacc. 61. Asia illum suis vibibus recipie-
bat. pro Cor. 31. Recipere aliquem in ciuitate. 4. ad Her. 64. Reci-
pere aliquem splendide. Top. 25. Recipere aliquem ad epulas.
4. V. 94. Prætor pronunciavit, se nomen eius recepturum. pro
S. R. 33. Quod non totum telum corpore recipiſſet.

Iterum affumo. 1. de Orat. 251. Græci sedentes vocem ab acu-
tissimo sono vsque ad grauissimum sonum recipiunt, & quasi
quodammodo colligunt.

Exeo, abeo, redeo, proficiscor. 6. V. 21. Cùm ex hisce se locis reci-
perent, & eodem deferrentur. de Clar. 3. 18. Cùm anno post è
Sicilia me recepiſſem, iam, &c. 15. Fam. 4. Nisi cùm ad hyemem
me ex Cilicia recepiſſem. 3. Off. 45. Qui cùm ad diem se rece-
pisset, tyrannus, &c. 4. At. 14. Recipe te ad nos, ad quod tempus
confirmasti. pro Cæl. 28. Et se ad bonam frugem, ut dicitur, re-
cepisse. 5. At. 20. Ipse me Laodiceam recipiebam. 10. Fam. 15. Si
latro rursus in Italiam se recipere spererit. 4. A. 4. Antonius ita
se recipiebat ardens. odio vestri, vt, &c.

Sufſicio, affumo. pro S. R. 2. Recipere causam alicuius defen-
dendam.

Recupero. de Sen. 11. Qui maximus Tarentum recepit. 2. de Or.
273. Recipere arcem amissam.

Colligo, animo conſermo. de Som. 11. Ut me recepi.

Promitto, polliceor. 5. At. 13. Therimus omnia se factrum rece-
pit. 1. 11. Tu mandata effice, quæ recepiſſi. 2. 22. Fidem recipere
de aliquo. 13. 1. De æſtate polliceris, vel portius recipis. 10. Fa.
9. Nihil te carteris de me frustra recepiſſe latet. 1. 9. Quid fibi
is de me recepiſſerit, in memoriam rededit. 10. 21. Omnia ei pe-
tentia recipi, & vltro pollicetum sum. 5. 8. Quæ tibi promitto ac
recipio, sanctissimè esse obſeruaturum, diligentissime factu-
rum. 13. 17. Tibi ſpondeo, in méque recipio, eos, &c. ibid. 10.
Promitto, in méque recipio fore eum, &c. 12. Atti. 14. Lenas
ei scripteram, librum legeret, & ea conditione daret, si recipi-
res te correſtrum. Quæ de Pet. 16. Recipere & confirmare ali-
quid alicui. 10. Fa. 7. Ut iudicares omnia mea reip. cauſa præſu-
tissima, quæ & tua exhortatione excepti, & mea confirmatione ti-
bi recipi. 1. de Or. 179. Cum M. Buccelleius aedes L. Fusio ven-
deret, in mancipio lumina, vti tum erant ita recepit. 13. Fa. 50.
Omnes tui pro me recipient ita fore. 11. 1. Pro Caſſio & te, si
quid velitis me recipere, recipiam. 10. 17. Recipio vobis celeri-
ter me negotium ex ſententia confeſſurum. 2. de Ora. 101. Of-
fensio vel negligentia, ſuceptis rebus, vel perfidia recipiſſet.

R E C I P I O R . 7. Ant. 15. Recipi in Senatum, vel in aliquem
orcinem. 2. contra Rull. 61. Si qua pecunia ex nouis vestigaliis
bus recipitur.

† A D V E R B . Cumulatissimè omnia, humanissimè, liberalissimè, separa-
ratim. 13. Fa. Dubitanter, ſtudiosè, verecundè, cauſas, de Clar. Inde ſe,
de aliquo, 10. Fam.

**Syntaxis. Recipere literas, mandatum, in amicitiam, in fidem, ho-
norem, aliquem ſuis tectis, in ciuitatem, ad epulas. Recipere ſe ad bo-
nam frugem. Ad ſuos, ſe recipit Antonius. Arcem recipi amissam.
Eo te recipi. Fidem recipere. Recipere, ac polliceri: & contraria. Recipio,
& vltro polliceor. Promitto ac recipio. Tibi ſpondeo, in mé recipio.
Recipio & conſermo. Mea confirmatione recipio. Ego pro illo recipio
facturum.**

R E C I P R O C A N D O , vicissim remeando. 3. de N. 24. Quid Chal-
cidico Euriopo in motu identidem reciprocando putas fieri po-
ſe constantius?

R E C I P R O C O R . 1. de D. 10. Si quidem iſta reciprocantur, vt &
ſi diuinatio fit, dij ſint: & ſi dij ſint, ſit diuinatio.

R E C I S V S , conciſus, caſus, exciſus. de Prou. 3. 1. Nationes que mul-
titudine hominum poterant in prouincias noſtras redundare,
ab eodem partim reciſa, partim repreſſa ſunt.

R E C I T A N D O . pro Dom. 84. L. Philippus auunculum ſuum pra-
terit in recitando Senatu.

R E C I T A T A O , lectio. pro Dom. 22. Literarum recitatio. pro Cl.
14. 1. & 2. ad Her. 15. Scripti recitatione veterum.

R E C I T A T O R , autor, lector. 2. de Inuen. 139. Recitator ſcripti
alicuius.

R E C I T A T V S . pro Cecin. 54. Testamento ſi recitatus hæres el-
ſer pupillus.

R E C I T O , traſtō, redde, percenſeo, pronuncio. pro Dom. 84. L. Cotta
iuratus dixit, ſe, ſi censor tum eſſet, in eo loco ſententiam recita-
turum fuiffe. 3. V. 37. Recita denuò. 12. Fa. 25. Pansa tuas literas
recitauit. 13. A. 22. Dum eas literas recito, quæſo attendite. pro
Quint. 89. Poſteā recitauit edictum, quod, &c. in Sal. 16. Si illud
elogium pro lege palam vniuersis recitarem. 2. contra Rull.
47. Quam tu mihi ex ordine recita de legi ſcripto populi Ro.
ꝝ auctiōnem. pro Fl. 40. De tabulis publicis recitare. || 10. Fa. 16.
Cūm iſ frigidas ſane & inconstantes recitafet literas.

R E C I T O R . 8. At. 9. Næ ego iſtas literas in concione recitari
velim.

† A D V E R B . Clariſs., pro Q. R. Denud., 3. Ver. Identidem teſtimonium,
pro Rab. Poſth. Palam literas, 2. Phil. Palam vniuersis elogium, in
Sallust.

Syntaxis. Ex ordine recitare. De tabulis recitare.

R E C L A M A T I O , acclamatio. 4. A. 5. Praeclarā reclamatiōne ve-
stra factum Martzialium comprobauifit.

† A D I V N C T . Praeclarā, & luculentā, 4. Philip.

R E C L A M A T V M . pro Dom. 10. Ab vniuerso Senatu reclama-
tum eſt. 1. Fam. 2. Eius orationi vehementer ab omnibus recla-
matum eſt.

R E C L A M A T O , reclamo. pro S. R. 63. Reclamat istiusmodi ſu-
ſpcionibus ipſa natura.

R E C L A M A T O , repugno. 3. de Or. 194. Si in his modò offendit, ſe
theatra tota reclamant. pro Cor. 66. Vna voce omnes indices,
ne iuraret, reclamarunt. 11. Fa. 21. Cūm ſenſiſſem, &c. iſdem illi
qui ſolent, reclamauerunt. 5. A. 22. Legiones Antonij promiſſi
reclamarunt.

R E C L I N O , reflecto, inclino. in Arat.

At Cepheus caput atque humeros palmas, reclinat.

R E C L V D O , aperio. 3. de Nat. 66. Poëta.

R E C O G I T O , meditor, reputo. 2. Qu. Fr. 2. Sic tu mihi videns in

Sardinia de nominibus Pomponianis in otio recognitare.

R E C O G N I T I O , recenſo. 6. V. 110. Qui tandem iſtius animus eſt

nunc

nunc in recognitione scelerum suorum.
RECOGNITVS. 4.V.190. Hæc omnia summa cura recognita & collata sunt.

RECOGNOSCEND in Vat. 5. Is codicem non recitandi causa legit, sed recognoscendi.
RECOGNOSCO, estimo, considero, agnosco, recenseo. 2. V.15. Non videatur hæc multitudo cognoscere ex me causam voluisse, sed ea quæ sit, mecum recognoscere, pro Deiot.4. Perturbat me C. Caesar illud etiam interdum, quod tamen cum te penitus recognoti, timere desino, in Sall. 2. Nihil audietis noui, sed omnia vetera recognoscetis. 6. A.15. Verba tua recognosce, & aude negare, seruientis aduersus regem istas esse preces. 1.C.6. Confilia tua omnia, quæ licet mecum recognoscas, meministisne, &c. Ibid.8. Recognosce mecum tandem illam noctem, pro Syl.4. Cōferte crimen cum vita illius, &c. tum crimen ipsum recognoscite, pro Cor. 11. Nos Pompeij decretum iudicium de confilij sententia pronuntiatum recognoscimus. Antequam. 12. Qui est, qui nostrum periculosissimum casum recognoscat, qui non, &c. 3. de Leg.37. Nunc non recognoscimus leges populi Rom. sed, &c. 12. Fam. 12. Legi tuas literas, in quibus misericordia tua erga me amorem recognoui. 1. Tus. 17. Declarat, se non cum illa didicisse, sed reminiscendo recognoscere.

RECOGNOSCO R. 7. V. 71. Alij cū à multis recognoscieren-
tur, securi feriebantur. 6. A.25. Quanquam non fuit alienum, per-
sonas quasdam à vobis recognosci, vt quibus cū bellum
geratis, taciti possitis cogitare.

ADVERB. Penitus, pro Reg. Deiot. Libenter, de Vniu.

Syntaxis. Recognosce quæ te, amicos, casum istum. In literis tuis
recognosco tuum amorem. Reminiscedo recognosco, nō addisco, perso-
nas hasce recognoscite.

RECOLLIGO, mitigo, reconcilio, 1. Att.4. Recolligere aliquem.
RECOLENDVS. pro Arch. 13. Si tantum temporis mihi ad hæc
studia recolenda lumpero. 1. de Orat.2. Ad eas artes, quibus à
pueritia dediti fuius, celebrandas, inter nosque recolendas.
*Frag. ep. Sed eò magis recolendam esse dignitatem.

RECOLLO, recognosco, animaduero. 13. A.45. Quæ si tecum ipse re-
colis, aquo animo moriere.

RECONCILIATIO, reditus, in gratiam. de Ar.51. Et significat,
se illi amicissimum esse, & reconciliationem esse gratia fac-
tum. 3. C.25. Quæ dissensiones, non reconciliationes concor-
ditæ, sed internecione ciuium dijudicatae sunt, Postq. ad Quir.
13. Reconciliationes gratiarum. 9. Att.10. Caesar agit de recon-
ciliatione gratia sua & Pompeij. pro R. P. 32. Reconciliatio
gratia C. Memmij fuit mihi causa defendendi Gabini. || pro
Clu.100. Irridebat hæc illius reconciliatio.

RECONCILIATVS. pro Mil. 21. Timuit ne videretur infi-
miorides reconciliatae gratia. 3. Fa.12. Ut cauerem ne cui sus-
picionem facte reconciliatae gratiae darem. 10.17. Reconciliata
voluntas. 15.2. Non intelligo, cur reconciliatam gratiam esse
dicas, quæ nunquam immutata est. Antequam. 1. Fructu libera-
litatis reconciliatio.

ADVERB. Fidè gratia, 3. Fam.

Syntaxis. Facta gratia reconciliatio. Diffusio reconciliatione con-
cordia dijudicata. Reconciliatio gratia Cas. & Pompeij. Reconciliatio
gratia Cas. causa erit. Reconciliatae gratia firma fides. Fidè recon-
ciliatae gratia. Reconciliata voluntas. Fructu liberalitatis reconciliatio.

RECONCILIO, placio, in gratiam reduco, in veterem gratiam re-
fitio, distractio in pristinam concordiam reduco, controvësam diri-
mo, reduco in gratiam, pacem concilio. de Pro.2.3. Hic me meus ani-
mus in temp. pristinus cum C. Caesar reducit, reconciliat, resti-
tuit in gratiam, pro Deiot.35. Id autem est, vt in planè Deiotaro
reconciliator oratio mea. 6. Attic.7. Quintus filius currentem
animum patris sui sorori tuę reconciliavit. pro Syl.35. Vidēsne,
vt excipiam te ex improborum subita gratia? & reconciliem
bonis omnibus? de Pro.21. Quibus cum omnibus eadem resp.
me reconciliavit, quæ alienarāt.

¶ Restituo, redintegro. 1. Attic.9. Reconciliare veterem gratiam
aliquotum.

¶ Acquiro, lucror. 1. Fa.9. Tibi sum autor, vt quibus rebus possis
eum tibi ordinare aut reconciliare, aut mitigare.

¶ Recupero. 2. V.2. Recōciliare existimatione iudiciorū amissā.

RECONCILIOR, restituor, redeo. pro Dom. 129. Inimici in
gratiam reconciliabuntur.

ADVERB. Piè, sanè animum sorori, 6. Famil. Planè alicui aliquem,
pro Deiot.

Syntaxis. Reducere, reconciliare, restituere in gratiam cum aliquo.
Reconciliare te illi. Reconciliare veterem aliquorum gratiam. Reconciliare
quæcumque. Vel reconciliare, vel mitigare. Reconciliare existima-
tionem. Amici in gratiam reconciliantur.

RECONCINNO, reficio. 1. Q. Fr.5. Tribus locis ædifico, reliqua
reconcinno.

RECONDITVS, occultus, retrusus, abditus, abstrusus. || in prom-
ptu. 6. V.23. Quod celari oportebat, habebant sepositum ac re-
conditum. 2. de N.98. Venæ auri reconditæ, & penitus abditæ.

de Cl.44. Exercitationem mentis à reconditis abstrusisque re-
bus ad forenses & populares causas traducere. 1. de Or.8. Studia
quæ reconditis in artibus versantur. 3. 42. Interiores & recondi-
tae literæ. 11. Fa.21. Si quid erit occultius, & vt scribis, recon-
ditum. 4. Acad.10. A me quæ in promptu erant dicta sunt: à U-
culo reconditora desidero. 1. de L.26. Natura in specie oris pe-
nitus reconditos mores effinxit. pro Dom.39. Venio ad augures:
quorū libro, si qui sunt reconditi, non scrutor. Ibid.25. Nimirum
reconditus & penitus abstrusus animi dolor. pro Qu.55. Quin-
tius natura tristi ac recondita fuit. 1. Off.95. Hoc quod dico de-
corum, non recondita quadam ratione cernitur, sed est in prom-
ptu. pro Syll.47. Noli auleos orationis meæ, qui reconditi sunt,
excusos arbitrii. 1.C.4. Habemus senatus consultum inclusum
in tabulis, tanquam in vagina reconditum. 2. cont. Rull.41. Oc-
culto latere, reconditum esse. 1. de Or. 161. Multa ac magnifica
res constructæ ac reconditæ. 5. V.207. Locus reconditus. pro C.
Corn. 1. Lex ad excogitandum recondita.

RECONDITO, condito, sepono. 4. Acad.30. Mens visa arripit ac recon-
dit, è quibus memoria oritur. 2. de Inu. 14. Gladium in vagi-
nam recondidit. *Oecon. 1. Qui testis reconderer atque custo-
dire viatum.

ADVERB. Diligentius, 4. Verr. Nimirum diu, pro Dom. Penitus, l.
de Legib.

Syntaxis. Sepositum & reconditum. Vena auri recondita & peni-
tus abditus. Occultum & abditum. Reconditum & abstrusum. Interio-
res & recondita litera. In specie oris reconditos mores effingat natura.
Natura tristi ac reconditus. Non reconditum, sed in promptu. Occul-
to latere, reconditum. Constructum, & reconditum.

RECOQV.O. de Sene.83. Quo quidem me proficisci tem haud
sanè quis facile rettinxerit, néne tanquam Peliam recoxerit.
prouerbium.

RECORDANDVS. pro Syl.26. Mihi ne ad ea quidem quæ gessi,
recordanda & cogitanda, quicquam relinquitur temporis.

RECORDATIO, memoria, revocatio. 5. Fa.12. Habet enim prete-
riti doloris secura recordatio delectationem. Ibid. 13. Das enim
mihi iucundas recordationes conscientia nostra. 1. de Or.22.8.
Qui patris clarissimi recordatione & memoria, fictum populo
moueret. 3. 1. Acerba sanè recordatio veterem animi curam
molestiāque renouavit. 12. Att.19. Recordationes fugio, quæ
quasi morsu quodam dolorem efficiunt. de Cl. 266. Præteritorum
recordatio est acerba, & acerbior expectatio reliquorum.
de Prou.43. Ultimi temporis recordatione & proximi memo-
ria. 3. A.15. Primùm in Cæsarem maledicta congesit, deprom-
pta ex recordatione stuprorum suorum. 6. At. 1. Suauem habuit
recordationem clarissimi iuris iurandi. 1. de Or.4. Mihi repeten-
da est veteris cuiusdam memoriarum non satis explicata recorda-
tio. 2. Q. Fr.2. Recordatio præterita memorie. Ibid.14. Recorda-
tio veteris amoris de Sen.9. Conscientia bene actæ vita, mul-
torumque beneficiorum recordatio iucundissima est. 1. de Fin.
57. Sapientes bona præterita grata recordatione rēnouata de-
lestant. || de Cl. 9. Quorum memoria & recordatio in maximis
nostris grauissimisque curis iucunda sanè fuit.

ADIVNC. T. Acerba, iucunda, de Cl. Apta, ad aliquid non satis expli-
cata, 1. de Or. Aſſida, 1. de Fin. Grata, de Arulp. Iucunda, secura dolo-
ris, 5. Fam. Iucundissima, de Sen. Sana, acerba, 3. de Or. Suavis, 6. Att.

Syntaxis. Habet recordatio secura præterita mali delectationem.
Recordatio & memoria. Alicuius suauem habere recordationem. Re-
petere veteris memoria recordationem.

RECORDOR, reminiscor, memoria teneo, memoria custodio, mon-
itorum alicuius rei habeo, in memoriam redit aliquid, alicuius rei in
memoriam venit, recogito, animum ad aliquam rem refero, memoria
retineo, memoria alicuius rei me tenet, menti insixum est, memoriam
alicuius rei teneo, seruo, aliquid in mente versatur, memoriam ex-
citato, animo ac memoria teneo, venit in mentem, memoria repeto, in me-
moriam mihi est, reuoco animum ad memoriam, memoriam conservo,
ex animo meo non decedit, mea memoria est. 8. Attic.10. At ego, qui
omnia officio melior, recordor tua consilia, 3. de Orat.79. Cum
omnis gradus atatus recordor tua. 2. Fa.16. Recordor despera-
tiones eorum, qui, &c. pro Pl. 104. Quoniam istis vestris lacrymis
de illis recordor, quas, &c. 1. con. Rul. 3. Nam profectò si recordo-
rari voleritis, de nouis hominibus reperiatis, &c. 1. Tus. 13. Tu
si meliore memoria es, velim scire, ecquid de te recordere. I.P.
12. Iste certè cum aliquo dolore flagitorum suorum recordab-
tur. pro Pl. 69. Huius meriti in me recordor. ultimam. pro Mut. 72. Ta-
men re ipsa admonitus recordor, quantum, &c. Ora. 23. Sed ego
recordor lögē omnibus vnum anteferre Demosthenem. 1. Tus.
57. Ex quo offici vult Socrates, vt discere nihil aliud sit, quam
recordari. 5. Fa.17. Cum animi tui magnitudinem diligenter
esse mecum recordatus. 5. Tus. 14. Prudentia hoc videt, non
omnes bonos esse etiam beatos, multaq; de M. Attilio recorda-
tur, &c. Br. 5. Hoc mihi iam in te placuisse, potes ex superioribus
literis recordari. de Sen. 79. Recordari & reminisci. Lugo. RE-
MINISCO. pro Lig. 36. Quoniam hoc est animi tui, te aliquid

de huius quæstoris officio cogitantem, etiam de aliis quibusdam quæstoriis reminiscere recordari. * con. G. Ant. Cui spectaculum eiusmodi tua crudelitas præbuit, ut nemo sine luctu aspiceret, sine geminit recordari posset. || 2. Fam. 3. Dispicere tuum consilium cooperis, possis recordari meum. 13. At. 6. Et si ut recordor vna cum illius obiurgatoria tibi meanam quoque, quam ad eum scripsi, misi.

† A D V E R B. Diligentius, 5. Fam. Multum secum studia, 15. Fam. Verè, pro Flac. Verius, 2. Off. & Syntaxis. Recordari aliquid, de aliqua re, alicuius rei. Mecum recordor. Ex literis ratis recordor. Recordor & reminiscor. Reminiscentur recordor.

R E C R E A T U S; restitutus, reuelatus, relaxatus, confirmatus. (. subactus, oppressus, perculsus. pro S.R. 137. In hoc bello non recreatus, neque restitutus, sed subactus oppressusque populus Rom. est. 7. V. 159. Ex metu quasi luce libertatis recreatum reuxisse. 1. Fa. 9. Senfus bonorum, qui recreatus abs te totus est. ibid. Recreatis enim bonis viris consulatu tuo, &c. Postquam ad Qui. 4. Qui è graui morbo recreati sunt. 2. de Inuent. 154. Ille autem leuiter sauciis, facile est ex vulnere recreatus. 1. Qu. Fr. 1. 120. Complures dirutas ac penè desertas vrbes per te esse recreatas. pro Pl. 33. Vbi illa antiqua libertas? quæ malis oppressa cibibus extollere iam caput, & aliquando recreata se erigere debebat. 7. Att. 22. Bonorum animi recreati, improbi Romæ quasi perfusi.

† A D V E R B. Paulum pagina, 16. Fam.

R E C R E O, reficio, relaxo, colligo, restituuo, relevuo. pro P. 2. Conspectus vester reficit & recreat mentem meam. de Prou. 5. Macedonia ita vexata est, ut vix possit se diuturna pace recreare. 9. Att. 4. Tuas nunc epistolas à primo lego: hæc me paulum recreant. pro Mil. 2. Sed me recreat & reficit Cn. Pompej sapientissimi viri consilium. 5. V. 2. 12. Erigeret & recrearet aliquem afflictum. 3. C. 8. Tum ille, cum vix se ex magno timore recreasset. 1. Att. 13. Ego recreavi afflictos animos bonorum, &c. 1. Tusc. 5. 8. Cum animus se collegit atq; recreavit, tum agnoscit, &c. pro Pomp. 23. Aliquem fugientem excipere, dissidentem confirmare, afflictum erigere, perditum recreare. quæso memoria commenda.

Iterum creo. 2. de N. 10. Gracchus consul iterum quosdam augures recreauit. || Alij legunt, crearet. R E C R E O. pro Dom. 96. Sperauit me iacentem posse à viuis viris fortibus excitari: si vna cum bonis interissem, nullo modo posse recreari. 8. At. 9. Literis suspirior & recreor. 6. Fa. 2. Necesse est temp. aliquando recreari. 12. At. 15. Quod me ab hoc mortore recreari vis, facis ut omnia. || 6. Fa. 10. Resp. &c. Necessariò recuuiuscet & recreetur.

† A D V E R B. Necessariò, 6. Fam. Ocyùs, 4. Tusc.

& Syntaxis. Restituere & recreare. Recreatum ex metu reuiniscere. Bonorum censum recreare. E. morbo recreari. Vrbis recreata. (. diruta, deserta. Caput extollere, & recreatum erigere caput. Reficere ac recreare. Pace recreare se. Recreare & reficere aliquem. Erigeret & recreare. Se colligens animus ac recreans. Suspirior literis, ac recreari. Recreari à mero.

R E C R U D E S C O. 4. Fa. 6. Illa quæ consanguine videbantur, recrudecunt. id est, renouantur.

R E C T A, recta via. 7. V. 159. Loqui coepit, sibi recta iter esse Romam. 5. Att. 14. Erat mihi in animo recta proficiendi ad exercitum. 9. Fa. 19. Recta à porta domum meam venit. 16. At. 10. Statueram enim recta Appia Romam. 1. C. 23. Recta via perge in exilium. 3. Off. 80. Et ceteri quidem alias alio, Marius à subsellii in Rostra recta. 6. At. 8. Cum instituisse ad te scribere, Battanius è nau recta ad me venit. || 4. ad Her. 64. Si ad me recta domum abijssetis.

R E C T E, bene, probè, præclarè, iure, ritè, ordine, ratione, per rectum cursum. (. perperam, obliquè, circuitione, anfractu, per circuitionem & anfractum, vitio. 9. At. 19. Recte auguraris de me: bene enim tibi cognitus sum. 13. Fa. 17. Tuæ literæ recte sperare iubent. 4. V. 175. Si recte homines noui. 7. 112. Si recte vos cognoui. Ibid. 171. Recte & meritò commouebamur. 1. At. 15. Apud matrem recte est. I.P. 68. Recte, an secus, nihil ad nos. 3. A. 38. Aliquem recte atque ordine, exque republica fecisse & facere. 10. P. 5. Literas Brutis recte & ordine scriptas videri. 10. Fa. 20. Si recte istic erit. 11. At. 16. Pro malis recte habebam. 2. de Diu. 40. Epicurus circuitione quadam deos tollens, recte non dubitat diuinationem tollere. Ibid. 75. Tabernaculum recte captum. (. Tabernaculum vitio caprum. de Ar. 48. Lex recte lata. (. Lex vitio lata. pro Qu. 28. Recte atque ordine aliquid factum esse. Ibid. 31. Quemadmodum solent homines nobiles, seu perperam facere coepiunt.

¶ Recta, rectis lineis, ad pares angulos, ad lineam. pro Mur. 26. Homines cum recte atque in loco constitissent, iuberi abire. 1. de Finibus 20. Hoc erit quasi prouincias atomis dare, quæ recte, quæ obliquè ferantur.

R E C T E factum, ῥητόριον. Lege, C A T O R T H O M A.

& Syntaxis. Recte sphaera. Recte & meritò commoueri. Oppidum recte

captu. Recte atque in loco consistere. Recte, ex ordine & ex re sua facere. Pro malis recte habere. Apud tuos recte est. Recte non dubitas.

R E C T I O, gubernatio, administratio. 4. de Fin. 61. Omnimque rerum publicarum rectiones prelippimus. 5. 11. Ea quoque est non solum ad privatæ vitæ rationem, sed etiam ad rerum publicarum rectionem relata.

R E C T O R, gubernator, de Som. 4. Ciuitatum rectores & conservatores. 1. de Ora. 2. 11. Rector recipi, & publici consilij autor. 4. de Finib. 11. Summus rector & dominus. 2. de N. 90. Rector & moderator, & tanquam architectus tanti operis. 1. de Diu. 24.

† A D I V N C. Comitor, & iustus, 2. de Nat. Summus. 4. de Fin.

R E C T V S, bonus, directus. (. prautus. 3. de Fi. 54. Ita facere talum, ut rectus assistat. de Vniuer. 25. Rectus & immutatus orbis. 1. ad Her. 1. Recta intelligentia. pro Mur. 3. Negat rectum fuisse Caro, me, &c. 13. At. 20. In omni vita sua quemque à recta conscientia transuersum vnguine non oportet discedere. 1. 23. Recta via pergere in exilium. 3. 27. Recta facta. 1. de Leg. 31. & 3. de Or. 193. Recta ac prauatatio quodam sensu diuidicamus. 1. Tusc. 40. Sic ha sursum rectis lineis in coelestem locum subuolent. pro Rab. Posth. 48. Rectis oculis vrbem intueri. 2. de Orat. 206. Rectissimus in dicendo. || Alias, rectissimus. 5. Fam. 19. Rectissima quæ sunt, ea maxime conducunt.

† A D V E R B. Propemodum. 8. Attic.

& Syntaxis. Rector ac gubernator. Rector ac dominus. Rector, moderator, & architectus. Rectis oculis intueri. In dicendo rectissimus. Conducunt, qua rectissima.

R E C T V M, substantium. (. prauum. 1. Acad. qu. 23. Rectum honestumque, ῥητόριον ῥητόριον. 3. ad Her. 3. Rectum est, quod cum virtute & officio fit. 4. de Fin. 15. Illud enim rectum, quod ῥητόριον dicebas, contingit sapienti soli. 2. de Leg. 10. Rectum quod est, verum quoque est, neque cum literis, quibus scribuntur, aut oritur, aut occidit. 1. Acad. 19. Quid rectum in oratione. 6. At. 9. Saufium sine meis literis ad te venire vix rectum erat. 3. ad Her. 7. Rectum non solius laudis causa sequendum. Orat. 45. Recti prauique partes. 2. de Nat. 78. Recti præceptio, prauique depulsio. Par. 3. Rectio nil rectius. 1. Off. 82. In omni fortuna recta atque honesta refinere. 4. Acad. 33. Interesse operet, ut inter rectum & prauum, sic inter verum & falsum.

& Syntaxis. Rectum honestumque. Te nihil scribere, rectum vix est.

R E C V B A N S, iacens, quiescens, recumbens. 3. de Or. 60. Sed in horulis quiescet suis, vbi vult: vbi etiam recubans molliter & delicate, nos auocat à rostris.

† A D V E R B. Delicatè, moliter, 3. de Orat.

R E C V M B O, cubo. 2. de Ora. 287. Ceteris in campo se exercentibus, ipse in herba recumbet. 3. 17. Crassus in lectulo recubuit. 1. de Diu. 57. Is primò perterritus somnio surrexit, deinde cum se collegisset, recubuit. pro Deiot. 42. Cum in cubiculo recubuisse.

R E C V P E R A N D V S. pro Clu. 23. Illi qui erant ad propinquum inuestigandum recuperandūque profecti.

R E C V P E R A T O R, index in causis priuatis, & ciniibus. 1. V. 56. Indicant recuperatores. 5. 28. De conuentu nullum inquit iudicem nec recuperatorem dedit. pro Cec. 8. Si quis index recuperatore dicat, potuisti, &c. 5. V. 32. De recuperatoribus, & iudicio recuperatorio. || ibid. 68. Recuperatores se de cohorte sua daturum minabatur. pro Cec. 42.

† A D I V N C. Improbissimi, 5. Ver.

R E C V P E R A T O R I V S, ut recuperatorium iudicium: id est, ius priuata, ut possessionis. 2. de Inu. 60. & 5. 27.

R E C V P E R A T V S. pro Fl. 56. Pecunia recuperata est multis post annis. || 14. P. Recuperata Repub.

R E C V P E R O, redimo, recipio, reparo. pro Mur. 50. Qui consumpta repleta, ercta recuperare vellent. Postquam in Sen. 36. Recuperare amissa. 2. A. 113. Respub. se adhuc tantummodo ultra est, nondum recuperauit. 8. At. 3. Si quando Pompeius temp. recuperabit, 2. cont. Rul. 41. Misimus, qui ab illo pecuniam depositam nostris recupererent. 13. A. 11. Pompeius Albanum à Dolabella recuperabit. pro S.R. 141. Nobilitas experrecta temp. recuperauit. 5. V. 35. Ille autem unde ablatum est, iudicio suum recuperare potest. pro Cec. 9. Si alia ratione ius nostrum recuperare possemus. 1. At. 9. Eius voluntatem que fuerat erga te recuperare non poteram. 15. 13. Videtur Respub. ius suum recuperatura. || 9. 8. Tentemus si possumus omnium voluntates recuperare. 7. V. 172. Ius suum recuperare. Ibid. 127. pro Sy. 88. Recuperare vestitum.

R E C V F E R O. 3. de Or. 107. Placeatne à Carthaginensibus capi nos nostros, redditis suis, recuperari.

† A D V E R B. Breui, 7. Ver. Difficillimè, 4. Att. Tardiùs fortunam, & dignitatem, 6. Fam.

R E C V R E N D O, revertendo. 2. de N. 51. Lunæ species mutatur cum crescendo, cum deflectionibus ad initia recurrente.

RECVR

R E C U R R E N S, rediens, reuertens. Hortens. Omnibus planetis in eundem recurrentibus locum.
R E C U R R O, redeo, reuerto. 2. Att. 12. Puer quem ad me statim iussi recurrere, da ponderosam aliquam epistolam. Calendis in Tusculanum recurrat. 10. Fam. 2. 1. Cum primum poterit istuc recurrere, non dubitat, ne quo loco resp. desit. 11. 13. Recurri ad copolas meas. pro Mil. 2. 9. Illi qui erant cum Clodio, gladiis eductis recurrere ad rheum, &c. 1. de L. 6. 1. Eaque vnde generata, quo recurrent, viderit, &c. 15. Attic. 6. Noli me tam strenuum putare, vt ad Non. recurrat. 13. 43. Kal. in Tusculanum recurrat.

R E C U S A N D Y M. Ad Brut. 6. Nisi forte non de seruitute, sed de conditione seruendi recusandum est à nobis.

R E C U S A N S. Or. 3. 6. Rogatus & recusans hoc feci.

R E C U S A T I O, declinatio. 2. de Or. 2. 6. Hac ipsa recusatio disputationis, disputatio quædam fuit, mihi quidem periuenda. pro Clu. 14. 8. Neque haec tua recusatio confessio sit captæ pecunia, sed laboris & periculi declinatio. 3. C. 5. Illi sine recusatione ac sine villa mora negotium suscepserunt. 7. A. 12. Omnes sine villa recusatione, summo etiam cum studio nomina dant. 2. de Leg. 4. Pena violata religionis iustum recusationem non habet.

† **A D I V N C T**. Iusta, 2. de Leg. Periuenda, 2. de Or.

R E C U S O, refutatio, abnuo, recusationem habeo, defugio, refugio, absenor, repudio, rejicio, nego, deprecor, tergiuersor, abhorreo, deuiso, reclamo, grauor. 2. de Or. 12. 8. Nihil tibi a me postulati recusabo. 7. V. 140. Seruilius & recusare & deprecari. pro Pl. 3. Nihil de pena recusabo. 3. Offic. 99. Sententiam ne diceret, recusauit. pro Mil. 10. 1. Non recuso, non abnuo. Or. 3. 5. Non recuso; quin causam haud dico, quare, &c. 15. At. 1. Ea conditione nati sumus, vt nihil quod homini accidere possit, recusare debeamus.

† **A D V E R B**. Diu, pro Lig. Honestè, 8. Fa. Valdè, de Senec. Vehementer, 1. Fam.

¶ **Syntaxis**. Recusare & deprecari. Hoc tibi non recuso. De hoc nihil resufo. Recuso, abnuo.

R E D A C T V R V S. 7. Attic. 1. Scripsi etiam ad eum, me quicquid posset numerorum ad apparatus sperati triumphi, ad te redacturum. 2. de Or. 14. 2. Pollicitus se ius ciuale ad artem facile redacturum.

R E D A C T V S. 5. V. 17. Cur omnis copia frumenti penes istum esset redacta. pro Mar. 10. Nobilissima familia iam ad paucos redacta. pro Pl. 30. Prædones redacti in potestatem.

R E D A M O. de Am. 49. Animus virtute prædictus, qui vel amare, vel (rita dicam) redamare possit.

R E D A R G V O, conuincio, coarguo, reuinco. 6. At. 1. Quis non dixit, Eπειδη ab Alcibiade dieiectum esse in mare, redarguit Era- tothenes. 3. de Nat. 88. Improborum prosperitates redargunt vim omnē deorum. 2. de Or. 26. Idque Scaurus tenuitate Magij redarguebat. pro Dom. 21. Atque in hoc incōstantiam redarguo tuam, qui, &c. Part. 33. In reprehendendo redarguere contraria. ¶ **Increpo**, accuso. 2. de Fi. 5. 5. Poterat autem impunè, quis enim redargueret: pro Cl. 6. 2. Redargue me, si mentior, &c. de Ar. 47. In quo fallebat multis, quod eum nemo redarguebat.

R E D A R G V O R. 2. de Orator. 293. Si nostra facilius probari, quam illa redargui possunt. 4. ad Her. 38. Oratio, quæ neque redargui, neque conuincio possit. 2. Tusc. 5. Nōsque ipsos redargui refelliq; patiamur.

¶ **Syntaxis**. Redarguere & conuincere orationem. Redarguere atque refellere.

R E D D E N D V S. 3. de Nat. 24. Omnium rerum ratio reddenda est. pro C. Corn. 1. Tribus ad collegam reddendum priuatum introucare.

R E D D I T V S. A. 5. Reddita est ei tum à maioribus statua pro vita. 14. 31. O fortunata mors, quæ naturæ debita, pro patria est potissimum redditia. Ad Brut. 6. Cum has ad te scriberem literas, ab Satrio legato C. Trebonij redditia est mihi epistola. 9. At. 11. Et serius ad epistolam tuam redditæ sunt literæ meæ. ad Br. ep. pt. in. 2. Literæ mihi in Senatu redditæ sunt à Lentulo nostro. 8. At. 22. Pecuniam Domitio non esse redditam. pro Q. 71. Cui neque iudicium redditum est visitatum.

† **A D V E R B**. Benè, 14. Philip. Prepostérè, 7. Att.

R E D D O, restituuo, refero, persoluo, remunero. 10. At. 13. Is mihi H-S. XIII. non reddit, quæ dedi eius filio mutua. de Fat. 3. Mutuari aliquid ab aliquo, & ei vicissim reddere aliquid aliud. de Cl. 15. 1. Offic. 48. 13. Att. 13. Hesiodus eadem mensura reddere iubet, qua acceperis, aut etiam cumulatiore, si possis. Postq. in Sen. 1. Qui denique nosmetipso nobis reddidisti. 2. de Fin. 5. 8. Eique nihil opinanti viri mandatum exposuit, hæreditatē inquit reddit. 1. Q. Fr. 1. 7. Cogebantur Syllani homines, quæ per vim & metum abtulerant, reddere. ibid. 19. Illi quibus imperium ita datum est, vt redderent. Antequam. 1. Vitam vobis datum repetto, vt reddatis. pro Syll. 84. Sed etiam si quid ab omnibus mihi conceditur, id reddo ac remitto. 5. V. 123. Se per istum crepta Siculis maiorum nostrorum beneficia, ius ipsorum, condi-

tionem societatis, amicitia, foederum, reddidisse.

¶ **D o**, affero. 1. At. 13. Puer tuus mihi literas abs te reddidit. 2. Fa. 17. Literas à te mihi stator tuus reddidit. 2. Att. 8. O suaves epistolas tuas, vno tempore mihi datas duas.

¶ **Tribuo**, trad. pro S.R. 13. Suum cuique honorem & gradum reddere. in Vat. 9. Quod quidem ego tibi reddo tuum, nam, &c. de Cl. 2. 8. Perge Pomponi de Cæsare, & redde quæ restand. 2. Offic. 69. Pecuniam reddere. pro Pl. 92. Reddere vitam pro repub.

¶ **R ecito**. de Cl. 3. 01. Hortensius quæ secum commentatus esset, ea sine scripto verbis eisdē reddebat. 1. de Or. 15. Cum ea quæ legerem Græcè, Latinè redderem.

¶ **Narr o**. 2. de Di. 6. Chrysippus naturalem rationem omnium reddit. 1. Tusc. 3. 8. Reddere rationem sententia suæ.

¶ **Effici**, præsto. pro Dom. 7. 2. Omne locum, quæ adis, exilijs simillimum reddis. 4. Att. 3. Clodius omnes Catilinas Siciniolos reddidit. 4. V. 84. Domum exornatam & instructā iste reddidit nudam & inanem. pro S.R. 100. Cupiditas reddit homines cæcos. 9. At. 20. Nam me hebetem molestia reddiderunt. de Cl. 3. 8. Hic orationem mollem reddit. 2. de Orat. 8. Reddere memoriam alicuius immortalem. ad Brut. 12. Ut charitas liborum amiciorum reiparentes redderet. pro Cec. 2. 8. Reddere aliquem placidum ac molle. Anteq. 2. 5. Pompeius hostes reddidit pacatos. 4. Fa. 9. Reddere aliquem ferociorem. 9. 25. Reddere aliquem otiosum. pro Clu. 71. Reddere aliquem iratum alicui. 2. At. 1. Quid, si etiam Cæsarem reddo meliorem. 7. A. 19. Ut populum Romanum metu vacuum nostra vigilia redderemus. *Oeon. 1. Hunc sexū timidiōrē reddit quā virilem natura.

R E D D O R. Orator. 1. 64. Siue paribus paria redduntur, siue opponuntur contraria. 2. At. 4. Mihi placet ea, quæ malè empta sunt, reddi. 6. V. 74. Illo tempore Segestanis hæc ipsa Diana redidetur, reportatur Segestanum.

† **A D V E R B**. Celeriter librum, 6. Fam. Celeriter.) (tardè literas, 5. Att. Commodè, non ita commodè rationem, pro Qu. Cumulatè officium, 5. Fam. Diligenter facitulum, 11. At. Iustè depositum, probabilitè rationem, 3. de Fi. Latinè, perdiserte, 1. de Or. Opportune literas, 4. Att. Planè siuum, 7. Fam. Studiosè quæ promisimus, 14. Phi. Vicissim, de Fato. Verbofus rationem, 10. Fam.

¶ **Synt**. Tu mihi me redditisti. Reddere vitam pro aliquo. Eisdē verbis reddere. Latinè reddere. Reddere aliquem otiosum, metu vacum.

R E D E M P T I O, conductio. 2. V. 16. Redemptio est huius iudicij facta grandi pecunia. de Pro. 11. Publicanos temeritate redemptionis penè esse euerfos.

R E D E M P T O R, dicitur, siue operis faciendi, siue vestigium conductor, qui ἡ Manceps à Cic. dicitur. 9. A. 6. 2. Qu. Fr. 4. Redemptori tuo dimidium pecunia curaui. 2. de Di. 47. Redemptor, qui columnam de Torquato conduxerat faciendam. 2. de Inu. 96. Nisi ad sacrificiū quoddam redemptor hostias præbuisset.

† **A D I V N C T**. Vetus, 3. Ver.

R E D E M P T V S. 1. Qu. Fr. 1. 25. Publica malè redempta. 1. Att. 13. Rem illam redemptam esse à iudicibus confitentur.

† **A D V E R B**. Malè, 1. ad Qu. Fr.

R E D E O, reuenio, reuerto vel reuertor, me recipio. 13. Att. 9. Ad quos dies redituri sim, scribam ad te. pro Quint. 57. Statim ut Romanum rediit, &c. pro Mur. 26. Redire viam, & inire viam, apud Iurisconf. Postq. in Sen. 26. Ut ad illam diem res cùm redisset rogarentur, &c. pro S.R. 12. 8. Hæc bona in tabulas publicas nullas redierunt. 1. Fam. 7. Redeo ad illud quod initio scripsi. pro Cec. 5. 1. Ut ad priuatas res redeam. 1. de Inu. 98. Ita in memoriam redibit auditor. pro Qu. 57. Discedens in memoriam redit Quintius, quo die. &c. de Pro. 20. Redire in gratiam cum aliquo. 7. At. 1. Atque hæc de rebus forensibus: redeamus domum. * Frag. ep. Ego cū in gratiam redierim cum Ap. Claudio, & redierim per Cn. Pompeium.

† **A D V E R B**. Facile ad artem, 2. de Or. Gradatim sursum versūs, Ora. Infidiosè in gratiam, pro Rab. Peregrin., 3. Tuf. Serò, 7. Fam. Vicissim ad aliquem, pro Cæl.

¶ **Syntaxis**. Ad quos dies redibis? Redire viam. In gratiam redire cum aliquo. Hæc de bello: redeamus domum.

R E D H I B E R, quasi retrò habeor. 3. Off. 9. 1. In mancipio vendendo ea vitia dicenda sunt, quæ nisi dixeris, redhibeat mancipium iure ciuili.

R E D I G E N D V S. Or. 10. Quicquid est, de quo ratione & via disputeret, id est ad ultimam sui generis formam speciemque redigendum. 4. V. 47. Bona verbo redigenda, re despertienda.

R E D I G O, vi recipio, adduco, pertraho. 4. A. 13. Maiores nostri bellissimas gentes in ditionem huius imperij redegerunt. 3. Offic. 79. C. Marius Iugurtham redigit in suam potestatem. 2. cont. Rul. 73. Redigere aliquem in suam ditionē & potestatem. 5. A. 46. & pro Cl. 152. Caesar equites in suam potestatem redigit. 4. V. 33. Redigere omnia in suam potestatem. pro Cor. 25. Populi, quos subegimus, atque in ditionem nostrā redigimus. ¶ Colligo, contraho, reuoco, reduco, deduco. 13. A. 10. Decreuitis tantam pecuniam Pompeio, quantum ex bonis patriis in præ-

dissipatione inimicus vicit redigisset. i. V. 56. Redigere pecuniam ex bonis venditis. 2. contra. Rull. 97. Redigere pecuniam ex vestigalibus. de Ar. 42. Quæsturamque illam maximè fœcundam atque vberem in totum ad se rededit. i. Fa. 9. Quidque sibi is de me receperit, in memoriam rededit. 2. A. 18. Quid autem tibi venit in mentem, redigere in memoriam nostram, te domi P. Lentuli esse educatum. Or. 208. Redigere sententias in quadrum numerumque. 3. ad Her. 16. Redigere inuenta in ordinem. 4. 3. Qui omnia in arte scribenda redigit in singulas rationes præceptionis.

R E D I C O R. 5. At. 12. Si hoc genus in unum redigatur. i. de Orat. 3. 185. Nihil est quod ad artem redigi possit, nisi, &c. pro Rab. Posth. 37. Pecunia, &c. redigeretur. ibid. Id hoc genere iudicij redigi solere. 12. Fa. 15. Vestigalia in vestram potestatem redigerentur. * Incer. Quod non aliquando ad interitum redigatur, vel iniuria hominum, vel ipsa conjectrice omnium vetus state.

T A D V E R B. Celerimè in potestatem, 12. Fam.

Syntaxis. In suam ditionem & potestatem redigere. In sui imperij ditionem redigere. Subigere, & in ditionem redigere. Redigere pecuniam ex, & quæsturam ad se. Redigere in memoriam. In quadrum & numerum orationem, ad artem, in ordinem redigere.

R E D I M E N D v.s. pro Sest. 66. Qui rex illo anno non aut emendum sibi quod non habebat, aut redimendum quod habebat, arbitrabatur.

R E D I M O, emo, recupero, conduco. 13. A. 10. Pompeio sua domus patebit, cámque non minoris quam emit Antonius, redimet: redimet inquam, Cn. Pompej domum filius. 4. ad Her. 58. Re vivissima & parua maximam redemit. pro Q.R. 35. Roscius societas, non suas lites redemit, cum, &c. 2. Off. 55. & 7.V. 89. Redimere captos à prædonibus. 3. ad Her. 2. Redimere captiuos ab hostibus. de Cl. 85. Qui pecunia ea P. Cornelio, L. Mummo censoribus, redemislet. 11. Att. 13. Redimere fundum. 2. Fam. 16. Ego calamitatem à rep. meis priuatis incommodis libentissimè redemislem. pro Syl. 33. Ego vitam omnium ciuium, &c. quinque hominum perditorum pena redemi. pro Mil. 88. Qui pecunia se palam iudicibus redemerat. 10. Fam. 8. Redimere culpam. * pro M. Scau. Fibri redimunt se ea parte corporis, propter quam maximè expetuntur.

T A D V E R B. Palam se pecunia, pro Mil. Publicè, 7. Ver.

R E D I M O. 7.V. 24. Hæc verò quæ ve vita redimi rectè possent pecunia estimare non quo. ibid. 14. Damnatorum vitam à prætore redimi. || 2. Off. 62. Redimi à seruitute captos.

T A D V E R B. Redē, 7. Ver.

Syntaxis. E seruitute captos redimere. Se iudicibus pecunia redimere. Culpam redimere.

R E D I M I C U L V M. Lege, MITRA. 5. V. 76. Hæc ciuitas mulieri redimiculum præbeat.

R E D I M I R I, ornari. 3. Tusc. 43. Incendes odores? & fertis redimiri iubebis & rosa?

R E D I M I T V S, ornatus, coronatus. 2.C. 10. Sertis redimiti, vnguentis oblieti. de Som. 15. Terra quasi quibusdam redimita & circundata cingulis. * pro Qu. Gall. Redimitus coronis.

R E D I N T E G R A T I O, renouatio, iteratio. Antequam. 10. Quid ego improborum facta renouem oratione, vt redintegratione illius coniurationis animos vulnerem vestros. 4. Her. 39. Vehe menter auditorem commouet eiusdem redintegratio verbi.

R E D I N T E G R O, renouo. 4. ad Her. 39. Interpretatio est, quæ non iterans idem redintegrat verbum, sed commutat. 11. Fa. 9. Redintegrate bellum.

R E D I N T E G R O. de Inu. 99. Ita per breuem comparationem auditoris memoria & de confirmatione, & de reprehensione redintegrabitur. 2. ad Her. 47. Vt renouetur, non redintegretur oratio.

Syntaxis. Renouare, non redintegrare orationem.

R E D I T I O. 3. 16. Celeritas reditionis. id est, reditus.

R E D I T V S, reditio, reversio. de Clar. 227. Inter proficationem & redditum L. Syl. 16. At. 7. Reditu, vel potius reuersione. pro Cl. 119. Sic hominibus iniuria notatis neque ad honorem aditus, neq; in curiam redditus esset. de Som. 3. Solis anfractus, aditus, redditusque. de Arusp. 52. Quid existimat eum, si redditus ei gratia patuerit, esse facturum? 2. At. 3. Cum Cæsare redditus, in gratia. 15. 5. Qui porrò noster itus, redditus, incessus inter eos? * Hoc illis animis faciliorem ascensionem & redditum in cælum fore.

A D I V N C T. Acerbior, pro Mil. Aptus, & concinnus ad rem. 3. de Or. Capitalis, & pestifer. 4. Phil. Celer, gratus & iucundus, pro Dom. Celer & gloriatus, propinquus, 1. de Diu. Crudelis, & pestifer. 3. Phil. Deser tus, obscurissimus, in Piso. Difficilis. 3. Ac. Facilis, 1. Tusc. Florens, pro Sest. Gloriosus, de Sen. Gloriosus, & celer. 6. Fam. Gratarius, & salutaris. 9. Phil. Illustris in gratiam. 3. Fam. Inconstans. 2. Att. Maturus, pro Pomp. Nouis in gratiam, pro Mil. Tutus, 10. Phil.

R E D I V I V V S, renouatus, in uitam renovatus. 3. V. 148. Rediuua sibi habeto, quasi quicquam rediuui ex illo opere tolleretur, ac non totum opus ex rediuuis constitueretur. bis.

R E D O L E N S. 2.A. 63. Antonius vemens fructis esculentis vinum redolentibus totum tribunal impleuit. **R E D O L E O,** oleo, pro Sest. 24. Quod ita domus fumabat, vt multa eius sermonis indicia redolerent. aliter, redoleret, pro Cæl. 47. Nihil igitur illa vicinitas redolet. 2. de Or. 109. Definitio generitatem. de Clar. 284. Mihi exiliis orationibus redolere ipsæ Athenæ videntur.

Synt. Verba antiquitatem redolertia. Ex verbis antiquitau redolent. **R E D V C E N D V S.** 3. Off. 86. Hunc Fabricius reducendum curauit ad Pyrrhum.

R E D V C O, restituuo, redigo, reporto. (.ejcio. 8. At. 24. Aliquos distractos rursus in pristinam concordiam reducere. Postquam ad Quir. 15. Aliqua medicina reducere aliquem ad salutem. 8. A. 29. Aliquem in cubiculum admittere & reducere, pro R. P. 19. Tu Gabinius, vt regem reduceret, impulisti. 2. A. 9. Reducere aliquem de exilio. 1. de Inu. 98. Reducere aliquid in memoriam, in Sal. 17. Qui exiles reduxit. * Hortens. Vt calculum reducas pro Rab. Posth. 19. Si me Cn. Pompeij autoritas in gratiam non reduxisset, nunc iam ipsius fortuna reduceret. ibid. Tu Gabinius vt regem reduceret impulisti. 1. Fam. 2. Vt tres legati regem reducerent.

R E D V C O R, reuocor. 2. ad Heren 47. Vt auditor, si memoria maledauerit, ad id quod ipse meminerit, educatur. 3. 21. Et vox reducitur in quandam sonum æquabilem. 2. Qu. Fr. 2. Cum multitudo regem reduci periculosem reip. videtur. 1. Acad. 1. Sætis eum longo interruollo ad suam villam reduximus. 2. Qu. Fr. 8. Crassum Cos. è Senatu domum reduxi. 4. At. 6. Philoxenus reduci in carcere maluit. Postq. in Sen. 27. Reduci in patriam, ibid. Reduci ab exilio. pro Qu. 61. Curat, vt seruus domum reducatur ad Quintium. 1. Fa. 1.

R E D V C T I O. Ibid. 7.

R E D V C T V S. pro R. P. 47. Possum excitare multos reductos testes liberalitatis tuæ. pro Dom. 17. Senatus autoritas mecum simul reducta videtur. pro Cl. 110. Reges ab aliquo in gratiam reductos esse. 9. At. 17. Ab eo patriæ proditores ab exilio redactos esse. || 1. 24. Ab exilio redacti. Postq. ad Quir. 10. Altero Coss. referente redactus sum.

Syntaxis. Distractos in concordiam, in gratiam reducere. Ad salutem reducere. De exilio reducere, aliquid in memoriam, vocem in sonum æquabilem.

R E D V N D A N S. de Cla. 51. Asiatici parum pressi & nimis redundantes. Ibid. 3. 16. Is redundantes nos & superfluentes iuuenili quadam dicendi licentia repressit. 2. de Orat. 88. Verba effuercentia, & paulò nimium redundantia.

T A D V E R B. Paulò nimium, 2. de Ora.

R E D V N D A N T I A, profluentia. Or. 108. Ipsa illa pro Rofcio iuuenilis redundantia multa habet attenuata, quædam etiam paulò hilariora.

T A D V N C. Iuuenilis, Orat.

R E D V N D O, supero, superfluo, effluo. 6. V. 26. Crux ciuius Romani sanguine redundauit. 3. C. 24. Omnis hic locus aceruis corporum, & ciuium sanguine redundauit. 4. Tusc. 22. Cum pituita redundat, aut bilis in corpore. 1. de Diu. 100. Silacus Albanus redundaret, isque in mare fluxisset, Romanum perituram. 2. de Or. 221. Tota illa defensio redundauit hilaritate quadam & ioco. 3. Fam. 10. Cùm tu omnibus ornamentis redundares. 4. ad Heren. 66. Virbs redundat militibus. pro Corn. 56. Vt aliqui sermones inuidorum etiam ad aures vestras permanent, & in iudicio ipso redundant. 2. de Orat. 83. In verborum definitionibus neque absesse quicquam debet, neque redundare. Orat. 117. Vt nihil neque prætermittatur, neque redundet. 5. V. 155. Quod redundaret de nostro frumentario quæstu. 1. de Nat. 110. Tuus deus non digito uno redundat, sed capite & cæteris membris. 2. de Nat. 216. Aqua congregatur vndiq; æqualiter, neq; redundat vsquam, neq; effunditur. 1. de Ora. 20. Ex rerum cognitione efflorescat & redundet opere oratio. 3. V. 100. Hinc illæ extraordinaria pecunia redundantia. de Pro. 31. Nationes, quæ numero hominum & multitudine poterant in prouincias nostras redundare, ab eodem partim recisæ sunt, partim represso. 1. de Ora. 3. Fluens qui à communis peste depulsi in nosmetipso redundarunt. 1. C. 29. Vereor ne quid parricida ciuium interfecto, inuidie mihi in posteritatem redundet. pro Cæl. 57. Serui ad quos aliquantum etiam ex quotidianis sumptibus ac luxuria redunderunt. pro Mur. 85. Sed quid fieri, si hæc elapsa de manibus nostris, in eum annum qui consequitur, redundarint. pro Syl. 27. Si ex hoc tanto in omnes beneficio, nullum in me periculum redundabit. pro Dom. 69. Sed prospexitis, ne qua in nos populares aliquando inuidia redundaret. 3. de Orat. 16. Neque in Antonio defuit hic ornatus orationis, neque in Crasso redundauit. 3. Qu. Fr. 9. Hoc bonum mihi nunc denique redundat. 1. P. 25. Capua splendidissimorum hominum multitudine redundat. de Amic. 78. Erumpunt sape virtus nostra in alios, quorum tamen ad vos redundat infamia, id est, reddit. Parad. 6. Ex meo tecum

tenui vestigali aliquid etiam redundat pro R.P. 11. Non igitur reus ex ea causa quae iudicata est, redundat Posthumus. Pro Lig. 8. Vel quod laudem adolescentis propinquai existimo etiam ad meum aliquem fructum redundare. Ibid. 15. Acerbissimo luteo redundaret ista victoria. || 2. de Diu. 69. Si lacus Albanus redundasset, scilicet in mare fluxisset, Romanum peritaram: si suppressus esset, Veios. 1. 100. Veios non posse capi dum lacus is redundaret pro Sest. 95. Quorum hodie copia redundat.

† A D V E R B. Aliquantum, pro Cael.

¶ Syntaxis. Crux sanguine redundans. Redundans & superflues inutilis licentia. Verbum effervesces ac redundans. In corpore pituita redundans. Redundans litera bilinearitate. Redundare ornamentis. Vrbs militibus redundans. Manus digito redundans. Efflorescens ac redundans oratio. Populus hominum numero in Galliam redundans. Virtutum filii ad patrem redundat infamia. Redundat hoc ad tuum frumentum. Victoria luctu redundans.

REDV. 1. vulcus digitorum, cum recedit ab ungue caruncula magno dolore: *ἀλέγοντος* (inquit Celsus) Graci appellant. pro S. R. 128. Intelligo me errare, qui cum capiti S. Rose, mederi debeam, redundiam curem.

REDV. ex periculo, aut ab exilio revocatus. pro Mil. 104. Quid me reducem esse voluisti? Ter. Qui ab orco mortuum me reducam in lucem, feceris?

REFECTVS. reconcinatus. 16. At. 3. Αρχέρων crebris locis in cultus & refectus.

REFELLENDVS. 2. de Diu. 51. Num ergo opus est ad haec refellenda Carneade?

REFELLEN S. 2. de Or. 9. Nullius memoria iam refellente.

REFELLO, redarguo. 1. 88. Ea Menedemus exemplis magis quam argumentis conabatur refellere. Ibid. 90. Ut id quod intendemus confirmare, & id quod contra diceretur, refellere possemus. pro Lig. 16. Refellere & coarguere mendacium alicuius.

11. At. 5. Sed tu me *γεωπεπεινῶς* refelleras.

† A D V E R B. Palam, in Sal. Studiosissime, 5. Tusc.

REFELLOR. 2. de Diu. 98. Chaldaeorum praedicta quotidie re & euentis refelluntur. 2. Tusc. 5. Nosc que ipsos redargui refelliique patiamur. ibid. Et refellere sine pertinacia, & refelli sine iracundia parati sumus. 2. de Fin. 8. Ita enim viuunt quidam ut eorum vita probetur, refellarunt oratio. Ibid. Oratio refellitur moribus.

† A D V E R B. Benè, 1. de Nat.

¶ Syntaxis. Refellere & coarguere mendacium alicuius. Re & euentis Afronomorum predicta refelluntur. Ne refellarunt oratio moribus.

REFERICIO, repleo. 1. de Nat. 34. Heraclides puerilibus fabulis referunt libros. 2. 6. Poëtae hominum vitam superstitione omni referunt. pro R.P. 40. Complures aures referunt his sermonibus. 2. Tuf. 6. Eadem enim dicuntur à multis, ex quo libris omnia referunt.

¶ Congero. 1. de Or. 16. Perfice, ut Crassus, que coarctauit & per angustie referunt, in oratione sua dilatet nobis atque explicit.

† A D V E R B. Perangustè in orationem, 1. de Orat.

REFERCIO R. pro Sest. 77. Corporibus ciuium Tiberim repleri, cloacas referunt.

REFERENDVS. Lega, REFERO. 1. de Diu. 122. De rebus obscuris & incertis ad Apollinem censeo referendum. 1. Offici. 52. Vulgaris liberalitas referenda est ad illum finem, nihilominus viro luceat. Postq. ad Quir. 24. Mihi in sententia simpliciter referenda fides non deerit.

REFERENS, subiecti. de Cl. 301. Hortensius nullo referente, omnia aduersariorum dicta meminerat.

REFERO, renewho, reporto, reduco. 12. Fa. 25. Auster aduersus maximum flatu me ad tribules tuos retulit. ad Br. 15. Auster me in Italiam retulit. 15. At. 16. Itaq; me referunt pedes in Tusculanum.

* Frag Ep. Cum legati respona retulerint.

¶ Renuncio. pro Deiot. 25. Misit qui rumores Africanos exciperent, & celeriter ad se referrent.

¶ Resouo. pro Dom. 78. Referre rem iudicaram. id est, renouare & resouare iudicium. pro Pl. 41. Reieci iudices. (referre iudices: id est, renouare & ascerere. pro Cl. 86. Te id quod tum explosum est, nunc retulisse miror. pro S.R. 110. Iste pro re certa spem falsam domum retulerunt. pro Fl. 1. L. Flaccus veterem Valeriem gemit in liberanda patria laudem propè quingentesimo anno retulit.

† Ide. Or. 145. Quo quidque referat, & quo intuens ab eo quodcumque proposuerit minus aberret.

¶ Reddo. Orat. 65. Referre paria paribus, aduersa contrariis. 1. de Diu. 54. Is pateram retulit. Ora. 38. Ut extrema referant eundem in cadendo sonum. 16. Att. 3. Referes igitur ei plurimam salutem. de Clar. 2. 7. Referre gratiam alicui. 3. de Orat. 14. Referre alii debitam ac meritam gratiam. pro Cor. 59. Quorum precibus munus hoc meritum huic, & vt à principio dixi, iustum & debitam gratiam refero. de Am. 3. Cum iam neutris, neque fidis amicis neque infidis, gratiam referre posset.

¶ Adscribo, describo. de Cl. 89. Quam orationem in origines suas retulit. 1. de Ora. 208. Illa quæ in commentarium meum retulit.

16. Fa. 17. Referre epistolas in volumina. 7. V. 108. Referre aliquem absensem in reos. pro S.R. 27. Eius fide factum est, ut hic potius viuis in reos, quam occisus in proscriptos referetur. 1. de Nat. 29. Referre aliquem in deorum numerum. Ibid. 34. Heracclides cœlum & terram referit in deos. 3. V. 149. Negabat opus in acceptum referre posse. pro Q.R. 5. Referre nomina in codicem accepti & expensi. 5. Att. 21. Quid vos? quantum, inquam, deberitis? Respōdent, CC. refero ad Scaptium. de Opt. 19. Ne quis corona donaretur in magistratu, priusquam rationes retulisset.

2. A. 40. Ego amplius H-S. ducenties acceptum hereditatibus retuli. I.P. 25. Nisi forte si quid memoriam caula retulit in libellum, id numerabitur in actis. pro Flac. 20. Referre in tabulas, quodcumque commodum est, & inferre rationes falsas. Ibid. 44. Cum illam pecuniam nominatum Flacco datam referret. ibid. Cum operi publico referunt, & in edem sacram faciendam prescribunt. 3. V. 198. Referre rationes ad ararium.

¶ Defero, propono, deliberandum adducio, in medium ponio. 1. de Or. 139. Referre ad aliquem de aliqua re. Ibid. Quæsiuntque qua de re ad Crassum retulisset. ad Br. 18. At illa retulit quasi uitque, &c. 6. V. 7. Ideo Clodius retulit, ut Verres posset auferre.

2. de Diu. 144. Referre, & deferte aliquid ad interpretem. pro Dom. 131. Referre & deferre ad Senatum. Ibid. 136. Caecilius de signo Concordiæ dedicando ad Senatum retulit. 16. Att. 3. Qui cum ei præscriptum esset, ne quid sine Sestij nostri sententia ageret, neque ad illum, neque ad quæquam nostrum retulit. pro Dom. 50. Pluribus de rebus uno fortitudi retulisti. 2. C. 12. Rem omnem ad patres conscriptos retuli. 1. de Diu. 31. Cum vicini omnes ad unum de rebus suis referrent, erat in magno honore & gloria. Postq. ad Quir. 11. P. Lentulus de Solemni religione retulit. pro C. Cor. 1. C. Cotta de legibus abrogandis ipse ad Senatum retulit. ibid. De corrigenda lege retulerunt.

¶ Respondeo. pro Cec. 85. Hoc ego non ad meam defensionem attuli, sed illorum defensioni retuli. ibid. At ego tibi refiero, si, &c. || de Fat. 30. Et referret aliquis.

¶ Puto, ceno, statuo. 3. de Nat. 86. Virtutem nemo vñquam Deo acceptam retulit.

¶ Confero. 1. Att. 24. Referre cum aliquo. Ibid. Introductus Vetus, primò negabat se vñquam cum Curione retulisse. 8. Fam. 3. Forfitan cum locupletiore referam.

¶ Dirigo. 10. A. 20. Ut omnia consilia atque facta nostra ad virtutem atque dignitatem referamus. 1. de Ora. 226. Referre omnia ad voluntatem corporis, dolorēisque. de Cl. 223. Eodem Q. Cæpionem referrem, nisi, &c. à Senatu dissedisset. id est, his adnumerarem. pro Deiot. 7. Tuum est, Cæsar, qui pro multis saepe dixisti, quid nūc mihi animi sit, ad te ipsum referre, quod facilius, &c. id est, de re coniecturam facere.

¶ Promiscua. 3. de Or. 177. Referre nunc animum ad hominum figuram, &c. 1. Referre animum ad studia. 1. Fam. 9. Referre se ad studia literarum. pro Qu. 47. Referre oculos & animum ad aliquem. de Pro. 38. Referre aspectum aliquo. 2. de Or. 117. Ut simul ac posta sit causa, habeant quod se referant. pro S. R. 48. Age nunc, refer animum, sis ad veritatem, & considera, &c. pro Flac. 50. Ita iterum Romanum se retulit. Par. 1. Referre opus in apertum. id est, edere. 12. A. 8. Referre pedem.

† A D V E R B. Aperte. (. Occulte, pro Flac. Callide, 2. de Finib. Cum latissimè gratiam, 13. Famil. Identidem oculos, 6. de Rep. Magnopere, pro Cael. Pariter, simpliciter sententiam, Postq. ad Quir. Publicè ad, 1. de Diu. Recè acceptum, 3. de Nat. Separatim de aliquo, 10. Phil. Verte, pro Syl. Vltri postulata, 12. Fam.

R E F E R O R, narror, exponor. 2. de Diu. 11. Ad sapientes hoc, non ad diuinos referri solent. Alias, refelli.

¶ Proponor. 3. de Or. 131. Ut de omni re ad eos referretur. ad Br. ep. pr. 7. Si tuis placuissest de his literis referri.

¶ Dirigor. 1. Offic. 31. Referri enim decet ad ea quæ proposui in principio fundamenta iustitiae. 12. A. 10. Omniaq; ad eorum voluntatem dicta factaque nostra referantur ad Brut. 18. Omnes meæ curæ ad te referuntur, & in te consumuntur. 9. A. 11. Leges ad facilitatem æquitatēque referri. 5. Fam. 16. Quæ cura non cum illis comunicabitur, sed ad te ipsum propriè referetur. de Fat. 6. Cum sine fato ratio omnium rerum ad fortunam naturamque referatur. 1. de Leg. 5. In historia pleraque ad veritatem, in poëmatæ ad delectationem referuntur. 2. Offic. 54. Modusque adhibetur, ilque referatur ad facultates.

¶ Respondetur. pro Quint. 44. Quid autem à nobis refertur, id est, respondetur.

¶ Reficior. 1. V. 68. Hoc institutum referri ac renouari molestè ferunt.

¶ Excitor. I.P. 53. Non ut redire ex Macedonia nobilis imperator, sed ut mortuus infamis referri videretur.

¶ Nuncior. 1. Qu. Fr. 1. 13. Vocem ex Asia usque Romanam referri. 1. Fa. 9. Ceterorum hominum, quos iam debes suspicari, sermones referebantur ad me.

† A D V E R B. Coniunctum de re, 8. Famil. Nominatum in libris, 2. de Orato. Propriè ad aliquem, 5. Fam. Recte hue, in Part. Tardius paulo, 2. Tusc.

R E F E R T, interest, ad rem pertinet, ad rem est. ad Brut. 2. Tua istuc refert maxime ex Plauto. 5. Fa. 20. Non ad cripst, quod tua nihil referebat. I. P. 39. Nihil enim mea refert, utrum cum, &c. an amici tui, &c. ad Bt. 17. Quid autem nostra refert, viatum esse Antonium? si, &c. 1. Tusc. 30. Ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint. 14. At. 1. Magni refert, hic quid velit. 1. Qu. Fr. 1. 16. Parui refert ita fieri, nisi, &c. pro Pom. 18. Illud parui refert vos vestigalia polte recuperare. Qu. de Per. 34. Quae si significant voluntatem esse abditam, parui refert patere ostium. 5. Fam. 3. Sed quanti id refert? si tamen accidit de Clar. 10. Nihil refert videre quid dicendum sit, nisi, &c. 5. de Fl. 90. Tantum refert, quam magna dicam. 1. A. 29. Quid refert, utrum voluerim fieri, an gaudem factum? de Di. 62. Quasi vero refert, quod fieri potest, quam id sape fiat. Ibid. 72. Aues paucantur necesse, quid refert? Ibidem. 98. Fac in pueru referre, ex qua affectione coeli primum spiritum duxerit. Ibid. 106. Fac dare deos: quid refert, si accepere non possumus? pro Fl. 21. Quid refert igitur tanto post feceris, an omnino non feceris? 3. de Orat. 205. Refert etiam qui audiunt, Senatus an populus. pro Cæ. 57. At quibus seruis, refert enim magnopere id ipsum. 8. Fa. 10. Ne dicatis, ali quid, quod refert scire, reticuisse. 1. de Nar. 80. Quid refert? 2. ad Her. 7. Parui refert, satis spatij fuisse ad id perficiendum.

R E F E R T U S, confertus, plenus, 6. V. 126. Ornamentis sanorum domus plena, villa referta. 5. V. 202. Tum refertus erit ararium populi Rom. quam vñquam fuit, &c. 1. de Orato. 161. Locuples & referta domus. 9. At. 1. Urbe refertam esse optimatum audio. 2. de Orat. 154. Referta quondam Italia Pythagoriorum fuit. pro R. P. 28. Mare refertum praedonum. I. P. 11. Palatium erat ciuitate omni Italia cuncta refertum. pro Pom. 21. Domicilia regis omnibus rebus ornata atque referta. Ibid. 55. Insula referta diutius. 5. Tusc. 10. Xerxes refertus omnibus premissis donisque fortunæ. Ibid. 86. Vita vñquaque bonis referta. pro Mur. 10. Asia ista referta, & eadem delicata. 3. Tuscul. 42. ¶ Ora. 140. Inuidis referta sunt omnia.

Syntaxis. Locuples & referta domus. Refertus premis & donis.

R E F E R E N S. s. pro Q. R. 17. Sic refervens falsum crimen in purissimam vitam collatum statim concidit & extinguitur.

R E F E R V E O. de Clar. 3. 16. Contentio nimia vocis reciderat, & quasi refervuerat oratio.

R E F E R V E S C O. 1. de Di. 46. Sanguis è patera fusus, qui cum terram attigisset, refervescere videretur.

R E F I C I E N D V S. de Amie. 95. Lex C. Papyrij de tribun. pleb. reficiendis.

R E F I C I O, recreo, refituo. 7. Att. 3. Tyronis reficiendi spes est in M. Curio. 7. Fa. 26. Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam. 12. Att. 1. Reficeret vulnus. 6. V. 105. Ad ea, quæ dicturus sum, reficite vos, quæso iudices, per deos immortales. pro Mur. 84. Nihil est iam vnde nos reficiamus, aut ubi lapsi resistamus. pro Seft. 15. Colligere & reficere naufragium. pro Arch. 12. Hic homo suppeditat nobis, ubi & animus ex hoc forensi strepitu reficiatur, & aures coniicio defessa conquiescant. pro Planc. 2. Conspicetus consellusque vester reficit & recreat mentem meam. pro Flacc. 44. Reficeret adem lacram. Top. 15. Reficerere ades, quæ vitum fecerunt. de Opt. 19. Demosthenes multos refecit pecunia sua. pro Planc. 45. Reficeret suam tribum suis necessariis. 1. 107. conciliare. 3. Qu. Frat. 1. Ego in Apinatu summa cum amicitate fluminis me refeci. pro Mil. 2. Sed me recreat & reficit Cn. Pompej sapientissimi viri consilium. 1. de Di. 4. Quinetiam memoria nostra templum Iunonis Sospita L. Iulius de Senatus sententia refecit ex Cæcilia Baleatice filia somnio.

R E F I C I O R. Parad. 6. Nunquam eris diues, antequam tibi ex tuis possessionibus tantum reficiatur, ut ex eo tueri sex legiones possis. de Senect. 36. Tantum cibi & potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur. 3. V. 142. Locutus opus quod ex me pecunia reficiatur, ego me refectorum esse dico.

Syntaxis. Rego tam te reficere. Vulnus reficere. Colligere & reficere naufragium. Refici & recreari mentem ab. Aedes iam vitum facientes reficere. Vires reficienda, non opprimenda.

R E F I G O, euello, infingo. 12. Fa. 1. Cuius æra refigere debebamus, etius etiam chirographa defendimus. 13. A. 5. Acta Antonij rescidiunt, leges refixitis. 2. P. 12. Num figantur rufus hætabuae, quas vos decretis vestris refixitis.

R E F L A T U S, contrarius ventus. 12. Att. 2. Naves delatas in. Vt. cam reflatu.

R E F L E C T O, reuoco, sedo. pro Sylla. 46. Animum incitatum ad vlciscendam orationem tuam, reuoco ipse & reflecto.

R E F L E C T O R. 1. de Or. 53. Causæ quibus incitantur aut reflectuntur.

R E F L E X U S, retro convexus, vel inflexus. 1. de Nat. 107.

Obstipum caput, & tereti cervice reflexum. ex Arato.

R E F L O, contraria. 1. Tusc. 19. Si enim reflantibus ventis rejcicimur, tamen codem paulo tardius refemur. 2. Off. 19. Cum fortuna reflauit, affligimur. 6. At. 7. Etsi Eties valde reflauerint,

T A D V E R B. Valde, 6. Attic. 1. REFORMIDATI O, formido, metus. Part. 11. REFORMIDO, refugio. pro S. R. 83. Cassiani judices, quorum etiam nuncij, quibus causa diecenda est, homen reformidant. 5. Tusc. 83. Qui imbecilliuss horrent dolorem, & reformidant. pro Cæl. 14. Huius amicitia crimen non reformido. 7. A. 19. Sed pacis nomine bellum inuolutum reformido. 8. P. 9. Refugit amaritinos non plane reformidat. 1. Tusc. 108. Tamen homines sunt quadam, ut ea fugiat & reformidet oratio. 4. ad Her. 25. Reformidat aduersos. pro Lig. 6. Nec quid tibi de alio audiendi de seipso occurrat, reformidat.

T A D V E R B. Imbecilliuss, 5. Tusc. Plane, 7. Ver.

R E F R A C T O R I O L V S, concertatorius. 2. Attic. 1. Legi. 1. CIALIS.

R E F R A G O R, aduersor. 11. A. 20. Sed de hoc quidem haec tenus, ne refragari homini amicissimo videat, pro Mu. 46. Sed torat la lex petitionis tuae refagata est.

R E F R E N A N D V S. pro Cæl. 76. Semper magno ingenio adlecentes refrenandi potius gloria, quam incitandi sunt. 2. de Di. 5. Iuuentus hic moribus ita prolapsa est, ut omnium opibus frenanda atque coercenda fit.

E f f r e n a t u s. 1. contra Rul. 54. O libidine refrandam. REFFRENO, represso, comprimo, cohabeo, coerceo, circumscribe, tardo, contineo, reuoco, reflecto, reijcio, contraho, sedo, debilito, edomo, moderor, temporo, remitto, tenho, refingo. Par. 5. Refrenet prius libidines, iracundiam teneat, coercet avaritiam. 1. A. 4. Brutus Antonium inuidentem in Asiam, à progressu arcuit, à reditu refrenauit.

Syntaxis. Refreno, teneo, coerceo. A reditu refrenare.

R E F R I C O, retrahere, renovo & reuoco. 5. Famil. 17. Vereor, ne refractem meis literis desiderium ac dolorem tuum. I. P. 82. Sic quis sceleribus Reipub. præterita facta refricabis. 3. A. 18. Cum illam pulcherrimi facti memoriam refricat, 3. contra Rul. 4. Ne refricare obductam iam Reipub. cicatricem viderer. pro Flacc. 54. Cum illud vulnus dicendo refricuisse. 5. At. 15. Appi vulnus non refrico, sed apparent, nec oculi possunt. 2. de Orat. 199. Fortis dolor em qui lugebant suos, oratione refricabant.

I terum vexo. 7. At. 3. Hæc me ieiicant. 10. 19. Crebro refricat lippitudo. pro Syl. 19. Cum ciuim cædes versari ante oculos atque animum, memoria refricare experat.

R E F R I C O R. pro Cæl. 71. Ut illa verus fabula refricaret, idcirco Caserni est causa renouata.

Syntaxis. Reficare vulnus, cicatricem, fabulam. Moribus refricat. Animus à memoria refricatur, vel cæde. Hæc me refricant.

R E F R I G E R A T I O. de Sen. 46. Refrigeratio in æstate, & vicissim in hyeme aut sol aut ignis hybernum.

R E F R I G E R A T U S. 1. de Nat. 24. Membra partim ardenta, partim refrigerata, dicenda sunt. 2. 23. Refrigerato & extincto calore occidimus ipsi, & extinguimur. 2. V. 31. Defessa & refrigerata accusatione. 3. Famil. 8. Refigerato iam sermone hominum.

R E F R I G E R O. 2. de Nat. 119. Stella Saturni refrigerat, Mattis incidunt. 5. Fam. 10. Mefrigitus Dalmaticum, quod illinc eicit, etiam hic refrigerauit.

R E F R I G E R O R. pro Qu. R. 17. Ignis in aquam coniectus continuo restinguuntur & refrigeratur.

R ecreor ab astu. de Sen. 57. Vmbis aquisue refrigerari.

R E F R I G E S C O, refrigeror, deferuesco. 5. A. 30. Tererur interea tempus, belli apparatus refrigerescens. pro Planc. 35. Illud vero crimen de numinis, quos, &c. caluit re recenti, nunc in caula refixit. 1. At. 16. Sed hæc res tota interpellata bello refrigerata.

9. Fam. 10. Vnum vereor, ne hasta Cæfaris refrixerit. 1. Att. 1. Cum Romæ à iudicis forum refrixerit. 4. 17. Memmius plane refrigerat. 2. de Diu. 87. Cæteris vero in locis fortis plane refrigerantur. 2. At. 2. Quod de agraria legi queris, sane iam viderit refrigerisse. 2. Qu. Fr. 9. Nam quod de Pompeio Caninus agi, sane quæm refrigerit. 3. 2. Scaturus refrixerat. Ibi. 8. Tota res & timerit, & refrigerescit.

T A D V E R B. Plane, 4. Attic. Sanè quam, 2. ad Q. Frat.

Syntaxis. Calor refrigeratus ac extictus. Defessa & refrigerata accusatio, sermo. Refriguere & refrigerare ignem. Vmbis aquisue refrigeratus. Refrigere apparatus. Interpellata bello studia refrigerantur. Forum à iudicis refrigerat. Quod de hoc negotio petu sane quam refrigerit. Pompeius, causa, crimen, lex, refrigerat.

R E F R I N G O. pro Mur. 17. Cum ego claustra ista nobilitatis refrigerarem.

2. Fa. 7. Non reuocans me ipse, sed penè refrigeres. R E F R Y G I O, fugio, recedo, caueo. 2. de Nat. 120. Vites à brachis & caulis, si proprie sati sint, ut à peccatis & nocentibus refugere dicuntur. pro Seft. 51. Ne recordatione mei casus à consilio fortibus refugiantur. 1. de Orat. 99. Semper ego à genere hoc rotu sermonis refugi. pro Cæl. 37. Cur illecebris cognitis non refugisti? 5. de Finib. 31. Refugit sanguis metu. 1. At. 1. Ab instituta nostra

nossa paucorum dierum confutudine lōge refugit. 1. Fa. 24.
10. Refugere à dicendo. 12. At. 19. Refugio à te admonendo pro
Qu. R. 45. Quem ego si ferrem iudicem, refugere non deberet.
4. Att. 6. Sed in hercule incipiendo refugi. * Hortens. Ut ait En-
nius. Refugiat tumido sangen, atque exalbefeat mentem.
¶ Trepido, formido, horro. 14. At. 9. Refugit animus, eaque refor-
midat dicere, quia, &c.

¶ Uno excipio. pro Cec. 12. Aliorum tela atque incursum refu-
gere. 10. Fa. 3. Refugere ac deprecari periculum.

* Confirgo. pro Deiot. 32. Nonne cum esset productus, & recum
sufficeret, refugit ad legatos?

† A D V E R B. Proflus, longe à confutudine, 1. Att.

R E F U G I U M , per fugium portus, praesidium, arx. 2. Off. 16. Nationum
potius erat & refugium Senatus.

R E F U L G E O , relucere. 2. de Nat. 106.

Sed prior illa magis stellis distincta refulget. Ibid. 143, etnd

Feruidus ille canis stellarum luce refulget. ex Arato.

R E F U N D O , sursum fundo. 2. de Nat. 118. Vaporibus alta renoua-
taque stellae atque omnis æther, refundunt eadem.

R E F U T A T I O , confutatio. Top. 93. Refutatio accusationis, in qua
est depulsio criminis.

R E F U T A T I V S. de Pro. 32. Semper illas gentes, nostri impera-
tores refutandas potius quam bello lacestendas putauerunt. de

Aufp. 17. In refutandis maledictis improborum hominum.

R E F U T A T I V S. pro Pomp. 52. Obsoleuit ista oratio, re multo ma-
gis quam verbis refutata.

R E F U T O , confuto, refello, repello, debito, afferor. (completor, au-
geo, confirmo, pro R. P. 44. Quam quidem virtutem non modò
non apernari & refutare, sed etiam complecti atque augere
debetis. de Ar. 7. Si in me impetu facere conabitur, resistam, &
eius conatum refutabo. 2. de Orat. 2. Quos tum vt pueri refu-
tare domesticis testibus solebamus. Ibidem 80. Noltra confir-
mare argumentis ac rationibus, deinde contraria refutare. 3. 4.
Libidinem tuam libertas mea refutabit. pro Font. 35. Scelerato-
rum periuria laudationibus & testimonis suis refutare. 1. Fa. 9.
Præfertim cum sine suspicione cupiditatis, non possis illius cu-
piditatem refutare.

† A D V E R B. Forcius, libertus licentia, pro Cœl.

R E F U T O R . 2. Tusc. 55. In primisque refutetur ac reficiatur Phi-
lodeltes ille clamor. pro Syl. 25. Quare ne me peregrinum po-
sthas dixeris, ne grauius refutere. 9. Fam. 11. Non tantum id labore
vt si qui mihi obtrectent, à te refutentur, quam, &c.

† A D V E R B. Grauius, pro Syl.

¶ Syntaxis. Refuto & afferor. Refidere ac refutare. Refutare ac
refidere.

R E G A L I S , regius. de Ar. 54. Sylla regalem habuit potestatem.
ibid. 29. Deiot. saxe à Senatu regali nomine dignus existimatus
est. de Clar. 53. 3. de L. 15. Regale ciuitatis genus. 2. de Fini. 69.
Ornat us regalis. 1. de Diuin. 89. Veteres vt lapere, sic diuinare
regale decebant. * pro M. Scau. Purpura regalis. || 1. Offic. 38.
Regalis sententia.

R E G E R O , officio, oppono. 15. Fa. 19. Pro quo tibi tot rusticos Sto-
icos regeram, vt Catium Athenis natum esse dicas.

R E G I A , dominus & aula regis. 10. Att. 3. Visum te aiunt in regia, nec
reprehendo: quippe cum ipse istam reprehensionem non fuge-
rim. 3. de Fi. 52. Nemo dicit in regia regem ipsum quasi produ-
ctum esse ad dignitatem. pro Milon. 38. Nuper quidem, vt scitis
me ad regiam penè confecit.

† A D V E R B. Maxima, 6. Verri.

R E G I E , regio more. 5. V. 115. Quæ regie, seu potius tyrranicæ sta-
tuit in aratores Aproniis.

R E G I L L V S , lacu. 3. de Nat. 11.

R E G I E N S I S . 13. Fam. 7.

R E G I F I C E , regio apparatu. 3. Tusc. 44. Auro, ebore instructam
regicē. Poëta.

R E G I N A , socia regni, domina. Antequam. 24. Téque particeps cō-
nubij, socia regni, regina Iuno, oro, &c. 2. de Orat. 187. Omnia
regina rerum oratio. 3. Offic. 28. Iustitia omnium est domina &
regina virtutum.

R E G I O , ora, pl. g., fines, termini, spatium, tractus. 1. de Nat. 24. Atqui
terre maximas regiones inhabitabiles vidēmus. pro Fla. 27. In
eiusmodi regione atque prouincia, quæ mari cincta sit. 12. Fa.

15. Syda, quæ extrema regio est prouincia mea. 15. 4. Per Cap-
padociæ regionem, quæ Ciliciam attingit. 8. At. 15. Qui regio-
nibus exclusi intra arma aliena venerunt. 2. de Leg. 21. Cœli ful-
gura regionibus ratis temporanto. de Vn. 2. 3. Sic animus extre-
mitatem certi à supfema regione rotundo ambitu circumiecit.

4. Fa. 5. Ex Asia rediens, cœpi regiones circumcirca perspicere.
pro Planc. 32. Aspera & montosa regio. pro Self. 66. Quæ regio
ora erat latiora: in qua, &c. I.P. 51. Neque enim regio fuit villa,
neque municipium, neque prefectura, aut colonia: ex qua non,
&c. 1. cont. Rull. 65. Definio, inquit, Italiam, satis certa regio.

1. de Nat. 54. Immensa & interminata in omnes partes regio-
num magnitudo. 2. de Fin. 102. Regiones quarum nulla eset,
ora nulla extremitas. pro Pomp. 54. Aliqua pars regionis atque
ora maritimæ. pro Clu. 11. Is non solum in Municipi Larinatis,
ex quo erat, sed etiam regionis illius ac vicinitatis princeps,
&c. 3. cont. Rull. 14. Cum vsque cō vicinos proscripteret, quod ad
oculos confirmando ex multis praesidiis vnam eandemque re-
gionem formamque perficeret. 2. de Nat. 51. Regio Luna, quæ
tum est Aquilonaris, tum Australis. in Arat.

¶ Aram sub media cœli regione locatam.

1. de Diu. 30. Lituo Romulus regiones dixit, tum cum vibem
condidit. 2. de Or. 147. Nosse regiones intra quas venire, & per
perfugias quod quāris. Ibidem 236. Locus & regio, quasi ridicu-
li deformitatem quadam continetur. Orat. 141. Vix suas regiones
finēsque defendere. 1. de Orat. 5. Bene dicere autem non habet
definitam aliquam regionem, cuius terminis tepta teneatur. id
est, materialia. 2. cont. Rull. 35. Omne regnum regionibus certis
continetur. 2. de Orator. 67. Sed ita, vt sit circumscripta modicis
regionibus. pro Arch. 29. Vita spatiū exiguis regionibus cir-
cumscriptum est. 4. C. 21. Res gestæ Pompeij iisdem quibus So-
lis cursus, regionibus ac terminis continentur. 3. 26. Quorum
alter fine in vestri imperio, non terra, sed cœli regionibus termi-
naret. pro Corn. 64. Cœsar in iis est nunc locis qua regionibus
orbem terrarum, rebus istius gestis imperium populo Rom.
definiunt. 2. cont. Rull. 96. Vix facile sece regionibus officij
continet.

† A D I V N C T. Aquilonaris, Australis, cœlissima, purissima, 2. de Nat.

Aspera, & mótoſa, pro Plan. Aspera, mótoſa, fideliſ, ſimplex, fauſtrixque
ſuorum, de Arusp. Satis certa. 2. cont. Rull. Contraria, ſuprema, de Vnu-
er. Desertiſſima, 6. Famil. Exiguæ, pro Arch. Extrema, 12. Famil. Finiti-
ma, 8. Fam. Habitabiles, omni cultu propter vim frigoris, aut caloris
vacantes. 1. Acad. Infinitæ, 1. de Fi. Inhabitabiles, atque incolentes, maxi-
ma, publica, 1. de Nat. Lector, pro Self. Media, cœli, de Som. Modica, 2.
de Or. Multa, pro Cal. Matr. pro Corn. Recta, 7. Ver. Summa, Arat. To-
ta, 1. de Inuent. Terreſtris, aut maritimæ.

¶ Syntaxis. Regio atque prouincia. Regio, prouincia Circumcirca re-
gions perfcuere. Immensa & interminata in omnes partes regionum
magnitudo. Regio & ora maritima. Regio Luna. Locus ac regio. Regio
ac fines. Sit & spatium exiguis regionibus circumscriptum. Officij regio-
bus ſepe continere.

R E G I V M , urbs Italia, qua etiam R E G I V M L T P I D. I dicitur. II.

Fam. 9. Ex caſtri Regij. 12. 5. Præter Bononiam, Regium Lepi-
di, Parman, totam Galliam tenebamus.

R E G I V S , regalis. 1. Att. 3. Dictatura, quæ vim iam regie po-
tentatis obſederat. 12. Fam. 1. Nam regi interfecto, regios omnes
nutus tuemur. de Som. 1. Post autem apparatu regio accepit, &c.

R E G N O , imperio, dominio. 4.V. 136. Timarchidem in Sicilia omni-
bus oppidis per triennium ſcitorē regnasse. pro Pomp. 7. Mithri-
dates ab eo tempore annum iam tertium & vigiliū regnat,
& ita regnat, vt, &c. 1. Offic. 82. Si violandum ius est, regnandi
gratia violandum est: alii in rebus pietatem colas, ex Euripide
in Phoenix. pro Dom. 20. Frater regis Alexandini eodem iure
regnans. 1. Fa. 16. Quando equitum centuriæ tenet, in quibus
regnas. Orato. 12. 8. Alterum est, in quo non regnat oratio. 8. At.
11. Sed neutri oīoīdīs est ille, vt nos beati sumus: vt̄que regna-
re vult. pro Mil. 44. Clodius interfecto Milone regnaturam ſe-
putabat. || pro Syll. 21.

¶ Syntaxis. Regnare per triennium. Regnare in centurijs.

R E G N Y M , dominatus, dominatio, pefſiſio, ditio, principatus. 1. de Diu.

27. Deiotarus à Cœſare tetrarchie regno ſpoliarus est. 2. An. 87. 1.
Luperca C. Cœſari dictatori perpetuo M. Antonius conſul
populi iuſtu regnum detulit. 3. Off. 84. Multi iniqui atque inſi-
deles regno, pauci boni sunt, inquit Accius. 1. 26. Nulla sancta
ſocietas, nec fides regni est. pro Syll. 27. Qui ſunt Romæ regnū
occupare conati. 5. Anton. 17. Qui regnum occupare volen-
tūr. pro Dom. 10. 1. M. Manlius regnum appetiſſe est iudicatus.
pro Mil. 73. Incidere in ſuſpicionem regni appetendi. de Se. 56.
C. Ser. Hala Spu. Melium regnum appetentem & occupantem
interemit. de Arusp. 54. Aut dominatus aut regnum. 12. Fa. 1. Nō
regno, ſed rege liberati ſumus: interfecto enim rege, regios om-
nes nutus tuemur. 6. Verr. 60. Nationes, qua in corun regno ac
ditione ſunt. 7. At. 7. Niſi eos timere putas, ne ſub regno ſint. pro
Syll. 2. 1. Regnum credo consulatus mei. 1. de Nat. 6. 1. Abutris
ad omnia atomorū regno atque licentia. 2. V. 35. Hic domi-
natio regnumq; iudiciorum. 1. de Orat. 4. Niſi hic in tuo regno
effemus, non tulifsem, &c. 14. At. 17. Poft in Cumana & Puteola-
na regna renauigare. 2. A. 11. Quidam propter ſuſpicionem re-
gni appetendi ſunt necati. de Amic. 40. Tyb. Gracehus regnum
occupate conatus est, vel regnauit is quidem paucos mēſes. pro
Mil. 74. Dare & adimere regna.

† A D I V N C T. Decemviale, 1. cont. Rull. Extraordinaria, forensi, libera,

opulentissimum, 2. con. Rul. Florentissimum, 1. de In. Incolume, 1. Aca. In-

tolerabile, in Var. Iudiciale, 1. Attic. Maritimam, 2. de N. Meatum, pro
Arch. Opulentissimum, & maximū, 6. V. Paternū, atq; aurum, pro Self. &

pro Leg. Manil. Patrium, 5. Verr. 8. Semestre, non tolerabile, 10. Attic.

¶ Syntaxis. Regnum deferre, occupare, appetere, dare, adimere. Re-
gium ac ditio. Regna Puteolana.

R E G E N D V S. pro Muræ. 12. Ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis. 10. At. 6. Velle suscepis iuuenem regendum.

R E G O. guberno, moderor. de Som. 19. Animus, qui regit, & moderatur corpus. 4. Aca. 11. 5. Qui claros viros à se instructos dicant Rempub. lepe rexisse pro Cæl. 13. Versare suam naturam, & regere ad tempus. 1. Qu. Fr. 1. 14. Seruos cùm omnibus in locis, tum præcipue in prouinciis regere debemus. 16. Att. 2. Gerere, regere, gubernare. Par. 76. Regere, gubernare, moderari, &c. 1. de N. 3. Regere atque tueri aliquid. 1. de L. 55. Regere fines. 4. Fa. 14. Regere semetipsum.

R E G O R. 3. de Fi. 64. Mundum regi numine deorum. de Inu. Domus, quæ sine ratione regitur. 6. Fam. 10. Quæ sunt in fortuna, temporibus regentur. 1. Offic. 92. Maxima res & maxi animi reguntur ab iis qui Remp. regunt, quod eorum administratio latissimè pateat. *Incer. Ad militiam euntibus dari solebant custodes, quibus primo anno regerentur. 1. de Leg. 17.

Syntaxis. Regere iuuenem. Regere & moderari. Versare ac regere ad tempus naturam. Regere ac tueri suos. Domus qua sine ratione regitur. Hac temporibus regentur, quia sunt in fortuna. Remp. regere. **R E G R E D I O R,** pedem refero. 8. At. 19. Quare commoueri noli, si audieris me regredi. 1. Offic. 33. Regredi quām progredi malo. de Fat. 3. 5. Similiterque superiora répetentem, regredi in infinitum licet. 3. V. 109. An in eum annum progredi nemo poterit editio, quo prætor aliis futurus est in illum quo alias prætor fuit, regredietur.

† A D V E R B. Infinitè, de Pat.

R E G R E S S V S, recessus. 2. de Nat. 51. Progressus & regressus quinque errantium siderum.

R E G U L A, norma, lex, exemplum. de Op. 23. Quorum orationes si (vt spero) expressero, erit regula, ad quam eorum dirigantur orationes, qui Atticè volunt dicere. Ora. 231. Illi enim a forma veritatis, & ab Atticorum regula absunt. 1. Offic. 110. Tamen nos studia nostra natura regula metiamur. 3. 5. Eadem utilitas, quæ honestatis est regula. de Cl. 1. 52. Habere regulam, quæ vera & falsa iudicentur. Ibid. 2. 58. Adhibenda est ratio, quæ mutari non potest, nec vtendum prauissima consuetudinis regula 4. Ac. 140. Fontem omnium bonorum in corpore esse: hæc norma, hæc regula, hanc præscriptionem esse natura, à qua qui aberrauisset, eum nunquam quid in vita sequatur habiturum. Ibid. 58. Habeo regulam, vt, &c. Ibid. 29. Hæc est regula totius Philosophia. 1. de Fin. 63. Seruata illa, quæ quasi delapsa de cœlo est ad cognitionem omnium regula, ad quam omnia iudicia rerum diriguntur. Ibidem. Cognitionis regula. 2. Off. 59. In his autem ipsius mediocritatis regula optima est. 1. de Leg. 19. Lex est iuris atque iniuria regula. in Sall. 4. Sallustius omnium maiores ad vnum exemplū & regulā quærerit. 3. Off. 81. Omnium vna regula est, quam cupio tibi esse notissimam, aut illud quod, &c. 2. Academ. Non egeremus perpendiculis, non normis, non regulis.

† A D I V N C T. Notissima, 3. Off. Optima, 2. Off. Prauissima, de Clar.

Syntaxis. Norma, regula, præscriptio. Mediocritatis regula optima. Regula iuris atque iniuria lex. Exemplum ac regula.

R E G U L V S. I.P. 43. M. Regulus refectis palpebris in machina religatus, vigilando necatus est. 3. Off. 99. & 5. de Fin. 82.

R E G V S T A N D V S. 4. At. 16. Ille Latinus æt. 11. p. 5 ex interuallo regustandus.

R E G V S T O. iterum gusto, degusto. 13. At. 13. Sed crebro regusto tuas literas, in his acquiesco. Ibidem. 47. Olij laudationem volo regustare.

† A D V E R B. Crebro, 13. Attic.

R E I E C T A N E A, reiecta. 4. de Fin. 71. Illa autem, morbum, egestatem, dolorem, non appello mala, sed si libet, reiectanea.

R E I E C T I O . (.selectio. pro Corn. 29. Si cui Romanò licet esse Gaditanum, siue exilio, siue postlimino, siue reiectione huius ciuitatis. 3. de Or. 102. Reiectio in alium. 2. V. 16. Reiectio iudicum facta est. pro Syl. 92. Vos reiectio interposita repentinis in nos iudices confeditis. pro Planc. 36. Senatus de ipso ambitu, de reiectione iudicium fieri voluit iudicium alterorum. 1. At. 13. Ut reiectio facta est clamoribus maximis.

R E I E C T V S, reiectanea. 2. A. 58. Reiecta mater amicam impuri filii tanquam nurum sequebarunt. 3. de Fin. 15. Proegmena & apoprogmena, &c. quāquam hæc quidem præposita recte, illa reiecta dicere licebit. pro Milo. 29. Milo de rheda penula reiecta desiluit. 2. de L. 55. Quemadmodum os reiectum terra obtegatur. 2. de Or. 194. Abiecto vel reiecto scuto fugere. pro Cæc. 88. Ut si ex alto, cùm ad patriam accessisset, tempestate subito reiectus, optaret, &c. 1. Att. 3. In mensim Quintilem reiecti sumus.

† A D V E R B. Diligenter iudices, 3. Verr.

R E I E C T I O N S. 4. Atti. 15. Drusus reus est factus à Lucretio, iudicibus reiciendis. pro Planc. 41. Neque editos ad reiciendum, sed ab accusatore constitutos iudices ita feremus.

R E I C I O, affenor, repudio. 2. de Orat. 102. Vbi plus mali, quām

boni reperio, id totum abiudico atque reicio. 1. de Fin. 4. Qui Ennij Medeam spernat aut reicit. 2. de Diu. 88. Panetus qui astrologorum predicta reiecit. pro S.R. 153. Aliquid à se reiecte & aspernari. 3. de Orat. 202. Cùm aliquid à te ipso reicias, pro Corn. 45. Qu. Scenula cùm de iure prædictorio confuleretur confultores suos nonnunquam ad Furium & Casellium predatores reiiciebat. pro Syll. 77. In hunc igitur gregem vos P. Syl. numerum transferetis? 1. de Leg. 60. Deligere bona, & reiecte contraria. I. P. 54. Lictore s. togulis acceptis sagula reiecerunt. Top. 3. Sed à libris Aristo telis obscuritas reiecit. 10. Fam. 30. Reiecte scutum. pro Mur. 79. Quorum ego ferrū & audaciam reieci in campo, debilitati in foro, compressi etiam domi mea. 9. Attic. 15. Sed ne bis eadem legas, ad ipsam te epistolam reiecio. 10. Fa. 16. Hoc animo esse debes, ut nihil huc reicias. 5. V. 32. Reiecte & sumere recuperatores. 2. Fa. 10. Feliciter ab Antiochia hostem reiecerat. pro Planc. 41. Cùm ex cxxvi. iudicibus, principibus equestris ordinis quinque ex lxxx. reus reieceret, 1. referret. ibidem. Æquitatem omnem reieci. 1. Atti. 13. Cùm accusator tanquam censor bonus, homines nequissimos reieceret: reus tanquam clemens lanista, frugalissimū quemque secereret.

R E I C I O R. 1. Tus. 119. Reiecti reflantibus ventis. 2. 55. Refutetur ac reiectatur dolor.

† A D V E R B. Feliciter hostem, 2. Fam. Planè pedem, Orator.

R E L A N G V E O, oblangueo. 13. At. 39. Quod autem relanguisse dicit, ego, &c.

R E L A T I O I. de Inu. 15. Relatio criminis est, cùm id eo iure factum dicitur, quod alius ante iniuria lacepsificrit. I.P. 29. Et quis audiuit non modò actionem aliquam aut relationem, sed vocem omnino, aut querelam tuam?

¶ Item verborum ornatus. 3. de Orat. 205.

† A D I V N C E. Ieiuna, ac bella, 2. Attic. Rustica, pro Sex. Rose. Salutaris, & diligens, in Piso.

R E L A T O R. 8. At. 24. Incipiam sperare consilio Senatus, autote, illo relatore, Pompeium & Cæarem coniungi posse.

R E L A T V S, oppositus. 2. de Ora. 263. Verba relata contrarie.

¶ Restitutu. 1. V. 67. Consuetudo longo interuallo repetita atque relata.

¶ Conscriptus. pro Syll. 42. Cùm scirem ita iudicium in tabulas publicas relatum.

¶ Delatus. 2. con. Rul. 58. Quid relatum, quid residuum sit. *pro M. Scau. Eas sibi inimicities non susceperat, sed relatas.

R E L A X A N S, de Natur. 138. Cibi reliquiæ depelluntur tum astringentes se intestinis, tum relaxantibus.

R E L A X A T I O, remissio. 2. de Orat. 22. Otij fructus est non contentio animi, sed relaxatio. 2. de Fin. 95. Quæ est ista relaxatio? id est, remissio doloris.

R E L A X A T V S. 1. de Diu. 100. Animus somno relaxatus, solute mouetur & liberè.

R E L A X O, remitto, dissoluo, soluo. (.adfringo. 10. Att. 6. Quiquid ego aftrinxii, ille relaxat. * Hortens. Quæro non quibus rebus intendam animum, sed quibus relaxem & remittam.

¶ Demulceo, delimo. 2. de Or. 236. Ritus tristitiam mitigat & relaxat. 1. de Diu. 22.

Tutamen anxiferas curas requiete relaxas.

¶ Intermitto, requiem tribuo. 2. de Fin. 95. Dolor si longus, lenis dat enim interualla, & relaxat.

¶ Immixuo, detrabo, remitto. 1. de L. 11. Sic tu à contentionibus, quibus summis vti solebas, quotidiè relaxes aliquid.

¶ Recreo, absoluo. de Cl. 21. Relaxa modò paulum animum, aut sanè si potes, libera. 16. Att. 15. Si te occupatione ista relaxaris.

7. Fa. 1. Si his occupationibus me relaxaro: nam vt planè exoluam, non postulo. Ora. 176. Relaxare se à nimia necessitate faciendi aliquid. 1. Off. 122. Relaxare animum, & dare se iunctitudati. pro Arch. 12. Nisi animos doctrina relaxemus.

¶ Libero, de Senect. 81. Cùm se planè corporis vinculis relaxerint.

† A D V E R B. Paulum, de Clar. Planè vinculis, de Sen.

R E L A X O R. reficor, recreor. 2. A. 39. Homines quamvis in turbidis rebus sint, tamen si modò homines sunt, interdum animis relaxantur. 1. de Orat. 29. Ut ex pristino sermone relaxarentur animi omnium.

¶ Laxior fio. 21. Constructio verborum tum coniunctionibus copuletur, tum dissolutionibus relaxetur.

¶ Relevo. 4. Acad. 52. Idem contingit insanis, vt & incipientes furere sentiant, &c. & cùm relaxantur, sentiant, &c.

¶ Mollior fio. 2. de N. 136. Alius tum astringitur, tum relaxatur.

R E L E G A T I O, amandatio. pro S.R. 43. Tot prædia, tam pulchra, pater filio relegationis ac supplicij caula colenda tradiderat. Ibid. Taménne hæc vita relegatio arque amandatio appellabitur?

R E L E G A T V S, amandatus. 2. Att. 12. Relegatus mihi video, posteaquam in Formiano sum. 11. Fa. 16. Lamia à Gabino conluse relegatus est. 2. Tus. 20. Non sua terris gés relegata ultimis.

† A D